

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2006/48/EB

2013/EES/4/14

frá 14. júní 2006

um stofnun og rekstur lánastofnana (endursamin) (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum fyrsta og þriðja málslið 2. mgr. 47. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu⁽²⁾, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB frá 20. mars 2000 um stofnun og rekstur lánastofnana ⁽⁴⁾ hefur verið breytt umtalsvert nokkrum sinnum. Nú þegar nýjar breytingar eru gerðar á fyrrnefndri tilskipun er æskilegt, til að skýra málin, að endurútgæfa hana.
- 2) Til þess að auðvelda stofnun og rekstur lánastofnana er nauðsynlegt að uppræta helsta mismun sem er á lögum aðildarríkjanna að því er varðar reglur sem þessi fyrirtæki lúta.
- 3) Tilskipun þessi er grundvöllurinn að því að hinum innri markaði verði komið á með bæði staðfesturétt og frelsi í fjármálaþjónustu lánastofnana fyrir augum.
- 4) Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 11. maí 1999, sem ber heitið: „Að setja ramma um starfsemi fjármálamarkaða: aðgerðaáætlun“, er talinn upp fjöldi markmiða sem þarf að ná til þess að innri markaðurinn fyrir fjármálaþjónustu verði að veruleika.

Á fundi leiðtoga ráðsins í Lissabon 23. og 24. mars 2000 var sett það markmið að hrinda aðgerðaáætluninni í framkvæmd eigi síðar en árið 2005. Endurútgáfa ákvæða um eigið fé er lykilkþáttur í aðgerðaáætluninni.

- 5) Samræming starfsskilyrða lánastofnana skal taka til þeirra allra svo að unnt verði að vernda sparifé og til að skapa jöfn samkeppnisskilyrði hjá þessum stofnunum. Tilhlýðilegt tillit skal þó tekið til mismunar á stofnsamþykkt og markmiðum þeirra svo sem kveðið er á um í landslögum.

- 6) Samræming þessi þarf að vera eins víðtæk og unnt er og ná til allra stofnana sem stunda þá starfsemi að veita viðtöku fé frá almenningi til endurgreiðslu, hvort heldur um er að ræða innlán eða önnur innlánsform, svo sem með útgáfu markaðsskuldabréfa og annarra sambærilegra verðbréfa og með lánveitingu fyrir eigin reikning. Gera skal sérstakar undantekningar vegna lánastofnana sem þessi tilskipun nær ekki til. Ákvæði þessarar tilskipunar skulu ekki koma í veg fyrir beitingu laga í einstökum ríkjum sem kveða á um sérstakar viðbótarleyfisveitingar er heimila lánastofnunum að stunda sértæka starfsemi eða taka að sér sérstök verkefni.

- 7) Rétt er að framkvæma aðeins nauðsynlega og nægilega lágmarkssamræmingu til að tryggja gagnkvæma viðurkenningu á leyfum og fyrirkomulagi á varfærnisefirliti, sem gerir það að verkum að nóg er að gefa út eitt leyfi sem er viðurkennt í öllu Bandalaginu og beita meginreglunni um varfærnisefirlit heimaaðildarríkis. Því ber aðeins að líta á kröfuna um að leggja eigi fram starfsáætlun sem lið í því að gera lögbærum yfirvöldum kleift að taka ákvörðun á grundvelli nákvæmari upplýsinga með hlutlægum viðmiðunum. Þó skal viðhafa ákveðinn sveigjanleika varðandi skilyrði um lögákveðið rekstrarform lánastofnana varðandi lögverndun bankaheita.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjútíð. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 65/2008 frá 6. júní 2008 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 58, 25.9.2008, bls. 9.

⁽¹⁾ Stjútíð. ESB C 234, 22.9.2005, bls. 8.

⁽²⁾ Stjútíð. ESB C 52, 2.3.2005, bls. 37.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 28. september 2005 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 7. júní 2006.

⁽⁴⁾ Stjútíð. EB L 126, 26.5.2000, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2006/29/EB (Stjútíð. ESB L 70, 9.3.2006, bls. 50).

- 8) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, þ.e. innleiðingu reglna um stofnun og rekstur lánastofnana og varfærnisefirlit með þeim, og þeim verður þó ví betur náð á vettvangi Bandalagsins vegna umfangs og áhrifa fyrirhugaðra aðgerða, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og kveðið er á um í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná megi þessum markmiðum.
- 9) Nauðsynlegt er að gera sambærilegar fjárhagskröfur til lánastofnana til að tryggja svipað öryggi sparfjárreigenda svo og til að tryggja sanngjörn samkeppnisskilyrði sambærilegra lánastofnana. Þar til frekari samræming hefur átt sér stað skal kveða á um viðeigandi samsetningarhlutföll sem gera það kleift, innan ramma um samvinnu innlendra yfirvalda, að fylgjast með stöðu sambærilegra tegunda lánastofnana eftir stöðluðum aðferðum. Þessi málsmeðferð ætti smám saman að auðvelda síaukna samhæfingu aðferða og reiknistuðla sem aðildarríkin koma á og beita. Samt sem áður er nauðsynlegt að gera greinarmun á reiknistuðlum sem eiga að tryggja trausta stjórnun lánastofnana og þeim stuðlum er varða stefnu í efnahags- og peningamálum.
- 10) Í meginreglunum um gagnkvæma viðurkenningu og eftirlit heimaaðildarríkis er þess krafist að lögbær yfirvöld aðildarríkjanna veiti ekki eða afturkalli leyfi þegar til að mynda efni starfsáætlana, landfræðileg staðsetning starfsemi eða starfsemi sem fer fram þá stundina bendir ótvírætt til þess að lánastofnun hafi valið réttarkerfi tiltekins aðildarríkis til að komast hjá strangari ákvæðum sem gilda í öðru aðildarríki þar sem hún hefur í hyggju að reka eða rekur nú þegar stærstan hluta starfsemi sinnar. Þar sem ekki er um að ræða ótvíræða vísbendingu, en meirihluti heildareigna aðila í bankasamstæðu er staðsettur í öðru aðildarríki, þar sem lögbær yfirvöld bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli, í skilningi 125. og 126. gr., skal ábyrgðinni á eftirliti á samstæðugrundvelli einungis breytt með samþykki þessara lögbæru yfirvalda. Lánastofnun sem er lögaðili skal hafa leyfi í aðildarríkinu þar sem hún er með skráða skrifstofu. Lánastofnun sem er ekki lögaðili skal hafa aðalskrifstofu sína í aðildarríkinu þar sem hún hefur fengið leyfi. Að auki skulu aðildarríkin krefjast þess að aðalskrifstofa lánastofnunar sé alltaf í heimaaðildarríkinu og starfi þar í raun og veru.
- 11) Lögbær yfirvöld ættu ekki að veita lánastofnun leyfi, eða viðhalda leyfi hennar, ef nánin tengsl milli þessarar stofnunar og annarra einstaklinga eða lögaðila geta hindrað yfirvöldin í að sinna eftirlitshlutverki sínu sem skyldi. Lánastofnanir sem hafa þegar hlotið leyfi skulu einnig fullnægja skilyrðum lögbærra yfirvalda að þessu leyti.
- 12) Þegar því er haldið fram að eftirlitsyfirvöld hafi gegnt eftirlitshlutverki sínu á fullnægjandi hátt er átt við eftirlit á samstæðugrundvelli, sem hafa skal með lánastofnun, enda sé kveðið á um slíkt í lögum Bandalagsins. Þegar svo ber undir skulu yfirvöldin, sem sótt er um leyfi til, vera fær um að tilgreina yfirvöld sem eru hæf til að hafa eftirlit með þeirri lánastofnun á samstæðugrundvelli.
- 13) Þessi tilskipun gerir aðildarríkjum og/eða lögbærum yfirvöldum kleift að beita eiginfjárkröfum á einstök fyrirtæki og á samstæðugrundvelli og beita þeim ekki á einstök fyrirtæki ef þau telja það viðeigandi. Eftirlit með einstökum fyrirtækjum, á samstæðugrundvelli og á samstæðugrundvelli sem nær yfir landamæri eru gagnleg verkfæri við eftirlit með lánastofnunum. Þessi tilskipun gerir lögbærum yfirvöldum kleift að styðja stofnanir sem ná yfir landamæri með því að greiða fyrir samvinnu milli þeirra. Lögbær yfirvöld skulu einkum halda áfram að nota 42., 131. og 141. gr. til að samræma starfsemi þeirra og óskir um upplýsingar.
- 14) Lánastofnunum, sem leyfi hafa í sínu heimaaðildarríki, skal heimilt að stunda alls staðar innan Bandalagsins einhverja eða alla þá starfsemi sem talin er upp í I. viðauka með því að stofna útibú eða veita þjónustu.
- 15) Aðildarríkin geta einnig sett strangari reglur en þær sem mælt er fyrir um í 9. gr. (fyrsta undirgrein 1. mgr. og 2. mgr.), 12. gr., 19.–21. gr., 44.–52. gr., 75. gr. og 120.–122. gr. um lánastofnanir sem fengið hafa leyfi frá lögbærum yfirvöldum sínum. Aðildarríkin geta einnig krafist þess að hlíta skuli 123. gr. á einstaklingsgrundvelli eða öðrum grundvelli og að þeim undirsamstæðureikningskilum, sem lýst er í 2. mgr. 73. gr. sé beitt á öðrum stigum innan samstæpnu.
- 16) Rétt er að gagnkvæm viðurkenning nái til þeirrar starfsemi sem talin er upp í I. viðauka þegar hún er rekin af fjármálastofnunum sem eru dótturfyrirtæki lánastofnana með því skilyrði að slík dótturfyrirtæki heyri undir eftirlit á samstæðugrundvelli sem móðurfyrirtæki þess lýtur og uppfylli ákveðin ströng skilyrði.
- 17) Gistaðildarríkið skal, í tengslum við staðfesturétt og frelsi til að veita þjónustu, geta krafist þess að stofnanir sem ekki hafa leyfi sem lánastofnanir í heimaaðildarríkjum sínum fullnægi tilteknum ákvæðum í landslögum eða reglum þess og að því er varðar starfsemi sem er ekki talin upp í I. viðauka, að því tilskildu að slík ákvæði séu annars vegar í samræmi við löggjöf Bandalagsins og þeim ætlað að vernda hagsmuni almennings og hins vegar að þess háttar stofnanir eða starfsemi heyri ekki undir jafngildar reglur samkvæmt þessari löggjöf eða reglum í heimaaðildarríkjum sínum.

- 18) Aðildarríkin skulu tryggja að ekkert standi í vegi fyrir því að stunduð sé starfsemi, sem nýtur gagnkvæmrar viðurkenningar, á sama hátt og í heimaaðildarríkinu, að því tilskildu að hún brjóti ekki gegn lagaákvæðum sem sett eru til verndar almenningi í gístiaðildarríkinu.
- 19) Reglur um útibú lánastofnana sem hafa aðalskrifstofu sína í löndum utan Bandalagsins skulu vera hliðstæðar í öllum aðildarríkjum. Mikilvægt er að kveða svo á um að slíkar reglur megi ekki vera hagstæðari en þær sem gilda um útibú stofnana frá öðrum aðildarríkjum. Bandalagið skal vera fært um að gera samninga við þriðju lönd sem kveða á um að slík útibú sitji við sama borð á yfirráðasvæði þess, samkvæmt reglum samninganna. Útibú lánastofnana, sem hafa fengið leyfi í þriðju löndum, skulu ekki njóta frelsis til að veita þjónustu samkvæmt annarri málsgrein 49. gr. sáttmálans eða staðfesturéttar í öðrum aðildarríkjum en þeim þar sem þau hafa staðfestu.
- 20) Bandalaginu og þriðju löndum ber að komast að gagnkvæmu samkomulagi í því skyni að koma á hentugu eftirliti á samstæðugrundvelli á eins stóru landsvæði og mögulegt er.
- 21) Ábyrgðin á eftirliti með fjárhagslegu heilbrigði lánastofnunar, einkum gjaldþoli hennar, skal hvíla á heimaaðildarríkinu. Lögbær yfirvöld í gístiaðildarríkinu skulu bera ábyrgð á eftirliti með lausafjárstöðu útibúa og peningamálastefnu. Eftirlit með markaðsáætlu skal fara fram í náinni samvinnu milli lögbærra yfirvalda í heima- og gístiaðildarríki.
- 22) Til að innri bankamarkaðurinn geti starfað snurdulaust þarf ekki einungis lagareglur heldur einnig náið og reglubundið samstarf og umtalsvert meiri samleitni í reglu- og eftirlitsvenjum milli lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna. Í þessu skyni skal umfjöllun um vandamál varðandi einstakar lánastofnanir og gagnkvæm upplýsingaskipti einkum fara fram innan evrópsku bankaeftirlitsnefndarinnar sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/5/EB ⁽¹⁾. Þessi gagnkvæma tilhögun upplýsingaskipta skal ekki undir neinum kringumstæðum koma í stað tvíhliða samstarfs. Lögbær yfirvöld í gístiaðildarríki ættu að geta, án þess að rýra valdsvið sitt, að eigin frumkvæði, ef mikið liggur við, eða að frumkvæði lögbærra yfirvalda í heimaaðildarríki, gengið úr skugga um að starfsemi lánastofnunar sem stofnuð hefur verið á yfirráðasvæði þeirra sé í samræmi við lög þar að lútandi og meginreglurnar um góða stjórnsýslumeðferð og bókhaldsfyrirkomulag og fullnægjandi innra eftirlit.
- 23) Rétt er að leyfa upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda og yfirvalda eða stofnana sem í krafti stöðu sinnar stuðla að því að auka stöðugleika fjármálakerfisins. Til að
- varðveita þá leynd sem hvílir yfir framsendum upplýsingum verður að gæta þess að fjöldi viðtakenda sé mjög takmarkaður.
- 24) Tiltekið athæfi, svo sem svik eða innherjabrot, getur haft áhrif á stöðugleika fjármálakerfisins og hve heilsteypt það er, jafnvel þegar það snertir aðrar stofnanir en lánastofnanir. Nauðsynlegt er að tilgreina við hvaða skilyrði upplýsingaskipti eru heimilud í slíkum tilvikum.
- 25) Þegar kveðið er á um að einungis megi afhenda upplýsingar með skýlausu samþykki lögbærra yfirvalda skulu þau, þegar svo ber undir, setja það skilyrði fyrir samþykki sínu að farið sé að ströngum skilyrðum.
- 26) Einnig ætti að heimila skipti á upplýsingum milli lögbærra yfirvalda annars vegar og seðlabanka og annarra stofnana sem gegna svipuðu hlutverki á sviði peningamála hins vegar og, eftir atvikum, annarra opinberra yfirvalda sem annast eftirlit með greiðsluferfum.
- 27) Með það í huga að auka varfærnisefirlit með lánastofnunum og vernd viðskiptavina þeirra ber endurskoðendum skylda til að upplýsa lögbær yfirvöld jafnharðan, í þeim tilvikum sem þeir komast við störf sín á snoðir um tilteknar staðreyndir sem geta haft alvarlegar afleiðingar fyrir fjárhagsstöðu eða stjórnsýslu og reikningshald lánastofnunar. Af sömu ástæðu skulu aðildarríkin kveða á um að sama skylda skuli gilda í öllum tilvikum þegar endurskoðandi kemst á snoðir um slíkar staðreyndir við störf sín í fyrirtæki sem hefur nán tengsl við lánastofnun. Skylda endurskoðenda til að upplýsa lögbær yfirvöld við vissar aðstæður um tilteknar staðreyndir og ákvarðanir, sem varða lánastofnanir og þeir hafa komist á snoðir um við störf sín í fyrirtækjum sem eru ekki fjármálafyrirtæki, á í sjálfu sér ekki að breyta eðli starfa þeirra í viðkomandi fyrirtæki né heldur með hvaða hætti þeir skuli inna störf sín af hendi í fyrirtækinu.
- 28) Í tilskipun þessari er tekið fram að tilgreina skuli skilyrði fyrir tiltekna eiginfjárliði, með fyrirvara um að aðildarríkin geti beitt strangari ákvæðum.
- 29) Í tilskipun þessari er gerður greinarmunur á eiginfjárliðum sem annars vegar teljast til upprunalegs eigin fjár og hins vegar viðbótareiginfjár, eftir eðli liðanna.
- 30) Til að sýna fram á að eiginfjárliðir, sem mynda viðbótar eigið fé, séu ekki sama eðlis og liðir upprunalegs eigin fjár, skal fjárhæð þeirra fyrrnefndu, sem teljast til eigin fjár, ekki vera hærri en upprunalegt eigið fé.

(¹) Stjtið. ESB L 3, 7.1.2004, bls. 28.

Enn fremur skal fjárhæð tiltekinna liða viðbótareiginfjár ekki vera hærri en nemur helmingi upprunalegs eigin fjár.

- 31) Opinberum lánastofnunum er ekki heimilt að telja með eigin fé ábyrgðir, sem aðildarríki eða staðaryfirvöld veita þeim, vegna þess að slíkt gæti raskað eðlilegri samkeppni.
- 32) Hvenær sem þess gerist þörf við eftirlit að ákvarða fjárhæð samanlagðs eigin fjár samstæðu lánastofnana, skulu slíkir útreikningar unnir í samræmi við þessa tilskipun.
- 33) Reikningsskilaaðferðir, sem notaðar eru til að reikna út eigið fé, að hve miklu leyti það nægir til að mæta áhættunni sem lánastofnun stendur frammi fyrir og til að meta samþjöppun áhættu skulu taka mið af ákvæðum tilskipunar ráðsins 86/635/EBE frá 8. desember 1986 um ársreikninga og samstæðureikninga banka og annarra fjármálastofnana ⁽¹⁾, sem felur í sér ákveðna aðlögun á ákvæðum sjóundu tilskipunar ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983 um samstæðureikninga ⁽²⁾ eða reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla ⁽³⁾, hvort heldur sem gildir um reikningsskil lánastofnana samkvæmt landslögum.
- 34) Lágmarkskröfur um eigið fé gegna mikilvægu hlutverki við eftirlit með lánastofnunum og við gagnkvæma viðurkenningu á eftirlitsaðferðum. Því skulu ákvæðin um lágmarkskröfur um eigið fé skoðuð í tengslum við önnur sérstök stjórnþæki sem einnig samhæfa grunnaðferðir við eftirlit með lánastofnunum.
- 35) Í því skyni að koma í veg fyrir röskun á samkeppni og til að styrkja bankakerfið á innri markaðnum er rétt að mæla fyrir um sameiginlegar lágmarkskröfur um eigið fé.
- 36) Til þess að tryggja fullnægjandi gjaldhæfi er mikilvægt að mæla fyrir um lágmarkskröfur um eigið fé sem gefa eignum og liðum utan efnahagsreiknings vægi miðað við áhættustig.
- 37) Að því er varðar þetta atriði samþykkti Basel-nefndin um bankaeftirlit hinn 26. júní 2004 rammasamning um

alþjóðlega samleitni útreikninga eigin fjár og eiginfjárfrafna. Ákvæðin í þessari tilskipun um lágmarkskröfur um eigið fé lánastofnana og ákvæði um lágmarkskröfur um eigið fé í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/49/EB frá 14. júní 2006 um eiginfjárfrafur fjárfestingarfyrirtækja og lánastofnana ⁽⁴⁾, eru jafngild ákvæðum rammasamnings Basel-nefndarinnar.

- 38) Mikilvægt er að taka tillit til fjölbreytni lánastofnana í Bandalaginu með því að gefa kost á öðrum aðferðum til útreiknings á lágmarkskröfum um eigið fé vegna útlánaáhættu, sem ná til mismunandi stiga áhættunæmis og eru misflóknar. Notkun ytra mats og eigin mats lánastofnunar á einstökum breytum í lánsáhættu felur í sér verulegar umbætur á áhættunæmi og varfærni reglnanna um útlánaáhættu. Lánastofnanir skulu fá viðeigandi hvatningu til að taka upp nálgun sem er áhættunæmari. Þegar lánastofnanir leggja fram nauðsynlegt mat til að beita aðferðum þessarar tilskipunar á útlánaáhættu verða þær að laga gagnavinnsluþarfir sínar að réttmætum gagnaverndarhagsmunum viðskiptavina sinna í samræmi við gildandi löggjöf Bandalagsins um gagnavernd, á sama tíma og þær bæta mat og stjórnun á útlánaáhættu lánastofnana til að tryggja að fyrir hendi séu aðferðir til að ákvarða lögboðnar eiginfjárfrafur lánastofnana sem endurspeglar mismunandi vinnsluferli einstakra lánastofnana. Vinnsla gagna skal vera í samræmi við reglur um miðlun persónuupplýsinga sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ⁽⁵⁾. Í þessu tilliti skal úrvinnsla gagna í tengslum við stofnun og stjórnun áhættukrafna á viðskiptavini vera talin ná yfir þróun og fullgildingu kerfa til að stjórna og meta útlánaáhættu. Þetta þjónar ekki aðeins lögmætum hagsmunum lánastofnana heldur einnig þeim tilgangi þessarar tilskipunar að nota betri aðferðir við áhættumat og -stjórnun og einnig að nota þær í þágu lögboðinna krafna um eigið fé.
- 39) Að því er varðar notkun bæði ytra mats og eigin mats stofnunar eða innra mats, ber að taka tillit til þeirrar staðreyndar að eins og sakir standa er einungis það síðastnefnda gert af aðila — fjármálastofnuninni sjálfri — sem fellur undir heimildarferli Bandalagsins. Þegar um er að ræða ytra mat eru notaðar lausnir frá svokölluðum viðurkenndum matsfyrirtækjum sem, eins og sakir standa, falla ekki undir heimildarferli í Bandalaginu. Í ljósi þess hve ytra mat er mikilvægt í tengslum við útreikninga á kröfum um eigið fé samkvæmt þessari tilskipun, er nauðsynlegt að endurskoða reglulega viðeigandi framtíðarheimildar- og eftirlitsferli fyrir matsfyrirtæki.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 372, 31.12.1986, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2003/51 (Stjútíð. ESB L 178, 17.7.2003, bls. 16.)

⁽²⁾ Stjútíð. EB L 193, 18.7.1983, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/51/EB.

⁽³⁾ Stjútíð. EB L 243, 11.9.2002, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjútíð. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 201.

⁽⁵⁾ Stjútíð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 (Stjútíð. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

- 40) Lágmarkskröfur um eigið fé skulu vera í réttu hlutfalli við áhættuna sem það ver. Kröfurnar skulu einkum endurspegla þá lækkun áhættustigs sem hlýst af miklum fjölda hlutfallslega lítilla áhættuskuldbindinga.
- 41) Ákvæði þessarar tilskipunar virða meðalhófsregluna, einkum með hliðsjón af fjölbreytni í stærð og umfangi rekstrar og starfsemi lánastofnana á fjölbreytilegum sviðum. Fylgni við meðalhófsregluna þýðir einnig að einföldustu mögulegu matsaðferðir, jafnvel þegar innramatsaðferðin (IRB-aðferðin) er notuð, eru viðurkenndar fyrir smásöluáhættuskuldbindingar.
- 42) „Þróunareiginleikar“ þessarar tilskipunar gera lánastofnunum kleift að velja milli þriggja misflökinnna aðferða. Í því skyni að leyfa sérstaklega litlum lánastofnunum að velja innramatsaðferðina, sem er áhættunæm, skulu lögbær yfirvöld hrinda ákvæðum a- og b-liðar 1. mgr. 89. gr. í framkvæmd þar sem við á. Þau ákvæði ber að túlka þ annig að flokkar áhættuskuldbindinga sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. 86. gr., taki til allra áhættuskuldbindinga sem eru, beint eða óbeint, lagðar þeim að jöfnu í þessari tilskipun. Að jafnaði skulu lögbær yfirvöld ekki gera greinarmun á aðferðunum þremur með tilliti til eftirlitsferlisins, þ.e. lánastofnanir sem starfa í samræmi við ákvæði stöðluðu aðferðarinnar skulu ekki vera undir strangara eftirliti af þeirri ástæðu eingöngu.
- 43) Aðferðir til að draga úr útlánaáhættu ættu að njóta aukinnar viðurkenningar innan regluramma sem er hannaður til að tryggja að ekki sé grafið undan gjaldþoli með ótilhlýðilegri færslu. Venjubundin trygging, sem gildir í viðkomandi aðildarríki til að draga úr útlánaáhættu, ætti að hljóta viðurkenningu í staðalaðferðinni þar sem þess er kostur, en einnig í hinum aðferðunum.
- 44) Til að tryggja að áhætta og minnkun áhættu, sem stafar af verðbréfunarstarfsemi og fjárfestingum lánastofnana, sé endurspegluð á viðeigandi hátt í lágmarkskröfum um eigið fé lánastofnana er nauðsynlegt að hafa reglur sem kveða á um áhættunæma og skynsamlega meðferð slíkrar starfsemi og fjárfestinga.
- 45) Rekstraráhætta er marktæk áhætta sem lánastofnanir standa frammi fyrir og verja þarf með eigið fé. Mikilvægt er að taka tillit til fjölbreytni lánastofnana í Bandalaginu með því að gefa kost á öðrum aðferðum til útreiknings á kröfum vegna rekstraráhættu sem ná til mismunandi stiga áhættunæmi og eru misflóknar. Lánastofnanir skulu fá viðeigandi hvatningu til að taka upp áhættunæmari aðferðir. Í ljósi þess að tæknin til að meta og stjórna rekstraráhættu er í stöðugri þróun skulu reglurnar endurskoðaðar reglulega og uppfærðar eftir því sem við á, m.a. í tengslum við gjöld fyrir mismunandi viðskiptasvið og viðurkenningu á aðferðum til að draga úr áhættu. Að því er þetta varðar skal gæta sérstaklega að því að taka tillit til tryggingar í einföldu aðferðunum við útreikning á kröfum um eigið fé vegna rekstraráhættu.
- 46) Í því skyni að tryggja fullnægjandi gjaldþol lánastofnana innan samstæðu er nauðsynlegt að lágmarkskröfur um eigið fé gildi á grundvelli heildstæðrar fjárhagsstöðu samstæðunnar. Í því skyni að tryggja að eigin fé sé úthlutað á viðeigandi hátt innan samstæðunnar og að það sé tiltækt til að vernda sparifé þar sem þörf er á, skulu lágmarkskröfurnar um eigið fé gilda um einstakar lánastofnanir innan samstæðu, nema unnt sé að ná þessu markmiði á annan hátt.
- 47) Grundvallarreglur um eftirlit með stórum áhættuskuldbindingum lánastofnana skulu vera samræmdar. Aðildarríkjum skal áfram vera kleift að samþykkja strangari ákvæði en þau sem kveðið er á um í þessari tilskipun.
- 48) Eftirlit með og stjórnun áhættukrafna lánastofnunar skal vera óaðskiljanlegur hluti eftirlits með henni. Því getur of mikil samþjöppun áhættukrafna á einn viðskiptavin eða hóp tengdra viðskiptavina leitt til óviðunandi tapsáhættu. Slík staða getur talist draga úr gjaldhæfi lánastofnunarinnar.
- 49) Þar eð lánastofnanir á innri markaðnum eru í beinni samkeppni, skulu eftirlitskröfur vera sambærilegar í öllu Bandalaginu.
- 50) Þótt viðeigandi sé, í þeim tilgangi að takmarka stórar áhættuskuldbindingar, að byggja skilgreininguna á áhættuskuldbindingu á skilgreiningunni að því er varðar lágmarkskröfur um eigið fé vegna útlánaáhættu, er að meginreglu ekki viðeigandi að vísa til vægis eða áhættustiga. Vægi og áhættustig voru fundin út í því skyni að setja fram almenna kröfu um gjaldhæfi lánastofnana til að mæta útlánaáhættu. Í því skyni að takmarka það hámarkstap sem lánastofnun kann að verða fyrir vegna eins viðskiptavinar eða hóps tengdra viðskiptavina er viðeigandi að samþykkja reglur um hvernig ákvarða skuli stórar áhættuskuldbindingar sem taka tillit til nafnverðs áhættuskuldbindingarinnar án þess að beita vægi eða áhættustigum.
- 51) Þótt æskilegt sé, þar til frekari endurskoðun á ákvæðum um stórar áhættuskuldbindingar fer fram, að heimila færslu á áhrifum mildunar útlánaáhættu á sambærilegan hátt og heimilt er að því er varðar lágmarkskröfur um eigið fé til að takmarka kröfur um útreikning, voru reglurnar um mildun útlánaáhættu hannaðar með tilliti til almennrar dreifðrar útlánaáhættu sem stafar af áhættukröfum á marga mótaðila. Því skal færsla á áhrifum slíkra aðferða til að takmarka stórar áhættuskuldbindingar, hönnuðum til að takmarka það hámarkstap sem orðið getur vegna eins viðskiptavinar eða hóps tengdra viðskiptavina, vera háð varfærnismati.

- 52) Þegar lánastofnun stofnar til áhættu gagnvart eigin móðurfyrirtæki eða öðrum dótturfyrirtækjum móðurfyrirtækisins er sérstakrar varkárni þörf. Stjórnun áhættukrafna lánastofnana verður að vera algerlega sjálfstæð, í samræmi við meginreglurnar um trausta bankastjórnun, án tillits til annarra sjónarmiða. Ef áhrif aðila, sem beint eða óbeint eiga virka eignarhlutdeild í lánastofnun, virðast vera skaðleg traustri og varfærinni stjórnun stofnunarinnar skulu lögbær yfirvöld gera viðeigandi ráðstafanir til að binda enda á það ástand. Að því er varðar stórar áhættuskuldbindingar ber að setja sérstakar reglur, þ.m.t. strangari takmarkanir, í tengslum við áhættukröfur lánastofnunar á eigin samstæðu. Slíkar reglur þurfa þó ekki að gilda ef móðurfyrirtækið er eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða lánastofnun eða ef önnur dótturfyrirtæki eru annaðhvort lána- eða fjármálastofnanir eða stoðþjónustufyrirtæki, að því tilskildu að öll þessi fyrirtæki heyrir undir samstæðueftirlit með lánastofnuninni.
- 53) Lánastofnanir skulu tryggja að þær hafi eigið fé sem er fullnægjandi að magni, gæðum og dreifingu til að mæta áhættunni sem þær eru eða kunna að verða fyrir. Því skulu lánastofnanir hafa áætlanir og ferli til að meta og viðhalda fullnægjandi eigin fé.
- 54) Lögbærum yfirvöldum ber skylda til að fullvissa sig um að í lánastofnunum sé gott skipulag og fullnægjandi eigið fé, með hliðsjón af áhættunni sem lánastofnanirnar standa eða kynnu að standa frammi fyrir.
- 55) Til að innri bankamarkaður starfi með skilvirkum hætti skal evrópska bankaeftirlitsnefndin stuðla að samræmdri beitingu þessarar tilskipunar og að samleitnum eftirlitsvenjum innan Bandalagsins og senda stofnunum Bandalagsins árlega skýrslu um hvernig til hefur tekist.
- 56) Af sömu ástæðu og til að tryggja að lánastofnunum innan Bandalagsins, sem hafa starfsemi í fleiri en einu aðildarríki, sé ekki íþyngt óhóflega vegna þess að lögbær yfirvöld í einstökum aðildarríkjum halda áfram að annast starfsleyfi og eftirlit er mikilvægt að auka verulega samstarf milli lögbærra yfirvalda. Í þessu skyni ber að styrkja hlutverk eftirlitsaðila með samstæðum. Evrópska bankaeftirlitsnefndin skal styðja og auka slíkt samstarf.
- 57) Eftirlit með lánastofnunum á samstæðugrundvelli hefur einkum að markmiði að vernda hagsmuni sparifjareigenda lánastofnana og tryggja stöðugleika fjármálakerfisins.
- 58) Til að eftirlit á samstæðugrundvelli beri árangur skal það ná til allra bankasamstæðna, einnig þeirra sem heyra undir móðurfyrirtæki sem eru ekki lánastofnanir. Lögbær yfirvöld skulu hafa með höndum nauðsynlega lagagæringa til að framkvæma slíkt eftirlit.
- 59) Ef um er að ræða samstæður sem annast margs konar starfsemi og heyra undir móðurfyrirtæki sem stjórna að minnsta kosti einni dótturlánastofnun skulu lögbær yfirvöld hafa möguleika á að meta fjárhagsstöðu lánastofnunar í slíkri samstæðu. Lögbær yfirvöld skulu að minnsta kosti hafa tök á að afla sér, frá öllum fyrirtækjum innan samstæðu, þeirra upplýsinga sem þau þarfnast til að gegna hlutverki sínu. Koma skal á samvinnu milli yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með mismunandi fjármálageirum þegar um er að ræða fyrirtækjasamstæður sem hafa með höndum margs konar fjármálastarfsemi. Þar til frekari samræming fer fram skal aðildarríkjunum heimilt að mæla fyrir um viðeigandi samstæðureikningsaðferðir til að ná fram markmiði þessarar tilskipunar.
- 60) Aðildarríkin eiga að geta synjað um eða afturkallað starfsleyfi banka þegar um er að ræða tiltekið samstæðuskipulag sem ekki er talið henta bankastarfsemi, einkum vegna þess að ekki er unnt að hafa fullnægjandi eftirlit með því. Í þessu tilliti skulu lögbær yfirvöld hafa nauðsynlegar heimildir til að tryggja trausta og varfærna stjórnun lánastofnana.
- 61) Til að innri bankamarkaður starfi með aukinni skilvirkni og til að ríkisborgarar Bandalagsins njóti fullnægjandi gagnsæis er nauðsynlegt að lögbær yfirvöld birti opinberlega og á þann hátt að unnt sé að gera marktækan samanburð, hvernig þessi tilskipun er framkvæmd.
- 62) Í því skyni að auka aga á markaði og hvetja lánastofnanir til að bæta markaðsáætlun sína, áhættustjórnun og skipulag innri stjórnunar, skal kveða á um að lánastofnanir birti viðeigandi upplýsingar opinberlega.
- 63) Nánari könnun á vanda tengdum málefnum sem tilskipun þessi og aðrar tilskipanir um starfsemi lánastofnana ná yfir, krefst samstarfs lögbærra yfirvalda og framkvæmdastjórnarinnar, einkum ef stefnt er að aukinni samræmingu.
- 64) Gerðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdarvalds sem framkvæmdastjórninni er falið⁽¹⁾.

(1) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- 65) Í ályktun sinni frá 5. febrúar 2002 um framkvæmd löggjafar um fjármálaþjónustu ⁽¹⁾, óskaði þingið eftir því að það og ráðið gegndu jöfnu hlutverki við eftirlit með því hvernig framkvæmdastjórnin fer með framkvæmdahlutverk sitt til að endurspegla löggjafarvald þingsins skv. 251. gr. sáttmálans. Framkvæmdastjórnin studdi þá ósk með drengskaparheiti sem forseti hennar gaf þinginu sama dag. Hinn 11. desember 2002 lagði framkvæmdastjórnin til breytingar á ákvörðun 1999/468/EB og lagði síðan fram breytta tillögu 22. apríl 2004. Þingið lítur ekki svo á að þessi tillaga tryggji heimildir þess til lagasetningar. Að áliti þingsins skal því sjálfu og ráðinu gefast kostur á að leggja mat á framsal framkvæmdarvalds til framkvæmdastjórnarinnar innan tiltekins tíma. Því er rétt að takmarka þann tíma sem framkvæmdastjórnin hefur til að samþykkja framkvæmdarráðstafanir.
- 66) Frá þ v í að fyrstu breytingar á drögum og framkvæmdarráðstöfunum eru sendar skal þingið hafa þrjá mánuði til að kynna sér þær og láta álit sitt í ljós. Í áriðandi og tilhlýðilega rökstuddum tilvikum skal þó vera unnt að stytta þann tíma. Ef þingið samþykkir ályktun innan þessa frests skal framkvæmdastjórnin endurskoða drögin að breytingunum eða ráðstöfununum.
- 67) Til að forðast röskun á mörkuðum og til að tryggja samfelldni á öllum stigum eigin fjár þykir rétt að kveða á um sérstakt umbreytingarfyrirkomulag.
- 68) Í ljósi áhættunæmi reglnanna sem tengjast lágmarkskröfum um eigið fé er æskilegt að endurskoða reglulega hvort þær hafi marktæk áhrif á hagsveifluna. Framkvæmdastjórnin skal, að teknu tilliti til framlags Seðlabanka Evrópu, senda skýrslu um þessa þ ætti til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 69) Einnig skal samræma það fyrirkomulag sem nauðsynlegt er við eftirlit með lausafjánhættu.
- 70) Í þessari tilskipun er tekið tillit til grundvallarréttinda og þeim meginreglum fylgt sem einkum eru viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi sem væru þær almennar meginreglur í lögum Bandalagsins.
- 71) Skyldan til að taka þessa tilskipun upp í landslög skal takmarkast við þau ákvæði sem fela í sér verulega breytingu í samanburði við fyrri tilskipanir. Skyldan til að taka óbreyttu ákvæðin upp er fyrir hendi í fyrri tilskipunum.
- 72) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar fresti þeirra til að lögleiða tilskipanirnar, sem eru tilgreindar í B-hluta XIII. viðauka.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB C 284 E, 21.11.2002, bls. 115.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

EFNISYFIRLIT

I. BÁLKUR	VIÐFANGSEFNI, GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR
II. BÁLKUR	KRÖFUR UM STOFNUN OG REKSTUR LÁNASTOFNANA
III. BÁLKUR	ÁKVÆÐI UM STAÐFESTURÉTT OG FRELSI TIL AÐ VEITA ÞJÓNUSTU
1. þáttur	Lánastofnanir
2. þáttur	Fjármálastofnanir
3. þáttur	Neyting staðfesturéttar
4. þáttur	Nýting frelsis til að veita þjónustu
5. þáttur	Valdheimildir lögbærra yfirvalda gistaðildarríkisins
IV. BÁLKUR	SAMSKIPTI VIÐ ÞRIÐJU LÖND
1. þáttur	Tilkynning í tengslum við fyrirtæki þriðju landa og skilyrði um aðgang að mörkuðum þessara landa
2. þáttur	Samstarf við lögbær yfirvöld þriðju landa um eftirlit á samstæðugrundvelli
V. BÁLKUR	MEGINREGLUR OG TÆKNILEG STJÓRNTÆKI TIL VARFÆRNISEFTIRLITS OG UPPLÝSINGAGJAFAR
1. KAFLI	MEGINREGLUR UM VARFÆRNISEFTIRLIT
1. þáttur	Valdsvið heima- og gistaðildarríkis
2. þáttur	Upplýsingaskipti og þagnarskylda
3. þáttur	Skylda ábyrgðaraðila lögbundins eftirlits með ársreikningum og samstæðureikningum
4. þáttur	Vald til að beita viðurlögum og réttur til að leita til dómstóla
2. KAFLI	TÆKNILEG STJÓRNTÆKI TIL VARFÆRNISEFTIRLITS
1. þáttur	Eigið fé
2. þáttur	Ráðstafanir gegn áhættu
1. undirþáttur	Gildissvið
2. undirþáttur	Útreikningur á kröfum
3. undirþáttur	Lágmarksfjárhæð eigin fjár

3. þáttur	Lágmarkskröfur um eigið fé vegna útlánaáættu
1. undirþáttur	Staðalaðferð
2. undirþáttur	Innramatsaðferð
3. undirþáttur	Mildun útlánaáættu
4. undirþáttur	Verðbréfun
4. þáttur	Lágmarkskröfur um eigið fé vegna rekstraráættu
5. þáttur	Stórar áhættuskuldbindingar
6. þáttur	Virk eignarhlutdeild utan fjármálageirans
3. KAFLI	MATSFERLI LÁNASTOFNANA
4. KAFLI	EFTIRLIT OG UPPLÝSINGAGJÖF LÖGBÆRRA YFIRVALDA
1. þáttur	Eftirlit
2. þáttur	Upplýsingagjöf lögbærra yfirvalda
5. KAFLI	UPPLÝSINGAGJÖF LÁNASTOFNANA
VI. BÁLKUR	FRAMKVÆMDARVALD
VII. BÁLKUR	BRÁÐABIRGÐA- OG LOKAÁKVÆÐI
1. KAFLI	BRÁÐABIRGÐAÁKVÆÐI
2. KAFLI	LOKAÁKVÆÐI
I. VIÐAUKI	SKRÁ YFIR STARFSEMI SEM ER HÁÐ GAGNKVÆMRI VIÐURKENNINGU
II. VIÐAUKI	FLOKKUN Á LIÐUM UTAN EFNAHAGSREIKNINGS
III. VIÐAUKI	MEDHÖNDLUN MÓTADILAÁHÆTTU VEGNA AFLEIÐUGERNINGA, ENDURHVERFRA VIÐSKIPTA, LÁNTÓKU EÐA LÁNVEITINGA Í VERÐBRÉFUM EÐA HRÁVÖRU, LANGRA SAMNINGA MEÐ AFHENDINGU OG VIÐBÓTARLÁNVEITINGA VEGNA KAUPA/SÖLU VERÐBRÉFA
1. hluti	Skilgreiningar
2. hluti	Val á aðferð
3. hluti	Markaðsvirðisaðferð
4. hluti	Aðferð upprunalegrar áættu
5. hluti	Stöðluð aðferð
6. hluti	Innralkansaðferð
7. hluti	Samningsbundin skuldajöfnun
IV. VIÐAUKI	TEGUNDIR AFLEIÐA

V. VIÐAUKI	TÆKNILEGAR VIÐMIÐANIR VEGNA FYRIRKOMULAGS OG MEÐFERÐAR ÁHÆTTU
VI. VIÐAUKI	STAÐALADFERÐ
1. hluti	Áhættuvog
2. hluti	Viðurkenning á utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunum og vörpun á lánshæfismati þeirra
3. hluti	Notkun á lánshæfismati utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana til að ákvarða áhættuvog
VII. VIÐAUKI	INNRAMATSADFERÐ
1. hluti	Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og fjárhæðir vænts taps 2. hluti Líkur á vanefndum, tap að gefnum vanefndum og binditími
3. hluti	Virði áhættuskuldbindinga
4. hluti	Lágmarkskröfur vegna innramatsaðferðar
VIII. VIÐAUKI	MILDUN ÚTLÁNAÁHÆTTU
1. hluti	Hæfi
2. hluti	Lágmarkskröfur
3. hluti	Útreikningur á áhrifum mildunar útlánaáhættu
4. hluti	Misræmi binditíma
5. hluti	Samsetning mildunar á útlánaáhættu í staðalaðferð
6. hluti	Mildun útlánaáhættu fyrir körfu áhættuskuldbindinga
IX. VIÐAUKI	VERÐBRÉFUN
1. hluti	Skilgreiningar að því er varðar IX. viðauka
2. hluti	Lágmarkskröfur vegna viðurkenningar á yfirfærslu verulegrar útlánaáhættu og útreiknings á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og fjárhæðum vænts taps vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga
3. hluti	Lánshæfismat óháðs aðila
4. hluti	Útreikningur
X. VIÐAUKI	REKSTRARÁHETTA
1. hluti	Grundvallaraðferð
2. hluti	Staðalaðferð
3. hluti	Þróuð mæliaðferð
4. hluti	Blönduð aðferð
5. hluti	Flokkun eftir tegundum tapaburða

XI. VIÐAUKI	TÆKNILEGAR VIÐMIÐANIR VEGNA KÖNNUNAR OG MATS LÖGBÆRRA YFIRVALDA
XII. VIÐAUKI	TÆKNILEGAR VIÐMIÐANIR VEGNA UPPLÝSINGAGJAFAR
1. hluti	Almennar viðmiðanir
2. hluti	Almennar kröfur
3. hluti	Skilyrði fyrir notkun á tilteknum stjórnækjum eða aðferðum
XIII. VIÐAUKI A-hluti	NIÐURFELLDAR TILSKIPANIR ÁSAMT BREYTINGUM Á ÞEIM (sem um getur í 158. gr.)
XIII. VIÐAUKI B-hluti	FRAMKVÆMDARFRESTUR (sem um getur í 158. gr.)
XIV. VIÐAUKI	SAMSVÖRUNARTAFLA

I. BÁLKUR

VIÐFANGSEFNI, GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

1. Í þessari tilskipun er mælt fyrir um stofnun og rekstur lánastofnana og varfærnisefirlit með þeim.
2. Ákvæði 39. gr. og 1. þáttar 4. kafla V. bálks. skulu gilda um eignarhaldsfélög á fjármálmálasviði og blönduð eignarhaldsfélög sem hafa aðalskrifstofur í Bandalaginu.
3. Stofnanirnar sem eru varanlega undanþegnar samkvæmt 2. mgr. teljast til fjármálastofnana, að því er varðar 39. gr. og 1. þátt 4. kafla V. bálks, að undanskildum seðlabönkum aðildarríkjanna.

2. gr.

Tilskipun þessi gildir ekki um:

- seðlabanka aðildarríkja,
- póstgiróstofnanir,
- í Belgíu: „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut“,
- í Danmörku: „Dansk Eksportfinansieringsfond“, „Danmarks Skibskreditfond“, „Dansk Landbrugs Realkreditfond“ og „KommuneKredit“,
- í Þýskalandi: „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, fyrirtæki sem samkvæmt „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ (lögum um nýtingu húsnæðis í þágu almennings) eru viðurkennd sem stofnanir er falla undir húsnæðisstefnu ríkisins, enda snúist starfsemi þeirra ekki fyrst og fremst um bankaviðskipti, og fyrirtæki sem eru viðurkennd samkvæmt þeim lögum sem húsnæðisstofnanir í þágu almennings,
- í Grikklandi, “Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion),
- á Spáni: „Instituto de Crédito Oficial“,
- í Frakklandi: „Caisse des dépôts et consignations“,
- á Írlandi: lánasamvinnufélög (e. credit unions) og gagnkvæm félög (e. friendly societies),
- á Ítalíu: „Cassa di risparmio“,
- í Lettlandi: „krājaizdevu sabiedrības“, fyrirtæki sem eru viðurkennd samkvæmt „krājaizdevu sabiedrību likums“ sem samstarfsfyrirtæki sem veita eingöngu félagsaðilum sínum fjármálaþjónustu,
- í Litháen: „kredito unijos“ annað en „Centrinė kredito unija“,
- í Ungverjalandi: „Magyar Fejlesztési Bank Rt.“ og „Magyar Export-Import Bank Rt.“,

- í Hollandi: „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij“, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“ og „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV“,
- í Austurríki: fyrirtæki sem eru viðurkennd sem húsnæðisstofnanir í þágu almennings og „Österreichische Kontrollbank AG“,
- í Póllandi: „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowe — Kredytowe“ og „Bank Gospodarstwa Krajowego“,
- í Portúgal: „Caixas Económicas“ sem voru starfræktir 1. janúar 1986, að undanskildum þeim sem voru stofnaðir sem hlutafélög og „Caixa Económica Montepio Geral“,
- í Finnlandi: „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB“ og „Finnvera Oyj/Finnvera Abp“,
- í Svíþjóð: „Svenska Skeppshypotekskassan“,
- í Breska konungsríkinu: „National Savings Bank“, „Commonwealth Development Finance Company Ltd“, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd“, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd“, umboðsmenn krúnunnar fyrir ríkisstjórnir og yfirvöld handan hafsin, lánasamvinnufélög og bankar sveitarfélaga.

3. gr.

1. Heimilt er að veita einni eða fleiri lánastofnunum, sem eru staðsettar innan eins aðildarríkis og eru, hinn 15. desember 1977, varanlega tengdar miðlægri stofnun sem hefur eftirlit með þeim og er stofnsett í þessu sama aðildarríki, undanþágu frá skilyrðum þeim er sett eru fram í 7. gr., og 1. mgr. 11. gr. ef landslög kveða á um, eigi síðar en 15. desember 1979, að:

- a) skuldbindingar miðlægu stofnunarinnar og stofnana í eignartengslum séu með óskiptri bótaábyrgð eða skuldbindingar alfarið á ábyrgð miðlægu stofnunarinnar,
- b) að allsherjareftirlit sé haft með gjaldhæfi og lausafjárstöðu miðlægu stofnunarinnar og allra stofnana í eignartengslum á samstæðugrundvelli, og
- c) að framkvæmdastjórn miðlægu stofnunarinnar hafi rétt til að senda fyrirmæli til framkvæmdastjórna stofnananna sem eru í eignartengslum við hana.

Lánastofnanir sem starfa staðbundið og eru tengdar miðlægri stofnun í skilningi fyrsta undirlíðar frá og með 15. desember 1977 geta notið góðs af skilyrðum hennar ef þær teljast eðlileg viðbót við stofnanakerfi miðlægu stofnunarinnar.

Hvað varðar lánastofnanir, aðrar en þær sem stofnaðar eru á landsvæðum sem nýlega hafa verið unnin undan sjó eða sem orðið hafa til vegna klöfnings eða samruna eldri stofnana sem heyra undir eða eru ábyrgar gagnvart miðlægu stofnuninni, getur framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmeðferðina

sem um getur í 2. mgr. 151. gr., sett viðbótarreglur til beitingar annarrar undirgreinar, þ.m.t. afnám á undanþágum þeim sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein, telji hún að tengsl nýrra stofnana sem hafa hag af tilhöguninni, sem kveðið er á um í annarri undirgrein, gætu haft skaðleg áhrif á samkeppni.

2. Einnig má veita lánastofnun sem um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr. undanþágu frá ákvæðum 9. og 10. gr. og einnig 2., 3., 4., 5. og 6. þætti 2. kafla og 3. kafla í V. bálki að því tilskildu að heildin, þ.e. miðlæga stofnunin og tengdar stofnanir, lúti þeim ákvæðum á samstæðugrundvelli og með fyrirvara um beitingu þessara ákvæða gagnvart miðlægu stofnuninni.

Þegar um undanþágu er að ræða skulu 16., 23., 24. og 25. gr., 26. gr. (1.–3. mgr.) og 28.–37. gr. gilda um heildina, þ.e. miðlægu stofnunina og tengdar stofnanir.

4. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „lánastofnun“:
  - a) fyrirtæki með starfsemi sem felst í að taka á móti innlánnum eða öðru fé frá almenningi til endurgreiðslu og veita lán fyrir eigin reikning; eða
  - b) rafeyrisstofnun í skilningi tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/46/EB ⁽¹⁾,
- 2) „starfsleyfi“: hvers kyns skjal gefið út af yfirvöldum er veitir lánastofnun rétt til starfa,
- 3) „útibú“: starfsstöð sem að lögum er hluti af lánastofnun og annast beint, að öllu leyti eða að hluta, þá starfsemi sem fram fer hjá lánastofnunum,
- 4) „lögbær yfirvöld“: landsyfirvöld sem heimilt er að lögum eða samkvæmt reglugerð að hafa eftirlit með lánastofnunum,
- 5) „fjármálastofnun“: fyrirtæki sem er ekki lánastofnun og starfar einkum að öflun eignarhluta eða stundar einhverja eða alla þá starfsemi sem um getur í 2.–12. lið I. viðauka,
- 6) „stofnanir“: að því er varðar 2. og 3. þátt 2. kafla í V. bálki, eru stofnanir eins og þær eru skilgreindar í c-lið 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 2006/49/EB,
- 7) „heimaaðildarríki“: aðildarríkið þar sem lánastofnun hefur verið veitt leyfi samkvæmt 6.–9. gr. og 11.–14. gr.,
- 8) „gístiaðildarríki“: það aðildarríki þar sem lánastofnun hefur útibú eða veitir þjónustu,
- 9) „eftirlit“: sambandið milli móðurfyrirtækis og dótturfyrirtækis, eins og það er skilgreint í 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE, eða sams konar samband milli fyrirtækis og einstaklinga eða lögaðila,
- 10) „hlutdeild“: að því er tekur til o- og p-liðar 57. gr., 71.–73. gr. og 4. kafla í V. bálki, hlutdeild í skilningi fyrsta málsliðar 17. gr. fjórðu tilskipunar ráðsins 78/660/EBE frá 25. júlí 1978 um ársreikninga félaga af tiltekinni gerð ⁽²⁾, eða beinn eða óbeinn eignarhlutur sem nemur 20% eða meira af atkvæðisrétti eða hlutfé fyrirtækis,
- 11) „virk eignarhlutdeild“: bein eða óbein eignarhlutdeild í fyrirtæki sem nemur 10% eða meira af hlutfé eða atkvæðisrétti, eða sem gerir það kleift að hafa veruleg áhrif á stjórnun fyrirtækis,
- 12) „móðurfyrirtæki“:
  - a) móðurfyrirtæki samkvæmt skilgreiningu í 1. og 2. gr. tilskipunar 83/349/EBE; eða
  - b) til móðurfyrirtækja skulu teljast, að því er varðar 71.–73. gr. 5. þáttar 2. kafla í V. bálki og 4. kafla, móðurfyrirtæki samkvæmt skilgreiningu 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE og hvert það fyrirtæki sem lögbær yfirvöld telja að hafi raunveruleg yfirráð yfir öðru fyrirtæki,
- 13) „dótturfyrirtæki“:
  - a) dótturfyrirtæki samkvæmt skilgreiningu í 1. og 2. gr. tilskipunar 83/349/EBE, eða
  - b) til dótturfyrirtækja skulu teljast, að því er varðar 71.–73. gr. 5. þáttar 2. kafla í V. bálki og 4. kafla, dótturfyrirtæki samkvæmt skilgreiningu 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE og hvert það fyrirtæki sem lögbær yfirvöld telja að móðurfyrirtæki hafi raunveruleg yfirráð yfir.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/46/EB frá 18. september 2000 um stofnun og rekstur rafeyrisstofnana og eftirlit með þeim (Stjtið. EB L 275, 27.10.2000, bls. 39).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 222, 14.8.1978, bls. 11. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/51/EB.

- Þar að auki ber að líta á öll dótturfyrirtæki dótturfyrirtækja sem dótturfyrirtæki móðurfyrirtæksins sem er höfuð þessara fyrirtækja,
- 14) „móðurlánastofnun í aðildarríki“: lánastofnun með lánastofnun eða fjármálastofnun sem dótturfyrirtæki eða á hlutdeild í slíkri stofnun og er sjálf ekki dótturfyrirtæki annarrar lánastofnunar með starfsleyfi í sama aðildarríki, eða eignarhaldsfélags á fjármálasviði sem komið hefur verið á fót í sama aðildarríki,
- 15) „móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki“: eignarhaldsfélag á fjármálasviði sem er ekki dótturfyrirtæki lánastofnunar sem hefur starfsleyfi í sama aðildarríki, eða eignarhaldsfélags á fjármálasviði í sama aðildarríki,
- 16) „móðurlánastofnun“ í Evrópusambandinu“: móðurlánastofnun í aðildarríki, sem er ekki dótturfyrirtæki annarrar lánastofnunar sem hefur starfsleyfi í hvaða aðildarríki sem er, eða eignarhaldsfélags á fjármálasviði sem er í einhverju aðildarríki,
- 17) „móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í Evrópusambandinu“: móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki, sem er ekki dótturfyrirtæki lánastofnunar sem hefur starfsleyfi í hvaða aðildarríki sem er, eða annars eignarhaldsfélags á fjármálasviði sem komið hefur verið á fót í einhverju aðildarríki,
- 18) „opinberar stofnanir og fyrirtæki“: stjórnunarstofnanir sem ekki eru reknar í hagnaðarskyni og sem eru ábyrgar gangvart ríkisstjórnnum, héraðsstjórnnum eða staðaryfirvöldum, eða yfirvöldum sem að mati lögbærra yfirvalda bera sömu ábyrgð og héraðs- og staðaryfirvöld, eða fyrirtæki sem ekki eru rekin í hagnaðarskyni í eigu ríkisstjórna sem hafa samkomulag um beina ábyrgð og geta falið í sér sjálfstæðar stofnanir sem heyra undir lög og eru háðar opinberu eftirliti,
- 19) „eignarhaldsfélag á fjármálasviði“: fjármálastofnun sem á dótturfyrirtæki, a.m.k. eitt þeirra lánastofnun, sem eru annaðhvort eingöngu eða aðallega lánastofnanir eða fjármálastofnanir, og sem er ekki blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði í skilningi 15. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/87/EB ⁽¹⁾,
- 20) „blandað eignarhaldsfélag“: (e. mixed-activity holding company): móðurfyrirtæki sem er ekki eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða lánastofnun eða blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði í skilningi 15. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/87/EB og þar sem a.m.k. eitt dótturfyrirtækjanna er lánastofnun,
- 21) „stoðþjónustufyrirtæki“: fyrirtæki sem starfar einkum á sviði eignarhalds og stjórnunar fasteigna, sér um gagnavinnsluþjónustu eða annast aðra sambærilega starfsemi til stuðnings meginstarfsemi einnar eða fleiri lánastofnana,
- 22) „rekstraráhætta“: hætta á tapi vegna innri ferla sem eru ófullnægjandi eða hafa brugðist, vegna fólks og kerfa eða vegna ytri atburða, þ.m.t. lagaleg áhætta,
- 23) „seðlabankar“: nær yfir Seðlabanka Evrópu nema annað sé tekið fram,
- 24) „þynningaráhætta“: hætta á að krafa rýrni vegna annarra krafna á hendur lántakanda,
- 25) „líkur á vanefndum“: líkur á vanefndum mótaðila á eins árs tímabili,
- 26) „tap“, að því er varðar 3. þátt 2. kafla V. bóls: efnahagslegt tjón, þ.m.t. umtalsverð áhrif afvöxtunar og verulegur beinn og óbeinn kostnaður í sambandi við innheimtu gernings,
- 27) „tap að gefnum vanefndum“: hlutfall taps vegna vanefnda mótaðila af útistandandi heildarfjárhæð þegar vanefndir verða,
- 28) „breytistuðull“: hlutfallið milli fjárhæðar skuldbindingar, sem nú er ónotuð en verður notuð og útistandandi þegar vanefndir verða, og fjárhæðar skuldbindingarinnar, sem núna er ónotuð, þar sem umfang skuldbindingarinnar ákvarðast af tilkynntum mörkum, nema mörkin sem ekki hafa verið tilkynnt séu hærri,
- 29) „vænt tap“: í skilningi 3. þátta 2. kafla V. bóls: hlutfall þeirrar fjárhæðar sem vænta má að tapist yfir eins árs tímabil vegna hugsanlegra vanefnda mótaðila, eða vegna þynningar, af útistandandi fjárhæð þegar vanefndir verða,
- 30) „mildun útlánaáhattu“: aðferð sem lánastofnun notar til að draga úr útlánaáhattu vegna einnar eða fleiri áhættukrafna sinna,
- 31) „fjármögnuð útlánaörn“: aðferð til mildunar útlánaáhattu, þar sem mildun útlánaáhattu vegna áhættu lánastofnunar ákvarðast af rétti lánastofnunarinnar — ef um er að ræða vanefndir mótaðila eða aðra sérstaka lánaatburði sem tengjast mótaðilanum — til að innleysa, fá yfirfærðar eða taka til eignar, eða halda eftir tilteknum eignum eða fjárhæðum, eða lækka fjárhæð áhættuskuldbindingarinnar niður í, eða skipta henni út fyrir, fjárhæð mismunarins milli fjárhæðar áhættuskuldbindingarinnar og kröfu á lánastofnunina,

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og fyrirtækjum í verðbrefaþjónustu sem eru hluti af samsteypu fjármálafyrirtækja (Stjúd. ESB L 35, 11.2.2003, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2005/1/EB.

- 32) „ófjármögnuð útlánavörn“: aðferð til mildunar útlánaáættu, þar sem mildun útlánaáættu vegna áhættukröfu lánastofnunar ákvarðast af skuldbindingu þriðja aðila um að greiða fjárhæð ef um er að ræða vanefndir lántakanda eða aðra sérstaka lánaatburði,
- 33) „endurhverf viðskipti“: öll viðskipti sem stjórnast af samningi sem fellur undir skilgreininguna á „endurhverf verðbréfakaup“ eða „endurhverf verðbréfasala“ eins og skilgreint er í m-lið 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 2006/49/EB,
- 34) „verðbréfa- eða hrávörulánveitingar eða verðbréfa- eða hrávörulántökur“: öll viðskipti sem falla undir skilgreininguna á „verðbréfa- eða hrávörulánveiting“ eða „verðbréfa- eða hrávörulántaka“ eins og skilgreint er í n-lið 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 2006/49/EB,
- 35) „reiðufjárígildisgerningur“: innlánskírteini eða sambærilegir gerningar gefnir út af lánastofnun sem hefur lánað,
- 36) „verðbréfun“: viðskiptasamningur eða kerfisfyrirkomulag þar sem útlánaáætta tengd ákveðinni áhættukröfu eða safni áhættukrafna er lagskipt í hluta með eftirfarandi hætti:
- greiðslur samkvæmt viðskiptasamningnum eða kerfisfyrirkomulaginu eru háðar arðseminni af áhættukröfunni eða safni áhættukrafna, og
  - forgangsröðun laganna ákvarðar dreifingu taps á líftíma viðskiptasamningsins eða kerfisfyrirkomulagsins,
- 37) „hefðbundin verðbréfun“: verðbréfun sem felur í sér efnahagslega yfirfærslu þeirra áhættuskuldbindinga sem verið er að verðbréfa til einingar um sérverkefni á sviði verðbréfunar sem gefur út verðbréf. Þetta skal gert með yfirfærslu eignarhalds á verðbréfuðu áhættuskuldbindingunum frá útgáfulánastofnuninni eða með undirþátttöku. Þau verðbréf sem gefin eru út fela ekki í sér greiðsluskuldbindingu útgáfulánastofnunarinnar,
- 38) „gerviverðbréfun“: verðbréfun þar sem lagskiptingu í hluta er náð fram með notkun lánaafleiða eða trygginga og safn áhættuskuldbindinganna er ekki fjarlægð úr efnahagsreikningi útgáfulánastofnunarinnar,
- 39) „lag eignasafns vegna verðbréfunar“: samningsbundinn hluti útlánaáættu sem tengist einni eða fleiri áhættukröfum þar sem staða í einum hluta felur í sér hættu á meira eða minna útlánatapi en staða sömu fjárhæðar í öðrum lögum safnsins, án tillits til útlánavarnar sem þriðji aðili veitir beint til handhafa staðna í hlutanum eða í öðrum hlutum,
- 40) „verðbréfuð staða“: staða tengd verðbréfun,
- 41) „útgefandi“: annað hvort eftirfarandi:
- eining sem annaðhvort sjálf eða fyrir tilstuðlan tengdra eininga, beint eða óbeint, átti aðild að upphaflega samningnum sem myndaði skuldbindingarnar eða hugsanlegar skuldbindingar skuldara eða hugsanlegs skuldara sem valda því að áhættukrafan er verðbréfuð eða
  - eining sem kaupir áhættukröfur þriðja aðila inn í efnahagsreikning sinn og verðbréfar þær síðan,
- 42) „umsýsluaðili“: lánastofnun, önnur en útgáfulánastofnunin sem stofnar til og stjórnar skammtímaveðskulda-bréfaáætlun eða annarri verðbréfun sem kaupir áhættukröfur frá þriðja aðila,
- 43) „bæting á lánshæfi“: samningsbundið fyrirkomulag þar sem lánshæfsgæði stöðu í verðbréfun eru bætt miðað við hver þau hefðu verið ef endurbætur hefðu ekki komið til, m.a. með lægra settum lögum í verðbréfuninni og öðrum tegundum útlánavarnar,
- 44) „rekstrareining um sérverkefni á sviði verðbréfunar (SSPE)“: eignaumsýslufélag eða önnur eining, önnur en lánastofnun, sem er skipulögð til að stunda verðbréfun eða verðbréfanir, þar sem starfsemin miðar eingöngu að því að ná því markmiði, skipulaginu er ætlað að aðskilja skyldur rekstrareiningar um sérverkefni á sviði verðbréfunar frá skyldum útgáfulánastofnunarinnar og handhafar raunverulegra hluta í einingunni eiga rétt á því að veðsetja eða selja þá hluti án takmarkana,
- 45) „hópur tengdra viðskiptavina“:
- tveir eða fleiri einstaklingar eða lögaðilar sem, nema sýnt sé fram á annað, mynda eina áhættu vegna þess að einn þeirra hefur bein eða óbein yfirráð yfir hinum, eða
  - tveir eða fleiri einstaklingar eða lögaðilar þar sem enginn einn hefur yfirráð yfir hinum, eins og lýst er í a-lið, en eru taldir mynda eina áhættu vegna þess að þeir eru svo fjárhagslega tengdir að líkur eru á að ef einn þeirra lendir í fjárhagserfiðleikum eigi hinn aðilinn eða allir í greiðsluerfiðleikum,
- 46) „náin tengsl“: þegar tveir eða fleiri einstaklingar eða lögaðilar tengjast á einhvern þann hátt sem hér segir:
- viðskiptahagsmunir vegna eignarhalds á minnst 20% atkvæðisréttar eða hlutafjár fyrirtækis, beint eða með yfirráðarétti,
  - yfirráð eða
  - það að báðir eða allir eru varanlega tengdir einum og sama þriðja aðila í gegnum yfirráð,

47) „viðurkenndir verðbréfamarkaðir“: verðbréfamarkaðir sem eru viðurkenndir sem slíkir af lögbærum yfirvöldum og sem uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- a) þeir starfa reglulega,
- b) þeir fara eftir reglum, sem eru gefnar út eða samþykktar af viðeigandi yfirvöldum í heimalandi verðbréfamarkaðarins, þar sem skilgreind eru rekstrarskilyrði verðbréfamarkaðarins, skilyrði fyrir aðgangi að honum og enn fremur þau skilyrði sem samningur skal uppfylla eigi hann að ganga kaupum og sölum á verðbréfamarkaðinum og
- c) þeir hafa greiðslujöfnunarkerfi þar sem daglegar kröfur um tryggingarfé vegna samninganna sem um getur í IV. viðauka veita nægilega vernd að mati lögbærra yfirvalda.

5. gr.

Aðildarríkin skulu banna einstaklingum eða fyrirtækjum sem eru ekki lánastofnanir að taka við innlánnum eða öðru fé frá almenningi til endurgreiðslu.

Fyrsta málsgreinin á ekki við þegar aðildarríki eða héraðs- eða staðaryfirvöld í aðildarríki, eða opinber alþjóðasamtök sem eitt eða fleiri aðildarríki eru aðilar að taka á móti innlánnum eða öðrum fjármunum, sem endurgreiða skal, né heldur þegar um er að ræða tilvik sem landslög eða Bandalagslög kveða skýrt á um, að því tilskildu að starfsemin lúti reglum og eftirliti sem eru til þess að vernda spari fjáreigendur og fjárfesta og gilda um þessi tilvik.

II. BÁLKUR

KRÖFUR UM STOFNUN OG REKSTUR LÁNASTOFNANA

6. gr.

Aðildarríki skulu krefjast þess af lánastofnunum að þær afli sér starfsleyfis áður en þær hefja starfsemi sína. Þau skulu setja skilyrði fyrir veitingu slíkra starfsleyfa með þeim fyrirvörum sem felast í 7. til 12. gr. og tilkynna framkvæmdastjórninni um þau.

7. gr.

Aðildarríkin skulu einnig setja það skilyrði að umsókn um starfsleyfi fylgi lýsing á starfseminni þar sem fram kemur, meðal annars, hvers konar rekstur er fyrirhugaður og hvernig lánastofnunin verður skipulögð.

8. gr.

Aðildarríkin mega ekki krefjast þess að leyfisumsóknir verði athugaðar með tilliti til efnahagsþarfa markaðarins.

9. gr.

1. Með fyrirvara um önnur almenn skilyrði sem mælt er fyrir um í landslögum skulu lögbær yfirvöld ekki veita starfsleyfi ef

lánastofnunin á ekki sérgreint eigið fé eða í tilvikum þegar stofnfé er minna en 5 milljónir evra.

„Stofnfé“ skal samanstanda af eigin fé og varasjóði eins og um getur í a- og b-lið 57. gr.

Aðildarríki geta heimilað lánastofnunum, sem ekki uppfylla skilyrði um sérgreint eigið fé og voru starfandi 15. desember 1979, að halda áfram starfsemi sinni. Þeim er heimilt að undanþiggja slíkar lánastofnanir skilyrðum fyrstu undirgreinar 1. mgr. 11. gr.

2. Aðildarríkin geta, með eftirfarandi skilyrðum, veitt ákveðnum flokkum lánastofnana starfsleyfi þó að stofnfé sé minna en tilgreint er í 1. mgr.:

a) stofnfé skal ekki vera minna en 1 milljón evra,

b) aðildarríkin sem hlut eiga að máli skulu tilkynna framkvæmdastjórninni ástæðurnar fyrir því að þessi kostur var tekinn, og

c) færa skal athugasemd við heiti hvernar lánastofnunar, sem ekki hefur tilskilið lágmarksstofnfé svo sem kveðið er á um í 1. mgr., í skránni sem um getur í 14. gr.,

10. gr.

1. Eigið fé lánastofnunar má ekki vera minna en sem nemur fjárhæð þess stofnfjár sem krafist er þegar leyfi er veitt samkvæmt 9. gr.

2. Aðildarríkin geta ákveðið að lánastofnanir með minna eigið fé en tilgreint er sem stofnfé í 9. gr. og sem þegar eru starfandi 1. janúar 1993 geti haldið áfram starfsemi sinni. Þegar svo er má eigið fé þeirra ekki fara niður fyrir hæstu fjárhæð sem það hefur numið eftir 22. desember 1989.

3. Ef annar einstaklingur eða lögaðili en fyrri stjórnandi tekur við stjórn lánastofnunar af því tagi sem getið er í 2. mgr. skal eigið fé lánastofnunarinnar vera að minnsta kosti jafnmikið og stofnféð sem tilgreint er í 9. gr.

4. Við sérstakar aðstæður og með samþykki lögbærra yfirvalda, þegar um er að ræða samruna tveggja eða fleiri lánastofnana er falla undir þann flokk sem um getur í 2. mgr., má eigið fé þeirrar stofnunar sem verður til við samruna ekki vera minna en heildar eigið fé lánastofnananna á þeim tíma sem samruninn átti sér stað, enda hafi viðeigandi mörkum, sem eru tilgreind í 9. gr., ekki verið náð.

5. Ef eigið fé minnkar, í tilvikum sem um getur í 1., 2. og 4. mgr., geta þó lögbær yfirvöld, ef réttlæt看legt þykir, veitt lánastofnun hæfilegan frest til úrbóta eða til að hætta allri starfsemi.

11. gr.

1. Lögbær yfirvöld skulu aðeins veita lánastofnun starfsleyfi ef stjórn hennar er í höndum eigi færri en tveggja aðila.

Þau skulu ekki veita starfsleyfi ef þessir aðilar fullnægja ekki skilyrðum um gott mannorð eða næga reynslu til að sinna þeim störfum er hér um ræðir.

2. Hvert aðildarríki um sig skal krefjast þess:

- a) að lánastofnanir, sem eru lögaðilar og hafa skráða skrifstofu samkvæmt eigin landslögum, skuli hafa aðalskrifstofu sína og skráða skrifstofu í sama aðildarríki og,
- b) að aðrar lánastofnanir skuli hafa aðalskrifstofu í því aðildarríki sem gaf út starfsleyfi og þar sem starfsemi þeirra fer fram í raun.

12. gr.

1. Lögbær yfirvöld skulu ekki veita lánastofnun leyfi til að hefja starfsemi nema þau hafi fengið upplýsingar um hverjir séu hluthafar eða aðilar, hvort sem það eru einstaklingar eða lögaðilar, sem beint eða óbeint hafa yfir að ráða virkri eignarhlutdeild, svo og hve stóran hlut þeir eiga.

Við skilgreiningu á virkri eignarhlutdeild, í tengslum við þessa grein, ber að taka tillit til atkvæðisréttar sem um getur í 92. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2001/34/EB frá 28. maí 2001 um opinbera skráningu verðbréfa á verðbréfamarkaði og upplýsingar sem birtar skulu um slík verðbréf⁽¹⁾.

2. Lögbær yfirvöld skulu synja um starfsleyfi ef þau telja hluthafa eða aðila ekki hæfa að teknu tilliti til þess að nauðsynlegt er að tryggja trausta og varkára stjórnun lánastofnana.

3. Ef nán tengsl eru fyrir hendi milli lánastofnunar og annarra einstaklinga eða lögaðila skulu lögbær yfirvöld einungis veita starfsleyfi ef sýnt er að þessi tengsl koma ekki í veg fyrir að þau sinni eftirlitshlutverki sínu.

Lögbær yfirvöld skulu jafnframt synja um starfsleyfi ef lög og stjórnsýsluákvæði þriðja lands, sem gilda um einn eða fleiri einstaklinga eða lögaðila sem lánastofnunin hefur nán tengsl við, eða vandkvæði tengd framkvæmd þeirra koma í veg fyrir að þau geti sinnt eftirlitshlutverki sínu sem skyldi.

Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að lánastofnanir veiti þeim nauðsynlegar upplýsingar svo þau geti gengið úr skugga um að jafnan sé farið að skilyrðunum sem um getur í þessari málsgrein.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 184, 6.7.2001, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2005/1/EB.

13. gr.

Tilgreina skal ástæður ef umsókn um starfsleyfi er hafnað og skal tilkynna umsækjanda um slíkt innan sex mánaða frá móttöku umsóknarinnar eða, ef umsókn reynist ófullkomin, innan sex mánaða frá þeim degi er umsækjandi sendir upplýsingar sem nauðsynlegar eru vegna ákvörðunartökunnar. Ákvörðun skal þó ávallt tekin eigi síðar en innan 12 mánaða frá móttöku umsóknar.

14. gr.

Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um öll veitt starfsleyfi.

Heiti sérhverrar lánastofnunar sem hefur fengið leyfi skal skráð á lista. Framkvæmdastjórnin skal birta þann lista og endurnýja reglulega í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

15. gr.

1. Lögbært yfirvald skal, áður en lánastofnun er veitt starfsleyfi, hafa samráð við lögbær yfirvöld hins aðildarríkisins sem í hlut á í eftirfarandi tilvikum:

- a) hlutaðeigandi lánastofnun er dótturfyrirtæki lánastofnunar með starfsleyfi í öðru aðildarríki,
- b) hlutaðeigandi lánastofnun er dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis lánastofnunar með starfsleyfi í öðru aðildarríki eða
- c) hlutaðeigandi lánastofnun er undir stjórn sömu einstaklinga eða lögaðila og stjórna lánastofnun sem starfsleyfi hefur í öðru aðildarríki.

2. Lögbært yfirvald skal, áður en lánastofnun er veitt starfsleyfi, hafa samráð við lögbær yfirvöld aðildarríkisins sem í hlut á og annast eftirlit með váttryggingafélögum eða fjárfestingarfyrirtækjum í eftirfarandi tilvikum:

- a) hlutaðeigandi lánastofnun er dótturfyrirtæki váttryggingafélags eða fjárfestingarfyrirtækis með starfsleyfi í Bandalaginu,
- b) hlutaðeigandi lánastofnun er dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis váttryggingafélags eða fjárfestingarfyrirtækis með starfsleyfi í Bandalaginu eða

c) hlutaðeigandi lánastofnun er undir yferráðum einstaklings eða lögaðila sem einnig hefur yferráð yfir váttryggingafélagi eða fjárfestingarfyrirtæki með starfsleyfi í Bandalaginu.

3. Viðkomandi lögbær yfirvöld, sem um getur í 1. og 2. mgr., skulu einkum hafa samráð sín á milli við mat á hæfi hluthafanna, svo og á orðspori og reynslu stjórnenda sem koma að stjórn annars aðila í sömu samstæðu. Þau skulu skiptast á öllum upplýsingum um hæfi hluthafa og um orðspor og reynslu yfirmanna sem skipta máli vegna leyfisveitingar eða yfirstandandi mats á því hvort rekstrarskilyrði séu uppfyllt.

16. gr.

Gistiaðildarríki er ekki heimilt að krefjast starfsleyfis eða stofnframlags fyrir útibú lánastofnana sem hafa hlotið starfsleyfi í öðrum aðildarríkjum. Stofnun slíkra útibúa skal fara fram og eftirliti með þeim komið á í samræmi við 22. og 25. gr., 1.–3. mgr. 26. gr., 29.–37. gr. og 40. gr.

17. gr.

1. Lögbærum yfirvöldum er því aðeins heimilt að afturkalla starfsleyfi, sem veitt hefur verið lánastofnun, ef slík stofnun:

- a) nýtir ekki leyfið innan 12 mánaða, afsalar sér skýlaust leyfinu eða hættir starfsemi í meira en sex mánuði, hafi hlutaðeigandi aðildarríki ekki gert ráð fyrir að starfsleyfi falli úr gildi í slíkum tilvikum,
- b) hefur fengið starfsleyfið á grundvelli falsaðra yfirlýsinga eða á annan óeðlilegan hátt,
- c) uppfyllir ekki lengur skilyrðin fyrir leyfisveitingu,
- d) á ekki lengur nægilegt eigið fé eða er ekki lengur treystandi til að standa við skuldbindingar sínar gagnvart lánardrottnum og sérstaklega ef stofnunin veitir ekki lengur tryggingu fyrir þeim fjármunum sem henni er treyst fyrir eða
- e) fellur undir annað ákvæði í landslögum sem kveður á um afturköllun starfsleyfis.

2. Tilgreina verður ástæður að baki afturköllun starfsleyfis og hlutaðeigandi aðilum tilkynnt um slíkt; Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um öll afturkölluð starfsleyfi.

18. gr.

Lánastofnunum sem þessi tilskipun tekur til er heimilt, án tillits til lagaákvæða um heitin „banki“, „sparisjóður“ og önnur bankaheiti í gistiaðildarríkinu, að nota á öllu

yferráðasvæði Bandalagsins sömu heiti og notuð eru í aðildarríkjum þar sem aðalskrifstofa þeirra er. Stafir af því hætta á ruglingi, er gistiaðildarríki heimilt að krefjast einhvers konar auðkennandi viðauka við nafnið til frekar skýringar.

19. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera einstaklingum eða lögaðilum, sem hyggjast, beint eða óbeint, öðlast virka eignarhlutdeild í lánastofnun, að tilkynna það fyrst lögbærum yfirvöldum og greina þeim frá hve stóran hlut þeir hafa hug á að eignast. Viðkomandi skal einnig tilkynna lögbærum yfirvöldum ef hann hyggst auka við virka eignarhlutdeild sína það mikið að hans hlutur af atkvæðum og fjármagni nemi 20%, 33% eða 50% eða meira, eða svo miklu að lánastofnunin yrði talin dótturfyrirtæki hans.

Þrátt fyrir 2. mgr. skulu lögbær yfirvöld hafa þrjá mánuði hið mesta, frá degi þeim er tilkynning berst, eins og kveðið er á um í fyrstu og annari undirgrein, til að andmæla fyrirætlan þessari, ef þau hafa efasemdir um hæfi viðkomandi aðila, með hliðsjón af þöfvinni fyrir að tryggja trausta og varkára stjórnun lánastofnunarinnar. Ef þau andmæla ekki fyrirætluninni geta þau ákveðið hvenær henni skuli í síðasta lagi hrundið í framkvæmd.

2. Ef sá er hyggst afla eignarhluta, svo sem um getur í 1. mgr., er lánastofnun, váttryggingafélag, eða fjárfestingarfyrirtæki með starfsleyfi í öðru aðildarríki eða móðurfyrirtæki lánastofnunar, váttryggingafélags eða fjárfestingarfyrirtækis með starfsleyfi í öðru aðildarríki, eða einstaklingur eða lögaðili sem hefur yferráð yfir lánastofnun, váttryggingafélagi eða fjárfestingarfyrirtæki með starfsleyfi í öðru aðildarríki, og ef lánastofnunin, sem þessi aðili hyggst öðlast eignarhlut í, yrði dótturfyrirtæki hans eða hann fengi yferráð yfir henni í kjölfar öflunar þessara eignarhluta, skal mat á öflun eignarhlutanna ekki fara fram fyrir en að höfðu samráði svo sem kveðið er á um í 15. gr.

20. gr.

Aðildarríkin skulu krefjast þess af einstaklingi eða lögaðila sem hyggst ráðstafa, beint eða óbeint, virkri eignarhlutdeild í lánastofnun að sá aðili tilkynni það áður lögbærum yfirvöldum, og skýri þeim frá hve stórum hluta í fyrirtækinu hann hyggist ráða yfir. Hlutaðeigandi skal einnig tilkynna lögbærum yfirvöldum ef hann hyggst minnka virka eignarhlutdeild sína svo að hlutfall atkvæðisréttar eða hlutfjár sem hann ræður yfir færi niður fyrir 20%, 33% eða 50%, eða svo að lánastofnunin hætti að vera dótturfyrirtæki hans.

21. gr.

1. Þegar lánastofnanir fá vitneskju um öflun eða ráðstöfun á eignarhlutum í hlutfé þeirra sem veldur því að eignarhlutar

fara yfir eða undir mörkin sem um getur í 1. mgr. 19. gr. og 20. gr., skulu þær þegar tilkynna lögbærum yfirvöldum þar um.

Einnig skulu þær að minnsta kosti einu sinni á ári tilkynna lögbæru yfirvöldunum nöfn þeirra hluthafa og aðila sem eiga virkan eignarhlut og upphæð þessa hlutfjár svo sem gefið er upp t.d. á aðalfundum hluthafa og aðila eða með hliðsjón af reglum sem settar eru um félög sem skráð eru á verðbréfamörkuðum.

2. Aðildarríkin skulu krefjast þess að þegar áhrif þeirra aðila sem um getur í 1. mgr. 19. gr. eru líkleg til að vinna gegn traustri og varkárri stjórnun stofnunar skuli lögbær yfirvöld grípa til viðeigandi ráðstafana til að binda enda á það ástand. Slíkar ráðstafanir geta verið lögbann, refsiaðgerðir gagnvart stjórnendum og forstöðumönnum, eða svipting atkvæðisréttar sem fylgir hlutabréfum hluthafa og aðila sem um ræðir.

Svipaðar ráðstafanir skulu gilda gagnvart einstaklingum og lögaðilum sem ekki standa við þá skuldbindingu að veita upplýsingar fyrir fram, svo sem kveðið er á um í 1. mgr. 19. gr.

Ef eignarhlutar er aflað þrátt fyrir andstöðu lögbærra yfirvalda skulu aðildarríkin, óháð öðrum refsiaðgerðum, sjá svo um að því sé frestað að viðkomandi fái að neyta atkvæðisréttar síns eða að greidd atkvæði séu ógild eða að hægt sé að ógilda þau.

3. Við skilgreiningu á virkri eignarhlutdeild og annars konar eignarhlutum sem um getur í þessari grein, ber að taka tillit til atkvæðisréttar sem um getur í 92. gr. tilskipunar 2001/34/EB.

22. gr.

1. Lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu skulu krefjast þess að sérhver lánastofnun hafi fastmótað fyrirkomulag stjórnunarháttá sem fela í sér skýrt stjórnskipulag með vel skilgreinda, gagnsæja og samræmda skiptingu ábyrgðar, skilvirk vinnsluferli við að sannreyna, stjórna, fylgjast með og tilkynna um áhættur sem hún er eða kann að verða fyrir og fullnægjandi innra eftirlitskerfi, þ.m.t. traust stjórnslu- og bókhaldsfyrirkomulag.

2. Fyrirkomulagið, ferlin og kerfin sem um getur í 1. mgr. skulu vera ítarleg og í réttu hlutfalli við eðli og umfang starfsemi lánastofnunarinnar og það hversu flókin hún er. Taka ber tillit til þeirra tæknilegu viðmiðana sem mælt er fyrir um í V. viðauka.

III. BÁLKUR

ÁKVÆÐI UM STAÐFESTURÉTT OG FRELSI TIL AÐ VEITA ÞJÓNUSTU

1. þáttur

Lánastofnanir

23. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að stunda megi þá starfsemi sem talin er upp í I. viðauka á yfirráðasvæðum þeirra í samræmi við 25. gr., 26. gr. (1. og 3. mgr.), 28. gr. (1. og 2. mgr.) og 29.–37. gr., hvort sem um er að ræða stofnun útibús eða þjónustustarfsemi á vegum lánastofnunar sem hefur starfsleyfi frá lögbærum yfirvöldum í öðru aðildarríki og er undir eftirliti þeirra í samræmi við þessa tilskipun svo fremi leyfið nái til þessarar starfsemi.

2. þáttur

Fjármálastofnanir

24. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að stunda megi þá starfsemi sem talin er upp í I. viðauka á yfirráðasvæðum þeirra í samræmi við 25. gr., 26. gr. (1. til 3. mgr.), 28. gr. (1. og 2. mgr.) og 29.–37. gr., hvort sem um er að ræða stofnun útibús eða þjónustustarfsemi á vegum fjármálastofnunar frá öðru aðildarríki, hvort sem það er dótturfyrirtæki lánastofnunar eða sameiginlegt dótturfyrirtæki tveggja eða fleiri lánastofnana sem leyfist samkvæmt stofnsamþykktum að halda úti þessari starfsemi og sem uppfyllir öll eftirfarandi skilyrði:

- a) móðurfyrirtækið eða -fyrirtækin skulu hafa starfsleyfi sem lánastofnanir í aðildarríkinu samkvæmt þeim lögum sem fjármálastofnunin lýtur,
- b) starfsemin sem um er að ræða skal fara fram á yfirráðasvæði þess sama aðildarríkis,
- c) móðurfyrirtækið eða -fyrirtækin skulu eiga 90% eða meira af atkvæðisrétti sem fylgir hlutum í heildarhlutafé í fjármálafyrirtækinu,
- d) móðurfyrirtækið eða -fyrirtækin skulu uppfylla skilyrði lögbærra yfirvalda um varfærna stjórnun fjármálastofnunarinnar og skulu hafa lýst því yfir með samþykki lögbærra yfirvalda hlutaðeigandi heimaaðildarríkis að þau beri óskipta ábyrgð á skuldbindingum þeim sem fjármálastofnunin stofnar til, og
- e) fjármálastofnunin skal raunverulega heyra undir eftirliti á samstæðugrundvelli sem móðurfyrirtæki þess eða sérhvert móðurfyrirtæki þess lýtur, einkum hvað varðar umrædda

starfsemi, samkvæmt 1. þætti, 4. kafla í V. bálki, og þá einkum hvað snertir lágmarkskröfur um eigið fé sem settar eru fram í 75. gr. fyrir stjórnun stórra áhættuskuldbindinga og fyrir takmörkun eignarhlutdeildar sem kveðið er á um í 120.–122. gr.

Lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu skulu sannreyna að þessum skilyrðum hafi verið fullnægt og þau verða að sjá fjármálastofnuninni fyrir vottorði þar að lútandi sem skal fylgja tilkynningunni sem vísað er til í 25. og 28. gr.

Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins skulu tryggja eftirlit með fjármálastofnuninni samkvæmt 1. mgr. 10. gr., 19.–22. gr., 40. gr., 42.–52. gr., og 54. gr.

2. Ef fjármálastofnun, eins og um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr., uppfyllir ekki lengur skilyrðin sem sett eru skal heimaaðildarríkið skýra lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkisins frá því og starfsemin sem fjármálastofnun annast í gístiaðildarríkinu lúta þeirri löggjöf sem gildir í gístiaðildarríkinu.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu gilda, að breyttu breytanda, um dótturfyrirtæki fjármálastofnunar, eins og um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr.

3. þáttur

Neyting staðfesturéttar

25. gr.

1. Lánastofnun sem æskir að stofna útibú á yfirráðasvæði annars aðildarríkis skal tilkynna það lögbærum yfirvöldum í heimaaðildarríki sínu.

2. Aðildarríkin skulu krefja sérhverja lánastofnun sem æskir að stofna útibú í öðru aðildarríki um eftirfarandi upplýsingar með tilkynningunni sem um getur í 1. mgr.:

- á yfirráðasvæði hvaða aðildarríkis hún hyggst stofna útibú,
- áætlun um fyrirhugaða starfsemi þar sem meðal annars komi fram hvers konar starfsemi er fyrirhuguð og hvernig útibúið verður uppbyggt,
- til hvaða heimilisfangs í gístiaðildarríkinu skuli leita til að fá skjöl og,
- nöfn þeirra sem bera ábyrgð á stjórnun útibúsins

3. Ef lögbær yfirvöld í heimaaðildarríki hafa ekki ástæðu til að efast um að stjórnskipulag eða fjárhagsstaða lánastofnunarinnar sé fullnægjandi með tilliti til fyrirhugaðrar starfsemi, skulu þau innan þriggja mánaða frá móttöku

upplýsinganna sem um getur í 2. mgr. tilkynna lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríkinu um þær og upplýsa hlutaðeigandi lánastofnun um það.

Lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu skulu einnig tilkynna um fjárhæð eigin fjár og heildarfjárhæð krafanna um eigið fé lánastofnunarinnar skv. 75. gr.

Þrátt fyrir aðra undirgrein, í því tilviki sem um getur í 24. gr., skulu lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu tilkynna um fjárhæð eigin fjár fjármálastofnunarinnar og heildarfjárhæð samanlagðs eigin fjár og samanlagðra krafna um eigið fé þeirrar lánastofnunar sem er móðurfyrirtæki hennar, skv. 75. gr.

4. Neiti lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins að veita lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkisins upplýsingarnar sem um getur í 2. mgr. ber þeim að greina hlutaðeigandi lánastofnun frá ástæðum fyrir synjuninni innan þriggja mánaða frá því að allar upplýsingarnar bárust.

Heimilt er að leita til dómstóla í heimaaðildarríkinu ef um er að ræða synjun eða ef ekkert svar berst.

26. gr.

1. Áður en útibú lánastofnunar hefur starfsemi og eigi síðar en tveim mánuðum eftir að upplýsingarnar sem um getur í 25. gr. hafa borist, skulu lögbær yfirvöld gístiaðildarríkis undirbúa eftirlit með henni samkvæmt 5. þætti og ef nauðsyn krefur benda á hvaða skilyrðum starfsemin í gístiaðildarríkinu skuli vera háð svo almennra hagsmuna sé gætt.

2. Þegar tilkynning berst frá lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkisins, eða hafi frestur sá sem kveðið er á um í 1. mgr. runnið út án þess að tilkynning hafi borist frá þeim, má stofna útibúið og hefja starfsemi.

3. Ef breytingar verða á einstökum atriðum sem tilkynnt eru samkvæmt b-, c- eða d-lið 2. mgr. 25. gr. skal lánastofnun tilkynna lögbærum yfirvöldum heima- og gístiaðildarríkjanna skriflega viðkomandi breytingu að minnsta kosti mánuði áður en breytingin er gerð til að gera lögbærum yfirvöldum heimaaðildarríkisins fært að taka ákvörðun samkvæmt 25. gr. og lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkisins að taka ákvörðun um breytinguna samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar

4. Líta ber svo á að útibú sem hafa hafið starfsemi, í samræmi við ákvæði sem eru í gildi í gístiaðildarríkjum þeirra, fyrir 1. janúar 1993, hafi lotið þeirri málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 25. gr. og 1. og 2. mgr. þessarar greinar. Frá 1. janúar 1993 skulu þau falla undir gildissvið 3. mgr. þessarar greinar og 23. og 43. gr. ásamt 2. og 5. þætti.

27. gr.

Allar þær starfsstöðvar sem komið hefur verið á fót í einu aðildarríki á vegum lánastofnunar sem hefur aðalskrifstofu sína í öðru aðildarríki ber að telja sem eitt útibú.

4. þáttur

Nýting frelsis til að veita þjónustu

28. gr.

1. Hver sú lánastofnun sem fer fram á að nýta sér frelsi til að veita þjónustu með því að stunda starfsemi á yferráðasvæði annars aðildarríkis í fyrsta sinn skal tilkynna lögbærum yfirvöldum heimaaðildarríkisins hvaða starfsemi í skránni í I. viðauka hún hyggst stunda.

2. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins skulu innan mánaðar frá því að þeim berst tilkynningin sem kveðið er á um í 1. mgr. senda hana lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríkinu.

3. Ákvæði þessarar greinar hafa ekki áhrif á réttindi sem lánastofnanir, sem veita þjónustu, hafa öðlast fyrir 1. janúar 1993.

5. þáttur

Valdheimildir lögbærra yfirvalda gístiaðildarríkisins

29. gr.

Gístiaðildarríki geta vegna hagskýrslugerðar krafist þess að allar lánastofnanir sem hafa útibú á yferráðasvæði þeirra gefi lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríkjunum reglulega skýrslu um starfsemi sína í gístiaðildarríkjunum.

Gístiaðildarríki geta, er þau inna af hendi skyldur sínar samkvæmt 41. gr., krafist þess að útibú lánastofnana í öðrum aðildarríkjum veiti sömu upplýsingar og krafist er af innlendum lánastofnunum í þessum tilgangi.

30. gr.

1. Ef lögbær yfirvöld í gístiaðildarríki komast að raun um að lánastofnun, sem hefur útibú eða veitir þjónustu á yferráðasvæði þess, fer ekki eftir lagaákvæðum sem það ríki hefur sett til beiðingar ákvæðum þessarar tilskipunar og tekur til valdheimilda lögbærra yfirvalda í gístiaðildarríkinu skulu þau hin sömu yfirvöld krefjast þess að lánastofnunin sem hlut á að máli bindi enda á þetta óeðlilega ástand.

2. Hafi hlutaðeigandi lánastofnun ekki gert nauðsynlegar ráðstafanir ber lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríkinu að tilkynna lögbærum yfirvöldum í heimaaðildarríkinu það.

Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins skulu við fyrsta tækifæri gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að lánastofnunin sem hlut á að máli bindi enda á þetta óeðlilega ástand. Tilkynna ber lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríkinu hvers eðlis þær ráðstafanir eru.

3. Haldi hlutaðeigandi lánastofnun áfram að brjóta lög þau sem um getur í 1. mgr. og í gildi eru í gístiaðildarríkinu þrátt fyrir ráðstafanir sem heimaaðildarríkið gerir eða vegna þess að þær reynast ófullnægjandi eða eru ekki tiltækar í hlutaðeigandi aðildarríki, þá getur gístiaðildarríkið, eftir að hafa upplýst lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu þar um, gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir eða refsa fyrir frekari brot og, að svo miklu leyti sem nauðsyn krefur, hindrað að lánastofnunin hefji frekari starfsemi á yferráðasvæði þess. Aðildarríkin skulu tryggja að á yferráðasvæðum þeirra sé hægt að birta lánastofnunum skjöl sem eru nauðsynleg vegna þessara ráðstafana.

31. gr.

Ákvæði 29. og 30. gr. hafa ekki áhrif á vald gístiaðildarríkja til að gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir eða refsa fyrir brot, framin innan yferráðasvæða þeirra, á lögum sem þau hafa sett í þágu almennra hagsmuna. Þetta skal fela í sér möguleika á því að koma í veg fyrir að lánastofnanir sem eru brotlegar hefji frekari starfsemi á yferráðasvæðum þeirra.

32. gr.

Allar ráðstafanir sem gripið er til samkvæmt 2. og 3. mgr. 30. gr. eða 31. gr. sem fela í sér refsingar eða takmarkanir á frelsi til að veita þjónustu skulu vera rökstuddar á tilhlýðilegan hátt og hlutaðeigandi lánastofnun tilkynn um þær. Öllum slíkum ráðstöfunum má skjóta til dómstóla í aðildarríkinu þar sem gripið var til þeirra.

33. gr.

Áður en málsmeðferðin í 30. gr. er framkvæmd geta lögbær yfirvöld gístiaðildarríkis í bráðatilvikum gert nauðsynlegar varúðarráðstafanir til að vernda hagsmuni sparifjareigenda, fjárfesta og annarra sem veitt er þjónusta. Tilkynna ber framkvæmdastjórninni og lögbærum yfirvöldum annarra aðildarríkja sem hlut eiga að máli um slíkar ráðstafanir við fyrsta tækifæri. Framkvæmdastjórnin getur, eftir að hafa ráðgast við lögbær yfirvöld þeirra aðildarríkja sem hlut eiga að máli, ákveðið að viðkomandi aðildarríki skuli breyta þessum ráðstöfunum eða afturkalla þær.

34. gr.

Gístiaðildarríkjum er heimilt að beita valdi því sem þau hafa samkvæmt þessari tilskipun á þann hátt að gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir eða refsa fyrir brot sem framin eru á yferráðasvæði þeirra. Þetta skal fela í sér möguleika á því að koma í veg fyrir að lánastofnanir sem eru brotlegar hefji frekari starfsemi á yferráðasvæðum þeirra.

35. gr.

Ef starfsleyfi er afturkallað skal tilkynna það lögbærum yfirvöldum gístaðildarríkisins sem gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir að lánastofnunin sem hlut á að máli hefji frekari starfsemi á yfirráðasvæði gístaðildarríkisins og til að vernda hagsmunum sparifjareigenda.

36. gr.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni hve oft og í hvers konar tilvikum synjað er um leyfi samkvæmt 25. gr. og 1.–3. mgr. 26. gr. eða hvenær ráðstafanir hafa verið gerðar samkvæmt 3. mgr. 30. gr.

37. gr.

Þessi þáttur skal ekki koma í veg fyrir að lánastofnanir sem hafa aðalskrifstofur í öðrum aðildarríkjum auglýsi þjónustu sína í öllum tiltækum miðlum í gístaðildarríkinu, svo fremi farið sé eftir reglum um framsetningu og efni slíkra auglýsinga sem settar hafa verið í þágu almennra hagsmuna.

IV. BÁLKUR

SAMSKIPTI VIÐ ÞRÍÐJU LÖND

1. þáttur

Tilkynning í tengslum við fyrirtæki þriðju landa og skilyrði um aðgang að mörkuðum þessara landa

38. gr.

1. Aðildarríki skulu ekki beita ákvæðum gagnvart útibúum lánastofnana með aðalskrifstofu utan Bandalagsins, hvort heldur er við stofnun þeirra eða rekstur, sem fela í sér hagstæðari meðferð en veitt eru útibúum lánastofnana sem hafa aðalskrifstofu sína innan Bandalagsins.

2. Lögbær yfirvöld skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og evrópsku bankanefndinni um starfsleyfi sem veitt eru útibúum lánastofnana með aðalskrifstofu utan Bandalagsins.

3. Þrátt fyrir 1. mgr. er Bandalaginu heimilt, með samningum sem gerðir eru við eitt eða fleiri þriðju lönd, að samþykka að beita ákvæðum sem veita útibúum lánastofnana sem hafa aðalskrifstofu sína utan Bandalagsins sömu meðferð á öllum yfirráðasvæðum Bandalagsins.

2. þáttur

Samstarf við lögbær yfirvöld þriðju landa um eftirlit á samstæðugrundvelli

39. gr.

1. Framkvæmdastjórninni er heimilt, að beiðni aðildarríkis eða að eigin frumkvæði, að leggja fyrir ráðið tillögur vegna samningaviðræðna við eitt eða fleiri þriðju lönd um hvernig annast skuli eftirlit á samstæðugrundvelli með:

- lánastofnunum ef móðurfyrirtæki þeirra eru með aðalskrifstofu í þriðja landi eða
- lánastofnunum í þriðju löndum ef móðurfyrirtæki þeirra, hvort sem þau eru lánastofnanir eða eignarhaldsfélög á fjármálasviði, hafa aðalskrifstofu í Bandalaginu.

2. Í samningunum, sem um getur í 1. mgr., skal einkum leitast við að tryggja:

- að lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum geti aflað sér nauðsynlegra upplýsinga vegna eftirlits, sem miðast við fjárhagsstöðu á samstæðugrundvelli, með lánastofnunum eða eignarhaldsfélögum á fjármálasviði innan Bandalagsins sem eiga dótturfyrirtæki sem eru lána- eða fjármálastofnanir, staðsettar utan Bandalagsins, eða eiga hlutdeild í slíkum stofnunum og
- að lögbær yfirvöld í þriðju löndum geti aflað upplýsinga sem nauðsynlegar eru vegna eftirlits með móðurfyrirtækjum sem hafa aðalskrifstofu á yfirráðasvæði þeirra og eiga dótturfyrirtæki, sem eru lána- eða fjármálastofnanir í einu eða fleiri aðildarríkjum, eða hlutdeild í slíkum stofnunum.

3. Með fyrirvara um 1. og 2. mgr. 300. gr. sáttmálans skal framkvæmdastjórnin, með aðstoð evrópsku bankanefndarinnar, fara yfir niðurstöður samningaviðræðnanna sem um getur í 1. mgr. og meta árangur þeirra.

V. BÁLKUR

MEGINREGLUR OG TÆKNILEG STJÓRNÆKI TIL VARFÆRNISEFTIRLITS OG UPPLÝSINGAGJAFAR

1. KAFLI

Meginreglur um varfærnisefirlit

1. þáttur

Valdsvið heima- og gístaðildarríkis

40. gr.

1. Varfærnisefirlit með lánastofnun, þar með talið með starfsemi sem hún annast samkvæmt 23. og 24. gr., skal vera á

ábyrgð lögbærra yfirvalda heimaðildarríkisins, með fyrirvara um ákvæði þessarar tilskipunar sem fela lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkisins ábyrgðina á hendur.

2. þáttur

Upplýsingaskipti og þagnarskylda

2. Ákvæði 1. mgr. koma ekki í veg fyrir eftirlit á samstæðugrundvelli samkvæmt þessari tilskipun.

44. gr.

41. gr.

Gístiaðildarríkin skulu bera áfram ábyrgðina á eftirliti með lausafjárstöðu útibúa lánastofnana í samvinnu við lögbær yfirvöld heimaðildarríkisins meðan beðið er frekari samræmingar.

1. Aðildarríkin skulu mæla svo fyrir að allir þeir sem vinna fyrir eða hafa unnið fyrir lögbær yfirvöld, sem og endurskoðendur eða sérfræðingar sem koma fram fyrir hönd lögbærra yfirvalda, séu bundnir þagnarskyldu.

Með fyrirvara um nauðsynlegar ráðstafanir til að efla peningakerfi Evrópu bera gístiaðildarríki áfram fulla ábyrgð á ráðstöfunum sem felast í framkvæmd peningamálastefnu þeirra.

Þeir mega ekki skýra neinum einstaklingum eða yfirvöldum frá trúnaðarmálum sem þeir öðlast vitneskju um við skyldustörf sín nema það séu almennar upplýsingar af því tagi að ekki sé unnt að bera kennsl á einstakar lánastofnanir, með fyrirvara um mál sem heyra undir hegningarlög.

Í slíkum ráðstöfunum má ekki gera ráð fyrir mismunun eða takmörkunum gagnvart lánastofnun á grundvelli þess að hún hefur starfsleyfi í öðru aðildarríki.

Þó má skýra frá trúnaðarmálum í einkamálum er lánastofnun hefur verið lýst gjaldþrota eða neyðst til félagsslita snerti þau ekki þriðja aðila sem reynir að bjarga áður nefndri lánastofnun.

42. gr.

Lögbær yfirvöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum skulu hafa náði samstarf um eftirlit með starfsemi lánastofnana er hafa starfsemi, einkum útibú, í einu eða fleiri aðildarríkjum öðru en því þar sem aðalskrifstofa þeirra er. Þau skulu láta hvert öðru í té allar þær upplýsingar um stjórnun og eigendur þessara lánastofnana sem að gagni gætu komið við eftirlit og könnun á skilyrðum fyrir leyfisveitingu, auk allra upplýsinga sem gætu auðveldað eftirlit með slíkum stofnunum, einkum með tilliti til lausafjárstöðu, gjaldfærni, innstæðutrygginga, takmarkana á stórum áhættuskuldbindingum, stjórnsýslu- og bókhaldsaðferða og innri eftirlitskerfa.

2. Ákvæði 1. mgr. koma ekki í veg fyrir að lögbær yfirvöld í hinum ýmsu aðildarríkjum skiptist á upplýsingum í samræmi við þessa tilskipun og aðrar tilskipanir sem gilda um lánastofnanir. Slíkar upplýsingar skulu háðar ákvæði um þagnarskyldu svo sem kveðið er á um í 1. mgr.

45. gr.

Lögbær yfirvöld, sem fá vitneskju um trúnaðarmál skv. 44. gr. mega einungis notfæra sér hana við skyldustörf sín og aðeins í eftirfarandi tilgangi:

43. gr.

1. Gístiaðildarríki skulu mæla svo fyrir, þegar lánastofnun með starfsleyfi í öðru aðildarríki annast starfsemi í gegnum útibú, að lögbær yfirvöld heimaðildarríkisins, eða milligöngumenn sem þau velja til þess, geti sannprófað sjálf á staðnum þær upplýsingar sem um getur í 42. gr., eftir að hafa upplýst lögbær yfirvöld í gístiaðildarríkinu um það fyrir fram.

a) til að fylgjast með því að skilyrði um stofnun og rekstur lánastofnana séu uppfyllt og til að auðvelda eftirlit, hvort sem er á samstæðugrundvelli eða ekki, með rekstri slíkrar starfsemi, einkum með tilliti til eftirlits með lausafjárstöðu, gjaldfærni, stórra áhættuskuldbindinga og stjórnsýslu- og bókhaldsaðferða og innri eftirlitskerfa,

2. Lögbær yfirvöld heimaðildarríkisins geta einnig gripið til þeirra aðferða sem kveðið er á um í 141. gr. í því skyni að hafa eftirlit með útibúum.

b) til að beita refsíákvæðum,

c) þegar ákvörðun lögbærs yfirvalds er áfrýjað til æðra stjórnsýslustigs eða

d) við málshöfðun sem stofnað er til samkvæmt 55. gr. eða sérákvæðum í þessari tilskipun eða öðrum tilskipunum um lánastofnanir.

46. gr.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. hafa ekki áhrif á rétt lögbærra yfirvalda í gístiaðildarríkinu til að koma á staðinn og hafa eftirlit með útibúum sem stofnuð eru á yfirráðasvæði þeirra þegar þau rækja skyldur sínar samkvæmt þessari tilskipun.

Aðildarríkjunum er því aðeins heimilt að gera samstarfs-samninga um upplýsingaskipti við lögbær yfirvöld í þriðju löndum, eða yfirvöld eða stofnanir í þriðju löndum, eins

og skilgreint er í 47. gr. og 1. mgr. 48. gr., að um upplýsingarnar ríki þagnarskylda í að minnsta kosti sama mæli og um getur í 1. mgr. 44. gr. Slík upplýsingaskipti skulu eiga sér stað vegna eftirlits áður nefndra yfirvalda eða stofnana.

Séu upplýsingarnar upprunnar í öðru aðildarríki er ekki heimilt að afhenda þær án skýlauss samþykkis frá lögbærum yfirvöldum sem hafa afhent þær og, þar sem við á, einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld hafa gefið samþykki fyrir.

47. gr.

Ákvæði 1. mgr. 44. og 45. gr. eiga ekki að útiloka upplýsingaskipti innan aðildarríkis, ef um er að ræða tvenn eða fleiri lögbær yfirvöld í sama aðildarríkinu, eða milli aðildarríkja, milli lögbærra yfirvalda og:

- a) yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með öðrum fjármálasamtökum og váttryggingafélögum og yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með fjármálamörkuðum,
- b) aðila sem hafa afskipti af félagsslitum og gjaldþrotaskiptum lánastofnana og öðrum sambærilegum málum og
- c) einstaklinga sem bera ábyrgð á framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar á reikningum lánastofnana og annarra fjármálastofnana,

þegar þau gegna eftirlitshlutverki sínu.

Ákvæði 1. mgr. 44. gr. og 45. gr. skulu heldur ekki útiloka að aðilum sem veita tryggingar á innlánnum séu veittar nauðsynlegar upplýsingar til að gegna starfi sínu.

Í báðum tilvikum skulu viðtekna upplýsingar háðar skilyrðum um þagnarskyldu svo sem kveðið er á um í 1. mgr. 44. gr.

48. gr.

1. Þrátt fyrir 44.–46. gr. geta aðildarríkin heimilað upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda og:

- a) yfirvalda sem annast eftirlit með stofnunum sem tengjast félagsslitum og gjaldþrotaskiptum lánastofnana og annarri ámóta meðferð og
- b) yfirvalda sem annast eftirlit með einstaklingum sem sjá um lögboðna endurskoðun reikninga váttryggingafélaga, lánastofnana, fjárfestingarfyrirtækja og annarra fjármálastofnana.

Í slíkum tilvikum skulu aðildarríkin krefjast þess að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt hið minnsta:

- a) upplýsingarnar skulu ætlaðar til eftirlits eins og um getur í fyrstu undirgrein,

- b) um upplýsingar sem eru fengnar í þessu sambandi skulu gilda ákvæði 1. mgr. 44. gr. um þagnarskyldu og

- c) séu upplýsingarnar upprunnar í öðru aðildarríki er ekki heimilt að afhenda þær án skýlauss samþykkis frá lögbærum yfirvöldum sem hafa afhent þær og, eftir því sem við á, einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld hafa gefið samþykki fyrir.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum hvaða yfirvöld mega taka við upplýsingum samkvæmt þessari málsgrein.

2. Þrátt fyrir 44.–46. gr. geta aðildarríkin, með það að markmiði að auka stöðugleika fjármálakerfisins og gera það heilsteypara, leyft skipti á upplýsingum milli lögbærra yfirvalda og yfirvalda eða stofnana sem hafa það hlutverk samkvæmt lögum að ljósra upp um og rannsaka brot á félagarétti. Í slíkum tilvikum skulu aðildarríkin krefjast þess að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt hið minnsta:

- a) að upplýsingarnar séu til þess að hægt sé að vinna verkið sem um getur í fyrstu undirgrein,

- b) að upplýsingar sem tekið er við í þessu sambandi falli undir ákvæði 1. mgr. 44. gr. um þagnarskyldu og

- c) að séu upplýsingarnar upprunnar í öðru aðildarríki sé ekki heimilt að afhenda þær án skýlauss samþykkis frá lögbærum yfirvöldum sem hafa afhent þær og, eftir því sem við á, einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld hafa gefið samþykki fyrir.

Ef svo ber undir í aðildarríki að yfirvöld eða stofnanir, sem um getur í fyrstu undirgrein, njóta við uppljóstranir eða rannsóknir sínar aðstoðar einstaklinga, sem hafa verið tilnefndir í þessu skyni vegna sérþekkingar sinnar en starfa ekki á vegum hins opinbera, er heimilt að láta hugsanleg upplýsingaskipti, sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein, einnig ná til slíkra einstaklinga með þeim skilyrðum sem sett eru í annarri undirgrein.

Við beitingu þriðju undirgreinar ber yfirvöldum eða stofnunum, sem um getur í fyrstu undirgrein, að gera lögbæru yfirvöldunum, sem afhentu upplýsingarnar, grein fyrir nöfnum og umboði einstaklinganna sem eiga að fá þær.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum hvaða yfirvöld eða stofnanir mega þiggja upplýsingar samkvæmt þessari grein.

Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um beitingu ákvæða þessarar greinar.

49. gr.

Ákvæði þessa þáttar skulu ekki koma í veg fyrir að lögbært yfirvald sendi eftirfarandi aðilum upplýsingar að því er varðar verkefni þeirra:

- a) seðlabönkum og öðrum stofnunum sem gegna svipuðu hlutverki á sviði peningamála, og
- b) eftir atvikum, öðrum opinberum yfirvöldum sem bera ábyrgð á eftirliti með greiðsluferfum.

Þessi þáttur skal ekki koma í veg fyrir að slík yfirvöld eða stofnanir komi á framfæri við lögbær yfirvöld upplýsingum sem þau geta þurft á að halda með tilliti til. 45. gr.

Um upplýsingar sem eru fengnar í þessu sambandi skulu gilda ákvæði 1. mgr. 44. gr. um þagnarskyldu.

50. gr.

Þrátt fyrir 1. mgr. 44. gr. og 45. gr. og samkvæmt heimild í lögum, geta aðildarríkin heimilað að öðrum deildum stjórnarskrifstofa sem bera ábyrgð á löggjöf um eftirlit með lánastofnunum, fjármálastofnunum, fjárfestingarfyrirtækjum og váttryggingafélögum og skoðunarmönnum sem koma fram fyrir hönd þessara deilda sé skýrt frá vissum upplýsingum.

Slíkar upplýsingar má þó aðeins veita þegar þess er þörf vegna varfærnisefirlits með starfsemi.

51. gr.

Aðildarríkin skulu kveða á um að upplýsingar sem fengnar eru samkvæmt 2. mgr. 44. gr. og 47. gr. og með sannprófun á staðnum svo sem um getur í 1. og 2. mgr. 43. gr. megi aldrei veita í þeim tilvikum sem um getur í 50. gr. nema með skýlausu samþykki lögbærra yfirvalda sem gáfu upplýsingarnar eða lögbærra yfirvalda aðildarríkisins þar sem sannprófunin á staðnum fór fram.

52. gr.

Ákvæði þessa þáttar skulu ekki koma í veg fyrir að lögbær yfirvöld aðildarríkis sendi upplýsingarnar sem um getur í 44.–46. gr. til greiðsluöfnunarstöðvar eða sambærilegrar stofnunar, sem er heimilt samkvæmt landslögum að annast greiðsluöfnun eða uppgjör á markaði í viðkomandi aðildarríki, ef þau telja það nauðsynlegt til að tryggja snurðulausa starfsemi þessara stofnana með hliðsjón af vanskilum eða hugsanlegum vanskilum af hálfu markaðsaðila. Um upplýsingar sem tekið er við í þessu sambandi skulu gilda ákvæði 1. mgr. 44. gr. um þagnarskyldu.

Aðildarríkin skulu þó tryggja að einungis sé heimilt að afhenda upplýsingar, sem eru fengnar samkvæmt 2. mgr. 44. gr., í tilvikum sem um getur í þessari grein, að fyrir liggi skýlaust samþykki lögbærra yfirvalda sem létu þær í té.

3. þáttur

Skylda ábyrgðaraðila lögbundins eftirlits með ársreikningum og samstæðureikningum

53. gr.

1. Aðildarríkin skulu að lágmarki kveða á um að hverjum þeim einstaklingi sem til þess hefur heimild í skilningi tilskipunar 84/253/EBE⁽¹⁾ og annast í lánastofnun það verk sem er lýst í 51. gr. tilskipunar 78/660/EBE, 37. gr. tilskipunar 83/349/EBE eða 31. gr. tilskipunar 85/611/EBE⁽²⁾, eða annað lögbúið verk, skuli skylt að upplýsa jafnharðan lögbær yfirvöld um málsatvik eða ákvörðun, varðandi lánastofnunina, sem viðkomandi hefur orðið áskynja um í starfi sínu og geta:

- a) falist í því að efnislega er gengið á svig við lög eða stjórnsýsluákvæði, sem fjalla um skilyrði fyrir veitingu starfsleyfis, eða sem fjalla sérstaklega um starfsemi lánastofnana,
- b) haft áhrif á áframhaldandi rekstur lánastofnunarinnar, eða
- c) leiði til þess að ekki er skrifað upp á reikningana eða að fyrirvarar eru settir.

Aðildarríkin skulu að lágmarki kveða á um að þessum sama einstaklingi beri skylda til að upplýsa um málsatvik eða ákvörðun, sem hann verður áskynja um við starf sitt eins og um getur í fyrstu undirgrein, í fyrirtæki sem hefur nán tengsl vegna yfirráðatengsla við lánastofnunina þar sem hann vinnur það verk.

2. Ekki skal litið svo á að það athæfi einstaklinga, sem til þess hafa heimild í skilningi tilskipunar 84/253/EBE, að upplýsa í góðri trú lögbær yfirvöld um málsatvik eða ákvarðanir sem um getur í 1. mgr., sé brot á þagnarskyldu sem komið hefur verið á með samningi eða lögum eða stjórnsýsluákvæðum og skal ekki kalla þá til ábyrgðar með neinum hætti.

4. þáttur

Vald til að beita viðurlögum og réttur til að leita til dómstóla

54. gr.

Með fyrirvara um þann hátt sem hafður er á við leyfissviptingu og ákvæði refsilaga, skulu aðildarríkin kveða svo á að lögbær yfirvöld þeirra hvers um sig geti beitt sektum gagnvart lánastofnunum eða þeim sem ráða yfir rekstri

⁽¹⁾ Áttundu tilskipun ráðsins 84/253/EBE frá 10. apríl 1984 um löggildingu einstaklinga sem falið er að annast lögböðna endurskoðun bókhaldsgagna (Stjtíð. EB L 12.5.1984. bls. 20).

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 85/611/EBE frá 20. desember 1985 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum (Stjtíð. EB L 375, 31.12.1985, bls. 3). Tilskipunin eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2005/1/EB.

lánastofnana sem brjóta ákvæði í lögum eða stjórnisýslufyrirmælum um eftirlit með eða framkvæmd á starfsemi þeirra eða aðgerðum sem miða sérstaklega að því að binda enda á slík brot eða uppræta orsakir þeirra.

55. gr.

Aðildarríkjum ber að tryggja að hægt sé að áfrýja til dómstóls öllum ákvörðunum sem teknar eru um lánastofnanir samkvæmt lögum og stjórnisýslufyrirmælum sem sett eru samkvæmt tilskipun þessari. Hið sama gildir ef engin ákvörðun hefur verið tekin innan sex mánaða frá því að umsókn um starfsleyfi sem veitir fullnægjandi upplýsingar samkvæmt gildandi ákvæðum hefur verið lögð fram.

2. KAFLI

Tæknileg stjórn tæki til varfærnisefirlits

1. þáttur

Eigið fé

56. gr.

Setji aðildarríki í lögum eða stjórnisýslufyrirmælum ákvæði til framkvæmdar löggjöf Bandalagsins um varfærnisefirlit með starfandi lánastofnun og noti þar hugtakið eigið fé eða vísi til þess, skal það hugtak látið falla að skilgreiningu þeirri sem gefin er í 57.–61. gr. og 63.–66. gr.

57. gr.

Með fyrirvara um þær takmarkanir, sem kveðið er á um í 66. gr., skal sérgreint eigið fé lánastofnana samanstanda af eftirfarandi liðum:

- a) hlutfé í skilningi 22. gr. tilskipunar 86/635/EBE að því marki sem það hefur verið innborgað, að viðbættum yfirverðsreikningi hlutfjár en að undanskilinni heildarfjárhæð forgangshlutfjár,
- b) varasjóðum í skilningi 23. gr. tilskipunar 86/635/EBE og óráðstöfuðum hagnaði og tapi frá fyrra reikningsári,
- c) sjóðum vegna almennrar bankaáhættu í skilningi 38. gr. tilskipunar 86/635/EBE,
- d) endurmatsreikningum í skilningi 33. gr. tilskipunar 78/660/EBE,
- e) virðisbreytingum í skilningi 2. mgr. 37. gr. tilskipunar 86/635/EBE,
- f) öðrum liðum í skilningi 63. gr.,

g) skuldbindingum aðila lánastofnana sem starfa sem samvinnufélög og óskiptum skuldarábyrgðum lántaka ákveðinna stofnana sem skipulagðar eru sem sjóðir og um getur í 1. mgr. 64. gr. og

h) heildarfjárhæð forgangshlutfjár með föstum kjörum og víkjandi lánnum svo sem um getur í 3. mgr. 64. gr. Eftirfarandi liðir skulu dregnir frá í samræmi við 66. gr.:

- i) bókfært virði eigin hlutabréfa lánastofnana,
- j) óefnislegar eignir í skilningi 9. mgr. 4. gr. („eignir“) tilskipunar 86/635/EBE,
- k) verulegt tap á yfirstandandi reikningsári,
- l) eignarhlutir í öðrum lána- og fjármálastofnunum sem nema meira en 10% af hlutfé þeirra,
- m) víkjandi kröfur og gerningar, sem um getur í 63. gr. og 3. mgr. 64. gr., sem lánastofnun á hjá lána- og fjármálastofnunum sem hún á eignarhlut í sem nemur meira en 10% af hlutfé í hverju tilviki,
- n) eignarhlutir í öðrum lána- og fjármálastofnunum sem nema allt að 10% af hlutfé þeirra, víkjandi kröfur og gerningar sem um getur í 63. gr. og 3 mgr. 64. gr., sem lánastofnun á í öðrum lána- og fjármálastofnunum en þeim sem um getur í 1- og m-lið en þó aðeins heildarfjárhæð slíkra eignarhluta, víkjandi krafna og gerninga sem eru umfram 10% af hlutfé lánastofnunarinnar áður en liðir l til p eru dregnir frá.
- o) hlutdeild í skilningi 10. mgr. 4. gr. sem lánastofnun á í:
  - i. váttryggingafélögum í skilningi 6. gr. tilskipunar 73/239/EBE ⁽¹⁾, 4. gr. tilskipunar 2002/83/EB ⁽²⁾ eða b-liðar 1. gr. tilskipunar 98/78/EB ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Fyrsta tilskipun ráðsins 73/239/EBE frá 24. júlí 1973 um samræmingu á lögum og stjórnisýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga (Stjtið. EB L 228, 16.8.1973, bls. 3). Tilskipunin eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2005/1/EB.

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/83/EB frá 5. nóvember 2002 um líftryggingar (Stjtið. EB L 345, 19.12.2002, bls. 1). Tilskipunin eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2005/1/EB.

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB frá 27. október 1998 um viðbótareftirlit með váttryggingafélögum í váttryggingasamtæðu (Stjtið. EB L 330, 5.12.1998, bls. 1). Tilskipunin eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2005/1/EB.

- ii. endurtryggingafélögum í skilningi c-liðar 1. gr. tilskipunar 98/78/EB, eða
- iii. eignarhaldsfélögum á váttryggingasviði í skilningi i-liðar 1. gr. tilskipunar 98/78/EB,
- p) allir eftirtaldir liðir sem lánastofnunin á hjá aðilunum sem eru skilgreindir í o-lið og hún á hlutdeild í:
- i. gerningar sem um getur í 3. mgr. 16. gr. tilskipunar 73/239/EBE og
- ii. gerningar sem um getur í 3. mgr. 27. gr. tilskipunar 2002/83/EB,
- q) neikvæðar fjárhæðir, að því er varðar lánastofnanir er reikna út fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 2. undirþætti 3. þáttar, vegna útreikninga í 36. lið 1. hluta VII. viðauka og fjárhæðir vænts taps sem reiknaðar eru í samræmi við 32. og 33. lið 1. hluta VII. viðauka og
- r) fjárhæð áhættuskuldbindinga verbréfaðra staðna sem fá áhættuvog 1 250% skv. 4. hluta IX. viðauka, reiknaðar út á þann hátt sem er tilgreindur þar.

Að því er varðar b-lið, er aðildarríkjum því aðeins heimilt að telja árschlutahagnað með áður en formleg ákvörðun hefur verið tekin ef þessi hagnaður hefur verið staðfestur af endurskoðendum reikninganna og ef lögbærum yfirvöldum hefur verið gefin fullnægjandi staðfesting, að þeirra mati, á því að fjárhæðin hafi verið metin í samræmi við meginreglur þær sem settar eru í tilskipun 86/635/EBE og sé tilgreind að teknu tilliti til fyrirsjáanlegrar gjaldfærslu eða arðs.

Þegar í hlut á lánastofnun, sem er útgefandi verðbréfunar, skal hreinn hagnaður, sem kemur til vegna eignfærslu framtíðar-tekna af verðbréfuðum eignum og sem bætur lánshæfi staðna í verðbréfuninni, vera undanskilinn liðnum sem er tilgreindur í b-lið.

58. gr.

Þegar hlutum í annarri lánastofnun, fjármálastofnun, váttrygginga- eða endurtryggingafélagi eða eignarhaldsfélagi á váttryggingasviði er haldið tímabundið vegna fjárhagsaðstoðar til að endurskipuleggja og bjarga hlutaðeigandi aðila er lögbærum yfirvöldum heimilt að veita undanþágu frá ákvæðunum um frádrátt sem um getur í l- til p-lið 57. gr.

59. gr.

Í stað frádráttar liðanna, sem um getur í o- og p-lið 57. gr., geta aðildarríkin heimilað lánastofnunum sínum að beita, að breyttu breytanda, aðferð 1, 2, eða 3 í I. viðauka við tilskipun 2002/87/EB. Einungis má beita aðferð 1 (myndum samstæðureikningsskila) ef lögbæra yfirvaldið hefur fulla vissu fyrir því að hve miklu leyti stjórnun er samþætt og innra eftirlit viðhaft að því er varðar þá aðila sem eiga að falla undir

samstæðuna. Jafnan skal beita aðferðinni, sem valin er, á sama hátt.

60. gr.

Aðildarríkin geta kveðið á um að lánastofnanir, sem eru undir eftirliti á samstæðugrundvelli í samræmi við 1. þátt 4. kafla eða viðbótareftirliti í samræmi við tilskipun 2002/87/EB, þurfi ekki, við útreikning á eigin fé hvers fyrirtækis um sig, að draga frá liðina, sem um getur í l- til p-lið 57. gr., sem eru eign í lánastofnunum, fjármálastofnunum, váttrygginga- eða endurtryggingafélögum eða eignarhaldsfélögum á váttryggingasviði sem falla undir eftirlit á samstæðugrundvelli eða viðbótareftirlit.

Þetta ákvæði skal gilda um allar varfærnisreglur sem samhæfðar eru með löggjöf Bandalagsins.

61. gr.

Hugtakið eigið fé, eins og það er skilgreint í a- til h-lið 57. gr., felur í sér hámarksfjölda liða og hámarksfjárhæðir. Aðildarríki eru látin sjálfráð um notkun þessara liða og ákvörðun lægri marka, sem og frádrátt annarra liða en þeirra sem tilgreindir eru undir i- til r-lið 57. gr.

Eiginfjárliðir sem tilgreindir eru undir a- til e-lið 57. gr. skulu vera aðgengilegir lánastofnunum til ótakmarkaðrar og tafarlausrar ráðstöfunar til að mæta áhættu eða tapi um leið og slíkt á sér stað. Fjárhæðin skal vera að teknu tilliti til skattskuldbindinga sem fyrirsjáanlegar eru þegar útreikningurinn er gerður eða hæfilega breytt að því marki sem slíkar skuldbindingar rýra möguleika þessara eiginfjárliða til að mæta áhættu eða tapi.

62. gr.

Aðildarríkin geta skilað skýrslu til framkvæmdastjórnarinnar um árangurinn sem náðst hefur við aukna samleitni með sameiginlega skilgreiningu á hugtakinu eigið fé að markmiði. Á grundvelli þessara skýrslna skal framkvæmdastjórnin, ef við á, leggja tillögu um breytingu á þessum þætti fyrir Evrópuþingið og ráðið fyrir 1. janúar 2009.

63. gr.

1. Í notkun aðildarríkis getur hugtakið eigið fé falið í sér aðra liði, hver svo sem lagaleg eða reikningsskilaleg merking þeirra er, svo fremi þeir hafi eftirfarandi eiginleika:

- a) að lánastofnanir geti að jafnaði gripið til þeirra til að mæta eðlilegri bankaáhættu þar sem tekjutap eða tap á höfuðstól hefur enn ekki verið sannreynt,
- b) að upplýsingar um þá séu gefnar í innri uppgjörsskýrslum, og
- c) að fjárhæð þeirra sé ákveðin af stjórnendum lánastofnunarinnar, staðfest af óháðum endurskoðendum, tilkynnt lögbærum yfirvöldum og sett undir eftirlit þeirra síðastnefndu.

2. Verðbréf til óákveðins tíma og aðra gerninga sem uppfylla eftirfarandi skilyrði er einnig heimilt að telja sem aðra liði:

- a) þau má ekki endurgreiða að frumkvæði handhafa eða án samþykkis lögbærs yfirvalds,
- b) samningur um skuld skal kveða svo á um að lánastofnun geti kosið að fresta greiðslu vaxta,
- c) kröfur lánardrottna lánastofnunar skulu víkja að fullu fyrir öllum kröfum skuldareigenda sem ekki eru víkjandi,
- d) við verðbréfaútgáfu skal gert ráð fyrir því að skuldir og ógreiddir vextir geti mætt tapi jafnframt því að lánastofnuninni sé kleift að halda áfram starfsemi og
- e) aðeins er tekið tillit til innborgaðra fjárhæða.

Við þennan lista verðbréfa og annarra gerninga er heimilt að bæta heildarfjárhæð forgangshlutabréfa annarra en þeirra sem um getur í h-lið 57. gr.

3. Að því er varðar lánastofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 2. undirþætti 3. þáttar, má telja jákvæðar fjárhæðir vegna útreikninga í 36. lið, 1. hluta VII. viðauka sem aðra liði upp að 0,6% af fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga sem eru reiknaðar út skv. 2. undirþætti. Að því er varðar þessar lánastofnanir skulu virðisbreytingar og varúðarniðurfærslur sem tekið er tillit til við útreikninginn sem um getur í 36. lið 1. hluta VII. viðauka og virðisbreytingar og varúðarniðurfærslur vegna áhættuskuldbindinga sem um getur í e-lið 57. gr. ekki teljast með eigin fé nema í samræmi við þessa málsgrein. Að þessu leyti skulu fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga ekki fela í sér þær sem reiknaðar eru út í tengslum við verðbréfaðar stöður sem hafa áhættuvog 1 250%.

64. gr.

1. Skuldbindingar aðila lánastofnana, sem starfa sem samvinnufélög og um getur í g-lið 57. gr. ná til ógreidds stofnfjár þessara félaga ásamt skuldbindingum aðila slíkra samvinnufélaga lögum samkvæmt til að reiða af hendi óendurkræfar aukagreiðslur verði lánastofnunin fyrir tapi og þarf við slíkar aðstæður að vera unnt að krefjast slíkra greiðslna án tafar.

Óskiptar skuldarábyrgðir lántakenda hjá lánastofnunum, sem skipulagðar eru sem sjóðir, skulu hljóta sömu meðferð og að ofan greinir.

Heimilt er að telja alla slíka liði sem hluta af eigin fé svo fremi hið sama gildi samkvæmt landslögum um eigið fé hlíðstæðra stofnana.

2. Aðildarríki skulu ekki telja með eigin fé opinberra lánastofnana ábyrgðir sem þau eða staðaryfirvöld þeirra veita slíkum stofnunum.

3. Aðildarríkjum eða lögbærum yfirvöldum er heimilt að telja með eigin fé uppsöfnuð forgangshlutabréf með ákveðinn binditíma, sem um getur í h-lið 57. gr., og víkjandi lán, sem um getur í sama ákvæði, ef bindandi samkomulag er um það að þeim sé skipað aftar kröfum allra annarra skuldareigenda ef til gjaldþrots eða skiptameðferðar kemur og að þau verði ekki endurgreidd fyrir en allar aðrar útistandandi skuldir hafa verið gerðar upp.

Víkjandi lán verður að uppfylla eftirtalin viðbótarskilyrði:

- a) aðeins er heimilt að telja með innborgaðar fjárhæðir,
- b) upphaflegur binditími slíkra lána skal ekki vera skemmri en fimm ár, eftir þann tíma er heimilt að endurgreiða þau,
- c) gildi slíkra lána sem eigin fjár skal lækkað í áföngum eigi síðar en síðustu fimm árin fyrir endurgreiðslu, og
- d) lánasamningurinn skal ekki fela í sér nein þau ákvæði, sem gera ráð fyrir að lán verði við sérstakar aðstæður endurgreitt fyrir en á gjalddaga, nema lánastofnunin hætti starfsemi sinni.

Að því er varðar b-lið annarrar undirgreinar, hafi gjalddagi skuldar ekki verið ákveðinn, skal vera ákvæði um fimm ára fyrirvara varðandi endurgreiðslu nema lánin séu ekki lengur talin til eigin fjár eða samþykkis lögbærra yfirvalda sé krafist við greiðslu fyrir gjalddaga. Lögbær yfirvöld geta veitt heimild til að flýta endurgreiðslu slíkra lána, æski lánveitandi þess og svo fremi slíkt hafi ekki áhrif á gjaldþol hlutaðeigandi lánastofnunar.

4. Lánastofnanir skulu hvorki telja með eigin fé gangvirðisvarasjóði, sem tengjast hagnaði eða tapi á sjóðstreymisvörnum fjármálagerninga sem eru metnir á afskrifuðu kostnaðarverði, né hagnað eða tap á skuldum þeirra sem eru metnar á gangvirði vegna breytinga á eigin lánsfjárstöðu lánastofnunarinnar.

65. gr.

1. Þar sem útreikningar verða gerðir á samstæðugrundvelli, skulu fjárhæðir samstæðu, sem eiga við þá þætti sem taldir eru í 57. gr., notaðar í samræmi við þær reglur sem settar eru í 1. þætti í 4. kafla. Enn fremur er heimilt að telja eftirfarandi liði, þegar þeir eru með kreditstöðu, sem samstæðuvarasjóði við útreikning eigin fjár:

- a) sérhverja hlutdeild minnihluta í skilningi 21. gr. tilskipunar 83/349/EBE þar sem heildarsamrunaaðferð er beitt,
- b) fyrsta samstæðumismun í skilningi 19., 30. og 31. gr. tilskipunar 83/349/EBE,

c) gengismun sem talinn er með samstæðuvarasjóðum í samræmi við 6. mgr. 39. gr. tilskipunar 86/635/EBE, og

2. þáttur

Ráðstafanir gegn áhættu

d) mismun sem fram kemur þegar talin er með eignarhlutdeild í samræmi við þá aðferð sem kveðið er á um í 33. gr. tilskipunar 83/349/EBE.

1. undirþáttur

Gildissvið

2. Þegar liðirnir sem um getur í a- til d-lið 1. mgr. eru með kreditstöðu skulu þeir dregnir frá við útreikning á eigin fé samstæðunnar.

68. gr.

66. gr.

1. Liðir þeir sem um getur í d- til h-lið 57. gr. skulu háðir eftirfarandi takmörkunum:

a) heildarfjárhæð liðanna í d- til h-lið má ekki vera hærri en nemur 100% af samanlögðum liðunum í a-, b- og c-lið, að frádregnum liðunum í i- til k-lið og

b) heildarfjárhæð liðanna í g- til h-lið má ekki vera hærri en nemur 50% af samanlögðum liðunum í a-, b- og c-lið, að frádregnum liðunum í i- til k-lið.

2. Heildarfjárhæð liðanna í l- til r-lið 57. gr. skal dregin að hálfu frá heildarfjárhæð liðanna í a- til c-lið, að frádregnum liðunum í i- til k-lið og að hálfu frá heildarfjárhæð liðanna í d- til h-lið í 57. gr. eftir að takmörkunum, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. þessarar greinar, hefur verið beitt. Ef helmingur heildarfjárhæðar liðanna í l- til r-lið er hærri en heildarfjárhæð liðanna í d- til h-lið 57. gr. skal draga umframfjárhæðina frá heildarfjárhæð liðanna í a- til c-lið, að frádregnum liðunum í i- til k-lið 57. gr. Liði í r-lið 57. gr. skal ekki draga frá ef þeir hafa verið taldir með í útreikningi á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga að því er varðar 75. gr., eins og tilgreint er í 4. hluta IX. viðauka.

3. Að því er varðar 5. og 6. þátt, skulu ákvæðin sem mælt er fyrir um í þessum þætti túlkuð án tillits til liðanna sem um getur í q- og r-lið 57. gr. og 3. mgr. 63. gr.

4. Lögbær yfirvöld geta veitt lánastofnunum heimild til að fara út fyrir þau mörk sem sett eru í 1. mgr., sé um tímabundið og óvenjulegt ástand að ræða.

67. gr.

Færa verður lögbærum yfirvöldum fullnægjandi sönnur fyrir því að skilyrðum þeim sem sett eru í þessum þætti sé framfylgt.

1. Lánastofnanir skulu, hver um sig, hlíta skuldbindingunum sem mælt er fyrir um í 22. og 75. gr. og 5. þætti.

2. Sérhver lánastofnun sem hvorki er dótturfyrirtæki í aðildarríkinu, þar sem hún hefur starfsleyfi og er undir eftirliti, né móðurfyrirtæki og sérhver lánastofnun sem ekki er innan samstæðunnar skv. 73. gr., skal, hver um sig, hlíta skuldbindingunum sem mælt er fyrir um í 120. og 123. gr.

3. Sérhver lánastofnun sem er hvorki móðurfyrirtæki né dótturfyrirtæki og sérhver lánastofnun sem ekki er innan samstæðunnar skv. 73. gr., skal, hver um sig, hlíta skuldbindingunum sem mælt er fyrir um í 5. kafla.

69. gr.

1. Aðildarríkin geta kosið að beita ekki 1. mgr. 68. gr. gagnvart dótturfyrirtæki lánastofnunar, ef bæði dótturfyrirtækið og lánastofnunin eru bundin starfsleyfi og eftirliti hlutaðeigandi aðildarríkis og dótturfyrirtækið fellur undir eftirlit á samstæðugrundvelli með lánastofnuninni, sem er móðurfyrirtækið, og öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt, til að tryggja að eigin fé sé dreift á fullnægjandi hátt milli móðurfyrirtækisins og dótturfyrirtækjanna:

a) að ekki séu til staðar eða fyrirséðar neinar verulegar hömlur, lagalegar eða aðrar, á því að móðurfyrirtækið annist skjóta yfirfærslu á eigin fé eða endurgreiðslu skulda dótturfyrirtækisins,

b) að annaðhvort uppfylli móðurfyrirtækið skilyrði lögbærs yfirvalds um varfærna stjórnun dótturfyrirtækisins og hafi lýst því yfir, með samþykki lögbæra yfirvaldsins, að það ábyrgist skuldbindingarnar sem dótturfyrirtækið hefur tekið á sig, eða áhætta dótturfyrirtækisins hefur litla þýðingu,

c) að áhættumat, mæli- og eftirlitsaðferðir móðurfyrirtækis nái yfir dótturfyrirtækið, og

d) að móðurfyrirtækið eigi meira en 50% af atkvæðisrétti sem fylgir hlutum í heildarhlutafé dótturfyrirtækisins og/eða hafi rétt til að skipa eða leysa frá störfum meirihluta aðila í stjórn dótturfyrirtækisins sem lýst er í 11. gr.

2. Aðildarríkin geta nýtt sér þann rétt sem kveðið er á um í 1. mgr. ef móðurfyrirtækið er eignarhaldsfélag á fjármálasviði sem komið hefur verið á fót í sama aðildarríki og lánastofnunin, að því tilskildu að það sé háð sama eftirliti og því sem haft er með lánastofnunum, einkum reglunum í 1. mgr. 71. gr.

3. Aðildarríkin geta kosið að beita ekki 1. mgr. 68. gr. gagnvart móðurlánastofnun í aðildarríki ef sú lánastofnun er bundin starfsleyfi og eftirliti hlutaðeigandi aðildarríkis, er innan eftirlits á samstæðugrundvelli og öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt, til að tryggja að eigin fé sé dreift á fullnægjandi hátt milli móðurfyrirtækisins og dótturfyrirtækjanna:

- a) að ekki séu til staðar eða fyrirséðar neinar verulegar hömlur, lagalegar eða aðrar, á skjótri yfirfærslu á eigin fé eða endurgreiðslu skulda til móðurlánastofnunarinnar í aðildarríki og
- b) að áhættumat, mats- og eftirlitsaðferðir sem eiga við eftirlit á samstæðugrundvelli nái yfir móðurlánastofnunina í aðildarríki. Lögbæra yfirvaldið, sem nýtir sér ákvæði þessarar málsgreinar, skal veita lögbærum yfirvöldum allra annarra aðildarríkja upplýsingar.

4. Með fyrirvara um almennt gildi 144. gr. skulu lögbær yfirvöld aðildarríkjanna sem nýta sér þann rétt sem mælt er fyrir um í 3. mgr., birta opinberlega, á þann hátt sem lýst er í 144. gr.:

- a) viðmiðanir þær sem beitt er til að ákvarða að ekki séu til staðar eða fyrirséðar neinar verulegar hömlur, lagalegar eða aðrar, á skjótri yfirfærslu á eigin fé eða endurgreiðslu skulda,
- b) fjölda móðurlánastofnana sem hafa ávinning af nýtingu réttarins sem mælt er fyrir um í 3. mgr. og fjölda þeirra sem eiga dótturfyrirtæki í þriðja landi, og
- c) á samanteknu formi fyrir viðkomandi aðildarríki:
  - i. fyrir móðurlánastofnanir í aðildarríki, sem hefur ávinning af nýtingu réttarins sem mælt er fyrir um í 3. mgr., þá heildarfjárhæð eigin fjár á samstæðugrundvelli sem er á hendi dótturfyrirtækja í þriðja landi,
  - ii. fyrir móðurlánastofnanir í aðildarríki, sem hafa ávinning af nýtingu réttarins sem mælt er fyrir um í 3. mgr., það hlutfall heildareiginfjár á samstæðugrundvelli sem myndar eigið fé dótturfyrirtækja í þriðja landi,
  - iii. fyrir móðurlánastofnanir í aðildarríki, sem hafa ávinning af nýtingu réttarins sem mælt er fyrir um í 3. mgr., það hlutfall sem eigið fé dótturfyrirtækja í þriðja landi myndar af lágmarksfjárhæð heildareiginfjár, sem krafist er skv. 75. gr., á samstæðugrundvelli.

70. gr.

1. Með fyrirvara um 2. og 4. mgr. þessarar greinar, geta lögbær yfirvöld, í hverju tilviki fyrir sig, heimilað móðurlánastofnunum við útreikning á kröfum þeirra skv. 1. mgr. 68. gr. að telja með dótturfyrirtæki, sem uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í c- og d-lið 1. mgr. 69. gr., og eru með verulegar áhættukröfur eða skuldbindingar gagnvart þeirri móðurlánastofnun.

2. Einungis skal heimila meðferðina í 1. mgr. þegar móðurlánastofnunin sýnir lögbærum yfirvöldum á fullnægjandi hátt fram á aðstæður og fyrirkomulag, þ.m.t. lagalegt fyrirkomulag, sem gerir það að verkum að ekki eru til staðar neinar verulegar hömlur, lagalegar eða aðrar, og engar fyrirséðar, á skjótri yfirfærslu á eigin fé eða endurgreiðslu skulda dótturfyrirtækis við móðurfyrirtæki sitt á gjalddaga.

3. Ef lögbært yfirvald notfærir sér réttinn, sem mælt er fyrir um í 1. mgr., skal það reglulega og eigi sjaldnar en einu sinni á ári, upplýsa lögbær yfirvöld allra annarra aðildarríkja um beitingu 1. mgr. og aðstæður og fyrirkomulag sem um getur í 2. mgr. Ef dótturfyrirtækið er í þriðja landi, skulu lögbær yfirvöld einnig veita lögbærum yfirvöldum þess þriðja lands sömu upplýsingar.

4. Með fyrirvara um almennt gildi 144. gr. skal lögbært yfirvald sem nýtir sér þann rétt, sem mælt er fyrir um í 1. mgr., birta opinberlega, á þann hátt sem lýst er í 144. gr.:

- a) viðmiðanir þær sem beitt er til að ákvarða að ekki séu til staðar eða fyrirséðar neinar verulegar hömlur, lagalegar eða aðrar, á skjótri yfirfærslu á eigin fé eða endurgreiðslu skulda,
- b) fjölda móðurlánastofnana sem hafa ávinning af nýtingu réttarins sem mælt er fyrir um í 1. mgr. og fjölda þeirra sem eiga dótturfyrirtæki í þriðja landi, og
- c) á samanteknu formi fyrir viðkomandi aðildarríki:
  - i. fyrir móðurlánastofnanir, sem hafa ávinning af nýtingu réttarins sem mælt er fyrir um í 1. mgr., þá heildarfjárhæð eigin fjár sem er á hendi dótturfyrirtækja í þriðja landi,
  - ii. fyrir móðurlánastofnanir, sem hafa ávinning af nýtingu réttarins sem mælt er fyrir um í 1. mgr., það hlutfall heildareiginfjár sem myndar eigið fé dótturfyrirtækja í þriðja landi og
  - iii. fyrir móðurlánastofnanir, sem hafa ávinning af nýtingu réttarins sem mælt er fyrir um í 1. mgr., það

hlutfall sem eigið fé dótturfyrirtækja í þriðja landi myndar af lágmarksfjárhæð heildareiginfjár, sem krafist er skv. 75. gr.

73. gr.

71. gr.

1. Með fyrirvara um 68.–70. gr., skulu móðurlánastofnanir í aðildarríki hlíta, að því marki og með þeim hætti sem mælt er fyrir um í 133. gr., skuldbindingunum, sem mælt er fyrir um í 75., 120. og 123. gr. og 5. þætti, á grundvelli heildstæðrar fjárhagsstöðu þeirra.

2. Með fyrirvara um 68.–70. gr., skulu lánastofnanir sem eru undir stjórn móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í aðildarríki hlíta, að því marki og með þeim hætti sem mælt er fyrir um í 133. gr., skuldbindingunum, sem mælt er fyrir um í 75., 120. og 123. gr. og 5. þætti, á grundvelli heildstæðrar fjárhagsstöðu þess eignarhaldsfélags á fjármálasviði.

Ef fleiri en ein lánastofnun er undir stjórn móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í aðildarríki, skal fyrsta undirgrein eingöngu eiga við um lánastofnunina sem eftirlit á samstæðugrundvelli gildir um, í samræmi við 125. og 126. gr.

72. gr.

1. Móðurlánastofnanir í Evrópusambandinu skulu hlíta skuldbindingunum sem mælt er fyrir um í 5. kafla, á grundvelli heildstæðrar fjárhagsstöðu þeirra.

Mikilvæg dótturfyrirtæki móðurlánastofnana í Evrópusambandinu skulu birta upplýsingarnar sem tilgreindar eru í 5. lið, 1. hluta XII. viðauka hvert um sig eða á undirsamstæðugrundvelli.

2. Lánastofnanir sem eru undir stjórn móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í Evrópusambandinu skulu hlíta skuldbindingunum sem mælt er fyrir um í 5. kafla á grundvelli heildstæðrar fjárhagsstöðu þess eignarhaldsfélags.

Mikilvæg dótturfyrirtæki eignarhaldsfélaga á fjármálasviði í Evrópusambandinu skulu birta upplýsingar sem tilgreindar eru í 5. lið, 1. hluta XII. viðauka hver um sig eða á undirsamstæðugrundvelli.

3. Lögbær yfirvöld, sem bera ábyrgð á framkvæmd eftirlits á samstæðugrundvelli skv. 125. og 126. gr., geta ákveðið að beita ekki að fullu eða að hluta 1. og 2. mgr. gagnvart lánastofnunum sem falla undir sambærilega birtingu upplýsinga á samstæðugrundvelli af hálfu móðurfyrirtækis með staðfestu í þriðja landi.

1. Aðildarríki eða lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli skv. 125. og 126. gr. geta ákveðið, í eftirfarandi tilvikum, að ekki þurfi að telja lánastofnun, fjármálastofnun eða stoðþjónustufyrirtæki, sem er dótturfyrirtæki eða hlutdeildarfyrirtæki, með í samstæðunni:

a) ef hlutaðeigandi fyrirtæki er í þriðja landi þar sem lagalegar hömlur eru á því að fá nauðsynlegar upplýsingar,

b) ef hlutaðeigandi fyrirtæki hefur, að mati lögbærra yfirvalda, litla þýðingu sé tekið mið af markmiðum eftirlitsins með lánastofnunum og í öllum tilvikum ef niðurstaða efnahagsreiknings hlutaðeigandi fyrirtækis er lægri en þeirrar eftirtalinnar fjárhæðar sem lægri er:

i. 10 milljón evrur, eða

ii. 1% af niðurstöðutölu efnahagsreiknings móðurfyrirtækisins eða fyrirtækisins sem er eigandi hlutdeildar,

c) ef, að mati lögbærra yfirvalda sem eru ábyrg fyrir eftirliti á samstæðugrundvelli, það væri óviðeigandi eða villandi að gera fjárhagsstöðu fyrirtækisins sem um ræðir hluta af samstæðu, að því er varðar markmið eftirlitsins með lánastofnunum.

Ef, í tilvikunum sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar, mörg fyrirtæki uppfylla skilyrðin, sem þar eru sett fram, skulu þau engu að síður talin með í samstæðunni ef þau skipta máli sem ein heild með hliðsjón af fyrrgreindum markmiðum.

2. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að dótturlánastofnanir beiti kröfunum sem mælt er fyrir um í 75., 120. og 123. gr. og í 5. þætti á undirsamstæðugrundvelli ef þær lánastofnanir, eða móðurfyrirtækið ef það er eignarhaldsfélag á fjármálasviði, hafa lánastofnun eða fjármálastofnun eða eignastýringarfélag í skilningi 5. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/87/EB að dótturfyrirtæki í þriðja landi, eða eiga hlutdeild í slíku félagi.

3. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að móðurfyrirtækin og dótturfyrirtækin sem falla undir þessa tilskipun uppfylli skuldbindingarnar sem mælt er fyrir um í 22. gr. á samstæðu- eða undirsamstæðugrundvelli, til að tryggja að fyrirkomulag þeirra, ferli og leiðir séu samræmdar og vel samþættar og að unnt sé að leggja fram öll gögn og upplýsingar sem varða eftirlitið.

2. undirþáttur

Útreikningur á kröfum

74. gr.

1. Ef ekki er kveðið á um annað, skal mat á eignum og liðum utan efnahagsreiknings fara fram í samræmi við reikningsskilaramma sem lánastofnanir falla undir samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1606/2002 og tilskipun 86/635/EBE.

2. Þrátt fyrir kröfurnar sem mælt er fyrir um í 68.–72. gr. skulu útreikningar til að sannreyna að lánastofnanir fari að kröfunum sem mælt er fyrir um í 75. gr. fara fram eigi sjaldnar en tvisvar á ári.

Lánastofnanir skulu skila niðurstöðum og nauðsynlegum gögnum til lögbærra yfirvalda.

3. undirþáttur

Lágmarksfjárhæð eigin fjár

75. gr.

Með fyrirvara um 136. gr. skulu aðildarríkin krefjast þess að lánastofnanir leggi fram eigið fé, sem ávallt sé meira en eða jafnt samanlagðri fjárhæð eftirfarandi krafna um eigið fé:

- 8% af heildarfjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindinga sem er reiknuð út í samræmi við 3. þátt, vegna útlánaááhættu og þynningaráhættu að því er varðar alla starfsemi þeirra, að undanskildum veltubókarliðum og torseljanlegum eignum ef þær eru dregnar frá eigin fé samkvæmt d-lið 2. mgr. 13. gr. tilskipunar 2006/49/EB,
- eiginfjárfrafna sem eru ákvarðaðar í samræmi við 18. gr. og 4. þátt V. kafla tilskipunar 2006/49/EB, að því er varðar veltubókarliði, vegna stöðuáhættu, uppgjörsáhættu og mótaðilaáhættu og, að svo miklu leyti sem heimilt er að fara yfir mörkin sem mælt er fyrir um í 111. og 117. gr., vegna stórra áhættuskuldbindinga sem fara yfir slík mörk,
- að því er varðar alla starfsemi þeirra, vegna gengisáhættu og hrávöruáhættu, eiginfjárfkröfur skilgreindar í samræmi við 18. gr. í tilskipun 2006/49/EB, og
- eiginfjárfrafna sem eru ákvarðaðar í samræmi við 4. þátt, að því er varðar alla starfsemi þeirra, vegna rekstrar-áhættu.

3. þáttur

Lágmarkskröfur um eigið fé vegna útlánaáhættu

76. gr.

Lánastofnanir skulu annaðhvort beita staðalaðferð sem kveðið er á um í 78.–83. gr. eða, ef lögbær yfirvöld heimila það í samræmi við 84. gr., innramatsaðferð sem kveðið er á um í

84.–89. gr. til að reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga að því er varðar a-lið 75. gr.

77. gr.

„Áhættuskuldbinding/-krafa“ er í þessum þætti eign eða liður utan efnahagsreiknings.

1. undirþáttur

Staðalaðferð

78. gr.

1. Með fyrirvara um 2. mgr., skal virði áhættuskuldbindingar eignaliðar vera virði hans í efnahagsreikningi og virði áhættuskuldbindingar liðar utan efnahagsreiknings sem er skráður í II. viðauka skal vera eftirfarandi hlutfall af virði hans: Það skal vera 100% ef það er liður með mikla áhættu, 50% ef það er liður með miðlungsáhættu, 20% ef það er liður með miðlungs-/litla áhættu, 0% ef það er liður með litla áhættu. Liðum þeim utan efnahagsreiknings, sem um getur í fyrsta málslið þessarar málsgreinar skal skipað í áhættuflokka eins og tilgreint er í II. viðauka. Þegar um er að ræða lánastofnun sem notar heildaraðferð fjárhagslegra trygginga (e. Financial Collateral Comprehensive Method) skv. 3. hluta VIII. viðauka, þar sem áhættuskuldbindingin tekur á sig mynd verðbréfa eða hrávöru sem er seld, lögð fram sem trygging eða lánúð í tengslum við endurhverf viðskipti eða í tengslum við verðbréfa- eða hrávörunánveitingu eða verðbréfa- eða hrávörunánveitingu og viðbótarlánveitinga vegna kaupa/sölu verðbréfa, skal auka virði áhættuskuldbindingarinnar með því að jafna flökt með þeim hætti sem er við hæfi fyrir slík verðbréf eða hrávöru, eins og mælt er fyrir um í 34.–59. lið í 3. hluta VIII. viðauka.

2. Virði áhættuskuldbindingar afleiðugernings sem skráður er í IV. viðauka skal ákvarðast í samræmi við III. viðauka, að teknu tilliti til áhrifa samninga um skuldskeytingu og annarra skuldajöfnunarsamninga að því er varðar þær aðferðir í samræmi við III. viðauka. Virði áhættuskuldbindinga endurhverfra viðskipta, verðbréfa- eða hrávörunánveitinga eða verðbréfa- eða hrávörunánveitinga, langra samninga með afhendingu og viðbótarlánveitinga vegna kaupa/sölu verðbréfa má ákvarða í samræmi við annaðhvort III. eða VIII. viðauka.

3. Ef áhætta er háð fjármagnaðri útlánavörn má breyta virði áhættuskuldbindingarinnar fyrir þann lið í samræmi við 3. undirþátt.

4. Þrátt fyrir 2. mgr. skal virði áhættuskuldbindingar útistandandi útlánaáhættu, eins og það er ákvarðað af lögbærum yfirvöldum, gagnvart milligönguaðila ákvarðað í samræmi við 6. lið 2. hluta III. viðauka, að því tilskildu að áhættuskuldbindingar mótaðilaáhættu milligönguáðilans gagnvart öllum þátttakendum í tilhögun hans séu að fullu tryggðar á degi hverjum.

79. gr.

1. Skrá skal hverja áhættuskuldbindingu í einn eftirfarandi flokk áhættuskuldbindinga:

- kröfur eða ábyrgðarkröfur á ríkisstjórnir eða seðlabanka,

- b) kröfur eða ábyrgðarkröfur á héraðsstjórnir eða staðaryfirvöld,
- c) kröfur eða ábyrgðarkröfur á stjórnsýsluaðila og félög sem eru ekki rekin í hagnaðarskyni,
- d) kröfur eða ábyrgðarkröfur á fjölþjóðlega þróunarbanka,
- e) kröfur eða ábyrgðarkröfur á alþjóðastofnanir,
- f) kröfur eða ábyrgðarkröfur á stofnanir,
- g) kröfur eða ábyrgðarkröfur á fyrirtæki,
- h) kröfur eða ábyrgðarkröfur á smásöluviðskiptavini,
- i) kröfur eða ábyrgðarkröfur tryggðar með fasteignaveði,
- j) liðir í vanskilum,
- k) liðir í háum áhættuflokkum,
- l) kröfur í formi sértryggðra skuldabréfa,
- m) verðbréfaðar stöður,
- n) skammtímakröfur á stofnanir og fyrirtæki,
- o) kröfur í formi hlutdeildar í sjóði um sameiginlega fjárfestingu („CIU“), eða p) aðrir liðir.

2. Til þess að áhættuskuldbinding geti talist til flokks smásöluáhættuskuldbindinga, sem um getur í h-lið 1. mgr., skal hún uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- a) áhættukrafan skal annaðhvort vera á einstakling eða einstaklinga, eða lítið eða meðalstórt fyrirtæki,
- b) áhættukrafan skal vera ein margra áhættukrafna með svipuð einkenni þannig að verulega sé dregið úr áhættunni sem tengist slíkum lánnum og
- c) heildarfjárhæðin sem viðkomandi viðskiptavinur eða hópur tengdra viðskiptavina skuldar lánastofnuninni og móðurfyrirtækinu og dótturfyrirtækjum þess, þ.m.t. allar áhættuskuldbindingar í vanskilum, að frátöldum kröfum eða ábyrgðarkröfum tryggðum með veði í íbúðarhúsnæði, skal ekki, svo lánastofnuninni sé kunnugt um, fara yfir 1 milljón evra. Lánastofnunin skal grípa til raunhæfra ráðstafana til að afla sér þessarar vitneskju.

Verðbréf skulu ekki geta talist til flokks smásöluáhættuskuldbindinga.

3) Núvirði lágmarksleigugreiðslna á smásöluáskilum má setja í flokk smásöluáhættuskuldbindinga.

80. gr.

1. Við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga skal beita áhættuvog á allar áhættuskuldbindingar, nema þær séu dregnar frá eigin fé, í samræmi við ákvæði 1. hluta VI. viðauka. Notkun áhættuvogar skal byggjast á þeim flokki áhættuskuldbindinga sem áhættuskuldbinding fellur í og, að því marki sem tilgreint er í 1. hluta VI. viðauka, lánshæfisgæðum hennar. Unnt er að ákvarða lánshæfisgæði með tilvísan í lánshæfismat utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana („ECAI“) í samræmi við ákvæði 81.–83. gr. eða í lánshæfismat útflutningslánastofnana, eins og þeim er lýst í 1. hluta VI. viðauka.

2. Við notkun áhættuvogar, eins og um getur í 1. mgr., skal virði áhættuskuldbindingarinnar margfaldað með þeirri áhættuvog sem er tilgreind eða ákvörðuð í samræmi við þennan undirþátt.

3. Við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna áhættukrafna á stofnanir skulu aðildarríkin ákveða hvort taka eigi upp aðferðina sem byggist á lánshæfisgæðum ríkisstjórnar þess lands þar sem stofnunin hefur réttarstöðu lögaðila eða aðferðina sem byggist á lánshæfisgæðum mótaðilastofnunar í samræmi við VI. viðauka.

4. Þegar áhættuskuldbinding er háð útlánavörn má, þrátt fyrir 1. mgr., breyta áhættuvoginni fyrir þann lið í samræmi við 3. undirþátt.

5. Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga skulu reiknaðar út í samræmi við 4. undirþátt.

6. Áhættuskuldbindingar, sem í þessum undirþætti er ekki kveðið á um útreikning áhættuveginna fjárhæða fyrir, skulu fá áhættuvogina 100%.

7. Að undanskildum áhættuskuldbindingum sem leiða til skuldbindinga í formi liðanna sem um getur í a- til h-lið 57. gr. geta lögbær yfirvöld undanþegið áhættukröfur lánastofnunar á mótaðila, sem er móðurfyrirtæki hennar, dótturfyrirtæki hennar, dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis hennar eða tengt fyrirtæki í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE, frá kröfunum í 1. mgr. þessarar greinar, að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) að mótaðilinn sé stofnun eða eignarhaldsfélag á fjármálasviði, fjármálastofnun, eignastýringarfyrirtæki eða stoðþjónustufyrirtæki sem er háð viðeigandi varfærniskröfum,

- b) að mótaðilinn sé að fullu hluti af sömu samstæðu og lánastofnunin,
- c) að mótaðilinn sé háður sama áhættumati, mats- og eftirlistaðferðum og lánastofnunin,
- d) að mótaðilinn hafi staðfestu í sama aðildarríki og lána- stofnunin og e) að ekki séu til staðar eða fyrirséðar neinar verulegar hömlur, lagalegar eða aðrar, á skjótri yfirfærslu á eigin fé eða endurgreiðslu skuldbindinga frá mót- aðilanum til lánastofnunarinnar.

Í slíku tilviki skal áhættuvog vera 0%.

8. Að undanskildum áhættuskuldbindingum sem leiða til skuldbindinga í formi liðanna sem um getur í a- til h-lið 57. gr. geta lögbær yfirvöld undanþegið áhættukröfur á mótaðila sem eru aðilar að sama stofnanaverndarkerfi og lánastofnunin sem hefur lánað, frá kröfum 1. mgr. þessarar greinar, að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) að farið sé að kröfunum sem settar eru fram í a-, d- og e- lið í 7. mgr.,
- b) að lánastofnunin og mótaðilinn hafi gert samkomulag um sammingsbundna eða lögbodna bótaábyrgð sem verndar þær stofnanir og tryggir þó einkum greiðsluhæfi þeirra og gjaldhæfi til að komast hjá gjaldþroti ef það reynist nauðsynlegt (hér að neðan kallað stofnanaverndarkerfi),
- c) að samkomulagið tryggi að stofnanaverndarkerfið geti veitt nauðsynlegan stuðning, í samræmi við skuldbind- ingar sínar, með fjármunum sem það hefur greiðan aðgang að,
- d) að stofnanaverndarkerfið hafi til umráða viðeigandi og samræmd kerfi til að hafa eftirlit með og flokka áhættu (sem veita heildaryfirsýn yfir áhættuáðstæður allra einstakra aðila og stofnanaverndarkerfisins í heild) með samsvarandi möguleikum til að bregðast við; þau kerfi skulu á viðeigandi hátt fylgjast með áhættuskuldbindingum í vanskilum í samræmi við 44. lið 4. hluta VII. viðauka,
- e) að stofnanaverndarkerfið framkvæmi sína eigin úttekt á áhættu sem er tilkynnt einstökum aðilum,
- f) að stofnanaverndarkerfið geri og birti árlega annaðhvort samstæðuskýrslu sem samanstendur af efnahagsreikningi, rekstrarreikningi, stöðuskýrslu og áhættuskýrslu varðandi stofnanaverndarkerfið í heild sinni, eða skýrslu sem samanstendur af samanlögðum efnahagsreikningi, saman- lögðum rekstrarreikningi, stöðuskýrslu og áhættuskýrslu, varðandi stofnanaverndarkerfið í heild sinni,

- g) að aðilum stofnanaverndarkerfisins sé skylt að tilkynna með a.m.k. 24 mánaða fyrirvara ef þeir óska eftir því að binda enda á samkomulagið,
- h) að komið sé í veg fyrir margnotkun liða sem nota má við útreikning á eigin fé („margnotkun eiginfjárliða“) sem og óviðeigandi eiginfjármyndun milli aðila stofnanaverndar- kerfisins,
- i) að stofnanaverndarkerfið skuli byggjast á breiðri aðild lánastofnana sem að mestu stunda einsleita starfsemi og
- j) að viðeigandi lögbær yfirvöld samþykki og fylgist með reglulegu millibili með því að kerfin sem um getur í d-lið séu fullnægjandi.

Í slíku tilviki skal áhættuvog vera 0 %.

81. gr.

1. Eingöngu má nota utanaðkomandi lánshæfismat til að ákvarða áhættuvog áhættuskuldbindingar í samræmi við 80. gr. ef utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun sem leggur það fram hefur hlotið til þess viðurkenningu lögbærra yfirvalda („viðurkennd utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun“ að því er varðar þennan undirþátt).

2. Lögbær yfirvöld skulu því aðeins viðurkenna utanað- komandi lánshæfismatsstofnun, að því er varðar 80. gr., að þau séu þess fullviss að matsaðferð hennar fari að kröfum um hlutlægni, sjálfstæði, stöðuga endurskoðun og gagnsæi og að lánshæfismatið sem leiðir þar af uppfylli kröfur um trúverðugleika og gagnsæi. Lögbær yfirvöld skulu, að því er þetta varðar, taka tillit til tæknilegra viðmiðana sem eru sett fram í 2. hluta VI. viðauka.

3. Ef lögbær yfirvöld í aðildarríki hafa viðurkennt utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun geta lögbær yfirvöld í öðrum aðildarríkjum viðurkennt þá utanaðkomandi lánshæfis- matsstofnun án þess að framkvæma sitt eigið mat.

4. Lögbær yfirvöld skulu gera almenningi aðgengilegar skýringar á viðurkenningarferlinu og skrá yfir viðurkenndar utanaðkomandi lánshæfismatsstofnanir.

82. gr.

1. Lögbær yfirvöld skulu ákvarða, að teknu tilliti til þeirra tæknilegu viðmiðana sem settar eru fram í 2. hluta VI. viðauka, hvaða lánshæfisþrepum sem eru sett fram í 1. hluta þess viðauka viðeigandi lánshæfismat viðurkenndrar utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar á að tengjast. Þær ákvarðanir skulu vera hlutlægar og sjálfum sér samkvæmar.

2. Þegar lögbær yfirvöld aðildarríkis hafa tekið ákvörðun skv. 1. mgr. geta lögbær yfirvöld annarra aðildarríkja viður- kennt þá ákvörðun án þess að fara í gegnum eigið ákvörðunar- ferli.

83. gr.

1. Notkun á lánshæfismati utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar vegna útreikninga á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga lánastofnunar skal vera sjálfri sér samkvæm og í samræmi við 3. hluta VI. viðauka. Ekki skal nota lánshæfismat á valvísan hátt.

2. Lánastofnanir skulu nota umbeðið lánshæfismat. Hins vegar geta þær notað óumbeðið mat, með leyfi viðkomandi lögbærra yfirvalda.

2. undirþáttur

Innramatsaðferð

84. gr.

1. Í samræmi við þennan undirþátt geta lögbær yfirvöld heimilað lánastofnunum að reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga sinna með innramatsaðferð („IRB-aðferð“). Farið skal fram á sérstaka heimild fyrir sérhverja lánastofnun.

2. Heimild skal því aðeins veitt að lögbær yfirvöld séu þess fullviss að kerfi lánastofnunarinnar til að stjórna og meta útlánaáhættu séu skilvirk og þeim beitt af heilindum og einkum að þau uppfylli eftirfarandi skilyrði í samræmi við 4. hluta VII. viðauka:

- a) að matskerfi lánastofnunarinnar veiti markvisst mat á eiginleikum loforðsgjafans og viðskiptanna, markvissa aðgreiningu á áhættu og nákvæmt og samræmt megindlegt mat á áhættu,
- b) að innra mat og mat á vanskilum og tapi, sem er notað við útreikninga á eiginfjákröfum og í tengdum kerfum og ferlum, gegni mikilvægu hlutverki við áhættustjórnun og ákvarðanatöku, sem og við samþykkt lána, ráðstöfun eigin fjár og stjórnarhætti lánastofnunarinnar,
- c) að í lánastofnuninni sé deild útlánaáhættustýringar sem beri ábyrgð á matskerfunum og sé nægjanlega sjálfstæð og laus við ótilhlýðileg áhrif,
- d) að lánastofnunin safni saman og geymi öll viðkomandi gögn til að styðja á skilvirkan hátt við mat og stjórnun á útlánaáhættu og
- e) að lánastofnun haldi skrár yfir matskerfi sín og forsendur fyrir hönnun þeirra og staðfesti matskerfi sín.

Ef móðurlánastofnun í Evrópusambandinu og dótturfyrirtæki hennar eða móðureignarhaldsfélag í fjármálarekstri í Evrópusambandinu og dótturfyrirtæki þess nota innramatsaðferð á sameiginlegum grundvelli, geta lögbær yfirvöld heimilað að móðurfyrirtæki og dótturfélög þess uppfylli í sameiningu lágmarkskröfunar í 4. hluta VII. viðauka.

3. Lánastofnun sem sækir um að fá að nota innramatsaðferðina skal sýna fram á að hún hafi, fyrir

viðkomandi flokka áhættuskuldbindinga innramatsaðferðarinnar, notað kerfi sem voru að mestu í samræmi við lágmarkskröfunar sem settar eru fram í 4. hluta VII. viðauka vegna innra áhættumats og -stjórnunar í a.m.k. þrjú ár áður en hún uppfyllir skilyrði til að nota innramatsaðferðina.

4. Lánastofnun sem sækir um að fá að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og/eða breytistuðlum skal sýna fram á að hún hafi metið og notað eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og/eða breytistuðlum á þann hátt sem var að mestu í samræmi við þær lágmarkskröfur um notkun á eigin mati á þeim breytum, sem settar eru fram í 4. hluta VII. viðauka, í a.m.k. þrjú ár áður en henni er heimilað að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og/eða breytistuðlum.

5. Ef lánastofnun fer ekki lengur að kröfunum sem settar eru fram í þessum undirþætti skal hún annaðhvort leggja áætlun um skjótar úrbætur fyrir lögbæra yfirvaldið eða sýna fram á að áhrifin af því að fara ekki að tilskildum ákvæðum séu óveruleg.

6. Ef móðurlánastofnun í Evrópusambandinu og dótturfyrirtæki hennar eða móðureignarhaldsfélag í fjármálarekstri í Evrópusambandinu og dótturfyrirtæki þess hyggjast nota innramatsaðferðina skulu lögbær yfirvöld mismunandi lögaðila vinna náð saman eins og kveðið er á um í 129.–132. gr.

85. gr.

1. Með fyrirvara um 89. gr. skulu lánastofnanir og sérhvert móðurfyrirtæki og dótturfyrirtæki þess, beita innramatsaðferðinni á allar áhættuskuldbindingar.

Með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda, má taka hana upp raðbundið eftir mismunandi flokkum áhættuskuldbindinga, sem um getur í 86. gr., innan sömu rekstrareiningar, hjá mismunandi rekstrareiningum innan sömu samstæðu eða vegna notkunar á eigin mati á tapi að gefnum vanefndum eða breytistuðlum vegna útreiknings á áhættuvog fyrir áhættukröfur á fyrirtæki, stofnanir, ríkisstjórnir og seðlabanka.

Að því er varðar flokk smásöluáhættuskuldbindinga, sem um getur í 86. gr., má taka innramatsaðferðina upp raðbundið eftir mismunandi flokkum áhættuskuldbindinga sem mismunandi fylgni í 10.–13. lið í 1. hluta VII. viðauka samsvarar.

2. Uptaka sú sem um getur í 1. mgr., skal fara fram innan hæfilega langs tíma sem samið verður um við lögbær yfirvöld. Hún skal fara fram samkvæmt ströngum skilyrðum sem ákvörðuð eru af lögbærum yfirvöldum. Þessi skilyrði skulu útfærð til að tryggja að sveigjanleikinn skv. 1. mgr. sé ekki notaður á valvísan hátt í þeim tilgangi að ná fram lægri lágmarkskröfum um eigið fé að því er varðar þá flokka áhættuskuldbindinga eða rekstrareiningar sem enn á eftir að fella undir innramatsaðferðina eða við notkun á eigin mati á tapi að gefnum vanefndum og/eða breytistuðlum.

3. Lánastofnanir sem nota innramatsaðferðina fyrir flokk áhættuskuldbindinga skulu samhliða nota innramatsaðferðina fyrir flokk hlutabréfaáhættu.

4. Með fyrirvara um 1.–3. mgr. þessarar greinar og 89. gr., skulu lánastofnanir sem hafa fengið heimild skv. 84. gr. til að nota innramatsaðferðina, ekki hverfa aftur til notkunar á 1. undirþætti vegna útreikninga á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga, nema að gefnu tilefni og með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda.

5. Með fyrirvara um 1. og 2. mgr. þessarar greinar og 89. gr., skulu lánastofnanir sem hafa fengið heimild skv. 9. mgr. 87. gr. til að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytingastuðlum, ekki hverfa aftur til notkunar á virði taps að gefnum vanefndum og breytistuðlum sem um getur í 8. mgr. 87. gr., nema að gefnu tilefni og með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda.

86. gr.

1. Skrá skal hverja áhættuskuldbindingu í einn eftirfarandi flokk áhættuskuldbindinga:

- a) kröfur eða ábyrgðarkröfur á ríkisstjórnir og seðlabanka,
- b) kröfur eða ábyrgðarkröfur á stofnanir,
- c) kröfur eða ábyrgðarkröfur á fyrirtæki,
- d) kröfur eða ábyrgðarkröfur á smásöluviðskiptavinum,
- e) hlutabréfastöður (e. equity claims),
- f) verðbréfaðar stöður eða
- g) aðrar eignir sem fela ekki í sér útlánaáhættu.

2. Farið skal með eftirfarandi áhættuskuldbindingar sem áhættukröfur á ríkisstjórnir og seðlabanka:

- a) áhættukröfur á héraðsstjórnir, staðaryfirvöld eða opinbera aðila sem farið er með sem áhættukröfur á ríkisstjórnir skv. 1. undirþætti, og
- b) áhættukröfur á fjölþjóðlega þróunarbanka og alþjóðlegar stofnanir sem hafa 0% áhættuvog skv. 1. undirþætti.

3. Farið skal með eftirfarandi áhættuskuldbindingar sem áhættukröfur á stofnanir:

- a) áhættukröfur á héraðsstjórnir og staðaryfirvöld sem ekki er farið með sem áhættukröfur á ríkisstjórnir skv. 1. undirþætti,

b) áhættukröfur á opinber fyrirtæki og stofnanir, sem farið er með sem áhættukröfur á stofnanir skv. 1. undirþætti og

c) áhættukröfur á fjölþjóðlega þróunarbanka sem ekki hafa áhættuvog 0% skv. 1. undirþætti.

4. Til þess að áhættukröfur geti talist til flokks smásöluáhættuskuldbindinga, sem um getur í d-lið 1. mgr., skulu þær uppfylla eftirfarandi skilyrði:

a) að þær séu annaðhvort kröfur á einstakling eða einstaklinga, eða lítil eða meðalstór fyrirtæki að því tilskildu, í síðarnefnda tilvikinu, að heildarfjárhæðin sem viðskiptavinur eða hópur tengdra viðskiptavina skuldar lánastofnuninni og móðurfyrirtækinu og dótturfyrirtækjum þess, þ.m.t. allar áhættukröfur sem eru komnar í vanskil en að frátöldum kröfum eða ábyrgðarkröfum tryggðum með veði í íbúðarhúsnæði, skuli ekki, svo lánastofnuninni sé kunnugt um, fara yfir 1 milljón evra og skal lánastofnunin hafa gert skynsamlegar ráðstafanir til að ganga úr skugga um að svo sé,

b) að í áhættustýringu sinni fari lánastofnunin með þær með samræmdum hætti til lengri tíma lítið,

c) að þeim sé ekki stýrt í jafn miklum mæli hverri fyrir sig og áhættukröfum í flokki áhættuskuldbindinga fyrirtækja og

d) að hver þeirra sé hluti verulegs fjölda áhættukrafna sem stýrt er á sambærilegan hátt.

Núvirði lágmarksleigugreiðslna á smásölumarkaði má setja í flokk smásöluáhættuskuldbindinga.

5. Eftirfarandi áhættuskuldbindingar skulu flokkaðar sem hlutabréfaáhætta:

a) áhættuskuldbindingar sem ekki teljast lán og eru víkjandi, eftirstæðar kröfur á eignir eða tekjur útgefanda og

b) áhættuskuldbindingar sem teljast útlán og hafa efnahagsleg einkenni líkt og áhættuskuldbindingar sem tilgreindar eru í a-lið.

6. Lánastofnanir skulu, innan flokks áhættuskuldbindinga fyrirtækja, greina sérstaklega sem sértækar lánaáhættuskuldbindingar þær áhættuskuldbindingar sem hafa eftirfarandi einkenni:

a) áhættukrafan er á einingu sem var stofnuð sérstaklega til að fjármagna og/eða starfrækja efnislegar eignir,

b) samningsákvæðin veita lánveitanda veruleg yferráð yfir eignunum og tekjunum sem þær gefa af sér og

c) meginuppspretta endurgreiðslu skuldbindingarinnar er þær tekjur sem hinar fjármögnuðu eignir gefa af sér, fremur en sjálfstæð endurgreiðslugeta atvinnufyrirtækis á breiðum grunni.

7. Lánaskuldbinding sem ekki er sett í flokka áhættuskuldbindinga sem um getur í a-, b- og d- til f-lið 1. mgr. skal sett í flokk áhættuskuldbindinga sem um getur í c-lið þeirrar málsgreinar.

8. Flokkur áhættuskuldbindinga sem um getur í g-lið 1. mgr. skal ná yfir hrakvirði leigðra eigna ef það er ekki innifalið í áhættuskuldbindingu vegna leigunnar eins og hún er skilgreind í 4. mgr. 3. hluta VII. viðauka.

9. Aðferðin sem lánastofnun notar til að skipa áhættuskuldbindingum í mismunandi flokka áhættuskuldbindinga skal vera viðeigandi og sjálfri sér samkvæm frá einum tíma til annars.

87. gr.

1. Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna útlánaáhættu að því er varðar áhættuskuldbindingar sem heyra undir einn flokk áhættuskuldbindinga sem um getur í a- til e-lið eða g-lið 1. mgr. 86. mgr. skulu, nema þegar þær eru dregnar frá eigin fé, vera reiknaðar út í samræmi við 1.–27. lið í 1. hluta VII. viðauka.

2. Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna þynningaráhættu að því er varðar keyptar viðskiptakröfur skulu reiknaðar út í samræmi við 28. lið í 1. hluta VII. viðauka. Ef lánastofnun hefur fullan endurkröfurétt, að því er varðar keyptar viðskiptakröfur, vegna vanskilaáhættu og vegna þynningaráhættu, þarf ekki að beita ákvæðum 87. og 88. gr. að því er varðar keyptar viðskiptakröfur. Þess í stað má fara með áhættuskuldbindinguna sem veðtryggða áhættuskuldbindingu.

3. Útreikningur á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna útlánaáhættu og þynningaráhættu skal byggjast á viðeigandi breytum sem eru tengdar áhættuskuldbindingunni sem um ræðir. Þær skulu ná yfir líkur á vanefndum (PD), tap að gefnum vanefndum, gjalddaga (M) og virði áhættuskuldbindingarinnar. Líkur á vanefndum og tap að gefnum vanefndum má meta sér eða saman, í samræmi við 2. hluta VII. viðauka.

4. Þrátt fyrir 3. mgr. skal útreikningur á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna útlánaáhættu að því er varðar allar áhættuskuldbindingar sem tilheyra flokki áhættuskuldbindinga sem um getur í e-lið 1. mgr. 86. gr. gerður í samræmi við 17.–26. lið í 1. hluta VII. viðauka, með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda. Lögbær yfirvöld skulu einungis leyfa lánastofnun að nota aðferðina sem sett er fram í 25. og 26. lið í 1. hluta VII. viðauka ef lánastofnunin uppfyllir lágmarkskröfurnar sem settar eru fram í 115.–123. lið í 4. hluta VII. viðauka.

5. Þrátt fyrir 3. mgr. má reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna útlánaáhættu að því er varðar sértækar lánaáhættuskuldbindingar í samræmi við 6. lið í 1. hluta VII. viðauka. Lögbær yfirvöld skulu birta leiðbeiningar um það hvernig lánastofnanir skulu úthluta áhættuvog til sértækra lánaáhættuskuldbindinga skv. 6. lið í

1. hluta VII. viðauka og skulu samþykkja úthlutunaraðferðir lánastofnana.

6. Lánastofnanir skulu leggja fram eigið mat á líkum á vanefndum í samræmi við 84. gr. og 4. hluta VII. viðauka að því er varðar áhættuskuldbindingar sem tilheyra flokkum áhættuskuldbindinga sem um getur í a- til d-lið í 1. mgr. 86. gr.

7. Lánastofnanir skulu leggja fram eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum í samræmi við 84. gr. og 4. hluta VII. viðauka að því er varðar áhættuskuldbindingar sem tilheyra flokki áhættuskuldbindinga sem um getur í d-lið í 1. mgr. 86. gr.

8. Lánastofnanir skulu nota virði taps að gefnum vanefndum sem er sett fram í 8. lið í 2. hluta VII. viðauka og breytistuðlana sem eru settir fram í a- til d-lið 9. liðar í 3. hluta VII. viðauka, að því er varðar áhættuskuldbindingar sem tilheyra flokki áhættuskuldbindinga sem um getur í a- til c-lið 1. mgr. 86. gr.

9. Þrátt fyrir 8. mgr. geta lögbær yfirvöld heimilað lánastofnunum að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðla í samræmi við 84. gr. og 4. hluta VII. viðauka að því er varðar allar áhættuskuldbindingar sem tilheyra flokkum áhættuskuldbindinga sem um getur í a- til c-lið 1. mgr. 86. gr.

10. Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga að því er varðar verðbréfaðar áhættuskuldbindingar og áhættuskuldbindingar sem tilheyra flokki áhættuskuldbindinga sem um getur í f-lið 1. mgr. 86. gr. skulu reiknaðar út í samræmi við 4. undirþátt.

11. Ef áhættuskuldbindingar í formi hlutdeildar í sjóði um sameiginlega fjárfestingu uppfylla viðmiðanir, sem eru settar fram í 77. og 78. lið í 1. hluta VI. viðauka, og lánastofnunin gerir sér grein fyrir öllum undirliggjandi áhættuskuldbindingum fyrirtækisins um sameiginlega fjárfestingu skal lánastofnunin skoða þessar undirliggjandi áhættuskuldbindingar vel við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og á fjárhæðum vænts taps í samræmi við aðferðirnar sem eru settar fram í þessum undirþætti. Ef lánastofnunin uppfyllir ekki skilyrðin fyrir notkun aðferðanna sem eru settar fram í þessum undirþætti skal reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og fjárhæðir vænts taps í samræmi við eftirfarandi aðferðir:

a) aðferðina sem er sett fram í 19.–21. lið í 1. hluta VII. viðauka, að því er varðar áhættuskuldbindingar sem tilheyra flokkum áhættuskuldbindinga sem um getur í e-lið 1. mgr. 86. gr. Ef lánastofnunin, að því er þetta varðar, getur ekki gert greinamun á áhættuskuldbindingum vegna óskráðra hlutabréfa (e. private equity), áhættuskuldbindingum sem viðskipti eru með á skipulegum verðbréfamarkaði og öðrum áhættuskuldbindingum vegna hlutabréfa, skal hún fara með áhættuskuldbindingarnar, sem um ræðir, sem aðra hlutabréfaáhættu,

b) aðferðina sem er sett fram í 1. undirþætti, að því er varðar allar aðrar undirliggjandi áhættuskuldbindingar, með fyrirvara um eftirfarandi breytingar:

i. áhættuskuldbindingarnar eru settar í viðeigandi flokk áhættuskuldbindinga og þeim fengin áhættuvog þess lánsþæfisþreps sem er næst fyrir ofan það lánsþæfisþrep sem áhættuskuldbindingarnar myndu alla jafna vera settar í og

- ii. áhættuskuldbindingar sem eru settar í hærri lánshæfisþrep og fengu alla jafna áhættuvog 150% fá áhættuvog 200%.

12. Ef áhættuskuldbindingar í formi hlutdeildar í sjóði um sameiginlega fjárfestingu uppfylla ekki viðmiðanirnar sem eru settar fram í 77. og 78. lið í 1. hluta VI. viðauka eða lánastofnuninni er ekki kunnugt um allar undirliggjandi áhættuskuldbindingar fyrirtækisins um sameiginlega fjárfestingu, skal lánastofnunin skoða undirliggjandi áhættuskuldbindingar vel og reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og fjárhæðir vænts taps í samræmi við aðferðina sem er sett fram í 19.–21. lið í 1. hluta VII. viðauka. Ef lánastofnunin, að því er þetta varðar, getur ekki gert greinamun á áhættuskuldbindingum vegna óskráðra hlutabréfa (e. private equity), áhættuskuldbindingum sem viðskipti eru með á skipulegum verðbréfamarkaði og öðrum áhættuskuldbindingum vegna hlutabréfa, skal hún fara með áhættuskuldbindingarnar, sem um ræðir, sem aðra hlutabréfaáhættu. Í þessum tilgangi eru áhættuskuldbindingar sem eru ekki vegna hlutabréfa settar í einn flokkanna (óskráð hlutabréf, hlutabréf sem viðskipti eru með á skipulegum verðbréfamarkaði eða önnur hlutabréf) sem eru settir fram í 19. lið í 1. hluta VII. viðauka og óþekktar áhættuskuldbindingar eru færðar í flokkinn önnur hlutabréfaáhætta.

Í stað þess að nota aðferðina sem er lýst hér að ofan, geta lánastofnanir sjálfar reiknað út eða fengið þriðja aðila til að reikna út og tilkynna um meðaltalsfjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga sem byggjast á undirliggjandi áhættuskuldbindingum sjóðs um sameiginlega fjárfestingu, í samræmi við eftirfarandi aðferðir, að því tilskildu að tryggt sé á fullnægjandi hátt að útreikningarnir og tilkynningin séu rétt:

- a) aðferðina sem er sett fram í 19.–21. lið í 1. hluta VII. viðauka, að því er varðar áhættuskuldbindingar sem tilheyra flokkum áhættuskuldbindinga sem um getur í e-lið 1. mgr. 86. gr. Ef lánastofnunin, að því er þetta varðar, getur ekki gert greinamun á áhættuskuldbindingum vegna óskráðra hlutabréfa (e. private equity), áhættuskuldbindingum sem viðskipti eru með á skipulegum verðbréfamarkaði og öðrum áhættuskuldbindingum vegna hlutabréfa, skal hún fara með áhættuskuldbindingarnar, sem um ræðir, sem aðra hlutabréfaáhættu, eða
- b) aðferðina sem er sett fram í 1. undirþætti, að því er varðar allar aðrar undirliggjandi áhættuskuldbindingar, með fyrirvara um eftirfarandi breytingar:
  - i. áhættuskuldbindingarnar eru settar í viðeigandi flokk áhættuskuldbindinga og þeim fengin áhættuvog þess lánshæfisþreps sem er næst fyrir ofan það lánshæfisgæðaprep sem áhættuskuldbindingarnar myndu alla jafna vera settar í og
  - ii. áhættuskuldbindingar sem eru settar í hærri lánshæfisþrep og fengu alla jafna áhættuvog 150% fá áhættuvog 200%.

88. gr.

1. Fjárhæðir vænts taps vegna áhættuskuldbindinga sem tilheyra einum flokki áhættuskuldbindinga sem um getur í a-til e-lið 1. mgr. 86. mgr. skulu reiknaðar út í samræmi við aðferðirnar sem eru settar fram í 29.–35. lið í 1. hluta VII. viðauka.

2. Útreikningur á fjárhæðum vænts taps, í samræmi við 29.–35. lið í 1. hluta VII. viðauka skal byggjast á sömu gildum fyrir líkur á vanefndum, tapi að gefnum vanefndum og virði áhættuskuldbindingar fyrir hverja áhættuskuldbindingu og er

notað við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 87. gr. Að því er varðar áhættuskuldbindingar í vanskilum skal vænt tap („EL“), ef lánastofnanir nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum, vera besta mat lánastofnunar á væntu tapi („ELBE“) vegna áhættuskuldbindinga í vanskilum, í samræmi við 80. lið í 4. hluta VII. viðauka.

3. Fjárhæðir vænts taps vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga skulu reiknaðar út í samræmi við 4. undirþátt.

4. Fjárhæð vænts taps vegna áhættuskuldbindinga sem tilheyra flokki áhættuskuldbindinga sem um getur í g-lið 1. mgr. 86. gr. skal vera núll.

5. Fjárhæðir vænts taps vegna þynningaráhættu keypra viðskiptakrafna skulu reiknaðar út í samræmi við aðferðirnar sem eru settar fram í 35. lið í 1. hluta VII. viðauka.

6. Fjárhæðir vænts taps vegna áhættuskuldbindinga sem um getur í 11. og 12. mgr. 87. gr. skulu reiknaðar út í samræmi við aðferðirnar sem eru settar fram í 29.–35. lið í 1. hluta VII. viðauka.

89. gr.

1. Með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda geta lánastofnanir, sem er heimilt að nota innramatsaðferðina við útreikninga á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og fjárhæðum vænts taps vegna eins eða fleiri flokka áhættuskuldbindinga beitt 1. undirþætti vegna eftirfarandi:

- a) flokks áhættuskuldbindinga sem um getur í a-lið 1. mgr. 86. gr., ef mikilvægir mótaðilar eru það fái að það yrði lánastofnuninni óþarflega íþyngjandi að koma á fót matskerfi fyrir þessa mótaðila,
- b) flokks áhættuskuldbindinga sem um getur í b-lið 1. mgr. 86. gr., ef fjöldi mikilvægra mótaðila er takmarkaður og það væri óþarflega íþyngjandi fyrir lánastofnunina að hrinda í framkvæmd matskerfi fyrir þessa mótaðila,
- c) áhættukrafna á rekstrareiningar sem eru ekki mikilvægar, svo og flokka áhættuskuldbindinga sem eru lítilvægir með tilliti til stærðar og skynjaðs áhættusniðs,
- d) áhættukrafna á ríkisstjórn heimaaðildarríkis og héraðstjórnir hennar, staðaryfirvöld og stjórnsýsluáðila, að því tilskildu að:
  - i. enginn áhættumunur sé á milli áhættukröfu á ríkisstjórnina og annarra þessarra krafna vegna sérstakra opinberra ráðstafana og
  - ii. áhættukröfur á ríkisstjórnina séu með áhættuvog 0% skv. 1. undirþætti,
- e) áhættukrafna lánastofnunar á mótaðila sem er móðurfyrirtæki hennar, dótturfyrirtæki hennar eða dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis hennar, að því tilskildu að

mótaðilinn sé stofnun eða eignarhaldsfélag á fjármálasviði, fjármálastofnun, eignastýringarfélag eða stoðþjónustufyrirtæki sem lútur viðeigandi varfærniskröfum eða fyrirtæki með tengsl við annað í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE og áhættukröfur á milli lánastofnana sem uppfylla skilyrðin sem eru sett fram í 8. mgr. 80. gr.,

- f) hlutabréfa í aðilum sem hafa áhættuvog 0% skv. 1. undirþætti (þ.m.t. þá aðila með opinbera styrki þar sem heimilt er að nota 0% áhættuvog),
- g) hlutabréfaáhættu sem stofnað er til með áætlun um lagasetningu til að efla tiltekin svið atvinnulíffsins sem veita lánastofnuninni verulega styrki til fjárfestingarinnar og fela í sér einhvers konar opinbert eftirlit og takmarkanir á þeim hlutabréfafjárfestingum. Þessi undantekning takmarkast við samtölu 10% af upprunalegu eigin fé að viðbættu viðbótareiginfé,
- h) áhættuskuldbindinga sem eru tilgreindar í 40. lið í 1. hluta VI. viðauka og uppfylla skilyrðin sem þar eru tilgreind eða
- i) ríkisábyrgða og endurtryggðra ríkisábyrgða skv. 19. lið í 2. hluta VIII. viðauka.

Þessi málsgrein skal ekki koma í veg fyrir að lögbær yfirvöld annarra aðildarríkja heimili beitingu reglnanna í 1. undirþætti vegna hlutabréfaáhættu sem heimilað hefur verið að sæti þessari meðferð í öðrum aðildarríkjum.

2. Að því er varðar 1. mgr. skal flokkur hlutabréfaáhættu lánastofnunar vera talinn mikilvægur ef samanlagt virði þeirra, að frátalinni hlutabréfaáhættu sem stofnað er til með áætlun um lagasetningu eins og um getur í g-lið 1. mgr., er meira, að meðaltali á næstliðnu ári, en 10% af eigin fé lánastofnunarinnar. Ef þessi hlutabréfaáhætta er vegna færri en 10 einstakra eignarhlutdeilda, skulu þau viðmiðunarmörk vera 5% af eigin fé lánastofnunarinnar. 3. Undirþáttur M i l d u n ú t l á n á h æ t t u 90. gr. Að því er varðar þennan undirþátt skal „lánastofnun sem hefur lánað“ merkja lánastofnunina sem ber áhættuna sem um ræðir, hvort sem má rekja hana til útláns eða ekki.

91. gr.

Lánastofnanir sem nota staðalaðferðina skv. 78.–83. gr. eða nota innramatsaðferðina skv. 84.–89. gr. en nota ekki eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistudlum skv. 87. og 88. gr., geta fært mildun útlánaáættu í samræmi við þennan undirþátt við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna

áhættuskuldbindinga að því er varðar a-lið 75. gr. eða, ef við á, fjárhæðum vænts taps að því er varðar útreikningana sem um getur í q-lið 57. gr. og 3. mgr. 63. gr.

92. gr.

1. Aðferðin sem notuð er til útlánavarnar, svo og aðgerðirnar og ráðstafanirnar sem gerðar eru og verklagið og stefnan sem lánastofnunin sem hefur lánað hrindir í framkvæmd, skal vera þannig að hún leiði til útlánavarna sem eru framfylgjanlegar samkvæmt lögum í viðkomandi lögsagnarumdæmum.

2. Lánastofnunin sem hefur lánað skal gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja skilvirkni útlánavarna og til að takast á við tengda áhættu.

3. Til að teljast hæfar til færslu skulu eignir sem eru til tryggingar, þegar um fjármagnaða útlánavörn er að ræða, vera nægjanlega seljanlegar og virði þeirra nægjanlega stöðugt til að veita viðeigandi vissu um útlánavörminna, með hliðsjón af aðferðinni við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og af því að hve miklu leyti færsla er leyfð. Hæfi skal takmarkast við eignir sem getið er í 1. hluta VIII. viðauka.

4. Þegar um fjármagnaða útlánavörn er að ræða, hefur lánastofnunin sem hefur lánað rétt til að selja tímanlega eða halda eftir eignum sem eru til tryggingar ef til vanefnda loforðsgjafans kemur, ógjaldfærni hans eða gjaldþrots,

— eða annars lánaatburðar sem er settur fram í viðskiptagögnunum

— og þar sem við á, vörslumanns tryggingarinnar. Viðeigandi fylgni skal vera milli virðis eignanna sem notaðar eru til varnar og lánsþæfisgæða loforðsgjafans.

5. Til að teljast hæfur skal sá aðili sem veitir loforðið, þegar um ófjármagnaða útlánavörn er að ræða, vera nægjanlega áreiðanlegur til að veita viðeigandi vissu um útlánavörminna, með hliðsjón af aðferðinni við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og af því að hve miklu leyti færsla er leyfð, og samningurinn framfylgjanlegur samkvæmt lögum í viðkomandi lögsagnarumdæmum. Hæfi skal takmarkast við þá aðila sem veita útlánavörn og þar tegundir samninga sem eru settar fram í 1. hluta VIII. viðauka.

6. Fara skal að þeim lágmarkskröfum sem eru settar fram í 2. hluta VIII. viðauka

93. gr.

1. Ef farið er að kröfunum í 92. gr. má breyta útreikningi á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og, eftir því sem við á, fjárhæðum vænts taps, í samræmi við 3.–6. hluta VIII. viðauka.

2. Engin áhættuskuldbinding sem tekist hefur að milda útlánaáættu fyrir skal leiða til hærri fjárhæðar áhættuveginna áhættuskuldbindingar eða vænts taps, en áhættuskuldbinding sem er að öðru leyti eins nema þar er ekki um mildun útlánaáættu að ræða.

3. Ef tillit hefur þegar verið tekið til útlánavarna við útreikning á fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar skv. 78.–83. gr. eða 84.–89. gr., eftir því sem við á, skal ekki fara eftir greinum þessa undirþáttar um útreikning á útlánavörn.

4. undirþáttur

Verðbréfun

94. gr.

Ef lánastofnun notar staðalaðferðina sem er sett fram í 78.–83. gr. við útreikning á fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindinga vegna flokks áhættuskuldbindinga, sem verðbréfuðu áhættuskuldbindingarnar væru settar í skv. 79. gr., skal hún reikna út fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar vegna verðbréfaðrar stöðu í samræmi við 1.–36. lið í 4. hluta IX. viðauka.

Í öllum öðrum tilvikum skal hún reikna út fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar í samræmi við 1.–5. lið og 37.–76. lið í 4. hluta IX. viðauka.

95. gr.

1. Ef veruleg útlánaáhætta tengd verðbréfuðum áhættuskuldbindingum hefur verið flutt frá útgáfulánastofnun í samræmi við skilmálana í 2. hluta IX. viðauka, má sú lánastofnun:

- a) þegar um hefðbundna verðbréfun er að ræða, undanskilja frá útreikningi sínum á fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindinga og, eftir því sem við á, fjárhæðum vænts taps, þær áhættuskuldbindingar sem hún hefur verðbréfað og
- b) þegar um gerviverðbréfun er að ræða, reikna út fjárhæðir áhættuveginnar áhættuskuldbindinga og, eftir því sem við á, fjárhæðir vænts taps að því er varðar verðbréfaðar áhættuskuldbindingar í samræmi við 2. hluta IX. viðauka.

2. Ef 1. mgr. gildir skal útgáfulánastofnun reikna út fjárhæðir áhættuveginnar áhættuskuldbindinga sem mælt er fyrir um í IX. viðauka fyrir þær stöður sem hún kann að hafa í verðbréfuninni.

Ef útgáfulánastofnuninni tekst ekki að flytja verulega útlánaáhattu í samræmi við 1. mgr., þarf hún ekki að reikna út fjárhæðir áhættuveginnar áhættuskuldbindinga fyrir áhættuskuldbindingar sem hún kann að hafa í verðbréfuninni sem um ræðir.

96. gr.

1. Til að reikna út fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar verðbréfaðrar stöðu, skal virði áhættuskuldbindingar stöðunnar fá áhættuvog, í samræmi við IX. viðauka, sem byggist á lánshæfisgæðum stöðunnar sem má ákvarða með vísan í lánshæfismat utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar eða á annan hátt, eins og er sett fram í IX. viðauka.

2. Ef um er að ræða stöðu í mismunandi lögum verðbréfunar skal líta á stöðu í hverju lagi sem sérstaka verðbréfaða stöðu. Þeir aðilar sem veita útlánavörn vegna verðbréfaðra staðna skulu taldir vera með stöður í þeirri verðbréfun. Verðbréfaðar stöður skulu ná yfir stöður í verðbréfun sem leiða af vaxta- eða gjaldmiðlaafleiðusamningum.

3. Ef verðbréfuð staða er háð fjármagnaðri eða ófjármagnaðri útlánavörn má breyta áhættuvoginni sem á að nota á þá stöðu í samræmi við 90.–93. gr., túlkaðar í tengslum við IX. viðauka.

4. Með fyrirvara um r-lið 57. gr. og 2. mgr. 66. gr. skal fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar vera hluti af heildarfjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindinga lánastofnunarinnar, að því er varðar a-lið 75. gr.

97. gr.

1. Eingöngu má nota lánshæfismat frá utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun til að ákvarða áhættuvog verðbréfaðrar stöðu í samræmi við 96. gr. ef lögbær yfirvöld hafa viðurkennt hæfi utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunarinnar (hér á eftir nefnd „viðurkennd utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun“).

2. Lögbær yfirvöld skulu eingöngu viðurkenna utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun sem hæfa að því er varðar 1. mgr., ef þau eru sannfærð um að hún fari að kröfunum sem mælt er fyrir um í 81. gr., að teknu tilliti til tæknilegu viðmiðananna í 2. hluta VI. viðauka, og að hún hafi sýnt fram á að hún hafi kunnáttu á sviði verðbréfunar, sem unnt er að færa sönnur á með sterkri stöðu á markaði.

3. Ef lögbær yfirvöld í aðildarríki hafa viðurkennt utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun að því er varðar 1. mgr. geta lögbær yfirvöld í öðrum aðildarríkjum viðurkennt þá utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun sem hæfa til þeirra verka án þess að framkvæma sitt eigið mat.

4. Lögbær yfirvöld skulu birta útskýringu á viðurkenningarferlinu og skrá yfir viðurkenndar utanaðkomandi lánshæfismatsstofnanir.

5. Lánshæfismat viðurkenndrar utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar, sem á að nota að því er varðar 1. mgr., skal fara að meginreglum um trúverðugleika og gagnsæi eins og þær eru útfærðar í 3. hluta IX. viðauka.

98. gr.

1. Við beitingu áhættuvoga á verðbréfaðar stöður, skulu lögbær yfirvöld ákvarða hvaða lánshæfisþrepi, úr hópi þeirra sem sett eru fram í IX. viðauka, viðeigandi lánshæfismat viðurkenndrar utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar skuli tengjast. Þær ákvarðanir skulu vera hlutlægar og sjálfum sér samkvæmar.

2. Þegar lögbær yfirvöld aðildarríkis hafa tekið ákvörðun skv. 1. mgr. geta lögbær yfirvöld annarra aðildarríkja viðurkennt þá ákvörðun án þess að fara í gegnum eigið ákvörðunarferli.

99. gr.

Notkun á lánshæfismati utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar vegna útreikninga á fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindinga lánastofnunar skv. 96. gr. skal vera sjálfri sér samkvæm og í samræmi við 3. hluta IX. viðauka. Ekki skal nota lánshæfismat á valvísan hátt.

100. gr.

1. Þegar um er að ræða verðbréfun hlaupandi áhættuskuldbindinga, með ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga, skal útgáfulánastofnunin reikna út, í samræmi við IX. viðauka, viðbótarfjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar að því er varðar hættuna á að útlánaáhætta hennar aukist í kjölfar þess að afborganir eru greiddar fyrir gjalddaga.

2. „Hlaupandi áhættuskuldbinding“ merkir í þessu sambandi áhættuskuldbindingu þar sem eftirstöðvum viðskiptavina er leyft að sveiflast á grundvelli ákvarðana þeirra um að taka lán og endurgreiða, innan umsaminna marka, og ákvæði um greiðslu afborgana fyrri gjalddaga merkir samningsákvæði þar sem þess er krafist að stöður fjárfesta verði innleystar fyrir upphaflegan gjalddaga útgefinna verðbréfa, ef skilgreindir atburðir eiga sér stað.

101. gr.

1. Útgáfulánastofnun sem hefur, að því er varðar verðbréfun, nýtt sér 95. gr. við útreikninga á fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindinga, eða umsýslulánastofnun, skal ekki, í því skyni að draga úr hugsanlegu eða raunverulegu tapi fjárfesta, veita stuðning við verðbréfunina umfram samningsbundnar skyldur sínar.

2. Ef útgáfulánastofnun eða umsýslulánastofnun fer ekki að ákvæðum 1. mgr. að því er varðar verðbréfun skulu lögbær yfirvöld krefjast þess að lágmarki að hún hafi eigið fé vegna allra verðbréfaðra áhættuskuldbindinga eins og þær hefðu ekki verið verðbréfaðar. Lánastofnunin skal greina frá því opinberlega að hún hafi veitt ósamningsbundinn stuðning og hver áhrif þess á lögbundið eigið fé hafi verið.

4. þáttur

Lágmarkskröfur um eigið fé vegna rekstraráhættu

102. gr.

1. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess af lánastofnunum að þær hafi eigið fé vegna rekstraráhættu í samræmi við aðferðirnar sem eru settar fram í 103., 104. og 105. gr.

2. Með fyrirvara um 4. mgr. skulu lánastofnanir sem nota aðferðina sem er sett fram í 104. gr. ekki hverfa aftur til notkunar á aðferðinni sem er sett fram í 103. gr., nema að gefnu tilefni og með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda.

3. Með fyrirvara um 4. mgr. skulu lánastofnanir sem nota aðferðina sem er sett fram í 105. gr. ekki hverfa aftur til notkunar á aðferðunum sem eru settar fram í 103. eða 104. gr., nema að gefnu tilefni og með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda.

4. Lögbær yfirvöld geta heimilað lánastofnunum að nota samsetningu aðferða í samræmi við 4. hluta X. viðauka.

103. gr.

Eiginfjárfrafan vegna rekstraráhættu samkvæmt grundvallaraðferðinni skal reiknast sem tiltekið hlutfall af viðeigandi mælikvarða, í samræmi við breyturnar sem eru settar fram í 1. hluta X. viðauka.

104. gr.

1. Lánastofnanir skulu, samkvæmt staðalaðferðinni, skipta starfsemi sinni í fjölda viðskiptasviða eins og sett er fram í 2. hluta X. viðauka.

2. Lánastofnanir skulu reikna út, fyrir hvert viðskiptasvið, eiginfjárkröfu vegna rekstraráhættu sem tiltekinn hundradshluta viðeigandi mælikvarða, í samræmi við breyturnar sem eru settar fram í 2. hluta X. viðauka.

3. Lögbær yfirvöld geta, að því er varðar tiltekin viðskiptasvið og við tiltekin skilyrði, heimilað lánastofnun að nota annars konar viðeigandi mælikvarða til að ákvarða eiginfjárkröfu vegna rekstraráhættu eins og hún er sett fram í 5.–11. lið 2. hluta X. viðauka.

4. Eiginfjárfrafa vegna rekstraráhættu samkvæmt staðalaðferðinni skal vera summa eiginfjárfrafna vegna rekstraráhættu á öllum einstökum viðskiptasviðum.

5. Breyturnar fyrir staðalaðferðina eru settar fram í 2. hluta X. viðauka.

6. Til að teljast hæfar til að nota staðalaðferðina skulu lánastofnanir uppfylla viðmiðanirnar sem eru settar fram í 2. hluta X. viðauka.

105. gr.

1. Lánastofnanir geta notað þróaðar mæliaðferðir sem byggja á þeirra eigin rekstraráhættumatskerfi, að því tilskildu að lögbæra yfirvaldið kveði skýrt á um samþykki fyrir notkun á viðkomandi líkönnum til útreikninga á eiginfjárkröfunni.

2. Lánastofnanir skulu fullvissa lögbær yfirvöld sín um að þau uppfylli skilyrðin sem eru sett fram í 3. hluta X. viðauka.

3. Þegar móðurlánastofnun í Evrópusambandinu og dótturfélög hennar eða dótturfélög móðureignarhaldfélags á fjármálasviði í Evrópusambandinu hyggjast nota þróaða mæliaðferð skulu lögbær yfirvöld mismunandi lögaðila vinna náið saman eins og kveðið er á um í 129.–132. gr. Í umsókninni skulu koma fram þeir þættir sem eru skráðir í 3. hluta X. viðauka.

4. Ef móðurlánastofnun í Evrópusambandinu og dótturfyrirtæki hennar eða dótturfyrirtæki móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í Evrópusambandinu nota þróaða mæliaðferð á samræmdan hátt, er lögbærum yfirvöldum heimilt að leyfa að móðurfyrirtækið og dótturfyrirtæki þess uppfylli saman skilyrðin, sem eru sett fram í 3. hluta X. viðauka.

5. þáttur

Stórar áhættuskuldbindingar*106. gr.*

1. „Áhættuskuldbindingar/-kröfur“, í þessum þætti: eignaliðir eða liðir utan efnahagsreikninga sem um getur í 1. undirþætti í 3. þætti, án beitingar áhættuvogar eða áhættustiga sem þar er kveðið á um.

Áhættuskuldbindingar sem myndast vegna liðanna sem um getur í IV. viðauka skulu reiknaðar út í samræmi við eina þeirra aðferða sem greint er frá í III. viðauka. Í þessum þætti skal 2. liður í 2. hluta III. viðauka einnig gilda.

Allir liðir sem eru að fullu varðir með eigin fé mega, með samþykki lögbærra yfirvalda, falla utan ákvörðunar á áhættuskuldbindingum, að því tilskildu að slíkt eigið fé teljist hvorki með eigin fé lánastofnana, að því er varðar 75. gr., né í útreikningnum á öðrum eftirlitshlutföllum sem kveðið er á um í þessari tilskipun og öðrum gerðum Bandalagsins.

2. Eftirfarandi skal ekki teljast til áhættuskuldbindinga:

- áhættuskuldbindingar sem verða til í tengslum við eðlilegt uppgjör næstu 48 klukkustundir eftir greiðslu, ef um er að ræða gjaldeyrisviðskipti, eða
- áhættuskuldbindingar sem verða í tengslum við eðlilegt uppgjör á fimm virkum dögum eftir greiðslu verðbréfanna eða afhendingu þeirra, hvort sem verður fyrr, ef um er að ræða viðskipti vegna kaupa eða sölu á verðbréfum.

107. gr.

Að því er varðar beitingu þessa þáttar skal hugtakið „lánastofnun“ ná yfir eftirfarandi:

- lánastofnun, þ.m.t. útibú hennar í þriðju löndum, og
- öll einkafyrirtæki eða opinber fyrirtæki, þ.m.t. útibú þeirra, sem samræmast skilgreiningunni á „lánastofnun“ og hafa starfsleyfi í þriðja landi.

108. gr.

Áhættukrafa lánastofnunar á viðskiptavin eða hóp tengdra viðskiptavina telst stór áhættuskuldbinding ef virði hennar nemur 10% eða meira af eigin fé stofnunarinnar.

109. gr.

Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að sérhver lánastofnun hafi traust stjórnunar- og bókhaldsfyrirkomulag og fullnægjandi innra eftirlitakerfi svo unnt sé að bera kennsl á og skrá allar stórar áhættuskuldbindingar og síðari breytingar á

þeim, í samræmi við þessa tilskipun, og til að hafa megi eftirlit með þessum áhættuskuldbindingum með hliðsjón af útlánastefnu hvernar lánastofnunar.

110. gr.

1. Lánastofnun skal senda lögbærum yfirvöldum skýrslu um allar stórar áhættuskuldbindingar.

Aðildarríkin geta, ef þau æskja þess, ákveðið að þessi skýrsla sé gerð í samræmi við aðra af eftirtöldum aðferðum:

- skýrsla er gefin um allar stórar áhættuskuldbindingar að minnsta kosti einu sinni á ári, og einnig þess á milli um allar nýjar stórar áhættuskuldbindingar og alla aukningu á fyrirliggjandi stórum áhættuskuldbindingum sem nemur að minnsta kosti 20% frá síðustu skýrslu eða
- skýrsla er gefin um allar stórar áhættuskuldbindingar að minnsta kosti fjórum sinnum á ári.

2. Nema um sé að ræða lánastofnanir sem reiða sig á 114. gr. vegna færslu trygginga við útreikning á virði áhættuskuldbindinga að því er varðar 1. 2. og 3. mgr. 111. gr., þarf ekki að tilkynna um áhættuskuldbindingar, samkvæmt 1. mgr., sem eru undanþegnar samkvæmt a- til d-lið og f- til h-lið 3. mgr. 113. gr. og heimilt er að fækka skýrslum sem um getur í b-lið 1. mgr. þessarar greinar, í tvær á ári þegar um er að ræða áhættuskuldbindingar sem um getur í e- og i-lið 3. mgr. 113. gr. og í 115. og 116. gr.

Ef lánastofnun skírskotar til þessarar málsgreinar skal hún halda skrá yfir tilgreindar ástæður í að minnsta kosti eitt ár eftir atvikið sem gaf tilefni til undanþágunnar þannig að lögbær yfirvöld geti gengið úr skugga um hvort hún sé réttlætánleg.

3. Aðildarríkin geta krafist þess að lánastofnanir greini áhættukröfur sínar á útgefendur trygginga vegna mögulegrar samþjöppunar og, þar sem við á, gripi til aðgerða eða tilkynni lögbæru yfirvaldi sínu um allar mikilvægar niðurstöður.

111. gr.

1. Áhættukrafa lánastofnunar á einn viðskiptavin eða hóp tengdra viðskiptavina má ekki fara fram úr 25% af eigin fé hennar.

2. Ef viðskiptavinur eða hópur tengdra viðskiptavina er móðurfyrirtæki eða dótturfyrirtæki lánastofnunarinnar og/eða eitt eða fleiri dótturfyrirtæki þess móðurfyrirtækis skal lækka hundradshlutann sem mælt er fyrir um í 1. mgr. niður í 20%. Aðildarríkjunum er þó heimilt að undanskilja áhættuskuldbindingar slíkra viðskiptavina frá 20% hámarkinu ef kveðið er á um aðrar ráðstafanir eða aðferðir við eftirlit með slíkum áhættuskuldbindingum. Þau skulu láta framkvæmdastjórnina og evrópsku bankanefndina vita um efni slíkra ráðstafana eða aðferða.

3. Samtala fyrir stórar áhættuskuldbindingar má ekki fara yfir 800% af eigin fé lánastofnunar.

4. Lánastofnun skal ætíð virða þær takmarkanir sem mælt er fyrir um í 1., 2. og 3. mgr. að því er varðar áhættukröfur hennar. Ef í undantekningartilvikum er farið yfir þessar takmarkanir skal skýra lögbærum yfirvöldum tafarlaust frá því og geta þau, ef aðstæður leyfa, veitt lánastofnuninni ákveðinn tíma til að laga sig að þessum mörkum.

112. gr.

1. Að því er varðar 113.–117. gr. skal hugtakið „ábyrgð“ ná yfir lánsafleiður samkvæmt 90.–93. gr. aðrar en lánshæfistengd skuldabréf.

2. Þegar heimila má færslur á fjármagnaðri eða ófjármagnaðri útlánavörn skv. 113.–117. gr., með fyrirvara um 3. mgr., skal það vera með fyrirvara um að farið sé að hæfiskröfum og öðrum lágmarkskröfum, sem eru settar fram í 90.–93. gr. að því er varðar útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 78.–83. gr.

3. Ef lánastofnun reidir sig á 2. mgr. 114. gr. skal viðurkenning á fjármagnaðri útlánavörn sæta viðeigandi kröfum skv. 84.–89. gr.

113. gr.

1. Aðildarríkjnum er heimilt að setja strangari takmarkanir en þær sem mælt er fyrir um í 111. gr.

2. Lögbærum yfirvöldum er heimilt, að einhverju eða öllu leyti, að undanskilja áhættukröfur lánastofnunar á móðurfyrirtæki hennar eða önnur dótturfyrirtæki þess móðurfyrirtækis eða eigin dótturfyrirtæki frá ákvæðum 1., 2. og 3. mgr. 111. gr., enda lúti þessi fyrirtæki samstæðueftirliti því sem haft er með lánastofnuninni sjálfri í samræmi við þessa tilskipun eða sambærilegum gildandi reglum í þriðja landi.

3. Lögbærum yfirvöldum er heimilt, að einhverju eða öllu leyti, að undanskilja eftirfarandi áhættuskuldbindingar frá ákvæðum 111. gr.:

- a) eignaliði sem mynda kröfur á ríkisstjórnir eða seðlabanka sem, ótryggðir, fengju 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr.,
- b) eignaliði sem mynda kröfur á alþjóðastofnanir eða fjölþjóðlega þróunarbanka sem, ótryggðir, fengju 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr.,
- c) eignaliði sem mynda kröfur með beinni ábyrgð ríkisstjórna, seðlabanka, alþjóðastofnana, fjölþjóðlegra þróunarbanka eða opinberra aðila, þar sem ótryggðar kröfur á aðilann sem leggur fram ábyrgðina fengju 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr.,
- d) aðrar áhættukröfur sem rekja má til, eða eru með ábyrgð ríkisstjórna, seðlabanka, alþjóðastofnana, fjölþjóðlegra

þróunarbanka eða opinberra aðila, þar sem ótryggðar kröfur á aðilann sem rekja má áhættuskuldbindinguna til eða sem ábyrgðist hana fengju 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr.,

- e) eignaliði sem mynda kröfur á og aðra áhættu gagnvart ríkisstjórnnum eða seðlabönkum, sem ekki er getið í a-lið, sem eru tilgreindar og, eftir því sem við á, fjármagnaðar í gjaldmiðli lántakenda,
- f) eignaliði og aðrar áhættuskuldbindingar sem eru tryggðar á fullnægjandi hátt að dómi lögbærra yfirvalda með veði í formi skuldabréfa útgefnum af ríkisstjórnnum eða seðlabönkum, alþjóðastofnunum, fjölþjóðlegum þróunarbönkum, eða héraðsstjórnnum, staðaryfirvöldum eða opinberum aðilum aðildarríkja, þar sem verðbréfin mynda kröfur á útgefanda þeirra sem fengju 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr.,
- g) eignaliði og aðrar áhættuskuldbindingar sem eru tryggðar á fullnægjandi hátt að dómi lögbærra yfirvalda með veði í formi innlána hjá viðkomandi lánastofnun sem hefur lánað eða lánastofnun sem er móðurfyrirtæki eða dótturfyrirtæki lánastofnunarinnar,
- h) eignaliði og aðrar áhættuskuldbindingar sem eru tryggðar á fullnægjandi hátt að dómi lögbærra yfirvalda með veði í formi innlánsskírteina útgefnum af lánastofnuninni sem hefur lánað eða lánastofnun sem er móðurfyrirtæki eða dótturfyrirtæki lánastofnunarinnar og eru til vörslu hjá annarri hvorri þeirra,
- i) eignaliði sem mynda kröfur á aðra áhættu gagnvart lánastofnunum með binditíma til eins árs eða skemur en teljast ekki til eigin fjár slíkra stofnana,
- j) eignaliði sem mynda kröfur á og aðra áhættu gagnvart þessum stofnunum, sem eru ekki lánastofnanir en uppfylla skilyrði 85. liðar í 1. hluta VI. viðauka, með binditíma til eins árs eða skemur og tryggðir í samræmi við sama lið,
- k) viðskiptavíxla og aðra víxla með binditíma til eins árs eða skemur með áritun annarra lánastofnana,
- l) sértryggð skuldabréf samkvæmt skilgreiningu í 68.–70. lið í 1. hluta VI. viðauka,
- m) þar til frekari samræming fer fram, eignarhluta í váttryggingafélögum sem um getur í 1. mgr. 122. gr. allt að 40% af eigin fé lánastofnunar sem aflar slíks eignarhluta,
- n) eignaliði sem mynda kröfur á héraðs- eða svæðislánastofnanir sem lánastofnunin sem hefur lánað er tengd innan netkerfis í samræmi við ákvæði laga eða

reglna og sem samkvæmt þessum ákvæðum hafa greiðslujöfnunarhlutverki að gegna innan kerfisins,

- o) áhættuskuldbindingar sem að mati lögbærra yfirvalda eru tryggðar á fullnægjandi hátt með veði í formi verðbréfa öðrum en þeim sem um getur í f-lið,
- p) lán sem tryggð eru á fullnægjandi hátt að dómi lögbærra yfirvalda með veði í íbúðarhúsnæði eða með hlutabréfum í finnskum húsnæðisfélögum, sem starfa í samræmi við finnsku húsnæðismálalögin frá 1991 eða nýrri jafngild lög og eignaleigusamningar sem kveða á um að leigusali haldi fullum umráðum yfir íbúðarhúsnæðinu sem leigt er út svo framarlega sem leigutaki hefur ekki nýtt sér forkaupsrétt sinn, í öllum tilvikum allt að 50% af virði íbúðarhúsnæðisins sem um ræðir,
- q) eftirfarandi skuldbindingar, ef þær fengju 50% áhættuvog skv. 78.–83. gr., og einungis upp að 50% af virði eignarinnar sem um ræðir:
- i. áhættuskuldbindingar sem eru tryggðar með veði í skrifstofuhúsnæði eða öðru viðskiptahúsnæði, eða með hlutabréfum í finnskum húsnæðisfélögum sem starfa í samræmi við finnsku húsnæðismálalögin frá 1991 eða nýrri jafngild lög, að því er varðar skrifstofur eða annað viðskiptahúsnæði og
  - ii. áhættuskuldbindingar sem tengjast eignaleigusamningum er varða skrifstofur eða annað viðskiptahúsnæði,
- að því er varðar ii. lið og fram til 31. desember 2011, geta lögbær yfirvöld hvers aðildarríkis heimilað lánastofnunum að viðurkenna 100% af virði eignarinnar sem um ræðir. Við lok þessa tímabils skal meðferðin endurskoðuð. Aðildarríkin skulu greina framkvæmdastjórninni frá því hvernig þau nýta þessa fríðindameðferð,
- r) 50% liða utan efnahagsreiknings með miðlungs-/lítla áhættu, sem um getur í II. viðauka,
- s) með fyrirvara um samþykkt lögbærra yfirvalda, ábyrgðir aðrar en lánsábyrgðir sem hafa lagalegan eða stjórnsýslulegan grundvöll og sem gagnkvæm ábyrgðarkerfi með stöðu lánastofnunar veita meðlimum sínum, með fyrirvara um 20% áhættuvogun fjárhæðar þeirra og
- t) áhættulítla liði utan efnahagsreiknings, sem um getur í II. viðauka, svo fremi samningur hafi verið gerður við viðkomandi viðskiptavin eða hóp tengdra viðskiptavina um að aðeins megi stofna áhættuskuldbindinguna ef fullvíst er að við það verði ekki farið yfir viðeigandi mörk samkvæmt 1.–3. mgr. 111. gr.

Reiðufé sem er móttakið samkvæmt lánshæfistengdu skuldabréfi, sem lánastofnunin gefur út, og lán og innlán mótaðila hjá lánastofnuninni, sem falla undir skuldajöfnunarsamning innan efnahagsreiknings sem er viðurkenndur skv. 90.–93. gr., teljast falla undir g-lið.

Að því er varðar o-lið skulu verðbréf sem eru notuð sem trygging metin á markaðsverði, vera meira virði en áhættuskuldbindingarnar sem tryggðar eru og annaðhvort skulu vera viðskipti með þau á verðbréfamarkaði eða þau skulu vera framseljanleg í raun og söluverð þeirra skráð reglulega á markaði sem starfræktur er á vegum viðurkenndra aðila í starfsgreininni og þar sem unnt er, að mati lögbærra yfirvalda í upprunaaðildarríki lánastofnunarinnar, að meta raunverulegt verð og ganga úr skugga um umframverð verðbréfa hvenær sem er. Það umframvirði sem krafist er skal vera 100%. Þó skal það vera 150% þegar um hlutabréf er að ræða og 50% þegar um er að ræða skuldabréf útgefin af stofnunum, héraðsstjórnnum og staðaryfirvöldum aðildarríkja eða staðaryfirvöldum þeirra, öðrum en þeim sem um getur í f-undirlíð, og þegar um er að ræða skuldabréf sem gefin eru út af fjölþjóðlegum þróunarbönkum öðrum en þeim sem fá 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr. Ef misræmi er á milli gjalddaga áhættuskuldbindingarinnar og gjalddaga útlánavarnarinnar skal tryggingin ekki vera viðurkennd. Verðbréf sem eru notuð sem tryggingar má ekki telja til eigin fjár lánastofnunar.

Að því er varðar p-lið skal virði eignarinnar reiknað út á fullnægjandi hátt að dómi lögbærra yfirvalda á grundvelli nákvæmra matsreglna sem mælt er fyrir um í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum. Matið skal framkvæmt að minnsta kosti einu sinni á ári. Að því er varðar p-lið merkir íbúðarhúsnæði húsnæði sem lántakandi nýtir til búsetu eða leigir út.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um allar veittar undanþágur samkvæmt s-lið til að tryggja að þær leiði ekki til röskunar á samkeppni.

114. gr.

1. Með fyrirvara um 3. mgr., geta aðildarríkin, að því er varðar útreikning á virði áhættuskuldbindinga vegna 1.–3. mgr. 111. gr., að því er varðar lánastofnanir sem nota heildaraðferðina sem byggir á fjárhagslegri tryggingu skv. 90.–93. gr. í stað þess að hagnýta fullar eða takmarkaðar undanþágur sem eru heimilar skv. f-, g-, h- og o-lið 3. mgr. 113. gr., leyft slíkrí lánastofnun að nota lægra virði en virði áhættuskuldbindingarinnar, en þó ekki lægra en sem nemur samanlögðu fullleiðréttu virði áhættuskuldbindinga viðskiptavina eða hóps tengdra viðskiptavina þeirra.

Í þessum skilningi merkir „fullleiðrétt virði áhættuskuldbindingar“ það virði sem er reiknað út skv. 90.–93. gr., með tilliti til mildunar útlánaáhættu, jöfnunar flökts og hvers kyns misræmi í binditíma (E*).

Ef þessari málsgrein er beitt gagnvart lánastofnun skulu f-, g-, h- og o-liður 3. mgr. 113. gr. ekki eiga við um lánastofnunina sem um ræðir.

2. Með fyrirvara um 3. mgr. er lánastofnun, sem er heimilt að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum vegna flokks áhættuskuldbindinga skv. 84.–89. gr., heimilt að viðurkenna slík áhrif við útreikning á virði áhættuskuldbindinga að því er varðar 1.–3. mgr. 111. gr., ef hún getur með fullnægjandi hætti að mati lögbærra yfirvalda áætlað áhrif fjárhagslegrar tryggingar á áhættuskuldbindingar burt séð frá öðrum þáttum tengdum tapi að gefnum vanefndum.

Lögbær yfirvöld skulu vera þess fullviss að matið sem lánastofnunin gerir sé nothæft við lækun á virði áhættuskuldbindingar í þeim tilgangi að fara að ákvæðum 111. gr.

Ef lánastofnun er heimilt að nota eigið mat á áhrifum fjárhagslegrar tryggingar skal hún gera það á grundvelli sem samræmist aðferðinni sem valin er við útreikning á eiginfjárkröfum.

Leyfilegt er að heimila lánastofnunum, sem er heimilt að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum vegna flokks áhættuskuldbindinga skv. 84.–89. gr. og sem reikna ekki út virði áhættuskuldbindinga með aðferðinni sem um getur í fyrstu undirgrein, að nota aðferðina sem er sett fram í 1. mgr. eða undanþáguna sem er sett fram í o-lið 3. mgr. 113. gr. vegna útreiknings á virði áhættuskuldbindinga. Lánastofnun skal einungis nota aðra þessara tveggja aðferða.

3. Lánastofnun sem er heimilt að nota aðferðirnar sem lýst er í 1. og 2. mgr. við útreikning á virði áhættuskuldbindinga að því er varðar 1.–3. mgr. 111. gr. skal gera reglubundin álagspróf á samþjöppun útlánaáhættu sinnar, þ.m.t. í tengslum við söluvirði allra trygginga sem hafa verið teknar.

Þessi reglubundnu álagspróf skulu taka til áhættu sem stafar af hugsanlegum breytingum á markaðsaðstæðum og gætu haft neikvæð áhrif á eiginfjárkröfur lánastofnunarinnar og áhættu sem stafar af innlausn veðs við álagsaðstæður.

Lánastofnunin skal sýna lögbærum yfirvöldum fram á að álagsprófin sem hafa verið gerð séu nægjanleg og viðeigandi fyrir mat á slíkri áhættu.

Fari svo að slíkt álagspróf gefi til kynna lægra söluvirði tryggingar, sem hefur verið tekin, en heimilt væri að taka tillit til skv. 1. og 2. mgr., þar sem við á, skal virði tryggingar, sem heimilt er að viðurkenna við útreikning á virði áhættuskuldbindinga, að því er varðar 1.–3. mgr. 111. gr., lækkað til samræmis við það.

Áætlanir slíkra lánastofnana um meðhöndlun samþjöppunar-áhættu skulu fela í sér:

- stefnur og verklagsreglur sem taka á áhættu sem verður til vegna misræmis í binditíma milli áhættuskuldbindinga og allrar útlánaverndar þessara áhættuskuldbindinga,
- stefnur og verklagsreglur fari svo að álagspróf gefi til kynna lægra söluvirði tryggingar en tekið er tillit til skv. 1. og 2. mgr. og

c) stefnur og verklagsreglur sem tengjast samþjöppunaráhættu sem verður til vegna beitingar aðferða til mildunar útlánaáhættu og einkum stórrar óbeinnar áhættukröfur, t.d. á einn útgefanda verðbréfa sem eru samþykkt sem trygging.

4. Ef áhrif tryggingar eru viðurkennd samkvæmt skilmálum 1. eða 2. mgr. geta aðildarríkin meðhöndlað alla tryggða hluta áhættuskuldbindingarinnar sem áhættu gagnvart útgefanda tryggingarinnar fremur en viðskiptavininum.

115. gr.

1. Að því er varðar 1.–3. mgr. 111. gr. er aðildarríkjum heimilt að nota 20% vog fyrir eignaliði sem mynda kröfur á héraðsstjórnir og staðaryfirvöld aðildarríkjanna, ef þær kröfur fengju 20% áhættuvog skv. 78.–83. gr., og fyrir aðrar áhættuskuldbindingar sem slík yfirvöld taka á sig eða ábyrgjast, ef kröfur á þau hafa fengið 20% áhættuvog skv. 78.–83. gr. Aðildarríkin geta þó lækkað þetta hlutfall í 0% fyrir eignaliði sem mynda kröfur á héraðsstjórnir og staðaryfirvöld aðildarríkjanna, ef slíkar kröfur fengju 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr. og fyrir aðrar áhættuskuldbindingar sem slíkar ríkisstjórnir eða yfirvöld taka á sig eða ábyrgjast, ef kröfur á þau fá 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr.

2. Að því er varðar 1.–3. mgr. 111. gr. er aðildarríkjum heimilt að nota 20% vog fyrir eignaliði sem mynda kröfur á stofnanir og aðrar áhættuskuldbindingar þeirra, með binditíma til meira en eins árs en ekki meira en þriggja ára, og 50% vog fyrir eignaliði sem mynda kröfur á stofnanir, með binditíma til meira en þriggja ára, að því tilskildu að þeir síðari séu í formi skuldaskjala sem eru gefin út af stofnun og þessi skuldaskjöl séu, að mati lögbærra yfirvalda, framseljanleg í raun á markaði sem er starfræktur af viðurkenndum aðilum í starfsgreininni og að söluverð þeirra sé daglega skráð á markaði eða að útgáfa þeirra hafi verið heimiluð af lögbærum yfirvöldum í upprunaaðildarríki útgáfustofnunarinnar. Þessir eignaliðir mega ekki í neinum tilvikum mynda eigið fé.

116. gr.

Þrátt fyrir i-lið 3. mgr. 113. gr. og 2. mgr. 115. gr. er aðildarríkjum heimilt að nota 20% vog þegar um er að ræða eignaliði sem mynda kröfur á lánastofnanir og aðrar áhættuskuldbindingar þeirra, án tillits til gjaldgaga þeirra.

117. gr.

1. Ef áhættuskuldbinding viðskiptavinar er með ábyrgð þriðja aðila eða með tryggingu í formi verðbréfa sem eru gefin út af þriðja aðila samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í o-lið 3. mgr. 113. gr. er aðildarríkjum heimilt að:

- líta á áhættuskuldbindinguna sem áhættu gagnvart ábyrgðarmanni fremur en gagnvart viðskiptavini sínum eða

b) líta á áhættuskuldbindinguna sem áhættu gagnvart þriðja aðila fremur en gagnvart viðskiptavini ef áhættuskuldbindingin sem er skilgreind í o-lið 3. mgr. 113. gr. er með tryggingu samkvæmt skilyrðunum sem þar eru sett.

2. Ef aðildarríkin beita meðferðinni sem kveðið er á um í a-lið 1. mgr.:

a) ef ábyrgðin er tilgreind í öðrum gjaldmiðli en áhættuskuldbindingin verður fjárhæð áhættuskuldbindingarinnar, sem telst vera tryggð, reiknuð út í samræmi við ákvæðin um meðferð gjaldmiðilsmisræmis vegna ófjármagnaðrar útlánavarnar í VIII. viðauka,

b) farið verður með misræmi milli gjalddaga áhættuskuldbindingarinnar og gjalddaga varnarinnar í samræmi við ákvæðin um meðferð gjalddagamisræmis í VIII. viðauka og

c) viðurkenna má vörn að hluta í samræmi við meðferðina sem er sett fram í VIII. viðauka.

118. gr.

Ef lánastofnun er leyst undan því skv. 1. mgr. 69. gr. að fara, ein og sér eða á undirsamstæðugrundvelli, að skyldunum í þessum þætti, eða ef ákvæðum 70. gr. er beitt þegar um er að ræða móðurlánastofnanir í aðildarríki, verður að gera ráðstafanir til að tryggja fullnægjandi áhættudreifingu innan samstæðunnar.

119. gr.

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2007, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um framkvæmd þessa þáttar ásamt viðeigandi tillögum.

6. þáttur

Virki eignarhlutdeild utan fjármálageirans

120. gr.

1. Engin lánastofnun má eiga virka eignarhlutdeild sem nemur hærri fjárhæð en 15% af eigin fé hennar í fyrirtæki sem er hvorki lánastofnun, fjármálastofnun né fyrirtæki sem stundar starfsemi sem tengist beint bankaþjónustu eða þjónustu sem styður bankastarfsemi, svo sem eignaleigustarfsemi, kröfukaupum, umsjón með fjárhaldssjóðum, rekstri gagnavinnsluþjónustu eða annarri svipaðri starfsemi.

2. Heildarfjárhæð virkrar eignarhlutdeildar lánastofnunar í öðrum fyrirtækjum en lánastofnunum, fjármálastofnunum eða fyrirtækjum sem stunda starfsemi sem tengist beint bankaþjónustu eða þjónustu sem styður bankastarfsemi, svo sem eignaleigustarfsemi, kröfukaupum, umsjón með fjárhaldssjóðum, rekstri gagnavinnsluþjónustu eða annarri svipaðri starfsemi má ekki vera hærri en sem nemur 60% af eigin fé hennar.

3. Aðeins má fara upp fyrir mörkin sem sett eru í 1. og 2. mgr. í undantekningartilvikum. Í slíkum tilvikum skulu þó lögbær yfirvöld krefjast þess að lánastofnun annaðhvort auki við eigið fé eða geri aðrar jafngildar ráðstafanir.

121. gr.

Tímabundin hlutabréfaeign vegna fjárhagslegrar endurskipulagningar, björgunaraðgerða, á venjulegu sölutryggingatímabili eða í eigin nafni stofnunar fyrir hönd annarra skal ekki teljast virk eignarhlutdeild við útreikning á mörkunum sem eru sett í 1. og 2. mgr. 120. gr. Hlutir sem eru ekki áhættufjármunir samkvæmt skilgreiningu í 2. mgr. 35. gr. tilskipunar 86/635/EBE skulu ekki taldir með í útreikningnum.

122. gr.

1. Aðildarríkin þurfa ekki að setja mörkin, sem mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr. 120. gr., að því er varðar eignarhluti í váttryggingafélögum eins og skilgreint er í tilskipun 73/239/EBE og tilskipun 2002/83/EB eða í endurtryggingafélögum eins og skilgreint er í tilskipun 98/78/EB.

2. Aðildarríkin geta kveðið svo á um að lögbær yfirvöld skuli ekki beita mörkunum sem eru sett í 1. og 2. mgr. 120. gr. ef þau kveða á um að 100% af fjárhæð virkrar eignarhlutdeildar lánastofnunar sem er umfram mörkin verði að vera varin með eigin fé og hún skuli ekki tekið með í þeim útreikningi sem krafist er skv. 75. gr. Ef farið er fram úr báðum mörkunum sem eru sett í 1. og 2. mgr. 120. gr. skal fjárhæðin, sem varin skal með eigin fé, vera sú umframfjárhæð sem hærri er.

3. KAFLI

Matsferli lánastofnana

123. gr.

Lánastofnanir skulu hafa traustar, skilvirkar og heildstæðar áætlanir og ferli til að meta og viðhalda á áframhaldandi grundvelli þær fjárhæðir, tegundir og dreifingu eigin fjár sem þær telja fullnægjandi til að veita vörn gegn þeirri áhættu sem þau standa eða gætu staðið frammi fyrir með tilliti til eðlis og stígs áhættunnar.

Þessar áætlanir og ferli skulu endurmetin reglulega til að tryggja að þau nái enn yfir og séu í réttu hlutfalli við eðli, umfang og margbreytileika starfsemi viðkomandi lánastofnunar.

4. KAFLI

126. gr.

Eftirlit og upplýsingagjöf lögbærra yfirvalda

1. þáttur

Eftirlit

124. gr.

1. Lögbær yfirvöld skulu, með tilliti til tæknilegu viðmiðananna sem eru settar fram í XI. viðauka, gera úttekt á fyrirkomulagi, áætlunum, ferlum og kerfum sem lánastofnanir hrinda í framkvæmd til að fara að þessari tilskipun og meta áhættuna sem lánastofnanir standa eða kunna að standa frammi fyrir.

2. Umfang úttektarinnar og matsins sem um getur í 1. mgr. skal vera samkvæmt kröfum þessarar tilskipunar.

3. Á grundvelli úttektarinnar og matsins sem um getur í 1. mgr. skulu lögbær yfirvöld ákvarða hvort fyrirkomulag, áætlanir, ferli og kerfi sem lánastofnanir hrinda í framkvæmd og eigið fé þeirra tryggi trausta stjórnun og veiti tryggingu fyrir áhættu þeirra.

4. Lögbær yfirvöld skulu ákveða tíðni og umfang úttektarinnar og matsins sem um getur í 1. mgr. með tilliti til stærðar hlutaðeigandi lánastofnunar, hvort hún sé kerfislega mikilvæg, eðlis, umfangs og margbreytileika starfsemi viðkomandi lánastofnunar og með tilliti til meðalhófsreglunnar. Úttektin og matið skulu uppfærð a.m.k. árlega.

5. Úttektin og matið sem lögbær yfirvöld annast skulu ná yfir áhættu lánastofnana vegna vaxtaáhættu sem verður til við aðra starfsemi en veltuviðskipti. Krefjast skal ráðstafana þegar um er að ræða stofnanir með fjárhagslegt gildi sem lækkar um meira en 20% af eigin fé þeirra vegna skyndilegra og óvæntra breytinga á vöxtum, en lögbær yfirvöld mæla fyrir um hversu miklar þær eigi að vera og þær skulu ekki vera mismunandi milli lánastofnana.

125. gr.

1. Ef móðurfyrirtæki er móðurlánastofnun í aðildarríki eða móðurlánastofnun í Evrópusambandinu skulu lögbær yfirvöld sem veittu henni leyfi samkvæmt 6. gr. annast eftirlit á samstæðugrundvelli.

2. Ef móðurfyrirtæki lánastofnunar er móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki eða móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í Evrópusambandinu skulu lögbær yfirvöld sem veittu því leyfi samkvæmt 6. gr. annast eftirlit á samstæðugrundvelli.

1. Ef lánastofnanir, sem hafa leyfi í tveimur eða fleiri aðildarríkjum, hafa sama móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki sem móðurfyrirtæki eða sama móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í Evrópusambandinu skulu lögbær yfirvöld lánastofnunarinnar, sem hefur leyfi í aðildarríkinu þar sem eignarhaldsfélaginu á fjármálasviði var komið á fót, annast eftirlit á samstæðugrundvelli.

Ef móðurfyrirtæki lánastofnana, sem hafa leyfi í tveimur eða fleiri aðildarríkjum samanstanda af fleiri en einu eignarhaldsfélagi á fjármálasviði með aðalskrifstofur í mismunandi aðildarríkjum og ef lánastofnun er að finna í hverju þessara ríkja, skulu lögbær yfirvöld þeirrar lánastofnunar sem hefur hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings, annast eftirlit á samstæðugrundvelli.

2. Ef fleiri en ein lánastofnun, sem hafa leyfi í Bandalaginu, hafa sama eignarhaldsfélag á fjármálasviði sem móðurfyrirtæki og engin þessara lánastofnana hefur leyfi í aðildarríkinu þar sem eignarhaldsfélaginu á fjármálasviði var komið á fót skal eftirlit á samstæðugrundvelli vera í höndum lögbærra yfirvalda sem veittu þeirri lánastofnun sem hefur hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings leyfi og skal hún, að því er varðar þessa tilskipun, teljast sú lánastofnun sem stjórnað er af móðureignarhaldsfélagi á fjármálasviði í Evrópusambandinu.

3. Í sérstökum tilvikum geta lögbær yfirvöld, með samkomulagi sín á milli, vikið frá viðmiðununum, sem um getur í 1. og 2. mgr., ef beiting þeirra yrði óviðeigandi að teknu tilliti til lánastofnananna og hlutfallslegs mikilvægis starfsemi þeirra í mismunandi löndum og tilnefnt annað lögbært yfirvald til að viðhafa eftirlit á samstæðugrundvelli. Í þessum tilvikum skulu lögbær yfirvöld, áður en þau taka ákvörðun, gefa móðurlánastofnun í Evrópusambandinu eða móðureignarhaldsfélagi á fjármálasviði í Evrópusambandinu eða lánastofnun með hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings, eftir því sem við á, kost á að tjá sig um þá ákvörðun.

4. Lögbær yfirvöld skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um samkomulag sem fellur undir 3. mgr.

127. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynlegar ráðstafanir, eftir því sem við á, til að láta eftirlit á samstæðugrundvelli taka til eignarhaldsfélaga á fjármálasviði. Þótt fjárhag eignarhaldsfélags á fjármálasviði sé komið á samstæðugrundvöll hefur það á engan hátt í för með sér að lögbærum yfirvöldum sé skylt að hafa eftirlit með hverju einstöku eignarhaldsfélagi á fjármálasviði, með fyrirvara um 135. gr.

2. Ef lögbær yfirvöld aðildarríkis telja dótturlánastofnun ekki með í eftirliti á samstæðugrundvelli samkvæmt einu þeirra tilvika sem um getur í b- og c-lið 1. mgr. 73. gr. geta lögbær yfirvöld aðildarríkisins, þar sem dótturlánastofnunin er staðsett, beðið móðurfyrirtækið um upplýsingar sem kunna að auðvelda eftirlit þeirra með lánastofnuninni.

3. Aðildarríkin skulu kveða á um að lögbærum yfirvöldum þeirra sem bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli sé heimilt að biðja dótturfyrirtæki lánastofnunar eða eignarhaldsfélags á fjármálasviði, sem heyra ekki undir eftirlit á samstæðugrundvelli, um upplýsingarnar sem um getur í 137. gr. Í slíku tilviki gilda þær málsmeðferðarreglur sem kveðið er á um í þeirri grein varðandi það að senda og sannprófa upplýsingarnar.

128. gr.

Ef í aðildarríki eru fleiri en eitt lögbært yfirvald sem hafa varfærniseftirlit með lána- og fjármálastofnunum með höndum skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að skipuleggja samræmingu milli slíkra yfirvalda.

129. gr.

1. Til viðbótar við þær skyldur sem ákvæði þessarar tilskipunar setja, skulu lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á framkvæmd eftirlits á samstæðugrundvelli vegna móðurlánastofnana í Evrópusambandinu og lánastofnana sem stjórnað er af móðureignarhaldsfélögum á fjármálasviði í Evrópusambandinu framkvæma eftirfarandi verk:

- a) samræmingu söfnunar og miðlunar viðeigandi eða mikilvægra upplýsinga, í áframhaldandi rekstri eða í neyðartilvikum og
- b) áætlanagerð og samræmingu eftirlitsstarfa, hvort heldur er í áframhaldandi rekstri eða í neyðartilvikum, þ.m.t. í tengslum við starfseminu í 124. gr., í samvinnu við lögbær yfirvöld.

2. Þegar um er að ræða umsóknir um leyfin sem um getur í 1. mgr. 84. gr., 9. mgr. 87. gr. og 105. gr. og 6. hluta III. viðauka, sem móðurlánastofnun í Evrópusambandinu og dótturfyrirtæki hennar leggja fram eða sem dótturfyrirtæki móðureignarhaldsfélags á fjármálasviði í Evrópusambandinu leggja fram sameiginlega skulu lögbær yfirvöld vinna saman, með fullu samráði, til að ákveða hvort veita skuli leyfið, sem sótt hefur verið um, og til að ákvarða skilmálana og skilyrðin, ef einhver eru, sem slíkt leyfi væri háð.

Einungis skal leggja inn umsókn, eins og um getur í fyrstu undirgrein, hjá lögbærum yfirvöldum sem um getur í 1. mgr.

Lögbær yfirvöld skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri ákvörðun um umsóknina innan sex mánaða. Þessi sameiginlega ákvörðun skal sett fram í skjali þar sem gild rök eru færð fyrir ákvörðuninni sem lögbæra yfirvaldið, sem um getur í 1. mgr., skal láta umsækjandanum í té.

Tímabilið sem um getur í 3. undirgrein skal hefjast daginn sem lögbæra yfirvaldið, sem um getur í 1. mgr., tekur við fullfrágenginni umsókn. Lögbæra yfirvaldið sem um getur í 1. mgr. skal senda fullfrágengna umsóknina án tafar til hinna lögbæru yfirvaldanna.

Ef lögbær yfirvöld hafa ekki komið sér saman um ákvörðun innan sex mánaða skal lögbæra yfirvaldið sem um getur í 1. mgr. taka eigin ákvörðun um umsóknina. Ákvörðunin skal sett fram í skjali þar sem gild rök eru færð fyrir ákvörðuninni og þar skal tekið tillit til skoðana og fyrirvara sem hin lögbæru yfirvöldin hafa látið í ljós á sex mánaða tímabilinu. Lögbæra

yfirvaldið, sem um getur í 1. mgr., skal láta umsækjanda og hinum lögbæru yfirvöldunum ákvörðunina í té.

Ákvarðanirnar sem um getur í þriðju og fimmtu undirgrein skulu teljast endanlegar og skulu lögbær yfirvöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum beita þeim.

130. gr.

1. Ef upp kemur neyðarástand innan bankasamstæðu sem hugsanlega teflir í tvísýnu stöðugleika fjármálakerfisins í hverju því aðildarríki þar sem aðilar samstæðu hafa fengið leyfi, skal lögbæra yfirvaldið sem ber ábyrgð á framkvæmd eftirlits á samstæðugrundvelli gera yfirvöldunum sem um getur í a-lið 49. gr. og 50. gr. viðvart eins fljótt og því verður við komið, með fyrirvara um 2. hluta 1. kafla. Þessi skuldbinding skal eiga við um öll lögbær yfirvöld sem eru tilgreind í 125. og 126. gr. í tengslum við sérstakan hóp og um lögbæra yfirvaldið sem er tilgreint í 1. mgr. 129. gr. Ef unnt er skal lögbært yfirvald nota gildandi, skilgreindar samskiptaleiðir.

2. Ef lögbæra yfirvaldið, sem ber ábyrgð á framkvæmd eftirlits á samstæðugrundvelli, þarfnast upplýsinga, sem hafa þegar verið veittar öðru lögbæru yfirvaldi, skal það hafa samband við það yfirvald, þegar því verður við komið, til að koma í veg fyrir tvítekingu skýrslugjafar til hinna ýmsu yfirvalda, sem koma að eftirliti.

131. gr.

Til að auðvelda og koma á fót skilvirku eftirliti skal lögbært yfirvald sem ber ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli og önnur lögbær yfirvöld hafa skriflegt fyrirkomulag um samræmingu og samstarf.

Samkvæmt þessu fyrirkomulagi má fela lögbæru yfirvaldi, sem ber ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli, viðbótarverkefni og tilgreina má verklagsreglur fyrir ákvarðanatökufærlið og samvinnu við önnur lögbær yfirvöld.

Lögbærum yfirvöldum, sem eru ábyrg fyrir leyfisveitingu dótturfyrirtækis móðurfyrirtækis sem er lánastofnun, er heimilt, með tvíhliða samningum, að fela eftirlitsábyrgð sína í hendur lögbærum yfirvöldum sem veittu móðurfyrirtækinu leyfi og hafa eftirlit með því þannig að þau taki að sér að hafa eftirlit með dótturfyrirtækinu í samræmi við þessa tilskipun. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um tilvist og efni slíkra samninga. Hún skal senda slíkar upplýsingar til lögbærra yfirvalda hinna aðildarríkjanna og evrópsku bankanefndarinnar.

132. gr.

1. Lögbær yfirvöld skulu hafa náð samstarf sín á milli. Þau skulu veita hvert öðru allar upplýsingar sem eru nauðsynlegar eða skipta máli fyrir eftirlitsstarf hinna yfirvaldanna samkvæmt þessari tilskipun. Í þessu skyni skulu lögbær yfirvöld veita allar umbeðnar upplýsingar sem málið varðar og veita allar mikilvægar upplýsingar að eigin frumkvæði.

Upplýsingarnar sem um getur í fyrstu undirgrein skulu teljast mikilvægar ef þær gætu haft veigamikil áhrif á matið á fjárhagslegu heilbrigði lánastofnunar eða fjármálastofnunar í öðru aðildarríki.

Lögbær yfirvöld, sem bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli með móðurlánastofnunum í Evrópusambandinu og lánastofnunum sem er stjórnað af móðureignarhaldsfélögum á fjármálasviði í Evrópusambandinu, skulu einkum láta lögbærum yfirvöldum í öðrum aðildarríkjum, sem hafa eftirlit með dótturfyrirtækjum þessara móðurfyrirtækja, í té allar viðeigandi upplýsingar. Við ákvörðun á umfangi viðeigandi upplýsinga skal taka tillit til mikilvægis þessara dótturfyrirtækja innan fjármálakerfis þessara aðildarríkja.

Mikilvægu upplýsingarnar sem um getur í fyrstu undirgrein skulu einkum fela í sér eftirfarandi:

- a) greiningu á uppbyggingu allra samstæðna helstu lánastofnana í samstæðu og einnig á því hver lögbær yfirvöld lánastofnana í samstæðunni séu,
- b) aðferðir við öflun upplýsinga frá lánastofnunum í samstæðu og sannpröfun á þeim upplýsingum,
- c) neikvæða þróun hjá lánastofnunum eða öðrum aðilum samstæðu sem gæti haft alvarleg áhrif á lánastofnanirnar og
- d) ströng viðurlög og óvenjulegar ráðstafanir lögbærra yfirvalda í samræmi við þessa tilskipun, þ.m.t. álagning viðbótareiginfjárfrafna skv. 136. gr. og álagning hvers kyns takmarkana á notkun þróðu mæliaðferðarinnar við útreikninga á eiginfjárfrafnum skv. 105. gr.

2. Lögbæru yfirvöldin sem bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli með lánastofnunum sem er stjórnað af móðurlánastofnun í Evrópusambandinu skulu, þegar því verður við komið, hafa samband við lögbæra yfirvaldið sem um getur í 1. mgr. 129. gr. þegar þau vantar upplýsingar varðandi framkvæmd aðferða og aðferðafræði sem eru settar fram í þessari tilskipun og kunna nú þegar að vera tiltækar því lögbæra yfirvaldi.

3. Lögbær yfirvöld sem málið varðar skulu hafa samráð sín á milli áður en þau taka ákvörðun um eftirfarandi atriði ef þessar ákvarðanir eru mikilvægar fyrir eftirlitshlutverk annarra lögbærra yfirvalda:

- a) breytingar á eignarhaldi, skipulagi eða stjórnunarháttum lánastofnana í samstæðu sem þarfnast samþykkingu eða leyfis lögbærra yfirvalda og
- b) ströng viðurlög eða óvenjulegar ráðstafanir lögbærra yfirvalda, þ.m.t. álagning viðbótareiginfjárfrafna skv. 136. gr. og álagning hvers kyns takmarkana á notkun þróðu matsaðferðarinnar við útreikninga á eiginfjárfrafnum skv. 105. gr.

Að því er varðar b-lið skal ávallt hafa samráð við lögbæra yfirvaldið sem ber ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli.

Lögbært yfirvald getur þó ákveðið að hafa ekki samráð í málum sem þola enga bið eða þegar slíkt samráð getur teft skilvirkni ákvarðana í tvísýnu. Í því tilviki skal lögbæra yfirvaldið án tafar tilkynna öðrum lögbærum yfirvöldum um það.

133. gr.

1. Lögbær yfirvöld sem eru ábyrg fyrir eftirliti á samstæðugrundvelli skulu í því skyni krefjast fullra samstæðureikningsskila allra lána- og fjármálastofnana sem eru dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis.

Lögbærum yfirvöldum er þó heimilt að mæla fyrir um hlutfallsleg samstæðureikningsskil ef þau telja að ábyrgð móðurfyrirtækis sem á hluta hlutafjár er takmörkuð við þann hluta vegna ábyrgðar annarra hluthafa eða félaga sem fullnægja kröfum um gjaldhæfi. Ábyrgð hinna hluthafanna og félaganna skal að fullu staðfest, ef nauðsyn krefur með formlegum undirrituðum skuldbindingum.

Ef tengsl eru á milli fyrirtækja í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE skulu lögbær yfirvöld ákveða hvernig þeim skuli komið á samstæðugrundvöll.

2. Lögbær yfirvöld sem eru ábyrg fyrir eftirliti á samstæðugrundvelli skulu krefjast hlutfallslegra samstæðureikningsskila vegna hlutdeildar í lána- og fjármálastofnunum, sem er stjórnað af fyrirtæki sem er talið með í samstæðunni ásamt einu eða fleiri fyrirtækjum sem eru ekki talin með í samstæðunni, ef ábyrgð þessara fyrirtækja er takmörkuð við þann hluta hlutafjár sem þau eiga.

3. Þegar um er að ræða aðra hlutdeild eða önnur fjármagnstengsl en um getur í 1. og 2. mgr. skulu lögbær yfirvöld ákveða hvort og hvernig eigi að annast samstæðureikningsskil. Einkum er þeim heimilt að leyfa eða krefjast notkunar á hlutdeildaraðferðinni. Það felst þó ekki í þeirri aðferð að viðkomandi fyrirtæki heyrir undir eftirliti á samstæðugrundvelli.

134. gr.

1. Með fyrirvara um 133. gr. skulu lögbær yfirvöld ákveða hvort og hvernig annast skuli samstæðureikningsskil í eftirfarandi tilvikum:

- a) þegar, að mati lögbærra yfirvalda, lánastofnun hefur umtalsverð ítök í einni eða fleiri lána- eða fjármálastofnun, án þess að eiga hlutdeild í eða hafa önnur fjármagnstengsl við þessar stofnanir og
- b) þegar tvær eða fleiri lána- eða fjármálastofnanir eru settar undir aðra sameiginlega stjórn en kveðið er á um í samningi eða stofnsamþykktum þeirra.

Einkum er lögbærum yfirvöldum heimilt að leyfa eða krefjast notkunar aðferðarinnar sem kveðið er á um í 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE. Það felst þó ekki í þeirri aðferð að viðkomandi fyrirtæki heyrir undir eftirlit á samstæðugrundvelli.

2. Ef krafist er eftirlits á samstæðugrundvelli samkvæmt 125. og 126. gr. skulu stoðþjónustufyrirtæki og eignastýringarfélag eins og þau eru skilgreind í tilskipun 2002/87/EB talin með í samstæðunni í þeim tilvikum og í samræmi við aðferðirnar sem mælt er fyrir um í 133. gr. og í 1. mgr. þessarar greinar.

135. gr.

Aðildarríkin skulu krefjast þess að þeir, sem í reynd stjórna starfsemi eignarhaldsfélags á fjármálasviði, hafi nægilega gott orð á sér og næga reynslu til að gegna þeim skyldum.

136. gr.

1. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að hver sú lánastofnun sem uppfyllir ekki fyrirsmáli þessarar tilskipunar grípi til nauðsynlegra aðgerða eða ráðstafana á fyrstu stigum til að takast á við aðstæðurnar.

Í þeim tilgangi skulu ráðstafanir þær sem lögbæru yfirvöldunum eru tiltækar ná yfir eftirfarandi:

- a) að skylda lánastofnanir til þess að hafa eigið fé umfram lágmarkskröfurnar sem mælt er fyrir um í 75. gr.,
- b) að krefjast þess að fyrirkomulag það, aðferðir, kerfi og áætlanir sem voru framkvæmd til að fara að 22. og 123. gr. verði styrkt,
- c) að krefja þess að lánastofnanir beiti sérstakri niðurfærslustefnu eða meðferð á eignum að því er varðar eiginfjárkröfur,
- d) að setja hömlur á eða takmarka viðskipti, rekstur eða net lánastofnana og
- e) að krefjast þess að dregið verði úr áhættunni sem er innbyggð í starfsemi, afurðir og kerfi lánastofnana.

Samþykkt þessara ráðstafana skal vera með fyrirvara um 2. hluta 1. kafla.

2. Lögbær yfirvöld skulu gera sérstaka eiginfjárkröfu umfram lágmarkskröfurnar sem mælt er fyrir um í 75. gr., a.m.k. á lánastofnanirnar sem uppfylla ekki kröfurnar sem mælt er fyrir um í 22., 109. og 123. gr., eða ef neikvæð ákvörðun hefur verið tekin vegna þeirra varðandi málefnið sem er lýst í 3. mgr. 124. gr., ef beiting annarra ráðstafana ein og sér er ólíkleg til að bæta fyrirkomulag, aðferðir, kerfi og áætlanir á fullnægjandi hátt innan viðeigandi tímaramma.

137. gr.

1. Þar til samstæðuáðferðir hafa verið samræmdar frekar skulu aðildarríkin kveða á um að ef móðurfyrirtæki einnar lánastofnunar eða fleiri er blandað eignarhaldsfélag skuli

lögbær yfirvöld sem eru ábyrg fyrir starfsleyfi og eftirliti með þessum lánastofnunum krefjast þess að þau veiti allar upplýsingar sem myndu skipta máli vegna eftirlits með dótturlánastofnunum, annaðhvort með því að snúa sér beint til blandaða eignarhaldsfélagsins og dótturfyrirtækja þess eða í gegnum dótturlánastofnanir.

2. Aðildarríkin skulu kveða á um að lögbærum yfirvöldum þeirra sé heimilt að framkvæma, eða láta utanaðkomandi skoðunarmenn framkvæma eftirlit á staðnum til að fá staðfestar upplýsingar frá blönduðum eignarhaldsfélögum og dótturfyrirtækjum þeirra. Ef blandaða eignarhaldsfélagið eða eitt dótturfyrirtækja þess er váttryggingafélag er einnig heimilt að beita málsmeðferðinni í 1. mgr. 140. gr. Ef blandað eignarhaldsfélag eða eitt dótturfyrirtækja þess er í öðru aðildarríki en dótturlánastofnunin skal framkvæma eftirlit á staðnum í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 141. gr.

138. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að ef móðurfyrirtæki einnar eða fleiri lánastofnana er blandað eignarhaldsfélag hafi lögbær yfirvöld, sem bera ábyrgð á eftirliti með þessum lánastofnunum, almennt eftirlit með viðskiptum milli lánastofnunarinnar og blandaða eignarhaldsfélagsins og dótturfyrirtækja þess, með fyrirvara um 5. þátt 2. kafla.

2. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að lánastofnanir hafi til staðar viðeigandi ferli í áhættustýringu og viðeigandi innri eftirlitskerfi, þ.m.t. áreiðanlegar skýrslugjafar- og reikningsskilaaðferðir, til að geta á viðeigandi hátt greint, metið, fylgst með og stýrt viðskiptum við móðurfyrirtæki sitt, sem er blandað eignarhaldsfélag, og dótturfyrirtæki þess. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að lánastofnunin gefi skýrslu um öll umtalsverð viðskipti við þessa aðila nema þau sem um getur í 110. gr. Lögbær yfirvöld skulu hafa eftirlit með þessum aðferðum og umtalsverðum viðskiptum.

Ef slík viðskipti innan samstæðu ógna fjárhagsstöðu lánastofnunar skal lögbært yfirvald, sem ber ábyrgð á eftirliti með stofnuninni, gera viðeigandi ráðstafanir.

139. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að engar lagalegar hindranir komi í veg fyrir að fyrirtæki sem heyrir undir eftirlit á samstæðugrundvelli, blönduð eignarhaldsfélög og dótturfyrirtæki þeirra eða dótturfyrirtæki af þeirri gerð sem um getur í 3. mgr. 127. gr. skiptist á upplýsingum sem skipta máli vegna eftirlits í samræmi við 124. til 138. gr. og þessa grein.

2. Ef móðurfyrirtæki og einhver af dótturfyrirtækjum þess, sem eru lánastofnanir, eru staðsett í mismunandi aðildarríkjum skulu lögbær yfirvöld hvers aðildarríkis senda hvert öðru allar viðeigandi upplýsingar til að gera eftirlit á samstæðugrundvelli kleift eða auðvelda það.

Ef lögbær yfirvöld aðildarríkisins þar sem móðurfyrirtækið er staðsett annast ekki sjálf eftirlit á samstæðugrundvelli skv. 125. og 126. gr. geta lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á slíku eftirliti farið fram á að þau afli viðeigandi upplýsinga hjá móðurfyrirtækinu vegna eftirlits á samstæðugrundvelli og sendi sér þær.

3. Aðildarríki skulu heimila lögbærum yfirvöldum að skiptast á upplýsingunum sem um getur í 2. mgr. að því gefnu, hvað varðar eignarhaldsfélög á fjármálasviði, fjármála-stofnanir eða stoðþjónustufyrirtæki, að öflun upplýsinga eða yfirráð yfir þeim feli á engan hátt í sér að þau yfirvöld skuli gegna eftirlitshlutverki gagnvart þessum stofnunum eða einstökum fyrirtækjum.

Á sama hátt skulu aðildarríkin heimila lögbærum yfirvöldum að skiptast á upplýsingunum sem um getur í 137. gr., að því gefnu að öflun upplýsinga eða yfirráð yfir þeim feli á engan hátt í sér að þau yfirvöld gegni eftirlitshlutverki gagnvart blönduðu eignarhaldsfélagi og dótturfyrirtækjum þess sem eru ekki lánastofnanir eða gagnvart dótturfyrirtækjum af þeirri gerð sem fjallað er um í 3. mgr. 127. gr.

140. gr.

1. Ef lánastofnun, eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag stjórnar einu eða fleiri dótturfyrirtækjum sem eru váttryggingafélög eða öðrum fyrirtækjum sem bjóða upp á fjárfestingarþjónustu sem eru háð leyfi skulu lögbær yfirvöld og yfirvöld sem falið er að annast opinbert eftirlit með váttryggingafélögunum eða þeim fyrirtækjum sem bjóða upp á fjárfestingarþjónustu hafa með sér nána samvinnu. Með fyrirvara um ábyrgð hvers fyrir sig skulu þessi yfirvöld veita hvert öðru allar upplýsingar sem kunna að auðvelda störf þeirra og heimila eftirlit með starfsemi og heildarfjárhagsstöðu fyrirtækjanna sem þau hafa eftirlit með.

2. Um upplýsingarnar sem eru fengnar við eftirlit á samstæðugrundvelli, einkum upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda sem kveðið er á um í þessari tilskipun, gildir þagnarskylda eins og kveðið er á um í 2. þætti 1. kafla.

3. Lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli skulu gera skrár yfir eignarhaldsfélög á fjármálasviði sem um getur í 2. mgr. 71. gr. Þessar skrár skal senda lögbærum yfirvöldum hinna aðildarríkjanna og framkvæmdastjórninni.

141. gr.

Ef lögbær yfirvöld eins aðildarríkis óska í ákveðnum tilvikum við beitingu þessarar tilskipunar eftir að fá staðfestar upplýsingar um lánastofnun, eignarhaldsfélag á fjármálasviði, fjármálastofnun, stoðþjónustufyrirtæki, blandað eignarhaldsfélag, dótturfyrirtæki af þeirri gerð sem fjallað er um í 137. gr. eða í 3. mgr. 127. gr., sem er í öðru aðildarríki, þurfa þau að fara fram á það við lögbær yfirvöld í hinu aðildarríkinu að fá þessa staðfestingu. Yfirvöldin sem fá slíka

beiðni skulu á grundvelli valdheimilda sinna bregðast við henni, annaðhvort með því að veita staðfestinguna sjálf eða með því að leyfa yfirvöldunum sem lögðu beiðnina fram, eða endurskoðanda eða sérfræðingi, að afla hennar. Lögbæra yfirvaldið, sem lagði fram beiðnina, getur tekið þátt í sannpröfun sem það annast ekki sjálf ef það óskar eftir því.

142. gr.

Með fyrirvara um ákvæði refsilaga skulu aðildarríki tryggja að viðurlögum eða ráðstöfunum sem miða að því að binda enda á uppvís brot eða uppræta orsakir þeirra sé beitt gagnvart eignarhaldsfélögum á fjármálasviði og blönduðum eignarhaldsfélögum, eða stjórnendum þeirra, sem brjóta ákvæði laga eða stjórnslufyrirmæla sem sett eru til framkvæmdar 124.–141. gr. og þessari grein. Lögbær yfirvöld skulu hafa með sér nána samvinnu til að tryggja að þessi viðurlög eða ráðstafanir beri tilætlaðan árangur, einkum ef yfirstjórn eða höfuðstöðvar eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags eru ekki á aðalskrifstofu þess.

143. gr.

1. Ef lánastofnun, þar sem móðurfyrirtækið er lánastofnun eða eignarhaldsfélag á fjármálasviði með aðalskrifstofu sína í þriðja landi, er ekki undir eftirliti á samstæðugrundvelli skv. 125. og 126. gr. skulu lögbæru yfirvöldin sannprófa hvort lánastofnunin eigi að sæta eftirliti á samstæðugrundvelli af hálfu lögbærs yfirvalds í þriðja landi sem jafngildir því eftirliti sem fellur undir meginreglurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

Lögbæra yfirvaldið, sem bær ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli ef þriðja undirgreinin gilti, skal framkvæma sannpröfunina að beiðni móðurfyrirtækisins eða einhvers af eftirlitsskyldu aðilunum sem fengið hafa starfsleyfi í Bandalaginu eða að eigin frumkvæði. Lögbæra yfirvaldið skal hafa samráð við önnur lögbær yfirvöld sem koma að málinu.

2. Framkvæmdastjórnin getur óskað eftir því að evrópska bankanefndin veiti almennar leiðbeiningar um það hvort líklegt sé að markmiðum með eftirliti á samstæðugrundvelli, eins og þau eru skilgreind í þessum kafla, verði náð með eftirlitsfyrirkomulagi lögbærra yfirvalda í þriðju löndum þegar um er að ræða lánastofnanir þar sem móðurfyrirtækið hefur aðalskrifstofu sína í þriðja landi. Nefndin skal fara yfir allar slíkar leiðbeiningar og taka tillit til allra breytinga á eftirlitsfyrirkomulagi á samstæðugrundvelli sem slík lögbær yfirvöld beita.

Lögbæra yfirvaldið sem annast sannpröfunina, sem er tilgreind í fyrstu undirgrein 1. mgr., skal taka tillit til allra slíkra leiðbeininga. Þess vegna skal lögbæra yfirvaldið hafa samráð við nefndina áður en það tekur ákvörðun.

3. Sé slíkt jafngilt eftirlit ekki fyrir hendi skulu aðildarríki beita ákvæðum þessarar tilskipunar á lánastofnanir á hliðstæðan hátt eða heimila lögbærum yfirvöldum sínum að beita öðrum viðeigandi eftirlitsaðferðum til að ná markmiðum með eftirliti með lánastofnunum á samstæðugrundvelli.

Lögbæra yfirvaldið, sem myndi bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli, skal samþykkja þessar eftirlitsaðferðir að höfðu samráði við önnur lögbær yfirvöld sem málið varðar.

Lögbær yfirvöld geta einkum krafist þess að komið sé á fót eignarhaldsfélagi á fjármálasviði sem hefur aðalskrifstofu sína í Bandalaginu og beitt ákvæðum um eftirlit á samstæðugrundvelli gagnvart stöðu þess eignarhaldsfélags í samstæðu.

Eftirlitsaðferðirnar skulu ætlaðar til að ná markmiðum eftirlits á samstæðugrundvelli, eins og þau eru skilgreind í þessum kafla, og skal tilkynna öðrum lögbærum yfirvöldum sem málið varðar og framkvæmdastjórninni um þær.

2. þáttur

Upplýsingagjöf lögbærra yfirvalda

144. gr.

Lögbær yfirvöld skulu birta eftirfarandi upplýsingar:

- texta laga, reglugerða og stjórnsýslureglna og almennar leiðbeiningar sem aðildarríki þeirra hafa samþykkt á sviði varfærnisreglna,
- hvernig unnt er að nýta þá valkosti og svigrúm sem er að finna í löggjöf Bandalagsins,
- almennar viðmiðanir og aðferðir sem þau nota við þá endurskoðun og mat sem um getur í 124. gr. og
- með fyrirvara um ákvæðin sem mælt er fyrir um í 2. hluta 1. kafla, tölfræðileg gagnasöfn um lykilþætti við framkvæmd rammans um varfærniseftirlit í hverju aðildarríki.

Upplýsingarnar sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein skulu vera fullnægjandi til þess að unnt sé að gera markvissan samanburð á aðferðunum sem lögbær yfirvöld mismunandi aðildarríkja hafa tileinkað sér. Upplýsingarnar skulu birtar á sameiginlegu sniði og uppfærðar reglulega. Upplýsingarnar skulu vera aðgengilegar á rafrænu sniði á einum stað.

5. KAFLI

Upplýsingagjöf lánastofnana

145. gr.

- Að því er varðar þessa tilskipun skulu lánastofnanir birta opinberlega upplýsingar þær sem mælt er fyrir um í 2. hluta XII. viðauka, með fyrirvara um ákvæðin sem mælt er fyrir um í 146. gr.

- Viðurkenning af hálfu lögbærra yfirvalda skv. 2. og 3. undirlið 3. hluta 2. kafla og 105. gr. á þeim gerningum og aðferðum sem um getur í 3. hluta XII. viðauka skal vera með fyrirvara um opinbera birtingu lánastofnana á upplýsingunum sem þar er mælt fyrir um.

- Lánastofnanir skulu samþykkja formlega stefnu til að fara að kröfunum um upplýsingagjöf sem mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr. og hafa markað stefnu um mat á því hvort upplýsingagjöfin sé viðeigandi, þ.m.t. sannpröfun og tíðni birtingar hennar.

- Lánastofnanir skulu, sé þess óskað, útskýra ákvarðanir sínar um mat fyrir litlum og meðalstórum fyrirtækjum og öðrum fyrirtækjum sem sækja um lán og veita skriflegar útskýringar þegar um það er beðið. Ef það sýnir sig að sjálfviljug skuldbinding af hálfu geirans er ófullnægjandi hvað þetta varðar, skal samþykkja ráðstafanir á landsvísu. Stjórnsýslukostnaðurinn við útskýringarnar þarf að vera í viðeigandi hlutfalli við stærð lánsins.

146. gr.

- Þrátt fyrir 145. gr. geta lánastofnanir sleppt því að birta einn eða fleiri liði af þeim upplýsingum sem eru taldar upp í 2. hluta XII. viðauka, ef upplýsingarnar sem eru veittar við slíka birtingu eru ekki taldar mikilvægar, í ljósi viðmiðananna sem eru tilgreindar í 1. lið 1. hluta XII. viðauka.

- Þrátt fyrir 145. gr. geta lánastofnanir sleppt því að birta einn eða fleiri liði af þeim upplýsingum sem eru taldar upp í 2. og 3. hluta XII. viðauka ef þeir liðir innihalda upplýsingar sem, í ljósi viðmiðs sem er tilgreint í 2. og 3. lið 1. hluta XII. viðauka teljast eign lánastofnunarinnar eða eru trúnaðarmál.

- Í þeim undantekningartilvikum sem um getur í 2. mgr. skal viðkomandi lánastofnun tilgreina, þegar hún birtir upplýsingar sínar, að tiltekni upplýsingaliðir séu ekki birtir, ástæður þess að þeir eru ekki birtir og birta almennari upplýsingar um efni krafanna um upplýsingagjöf, nema flokka eigi þær sem eign lánastofnunarinnar eða sem trúnaðarmál samkvæmt viðmiðunum sem eru settar fram í 2. og 3. lið 1. hluta XII. viðauka.

147. gr.

- Lánastofnanir skulu a.m.k. árlega birta upplýsingarnar sem krafist er í 145. gr. Upplýsingarnar skulu birtar eins fljótt og auðið er.

- Lánastofnanir skulu einnig ákvarða hvort tíðari birting en kveðið er á um í 1. mgr. er nauðsynleg, í ljósi viðmiðananna sem eru settar fram í 4. lið 1. hluta XII. viðauka.

148. gr.

- Lánastofnanir geta ákvarðað viðeigandi upplýsingamiðil, birtingarstað og aðferðir við sannpröfun til þess að fara með árangursríkum hætti að upplýsingakröfunum sem mælt er fyrir um í 145. gr. Að því marki sem það er mögulegt, skal birta allar upplýsingar í einum miðli eða á einum stað.

2. Líta má svo á að með samsvarandi upplýsingagjöf af hálfu lánastofnana, til að uppfylla reikningsskilakröfur, skráningarkröfur eða aðrar kröfur, sé farið að 145. gr. Ef upplýsingar er ekki að finna í reikningsskilunum skulu lánastofnanir tilgreina hvar þær er að finna.

149. gr.

Þrátt fyrir 146.–148. gr. skulu aðildarríkin veita lögbærum yfirvöldum umboð til að krefja lánastofnanir um:

- að birta einn eða fleiri liði af þeim upplýsingum sem um getur í 2. og 3. hluta XII. viðauka,
- að birta einn eða fleiri liði upplýsinga oftari en einu sinni á ári og setja lokafrest á birtingu,
- að nota sérstakan miðil og staði fyrir upplýsingagjöf, aðra en reikningsskilin og
- að nota sérstakar aðferðir við sannpröfun á upplýsingagjöf sem ekki fellur undir lögboðna endurskoðun.

VI. BÁLKUR

FRAMKVÆMDAVALD

150. gr.

1. Með fyrirvara um tillöguna sem framkvæmdastjórnin á að leggja fram skv. 62. gr. og að því er varðar eigið fé skal samþykkja tæknilega aðlögun á eftirfarandi sviðum í samræmi við aðferðina sem um getur í 2. mgr. 151. gr.:

- nánari útlistun á skilgreiningum svo að taka megi tillit til þróunar á fjármálamörkuðum við beitingu þessarar tilskipunar,
- nánari útlistun á skilgreiningum til að tryggja samræmda beitingu tilskipunar þessarar,
- samræming hugtaka og afmörkun skilgreininga í samræmi við síðari lagasetningu um lánastofnanir og skyld mál,
- tæknileg aðlögun á skránni í 2. gr.,
- breyting upphæðar stofnfjár, eins og mælt er fyrir um í 9. gr., vegna þróunar í efnahags- og peningamálum,
- aukning við efnið í upptalningunni sem um getur í 23. og 24. grein og birt er í I. viðauka eða breytingar á orðalagi í henni vegna þróunar á fjármálamörkuðum,
- þau svið sem lögbær yfirvöld skulu skiptast á upplýsingum um eins og talið eru upp í 42. gr.,

h) tæknileg aðlögun í 56.–67. gr. og 74. gr. vegna þróunar í reikningsskilastöðlum eða -kröfum sem taka mið af löggjöf Bandalagsins eða með tilliti til samleitni eftirlitsvenja,

i) breyting á skránni yfir flokka áhættuskuldbindinga í 79. og 86. gr. til að taka megi tillit til þróunar á fjármálamörkuðum,

j) fjárhæð sem er tilgreind í c-lið 2. mgr. 79. gr., a-lið 4. mgr. 86. gr., 5. lið í 1. hluta VII. viðauka og 15. lið 2. hluta VII. viðauka til að taka tillit til áhrifa verðbólgu,

k) skrár og flokkanir á liðum utan efnahagsreiknings í II. og IV. viðauka og meðferð þeirra við ákvörðun á virði áhættuskuldbindinga að því er varðar 3. þátt 2. kafla V. bóls eða

l) breytingar á ákvæðunum í V. til XII. viðauka til að taka megi tillit til þróunar á fjármálamörkuðum (einkum nýjum fjármálaafurðum) eða þróunar í reikningsskilastöðlum eða -kröfum sem taka mið af löggjöf Bandalagsins, eða með tilliti til samleitni eftirlitsaðferða.

2. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt eftirfarandi framkvæmdarráðstafanir í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 151. gr.:

a) lýsingu á umfangi skyndilegra og ófyrirsjáanlegra breytinga á vöxtum sem um getur í 5. mgr. 124. gr.,

b) tímabundna lækkun á lágmarksupphæð eigin fjár sem mælt er fyrir um í 75. gr. og/eða á áhættuvog sem mælt er fyrir um í 3. þætti 2. kafla V. bóls til að taka megi tillit til sérstakra aðstæðna,

c) nánari útlistun á undanþágum sem kveðið er á um í 4. mgr. 111. gr., 113. gr., 115. og 116. gr., með fyrirvara um skýrsluna sem um getur í 119. gr.,

d) lýsingu á þeim lykilorðum sem birta á tölfraðileg gagnasöfn um samkvæmt d-lið 1. mgr. 144. gr. eða

e) nánari sundurliðun á framsetningu, gerð, efnisyfirliti og árlegum birtingardegi upplýsinga sem kveðið er á um í 144. gr.

3. Engin framkvæmdarráðstafananna, sem öðlast hafa gildi, má leiða til breytinga á grundvallarákvæðum tilskipunar þessarar.

4. Með fyrirvara um framkvæmdarráðstafanirnar, sem þegar hafa verið samþykktar, skal beiting ákvæða þessarar tilskipunar sem krefjast samþykktar tæknireglna, breytinga og ákvarðana, í samræmi við 2. mgr., falla úr gildi tveimur árum eftir samþykkt þessarar tilskipunar og eigi síðar en 1. apríl 2008. Evrópuþinginu og ráðinu er heimilt, að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar og í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans, að endurnýja viðkomandi ákvæði og skulu þau endurskoða þau áður en tímabilinu lýkur eða fyrir dagsetninguna sem um getur í þessari málsgrein, eftir því hvort kemur á undan.

151. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar evrópsku bankanefndarinnar, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/10/EB⁽¹⁾.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gildir málsmeðferðin sem mælt er fyrir um í 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, með hliðsjón af ákvæðum 3. mgr. 7. gr. og 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrjú mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

VII. BÁLKUR

BRÁÐABIRGÐA- OG LOKAÁKVÆÐI

1. KAFLI

Bráðabirgðaákvæði

152. gr.

1. Lánastofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 84.–89. gr. skulu á fyrsta, öðru og þriðja tólf mánaða tímabili eftir 31. desember 2006 vera með eigið fé sem er ávallt meira en eða jafnt og fjárhæðirnar sem eru tilgreindar í 3., 4. og 5. mgr.

2. Lánastofnanir sem nota þróaðar mæliaðferðir eins og tilgreint er í 105. gr. við útreikning á eiginfjákröfum sínum vegna rekstraráhættu skulu á öðru og þriðja tólf mánaða tímabili eftir 31. desember 2006 vera með eigið fé sem er ávallt meira en eða jafnt og fjárhæðirnar sem eru tilgreindar í 4. og 5. mgr.

3. Á fyrsta tólf mánaða tímabilinu sem um getur í 1. mgr. skal fjárhæð eigin fjár vera 95% af heildarlágmarksfjárhæð eigin fjár sem lánastofnuninni væri skylt að vera með á því tímabili skv. 4. gr. tilskipunar ráðsins 93/6/EBE frá 15. mars 1993 um eiginfjákröfur fjárfestingarfyrirtækja og lánastofnana⁽²⁾ eins og sú tilskipun og tilskipun 2000/12/EB voru fyrir 1. janúar 2007.

4. Á öðru tólf mánaða tímabilinu sem um getur í 1. mgr. skal fjárhæð eigin fjár vera 90% af heildarlágmarksfjárhæð eigin fjár sem lánastofnuninni væri skylt að vera með á því tímabili skv. 4. gr. tilskipunar 93/6/EBE eins og sú tilskipun og tilskipun 2000/12/EB voru fyrir 1. janúar 2007.

5. Á þriðja tólf mánaða tímabilinu sem um getur í 1. mgr. skal fjárhæð eigin fjár vera 80% af heildarlágmarksupphæð eigin fjár sem lánastofnuninni væri skylt að vera með á því tímabili skv. 4. gr. tilskipunar 93/6/EBE eins og sú tilskipun og tilskipun 2000/12/EB voru fyrir 1. janúar 2007.

6. Kröfunum í 1.–5. mgr. skal fullnægt á grundvelli fjárhæða eigin fjár sem hafa að fullu verið aðlagðar þannig að þær endurspegli muninn á útreikningi á eigin fé samkvæmt tilskipun 2000/12/EB og tilskipun 93/6/EBE eins og þær tilskipanir voru fyrir 1. janúar 2007 og útreikningi á eigin fé samkvæmt þessari tilskipun, mun sem leiðir af aðgreindri meðferð á væntu tapi og ófyrirsjáanlegu tapi skv. 84.–89. gr. þessarar tilskipunar.

7. Að því er varðar 1.–6. mgr. þessarar greinar skal 68.–73. gr. gilda.

8. Lánastofnunum er heimilt, til 1. janúar 2008, að líta svo á að í stað greinanna sem mynda staðalaðferðina sem er sett fram í 1. undirlið í 3. hluta 2. kafla V. bóls, komi 42.–46. gr. tilskipunar 2000/12/EB eins og þær greinar voru fyrir 1. janúar 2007.

9. Ef heimildin, sem um getur í 8. mgr., er notuð skal eftirfarandi gilda varðandi ákvæði tilskipunar 2000/12/EB:

- a) ákvæði þeirrar tilskipunar sem um getur í 42.–46. gr. skulu gilda eins og þau voru fyrir 1. janúar 2007,
- b) „verðmæti með tilliti til áhættu“ eins og um getur í 1. mgr. 42. gr. í þeirri tilskipun merkir „fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar“,
- c) tölurnar sem fást í 2. mgr. 42. gr. þeirrar tilskipunar skulu teljast fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga,
- d) „lánaafleiður“ skulu vera í skrá yfir liði undir „Mikil áhætta“ í II. viðauka við þá tilskipun, og
- e) meðhöndlunin sem er sett fram í 3. mgr. 43. gr. þeirrar tilskipunar skal gilda um afleiðugerninga sem eru taldir upp í IV. viðauka þeirrar tilskipunar, hvort sem þeir eru í eða utan efnahagsreiknings og tölurnar sem fást með meðhöndluninni sem er sett fram í III. viðauka skulu teljast fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga.

10. Ef heimildin sem um getur í 8. mgr. er notuð skal eftirfarandi gilda í tengslum við meðferðina á áhættuskuldbindingum þar sem staðalaðferðin er notuð:

- a) ákvæði 3. undirþáttar 3. þáttar 2. kafla V. bóls, sem varða færslur vegna mildunar útlánaáhættu, skulu ekki gilda,
- b) lögbærum yfirvöldum er heimilt að beita ekki 4. undirþætti 3. þáttar 2. kafla V. bóls varðandi meðferð verðbréfunar.

⁽¹⁾ Stjóð. ESB L 3, 7.1.2004, bls. 36.

⁽²⁾ Stjóð. EB L 141, 11.6.1993, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2005/1/EB.

11. Ef heimildin, sem um getur í 8. mgr. er notuð skal minnka eiginfjárkröfurnar vegna rekstraráhættu skv. d-lið 75. gr. um hundraðshluta sem samsvarar hlutfalli virðis áhættuskuldbindinga lánastofnunarinnar sem fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga eru reiknaðar út fyrir, í samræmi við heimildina sem um getur í 8. mgr., af heildarvirði áhættuskuldbindinga hennar.

12. Ef lánastofnun reiknar út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga fyrir allar áhættuskuldbindingar sínar í samræmi við heimildina sem um getur í 8. mgr. geta 48.–50. gr. tilskipunar 2000/12/EB, sem varða stórar áhættuskuldbindingar, gilt eins og þær voru fyrir 1. janúar 2007.

13. Ef heimildin sem um getur í 8. mgr. er notuð skulu tilvísanir í 78.–83. gr. þessarar tilskipunar teljast tilvísanir í 42.–46. gr. tilskipunar 2000/12/EB eins og þær greinar voru fyrir 1. janúar 2007.

14. Ef heimildin sem um getur í 8. mgr. er notuð, skulu 123., 124., 145. og 149. gr. ekki gilda fyrir en þann dag sem um getur þar.

153. gr.

Við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna áhættuskuldbindinga, sem verða til vegna eignaleigusamninga á skrifstofum eða öðru viðskiptahúsnæði sem er á yfirráðasvæði þeirra og uppfyllir viðmiðanirnar sem eru settar fram í 54. lið í 1. hluta VI. viðauka, geta lögbær yfirvöld, fram til 31. desember 2012, heimilað 50% áhættuvog án þess að 55. og 56. lið 1. hluta VI. viðauka sé beitt.

Fram til 31. desember 2010 geta lögbær yfirvöld, í þeim tilgangi að skilgreina tryggðan hluta láns sem komið er fram yfir gjalddaga að því er varðar VI. viðauka, fært tryggingu aðra en hæfa tryggingu eins og segir í 90.–93. gr.

Við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga að því er varðar 4. lið 1. hluta VI. viðauka, skal, fram til 31. desember 2012, nota sömu áhættuvog í tengslum við áhættuskuldbindingar ríkisstjórna eða seðlabanka aðildarríkja, sem eru tilgreindar í og fjármagnaðar með gjaldmiðli hvaða aðildarríkis sem er, og yrði notuð á slíkar áhættuskuldbindingar tilgreindar í og fjármagnaðar með gjaldmiðli ríkis þeirra.

154. gr.

1. Fram til 31. desember 2011 geta lögbær yfirvöld í hverju aðildarríki, að því er varðar 61. lið 1. hluta VI. viðauka, ákveðið að fjöldi daga fram yfir gjalddaga verði allt að 180 vegna áhættuskuldbindinga mótaðila, sem eru á yfirráðasvæði þeirra, og eru tilgreindar í 12.–17. lið og 41.–43. lið í 1. hluta VI. viðauka, ef það er við hæfi vegna staðbundinna aðstæðna. Tilgreindur fjöldi getur verið mismunandi milli afurðaflokka.

Lögbær yfirvöld, sem nota ekki heimildina sem kveðið er á um í fyrstu undirgreininni í tengslum við áhættuskuldbindingar mótaðila sem eru á yfirráðasvæði þeirra, geta

ákveðið fleiri daga að því er varðar áhættuskuldbindingar mótaðila sem eru á yfirráðasvæðum annarra aðildarríkja, ef lögbær yfirvöld þeirra aðildarríkja hafa notað þá heimild. Tilgreindur fjöldi daga skal vera milli 90 daga og þess fjölda daga sem hin lögbæru yfirvöldin hafa ákveðið að því er varðar áhættuskuldbindingar slíkra mótaðila á yfirráðasvæði þeirra.

2. Heimilt er, að því er varðar lánastofnanir sem sækja um að fá að nota innramatsaðferðina fyrir 2010 og með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda, að lækka kröfuna um þriggja ára notkun, sem er mælt fyrir um í 3. mgr. 84. gr., í tímabil sem er ekki skemmra en eitt ár fram til 31. desember 2009.

3. Heimilt er, að því er varðar lánastofnanir sem sækja um að fá nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og/eða breytistuðlum, að lækka kröfuna um þriggja ára notkun, sem mælt er fyrir um í 4. mgr. 84. gr., í tvö ár til 31. desember 2008.

4. Fram til 31. desember 2012 geta lögbær yfirvöld í hverju aðildarríki leyft lánastofnunum að beita áfram á hlutdeildir þeirrar tegundar sem settar eru fram í o-lið 57. gr. og keyptar voru fyrir 20. júlí 2006, þeirri meðferð sem sett er fram í 38. gr. tilskipunar 2000/12/EB, eins og sú grein var fyrir 1. janúar 2007.

5. Fram til 31. desember 2010 skal áhættuskuldbindinga-vegið meðaltal taps að gefnum vanefndum vegna allra smásöluáhættuskuldbindinga, sem eru tryggðar með íbúðarhúsnæði og njóta ekki góðs af ábyrgðum ríkisstjórna, ekki vera lægra en 10%.

6. Fram til 31. desember 2017 geta lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum undanþegið frá innramatsaðferðinni tilteknar stöður í hlutabréfum, sem lánastofnanir og dótturfyrirtæki lánastofnana í Evrópusambandinu í því aðildarríki eiga þann 31. desember 2007.

Undanþegna staðan skal metin sem fjöldi hlutabréfanna hinn 31. desember 2007 og öll viðbótarhlutabréf sem eru bein afleiðing þessarar eignarhlutdeildar, svo fremi sem þau auki ekki við hlutfallslegan eignarhluta í fjárfestingarfélagi.

Ef hlutfallslegur eignarhluti í tiltekinni eignarhlutdeild eykst við kaup skal umframhluti eignarhlutdeildarinnar ekki falla undir undanþáguna. Undanþágan skal heldur ekki gilda um eignarhlutdeildir sem hún tók upphaflega til en sem hafa verið seldar og síðan keyptar aftur. Hlutabréfaáhætta sem fellur undir þessi bráðabirgðaákvæði skal vera með fyrirvara um eiginfjárkröfur sem reiknaðar eru út í samræmi við 1. undirþátt 3. þátts í 2. kafla V. bálks.

7. Að því er varðar áhættuskuldbindingar fyrirtækja geta lögbær yfirvöld í hverju aðildarríki fram til 31. desember 2011 ákveðið þann fjölda daga fram yfir gjalddaga sem allar lánastofnanir í lögsögu þess skulu fylgja samkvæmt skilgreiningunni á „vanskilum“, sem er sett fram í 44. lið í 4. hluta VII. viðauka, að því er varðar útlán til slíkra mótaðila

sem eru í þessu aðildarríki. Tiltekinn fjöldi daga skal vera frá 90 dögum og allt að 180 dögum ef það er við hæfi vegna staðbundinna aðstæðna. Lögbær yfirvöld skulu setja fjölda daga fram yfir gjalddaga sem ekki er meiri en fjöldinn sem settur er af lögbærum yfirvöldum í viðkomandi aðildarríki, vegna áhættuskuldbindinga slíkra mótaðila sem staðsettir eru á yfirráðasvæðum annarra aðildarríkja.

155. gr.

Fram til 31. desember 2012 geta aðildarríkin, að því er varðar lánastofnanir þar sem viðeigandi mælikvarði fyrir viðskiptasviðið markaðsviðskipti (*e. trading and sales*) stendur fyrir að minnsta kosti 50% af samtölu viðeigandi mælikvarða fyrir öll viðskiptasvið þeirra, í samræmi við 1.–4. lið í 2. hluta X. viðauka, notað hlutfallið 15% á viðskiptasviðið markaðsviðskipti.

2. KAFLI

Lokaákvæði

156. gr.

Framkvæmdastjórnin skal, í samstarfi við aðildarríkin og að teknu tilliti til framlags Seðlabanka Evrópu, fylgjast reglulega með því hvort þessi tilskipun í heild sinni, ásamt tilskipun 2006/49/EB, hafi veruleg áhrif á hagsveifluna og, í ljósi þeirrar skoðunar, skal íhuga hvort þörf sé á hliðarráðstöfunum.

Framkvæmdastjórnin skal, á grundvelli þessarar greiningar og að teknu tilliti til framlags Seðlabanka Evrópu, taka saman skýrslu á tveggja ára fresti og senda hana til Evrópuþingsins og ráðsins, ásamt viðeigandi tillögum. Við gerð skýrslunnar skal taka fullt tillit til framlags lántakenda og lánveitenda.

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 1. janúar 2012, endurskoða og gefa skýrslu um beitingu þessarar tilskipunar, með sérstaka áherslu á alla þætti 68.–73. gr., 80. gr. (7. og 8. mgr.) og 129. gr. og senda þessa skýrslu til þingsins og ráðsins ásamt viðeigandi tillögum.

157. gr.

1. Aðildarríkin skulu, eigi síðar en 31. desember 2006, samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að 4., 22., 57., 61.–64., 66., 68.–106., 108., 110.–115., 117.–119., 123.–127., 129.–132., 133., 136., 144.–149. og 152.–155. gr. og II., III., og V. til XII. viðauka. Þau skulu

þegar í stað senda framkvæmdastjórninni þessi ákvæði og samsvörunartöflu yfir viðkomandi ákvæði og þessa tilskipun.

Þrátt fyrir 3. mgr. skulu aðildarríki beita þessum ákvæðum frá 1. janúar 2007.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Í þeim skal einnig vera yfirlýsing um að líta beri á tilvísanir í gildandi lögum og stjórnsýslufyrirmælum í tilskipanirnar sem eru felldar niður með þessari tilskipun sem tilvísanir í þessa tilskipun. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun og hvernig eigi að orða yfirlýsinguna.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. Aðildarríkin skulu, eigi fyrr en 1. janúar 2008, beita nauðsynlegum lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að fara að 9. mgr. 87. gr. og 105. gr.

158. gr.

1. Tilskipun 2000/12/EBE, eins og henni var breytt með tilskipuninum sem skráðar eru í A-hluta XIII. viðauka, fellur úr gildi án þess að hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi frest til lögleiðingar tilskipananna sem tilgreindar eru í B-hluta XIII. viðauka.

2. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipanirnar sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í XIV. viðauka.

159. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

160. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg, 14. júní 2006.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

H. WINKLER

forseti.

I. VIÐAUKI

SKRÁ YFIR STARFSEMI SEM ER HÁÐ GAGNKVÆMRI VIÐURKENNINGU

1. Móttaka innlána og annarra endurgreiðanlegra fjármuna
2. Útlánastarfsemi, þar með talin, m.a.: neytendalán, veðlán, kröfukaup, með endurkröfurétti eða án, rekstrarlán (þar á meðal kröfukaup með afslætti)
3. Fjármögnunarleiga
4. Þjónusta við millifærslu peninga
5. Útgáfa og umsýsla greiðslumiðla (t.d. greiðslukorta, ferðaávísana og bankaávísana)
6. Ábyrgðir og skuldbindingar
7. Viðskipti fyrir eigin reikning eða fyrir reikning viðskiptavina með:
  - a) peningamarkaðsgerninga (tækka, víxla, innlánskírteini o.s.frv.),
  - b) erlendan gjaldeyri,
  - c) staðlaða framvirka samninga og valréttarsamninga,
  - d) gengis- og vaxtabréf, eða
  - e) framseljanleg verðbréf.
8. Þátttaka í verðbréfaútboðum og þjónusta tengd þeim
9. Ráðgjöf til fyrirtækja um fjármagnsskipan, áætlanagerð og skyld mál og ráðgjöf og þjónusta varðandi samruna fyrirtækja og kaup á þeim
10. Miðlun á peningamarkaði
11. Stýring eignasafna og tengd ráðgjöf
12. Varsla og umsýsla verðbréfa
13. Upplýsingar um lánehafi
14. Útleiga geymsluhólfa

Þjónustan og starfsemin sem kveðið er á um í A- og B-þætti I. viðauka tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB um markaði fyrir fjármálagerninga (1) er háð gagnkvæmri viðurkenningu í samræmi við þessa tilskipun þegar hún vísar til fjármálagerninganna sem kveðið er á um í C-þætti I. viðauka þessarar tilskipunar.

---

(1) Stjórn. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 2006/31/EB (Stjórn. ESB L 114, 27.4.2006, bls. 60).

II. VIÐAUKI

FLOKKUN Á LIÐUM UTAN EFNAHAGSREIKNINGS

Mikil áhætta:

- ábyrgðir sem jafna má til beinna lána,
- lánaafleiður,
- samþykktir vixlar,
- framsal á víxlum sem önnur lánastofnun hefur ekki áritað um ábyrgð,
- viðskipti með endurkröfurétti,
- óafturkallanlegar bakábyrgðir sem jafna má til beinna lána,
- eignir keyptar samkvæmt framvirkum kaupsamningi,
- framvirk innlánsviðskipti,
- ógreiddur hluti í hlutabréfum og verðbréfum sem eru greidd að hluta,
- samningar um eignasölu og endurhverf verðbréfakaup eins og skilgreint er í 3. og 5. mgr. 12. gr. tilskipunar 86/635/EBE, og
- aðrir liðir sem einnig bera mikla áhættu.

Miðlungsiáhætta:

- útgefnar skjalaábyrgðir og staðfestar skjalaábyrgðir (sjá einnig „Miðlungsiáhætta/lítill áhætta“),
- ábyrgðir og tryggingar (þar með taldar tilboðs-, fullnustu-, tolla- og skattaábyrgðir) og ábyrgðir sem ekki verður jafnað til beinna lána,
- óafturkræfar bakábyrgðir sem ekki verður jafnað til beinna lána,
- ónotaðar lánsheimildir (samningar um að lána, kaupa verðbréf, veita ábyrgðir eða samþykkja víxla), upphaflega til lengri tíma en eins árs,
- sölutryggingar vegna verðbréfaútgáfu (NIF) og hlaupandi sölutryggingar vegna verðbréfa (RUF), og
- aðrir liðir með miðlungsiáhættu og tilkynntir framkvæmdastjórninni.

Miðlungsiáhætta/lítill áhætta:

- skjalaábyrgðir þar sem vörusending er sett sem veð og aðrir áþekkir gerningar,
- ónotaðar lánsheimildir (samningar um að lána, kaupa verðbréf, veita ábyrgðir eða samþykkja víxla), upphaflega til eins árs eða skemmri tíma sem ekki hægt er að segja upp skilyrðislaust án fyrirvara hvenær sem er, eða veita ekki á skilvirkan hátt sjálfkrafa uppsögn vegna minnkandi lánstrausts lántaka og
- aðrir liðir með miðlungsiáhættu/litla áhættu og tilkynntir framkvæmdastjórninni.

Lítill áhætta:

- ónotaðar lánsheimildir (samningar um að lána, kaupa verðbréf, veita ábyrgðir eða samþykkja víxla), sem hægt er að segja upp skilyrðislaust án fyrirvara hvenær sem er, eða veita á skilvirkan hátt sjálfkrafa uppsögn vegna minnkandi lánstrausts lántaka. Heimilt er að líta á smásömulánsheimildir sem svo að hægt sé að segja þeim upp skilyrðislaust ef skilmálar heimila lánastofnun að fella þær úr gildi, að því marki sem heimilað er samkvæmt neytendavernd og tengdri löggjöf, og
  - aðrir liðir með litla áhættu og tilkynntir framkvæmdastjórninni.
-

III. VIÐAUKI

MEÐHÖNDLUN MÓTAÐILAÁHÆTTU VEGNA AFLEIÐUGERNINGA, ENDURHVERFRA VIÐSKIPTA, LÁNTÖKU EÐA LÁNVEITINGA Í VERÐBRÉFUM EÐA HRÁVÖRU, LANGRA SAMNINGA MEÐ AFHENDINGU OG VIÐBÓTARLÁNVEITINGA VEGNA KAUPA/SÖLU VERÐBRÉFA

1. HLUTI

Skilgreiningar

Í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

Almenn hugtök

1. „Mótaðilaáhætta (CCR)“: sú hætta sem er á því að mótaðili að viðskiptum gæti lent í vanskilum fyrir lokauppgjör sjóðstreymis viðskiptanna.
2. „Milligönguaðili“: aðili sem með löglegum hætti setur sig á milli mótaðila að samningum sem verslað er með á einum eða fleiri fjármálamörkuðum, með því að verða kaupandi gagnvart hverjum seljanda og seljandi gagnvart hverjum kaupanda.

Tegundir viðskipta

3. „Langir samningar með afhendingu“: viðskipti þar sem mótaðili skuldbindur sig til að afhenda verðbréf, hrávöru eða fjárhæð erlends gjaldeyris gegn reiðufé, öðrum fjármálagerningum eða verðbréfum, eða öfugt, að loknum uppgjör- eða afhendingarfresti sem tilgreindur er í samningnum sem lengri en nemur stysta markaðsstaðli fyrir þessi tilteknu viðskipti eða fimm virkum dögum eftir daginn sem lánastofnunin stofnar til viðskiptanna, eftir því hvor er styttri.
4. „Viðbótarlánveiting vegna kaupa/sölu verðbréfa“: viðskipti þar sem lánastofnun hækkar lánaþingreiðslu í tengslum við kaup eða sölu verðbréfa, eða það að halda þeim eða eiga viðskipti með þau. Viðbótarlánveitingar vegna kaupa/sölu verðbréfa taka ekki til annarra lána sem eru tryggð með veði í verðbréfum.

Skuldajöfnunarsöfn, áhættuvarnasöfn og tengd hugtök

5. „Skuldajöfnunarsafn“: flokkur viðskipta við einn mótaðila sem eru með fyrirvara um tvíhliða skuldajöfnunarsamning, sem er framfylgjanlegur samkvæmt lögum, og þar sem skuldajöfnun er viðurkennd skv. 7. hluta þessa viðauka og 90.–93. gr. Öll viðskipti sem ekki eru háð tvíhliða skuldajöfnunarsamningi, sem er framfylgjanlegur samkvæmt lögum, og eru viðurkennd skv. 7. hluta þessa viðauka, skulu túlkuð sem eigið skuldajöfnunarsafn að því er varðar þennan viðauka.
6. „Áhættustaða“: áhættutala sem er úthlutað á viðskipti samkvæmt staðalaðferð sem sett er fram í 5. hluta, eftir fyrirfram ákveðnu reikniriti.
7. „Áhættuvarnasafn“: flokkur áhættustaðna vegna viðskipta innan staks skuldajöfnunarsafns þar sem einungis staða þeirra skiptir máli við ákvörðun á virði áhættuskuldbindingar samkvæmt staðalaðferð sem er sett fram í 5. hluta.
8. „Samkomulag um tryggingafé“: samningsbundið samkomulag eða ákvæði samnings þar sem einn mótaðili skal veita tryggingu til annars mótaðila þegar áhætta þess mótaðila gagnvart fyrri mótaðila er hærrí en nemur tilgreindu þrepi.
9. „Viðmiðunarmörk tryggingarfjár“: hæsta fjárhæð áhættukröfu sem er útistandandi þar til einn aðili hefur rétt á að kalla eftir tryggingu.
10. „Áhættutímabil tryggingarfjár“: tímabilið frá síðustu skiptum á tryggingu sem ver skuldajöfnunarsafn viðskipta við mótaðila í vanskilum þar til búið er að gera stöðu þess mótaðila upp og markaðsáhættan sem eftir stendur er áhættuvarin á ný.
11. „Virkur binditími samkvæmt innralíkansaðferðinni, vegna skuldajöfnunarsafns sem hefur lengri binditíma en eitt ár“: hlutfall summu væntrar áhættu á líftíma viðskiptanna í skuldajöfnunarsafninu afvaxtað með áhættulausum vöxtum, deilt

með summu væntrar áhættu á einu ári í skuldajöfnunarsafni afvaxtað með áhættulausum vöxtum. Heimilt er að aðlaga þennan virka binditíma svo hann endurspegli framlengingaráhættu með því að skipta út væntri áhættu fyrir virka vænta áhættu vegna spátímabila sem eru skemmri en eitt ár.

12. „Skuldajöfnun milli afurða“: viðskipti í mismunandi afurðaflokkum innan sama skuldajöfnunarsafns meðtalin, samkvæmt reglum um skuldajöfnun milli afurða sem settar eru fram í þessum viðauka.
13. „Gildandi markaðsvirði“ : hreint markaðsvirði verðbréfasafns viðskipta innan skuldajöfnunarsafns við mótaðilann, að því er varðar 5. hluta. Við útreikninga á gildandi markaðsvirði er notast við bæði jákvætt og neikvætt markaðsvirði.

Dreifing

14. „Dreifing á markaðsvirði“: spá um líkindadreifingu hreins markaðsvirðis viðskipta innan skuldajöfnunarsafns vegna tiltekns dags síðar meir (spátímabilið), að gefnu raunmarkaðsvirði þessara viðskipta til dagsins í dag.
15. „Dreifing áhættuskuldbindinga“: spá um líkindadreifingu markaðsvirðis sem verður til við að spátílvik um neikvætt markaðsvirði eru látin jafngilda núlli.
16. „Áhættuhlutlaus dreifing“ : dreifing á markaðsvirði eða áhættuskuldbindingum á tímabili síðar meir þar sem dreifingin er reiknuð með því að nota afleitt markaðsvirði, s.s. afleitt flökt.
17. „Raundreifing“: dreifing á markaðsvirði eða áhættukröfum á tímabili síðar meir þar sem dreifingin er reiknuð með því að nota söguleg gögn eða raunvirði s.s. flökt sem reiknað er með því að nota fyrra verð eða breytingar á gengi.

Mælikvarðar og breytingar á áhættu

18. „Gildandi áhætta“: núll eða markaðsvirði viðskipta eða verðbréfasafns viðskipta innan skuldajöfnunarsafns við mótaðila sem myndi glatast við vanskil mótaðila, eftir því hvort er hærra, að því gefnu að ekkert endurheimtist af virði þessara viðskipta við gjaldþrot.
19. „Hámarksáhætta“: hátt hundraðsmark dreifingar á áhættuskuldbindingum á tilteknum degi síðar meir áður en kemur að gjaldþroti viðskiptanna með lengstu afhendinguna í skuldajöfnunarsafninu.
20. „Vænt áhætta (EE)“: meðaltal dreifingar áhættuskuldbindinga á tilteknum degi síðar, áður en kemur til greiðslu viðskipta með lengsta binditíma í skuldajöfnunarsafninu.
21. „Virkt vænt áhætta á ákveðnum degi“: hæsta vænta áhætta sem liggur fyrir þann dag eða fram að þeim degi. Á hinn bóginn er hægt að skilgreina hana fyrir tiltekinn dag sem vænta áhættu á þeim degi eða virka áhættu á fyrri degi, eftir því hvort er hærra.
22. „Vænt jákvæð áhætta (EPE)“: vegið meðaltal væntra áhættuskuldbindinga á tilteknu tímabili þar sem vægið er þá að hlutfall sem einstök vænt áhætta myndar á öllu tímabilinu. Við útreikninga á lágmarkskröfum um eigið fé er tekið meðaltal fyrsta ársins eða, ef allir samningar innan skuldajöfnunarsafnsins eru með gildistíma skemmri en eitt ár, á tímabili samnings sem hefur lengstan gildistíma innan jöfnunarsafnsins.
23. „Virkt vænt jákvæð áhætta“: vegið meðaltal tímabils virkrar væntrar jákvæðrar áhættu á fyrsta ári eða, ef allir samningar innan skuldajöfnunarsafnsins hafa skemmri binditíma en eitt ár, á tímabili samnings sem hefur lengstan binditíma innan skuldajöfnunarsafnsins, þar sem vægið er hlutfall sem einstök vænt jákvæð áhætta myndar á öllu tímabilinu.
24. „Aðlögun á lánshæfi“: aðlögun verðbréfasafns viðskiptanna við mótaðila að meðalmarkaðsvirði. Þessi aðlögun endurspeglar markaðsvirði þeirrar útlánaáttu sem verður til vegna þess að samningsbundið samkomulag við mótaðila er ekki uppfyllt. Þessi aðlögun getur endurspeglað markaðsvirði útlánaáttu mótaðilans eða markaðsvirði útlánaáttu bæði lánastofnunarinnar og mótaðilans.

25. „Einhliða aðlögun á lánsþæfi“: aðlögun á lánsþæfi sem endurspeglar markaðsvirði útlánaáættu mótaðila gagnvart lánastofnuninni, en endurspeglar ekki markaðsvirði útlánaáættu lánastofnunarinnar gagnvart mótaðilanum.

Áhætta tengd mótaðilaáættu

26. „Framlengingaráhætta“: sú fjárhæð sem vænt jákvæð áhættustaða er vanmetin um þegar þess er vænst að viðskipti við mótaðila muni eiga sér stað á áframhaldandi grundvelli. Viðbótaráhættukrafa sem stafar af þessum síðari viðskiptum er ekki innifalin í útreikningi á væntri jákvæðri áhættukröfu.
27. „Almenn fylgniáhætta“: verður til þegar líkur á vanefndum mótaðila eru tengdar á jákvæðan hátt við almenna þætti markaðsáættu.
28. Sértek fylgniáhætta“: verður til þegar áhættukrafa á ákveðinn mótaðila hefur jákvæða fylgni við líkur á vanefndum mótaðilans vegna eðlis viðskiptanna við mótaðilann. Lánastofnun skal teljast óvarin fyrir sértækri fylgniáhættu ef talið er að framtíðaráhættukrafa á ákveðinn mótaðila verði mikil þegar líkur á vanefndum mótaðila eru einnig miklar.

2. HLUÐI

Val á aðferð

1. Með fyrirvara um 2. og 7. lið skulu lánastofnanir ákvarða virði áhættuskuldbindinga vegna samninganna sem skráðir eru í IV. viðauka með einni af aðferðunum sem settar eru fram í 3.–6. hluta. Lánastofnunum sem ekki eru hæfar til að hljóta meðferðina sem sett er fram í 2. mgr. 18. gr. tilskipunar 2006/49/EB er ekki heimilt að nota aðferðina sem sett er fram í 4. hluta. Lánastofnunum er ekki heimilt að nota aðferðina sem sett er fram í 4. hluta til að ákvarða virði áhættuskuldbindinga vegna samninganna sem skráðir eru í 3. lið IV. viðauka.

Samþætt notkun aðferðanna sem settar eru fram í 3.–6. hluta skal heimiluð til frambúðar innan samsteypu, en ekki hjá einum lögaðila. Samþætt notkun aðferðanna sem settar eru fram í 3. og 5. hluta hjá lögaðila skal heimiluð ef ein af aðferðunum er notuð vegna tilvikanna sem sett eru fram í 19. lið 5. hluta.

2. Með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda er lánastofnunum heimilt að ákvarða virði áhættuskuldbindinga fyrir:
- samningana sem skráðir eru í IV. viðauka,
  - endurhverf viðskipti,
  - viðskipti í tengslum við lántökur eða lánveitingar í verðbréfum eða hrávöru,
  - viðbótarlánveitingar vegna kaupa/sölu verðbréfa, og
  - langir samningar með afhendingu, með innralkansaðferðinni eins og hún er sett fram í 6. hluta.
3. Ef lánastofnun kaupir lánaafleiðuvörn gegn áættu utan veltubókar eða gegn mótaðilaáættu, er henni heimilt að reikna út eiginfjárkröfur fyrir vörðu eignina í samræmi við 83.–92. lið 3. hluta VII. viðauka, eða með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda, í samræmi við 4. lið 1. hluta VII. viðauka eða 96.–104. lið 4. hluta VII. viðauka. Í slíkum tilvikum er virði áhættuskuldbindingar fyrir mótaðilaáættu vegna þessara lánaafleiða höfð núll.
4. Virði áhættuskuldbindinga vegna mótaðilaáættu af seldum skuldatryggingum utan veltubókar, þar sem farið er með þær sem útlánavörn sem lánastofnunin veitir og þær eru háðar eiginfjárkröfum vegna útlánaáættu fyrir alla grundvallarfjárhæðina, er haft núll.
5. Samkvæmt öllum aðferðum sem settar eru fram í 3.–6. hluta samsvarar virði áhættuskuldbindingar vegna tiltekins mótaðila samanlögðu virði áhættuskuldbindinga sem er reiknað út fyrir hvert skuldajöfnunarsafn hjá þeim mótaðila.
6. Virði áhættuskuldbindingar fyrir mótaðilaáættu má vera núll vegna afleiðusamninga eða endurhverfra viðskipta, viðskipta í tengslum við lántökur eða lánveitingar í verðbréfum eða hrávöru, langra samninga með afhendingu og

viðbótarlánveitinga vegna kaupa/sölu verðbréfa, sem eru útistandandi við mótaðila og sem milligönguaðili hefur ekki hafnað. Enn fremur má virði áhættuskuldbindingar fyrir mótaðilaáhættu vera núll vegna útlánaáhættu gagnvart milligönguaðila sem verður til vegna afleiðusamninga, endurhverfra viðskipta, viðskipta í tengslum við lántöku eða lánveitingar í verðbréfum eða hrávöru, langra samninga með afhendingu og viðbótarlánveitinga vegna kaupa/sölu verðbréfa eða annarra áhættuskuldbindinga, eins og lögbær yfirvöld ákvarða, sem lánastofnunin er með útistandandi gagnvart milligönguaðilanum. Áhættuskuldbindingar milligönguaðila vegna mótaðilaáhættu gagnvart þátttakendum í fyrirkomulagi hans skulu vera tryggðar að fullu daglega.

7. Hægt er að ákvarða áhættuskuldbindingar sem verða til vegna langra samninga með afhendingu með því að nota hverja þeirra aðferða sem settar eru fram í 3.–6. hluta, án tillits til þeirra aðferða sem valdar eru við meðhöndlun afleiða utan skipulegra verðbréfamarkaða og endurhverfra viðskipta, viðskipta í tengslum við lántöku eða lánveitingar í verðbréfum eða hrávöru og viðbótarlánveitinga vegna kaupa/sölu verðbréfa. Við útreikning á eiginfjárkröfum vegna langra samninga með afhendingu mega lánastofnanir sem nota aðferðina sem sett er fram í 84.–89. gr. nota áhættuvog samkvæmt aðferðinni sem sett er fram í 78.–83. gr. til frambúðar og án tillits til mikilvægis slíkra staðna.
8. Að því er varðar aðferðirnar sem eru settar fram í 3. og 4. hluta verða lögbær yfirvöld að sjá til þess að grundvallarfjárhæðin, sem tekið er mið af, sé hæfilegur mælikvarði á áhættuna sem í samningnum felst. Þegar til dæmis er gert ráð fyrir því í samningnum að greiðsluflæði margfaldist verður að leiðrétta grundvallarfjárhæðina svo að tekið sé tillit til áhrifa margföldunarinnar á áhættusamsetningu samningsins.

3. HLUTI

Markaðsvirðisaðferð

Áfangi a: Með því að meta alla samninga á markaðsvirði má finna nógildandi endurnýjunarkostnað allra samninga með jákvætt virði.

Áfangi b: Í því skyni að reikna út hugsanlega framtíðarlánaáhættu, nema þegar um er að ræða vaxtaskiptasamninga á breytilegu gengi (*e. floating/floating*) í einum gjaldmiðli þar sem einvörðungu nógildandi endurnýjunarkostnaður er reiknaður út, skal margfalda reiknaðan höfuðstól samninganna eða undirliggjandi virði með eftirfarandi prósentutölum í töflu 1:

Tafla 1⁽¹⁾ ⁽²⁾

Eftirstöðvatími (³)	Vaxtasamningar	Samningar er varða gjaldeyrisgengi og gull	Hlutabréfasamningar	Samningar er varða aðra góðmálma en gull	Samningar er varða aðrar hrávörur en góðmálma
Eitt ár eða minna	0%	1 %	6 %	7 %	10 %
Meira en eitt ár, minna en fimm ár	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Meira en fimm ár	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

⁽¹⁾ Fara skal með samninga, sem falla ekki undir neinn af flokkunum fimm í töflunni, á sama hátt og samninga um aðrar hrávörur en góðmálma.

⁽²⁾ Í tilviki samninga sem fela það í sér að höfuðstól er skipt margsinnis, verður að margfalda prósentutöluna með fjölda þeirra greiðslna sem eftir er að inna af hendi samkvæmt samningnum.

⁽³⁾ Í samningum, sem eru gerðir til að gera upp áhættuskuldbindingar sem eru útistandandi eftir tiltekna greiðsludaga og þar sem skilmálar eru endurskoðaðir þannig að markaðsvirði samningsins verður núll á þessum tilteknu dögum, yrði eftirstöðvatíminn jafnlangur tímabilinu fram að næsta endurskoðunardegi. Þegar um er að ræða vaxtasamninga, sem uppfylla þessar viðmiðunarreglur og hafa eftirstöðvatíma sem er lengri en eitt ár, skal hlutfallið ekki vera lægra en 0,5%.

Ef reikna á út hugsanlega framtíðarlánaáhættu í samræmi við áfanga b geta lögbær yfirvöld leyft lánastofnunum, að nota hlutföllin í töflu 2 í stað þeirra sem eru í töflu 1, að því tilskildu að stofnanirnar nýti sér möguleikann, sem lýst er í 21. lið IV. viðauka við tilskipun 2006/49/EB vegna samninga er tengjast hrávörum öðrum en gulli í skilningi 3. liðar IV. viðauka við þessa tilskipun:

Tafla 2

Eftirstöðvatími	Góðmálmar (nema gull)	Ókýrir málmar	Landbúnaðarafurðir („mjúkar hrávörur (e. softs)“)	Annað, þ.á.m. orkuframleiðsluvörur
Eitt ár eða minna	2 %	2,5 %	3 %	4%
Meira en eitt ár, minna en fimm ár	5 %	4%	5 %	6 %
Meira en fimm ár	7,5 %	8 %	9 %	10 %

Áfangi c: Samtala núgildandi endurnýjunarkostnaðar og hugsanlegrar framtíðarlánaáhættu er fjárhæð áhættuskuldbindingar.

4. HLUÐI

Aðferð upprunalegrar áhættu

Áfangi a: Reiknaður höfuðstóll hvers gernings er margfaldaður með hundraðshlutunum sem eru sýndir hér í töflu 3.

Tafla 3

Upphaflegur binditími ⁽¹⁾	Vaxtasamningar	Samningar er varða gjaldeyrisgengi og gull
Eitt ár eða minna	0,5 %	2 %
Meira en eitt ár, en ekki yfir tvö ár	1 %	5 %
Viðbót fyrir hvert ár að auki	1 %	3 %

Áfangi b: Upprunaleg áhætta, sem þannig fæst, skal vera virði áhættuskuldbindingar.

5. HLUÐI

Stöðluð aðferð

1. Staðlaða aðferðin er einungis notuð fyrir afleiður utan skipulegs verðbréfamarkaðar og langa samninga með afhendingu. Virði áhættuskuldbindingar skal reiknað út sérstaklega fyrir hvert skuldajöfnunarsafn. Virðið skal ákvarðað að teknu tilliti til trygginga á eftirfarandi hátt:

Virði áhættuskuldbindingar =

⁽¹⁾ Þegar um er að ræða vaxtasamninga geta lánastofnanir, að fengnu samþykki lögbærra yfirvalda, valið á milli upphaflegs binditíma eða eftirstöðvatíma.

$$\beta^* \max \left(CMV - CMC \cdot \sum_i \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_i RPC_{ij} \right| \cdot CCRM_j \right)$$

þar sem:

CMV = gildandi markaðsvirði verðbréfasafns viðskipta innan skuldajöfnunarsafns við mótaðila án tillits til trygginga, þ.e. þar sem:

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

þar sem:

CMV_i = gildandi markaðsvirði viðskipta i,

CMC = gildandi markaðsvirði tryggingarinnar sem er úthlutað á skuldajöfnunarsafn, þ.e., þar sem:

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

þar sem CMC_l = gildandi markaðsvirði tryggingar l,

i = stuðull fyrir viðskipti,

l = stuðull fyrir tryggingu,

j = stuðull fyrir flokk áhættuvarnarsafns. Þessi áhættuvarnarsöfn samsvara áhættuþáttum og fyrir þá er hægt er að jafna út áhættustöðu með gagnstæð formerki til að fá út hreina áhættustöðu sem áhættuskuldbindingin er svo metin út frá.

RPT_{ij} = áhættustaða vegna viðskipta i að því er varðar áhættuvarnarsafn j,

RPC_{lj} = áhættustaða vegna tryggingar l að því er varðar áhættuvarnarsafn j,

CCRM_j = margfaldari mótaðilaáhættu sem er settur fram í töflu 5, að því er tekur til áhættuvarnarsafns j,

β = 1.4.

Trygging sem fengin er frá mótaðila hefur jákvætt formerki og tilkynnt trygging gagnvart mótaðila hefur neikvætt formerki.

Trygging sem er færð fyrir þessa aðferð er takmörkuð við trygginguna sem er hæf skv. 11. lið 1. hluta í VIII. viðauka við þessa tilskipun og 9. lið II. viðauka við tilskipun 2006/49/EB.

2. Þegar viðskipti með afleiður utan skipulegs verðbréfamarkaðar með línulegt áhættusnið mæla fyrir um að hafa skipti á fjármálagerningi fyrir greiðslu, er vísað til greiðsluhlutans sem greiðsluliðar. Viðskipti sem mæla fyrir um skipti greiðslu gegn greiðslu samanstanda af tveimur greiðsluliðum. Greiðsluliðirnir samanstanda af samningsbundnum bókfærðum greiðslum, þ.m.t. grundvallarfjárhæð viðskiptanna. Lánastofnunum er heimilt að virða að vettugi vaxtaáhættu vegna greiðsluliða með styttri eftirstöðvatíma en eitt ár að því er varðar eftirfarandi útreikninga. Lánastofnunum er heimilt að meðhöndla viðskipti sem samanstanda af tveimur greiðsluliðum, sem eru gefnir upp í sama gjaldmiðli, svo sem vaxtaskiptasamningar, sem ein heildarviðskipti. Meðferð vegna greiðsluliða gildir um heildarviðskiptin.
3. Viðskipti með línulegt áhættusnið og með hlutabréf (þ.m.t. hlutabréfavísitölur), gull, aðra eðalmálma eða aðrar hrávörur sem undirliggjandi fjármálagerninga eru tengd við áhættustöðu í viðkomandi hlutabréfi (eða hlutabréfavísitölu) eða hrávöru (þ.m.t. gull og aðrir eðalmálmur) og vaxtaáhættustöðu vegna greiðsluliðarins. Ef greiðsluliðurinn er tilgreindur í erlendum gjaldeyri er hann einnig tengdur við áhættustöðu í viðkomandi gjaldeyri.
4. Viðskipti með línulegt áhættusnið og með skuldagerning sem undirliggjandi gerning eru tengd við vaxtaáhættustöðu vegna skuldagerningarsins og aðra vaxtaáhættustöðu vegna greiðsluliðarins. Viðskipti með línulegt áhættusnið sem mæla fyrir um skipti greiðslu gegn greiðslu, þ.m.t. framvirk gjaldeyrisviðskipti, eru tengd við vaxtaáhættustöðu fyrir hvern greiðslulið. Ef undirliggjandi skuldagerningur er gefinn upp í erlendum gjaldmiðli er skuldagerningurinn tengdur við

áhættustöðu í þeim gjaldeyri. Ef greiðsluliður er gefinn upp í erlendum gjaldmiðli er greiðsluliðurinn aftur tengdur við áhættustöðu í þeim gjaldeyri. Virði áhættuskuldbindingar sem úthlutað er á vaxtaskipti í erlendum gjaldmiðli er núll.

5. Stærð áhættustöðu vegna viðskipta með línulegt áhættusnið er virkt hugsað verðmæti (markaðsverð margfaldað með magni) undirliggjandi fjármálagerninga (þ.m.t. hrávörur) umreiknað í gjaldmiðil ríkis lánastofnunarinnar, að undanskildum skuldagerningum.
6. Stærð áhættustöðu, að því er varðar skuldagerninga og greiðsluliði, er virkt hugsað verðmæti útistandandi bókfærðra greiðslna (þ.m.t. grundvallarfjárhæðin) umreiknað í gjaldmiðil ríkis lánastofnunarinnar, margfaldað með breyttum gildistíma skuldagerningsins eða greiðsluliðar.
7. Stærð áhættustöðu vegna skuldatryggingar er hugsað verðmæti viðmiðunarskuldagernings, margfaldað með eftirstöðvatíma skuldatryggingarinnar.
8. Stærð áhættustöðu vegna afleiðu utan skipulegra verðbréfamarkaða með ólínulegt áhættusnið, þ.m.t. valréttir og skiptiréttir, er jöfn deltajafngildi virks hugsaðs verðmætis fjármálagerningsins sem liggur til grundvallar viðskiptunum, nema um sé að ræða undirliggjandi skuldagerning.
9. Stærð áhættustöðu vegna afleiðu utan skipulegra verðbréfamarkaða með ólínulegt áhættusnið, þ.m.t. valréttir og skiptiréttir, þar sem til grundvallar liggur skuldagerningur eða greiðsluliður, er jöfn deltajafngildi virks hugsaðs verðmætis fjármálagerningsins eða greiðsluliðarins, margfaldað með breyttum gildistíma skuldagerningsins eða greiðsluliðarins, eftir því sem við á.
10. Við ákvörðun áhættustaða skal farið með tryggingu frá mótaðila sem kröfu á mótaðilann samkvæmt afleiðusamningi (gnóttstaða) sem er á gjalddaga í dag, en farið skal með tilkynnta tryggingu sem skuldbindingu gagnvart mótaðilanum (skortstaða) sem er á gjalddaga í dag.

11. Lánastofnunum er heimilt að nota eftirfarandi formúlur til að ákvarða stærð og formerki áhættustöðu:

vegna allra gerninga annarra en skuldagerninga:

virkt hugsað verðmæti, eða

$$\text{deltajafngildi virks hugsaðs verðmætis} = p_{\text{ref}} \frac{\partial V}{\partial p}$$

þar sem:

p_{ref} = verð undirliggjandi gernings, tilgreint í viðmiðunargjaldmiðli

V = virði fjármálagerningsins (að því er varðar valrétt er það valréttarverð og að því er varðar viðskipti með línulegt áhættusnið er það virði undirliggjandi gerningsins),

p = verð undirliggjandi gernings, tilgreint í sama gjaldmiðli og V ,

vegna fjármálagerninga og greiðsluliða allra viðskipta:

virkt hugsað verðmæti, margfaldað með breyttum gildistíma, eða

deltajafngildi virks hugsaðs verðmætis, margfaldað með breyttum gildistíma

$$\frac{\partial V}{\partial p}$$

þar sem:

V = virði fjármálagerningsins (að því er varðar valrétt er það valréttarverð og að því er varðar viðskipti með línulegt áhættusnið er það virði undirliggjandi gerningsins eða greiðsluliðarins, eftir því sem við á),

r = vaxtastig.

Ef V er tilgreint í gjaldmiðli öðrum en viðmiðunargjaldmiðli skal umreikna afleiðurnar yfir í viðmiðunargjaldmiðil með margföldun með viðeigandi gengi.

12. Áhættustöður ber að flokka í áhættuvarnarsöfn. Algildi fjárhæðar summu áhættustöðu sem verður til er reiknað út fyrir hvert áhættuvarnarsöfn. Fjárhæðin er nefnd „hrein áhættustaða“ og er táknuð með:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

í formúlunum sem settar eru fram í 1. mgr.

13. Að því er varðar vaxtaáhættustöður vegna trygginga í formi innlána sem tekið er við frá mótaðila, vegna greiðsluliða og vegna undirliggjandi skuldageringa, þar sem við á 1,60% eiginfjárfkrafa eða lægri, samkvæmt töflu 1 í I. viðauka við tilskipun 2006/49/EB, eru sex áhættuvarnarsöfn fyrir hvern gjaldmiðil, eins og tilgreint er í töflu 4 hér á eftir. Áhættuvarnarsöfn eru skilgreind með samsetningu á skilyrðunum „binditími“ og „viðmiðunarvextir“.

Tafla 4

	Viðmiðunarvextir (sem taka mið af ríkisvöxtum)	Viðmiðunarvextir (sem taka mið af öðrum vöxtum)
Binditími	← 1 ár	← 1 ár
Binditími	>1 — ← 5 ár	>1 — ← 5 ár
Binditími	> 5 ár	> 5 ár

14. Að því er varðar vaxtaáhættustöður vegna undirliggjandi skuldageringa eða greiðsluliða þar sem vextir eru tengdir viðmiðunarvöxtum sem endurspeglar almenna markaðsvexti, er eftirstöðvatími lengd tímabilsins fram að næsta endurmati vaxta. Í öllum öðrum tilvikum er hann það sem eftir lifir af binditíma undirliggjandi gerninga eða, að því er varðar greiðsluliði, það sem eftir lifir af binditíma viðskiptanna.

15. Eitt áhættuvarnarsöfn er fyrir hvern útgefanda viðmiðunarskuldagerings sem liggur til grundvallar skuldatryggingu.

16. Að því er varðar vaxtaáhættustöður vegna peningainnleggs, sem mótaðili leggur fram sem tryggingu, þegar sá mótaðili hefur ekki útstandandi skuldbindingar með lága sérstaka áhættu og vegna undirliggjandi skuldageringa, þar sem við á 1,60% eiginfjárfkrafa eða lægri, samkvæmt töflu 1 í I. viðauka við tilskipun 2006/49/EB, er eitt áhættuvarnarsöfn fyrir hvern útgefanda. Þegar greiðsluliður líkir eftir slíkum skuldageringi er einnig eitt áhættuvarnarsöfn fyrir hvern útgefanda viðmiðunarskuldageringsins. Lánastofnunum er heimilt að úthluta í sama áhættuvarnarsöfn áhættustöðum sem verða til vegna skuldageringa ákvedins útgefanda, eða vegna viðmiðunarskuldageringa sama útgefanda sem greiðsluliðir líkja eftir, eða sem liggja til grundvallar skuldatryggingu.

17. Undirliggjandi fjármálagerningum öðrum en skuldagerningum skal einungis úthlutað í sömu áhættuvarnarsöfn, ef þeir eru sams konar eða áþekkir gerningar. Í öllum öðrum tilvikum skal úthluta þeim í aðgreind áhættuvarnarsöfn. Skyldleiki gerninga er staðfestur á eftirfarandi hátt:

- að því er varðar hlutabréf eru gerningar frá sama útgefanda áþekkir. Farið er með hlutabréfavísitölu sem aðgreindan útgefanda,
- að því er varðar eðalmálma eru gerningar úr sama málmi áþekkir. Farið er með vísitölu eðalmálma sem aðgreindan eðalmálm,
- að því er varðar raforku eru áþekkir gerningar þeir afhendingarréttir og skyldur sem vísa til sama tímabils á eða utan hámarksálagstíma, innan hvers 24 stunda tímabils, og
- að því er varðar hrávörur eru gerningar í sömu hrávöru áþekkir. Farið er með hrávöruvísitölu sem aðgreinda hrávöru.

18. Margfaldarar mótaðilaáhættu (CCRM) vegna mismunandi flokka áhættuvarnarsafna eru settir fram í töflu 5 hér á eftir:

Tafla 5

	Flokkar áhættuvarnarsafna	CCRM
1.	Vextir	0,2 %
2.	Vextir fyrir áhættustöður vegna viðmiðunarskuldagernings sem liggur til grundvallar skuldtryggingu og þar sem 1,60% eiginfjárfkrafa eða lægri á við samkvæmt töflu 1 í I. viðauka við tilskipun 2006/49/EB	0,3%
3.	Vextir fyrir áhættustöður vegna skuldagernings eða viðmiðunarskuldagernings þar sem yfir 1,60% eiginfjárfkrafa á við samkvæmt töflu 1 í I. viðauka við tilskipun 2006/49/EB	0,6%
4.	Gengi gjaldmiðla	2,5%
5.	Raforka	4%
6.	Gull	5%
7.	Hlutabréf	7 %
8.	Góðmálmar (aðrir en gull)	8,5%
9.	Önnur hrávara (að undanskildum góðmálum og raforku)	10%
10.	Undirliggjandi gerningar afleiða utan skipulegra verðbréfamarkaða sem eru ekki í neinum ofangreindra flokka	10 %

Undirliggjandi gerningum afleiða utan skipulegra verðbréfamarkaða, eins og um getur í 10. lið í töflu 5 skal skipað í aðgreind áhættuvarnsöfn að því er varðar hvern flokk undirliggjandi gerninga.

19. Að því er varðar viðskipti sem ekki eru með línulegt áhættusnið eða vegna greiðsluliða og viðskipta með undirliggjandi skuldagerninga sem lánastofnunin getur ekki ákvarðað deltaguð eða breyttan gildistíma fyrir, eftir því sem við á, með líkani, sem lögbæra yfirvaldið hefur samþykkt að notað skuli til að ákvarða lágmarkskröfur um eigið fé vegna markaðsáhættu, skulu lögbær yfirvöld ákvarða stærð áhættustöðu og viðkomandi margfaldara mótaðilaáhættu varfærnislega. Að öðrum kosti er lögbærum yfirvöldum heimilt að krefjast notkunar á aðferðinni sem er sett fram í 3. hluta. Ekki skal færa inn skuldajöfnun (þ.e. virði áhættuskuldbindingar skal ákvarða líkt og til væri skuldajöfnunarsafn sem einungis samanstæði af viðkomandi viðskiptum).
20. Lánastofnun skal hafa innri verklagsreglur til að sannreyna að áður en viðskipti eru færð í áhættuvarnarsafn séu þau tryggð með skuldajöfnunarsamningi, sem er framfylgjanlegur samkvæmt lögum, og uppfylli skilyrðin sem eru sett fram í 7. hluta.
21. Lánastofnun sem notar tryggingu til að milda mótaðilaáhættu sína skal hafa innri verklagsreglur til að sannreyna að tryggingin uppfylli staðlana um lögfærðilega vissu sem settir eru fram í VIII. viðauka, áður en áhrif tryggingarinnar eru færðar inn í útreikning hennar.

6. HLUTI

Innrálfkansaðferð

1. Að fengnu samþykki lögbærra yfirvalda er lánastofnun heimilt að nota innrálfkansaðferðina til að reikna út virði áhættuskuldbindingar vegna viðskiptanna í i-lið 2. mgr. 2. hluta, eða vegna viðskiptanna í ii-, iii- og iv-lið 2. liðar í 2. hluta, eða vegna viðskiptanna í i- til iv-lið 2. liðar í 2. hluta. Í hverju þessara tilvika er heimilt að telja viðskiptin í v-lið

2. liðar í 2. hluta með. Þrátt fyrir 2. málsgrein 1. liðar í 2. hluta er lánastofnunum heimilt að velja að beita ekki þessari aðferð á áhættuskuldbindingar sem eru lítilvægar að stærð og áhættu. Lánastofnun skal standast kröfurnar sem eru settar fram í þessum hluta til þess að beita innralíkansaðferðinni.

2. Að fengnu samþykki lögbærra yfirvalda er heimilt að framkvæma innralíkansaðferðinni raðbundið yfir ólíkar viðskiptategundir og lánastofnuninni er heimilt á þessu tímabili að nota aðferðirnar sem settar eru fram í 3. eða 5. hluta. Þrátt fyrir það sem eftir er af þessum hluta skal ekki krefja lánastofnanir um notkun á sérstakri tegund líkans.
3. Lánastofnun skal nota aðferðirnar sem settar eru fram í 3. eða 5. hluta fyrir öll viðskipti með afleiður utan skipulegra verðbréfamarkaða og fyrir langa samninga með afhendingu ef hún hefur ekki hlotið leyfi til að beita innralíkansaðferðinni á þá. Sameiginleg notkun þessara tveggja aðferða er heimilud til frambúðar innan samstæðu. Samþætt notkun þessara tveggja aðferða hjá lögaðila er einungis leyfð ef önnur aðferðanna er notuð vegna tilvikanna sem sett eru fram í 19. lið 5. hluta.
4. Lánastofnanir sem hafa fengið heimild til að nota innralíkansaðferðina skulu ekki hverfa aftur til notkunar á aðferðunum sem settar eru fram í 3. eða 5. hluta, nema að gefnu tilefni og með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda. Ef lánastofnun hættir að fara að kröfunum sem settar eru fram í þessum hluta skal hún annaðhvort leggja fram áætlun til lögbæra yfirvaldsins um að hefja aftur, tímanlega, að framfylgja kröfunum eða sýna fram á að áhrif þess að fara ekki að kröfunum séu lítilvæg.

Virði áhættuskuldbindingar

5. Virði áhættuskuldbindinga skal mælt á stigi skuldajöfnunarsafns. Líkanið skal tilgreina spá um dreifingu breytinga á markaðsvirði skuldajöfnunarsafnsins sem rekja má til breytinga á markaðsbreytum, svo sem vöxtum, gengi gjaldmiðla. Líkanið skal svo reikna út virði áhættuskuldbindingar fyrir skuldajöfnunarsafnið á hverjum tilteknum degi síðar að gefnum breytingum á markaðsbreytum. Líkanið getur einnig náð til framtíðarhreyfinga á tryggingum, vegna mótaðila sem eru tryggðir með samningi um veð.
6. Lánastofnunum er heimilt að telja með gilda fjárhagslega tryggingu eins og hún er skilgreind í 11. lið 1. hluta VIII. viðauka við þessa tilskipun og 9. lið II. viðauka við tilskipun 2006/49/EB í spám sínum um dreifingu breytinga á markaðsvirði skuldajöfnunarsafns ef meginlegar og eigindlegar kröfur ásamt kröfum um upplýsingar fyrir innralíkansaðferðina eru uppfylltar að því er varðar trygginguna.
7. Virði áhættuskuldbindingar skal reiknað út sem margfeldi α sinnum virk vænt jákvæð áhætta sem hér segir:

Virði áhættuskuldbindingar = $\alpha \times$ virk vænt jákvæð áhætta

þar sem:

alfa (α) skal vera 1,4, en lögbærum yfirvöldum er heimilt að krefjast herra α , og virk vænt jákvæð áhætta skal reiknuð út með því að meta vænta áhættu (EEt) sem meðaláhættu á ákveðnum degi t , þar sem meðaltal er tekið af mögulegu framtíðarvirði viðkomandi þátta markaðsáhættu. Líkanið metur vænta áhættu sem röð ákveðinna dagsetninga síðar, t_1 , t_2 , t_3 o.s.frv.

8. Virk vænt áhætta skal reiknuð út endurkvæmt sem:

Virk EEt $_k$ = max(virk EEt $_{k-1}$; EEt $_k$)

þegar:

gildandi dagsetning er merkt sem t_0 og virk vænt áhætta t_0 jafngildir gildandi áhættu.

9. Í þessu tilliti er virk vænt jákvæð áhætta meðaltal virkrar væntrar áhættu á fyrsta ári framtíðaráhættu. Ef allir samningar innan skuldajöfnunarsafnsins hafa binditíma skemmri en eitt ár er vænt jákvæð áhætta meðaltal væntrar áhættu þar til allir samningar innan skuldajöfnunarsafnsins falla í gjalddaga. Virk vænt jákvæð áhætta er reiknuð út sem vegið meðaltal virkrar væntrar áhættu:

$$\text{Virki EPE} = \sum_{k=1}^{\min(1 \text{ ár; binditími})} \text{Virki EEtk} * (\Delta tk)$$

þegar:

vægið $\Delta tk = tk - tk-1$ gerir ráð fyrir tilvikum þegar framtíðaráhætta er reiknuð fyrir dagsetningar sem ekki er dreift jafnt yfir tímabil.

10. Mælikvarðar fyrir vænta áhættu eða hámarksáhættu skulu reiknaðir út á grundvelli dreifingar áhættuskuldbindinga sem gerir ráð fyrir þeim möguleika að áhættuskuldbindingar séu ekki normaldreifðar.
11. Lánastofnunum er heimilt að nota aðferð sem er varfærnari en α margfaldað með virkri væntri jákvæðri áhættu samkvæmt jöfnunni hér að ofan fyrir hvern mótaðila.
12. Þrátt fyrir 7. lið geta lögbær yfirvöld heimilað lánastofnunum að nota eigið mat á α , með fyrirvara um að það sé ekki lægra en 1,2, þar sem α skal jafngilda hlutfalli innra eigin fjár út frá hermun áhættuskuldbindinga allra mótaðila (deilistofn) og innra eigin fé byggðu á væntri jákvæðri áhættu (deilistuðull). Í deilistuðlinum skal vænt jákvæð áhætta notuð sem væri hún föst útistandandi fjárhæð. Lánastofnanir skulu sýna fram á að innra mat þeirra á α endurspegli í deilistuðlinum mikilvægar orsakir tilviljunarkenndrar fylgni í dreifingu markaðsvirðis viðskipta eða verðbréfasafna viðskipta mismunandi mótaðila. Innra mat á α skal taka mið af sundurgreinaleika verðbréfasafna.
13. Lánastofnun skal tryggja að deilistofn og deilistuðull α séu reiknuð á samræmdan máta með tilliti til aðferða við líkanasmíði, lýsinga á breytum og samsetningar verðbréfasafns. Aðferðin sem er notuð skal byggð á aðferð lánastofnunarinnar um innra eigið fé, vera vel skjalfest og með fyrirvara um sjálfstæða fullgildingu. Að auki skulu lánastofnanir endurskoða mat sitt a.m.k. ársfjórðungslega og oftár þegar samsetning verðbréfasafnsins er breytileg eftir tímabilum. Lánastofnanir skulu einnig meta líkansáhættuna.
14. Ef við á skal flökt og fylgni markaðsáhættuþátta sem notaðir eru í sameiginlegri hermun á markaðs- og lánsáhættu vera skilyrt við útlánaáhættuþætti til að endurspeglar mögulega aukningu á flökti eða fylgni við niðursveiflu í hagkerfinu.
15. Ef skuldajöfnunarsafnið er háð samkomulagi um tryggingarfé, skulu lánastofnanir nota einn eftirfarandi mælikvarða fyrir vænta jákvæða áhættu:
  - a) virk vænt jákvæð áhætta án tillits til samkomulags um tryggingarfé,
  - b) viðmiðunarmörk samkvæmt samkomulagi um tryggingarfé, ef þau eru jákvæð, auk viðbótar sem endurspeglar hugsanlega aukningu áhættuskuldbindingar á áhættutímabili tryggingarfjárins. Viðbótin er reiknuð út sem vænt aukning í áhættu skuldajöfnunarsafnsins, frá gildandi áhættu 0 á áhættutímabili tryggingarfjárins. Áhættutímabil tryggingarfjár í þessum tilgangi er minnst fimm viðskiptadagar vegna skuldajöfnunarsafna sem samanstanda einungis af viðskiptum um endurkaup sem eru háð daglegum útreikningum á tryggingarþekju og daglegu mati með hliðsjón af markaðsvirði, og tíu viðskiptadagar vegna allra annarra skuldajöfnunarsafna, eða
  - c) ef líkanið endurspeglar áhrif tryggingarfjár við mat á væntri áhættu, er heimilt að nota vænta áhættu samkvæmt líkaninu beint í jöfnunni í 8. lið, með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda.

Lágmarkskröfur vegna líkana fyrir vænta jákvæða áhættu

16. Líkan lánastofnunar vegna væntrar jákvæðrar áhættu skal uppfylla rekstrarskilyrðin sem eru sett fram í 17.–41. lið.

Stjórnun mótaðilaáhættu

17. Lánastofnun skal hafa eftirlitsdeild sem er ábyrg fyrir hönnun og framkvæmd á stjórnunarkerfi mótaðilaáhættu, þ.m.t. upphaflegri og áframhaldandi fullgildingu líkansins. Þessi deild skal hafa eftirlit með traustleika ílagsgagna og leggja fram og greina skýrslur um niðurstöður samkvæmt áhættumatslíkani lánastofnunarinnar, þ.m.t. mat á tengslum milli mælikvarða áhættugrunns og láns- og viðskiptatakmarkana. Þessi deild skal vera óháð deildum sem bera ábyrgð á að hefja, endurskoða eða stunda viðskipti með áhættuskuldbindingar og án ótilhlýðilegra áhrifa. Hún skal hafa viðeigandi starfslíð og heyra beint undir yfirstjórn lánastofnunarinnar. Vinna þessarar deildar skal vera kyrfílega samþætt við daglegt áhættustýringarferli lánastofnunarinnar. Niðurstaða þess skal, til samræmis við þáð, vera óaðskiljanlegur hluti skipulags, eftirlits- og stjórnunarferlis með útlána- og heildaráhættusniði lánastofnunarinnar.
18. Lánastofnun skal hafa stjórnunarstefnur, aðferðir og kerfi vegna mótaðilaáhættu sem eru skilvirk og þeim beitt af heilindum. Traustur stjórnunarrámmi mótaðilaáhættu skal fela í sér auðkenningu, stjórnun, samþykki og innri skýrslugerð mótaðilaáhættu.

19. Áhættustýringarstefna lánastofnunar skal taka tillit til markaðs- og seljanleikaáættu, lagalegrar áættu og rekstraráættu sem hægt er að tengja við mótaðilaáættu. Lánastofnun skal ekki eiga viðskipti við mótaðila án þess að meta lánshæfi hans og skal taka tilhlýðilegt tillit til útlánaáættu við og fyrir uppgjör. Stjórnin skal þessum áhættum eins ítarlega og unnt er á stigi mótaðilans (með þ v í að leggja saman áhættukröfur á mótaðila og aðra áhættukröfur) og á sviði fyrirtækisins í heild.
20. Stjórn og yfirstjórn lánastofnunar skulu eiga virka aðild í eftirliti með mótaðilaáættu og skulu líta á þetta sem óhjákvæmilegan þátt starfseminnar sem þörf er á að veita verulegu fjármagni til. Yfirstjórnin skal gera sér grein fyrir takmörkunum og forsendum líkansins sem er notað og þeim áhrifum sem þær geta haft á áreiðanleika niðurstöðunnar. Yfirstjórn skal einnig taka tillit til óvissunnar í markaðsumhverfi og rekstrarþáttum og skilja hvernig hún endurspeglar í líkaninu.
21. Daglegar skýrslur sem eru teknar saman um áhættuskuldbindingar mótaðila lánastofnana skulu endurskoðaðar á vettvangi háttsettra stjórnenda sem hafa bæði umboð til þess að lækka stöður sem einstakir lánastjórar eða víxlarar taka og draga úr mótaðilaáættu lánastofnunarinnar í heild.
22. Stjórnunarkerfi lánastofnunar vegna mótaðilaáættu skal notað í tengslum við innri útlána- og viðskiptatakmarkanir. Útlána- og viðskiptatakmarkanir skulu þ v í tengjast áhættustjórnunarlíkani lánastofnunarinnar á þann hátt sem er stöðugur yfir lengra tímabil og vel skiljanlegur lánastjórnendum, víxlurum og yfirstjórn.
23. Mat lánastofnunar á mótaðilaáættu skal fela í sér mat á daglegri notkun lánalína og notkun þeirra innan dagsins. Lánastofnunin skal mæla gildandi áættu bæði með og án tillits til trygginga. Lánastofnunin skal reikna út og fylgjast með hámarksáættu eða mögulegri framtíðaráættu á stigi verðbrefasafns og mótaðila, með öryggisbili sem lánastofnunin kys. Lánastofnunin skal taka til greina stórar eða samþjappaðar stöður, þ.m.t. eftir hópum tengdra mótaðila, atvinnugreinum, mörkuðum, o.s.frv.
24. Lánastofnun skal hafa til staðar venjubundið og strangt álagsprófanakerfi, til viðbótar við greiningu mótaðilaáættu, sem er byggt á daglegum niðurstöðum áhættustjórnunarlíkans lánastofnunarinnar. Yfirstjórn skal endurskoða niðurstöður álagsprófana reglulega og þær skulu endurspeglar í stefnumiðum og takmörkunum mótaðilaáættu sem stjórnin setur. Þar sem álagsprófanir leiða í ljós sérstakt varnarleysi gagnvart tilettnum aðstæðum, skal grípa til skjótra ráðstafana til að stjórna þessari áættu á viðeigandi hátt.
25. Lánastofnun skal búa yfir starfsvenjum til að tryggja samræmi við skjalfest safn innri stefna, stjórnækja og verklagsreglna er varða rekstur stjórnunarkerfa mótaðilaáættu. Stjórnunarkerfi lánastofnunarinnar fyrir mótaðilaáættu skal vera vel skjalfest og veita skýringu á aðferðum við athuganir sem eru notaðar til að mæla mótaðilaáættu.
26. Lánastofnun skal framkvæma sjálfstæða úttekt á stjórnunarkerfi sínu vegna mótaðilaáættu með reglulegu millibili í ferli eigin innri endurskoðunar. Þessi úttekt skal bæði fela í sér starfsemi rekstrareininganna sem um getur í 17. lið og starfsemi sjálfstæðrar stjórnunardeildar vegna mótaðilaáættu. Úttekt á heildarstjórnunarkerfi mótaðilaáættu skal fara fram með reglulegu millibili og skal a.m.k. fjalla sérstaklega um:
  - a) að skráning gagna um stjórnunarkerfi og ferli mótaðilaáættu sé fullnægjandi,
  - b) skipulag eftirlitsdeildar mótaðilaáættu,
  - c) samþættingu mælikvarða mótaðilaáættu við daglega áhættustýringu,
  - d) samþykktarferli fyrir áhættuverðlagningarlíkón og matskerfi sem eru notuð bæði í framlínudeildum og bakvinnslu,
  - e) fullgilding marktækra breytinga í matsferli mótaðilaáættu,
  - f) að hve miklu leyti áhættumatslíkanið greinir markaðsáættu,
  - g) traustleika upplýsingakerfis fyrir stjórnendur,
  - h) áreiðanleika og heilleika gagna um mótaðilaáættu,
  - i) sannprófun á samkvæmni, tímanleika og áreiðanleika gagnalinda, sem notaðar eru til að keyra líkón, þ.m.t. óhæði slíkra gagnalinda,
  - j) hversu nákvæmar og viðeigandi forsendur um flökt og fylgni eru,

- k) áreiðanleika útreikninga á mati og umbreytingu áhættu, og
- l) sannpröfun á nákvæmni líkansins með tíðum afturvirkum prófunum.

Notkunarpróf

- 27. Dreifing áhættuskuldbindinga sem reiknuð er með líkaninu sem notað er til að reikna út virka vænta jákvæða áhættu skal vera kyrfilega samþætt daglegu stjórnunarferli lánastofnunarinnar vegna mótaðilaáhættu. Niðurstaða líkansins skal til samræmis við það gegna afar mikilvægu hlutverki við lánsamþykki, stjórnun mótaðilaáhættu, ráðstöfun innra eigin fjár og stjórnarhætti lánastofnunarinnar.
- 28. Lánastofnun skal hafa reynslu af að nota líkön sem sýna dreifingu áhættuskuldbindinga mótaðila. Þ annig skal lánastofnunin sýna fram á að hún hafi í a.m.k. eitt ár fyrir samþykki lögbærra yfirvalda notað líkan til að reikna út dreifingu áhættuskuldbindinga sem útreikningar væntrar jákvæðrar áhættu byggja á sem uppfyllir í stórum dráttum lágmarkskröfurnar sem eru settar fram í þessum hluta.
- 29. Líkanið sem notað er til að reikna dreifingu áhættuskuldbindinga mótaðila skal vera hluti af stjórnunarramma mótaðilaáhættu sem felur í sér auðkenningu, mat, stjórnun, samþykki og innri skýrslugjöf um mótaðilaáhættu. Þessi rammi skal ná yfir mat á notkun lánalína (með því að leggja saman áhættukröfur á mótaðila og aðra áhættukröfur) og ráðstöfun innri eigin fjár. Til viðbótar við vænta jákvæða áhættu skal lánastofnun mæla og stjórna gildandi áhættum. Lánastofnunin skal mæla gildandi áhættu bæði með og án tillits til trygginga, eftir því sem við á. Notkunarprófið er fullnægjandi ef lánastofnun mælir mótaðilaáhættu með öðrum hætti, s.s. hámarksáhættu eða mögulega framtíðaráhættu (PFE), á grundvelli dreifingar áhættuskuldbindinga sem reiknuð er út með sama líkani og notað er til að reikna út vænta jákvæða áhættu.
- 30. Lánastofnun skal hafa kerfisgetu til að áætla vænta áhættu daglega ef nauðsyn krefur, nema hún sýni lögbærum yfirvöldum fram á að áhættuskuldbindingar mótaðila hennar réttlæti fátíðari útreikninga. Lánastofnunin skal reikna út vænta áhættu í samræmi við tímupunkta á tímasniði spátímabila sem endurspeglar framtíðarsjóðstreymi og binditíma samninganna á viðunandi hátt og á þann hátt sem er í samræmi við mikilvægi og samsetningu áhættuskuldbindinganna.
- 31. Mæla skal áhættu, fylgjast með henni og stýra á gildistíma allra samninga í skuldajöfnunarsafninu (ekki einungis á fyrsta árinu). Lánastofnunin skal búa yfir verklagsreglum til að auðkenna og stjórna áhættum vegna mótaðila þar sem áhættuskuldbindingin fer fram yfir eins árs spátímabil. Spáð hækkun áhættuskuldbindingar skal færð í líkanið sem lánastofnunin notar til að ákvarða innra eigið fé.

Álagsprófanir

- 32. Lánastofnun skal búa yfir traustu álagsprófanarferli til notkunar við mat á eiginfjárkröfum vegna mótaðilaáhættu. Álagsmatið skal borið saman við mat á væntri jákvæðri áhættu og lánastofnunin skal líta á það sem hluta af ferlinu sem er sett fram í 123. gr. Álagsprófanir skulu einnig fela í sér greiningu á hugsanlegum atburðum eða framtíðarbreytingum á efnahagsaðstæðum sem gætu haft óæskileg áhrif á áhættukröfur lánastofnunar og mat á getu lánastofnunarinnar til að standast slíkar breytingar.
- 33. Lánastofnunin skal álagsprófa áhættuskuldbindingar mótaðila sinna, þ.m.t. prófa markaðs- og útlánaáhættuþætti saman. Álagspróf mótaðilaáhættu skulu taka til greina samþjöppunaráhættu (gagnvart stökum mótaðila eða hópum mótaðila), fylgniáhættu milli markaðs- og útlánaáhættu og áhættu vegna áhrifa innlausnar á stöðum mótaðila á markaðinn. Álagsprófanir skulu einnig kanna áhrif slíkra markaðshreyfinga á eigin stöðu lánastofnunarinnar og þau áhrif skulu felld inn í mat álagsprófana á mótaðilaáhættu.

Fylgniáhætta

- 34. Lánastofnanir skulu taka tilhlýðilegt tillit til áhættuskuldbindinga sem leiða til verulegrar almennrar fylgniáhættu.
- 35. Lánastofnanir skulu búa yfir verklagsreglum til að auðkenna, hafa eftirlit með og stjórna tilvikum sértækrar fylgniáhættu sem hefst við upphaf viðskipta og heldur áfram á líftíma viðskiptanna.

Heilleiki líkanagerðarinnar

- 36. Líkanið skal endurspeglar skilmála og lýsingu viðskipta á tímanlegan, alhlíða og varkáran máta. Slík skilyrði skulu fela í sér a.m.k. grundvallarfjárhæðir í samningi, binditíma, viðmiðunareignir, samkomulag um tryggingarfé og skuldajöfnunarsamninga. Skilmálarnir og lýsingarnar skulu geymd í gagnagrunni sem sætir formlegri og reglubundinni

endurskoðun. Ferlið fyrir færslu skuldajöfnunarsamninga krefst umsagnar frá löglærðu starfsfólki til að sannreyna að skuldajöfnun sé framfylgjanleg samkvæmt lögum og til að sjálfstæð eining færi gögn í gagnagrunninn. Flutningur gagna um skilmála og lýsingu viðskipta til líkansins skal einnig sæta innri endurskoðun og formlegt afstemmingarferli skal vera til staðar milli líkansins og gagnaheimildakerfa til að sannreyna stöðugt að skilmálar og lýsingar viðskipta endurspeglar rétt, eða a.m.k. varfærnislega, í væntri jákvæðri áhættu.

37. Líkanið skal nota núgildandi markaðsupplýsingar til að reikna út gildandi áhættur. Þegar söguleg gögn eru notuð til að meta flökt og fylgni skal nota minnst þriggja ára tímabil sögulegra gagna og uppfæra þau ársfjórðungslega, eða oftar ef markaðsaðstæður gefa tilefni til. Gögnin skulu ná yfir allar efnahagsaðstæður, s.s. heila viðskiptasveiflu. Eining sem er óháð rekstrareiningunni skal staðfesta verðið sem rekstrareiningin gefur upp. Afla skal gagna óháð starfssviðum, þau færð inn í líkanið á tímanlegan og allhliða máta og þeim viðhaldið í gagnagrunni sem sætir formlegri og reglubundinni endurskoðun. Lánastofnun skal einnig hafa vel þróaðar aðferðir fyrir heilleika gagna til þess að hreinsa gögnin af villu- og/eda afbrigðileikabodum. Að svo miklu leyti sem líkanið byggir á markaðsgögnum í formi vísa, þ.m.t. fyrir nýjar afurðir þar sem þriggja ára söguleg gögn eru e.t.v. ekki fyrir hendi, skulu innri stefnur tilgreina viðeigandi vísa og skal lánastofnunin sýna fram á með athugunum að vísirinn gefi varfærnislega mynd af undirliggjandi áhættu við óhagstæðar markaðsaðstæður. Ef líkanið nær yfir áhrif tryggingar á breytingar á markaðsvirði skuldajöfnunarsafnsins skal lánastofnunin hafa fullnægjandi söguleg gögn til að reikna út flökt tryggingarinnar með líkani.
38. Líkanið skal sæta fullgildingarferli. Ferlið skal koma skýrt fram í stefnum og verklagsreglum lánastofnananna. Í fullgildingarferlinu skal tilgreina þá tegund prófana sem þörf er á til að tryggja heilleika líkansins og skilgreina við hvaða skilyrði forsendur eru ekki virtar, sem leitt getur til vanmats á væntri jákvæðri áhættu. Fullgildingarferlið skal fela í sér úttekt á því hversu ítarlegt líkanið er.
39. Lánastofnun skal fylgjast með viðeigandi áhættu og búa yfir ferlum til að aðlaga mat sitt á væntri jákvæðri áhættu þegar sú áhætta verður umtalsverð. Í þessu felst eftirfarandi:
  - a) lánastofnunin skal bera kennsl á og stjórna sértækri fylgniáhættu sinni,
  - b) að því er varðar áhættuskuldbindingar með áhættusnið sem hækkar eftir eitt ár skal lánastofnunin reglulega bera mat á væntri jákvæðri áhættu yfir eitt ár saman við vænta jákvæða áhættu á líftíma áhættuskuldbindingarinnar og
  - c) að því er varðar áhættuskuldbindingar með eftirstöðvatíma skemmri en eitt ár skal lánastofnunin reglulega bera endurnýjunarkostnað (gildandi áhættuskuldbinding) saman við rauneinkenni áhættuskuldbindingarinnar og/eda vista gögn sem gera slíkan samanburð mögulegan.
40. Lánastofnun skal hafa innri verklagsreglur til að sannreyna að áður en viðskipti eru færð í skuldajöfnunarsafn séu þau tryggð með skuldajöfnunarsamningi, sem er framfylgjanlegur samkvæmt lögum, og uppfyllir skilyrðin sem eru sett fram í 7. hluta.
41. Lánastofnun sem notar tryggingu til að milda mótaðilaáhættu sína skal hafa innri verklagsreglur til að sannreyna að tryggingin uppfylli staðlana um lögfræðilega vissu sem settir eru fram í VIII. viðauka, áður en áhrif tryggingarinnar eru færðar inn í útreikning hennar.

Fullgildingarkröfur vegna líkana fyrir vænta jákvæða áhættu

42. Líkan lánastofnunar fyrir vænta jákvæða áhættu skal uppfylla eftirfarandi fullgildingarkröfur:
  - a) fullgildingarkröfurnar sem eru settar fram í V. viðauka við tilskipun 2006/49/EB,
  - b) spá skal fyrir um vexti, gengi gjaldmiðla, gengi hlutabréfa, hrávörur og aðra þætti markaðsáhættu yfir langt tímabil vegna mats á mótaðilaáhættu. Frammiðaða spálíkansins vegna markaðsáhættuþátta skal staðfest yfir langt tímabil,
  - c) það skal vera liður í fullgildingarferlinu að prófa verðlagningarlíkón sem eru notuð til að reikna mótaðilaáhættu fyrir ákveðna sviðsmynd um framtíðaráföll. Verðlagningarlíkón fyrir valrétti skulu taka mið af ólínuleika virðis valréttar með tilliti til markaðsáhættuþátta,
  - d) líkanið fyrir vænta jákvæða áhættu skal greina upplýsingar um einstök viðskipti til þess að leggja saman áhættuskuldbindingar á stigi skuldajöfnunarsafnsins. Lánastofnun skal sannreyna að viðskiptunum sé skipað í viðeigandi skuldajöfnunarsafn innan líkansins,

- e) líkan væntrar jákvæðrar áhættu skal einnig taka til upplýsinga um einstök viðskipti til að greina áhrif tryggingarþekju. Líkanið skal taka tillit til bæði núgildandi fjárhæða tryggingarfjár og tryggingarfjár sem myndi ganga á milli mótaðila í framtíðinni. Slíkt líkan skal taka til greina tegund samkomulags um tryggingarfé (einhliða eða tvíhliða), tíðni veðkalla, áhættufimabil tryggingarfjár, lágmarksviðmiðunarmörk ótryggðrar áhættu sem lánastofnunin tekur gilda, og lágmarksfjárhæð millifærslu. Slíkt líkan skal annað hvort spá fyrir um breytingar á markaðsvirði veittrar tryggingar eða beita reglunum sem eru settar fram í VIII. viðauka, og
- f) það skal vera hluti af fullgildingarferli líkansins að gera kyrrstæðar, sögulegar afturvirkar prófanir á dæmigerðum verðbréfasöfnum mótaðila. Lánastofnun skal framkvæma slíkar afturvirkar prófanir með reglulegu millibili á nokkrum dæmigerðum verðbréfasöfnum mótaðila (raunverulegum eða áætluðum). Þessi dæmigerðu verðbréfasöfn skulu valin á grundvelli næmi þeirra gagnvart mikilvægum áhættuþáttum og fylgni sem lánastofnunin stendur frammi fyrir.

Bendi afturvirkar prófanir til þess að líkanið sé ekki nægilega nákvæmt skulu lögbær yfirvöld afturkalla samþykki sitt á líkaninu eða krefjast þess að gerðar verði viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að líkanið verði bætt sem fyrst. Einnig geta þau krafist þess að lánastofnanir haldi viðbótareiginfé skv. 136. gr.

7. HLUTI

Samningsbundin skuldajöfnun (samningar um skuldskeytingu og aðrir skuldajöfnunarsamningar)

- a) Tegundir skuldajöfnunar sem lögbær yfirvöld geta viðurkennt

Að því er varðar þennan hluta merkir „mótaðili“ aðila (þ.m.t. einstaklinga) sem hefur heimild til að gera samkomulag um samningsbundna skuldajöfnun og „samkomulag um samningsbundna skuldajöfnun milli afurða“ merkir skriflegur tvíhliða samningur milli lánastofnunar og mótaðila sem skapar eina ákveðna lagaskyldu sem tekur til allra tvíhliða rammásamninga er felast þar í og viðskipta sem tilheyra ólíkum afurðaflokkum. Samkomulag um samningsbundna skuldajöfnun milli afurða nær ekki yfir aðra skuldajöfnun en tvíhliða. Að því er varðar skuldajöfnun milli afurða er litið á eftirfarandi sem ólíka afurðaflokka:

- i. endurhverf verðbréfakaup, endurhverf verðbréfasala, verðbréfa- og hrávörulánveitingar eða lántökur,
- ii. viðbótarlánveitingar vegna kaupa/sölu verðbréfa, og iii. samningana sem skráðir eru í IV. viðauka. Lögbær yfirvöld mega líta svo á að eftirfarandi tegundir samningsbundinnar skuldajöfnunar dragi úr áhættu:
  - i. tvíhliða samningar um skuldskeytingu milli lánastofnunar og mótaðila hennar, þar sem gagnkvæmar kröfur og skuldbindingar eru sjálfkrafa sameinaðar á þann hátt að þessi skuldskeyting festi eina ákveðna hreina fjárhæð í hvert sinn sem skuldskeyting á sér stað og skapi þannig einn nýjan lagalega bindandi samning sem fellir eldri samninga úr gildi,
  - ii. aðrir tvíhliða skuldajöfnunarsamningar milli lánastofnunar og mótaðila hennar og
  - iii. samkomulag um samningsbundna skuldajöfnun milli afurða vegna lánastofnana sem hafa fengið samþykki lögbærra yfirvalda til að nota aðferðina sem er sett fram í 6. hluta, vegna viðskipta sem falla undir gildissvið þeirrar aðferðar. Skuldajöfnun milli viðskipta, sem aðilar sömu samstæðu gera, er ekki viðurkennd að því er varðar útreikning á eiginfjárkröfum.

- b) Skilyrði fyrir viðurkenningu

Lögbær yfirvöld geta því aðeins viðurkennt að samningsbundin skuldajöfnun dragi úr áhættu að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt:

- i. lánastofnun verður að hafa gert samkomulag um samningsbundna skuldajöfnun við mótaðila sinn sem skapar eina ákveðna lagaskyldu, sem tekur til allra viðskipta þar í, þannig að lánastofnunin eigi einungis heimtingu á að taka við, eða beri skylda til að greiða, hreina fjárhæð jákvæðs og neikvæðs markaðsvirðis umræddra viðskipta, komi til þess að mótaðili standi ekki við skuldbindingar sínar vegna vanefnda, gjaldþrots, félagslita eða annarra viðlíka aðstæðna,

- ii. lánastofnun verður að hafa komið á framfæri við lögbær yfirvöld skriflegu og rökstuddu lagalegu álitum þess efnis að komi til véfengingar beri viðeigandi dómstólum og stjórnsluyfirvöldum, í þeim tilvikum sem um getur í i-lið, að líta svo á að kröfur og skuldbindingar lánastofnunarinnar takmarkist við hreinu fjárhæðina, eins og um getur í i-lið, samkvæmt:
- lögum þess lands þar sem mótaðilinn hefur réttarstöðu lögaðila og, ef erlent útibú fyrirtækis er viðriðið málið, einnig samkvæmt lögum þess lands þar sem útibúið er,
  - lögum sem gilda um þessi tilteknu viðskipti, og
  - lögum sem gilda um hvern þann samning eða samkomulag sem þarf að vera fyrir hendi til að unnt sé að framkvæma samninginn um skuldajöfnun,
- iii. lánastofnun verður að búa yfir aðferðum er tryggja að lagagildi samningsbundinnar skuldajöfnunar hennar sé endurskoðað reglulega í ljósi hugsanlegra breytinga á viðeigandi lögum,
- iv. að lánastofnunin varðveiti öll nauðsynleg gögn í sínum skráum,
- v. mat lánastofnunarinnar á samanlagðri útlánaáhættu hvers mótaðila skal taka tillit til áhrifa skuldajöfnunar og lánastofnunin stjórnar mótaðilaáhættu sinni á slíkum grundvelli, og
- vi. útlánaáhættu gagnvart hverjum mótaðila er safnað saman til að fá út eina lagalega áhættuskuldbindingu þvert á viðskipti. Tekið skal tillit til þessa samsafns að því er varðar lánamörk og innra eigið fé.

Lögbær yfirvöld skulu, ef með þarf eftir að hafa ráðfært sig við önnur lögbær yfirvöld er málið varðar, ganga úr skugga um að viðkomandi samningur um skuldajöfnun sé gildur samkvæmt lögum viðkomandi lands. Fáí eitthvert yfirvaldanna ekki fullvissu sína í þessum efnunum er ekki hægt að viðurkenna að samningurinn um skuldajöfnun dragi úr áhættu fyrir annan hvorn mótaðilann.

Lögbæru yfirvöldin geta samþykkt rökstutt lagalegt álit sem samið er fyrir hverja tegund samningsbundinnar skuldajöfnunar. Samning, sem hefur að geyma ákvæði sem heimilar mótaðila, sem er ekki í vanskilum, að inna aðeins takmarkaðar eða alls engar greiðslur af hendi til bús vanskilaaðilans, jafnvel þótt vanskilaaðilinn eigi hreina kröfu (s.k. „útgönguákvæði“), má ekki viðurkenna sem samning sem dregur úr áhættu.

Til viðbótar skulu eftirfarandi viðmið uppfyllt vegna samninga um skuldajöfnun milli afurða:

- a) hreina fjárhæðin sem vísað er til í i. lið b-liðar í þessum hluta skal vera hrein fjárhæð jákvæðs og neikvæðs lokavirðis allra einstakra tvíhliða rammamanna sem falla þar undir og jákvæðs og neikvæðs markaðsvirðis einstakra viðskipta („hrein fjárhæð milli afurða“),
  - b) skriflegt og rökstutt lagalegt álit sem vísað er til í ii. undirlið b-liðar í þessum hluta skal taka gildi og framfylgd alls samningsins um skuldajöfnun milli afurða samkvæmt skilmálum hans og áhrifum fyrirkomulags skuldajöfnunar á mikilvæg ákvæði einstakra tvíhliða rammamanna sem falla þar undir. Lögfræðiálit skal vera almennt viðurkennt sem slíkt af lögfræðigeira aðildarríkisins þar sem lánastofnunin hefur starfsheimild eða vera lögfræðilegt minnisblað (*e. memorandum of law*) sem tekur til allra viðkomandi álitafna á rökstuddan hátt,
  - c) lánastofnunin skal búa yfir verklagsreglum samkvæmt iii. undirlið b-liðar í þessum hluta til að sannreyna að öll viðskipti sem telja á með í skuldajöfnunarsafni falli undir lagalegt álit og
  - d) lánastofnunin skal halda áfram að fullnægja kröfunum vegna færslu á tvíhliða skuldajöfnun og kröfunum í 90.–93. gr. vegna færslu á mildun útlánaáhættu, eftir því sem við á, með tilliti til hvers einstaks tvíhliða rammamanna og viðskipta, að teknu tilliti til samkomulags um samningsbundna skuldajöfnun milli afurða.
- c) Áhrif viðurkenningar

Að því er varðar 5. og 6. hluta skal skuldajöfnun vera færð eins og fram kemur þar.

i. Samningar um skuldskeytingu

Vega má einstakar hreinar fjárhæðir, sem eru fastsettar í tengslum við samninga um skuldskeytingu, í stað viðkomandi heildarfjárhæða. Þannig má, við beitingu 3. hluta, reikna:

- gildandi endurnýjunarkostnað í áfanga a og
- reiknaðan höfuðstól samninganna eða virði undirliggjandi gerninga í áfanga b

að teknu tilliti til samnings um skuldskeytingu. Þegar 4. hluta er beitt má finna reiknaðan höfuðstól í áfanga a að teknu tilliti til samnings um skuldskeytingu; nota skal hundraðshluta úr töflu 3.

ii. Aðrir skuldajöfnunarsamningar

Þegar 3. hluta er beitt:

- má í áfanga a reikna út gildandi endurnýjunarkostnað fyrir þá samninga sem falla undir skuldajöfnunarsamning með því að taka tillit til þess áætlaða, hreina endurnýjunarkostnaðar sem leiðir af samningnum; í þeim tilvikum þar sem skuldajöfnun leiðir til hreinnar skuldbindingar fyrir lánastofnunina, sem reiknar út hreina endurnýjunarkostnaðinn, skal gildandi endurnýjunarkostnaður reiknaður sem „núll“ og
- má í áfanga b lækka töluna fyrir hugsanlega framtíðarútlánaáhættu vegna allra samninga sem falla undir skuldajöfnunarsamning, samkvæmt eftirfarandi formúlu:

$$PCE_{red} = 0,4 * PCE_{gross} + 0,6 * NGR * PCE_{gross}$$

þegar:

- PCE_{red} = lækkaða talan fyrir hugsanlega framtíðarútlánaáhættu vegna allra samninga sem eru gerðir við tiltekinn mótaðila og falla innan löggilts tvíhliða skuldajöfnunarsamnings
- PCE_{gross} = samtala fyrir hugsanlega framtíðarútlánaáhættu vegna allra samninga sem eru gerðir við tiltekinn mótaðila og falla innan löggilts tvíhliða greiðslujöfnunarsamnings og reiknaðir út með því að margfalda reiknaðan höfuðstól með hundraðshlutunum sem eru gefnir upp í töflu 1
- NGR = „nettó/brúttóhlutfall“: eftir því sem lögbær yfirvöld telja hæfilegt, annað hvort:

- i. sérstakur útreikningur: hlutfallstala hreins endurnýjunarkostnaðar vegna allra samninga sem falla undir löggiltan tvíhliða skuldajöfnunarsamning við tiltekinn mótaðila (deilistofn) og hreins endurnýjunarkostnaðar vegna allra samninga sem falla undir löggiltan tvíhliða skuldajöfnunarsamning við þann mótaðila (deilistuðull), eða
- ii. heildarútreikningur: hlutfallstala samanlagðs hreins endurnýjunarkostnaðar reiknuð á tvíhliða grundvelli fyrir alla mótaðila að teknu tilliti til samninganna sem falla undir löggilta skuldajöfnunarsamninginn (deilistofn) og heildarendurnýjunarkostnaðar vegna allra samninga sem eru innifaldir í löggiltum skuldajöfnunarsamningum (deilistuðull).

Ef aðildarríkin heimila lánastofnunum að velja um aðferð skal beita þeirri aðferð sem hefur orðið fyrir valinu með samræmdum hætti.

Við útreikning á hugsanlegri framtíðarútlánaáhættu, samkvæmt formúlunni hér að framan, má fara með nákvæmlega samsvarandi samninga, sem falla undir greiðslujöfnunarsamninginn, eins og þeir væru einn samningur með reiknuðum höfuðstól sem jafngildir hreinum tekjum. Nákvæmlega samsvarandi samningar eru framvirkir gjaldreyssamningar eða svipaðir samningar þar sem reiknaður höfuðstóll jafngildir sjóðstreymi og þar sem þetta sjóðstreymi kemur til greiðslu á sama gildisdegi og að öllu leyti eða að hluta til í sama gjaldmiðli.

Þegar 4. hluta er beitt má í áfanga a

- fara með nákvæmlega samsvarandi samninga sem falla undir skuldajöfnunarsamning, eins og þeir væru einn samningur, með reiknuðum höfuðstól sem jafngildir hreinum tekjum og margfalda reiknuðu höfuðstólsfjárhæðirnar með hundraðshlutunum sem eru gefnir upp í töflu 3 og
- lækka viðeigandi hundraðshluta til samræmis við það sem fram kemur í töflu 6, að þá er alla aðra samninga sem falla undir skuldajöfnunarsamning varðar:

Tafla 6

Upphaflegur binditími ⁽¹⁾	Vaxtasamningar	Gjaldeyrissamningar
Eitt ár eða minna	0,35%	1,50 %
Meira en eitt ár en ekki yfir tvö ár	0,75%	3,75%
Viðbót fyrir hvert ár að auki	0,75%	2,25%

⁽¹⁾ Þegar um er að ræða vaxtasamninga geta lánastofnanir, að fengnu samþykki lögbærra yfirvalda, valið á milli upphaflegs binditíma eða eftirstöðvatíma.

IV. VIÐAUKI

TEGUNDIR AFLEIÐA

1. Vaxtasamningar:
    - a) vaxtaskiptasamningar í einum gjaldmiðli;
    - b) skiptasamningar um breytilega vexti (*e. basis swaps*),
    - c) framvirkir vaxtasamningar,
    - d) staðlaðir, framvirkir vaxtasamningar,
    - e) keyptur valréttur að vöxtum, og f) aðrir samningar svipaðs eðlis.
  2. Gjaldmiðlasamningar og samningar er varða gull:
    - a) vaxtaskiptasamningar milli gjaldmiðla,
    - b) framvirkir gjaldmiðlasamningar,
    - c) staðlaðir framvirkir gjaldeyrissamningar,
    - d) keyptir valréttir að erlendum gjaldeyri,
    - e) aðrir samningar svipaðs eðlis, og
    - f) samningar sem varða gull, svipaðs eðlis og þeir sem um getur í a- til e-lið.
  3. Samningar sem eru svipaðs eðlis og þeir sem um getur í a- til e-lið í 1. tölulið og a- til d-lið í 2. tölulið en miðast við aðra viðmiðunarliði eða vísitölur. Þetta nær til, að lágmarki, allra gerninga sem tilgreindir eru í 4.–7., 9. og 10. lið C-þáttar I. viðauka tilskipunar 2004/39/EB, sem ekki eru innifaldir í 1. eða 2. lið.
-

V. VIÐAUKI

TÆKNILEGAR VIÐMIÐANIR VEGNA FYRIRKOMULAGS OG MEÐFERÐAR ÁHÆTTU

1. STJÓRNUNARHÆTTIR

1. Framkvæmdastjórnin sem lýst er í 11. gr., skal skilgreina tilhögun er varðar aðgreiningu starfa innan stofnunarinnar og koma í veg fyrir hagsmunaárekstra.

2. MEÐFERÐ ÁHÆTTU

2. Framkvæmdastjórnin sem lýst er í 11. gr. skal samþykkja og endurskoða reglubundið áætlanir og stefnumið vegna tilurðar, stjórnunar, vöktunar og mildunar þeirrar áhættu sem lánastofnunin stendur eða kann að standa frammi fyrir, þ.m.t. þá sem stafar af efnahagsumhverfi þess lands sem hún starfar í, í tengslum við stöðu hagsveiflunnar.

3. ÚTLÁNA- OG MÓTAÐILAÁHÆTTA

3. Lánveitingar skulu byggðar á ábyrgum og vel skilgreindum viðmiðunum. Ferli við að samþykkja, breyta, endurskoða og við endurfjármögnun lána skal innleitt með skýrum hætti.
4. Starfrækja skal skilvirk kerfi fyrir samfellda stjórnsýslu og eftirlit með ýmsum verðbréfasöfnum og áhættuskuldbindingum, sem fela í sér útlánaáhættu, þ.m.t. til að greina vandamálalán og stjórna þeim og til að gera fullnægjandi virðisbreytingar og varúðarniðurfærslur.
5. Dreifing lánasafna skal vera fullnægjandi með tilliti til sóknarmarkaða lánastofnunarinnar og heildarútlánaáætlunar.

4. EFTIRSTÆÐIR ÁHÆTTUÞÆTTIR

6. Taka skal á og stýra, með skriflegum stefnum og verklagsreglum, þeirri áhættu að viðurkenndar aðferðir til mildunar á útlánaáhættu, sem lánastofnun beitir, reynist ekki jafn árangursríkar og áætlað var.

5. SAMÞJÖPPUNARÁHÆTTA

7. Samþjöppunaráhættu, sem verður til vegna áhættuskuldbindinga mótaðila, hóps tengdra mótaðila og mótaðila í sama atvinnuvegi, á sama landssvæði eða sem bjóða sömu starfsemi eða hrávöru, beitingar aðferða við mildun útlánaáhættu, þ.m.t. sérstaklega áhættur í tengslum við stórar óbeinar áhættukröfur (t.d. á einn útgefanda tryggingar), skal meðhöndla og stjórna með skriflegum stefnum og verklagsreglum.

6. VERÐBRÉFUNARÁHÆTTA

8. Áhætta sem verður til vegna verðbréfunarviðskipta þar sem lánastofnun er útgefandi eða umsýsluaðili skal metin og meðhöndluð með viðeigandi stefnum og verklagsreglum, einkum til að tryggja að efnahagslegt inntak viðskiptanna endurspeglar að fullu í áhættumati og stjórnarákvörðunum.
9. Lánastofnun sem hefur hlaupandi verðbréfunarviðskipti, með ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga, skal búa yfir lausafjáráætlunum til að mæta bæði áætluðum afborgunum og afborgunum fyrir gjalddaga.

7. MARKAÐSÁHÆTTA

10. Stefnur og ferlum til að meta og stjórna öllum mikilvægum upptökum og áhrifum markaðsáhættu skal komið í framkvæmd.

8. VAXTAÁHÆTTA SEM VERÐUR TIL VIÐ VIÐSKIPTI ÖNNUR EN VELTUVIÐSKIPTI

11. Koma skal í framkvæmd kerfum til að meta og stjórna áhættunni, sem verður til vegna mögulegra breytinga á vöxtum þar sem þeir geta haft áhrif á viðskipti lánastofnunar, önnur en veltuviðskipti.

9. REKSTRARÁHÆTTA

12. Koma skal í framkvæmd stefnum og ferlum til að meta og stjórna rekstraráhættu, þ.m.t. vegna atburða sem eiga sér sjaldan stað en hafa alvarlegar afleiðingar. Með fyrirvara um skilgreininguna sem mælt er fyrir um í 22. mgr. 4. gr. skulu lánastofnanir skýra hvað telst rekstraráhætta að því er varðar þær stefnur og verklagsreglur.

13. Viðbragðsáætlun og áætlun um samfellda starfsemi skal vera til staðar til að tryggja að lánastofnunin geti starfað á áframhaldandi grundvelli og takmarkað tap ef starfsemin raskast alvarlega.

10. LAUSAFJÁRÁHÆTTA

14. Til staðar skulu vera stefnur og ferlar til að meta og stjórna hreinni fjármögnunarstöðu og -þörf á áframhaldandi og framsýnum grundvelli. Aðrar sviðsmyndir skulu kannaðar og forsendurnar sem liggja að baki ákvörðunum varðandi hreina fjármögnunarstöðu skulu endurskoðaðar reglulega.

15. Viðbragðsáætlanir vegna lausafjávanda skulu vera til staðar.

VI. VIÐAUKI

STADALADFERÐ

1. HLUTI

ÁHÆTTUVÆGI

1. ÁHÆTTUKRÖFUR Á RÍKISSTJÓRNIR EÐA SEÐLABANKA

1.1. Meðferð

- Með fyrirvara um 2.–7. lið skulu áhættukröfur á ríkisstjórnir og seðlabanka fá áhættuvog 100%.
- Með fyrirvara um 3. lið, skulu áhættukröfur á ríkisstjórnir og seðlabanka, þar sem lánshæfismat frá tilnefndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun liggur fyrir, fá áhættuvog samkvæmt töflu 1, sem byggir á ákvörðun lögbærra yfirvalda um í hvert af sex þ repum matskvarðans fyrir lánshæfsgæði skuli raða lánshæfismati viðurkenndra utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana.

Tafla 1

Lánshæfisþrep	1	2	3	4	5	6
Áhættuvog	0%	20%	50%	100%	100%	150%

- Áhættukröfur á Seðlabanka Evrópu skulu fá úthlutað áhættuvog 0%.

1.2. Áhættuskuldbindingar í gjaldmiðli ríkis lántaka

- Áhættukröfur á ríkisstjórnir og seðlabanka aðildarríkis, tilgreindar og fjármagnaðar í gjaldmiðli þeirrar ríkisstjórnar og seðlabanka, skulu fá áhættuvog 0%.
- Ef lögbær yfirvöld í þriðja landi sem beita reglu- og eftirlitsfyrirkomulagi sem er að minnsta kosti jafngilt því sem beitt er í Bandalaginu, úthluta áhættuvog sem er lægri en sú sem um getur í 1.–2. lið á áhættuskuldbindingar ríkisstjórnar sinnar og seðlabanka, sem tilgreindar eru og fjármagnaðar í gjaldmiðli landsins, er aðildarríkjum heimilt að leyfa lánastofnunum sínum að áhættuvega slíkar áhættuskuldbindingar á sama hátt.

1.3. Notkun útflutningslánastofnana á lánshæfismati

- Lögbær yfirvöld skulu viðurkenna lánshæfismat útflutningslánastofnana ef annað hvort eftirfarandi skilyrða er uppfyllt:
  - að það sé samstaða um áhættumatið meðal útflutningslánastofnana sem eiga aðild að „Samþykkt um viðmiðunarreglur Efnahags- og framfarastofnunarinnar vegna útflutningslána sem njóta opinbers stuðnings“, eða
  - að útflutningslánastofnun birti lánshæfismat sitt og að útflutningslánastofnunin fylgi aðferðafræði sem er samþykkt af Efnahags- og framfarastofnuninni og að lánshæfimatið tengist einu af átta iðgjöldum lágmarksútflutningstryggingar sem er ákvarðað af samþykktri aðferðafræði Efnahags- og framfarastofnunarinnar.
- Áhættuskuldbindingar sem lánshæfismat frá útflutningslánastofnun er viðurkennt fyrir vegna áhættuvogar, skulu fá áhættuvog í samræmi við töflu 2.

Tafla 2

Iðgjöld lágmarksútflutningstryggingar (MEIP)	0	1	2	3	4	5	6	7
Áhættuvog	0%	0%	20%	50%	100%	100%	100%	150%

2. ÁHÆTTUKRÖFUR Á HÉRAÐSSTJÓRNIR EÐA STAÐARYFIRVÖLD

8. Með fyrirvara um 9.–11. lið skulu áhættukröfur á héraðsstjórnir og staðaryfirvöld áhættuvegnar eins og áhættukröfur á stofnanir. Þessi meðferð er óháð notkun heimildar sem tilgreind er í 3. mgr. 80. gr. Ekki skal beita fríðindameðferðinni vegna skammtímaskuldbindinga sem tilgreind er í 31., 32. og 37. lið.
9. Farið skal með áhættukröfur á héraðsstjórnir og staðaryfirvöld sem áhættukröfur á ríkisstjórn í þeirri lögsögu þar sem þeim er komið á fót svo framarlega sem enginn munur er á áhættu milli slíkra áhættukrafna vegna sérstakra skattheimtuheimilda þeirra fyrnefndu og ef fyrir hendi eru sérstakar ráðstafanir sem eiga að draga úr hættu á vanefndum þeirra.

Lögbær yfirvöld skulu semja og gera opinbera skrá yfir héraðsstjórnir og staðaryfirvöld sem áhættuvega skal sem ríkisstjórnir.

10. Áhættukröfur á kirkjur og trúfélög, stofnuðum í formi lögaðila samkvæmt opinberum rétti skulu, að svo miklu leyti sem þau innheimta skatta í samræmi við lög sem veita þeim slíkan rétt, vera meðhöndlaðar sem áhættukröfur á héraðsstjórnir og staðaryfirvöld, að því undanskildu að 9. liður gildir ekki. Í slíkum tilfellum, að því er varðar a-lið 1. mgr. 89. gr., skal ekki undanskilja leyfi til að beita 1. undirþætti 3. þáttar 2. kafla V. bóls.
11. Ef lögbær yfirvöld í lögsögu þriðja lands sem beita reglu- og eftirlitsfyrirkomulagi sem er hið minnsta jafngilt því sem beitt er í Bandalaginu, meðhöndla áhættukröfur á héraðsstjórnir og staðaryfirvöld sem áhættukröfur á ríkisstjórnir þeirra er aðildarríkjum heimilt að leyfa lánastofnunum sínum að áhættuvega áhættukröfur á slíkar héraðsstjórnir og staðaryfirvöld með sama hætti.

3. ÁHÆTTUKRÖFUR Á STJÓRNSÝSLUSTOFNANIR OG FYRIRTÆKI SEM EKKI ERU REKIN Í HAGNAÐARSKYNI

3.1. Meðferð

12. Með fyrirvara um 13.–17. lið skulu áhættukröfur á stjórnsýslustofnanir og fyrirtæki sem ekki eru rekin í hagnaðarskyni fá 100% áhættuvog.

3.2. Opinberir aðilar

13. Með fyrirvara um 14.–17. lið skulu áhættukröfur á opinbera aðila fá 100% áhættuvog.
14. Með fyrirvara um heimild lögbærra yfirvalda, er leyfilegt að fara með áhættukröfur á opinbera aðila sem áhættukröfur á stofnanir. Notkun lögbærra yfirvalda á þessari heimild er óháð notkun heimildarinnar sem tilgreind er í 3. mgr. 80. gr. Ekki skal beita fríðindameðferðinni vegna skammtímaskuldbindinga sem tilgreindar eru í 31., 32. og 37. lið.
15. Í undantekningartilvikum er heimilt að fara með áhættukröfur á opinbera aðila sem áhættukröfur á ríkisstjórn í þeirri lögsögu þar sem þeim er komið á fót svo framarlega sem enginn munur er á áhættu slíkra áhættukrafna að mati lögbærra yfirvalda vegna tilvistar viðeigandi ábyrgðar af hálfu ríkisstjórnarinnar.
16. Ef heimildin til að fara með áhættukröfur á opinbera aðila sem áhættukröfur á stofnanir eða sem áhættukröfur á ríkisstjórn í þeirri lögsögu þar sem þeim er komið á fót er notuð af lögbæru yfirvaldi í einu aðildarríkja skulu lögbær yfirvöld annars aðildarríkis leyfa lánastofnunum sínum að áhættuvega áhættukröfur á slíka opinbera aðila á sama hátt.
17. Ef lögbær yfirvöld í lögsögu þriðja lands, sem beita reglu- og eftirlitsfyrirkomulagi sem er að minnsta kosti jafngilt því sem beitt er í Bandalaginu, fara með áhættukröfur á opinbera aðila sem áhættukröfur á stofnanir er aðildarríkjum heimilt að leyfa lánastofnunum sínum að áhættuvega slíkar áhættukröfur slíkra opinberra aðila á sama hátt.

4. ÁHÆTTUKRÖFUR Á FJÖLÞJÓÐLEGA ÞRÓUNARBANKA

4.1. Gildissvið

18. Að því er varðar 78.–83. gr. teljast Fjárfestingarlánastofnun Ameríkuríkja, Viðskipta- og Þróunarbanki Svartahafsins og Þróunarbanki Mið-Ameríkuríkja fjölþjóðlegir þróunarbankar.

4.2. Meðferð

19. Með fyrirvara um 20. og 21. lið, skal fara með áhættukröfur á fjölþjóðlega þróunarbanka á sama hátt og áhættukröfur á stofnanir í samræmi við 29.–32. lið. Ekki skal beita fríðindameðferðinni vegna skammtíma áhættuskuldbindinga sem tilgreindar eru í 31., 32. og 37. lið.

20. Áhættukröfur á eftirfarandi fjölþjóðlega þróunarbanka skulu fá áhættuvogina 0%:

- a) Alþjóðlegi endurreisnar- og þróunarbankinn,
- b) Alþjóðalánastofnunin,
- c) Þróunarbanki Ameríkuríkja,
- d) Asíuþróunarbankinn,
- e) Afríkuþróunarbankinn,
- f) Þróunarbanki Evrópuráðsins,
- g) Norræni fjárfestingarbankinn,
- h) Karíbaþróunarbankinn,
- i) Endurreisnar- og þróunarbanki Evrópu,
- j) Fjárfestingarbanki Evrópu,
- k) Fjárfestingarsjóður Evrópu og
- l) Fjölþjóðlega fjárfestingarábyrgðastofnunin.

21. Sá hluti stofnfjár í Fjárfestingarsjóði Evrópu sem ógreiddur er skal fá 20% áhættuvog.

5. ÁHÆTTUKRÖFUR Á ALÞJÓÐASTOFNANIR

22. Áhættukröfur á eftirfarandi alþjóðastofnanir skulu fá áhættuvogina 0%:

- a) Evrópubandalagið,
- b) Alþjóðagjaldeyrissjóðurinn,
- c) Alþjóðagreiðslubankinn.

6. ÁHÆTTUKRÖFUR Á STOFNANIR

6.1. Meðferð

23. Önnur aðferðanna tveggja sem lýst er í 26.–27. lið og 29.–32. lið skal gilda við ákvörðun á áhættuvogum vegna áhættukrafna á stofnanir.
24. Með fyrirvara um önnur ákvæði 23.–39. liðar skulu áhættukröfur á fjármálstofnanir, sem eru háðar leyfi og eftirliti lögbærra yfirvalda sem bera ábyrgð á leyfisveitingum og eftirliti með lánastofnunum og sem lúta varúðarkröfum jafngildum þeim sem beitt er á lánastofnanir, fá áhættuvog eins og áhættukröfur á stofnanir.

6.2. Lægsta áhættuvog áhættukrafna á ómetnar stofnanir

25. Áhættukröfur á ómetna stofnun skulu ekki fá lægri áhættuvog en áhættukröfur á ríkisstjórn stofnunarinnar.

6.3. Aðferð byggð á áhættuvog ríkisstjórna

26. Áhættukröfur á stofnanir skulu fá áhættuvog í samræmi við lánshæfisþrep áhættukrafna á ríkisstjórn þeirrar lögsögu þar sem stofnunin hefur réttarstöðu lögaðila, í samræmi við töflu 3.

Tafla 3

Lánshæfisþrep sem ríkisstjórn er úthlutað	1	2	3	4	5	6
Áhættuvog áhættuskuldbindingar	20%	50%	100%	100%	100%	150%

27. Áhættukröfur á stofnanir með réttarstöðu lögaðila í löndum þar sem ríkisstjórnin er ómetin skulu ekki fá meira en 100% áhættuvog.
28. Áhættukröfur á stofnanir þar sem upphaflegur virkur lánstími er þrjú mánuðir eða skemmri skulu fá 20% áhættuvog.

6.4. Aðferð byggð á lánshæfismati

29. Áhættukröfur á stofnanir með upphaflegan virkan lánstíma sem er lengri en þrjú mánuðir, þar sem lánshæfismat frá tilnefndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun liggur fyrir, skulu fá áhættuvog samkvæmt töflu 4, sem byggir á ákvörðun lögbærra yfirvalda um í hvert af sex þrepum matskvarðans fyrir lánshæfisgæði skuli raða lánshæfismati viðurkenndra utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana.

Tafla 4

Lánshæfisþrep	1	2	3	4	5	6
Áhættuvog	20%	50%	50%	100%	100%	150%

30. Áhættukröfur á ómetnar stofnanir skulu fá 50% áhættuvog.
31. Áhættukröfur á stofnanir með upphaflegan virkan lánstíma sem er þrjú mánuðir eða skemmri, þar sem lánshæfismat frá tilnefndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun liggur fyrir, skulu fá áhættuvog samkvæmt töflu 5, sem byggir á ákvörðun lögbærra yfirvalda um í hvert af sex þrepum matskvarðans fyrir lánshæfisgæði skuli raða lánshæfismati viðurkenndra utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana:

Tafla 5

Lánshæfisþrep	1	2	3	4	5	6
Áhættuvog	20%	20%	20%	50%	50%	150%

32. Áhættukröfur á ómetnar stofnanir með upphaflegan virkan lánstíma sem er þrjár mánuðir eða skemmri skulu fá 20% áhættuvog.

6.5. Samspil við skammtímalánshæfismat

33. Ef aðferðinni sem tilgreind er í 29.–32. lið er beitt á áhættukröfur á stofnanir skal samspil við sérstakt skammtímalánshæfismat vera eins og að neðan greinir.
34. Ef skammtímamat áhættuskuldbindingar liggur ekki fyrir skal almenn fríðindameðferð vegna skammtímaskuldbindinga, eins og hún er tilgreind í 31. lið, gilda um allar áhættukröfur á stofnanir með allt að þriggja mánaða eftirstöðvatíma.
35. Ef skammtímamat liggur fyrir og slíkt mat ákvarðar beitingu hagstæðari eða sams konar áhættuvogar og notkun almennrar fríðindameðferðar vegna skammtímaskuldbindinga, eins og tilgreint er í 31. lið, skal skammtímamatið notað vegna þeirrar tilgreindu áhættuskuldbindingar eingöngu. Aðrar áhættuskuldbindingar til skamms tíma skulu fylgja almennri fríðindameðferð vegna skammtímaskuldbindinga, eins og tilgreint er í 31. lið.
36. Ef um er að ræða skammtímamat og slíkt mat ákvarðar óhagstæðari áhættuvog en við notkun almennrar fríðindameðferðar vegna skammtímaskuldbindinga, eins og tilgreint er í 31. lið, þá skal almenn fríðindameðferð vegna skammtímaskuldbindinga ekki notuð og allar ómetnar skammtímakröfur fá sömu áhættuvog og þá sem beitt er með tilgreinda skammtímamatinu.

6.6. Skammtímaskuldbindingar í innlendum gjaldmiðli lántakanda

37. Lögþær yfirvöld geta að eigin geðþótta veitt áhættuskuldbindingum stofnana, með þriggja mánaða eftirstöðvatíma eða skemmri og tilgreindum og fjármögnum í gjaldmiðli hvers ríkis, áhættuvog, samkvæmt báðum aðferðunum sem lýst er í 26.–27. og 29.–32. lið, sem er einum flokki óhagstæðari en sérstaka áhættuvogin, eins og lýst er í 4. og 5. lið, sem notuð er á áhættukröfur á viðkomandi ríkisstjórn.
38. Engar áhættuskuldbindingar með þriggja mánaða eftirstöðvatíma eða skemmri, tilgreindar og fjármagnaðar í gjaldmiðli ríkis lántaka, skulu fá undir 20% áhættuvog.

6.7 Fjárfestingar í gerningum sem færa má sem eigið fé

39. Fjárfestingar í hlutabréfum eða gerningum sem færa má sem eigið fé, útgefnum af stofnunum, skulu fá 100% áhættuvog nema þær séu dregnar frá eigin fé.

6.8 Bindiskylda sem Seðlabanki Evrópu gerir kröfu um

40. Ef áhættuskuldbinding stofnunar er í formi bindiskyldu sem lánastofnun heldur að kröfu Seðlabanka Evrópu eða seðlabanka aðildarríkis, er aðildarríkjunum heimilt að leyfa að notuð sé áhættuvog sem væri notuð á áhættuskuldbindingar seðlabanka viðkomandi aðildarríkisins, að því gefnu:
- a) að lágmarksvarasjóðir séu í samræmi við reglugerð Evrópska seðlabankans (EB) nr. 1745/2003 frá 12. september 2003 um notkun bindiskyldu ⁽¹⁾ eða síðari reglugerð sem kemur í stað hennar eða í samræmi við ákvæði laga í einstökum löndum sem eru í öllum veigamiklum atriðum sambærileg við þá reglugerð og
- b) varasjóðirnir séu endurgreiddir lánastofnuninni að fullu, tímanlega, og séu ekki tiltækir til að standa straum af öðrum skuldbindingum stofnunarinnar, ef til gjaldþrots eða greiðsluferfiðleika kemur hjá stofnuninni þar sem varasjóðirnir eru geymdir.

⁽¹⁾ Stjórn. ESB L 250, 2.10.2003, bls. 10.

7. ÁHÆTTUKRÖFUR Á FYRIRTÆKI

7.1. Meðferð

41. Áhættuskuldbindingar þar sem lánshæfismat frá tilnefndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun liggur fyrir skulu fá áhættuvog samkvæmt töflu 6, sem byggir á ákvörðun lögbærra yfirvalda um í hvert af sex þrepum matskvarðans fyrir lánshæfisgæði skuli ræða lánshæfismati viðurkenndra utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana.

Tafla 6

Lánshæfisþrep	1	2	3	4	5	6
Áhættuvog	20 %	50%	100%	100%	150%	150%

42. Áhættuskuldbindingar sem ekki hafa slíkt lánshæfismat skulu fá 100% áhættuvog eða áhættuvog viðkomandi ríkisstjórnar, hvort heldur sem hærra er.

8. SMÁSÖLUÁHÆTTUKRÖFUR

43. Áhættuskuldbindingar sem standast viðmiðanir sem tilgreindar eru í 2. mgr. 79. gr. skulu fá 75% áhættuvog.

9. ÁHÆTTUKRÖFUR TRYGGÐAR MEÐ FASTEIGNUM

44. Með fyrirvara um 45.–60. lið skulu áhættukröfur sem eru að fullu tryggðar með fasteign fá 100% áhættuvog.

9.1. Áhættukröfur sem tryggðar eru með veði í íbúðarhúsnæði

45. Áhættukröfur eða hluti áhættukröfu sem er fulltryggð, á fullnægjandi hátt að mati lögbærra yfirvalda, með veði í íbúðarhúsnæði sem eigandi, eða raunverulegur eigandi þegar um er að ræða fjárfestingarfélag í hans eigu, nýtir eða mun nýta, eða leigir út eða mun leigja út, skulu fá 35% áhættuvog.
46. Áhættukröfur sem eru fulltryggðar, á fullnægjandi hátt að mati lögbærra yfirvalda, með hlutabréfum í finnskum húsnæðisfélagum, sem starfa í samræmi við finnsku húsnæðismálalögin frá 1991 eða síðari, jafngild lög, að því er varðar íbúðarhúsnæði, sem eigandi nýtir eða mun nýta, eða leigir út eða mun leigja út, skulu fá 35% áhættuvog.
47. Áhættukröfur á leigjanda samkvæmt kaupleigusamningi er varðar íbúðarhúsnæði þar sem lánastofnun er leigusali og leigjandinn hefur kauprétt, skulu fá 35% áhættuvog að því tilskildu að áhættukrafa lánastofnunarinnar sé, á fullnægjandi hátt að mati lögbærra yfirvalda, fulltryggð með eignarétti hennar á eigninni.
48. Þegar lögbær yfirvöld byggja á eigin mati, að því er varðar 45.–47. lið, skulu þau einungis veita samþykki ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:
- virði eignarinnar er ekki háð lánshæfisgæðum loforðsgjafans. Þessi krafa útilokar ekki aðstæður þar sem hreinir þjóðhagslegir þættir hafa áhrif bæði á virði eignarinnar og greiðslugetu lántaka,
  - áhætta lántakanda er ekki háð tekjum af undirliggjandi eign eða verkefni, heldur fremur undirliggjandi getu lántakanda til að endurgreiða skuldina eftir öðrum leiðum. Endurgreiðsla skuldarinnar sem slík er því ekki háð sjóðstreymi er myndast af þeirri undirliggjandi eign sem er til tryggingar,
  - lágmarkskröfurnar, sem settar eru fram í 8. lið 2. hluta VIII. viðauka, og matsreglurnar, sem settar eru fram í 62.–65. lið 3. hluta VIII. viðauka, eru uppfylltar og
  - virði eignarinnar er umtalsvert meira en áhættukrafanna.

49. Lögbær yfirvöld geta fallið frá þeim skilyrðum sem felast í b-lið 48. gr. vegna áhættukrafna sem eru fulltryggðar með veði í íbúðarhúsnæði sem er staðsett innan yferráðasvæðis þeirra, ef þau hafa vísbendingar um að þróuð og löng hefð sé fyrir íbúðarhúsnæðismarkaði á yferráðasvæði þeirra með nægilega lágu taphlutfalli til að réttlæta slíka meðferð.
50. Ef lögbær yfirvöld í aðildarríki nýta heimildina sem felst í 49. lið er lögbærum yfirvöldum í öðru aðildarríki heimilt að leyfa lánastofnunum sínum að beita 35% áhættuvog á slíkar áhættukröfur sem eru fulltryggðar með veði í íbúðarhúsnæði.

9.2. Áhættukröfur tryggðar með veði í viðskiptahúsnæði

51. Með fyrirvara um heimild lögbærra yfirvalda, mega áhættukröfur eða hluti áhættukröfu sem er fulltryggð, á fullnægjandi hátt að mati lögbærra yfirvalda, með veði í skrifstofum eða öðru viðskiptahúsnæði sem er staðsett innan yferráðasvæðis þeirra, fá 35% áhættuvog.
52. Með fyrirvara um heimild lögbærra yfirvalda, mega áhættukröfur sem eru fulltryggðar, á fullnægjandi hátt að mati lögbærra yfirvalda, með hlutabréfum í finnskum húsnæðisfélögum, sem starfa í samræmi við finnsku húsnæðismálalögin frá 1991 eða síðari, jafngild lög, að því er varðar skrifstofur eða annað viðskiptahúsnæði, fá 50% áhættuvog.
53. Með fyrirvara um heimild lögbærra yfirvalda mega áhættukröfur tengdar eignaleigusamningum er varða skrifstofur eða annað viðskiptahúsnæði sem staðsett er á yferráðasvæði þeirra, þar sem lánastofnunin er leigusali og leigjandinn hefur kauprétt, fá 50% áhættuvog að því tilskildu að áhættukrafa lánastofnunarinnar sé, á fullnægjandi hátt að mati lögbærra yfirvalda, fulltryggð með eignarrétti hennar á eigninni.
54. Beiting 51.–53. liðar er háð eftirfarandi skilyrðum:
- a) að virði eignarinnar sé ekki háð lánshæfisgæðum loforðsgjafans. Þessi krafa útilokar ekki aðstæður þar sem hreinir þjóðhagslegir þættir hafa áhrif bæði á virði eignarinnar og greiðslugetu lántaka,
  - b) að áhætta lántakanda sé ekki háð tekjum af undirliggjandi eign eða verkefni, heldur fremur undirliggjandi getu lántakanda til að endurgreiða skuldina eftir öðrum leiðum. Endurgreiðsla skuldarinnar sem slíkrar má því ekki vera háð sjóðstreymi sem myndast af þeirri undirliggjandi eign sem er til tryggingar og
  - c) að lágmarkskröfurnar sem settar eru fram í 8. lið 2. hluta VIII. viðauka og matsreglurnar settar fram í 62.–65. lið 3. hluta VIII. viðauka séu uppfylltar.
55. Áhættuvogin 50% skal gilda um þann hluta lánsins sem er ekki yfir mörkum sem eru reiknuð út samkvæmt öðrum hvorum eftirfarandi lið:
- a) 50% af markaðsvirði viðkomandi fasteignar,
  - b) 50% af markaðsvirði fasteignarinnar eða 60% af veðlánsvirði hennar, hvort heldur sem lægra er, í þeim aðildarríkjum þar sem settar hafa verið strangar viðmiðanir um mat á veðlánsvirði með laga- eða reglugerðarákvæðum.
56. Áhættuvogin 100% skal gilda um þann hluta lánsins sem er umfram mörkin sem mælt er fyrir um í 55. lið.
57. Ef lögbær yfirvöld í aðildarríki nýta heimildina sem felst í 51.–53. lið er lögbærum yfirvöldum í öðru aðildarríki heimilt að leyfa lánastofnunum sínum að nota 50% áhættuvog á slíkar áhættukröfur sem eru fulltryggðar með veði í viðskiptahúsnæði.

58. Lögbær yfirvöld geta fallið frá þeim skilyrðum sem felast í b-lið 54. gr. vegna áhættukrafna sem eru fulltryggðar með veði í viðskiptahúsnæði sem er staðsett innan yfirráðasvæðis þeirra, ef þau hafa vísbendingar um að vel þróuð og löng hefð sé fyrir viðskiptahúsnæðismarkaði á yfirráðasvæði þeirra með taphlutfalli sem fer ekki yfir eftirfarandi mörk:
- tap vegna útlánastarfsemi sem er tryggð með viðskiptahúsnæði allt að 50% af markaðsvirði (eða 60% af veðlánsvirði, þar sem við á og ef það er lægra) er ekki meira en 0,3% af útistandandi lánnum sem eru tryggð með viðskiptahúsnæði á tilteknu ári, og
  - heildartap vegna útlánastarfsemi sem er tryggð með viðskiptahúsnæði má ekki vera meira en 0,5% af útistandandi lánnum sem eru tryggð með viðskiptahúsnæði á tilteknu ári.
59. Ef annar hvor liðurinn sem um getur í 58. lið er ekki uppfylltur á tilteknu ári, telst 58. liður ekki lengur í gildi og skal skilyrðið sem felst í b-lið 54. liðar gilda þar til skilyrðin í 58. lið eru uppfyllt á síðara ári.
60. Ef lögbær yfirvöld í aðildarríki nýta heimildina sem felst í 58. lið er lögbærum yfirvöldum í öðru aðildarríki heimilt að leyfa lánastofnunum sínum að beita 50% áhættuvog á slíkar áhættukröfur sem eru fulltryggðar með veði í viðskiptahúsnæði.

10. LIÐIR KOMNIR FRAM YFIR GJALDDAGA

61. Með fyrirvara um ákvæðin sem felast í 62.–65. lið, skal ótryggður hluti liðar sem er kominn meira en 90 daga fram yfir gjalddaga og er ofar viðmiðunarmörkum sem skilgreind eru af lögbærum yfirvöldum og sem endurspeglar hæfilegt áhættustig fá áhættuvogina:
- 150% ef virðisbreytingar eru lægri en 20% af ótryggða hluta áhættuskuldbindingarinnar án tillits til virðisbreytinga og
  - 100% ef virðisbreytingar eru ekki lægri en 20% af ótryggða hluta áhættuskuldbindingarinnar án tillits til virðisbreytinga.
62. Að því er varðar skilgreiningu á tryggða hluta liðs sem kominn er fram yfir gjalddaga, skulu gildar tryggingar og ábyrgðir vera þær sem teljast hæfar til að milda útlánaáættu.
63. Engu að síður er heimilt að nota 100% áhættuvog ef liður sem kominn er fram yfir gjalddaga er fulltryggður með tryggingum, öðrum en þeim sem teljast hæfar til að milda útlánaáættu, með fyrirvara um heimild lögbærra yfirvalda á grundvelli strangra rekstrarviðmiðana til að tryggja gæði tryggingarinnar þegar virðisbreytingar ná 15% af áhættuskuldbindingu án tillits til virðisbreytinga.
64. Áhættukröfur sem eru tilgreindar í 45.–50. lið skulu fá 100% áhættuvog með tilliti til virðisbreytinga ef þær eru komnar meira en 90 daga fram yfir gjalddaga. Ef virðisleiðréttingar eru ekki lægri en 20% af áhættukröfu án tillits til virðisbreytinga má lækka áhættuvogina sem notuð er á eftirstöðvar áhættukröfunnar niður í 50% með heimild lögbærra yfirvalda.
65. Heimilt er að nota 100% áhættuvog á áhættukröfur sem tilgreindar eru í 51.–60. lið ef þær eru komnar meira en 90 daga fram yfir gjalddaga.

11. LIÐIR Í HÁUM ÁHÆTTUFLOKKUM

66. Með fyrirvara um heimild lögbærra yfirvalda skulu sérlega áhættusamar áhættukröfur s.s. sprota- og framtaksfjárfestingar fá 150% áhættuvog.
67. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að leyfa að liðir, sem ekki eru komnir fram yfir gjalddaga og fá 150% áhættuvog samkvæmt ákvæðum þessa hlutar og ef virðisbreytingar þeirra hafa verið staðfestar, fái áhættuvogina:
- 100% ef virðisbreytingar eru ekki lægri en 20% af virði áhættuskuldbindingar án tillits til virðisbreytinga, og
  - 50% ef virðisbreytingar eru ekki lægri en 50% af virði áhættuskuldbindingar án tillits til virðisbreytinga.

12. ÁHÆTTUKRÖFUR Í FORMI SÉRTRYGGÐRA SKULDABRÉFA

68. „Sértryggð skuldabréf“: skuldabréf eins og þau eru skilgreind í 4. lið 22. gr. í tilskipun 85/611/EBE og tryggð með einhverjum af eftirfarandi hæfum eignum:
- a) áhættukröfum á eða með ábyrgð ríkisstjórna, seðlabanka, opinberra aðila, héraðsstjórna og staðaryfirvalda í Evrópusambandinu,
  - b) áhættukröfum á eða með ábyrgð ríkisstjórna utan Evrópusambandsins, seðlabanka utan Evrópusambandsins, fjölþjóðlegra þróunarbanka, alþjóðastofnana sem uppfylla skilyrðin fyrir lánshæfisþrep 1 eins og það er sett fram í þessum viðauka, og áhættukröfum á eða með ábyrgð opinberra aðila utan Evrópusambandsins, héraðsstjórna utan Evrópusambandsins og staðaryfirvalda utan Evrópusambandsins sem eru áhættuvegnar sem áhættukröfur á stofnanir eða ríkisstjórnir og seðlabanka í samræmi við 8., 9., 14. eða 15. lið, eftir því sem við á, og sem uppfylla skilyrðin fyrir lánshæfisþrepi 1 eins og það er sett fram í þessum viðauka og áhættukröfum í skilningi þessa liðar sem uppfylla skilyrði sem lágmark vegna lánshæfisþreps 2 eins og það er sett fram í þessum viðauka, að því gefnu að þær fari ekki yfir 20% af nafnverði útstandandi sértryggðra skuldabréfa útgáfustofnana.
  - c) áhættukröfum á stofnanir sem uppfylla skilyrði 1. lánshæfisþreps eins og það er sett fram í þessum viðauka. Heildaráhætta af þessu tagi skal ekki fara yfir 15% af nafnverði útstandandi sértryggðra skuldabréfa útgáfulánastofnunar. Áhættuskuldbindingar sem verða til við að afhenda og annast greiðslur loforðsgjafans af lánum eða afrakstur uppgjors vegna lána, sem eru tryggð eigendum sértryggðra skuldabréfa með fasteign, skulu ekki taldar með við útreikning á 15% markinu. Áhættukröfur á stofnanir í Evrópusambandinu með eigi lengri en 100 daga binditíma falla ekki undir kröfu 1. þreps en téðar stofnanir verða hið minnsta að uppfylla 2. þrep eins og því er lýst í þessum viðauka,
  - d) lánum sem eru tryggð með íbúðarhúsnæði eða hlutabréfum í finnskum húsnæðisfélögum eins og um getur í 46. lið, upp að nafnverðsfjárhæð veða sem haldast í hendur við fyrri veð eða 80% af verðmæti veðsettu eignanna, eftir því hvort er lægra, eða með hlutum sem njóta forrættinda og sem gefnir eru út af frönskum Fonds Communs de Créances eða samsvarandi verðbréfunarstofnun, sem falla undir lög aðildarríkis, sem verðbréfar áhættuskuldbindingar með veði í íbúðarhúsnæði, að því tilskildu að a.m.k. 90% eigna slíkra Fonds Communs de Créances eða samsvarandi verðbréfunarstofnana sem falla undir lög aðildarríkis samanstandi af veðum sem haldast í hendur við fyrri veð upp að því sem lægst er af nafnverðsfjárhæðum sem falla í gjalddaga samkvæmt hlutum, nafnverðsfjárhæðum veðanna og 80% af virði veðsettu eignanna og að hlutirnir uppfylli skilyrði fyrsta lánshæfisþreps eins og það er sett fram í þessum viðauka, ef slíkir hlutir fara ekki umfram 20% af nafnverði útstandandi útgáfu. Áhættuskuldbindingar sem verða til við að afhenda og annast greiðslur loforðsgjafans af lánum eða afrakstur uppgjors vegna lána, sem eru tryggð með veðsettum eignum sem njóta forrættinda eða skuldabréfum, skulu ekki taldar með við útreikning á 90% markinu,
  - e) lánum sem eru tryggð með viðskiptahúsnæði eða hlutabréfum í finnskum húsnæðisfélögum eins og um getur í 52. lið, upp að nafnverðsfjárhæð veða sem haldast í hendur við fyrri veð eða 60% af virði veðsettu eignanna, eftir því hvort er lægra, eða hlutum sem njóta forrættinda og sem gefnir eru út af frönskum Fonds Communs de Créances eða samsvarandi verðbréfunarstofnun sem fellur undir lög aðildarríkis sem verðbréfar áhættuskuldbindingar með veði í viðskiptahúsnæði, að því tilskildu að a.m.k. 90% eigna slíkra Fonds Communs de Créances eða samsvarandi verðbréfunarstofnana sem falla undir lög aðildarríkis samanstandi af veðum sem haldast í hendur við fyrri veð upp að því sem lægst er af nafnverðsfjárhæðum sem falla í gjalddaga samkvæmt hlutum, nafnverðsfjárhæðum veðanna og 60% af virði veðsettu eignanna og að hlutirnir uppfylli skilyrði fyrsta lánshæfisþreps eins og það er sett fram í þessum viðauka, ef slíkir hlutir fara ekki umfram 20% af nafnverði útstandandi útgáfu. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að telja til hæfra eignar lán sem eru tryggð með viðskiptahúsnæði þegar veðhlutfall er yfir 60% en að hámarki 70% ef heildarvirði eigna sem lagðar eru fram til tryggingar sértryggðu skuldabréfunum er hærra en nafnverð útstandandi fjárhæðar sértryggðra skuldabréfsins sem nemur a.m.k. 10% og krafa handhafa skuldabréfsins uppfyllir kröfurnar um réttarvissu sem settar eru fram í VIII. viðauka. Krafa handhafa skuldabréfsins verður að hafa forgang umfram allar aðrar kröfur gagnvart veðinu. Áhættuskuldbindingar sem verða til við að afhenda og annast greiðslur loforðsgjafans af eða afrakstur uppgjors vegna lána, sem eru tryggð með veðsettum eignum hluta sem njóta forrættinda, eða skuldabréfum, skulu ekki taldar með við útreikning á 90% markinu, eða
  - f) lánum sem eru tryggð með skipum þegar einungis veð sem haldast í hendur við fyrri veð mynda innan við 60% af virði veðsetta skipsins.

Í þessum skilningi nær „tryggt“ yfir aðstæður þar sem eignirnar, eins og þeim er lýst í undirliðum a til f, eru eingöngu helgaðar, samkvæmt lögum, vörn handhafa skuldabréfanna gegn tapi.

Til 31. desember 2010 skulu 20% mörkin um hluti sem njóta forréttinga og gefnir eru út af frönskum Fonds Communs de Créances eða jafngildri verðbréfunarstofnun eins og tilgreint er í d- og e-lið ekki gilda, að því tilskildu að þessir hlutir sem njóta forréttinga séu með lánsþæfimat frá tilnefndri utanaðkomandi lánsþæfismatsstofnun sem er hagkvæmasti flokkur lánsþæfismats sem utanaðkomandi lánsþæfismatsstofnunin gerir, að því er varðar sértryggt skuldabréf. Áður en þessu tímabili lýkur skal þetta frávik endurskoðað og á grundvelli slíkrar endurskoðunar er framkvæmdastjórninni heimilt, eins og við á, að framlengja tímabilið í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 151. gr., með eða án ákvæðis um frekari endurskoðun.

Heimilt er, til 31. desember 2010, að skipta út tölunni 60%, sem fram kemur í undirlið f, fyrir töluna 70%. Áður en þessu tímabili lýkur skal þetta frávik endurskoðað og á grundvelli slíkrar endurskoðunar er framkvæmdastjórninni heimilt, eins og við á, að framlengja tímabilið í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 151. gr., með eða án ákvæðis um frekari endurskoðun.

69. Lánastofnanir skulu, í tengslum við sértryggt skuldabréf með veði í fasteignum, uppfylla lágmarkskröfurnar sem settar eru fram í 8. lið 2. hluta VIII. viðauka og matsreglurnar sem settar eru fram í 62.–65. lið 3. hluta VIII. viðauka.
70. Þrátt fyrir 68. og 69. lið eru sértryggt skuldabréf sem falla að skilgreiningunni í 4. mgr. 22. gr. í tilskipun 85/611/EBE og eru gefin út fyrir 31. desember 2007 einnig gjaldgeng fyrir fríðindameðferð fram að gjalddaga.
71. Áhættuvog sértryggðra skuldabréfa skal ákvörðuð á grundvelli áhættuvogar sem veitt er ótryggtum forgangskröfum á lánastofnunina sem gefur þau út. Eftirfarandi samsvörum milli áhættuvægis skal gilda:
- ef áhættukröfur á stofnunina fá áhættuvog 20%, skal sértryggt skuldabréfið fá áhættuvog 10%,
  - ef áhættukröfur á stofnunina fá áhættuvog 50%, skal sértryggt skuldabréfið fá áhættuvog 20%,
  - ef áhættukröfur á stofnunina fá áhættuvog 100%, skal sértryggt skuldabréfið fá áhættuvog 50%, og
  - ef áhættukröfur á stofnunina fá áhættuvog 150%, skal sértryggt skuldabréfið fá áhættuvog 100%.

13. LIÐIR SEM MYNDA VERÐBRÉFAÐAR STÖÐUR

72. Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna verðbréfaðra staðna skulu reiknaðar út í samræmi við 94.–101. gr.

14. SKAMMTÍMASKULDBINDINGAR STOFNANA OG FYRIRTÆKJA

73. Skammtímaskuldbindingar stofnana eða fyrirtækja sem hafa lánsþæfimat frá tilnefndri utanaðkomandi lánsþæfismatsstofnun fá áhættuvog samkvæmt töflu 7 hér á eftir, í samræmi við vörpun lögbærra yfirvalda á lánsþæfismati viðurkenndra utanaðkomandi lánsþæfismatsstofnana yfir í sex þrep á matskvarðanum fyrir lánsþæfisgæði.

Tafla 7

Lánsþæfisþrep	1	2	3	4	5	6
Áhættuvog	20%	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

15. ÁHÆTTUKRÖFUR Í FORMI HLUDEILDAR Í SJÓÐI UM SAMEIGINLEGA FJÁRFESTINGU

74. Með fyrirvara um 75.–81. lið skulu áhættukröfur á sjóði um sameiginlega fjárfestingu fá áhættuvog 100%.

75. Áhættukröfur í formi hlutdeildar í sjóði um sameiginlega fjárfestingu sem hafa lánshæfismat frá tilnefndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun skulu fá áhættuvog samkvæmt töflu 8, sem byggir á ákvörðun lögbærra yfirvalda um að í hvert af sex þrepum matskvarðans fyrir lánshæfisgæði skuli raða lánshæfismati viðurkenndra utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana.

Tafla 8

Lánshæfisþrep	1	2	3	4	5	6
Áhættuvog	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

76. Ef lögbær yfirvöld telja að staða í sjóði um sameiginlega fjárfestingu sé tengd sérlega mikilli hættu skulu þau gera kröfu um að sú staða fái áhættuvog 150%.
77. Lánastofnunum er heimilt að ákvarða áhættuvog vegna sjóða um sameiginlega fjárfestingu, eins og fram kemur í 79.–81. lið, ef eftirfarandi hæfisviðmiðanir eru uppfylltar:
- sjóði um sameiginlega fjárfestingu er stjórnað af fyrirtæki, sem er háð eftirliti í aðildarríki eða sem hefur fengið samþykki lögbærs yfirvalds lánastofnunarinnar, ef:
    - sjóði um sameiginlega fjárfestingu er stjórnað af fyrirtæki sem er háð eftirliti sem talið er jafngilt því sem mælt er fyrir um í lögum Bandalagsins; og
    - samvinna milli lögbærra yfirvalda er tryggð með fullnægjandi hætti,
  - að í útboðslýsingu sjóðs um sameiginlega fjárfestingu eða sambærilegu skjali séu:
    - flokkar eigna sem sjóður um sameiginlega fjárfestingu er heimilt að fjárfesta í og
    - hlutfallslegar takmarkanir á fjárfestingum og aðferðirnar við að reikna þær út, ef slíkar takmarkanir gilda, og
  - að skýrt sé frá starfsemi sjóðs um sameiginlega fjárfestingu a.m.k. árlega til að unnt sé að meta eignir og skuldir, tekjur og rekstur á reikningsskilatímabilinu.
78. Ef lögbært yfirvald samþykkir, í samræmi við a-lið 77. liðar, sjóð um sameiginlega fjárfestingu (CIU) frá þriðja landi getur lögbært yfirvald í öðru aðildarríki nýtt sér þessa viðurkenningu án þess að gera eigið mat.
79. Ef lánastofnunin hefur vitneskju um undirliggjandi áhættukröfur sjóðs um sameiginlega fjárfestingu, getur hún horft til þessara undirliggjandi áhættukrafna til að reikna út meðaláhættuvægi vegna sjóðs um sameiginlega fjárfestingu í samræmi við aðferðirnar sem settar eru fram í 78.–83. gr.
80. Ef lánastofnunin hefur ekki vitneskju um undirliggjandi áhættukröfur sjóðs um sameiginlega fjárfestingu, getur hún reiknað út meðaláhættuvægi vegna sjóðs um sameiginlega fjárfestingu í samræmi við aðferðirnar sem settar eru fram í 78.–83. gr. með fyrirvara um eftirfarandi reglur: Ráð er fyrir því gert að sjóður um sameiginlega fjárfestingu fjárfesti í fyrstu eins mikið og umboð hans leyfir í þeim áhættuflokkum sem kalla á hæstu eiginfjárfestingarmörkunum og haldi síðan áfram að fjárfesta í lægri flokkum þar til hámarks heildarfjárfestingarmörkunum hefur verið náð.
81. Lánastofnanir geta falið þriðja aðila að reikna út og tilkynna, í samræmi við aðferðirnar sem eru settar fram í 79. og 80. lið, áhættuvog vegna sjóðs um sameiginlega fjárfestingu, að því tilskyldu að tryggt sé á fullnægjandi hátt að útreikningarnir og tilkynningarnar séu réttar.

16. AÐRIR LIÐIR

16.1. Meðferð

82. Efnislegar eignir í skilningi 10. mgr. 4. gr. í tilskipun 86/635/EBE skulu fá áhættuvog 100%.
83. Fyrirframgreiðslur og áfallnar tekjur þar sem stofnun getur ekki sagt til um mótaðilann í samræmi við tilskipun 86/635/EBE, skulu fá áhættuvog 100%.

84. Lausafé í innheimtu skal fá áhættuvog 20%. Handbært fé og jafngilt lausafé skal fá áhættuvog 0%.
85. Aðildarríkin geta heimilað 10% áhættuvog á áhættukröfur á stofnanir sem sérhæfa sig í millbankastarfsemi og lánveitingum til opinberra aðila í sínu heimaaðildarríki og lúta nánu eftirliti lögbærra yfirvalda, ef eignaliðir þessara stofnana eru að mati lögbærra yfirvalda heimaðildarríkisins fulltryggðir með liðum sem fá áhættuvog 0% eða 20% og yfirvöldin viðurkenna sem fullnægjandi veð.
86. Eignarhlutdeild í hlutabréfum og önnur hlutdeild, að undanskildu þegar hún er dregin frá eigin fé, skal fá áhættuvog a.m.k. 100%.
87. Gull í stöngum sem er geymt í eigin öryggisgeymslum eða hjá þriðja aðila fær, að því marki sem sett er bótaábyrgð gulls í stöngum, áhættuvog 0%.
88. Þegar um er að ræða eignasölu og endurhverf verðbréfa kaup eða bein framvirk kaup, skal áhættuvogin vera sú áhættuvog sem fengin er þeim eignum er um ræðir, en ekki mótaðilanum í viðskiptunum.
89. Ef lánastofnun veitir útlánavörn vegna viss fjölda áhættukrafna samkvæmt skilmálum um að n-ta greiðslufall á meðal áhættukrafna skuli orsaka greiðslu og að þessi lánaatburður skuli leiða til uppsagnar á samningnum, og þegar afurðin er með utanaðkomandi lánshæfismat frá viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun skal nota áhættuvogina sem lýst er í 94.–101. gr. Ef afurðin er ekki metin af viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun, verða áhættuvogir áhættukrafna í körfunni sameinaðar, að undanskildum n-1 áhættukröfum, að hámarki 1250% og margfaldaðar með nafnverði varnarinnar sem lánaafleiðan veitir til að fá fjárhæð áhættuveginnar eignarinnar. Ákvarða skal n-1 áhættukröfurnar, sem falla skulu utan samsafnsins, á grundvelli þess að hver þeirra myndi lægri fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindinga en nemur fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindinga nokkurrar áhættukröfu í samsafninu.

2. HLUTI

Viðurkenning utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana og vörpun á lánshæfismati þeirra

1. AÐFERÐAFRÆÐI

1.1. Hlutlægni

1. Lögbær yfirvöld skulu ganga úr skugga um að aðferðafræðin við ákvörðun lánshæfismats sé nákvæm, kerfisbundin, stöðug og háð sannprófun á grundvelli fyrri reynslu.

1.2. Óhæði

2. Lögbær yfirvöld skulu ganga úr skugga um að aðferðafræðin sé laus við ytri pólitísk áhrif eða hömlur, og fjárhagslegan þrýsting sem getur haft áhrif á lánshæfismatið.
3. Lögbær yfirvöld skulu meta sjálfstæði aðferðafræði utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar samkvæmt ákveðnum þáttum, s.s.:
- a) eignarhaldi og stjórnskipulagi utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar,
  - b) fjármagni utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar,
  - c) starfsliði og sérþekkingu utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar og
  - d) stjórnunarháttum utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar.

1.3. Stöðug endurskoðun

4. Lögbær yfirvöld skulu ganga úr skugga um að lánshæfismat utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar gangist undir stöðuga endurskoðun og sé lagað að breytingum á fjárhagslegum skilyrðum. Slík endurskoðun skal eiga sér stað eftir alla mikilvæga atburði og a.m.k. árlega.

5. Áður en færsla á sér stað skulu lögbær yfirvöld ganga úr skugga um að matsaðferðin fyrir hvern markaðsgeira sé ákvörðuð samkvæmt stöðlum s.s. að neðan greinir:
  - a) afturvirkir eftirlit verður að hafa átt sér stað í a.m.k. eitt ár,
  - b) lögbær yfirvöld verða að hafa eftirlit með reglufestu endurmatsferlis utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar, og
  - c) lögbær yfirvöld verða að geta krafist utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar um upplýsingar um umfang sambands hennar við yfirstjórn stofnananna sem hún metur.
6. Lögbær yfirvöld skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fá tafarlaust upplýsingar frá utanaðkomandi lánshæfismatsstofnuninni um allar mikilvægar breytingar á aðferðafræðinni sem þau nota við ákvörðun lánshæfismats.

1.4. Gagnsæi og upplýsingagjöf

7. Lögbær yfirvöld skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til tryggja að meginreglur aðferðafræðinnar sem utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunin notar við undirbúning á lánshæfismati sínu séu aðgengilegar almenningi til að heimila öllum mögulegum notendum að ákvarða hvort það byggi á sanngjörnum grunni.

2. EINSTAKT LÁNSHÆFISMAT

2.1. Trúverðugleiki og viðurkenning markaðar

8. Lögbær yfirvöld skulu ganga úr skugga um að notendur lánshæfismats á markaði telji einstakt lánshæfismat frá utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar trúverðugt og áreiðanlegt.
9. Lögbær yfirvöld skulu meta trúverðugleika samkvæmt þáttum s.s.:
  - a) markaðshlutdeild utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar,
  - b) tekjur er skapast hjá utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar og fjármögnunarleiðir hennar í víðari skilningi,
  - c) hvort um er að ræða verðlagningu á grundvelli matsins, og
  - d) að tvær lánastofnanir að lágmarki noti einstakt mat utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar vegna útgáfu skuldabréfa og/eða til að meta útlánahættu.

2.2. Gagnsæi og upplýsingagjöf

10. Lögbær yfirvöld skulu ganga úr skugga um að einstakt lánshæfismat sé aðgengilegt, á a.m.k. sambærilegum kjörum, öllum lánastofnunum sem eiga lögmæta hagsmuni í þessu einstaka lánshæfismati.
11. Einkum skulu lögbær yfirvöld ganga úr skugga um að erlendir aðilar geti fengið einstakt lánshæfismat á sambærilegum kjörum og innlendar lánastofnanir, sem hafa lögmæta hagsmuni í þessu einstaka lánshæfismati.

3. „VÖRPUN“

12. Til að gera greinamun á viðeigandi áhættustigum sem hvert lánshæfismat sýnir, skulu lögbær yfirvöld taka mið af meginreglum þáttum s.s. langtímvanskilahlutfalli er tengist öllum liðum sem fá sama lánshæfismat. Ef utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun hefur nýlega verið komið á fót eða hún einungis safnað saman vanskilagögnum til skamms tíma skulu lögbær yfirvöld fara fram á að hún upplýsi hvaða langtímvanskilahlutfall hún telji að tengist öllum liðum sem fá sama lánshæfismat.
13. Til að gera greinarmun á viðkomandi áhættustigum sem hvert lánshæfismat sýnir, skulu lögbær yfirvöld taka mið af meginreglum þáttum s.s. safni útgafenda sem utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun fjallar um, umfangi þess lánshæfismats sem utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunin gerir, merkingu hvers lánshæfismats og skilgreiningu utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar á vanskilum.

14. Lögbær yfirvöld skulu bera skráð vanskilahlutföll vegna hvers lánshæfismats sérstakrar utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar saman við viðmiðin sem byggð eru á vanskilahlutföllum sem aðrar utanaðkomandi lánshæfismatsstofnanir hafa skráð vegna hóps útgefenda sem lögbær yfirvöld telja að séu á samsvarandi stigi útlánaáætlu.
15. Þegar lögbær yfirvöld ætla að vanskilahlutföllin sem skráð eru vegna lánshæfismats tiltekinnar utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar séu töluvert og kerfisbundið hærri en viðmiðið, skulu þau raða lánshæfismati vegna utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar í þrep á matskvarðanum sem ber meiri áhættu.
16. Ef ákveðin utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun sýnir fram á að vanskilahlutföll sem skráð eru fyrir lánshæfismat hennar séu ekki lengur töluvert og kerfisbundið hærri en viðmiðið, eftir að lögbær yfirvöld hafa hækkað áhættuvog vegna tiltekins lánshæfismats hennar, er lögbærum yfirvöldum heimilt að færa lánshæfisgæði utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar í upprunalegt þrep á matskvarðanum fyrir lánshæfisgæði.

3. HLUTI

Notkun á lánshæfismati utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana vegna ákvörðunar á áhættuvog

1. MEDFERÐ

1. Lánastofnun er heimilt að útnefna eina eða fleiri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnanir til notkunar vegna ákvörðunar á áhættuvogum fyrir eignir og liði utan efnahagsreikninga.
2. Lánastofnun sem ákveður að nota lánshæfismat sem viðurkennd utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun hefur lagt fram vegna ákveðins flokks liða verður að nota það lánshæfismat með samræmdum hætti vegna allra áhættuskuldbindinga sem tilheyra þeim flokki.
3. Lánastofnun sem ákveður að nota lánshæfismat frá viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun verður að nota það á samfelldan og samræmdan hátt á tilteknu tímabili.
4. Lánastofnun getur eingöngu notað lánshæfismat utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar sem tekur tillit til allra áfallinna fjárhæða, bæði höfuðstóls og vaxta.
5. Ef einungis eitt lánshæfismat er fánlegt frá tilnefndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun vegna metins liðar, skal það lánshæfismat notað til að ákvarða áhættuvog þess liðar.
6. Ef fyrir liggja tvö lánshæfismót frá tilnefndri lánshæfismatsstofnun sem mynda ólíkar áhættuvogir vegna metins liðar, skal nota hærri áhættuvogina.
7. Ef fyrir liggja fleiri en tvö lánshæfismót frá tilnefndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun vegna metins liðar, skal vísað til þeirra tveggja mata sem mynda tvær lögstu áhættuvogirnar. Ef tvær lögstu áhættuvogirnar eru ólíkar skal nota hærri áhættuvogina. Ef tvær lögstu áhættuvogirnar eru eins skal nota það áhættuvægi.

2. LÁNSHÆFISMAT ÚTGEFANDA OG ÚTGÁFU

8. Ef lánshæfismat er til staðar vegna tiltekinnar útgáfuáætlunar eða lánafyrirgreiðslu sem liðurinn sem myndar áhættukröfuna tilheyrir, skal það lánshæfismat notað til að ákvarða áhættuvog fyrir þann lið.
9. Ef ekkert lánshæfismat er til sem gildir beint fyrir ákveðna liði, en lánshæfismat er til staðar vegna tiltekinnar útgáfuáætlana eða lánafyrirgreiðslna sem liðurinn sem myndar áhættukröfuna tilheyrir ekki, eða almennt lánshæfismat er til fyrir útgefandann, skal nota það lánshæfismat ef það leiðir til hærri áhættuvogar en ella, eða ef það leiðir til lægri áhættuvogar og áhættukrafan sem um ræðir er metin jafngild eða hærri að öllu leyti gagnvart tilteknu útgáfuáætluninni eða lánafyrirgreiðslunni eða ótryggðum forgangskröfum þess útgefanda, eins og við á.
10. Liðir 8 og 9 koma ekki í veg fyrir beitingu 68.–71. liðar í 1. hluta.

11. Lánshæfismat vegna útgefanda innan fyrirtækjasamstæðu er ekki hægt að nota sem lánshæfismat annars útgefanda innan sömu fyrirtækjasamstæðu.
3. LANGTÍMA- OG SKAMMTÍMALÁNSHÆFISMAT
12. Einungis er heimilt að nota skammtímalánshæfismat vegna skammtímaeigna og liða utan efnahagsreiknings sem mynda áhættukröfur á stofnanir og fyrirtæki.
  13. Allt skammtímalánshæfismat skal einungis gilda um liðinn sem skammtímalánshæfismatið vísar til og það skal ekki notað til að finna áhættuvog fyrir aðra liði.
  14. Ef lánaþingreiðsla með skammtíamamat hefur 150% áhættuvog skulu allar ómetnar ótryggðar kröfur á þann loforðsgjafa einnig fá 150% áhættuvog, þrátt fyrir 13. lið, hvort sem þær eru til skamms eða langs tíma.
  15. Þrátt fyrir 13. lið skal engin ótryggð skammtímaáhættukrafa fá lægri áhættuvog en 100% ef lánaþingreiðsla með skammtímaflokkun hefur áhættuvog 50%.
4. LIÐIR Í INNLENDUM OG ERLENDUM GJALDMIÐLI
16. Ekki má nota lánshæfismat sem vísar til liðar sem tilgreindur er í innlendum gjaldmiðli loforðsgjafans til að finna áhættuvog vegna annarrar áhættukröfu á sama loforðsgjafa sem er tilgreind í erlendum gjaldmiðli.
  17. Þrátt fyrir 16. lið er lögbærum yfirvöldum heimilt að leyfa að lánshæfismat liða í innlendum gjaldmiðli loforðsgjafa sé notað vegna áhættuvægis, ef áhættukrafa verður til vegna þátttöku lánastofnunar í láni sem fjölþjóðlegur þróunarbanki, með stöðu forgangslánveitanda á markaði, veitir.
-

VII. VIÐAUKI

INNRAMATSÆFERÐ

1. HLUTI

Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og fjárhæðir vænts taps

1. ÚTREIKNINGUR Á FJÁRHÆÐUM ÁHÆTTUVEGINNA ÁHÆTTUSKULDBINDINGA VEGNA ÚTLÁNA-ÁHÆTTU

1. Nema annað sé tekið fram skulu flagsþættirnir líkur á vanskilum (PD), tap að gefnum vanefndum (LGD) og binditími (M) ákvarðaðir eins og sett er fram í 2. hluta og virði áhættuskuldbindingar eins og sett er fram í 3. hluta.
2. Fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar vegna hvernar áhættuskuldbindingar skal reiknuð út í samræmi við eftirfarandi formúlur.

1.1. Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna áhættukrafna á fyrirtæki, stofnanir og ríkisstjórnir og seðlabanka

3. Með fyrirvara um 5.–9. lið skal reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindingar vegna áhættukrafna á fyrirtæki, stofnanir og ríkisstjórnir og seðlabanka samkvæmt eftirfarandi formúlum:

$$\text{Fylgni (R)} = 0,12 \times (1 - \text{EXP}(-50 * \text{PD})) / (1 - \text{EXP}(-50)) + 0,24 * [1 - (1 - \text{EXP}(-50 * \text{PD})) / (1 - \text{EXP}(-50))]$$

$$\text{Binditímastuðull (b)} = (0,11852 - 0,05478 * \ln(\text{PD}))^2$$

$$\text{Áhættuvog (RW)} = (\text{LGD} * \text{N}[(1 - \text{R})^{0,5} * (\text{G}(\text{PD})) + ((\text{R} / (1 - \text{R}))^{0,5} * (\text{G}(0,999)))] - \text{PD} * \text{LGD}) * ((1 - 1,5 * \text{b})^{-1}) * (1 + (\text{M} - 2,5) * \text{b}) * 12,5 * 1,06$$

N(x) merkir dreififall fyrir slembibreytu með staðlaða normaldreifingu (þ.e. líkur á að normaldreifð slembibreyta með meðalgildi núll og dreifni 1 sé minni en eða jöfn og x). G(Z) merkir andhverft dreififall fyrir slembibreytu með staðlaða normaldreifingu (þ.e. virði x þannig að N(x) z)

Fyrir líkur á vanskilum (PD) = 0, skal áhættuvog (RW) vera 0.

Fyrir líkur á vanskilum (PD) = 1:

- að því er varðar áhættukröfur í vanskilum þar sem lánastofnanir nota LGD-gildin sem sett eru fram í 8. lið 2. hluta, skal RW vera 0, og
- að því er varðar áhættukröfur í vanskilum þar sem lánastofnanir nota eigið mat á LGD-gildi, skal RW vera $\text{Max}\{0, 12,5 * (\text{LGD} - \text{EL}_{\text{BE}})\}$,

þar sem EL_{BE} skal vera besta mat lánastofnunar á væntu tapi vegna áhættukröfu í vanskilum samkvæmt 80. lið 4. hluta.

Fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar = RW * virði áhættuskuldbindingar.

4. Heimilt er að aðlaga fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar vegna hvernar áhættukröfu sem uppfyllir skilyrðin sem sett eru fram í 29. lið 1. hluta VIII. viðauka og 22. lið 2. hluta VIII. viðauka í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$\text{Fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar} = \text{RW} * \text{virði áhættuskuldbindingar} * ((0,15 + 160 * \text{PDpp})$$

þar sem:

PDpp = PD-gildi aðila sem veitir vörn.

RW skal reiknað út með viðkomandi formúlu fyrir áhættuvog sem sett er fram í 3. lið vegna áhættukröfunna, PD-gildi loforðsgjafans og LGD-gildi sambærilegrar beinnar áhættukröfu á aðila sem veitir vörn. Reikna skal binditímastuðul (b) með því að nota PD-gildi aðila sem veitir vörn eða PD-gildi loforðsgjafa, efur því hvort er lægra.

5. Að því er varðar áhættukröfur á fyrirtæki þar sem árleg heildarsala samstæðu sem fyrirtækið er hluti af er minni en 50 milljón evrur, er lánastofnunum heimilt að nota eftirfarandi fylgniformúlu við útreikning á áhættuvog útlána til fyrirtækja. Í þessari formúlu er S tilgreint sem árleg heildarsala í milljónum evra þar sem $5 \text{ milljónir evra} \leq S \leq 50 \text{ milljónir evra}$. Farið skal með skráða sölu undir 5 milljónum evra sem jafngilda 5 milljónum evra. Að því er varðar keyptar viðskiptakröfur skal árleg heildarsala vera vegið meðaltal af einstökum áhættukröfum í safninu.

$$\text{Fylgni (R)} = 0,12 \times (1 - \text{EXP}(-50 \cdot \text{PD})) / (1 - \text{EXP}(-50)) + 0,24 \cdot [1 - (1 - \text{EXP}(-50 \cdot \text{PD})) / (1 - \text{EXP}(-50))] - 0,04 \cdot (1 - (S - 5) / 45)$$

Lánastofnanir skulu skipta árlegri heildarsölu samstæðunnar út fyrir heildareignir ef árleg heildarsala er ekki marktæk vísbending um stærð fyrirtækis og heildareignir eru marktækari vísbending en árleg heildarsala.

6. Ef lánastofnun getur ekki sýnt fram á að mat hennar á PD-gildi sértækra lánaáhættuskuldbindinga uppfylli lágmarkskröfurnar, sem settar eru fram í 4. hluta, skal hún fá þeim áhættuvog í samræmi við eftirfarandi töflu 1:

Tafla 1

Eftirstöðvatími	1. flokkur	2. flokkur	3. flokkur	4. flokkur	5. flokkur
Skemmri en 2,5 ár	50%	70%	115%	250%	0%
2,5 ár eða lengur	70%	90%	115%	250%	0%

Lögbærum yfirvöldum er heimilt að leyfa lánastofnunum að nota almennt sérstakar áhættuvogir 50% á áhættuskuldbindingar í 1. flokki og áhættuvog 70% á áhættuskuldbindingar í 2. flokki, að því tilskildu að einkenni sölutryggingar lánastofnunar og önnur áhættueinkenni viðkomandi flokks séu verulega sterk.

Við úthlutun áhættuvogar á sértækar lánaáhættuskuldbindingar skulu lánastofnanir taka tillit til eftirfarandi þátta: fjárhagslegs styrks, stjórn mála- og lagaumhverfis, eiginleika viðskipta og/eða eigna, styrks styrktar- og framkvæmdaraðila, þ.m.t. tekjur af samstarfsverkefni opinberra aðila og einkaaðila, og fyrirkomulags trygginga.

7. Að því er varðar keyptar viðskiptakröfur á fyrirtæki skulu lánastofnanir uppfylla lágmarkskröfurnar sem settar eru fram í 105.–109. lið 4. hluta. Að því er varðar keyptar viðskiptakröfur á fyrirtæki sem að auki uppfylla kröfurnar í 14. lið er lánastofnunum heimilt að nota staðla um magnákvörðun áhættu vegna smásöluáhættuskuldbindinga, eins og lýst er í 4. hluta, að því gefnu að þá væri óþarflega íþyngjandi fyrir lánastofnunina að nota staðla um magnákvörðun áhættu vegna áhættuskuldbindinga fyrirtækja, eins og lýst er í 4. hluta, vegna þessara viðskiptakrafna.
8. Endurgreiðanlegir kaupafslættir, tryggingar eða takmarkaðar ábyrgðir, sem veita síðasta kröfuhafa í kröfuröðinni vörn (*e. first-loss protection*) gegn tapi á keyptum viðskiptakröfum á fyrirtæki vegna gjaldþrots, þynningar eða hvors tveggja, má meðhöndla sem stöðu síðasta kröfuhafa í kröfuröðinni samkvæmt ramma innramatsaðferðar við verðbréfun.
9. Veiti stofnun útlánavörn vegna ákveðins fjölda áhættukrafna, samkvæmt skilmálum um að n-tu vanskil á meðal áhættukrafna skuli orsaka greiðslu og þessi lánaatburður valda uppsögn á samningum, skal nota áhættuvogirnar sem lýst er í 94.–101. gr. ef varan er með utanaðkomandi lánshæfismat frá viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun. Ef afurðin er ekki metin af viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun, verða áhættuvogir áhættukrafna í körfunni sameinaðar, að undanskildum n-1 áhættukröfum, þar sem summa vænts taps margfölduðu með 12,5 og fjárhæðar áhættuveginnar áhættuskuldbindingar skal ekki vera hærri en nafnverð verndarinnar sem lánaafleiðan veitir, margfaldað með 12,5. Ákvarða skal n-1 áhættukröfurnar, sem falla skulu utan samsafnsins, á grundvelli þess að hver þeirra myndi lægri fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindinga en sem nemur fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindinga nokkrur áhættukröfu í samsafninu.

1.2. **Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna smásöluáhættuskuldbindinga**

10. Með fyrirvara um 12. og 13. lið skal reikna út fjárhæðir áhættuveginna smásöluáhættuskuldbindinga í samræmi við eftirfarandi formúlur:

$$\text{Fylgni (R)} = 0,03 \times (1 - \text{EXP}(-35 \cdot \text{PD})) / (1 - \text{EXP}(-35)) + 0,16 \cdot [1 - (1 - \text{EXP}(-35 \cdot \text{PD})) / (1 - \text{EXP}(-35))]$$

$$\text{Áhættuvegið (RW)} =$$

$$(\text{LGD} \cdot N\{(1-R)^{-0,5} \cdot G(\text{PD}) + (R/(1-R))^{0,5} \cdot G(0,999)\} - \text{PD} \cdot 12,5 \cdot 1,06)$$

$N(x)$ merkir dreififall fyrir slembibreytu með staðlaða normaldreifingu (þ.e. líkur á að normaldreifð slembibreyta með meðalgildi núll og dreifni 1 sé minni en eða jöfn og x). $G(Z)$ merkir andhverft dreififall fyrir slembibreytu með staðlaða normaldreifingu (þ.e. virði x þannig að $N(x) = z$).

Fyrir líkur á vanskilum (PD) = 1 (áhættukrafa í vanskilum), skal RW vera $\text{Max}\{0, 12,5 \cdot (\text{LGD} - \text{EL}_{\text{BE}})\}$,

þar sem EL_{BE} skal vera besta mat lánastofnunar á væntu tapi vegna áhættukröfu í vanskilum samkvæmt 80. lið 4. hluta.

Fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindinga = $\text{RW} \cdot \text{virði áhættuskuldbindinga}$.

11. Heimilt er að reikna út fjárhæð áhættuveginna áhættukröfu á litla og meðalstóra aðila, eins og þeir eru skilgreindir í 4. mgr. 86. gr., sem uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í 29. lið 1. hluta VIII. viðauka og 22. lið 2. hluta VIII. viðauka í samræmi við 4. lið.
12. Fylgni (R) 0,15 skal koma í stað tölunnar sem verður til í fylgniformúlunni í 10. lið, vegna smásöluáhættuskuldbindinga, sem tryggðar eru með fasteign.
13. Fylgni (R) 0,04 skal koma í stað tölunnar sem verður til í samsvörunarformúlunni í 10. lið, vegna fullgildra hlaupandi smásöluáhættuskuldbindinga eins og skilgreint er í a- til e-lið.

Áhættuskuldbindingar skulu teljast fullgildar hlaupandi smásöluáhættuskuldbindingar ef þær uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- að áhættan sé gagnvart einstaklingum,
- að áhættukröfurnar séu hlaupandi, ótryggðar og að lánastofnunin geti sagt þeim upp tafarlaust og skilyrðislaust að því marki sem þær eru ekki nýttar. (Í þessu samhengi eru hlaupandi áhættuskuldbindingar skilgreindar sem skuldbindingar þar sem útistandandi fjárhæðir viðskiptavina fá að sveiflast á grundvelli ákvarðana þeirra um að taka að láni og endurgreiða, innan marka sem lánastofnunin setur). Heimilt er að líta svo á að hægt sé að segja ónotuðum skuldbindingum upp skilyrðislaust ef skilmálar heimila lánastofnun að fella þær úr gildi, að því marki sem heimilað er samkvæmt neytendavernd og tengdri löggjöf, og
- að hámarksáhætta gagnvart einstaklingi í undirsafninu sé 100 000 evrur eða lægri,
- að lánastofnunin geti sýnt fram á að notkun fylgni í þessum lið sé takmörkuð við verðbrefasöfn sem hafa sýnt lítið flökt í taphlutföllum miðað við meðaltal taphlutfalla þeirra, einkum á því bili þar sem líkur á vanefndum eru hvað minnstar. Lögbær yfirvöld skulu endurskoða hlutfallslegt flökt taphlutfalla mismunandi fullgildra hlaupandi undirsafna í smásölu, ásamt samtölu fullgildra hlaupandi smásöluverðbrefasafna, og hyggjast deila upplýsingum um dæmigerð einkenni fullgildra hlaupandi taphlutfalla smásölu í öllum lögsögum, og
- að lögbær yfirvöld telji það samræmast undirliggjandi áhættueinkennum undirsafnsins að fara með áhættukröfu sem fullgilda hlaupandi smásöluáhættukröfu.

Þrátt fyrir b-lið er lögbær yfirvöldum heimilt að falla frá kröfunni um að áhættukrafa sé ótryggð að því er varðar tryggðar lánafyrirgreiðslur sem tengjast launareikningi. Í slíku tilviki skal ekki taka tillit til fjárhæða sem endurheimtar eru frá tryggingunni við mat á tapi að gefnum vanefndum.

14. Til að fá meðhöndlun sem lán á smásölumarkaði skulu keyptar viðskiptakröfur uppfylla lágmarkskröfurnar sem eru settar fram í 105.–109. lið í 4. hluta, og eftirfarandi skilyrði:
- a) að lánastofnunin hafi keypt viðskiptakröfurnar frá ótengdum þriðja aðila og að áhættukrafa hennar á loforðsgjafa viðskiptakröfunnar feli ekki í sér neinar áhættukröfur sem eru upprunnar, beint eða óbeint, hjá lánastofnuninni sjálfri,
  - b) að keyptar viðskiptakröfur séu myndaðar á markaðslegum forsendum óskyldra aðila, milli seljanda og loforðsgjafans. Sem slíkar eru viðskiptakröfur innan fyrirtækis og viðskiptakröfur sem falla undir mótreikninga milli fyrirtækja sem kaupa og selja hvort öðru ekki hæfar,
  - c) lánastofnunin sem er kaupandinn hefur kröfu á allan hagnað af keyptum viðskiptakröfum eða hlutfalli hagnaðar, og
  - d) að safn keyptra viðskiptakrafna sé nægjanlega dreift.
15. Endurgreiðanlegur kaupafsláttur, tryggingar eða takmarkaðar ábyrgðir, sem veita síðasta kröfuhafa í kröfuröðinni vörn (*e. first-loss protection*) gegn tapi á keyptum viðskiptakröfum vegna gjaldþrots, þynningar eða hvors tveggja, má meðhöndla sem stöðu síðasta kröfuhafa í kröfuröðinni samkvæmt ramma innramatsaðferðar við verðbréfun.
16. Vegna blandaðra safna af keyptum smásöluviðskiptakröfum, þar sem lánastofnunin sem er kaupandi getur ekki aðgreint áhættukröfur með fasteignaveði og áhættukröfur sem uppfylla skilyrði um að vera hlaupandi smásöluáhættukröfur frá öðrum smásöluáhættukröfum, skal beita þeirri formúlu til útreiknings á áhættuvægi varðandi smásölu sem gefur hæstu eiginfjákröfur vegna þeirra áhættukrafna.

1.3. Fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga fyrir hlutabréfaáhættu

17. Lánastofnun er heimilt að nota mismunandi aðferðir við mismunandi söfn þar sem notaðar eru mismunandi aðferðir innan lánastofnunarinnar sjálfrar. Þar sem lánastofnun notar mismunandi aðferðir skal lánastofnunin sýna lögbærum yfirvöldum fram á að valið fari fram á samræmdan hátt og sé ekki ákvarðað til að misnota ósamræmi milli reglna og komast hjá reglum.
18. Þrátt fyrir 17. lið er lögbærum yfirvöldum heimilt að leyfa að fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga fyrir hlutabréfastöður í stoðþjónustufyrirtækjum séu ákvarðaðar samkvæmt meðferð á öðrum eignum sem ekki fela í sér útlánaáhættu.

1.3.1. Einföld aðferð við áhættuvægi

19. Fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar skal reiknuð út samkvæmt eftirfarandi formúlu:

Áhættuvog (RW) = 190% fyrir stöður í óskráðum hlutabréfum í nægjanlega dreifðum verðbréfasöfnum.

Áhættuvog (RW) = 290% fyrir stöður í hlutabréfum sem viðskipti eru með á skipulegum verðbréfamarkaði.

Áhættuvog (RW) = 370% fyrir alla aðra hlutabréfaáhættu.

Fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar = RW * virði áhættuskuldbindingar.

20. Heimilt er að láta skortstöður í reiðufé og afleiðugerninga, sem eru utan veltubókar, jafna út gnóttstöður í sömu einstöku hlutabréfunum, að því gefnu að þessir gerningar hafi ótvírætt verið auðkenndir sem áhættuvörn tiltekinna hlutabréfaáhættu og að þeir veiti áhættuvörn í a.m.k. ár til viðbótar. Farið skal með aðrar skortstöður sem gnóttstöður þar sem tölugildi hvorrar stöðu fær viðeigandi áhættuvog. Aðferðin í tengslum við stöður með misræmi í binditíma er aðferðin sú fyrir áhættuskuldbindingar fyrirtækja, eins og hún er sett fram í 16. lið í VII. viðauka, 2. hluta.
21. Lánastofnunum er heimilt að færa ófjármagnaða útlánavörn, sem byggir á hlutabréfastöðu, í samræmi við aðferðirnar sem settar eru fram í 90.–93. gr.

1.3.2. PD/LGD-aðferðin

22. Fjárhæðir áhættuveinnar áhættu skulu reiknaðar út í samræmi við formúlurnar í 3. lið. Ef lánastofnanir hafa ekki nægjanlegar upplýsingar til að nota skilgreininguna á vanskilum eins og hún er sett fram í 44.–48. lið í 4. hluta, skulu áhættuvogirnar hækkaðar með stuðlinum 1,5.
23. Á stigi einstakra áhættuskuldbindinga skal summa fjárhæðar vænts taps, margfölduð með 12,5, og fjárhæðar áhættuveinnar áhættuskuldbindingar ekki vera hærri en nemur virði áhættuskuldbindingarinnar, margfölduð með 12,5.
24. Lánastofnunum er heimilt að færa ófjármagnaða útlánavörn, sem byggir á hlutabréfastöðu, í samræmi við aðferðirnar sem settar eru fram í 90.–93. gr. Þetta skal vera með fyrirvara um tap að gefnum vanefndum sem nemur 90% af áhættukröfunni á veitanda áhættuvarnarinnar. Nota má LGD-gildið 65% fyrir stöður í óskráðum hlutabréfum í nægjanlega dreifðum verðbrefasöfnum. Í þeim tilvikum skal M vera 5 ár.

1.3.3. Aðferð með innri líkönum

25. Fjárhæð áhættuveinnar áhættuskuldbindingar skal vera hugsanlegt tap á hlutabréfaáhættu lánastofnunarinnar, fengið með notkun innri vágildislíkana að teknu tilliti til einhliða 99% öryggisbils mismunarins milli ársfjórðungslegra tekna og viðeigandi áhættulausra vaxta, reiknað yfir langt úrtakstímabil, margfaldað með 12,5. Fjárhæðir áhættuveinnar áhættuskuldbindinga á stigi einstakra áhættuskuldbindinga skulu ekki vera lægri en summa lágmarksfjárhæða áhættuveinnar áhættuskuldbindinga sem krafist er samkvæmt PD/LGD-aðferðinni og samsvarandi fjárhæða vænts taps margfölduðum með 12,5 og reiknuðum út á grundvelli PD-gilda sem sett eru fram í a-lið 24. liðar 2. hluta og samsvarandi LGD-gilda, sem sett eru fram í 25. og 26. lið 2. hluta.
26. Lánastofnunum er heimilt að færa ófjármagnaða útlánavörn sem byggir á hlutabréfastöðu.

1.4. Fjárhæðir áhættuveinnar áhættu vegna annarra eigna sem ekki fela í sér útlánaáhættu

27. Fjárhæðir áhættuveinnar áhættuskuldbindinga skulu reiknaðar út í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$\text{Fjárhæð áhættuveinnar áhættuskuldbindingar} = 100\% * \text{virði áhættuskuldbindingar},$$

nema þegar áhættuskuldbindingin er hrakvirði, en þá skal hún færð niður fyrir hvert ár og reiknuð út á eftirfarandi hátt:

$$1/t * 100\% * \text{áhættuvirði},$$

þar sem t er fjöldi ára á tímabili leigusamnings.

2. ÚTREIKNINGUR Á FJÁRHÆÐUM ÁHÆTTUEGINNA ÁHÆTTUSKULDBINDINGA VEGNA ÞYNNINGARÁHÆTTU KEYPTRA VIÐSKIPTAKRAFNA

28. Áhættuvogir vegna þynningaráhættu keyptra viðskiptakrafna á fyrirtæki og smásöluviðskiptakrafna:

Áhættuvogirnar skulu reiknaðar út samkvæmt formúlunni í 3. lið. Ílagsþættirnir PD og LGD skulu ákvarðaðir eins og sett er fram í 2. hluta, virði áhættuskuldbindingarinnar skal ákvarðað eins og sett er fram í 3. hluta og M skal vera 1 ár. Ef lánastofnanir geta sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að þynningaráhætta sé lítilvæg, þarf ekki að skrá hana.

3. ÚTREIKNINGUR FJÁRHÆÐA VÆNTS TAPS

29. Nema annað sé tekið fram skulu ílagsþættirnir PD og LGD ákvarðaðir eins og sett er fram í 2. hluta og virði áhættuskuldbindingarinnar eins og sett er fram í 3. hluta.
30. Fjárhæðir vænts taps vegna áhættukrafna á fyrirtæki, stofnanir, ríkisstjórnir og seðlabanka og smásöluáhættuskuldbindinga skulu reiknaðar út samkvæmt eftirfarandi formúlum:

$$\text{Vænt tap (EL)} = \text{PD} \times \text{LGD}.$$

$$\text{Fjárhæð vænts taps} = \text{EL} \times \text{virði áhættuskuldbindingar}.$$

Að því er varðar áhættukröfur í vanskilum ($PD = 1$), þar sem lánastofnanir nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum, skal EL vera EL_{BE} , þ.e. besta mat lánastofnunar á væntu tapi vegna áhættukröfu í vanskilum, í samræmi við 80. lið 4. hluta.

Fyrir áhættuskuldbindingar sem falla undir meðferðina sem sett er fram í 4. lið 1. hluta skal EL vera 0.

31. EL-gildi fyrir sértækar lánaáhættuskuldbindingar, sem lánastofnanir áhættuvega með aðferðunum sem settar eru fram í 6. lið, skulu ákvörðuð í samræmi við töflu 2.

Tafla 2

Eftirstöðvatími	1. flokkur	2. flokkur	3. flokkur	4. flokkur	5. flokkur
Skemmri en 2,5 ár	0%	0,4%	2,8%	8%	50%
2,5 ár eða lengur	0,4%	0,8%	2,8%	8%	50%

Hafi lögbær yfirvöld heimilað lánastofnun að nota almennt sérstaka áhættuvog 50% á áhættuskuldbindingar í 1. flokki og 70% á áhættuskuldbindingar í 2. flokki skal EL-gildi áhættuskuldbindinga í 1. flokki vera 0% og áhættuskuldbindinga í 2. flokki 0,4%.

32. Fjárhæðir vænts taps fyrir hlutabréfaáættu, þar sem fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga eru reiknaðar út í samræmi við aðferðirnar sem eru settar fram í 19.–21. lið, skulu reiknaðar út í samræmi við eftirfarandi formúlu:

Fjárhæð vænts taps = $EL \times \text{virði áhættuskuldbindingar}$

Virði vænts taps skal vera eftirfarandi:

Vænt tap (EL) = 0,8% fyrir stöður í óskráðum hlutabréfum í nægjanlega dreifðum verðbréfasöfnum

Vænt tap (EL) = 0,8% fyrir stöður í hlutabréfum sem viðskipti eru með á skipulegum verðbréfamarkaði.

Vænt tap (EL) = 2,4% fyrir alla aðra hlutabréfaáættu.

33. Fjárhæðir vænts taps fyrir hlutabréfaáættu þar sem fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga eru reiknaðar út í samræmi við aðferðirnar sem eru settar fram í 22.–24. lið, skulu reiknaðar út í samræmi við eftirfarandi formúlur:

Vænt tap (EL) = $PD \times LGD$ og

Fjárhæð vænts taps = $EL \times \text{virði áhættuskuldbindingar}$

34. Vænt tap fyrir hlutabréfaáættu þar sem fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga eru reiknaðar út í samræmi við aðferðirnar sem eru settar fram í 25.–26. lið skal vera 0%.

35. Væntar fjárhæðir taps vegna þynningaráættu keyptra viðskiptakrafna skulu reiknaðar út í samræmi við eftirfarandi formúlu:

Vænt tap (EL) = $PD \times LGD$ og

Fjárhæð vænts taps = $EL \times \text{virði áhættuskuldbindingar}$

4. MEÐFERÐ FJÁRHÆÐA VÆNTS TAPS

36. Fjárhæðir vænts taps sem eru reiknaðar út í samræmi við 30., 31. og 35. lið skulu dregnar frá summu virðisbreytinga og varúðarniðurfærslna sem tengjast þessum áhættuskuldbindingum. Farið skal með afföll af áhættukröfum í efnahagsreikningi, sem keyptar eru þegar þær eru í vanskilum samkvæmt 1. lið 3. hluta, á sama hátt og virðisbreytingar. Fjárhæðir vænts taps vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga og virðisbreytinga og varúðarniðurfærslna tengdum þessum áhættuskuldbindingum skulu ekki taldar með í þessum útreikningi.

2. HLUTI

Líkur á vanskilum, tap að gefnum vanefndum og binditími

1. Við útreikninga á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og fjárhæðum vænts taps sem tilgreindar eru í 1. hluta skulu flagsþættirnir líkur á vanskilum (PD), tap að gefnum vanefndum (LGD) og binditími (M) vera þeir sem lánastofnunin hefur metið í samræmi við 4. hluta, með fyrirvara um eftirfarandi ákvæði.

1. ÁHÆTTUKRÖFUR Á FYRIRTÆKI, STOFNANIR OG RÍKISSTJÓRNIR OG SEDLABANKA**1.1. Líkur á vanskilum (PD)**

2. Líkur á vanskilum áhættukröfu á fyrirtæki eða stofnun skulu vera 0,03% að lágmarki.
3. Geti lánastofnun ekki sýnt fram á að mat hennar á líkum á vanskilum keyptra viðskiptakrafna fyrirtækja uppfylli lágmarkskröfurnar sem settar eru fram í 4. hluta skulu PD-gildi þessara áhættukrafna ákvörðuð samkvæmt eftirfarandi aðferðum: fyrir forgangskröfur á keyptar viðskiptakröfur fyrirtækja skal PD-gildið vera mat lánastofnunarinnar á væntu tapi, deilt með LGD-gildi þessara viðskiptakrafna. Fyrir víkjandi kröfur á keyptar viðskiptakröfur fyrirtækja skal PD-gildið vera mat lánastofnunar á væntu tapi. Sé lánastofnun heimilt að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum fyrir áhættuskuldbindingar fyrirtækja og hún getur á áreiðanlegan hátt sundurliðað mat sitt á væntu tapi vegna keyptra viðskiptakrafna fyrirtækja í líkur á vanskilum og tap að gefnum vanefndum er heimilt að nota matið á líkum á vanskilum.
4. PD-gildi loforðsgjafa í vanskilum skal vera 100%.
5. Lánastofnunum er heimilt að taka tillit til ófjármagnaðra útlánavarna í PD-gildinu í samræmi við ákvæði 90.–93. gr. Að því er varðar þýnningaráhættu er lögbærum yfirvöldum einnig heimilt að viðurkenna aðra veitendur ófjármagnaðrar útlánavarnar en þá sem um getur í 1. hluta VIII. viðauka.
6. Lánastofnunum sem nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum er heimilt að færa ófjármagnaða útlánavörn með því að stilla PD-gildi, með fyrirvara um 10. lið.
7. Að því er varðar þýnningaráhættu keyptra viðskiptakrafna fyrirtækja skal setja líkur á vanskilum jafnar mati á væntu tapi vegna þýnningaráhættu. Sé lánastofnun heimilað að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum fyrir áhættuskuldbindingar fyrirtækja og hún getur á áreiðanlegan hátt sundurliðað mat sitt á væntu tapi vegna þýnningaráhættu keyptra viðskiptakrafna fyrirtækja í líkur á vanskilum og tap að gefnum vanefndum er heimilt að nota matið á líkum á vanskilum. Lánastofnunum er heimilt að taka tillit til ófjármagnaðra útlánavarna í PD-gildinu í samræmi við ákvæði 90.–93. gr. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að viðurkenna aðra veitendur ófjármagnaðrar útlánavarnar en þá sem um getur í 1. hluta VIII. viðauka. Sé lánastofnun heimilt að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum vegna þýnningaráhættu keyptra viðskiptakrafna fyrirtækja er henni heimilt að skrá ófjármagnaða útlánavörn með því að stilla PD-gildi, með fyrirvara um 10. lið.

1.2. Tap að gefnum vanefndum (LGD)

8. Lánastofnanir skulu nota eftirfarandi gildi fyrir tap að gefnum vanefndum:
  - a) forgangskröfur án hæfrar tryggingar: 45%,
  - b) víkjandi áhættukröfur án hæfrar tryggingar: 75%,
  - c) lánastofnunum er heimilt að færa fjármagnaða og ófjármagnaða útlánavörn í tap að gefnum vanefndum í samræmi við ákvæði 90.–93. gr.,
  - d) heimilt er að úthluta sértryggðum skuldabréfum, eins og þau eru skilgreind í 68.–70. lið í 1. hluta VI. viðauka, gildinu 12,5% fyrir tap að gefnum vanefndum,
  - e) vegna keyptra viðskiptakrafna fyrirtækja, sem eru forgangskröfur, þar sem lánastofnun getur ekki sýnt fram á að mat hennar á líkum á vanefndum uppfylli lágmarkskröfurnar sem eru settar fram í 4. hluta: 45%,
  - f) vegna keyptra viðskiptakrafna fyrirtækja, sem eru víkjandi kröfur, þar sem lánastofnun getur ekki sýnt fram á að mat hennar á líkum á vanefndum uppfylli lágmarkskröfurnar sem eru settar fram í 4. hluta: 100%, og
  - g) vegna þýnningaráhættu keyptra viðskiptakrafna fyrirtækja: 75%.

Til 31. desember 2010 er heimilt að úthluta sértryggðum skuldabréfum, eins og þau eru skilgreind í 68.–70. lið í 1. hluta VI. viðauka, gildinu 11,25% fyrir tap að gefnum vanefndum ef:

- eignir eins og segir í a- til c-lið 68. liðar 1. hluta VI. viðauka, sem tryggja skuldabréfin, eru allar taldar hæfar í 1. lánshæfisþrep eins og því er lýst í þeim viðauka,
- efri mörkin sem mælt er fyrir um í d- og e-lið 68. liðar 1. hluta VI. viðauka eru 10% af nafnverði útistandandi útgáfu, þegar eignir sem settar eru fram í þessum liðum eru notaðar sem trygging,
- eignir eins og þær eru settar fram í f-lið 68. liðar 1. hluta VI. viðauka eru ekki notaðar sem trygging, eða
- sértryggðu skuldabréfin eru hluti af lánshæfismati tilnefndrar utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar og utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunarinnar setur þau í hagkvæmasta flokk lánshæfismats sem hún getur sett sértryggð skuldabréf í.

Þetta frávik ber að endurskoða fyrir 31. desember 2010 og á grundvelli þeirrar endurskoðunar er framkvæmdastjórninni heimilt að leggja fram tillögur í samræmi við málsmeðferðina sem vísað er til í 2. mgr. 151. gr.

9. Sé lánastofnun, þrátt fyrir 8. lið og að því er varðar þynningar- og vanskilaahættu, heimilað að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum vegna áhættuskuldbindinga fyrirtækja og geti hún sundurliðað mat sitt á væntu tapi vegna keyptra viðskiptakrafna fyrirtækja í líkur á vanefndum og tap að gefnum vanefndum á áreiðanlegan máta er heimilt að nota matið á tapi að gefnum vanefndum.
10. Þrátt fyrir 8. lið er heimilt að færa ófjármagnaða útlánavörn með aðlögun á líkum á vanefndum og/eða tapi að gefnum vanefndum með fyrirvara um lágmarkskröfurnar sem eru tilgreindar í 4. hluta og samþykki lögbærra yfirvalda, ef lánastofnun er heimilt að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum vegna áhættu gagnvart fyrirtækjum, stofnunum, ríkisstjórnunum og seðlabönkum. Lánastofnun skal ekki úthluta tryggðum áhættuskuldbindingum líkum á vanefndum eða tapi að gefnum vanefndum, með aðlögun, þannig að aðlagð áhættuvægi verði lægra en sambærilegrar beinnar áhættu gagnvart ábyrgðaraðilanum.
11. Þrátt fyrir 8. og 10. lið og að því er varðar 4. lið 1. hluta skal gildi taps að gefnum vanefndum fyrir sambærilega beina áhættu gagnvart aðila sem veitir vörn vera annaðhvort gildi taps að gefnum vanefndum tengt óvarinni lánafyrirgreiðslu til ábyrgðaraðilans eða óvarinni lánafyrirgreiðslu loforðsgjafans, eftir því hvort fyrirliggjandi gögn og gerð ábyrgðarinnar gefa til kynna að endurheimt fjárhæð, komi til þess að bæði ábyrgðaraðilinn og loforðsgjafinn lendi í vanskilum á líftíma hinna áhættuvörðu viðskipta, yrði háð fjárhagsstöðu ábyrgðaraðilans eða loforðsgjafans, eftir því sem við á.

1.3. Binditími

12. Með fyrirvara um 13. lið skulu lánastofnanir fá áhættukröfum, sem verða til vegna endurhverfra viðskipta eða verðbréfa- eða hrávörulánveitinga eða -lántöku, binditímann (M) 0,5 ár og öllum öðrum áhættukröfum M 2,5 ár. Lögbær yfirvöld geta krafist allrar lánastofnanir í umdæmi sínu um að nota M fyrir hverja áhættukröfu eins og segir í 13. lið.
13. Lánastofnunum sem heimilt er að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og/eða eigin breytistuðla vegna áhættukrafna á fyrirtæki, stofnanir eða ríkisstjórnir og seðlabanka skulu reikna út binditíma fyrir hverja þessarar áhættukrafna eins og segir í a- til e-lið og með fyrirvara um 14.–16. lið. M skal ekki í neinu tilviki vera lengri en 5 ár:

- a) Að því er varðar gerninga háða sjóðstreymisáætlun skal M reiknað út í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$M = \text{MAX} \left\{ 1; \text{MIN} \left\{ \frac{\sum_t t^* CF_t}{\sum_t CF_t}, 5 \right\} \right\}$$

þar sem CF_t merkir sjóðstreymi (höfuðstól, vaxtagreiðslur og gjöld) sem loforðsgjafinn hefur samkvæmt samningi bundið sig til að greiða á tímabili t ,

- b) Að því er varðar afleiður sem háðar eru rammisamkomulagi um skuldajöfnun skal binditími vera vegið meðaltal eftirstöðvatíma áhættukröfunnar, þar sem M skal vera a.m.k. 1 ár. Grundvallarfjárhæð hverrar áhættukröfu skal notuð til að veita binditímann,

- c) Að því er varðar áhættukröfur sem verða til vegna viðskipta með afleiðugerninga sem eru tryggðir að fullu eða nánast að fullu (skráðir í IV. viðauka) og viðbótarlánveitingar tryggðar að fullu eða nánast fullu, sem háðar eru rammksamkomulagi um skuldajöfnun, skal M vera vegið meðaltal eftirstöðvatíma viðskiptanna þar sem binditími skal vera a.m.k. 10 dagar. Grundvallarfjárhæð hverra viðskipta skal notuð til að veða binditímann,
- d) Sé lánastofnun heimilt að nota eigið mat á líkum á vanefndum vegna keypra viðskiptakrafna fyrirtækja, skal binditími jafngilda vegnum meðalbinditíma keypra viðskiptakrafna, þar sem M skal vera a.m.k. 90 dagar, vegna ádreginna fjárhæða. Þetta sama gildi M skal einnig notað vegna óáðreginna fjárhæða samkvæmt bindandi kauploforði að því gefnu að loforðið innihaldi virka sáttmála, ákvæði um að greiðslu afborgana sé hrint af stað, eða aðra þætti sem vernda þá lánstofnun sem kaupir gegn verulegri rýrnun í gæðum framtíðarviðskiptakrafna sem henni ber að kaupa samkvæmt skilyrðum kauploforðsins. Þar sem slík öflug vernd er ekki til staðar skal M fyrir óáðregnar fjárhæðir reiknað sem samtala mögulegrar viðskiptakröfu með lengstan greiðslufrest, samkvæmt kaupsamningnum, og eftirstöðvatíma kauploforðsins, þar sem M er a.m.k. 90 dagar,
- e) Að því er varðar aðra gerninga en þá sem tilgreindir eru í þessum lið eða þar sem lánastofnun er ekki í stöðu til að reikna út M eins og segir í a-lið skal binditími vera hámarkseftirstöðvatími (í árum talið) sem loforðsgjafanum er heimilt að taka til að ljúka að fullu sanningsbundnum skuldbindingum sínum, þar sem M er a.m.k. 1 ár,
- f) Að því er varðar lánastofnanir sem nota innralkansaðferðina, sem sett er fram í 6. lið III. viðauka, til að reikna út virði áhættuskuldbindinga skal M reiknað út vegna áhættuskuldbindinga sem þær beita þessari aðferð á og þar sem binditími sanningsins með lengstan greiðslufrest í skuldajöfnunarsafninu er lengri en eitt ár í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$M = \text{MIN} \left(\frac{\sum_{k=1}^{tk \leq 1 \text{ year}} \text{Effective} EE_k * \Delta t_k * df_k + \sum_{tk > 1 \text{ year}}^{maturity} EE_k * \Delta t_k * df_k}{\sum_{k=1}^{tk \leq 1 \text{ year}} \text{Effective} EE_k * \Delta t_k * df_k}; 5 \right)$$

þar sem:

df = áhættulaus afvöxtunarpáttur vegna framtíðartímabilsins tk og öll önnur tákni eru skilgreind í 6. lið III. viðauka.

Þrátt fyrir fyrstu málsgrein f-liðar 13. liðar er lánastofnun, sem notar innra líkan til að reikna út einhliða aðlögun á láns hæfi, heimilt að nota virkan láns tíma metinn með innra líkani sem M, með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda.

Með fyrirvara um 14. lið skal formúlan í a-lið gilda vegna skuldajöfnunarsafna þar sem allir samningar hafa upphaflegan binditíma sem er skemmri en eitt ár.

- g) Að því er varðar 4. lið 1. hluta skal M vera virkur binditími útlánavarnarinnar en a.m.k. 1 ár.

14. Þrátt fyrir a-, b-, d- og e-lið 13. liðar skal M vera a.m.k. 1 dagur að því er varðar:

- afleiðugerninga, skráða í IV. viðauka, sem eru tryggðir að fullu eða nánast fullu,
- viðbótarlánveitingar sem eru tryggðar að fullu eða nánast fullu og
- endurhverf viðskipti, verðbréfa- eða hrávörulánveitingar eða -lántökur

að því gefnu að gögnin krefjist daglegrar endurskoðunar á tryggingarþekju og daglegs endurmats og feli í sér ákvæði sem heimila skjóta sölu eða jöfnun tryggingar komi til vanskila eða vanefnda á endurskoðun tryggingarþekju.

Til viðbótar skal M vera a.m.k. einn dagur vegna annarra skammtímaáhættuskuldbindinga, tilgreindum af lögbæru yfirvöldunum, sem eru ekki hluti af stöðugri fjármögnun lánastofnunarinnar til loforðsgjafans. Í öllum tilvikum skal fara fram ítarleg skoðun á málavöxtum.

15. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að leyfa notkun M eins og segir í 12. lið vegna áhættukrafna á fyrirtæki sem eru staðsett í Bandalaginu og ef velta samstæðunnar og eignir samstæðunnar eru undir 500 milljónum evra. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að setja 1000 milljóna evra heildareignir í stað 500 milljóna evra heildareigna vegna fyrirtækja sem fjárfesta aðallega í fasteignum.

16. Farið skal með misræmi í binditíma eins og tilgreint er í 90.–93. gr.

2. SMÁSÖLUÁHÆTTUSKULDBINDINGAR

2.1. Líkur á vanskilum (PD)

17. Líkur á vanskilum áhættuskuldbindingar skulu vera a.m.k. 0,03%.

18. Líkur á vanskilum loforðsgjafa eða, þar sem skuldbindingaraðferð er notuð, á áhættuskuldbindingum í vanskilum skulu vera 100%.

19. Að því er varðar þynningaráhættu keypra viðskiptakrafna skulu líkur á vanskilum vera jafnar mati á væntu tapi vegna þynningaráhættu. Ef lánastofnun getur sundurliðað mat sitt á væntu tapi vegna þynningaráhættu keypra viðskiptakrafna í líkur á vanskilum og tap að gefnum vanefndum á áreiðanlegan hátt, er heimilt að nota matið á líkum á vanskilum.

20. Heimilt er að færa ófjármagnaða útlánavörn sem hæfa með því að aðlaga líkur á vanskilum, með fyrirvara um 22. lið. Að því er varðar þynningaráhættu, þar sem lánastofnanir nota ekki eigið mat á tapi að gefnum vanefndum, er þetta með fyrirvara um að farið sé að 90.–93. gr., í þessu skyni er lögbærum yfirvöldum heimilt að líta á veitendur ófjármagnaðrar útlánavarnar, aðra en þá sem tilgreindir eru í 1. hluta VIII. viðauka, sem hæfa.

2.2. Tap að gefnum vanefndum (LGD)

21. Lánastofnanir skulu leggja fram eigið mat á tapi að gefnum vanefndum með fyrirvara um lágmarkskröfur eins og þær eru tilgreindar í 4. hluta og samþykki lögbærra yfirvalda. Nota skal 75% gildi taps að gefnum vanefndum vegna þynningaráhættu keypra viðskiptakrafna. Ef lánastofnun getur sundurliðað mat sitt á væntu tapi vegna þynningaráhættu keypra viðskiptakrafna í líkur á vanskilum og tap að gefnum vanefndum á áreiðanlegan hátt, er leyfilegt að nota mat á tapi að gefnum vanefndum.

22. Heimilt er að færa ófjármagnaða útlánavörn sem hæfa með því að aðlaga mat á líkum á vanefndum eða tapi að gefnum vanefndum með fyrirvara um lágmarkskröfur eins og þær eru tilgreindar í 99.–104. lið 4. hluta og samþykki lögbærra yfirvalda, annaðhvort til stuðnings einstakri áhættukröfu eða safni áhættukrafna. Lánastofnun skal ekki úthluta tryggðum áhættuskuldbindingum líkum á vanefndum eða tapi að gefnum vanefndum, með aðlögun, þannig að aðlagð áhættuvægi verði lægra en sambærilegar beinnar áhættu gagnvart ábyrgðaraðilanum.

23. Þrátt fyrir 22. lið, að því er varðar 11. lið 1. hluta, skal gildi taps að gefnum vanefndum fyrir sambærilega beina áhættu gagnvart aðila sem veitir vörn vera annaðhvort gildi taps að gefnum vanefndum tengt óvarinni lánafyrirgreiðslu til ábyrgðaraðilans eða óvarinni lánafyrirgreiðslu loforðsgjafans, eftir því hvort fyrirliggjandi gögn og gerð ábyrgðarinnar gefa til kynna að endurheimt fjárhæð, komi til þess að bæði ábyrgðaraðilinn og loforðsgjafinn lendi í vanskilum á líftíma hinna áhættuvörðu viðskipta, yrði háð fjárhagsstöðu ábyrgðaraðilans eða loforðsgjafans, eftir því sem við á.

3. HLUTABRÉFAÁHÆTTA HÁÐ AÐFERÐUM UM LÍKUR Á VANSKILUM/TAPI AÐ GEFNUM VANEFNÐUM

3.1. Líkur á vanskilum (PD)

24. Líkur á vanskilum skulu ákvarðaðar í samræmi við aðferðirnar fyrir áhættuskuldbindingar fyrirtækja.

Eftirfarandi lágmarkslíkur á vanskilum skulu gilda:

- 0,09% fyrir stöður í hlutabréfum sem viðskipti eru með á skipulegum verðbréfamarkaði, þar sem fjárfestingin er hluti af langvarandi tengslum við viðskiptavin,
- 0,09% fyrir stöður í hlutabréfum sem ekki eru viðskipti með á skipulegum verðbréfamarkaði, þar sem ávöxtun fjárfestingarinnar er byggð á reglulegu og reglubundnu sjóðstreymi sem ekki stafar af söluhagnaði,

- c) 0,40% fyrir stöður í hlutabréfum sem viðskipti eru með á skipulegum verðbréfamarkaði, þ.m.t. aðrar skortstöður eins og segir í 20. lið 1. hluta og
- d) 1,25% vegna allrar annarrar hlutabréfaáættu, þ.m.t. aðrar skortstöður eins og þeim er lýst í 20. lið 1. hluta.

3.2. Tap að gefnum vanefndum (LGD)

- 25. Heimilt er að úthluta stöðum í óskráðum hlutabréfum í nægjanlega dreifðum verðbréfasöfnum gildinu 65% fyrir tap að gefnum vanefndum.
- 26. Allar aðrar áhættuskuldbindingar skulu fá gildið 90% fyrir tap að gefnum vanefndum.

3.3. Binditími

- 27. Gildi M skal vera 5 ár fyrir allar áhættuskuldbindingar.

3. HLUÐI

Virði áhættuskuldbindingar

1. ÁHÆTTUKRÖFUR Á FYRIRTÆKI, STOFNANIR, RÍKISSTJÓRNIR OG SEDLABANKA OG SMÁSÖLUÁHÆTTUSKULDBINDINGAR

- 1. Nema annað sé tekið fram skal virði áhættuskuldbindinga í efnahagsreikningi metið án tillits til virðisbreytinga. Þessi regla á einnig við um eignir sem eru keyptar á öðru verði en nemur upphæð skuldar. Að því er varðar keyptar eignir er mismunurinn milli upphæðar skuldar og hreins virðis sem skráð er í efnahagsreikning lánastofnana tilgreint sem afföll ef upphæð skuldar er hærri, en yfirverð ef hún er lægri.
- 2. Þar sem lánastofnanir nota rammasamkomulag um skuldajöfnun í tengslum við endurhverf viðskipti, eða verðbréfa- eða hrávörulánveitingar eða -lántöku, skal virði áhættuskuldbindingar reiknað út í samræmi við 90.–93. gr.
- 3. Lánastofnanir skulu beita aðferðunum sem settar eru fram í 90.–93. gr. við útreikninga á virði áhættuskuldbindingar vegna skuldajöfnunar út- og innlána í efnahagsreikningi.
- 4. Virði áhættuskuldbindingar vegna leigusamninga skal vera núvirt lágmarksleigugreiðsla.

„Lágmarksleigugreiðslur“ eru greiðslur á leigutímanum sem leigutakinn er eða getur verið krafinn um að greiða og öll vildarkjör (þ.e. kjör sem nokkuð víst er að verði nýtt). Allt tryggt hrakvirði sem uppfyllir skilyrðin í 26.–28. lið 1. hluta VIII. viðauka, að því er varðar hæfi aðila sem veita vörn, ásamt lágmarkskröfunum um færslu annarra tegunda trygginga í 14.–19. lið 2. hluta VIII. viðauka, skal einnig talið með í lágmarksleigugreiðslum.

- 5. Virði áhættuskuldbindingar skal ákvarðað með aðferðunum sem lýst er í III. viðauka þegar um er að ræða liði sem taldir eru upp í IV. viðauka.
- 6. Virði áhættuskuldbindinga við útreikninga á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga keypra viðskiptakrafna skal vera útistandandi fjárhæð að frádregnum eiginfjárkröfum vegna þynningaráættu, áður en til mildunar útlánaáættu kemur.
- 7. Þegar áhættuskuldbinding er í formi verðbréfa eða hrávöru sem er seld, lögð fram til tryggingar eða lánuð, samkvæmt endurhverfum viðskiptum eða verðbréfa- eða hrávörulánveitingum eða -lántöku, löngum samningum með afhendingu og viðbótarlánveitingum, skal virði áhættuskuldbindingar vera virði verðbréfa eða hrávörunnar ákvarðað í samræmi við 74. gr. Þegar heildaraðferðin sem byggist á fjárhagslegri tryggingu, eins og hún er sett fram í 3. hluta VIII. viðauka, er notuð skal virði áhættuskuldbindingar aukið með jöfnun flökts sem á við slík verðbréf eða hrávöru, eins og lýst er þar. Virði áhættuskuldbindingar endurhverfra viðskipta, verðbréfa- eða hrávörulánveitinga eða -lántöku, langra samninga með afhendingu og viðbótarlánveitinga má ákvarða annaðhvort í samræmi við III. viðauka eða 12.–21. lið 3. hluta VIII. viðauka.

8. Þrátt fyrir 7. lið skal virði áhættuskuldbindingar útstandandi útlánaáhættu, eins og það er ákvarðað af lögbærum yfirvöldum, gagnvart milligönguaðila ákvarðað í samræmi við 6. lið 2. hluta III. viðauka, að því tilskildu að áhættuskuldbindingar mótaðilaáhættu milligönguáðilans gagnvart öllum þátttakendum í tilhögun hans séu að fullu tryggðar á degi hverjum.
9. Virði áhættuskuldbindingar vegna eftirfarandi liða skal reiknað út sem fjárhæð, sem hefur verið ráðstafað en ekki ádregin, margfölduð með breytistuðli.

Lánastofnanir skulu nota eftirfarandi breytistuðla:

- a) Nota skal breytistuðullinn 0% fyrir lánalínur sem er óráðstafað, sem lánastofnunin getur sagt upp skilyrðislaust hvenær sem er án þess að tilkynna um það fyrirfram, eða sem veita í raun sjálfkrafa uppsögn vegna rýrnunar á lánshæfi lántaka. Til að nota breytistuðul 0% skulu lánastofnanir fylgjast á virkan hátt með fjárhagsstöðu loforðsgjafans og innri eftirlitskerfi þeirra skulu gera þeim kleift að greina strax hnignun í lánshæfisgæðum loforðsgjafans. Heimilt er að líta þannig á að hægt sé að segja ónýttum smásölulánalínum upp skilyrðislaust ef skilmálar heimila lánastofnun að fella þær úr gildi, að því marki sem heimilað er samkvæmt neytendavernd og tengdri löggjöf.
  - b) Fyrir bankaábyrgðir til skamms tíma, sem verða til vegna vöruflytninga, skal nota breytistuðullinn 20%, bæði hvað varðar stofnunina sem veitir ábyrgðina og þá sem staðfestir hana.
  - c) Fyrir ónotaða kaupsamninga vegna hlaupandi keyþra viðskiptakrafna, sem hægt er að segja upp skilyrðislaust eða veita á skilvirkan hátt sjálfkrafa uppsögn hvenær sem er án þess að tilkynna það fyrirfram, skal breytistuðullinn 0% gilda. Til að nota breytistuðullinn 0% skulu lánastofnanir fylgjast á virkan hátt með fjárhagsstöðu loforðsgjafans og innri eftirlitskerfi þeirra skulu gera þeim kleift að greina strax hnignun í lánshæfisgæðum loforðsgjafans.
  - d) Fyrir aðrar lánalínur, sölutryggingar vegna verðbréfaútgáfu (e. note issuance facility) og hlaupandi sölutryggingar vegna verðbréfa (e. revolving underwriting facility) skal nota breytistuðullinn 75%.
  - e) Lánastofnunum, sem uppfylla lágmarksskilyrði til að nota eigið mat á breytistuðlum, eins og tilgreint er í 4. hluta, er heimilt að nota eigið mat á breytistuðlum fyrir ólíkar tegundir afurða eins og getið er í a- til d-lið, með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda.
10. Þar sem skuldbinding vísar til framlengingar á annarri skuldbindingu skal nota þann breytistuðul sem lægri er af þeim tveimur sem tengdir eru hvorri skuldbindingu um sig.
11. Vegna allra liða utan efnahagsreiknings, annarra en þeirra sem getið er í 1.–9. lið, skal virði áhættuskuldbindingar vera eftirfarandi hlutfall af virði þeirra:
- 100% ef liður er með mikla áhættu,
  - 50% ef liður er með miðlungsáhættu,
  - 20% ef liður er með miðlungs-/litla áhættu, og
  - 0% ef liður er með litla áhættu.

að því er varðar þennan lið skal raða liðum utan efnahagsreiknings í áhættuflokka eins og fram kemur í II. viðauka.

2. HLUATABRÉFAÁHÆTTA

12. Virði áhættuskuldbindinga skal vera virðið sem birt er í reikningsskilunum. Ákvarða má virði hlutabréfaáhættu á eftirfarandi hátt:
- a) Að því er varðar fjárfestingar sem haldið er á gangvirði þar sem breytingar á virði fara í gegnum tekjur og þar með inn í eigið fé, er virði áhættuskuldbindingar gangvirðið sem sett er fram í efnahagsreikningnum.

- b) Að því er varðar fjárfestingar sem haldið er á gangvirði þar sem breytingar á virði fara ekki í gegnum tekjur heldur inn í sérstakan eiginfjárbátt með tilliti til skatta, er virði áhættuskuldbindingar gangvirðið sem sett er fram í efnahagsreikningnum.
- c) Að því er varðar fjárfestingar sem haldið er á kostnaðarverði eða kostnaðarverði framleiddra vara er virði áhættuskuldbindingar kostnaður eða markaðsvirði eins og það er sett fram í efnahagsreikningnum.

3. ADRAR EIGNIR SEM FELA EKKI Í SÉR LÁNASKULDBINDINGU

13. Virði áhættuskuldbindingar annarra eigna sem ekki fela í sér lánaskuldbindingu skal vera virðið sem birt er í reikningskilunum.

4. HLUÐI

Lágmarkskröfur vegna innramatsaðferðar

1. MATSKERFI

1. „Matskerfi“ skal fela í sér allar aðferðir, vinnslu, eftirlit, gagnasöfnun og upplýsingatæknikerfi sem styðja matið á útlánaáhættu, flokkun áhættuskuldbindinga í þrep eða söfn (mat) og magngreiningu á mati á vanskilum og tapi vegna vissrar tegundar áhættuskuldbindinga.
2. Ef lánastofnun notar mörg matskerfi skal rökstuðningur fyrir vali á matskerfi vegna loforðsgjafa eða viðskipta skráður og það framkvæmt á þann máta sem endurspeglar áhættustigið á viðeigandi hátt.
3. Viðmiðanir og ferli flokkunar skulu endurskoðuð reglulega til að ákvarða hvort þau séu enn viðeigandi fyrir gildandi eignasafn og ytri skilyrði.

1.1. Uppbygging matskerfa

4. Noti lánastofnun beint mat á áhættubreytum má líta á það sem röðun þrepa á samfelldum matskvarða.

1.1.1. Áhættukröfur á fyrirtæki, stofnanir og ríkisstjórnir og seðlabanka

5. Matskerfi skal taka tillit til áhættueinkenna loforðsgjafa og viðskipta.
6. Matskerfi skal hafa matskvarða fyrir loforðsgjafa sem endurspeglar eingöngu magngreiningu á hættunni á vanskilum loforðsgjafa. Matskvarði fyrir loforðsgjafa skal hafa a.m.k. 7 þrep vegna loforðsgjafa sem ekki eru í vanskilum og eitt vegna loforðsgjafa í vanskilum.
7. „Loforðsgjafaþrep“: áhættuflokkur á matskvarða fyrir loforðsgjafa í matskerfinu sem loforðsgjöfum er skipað í á grundvelli tilgreindra og aðgreindra safna matsviðmiða sem leiða af sér mat á líkum á vanskilum. Lánastofnun skal skjalfesta tengslin milli þrepa loforðsgjafa hvað varðar það stig vanskilaáhættu sem hvert þrep gefur til kynna og viðmiðin sem eru notuð til að auðkenna það svið vanskilaáhættu.
8. Lánastofnanir með verðbréfasöfn sem eru með samþjöppun í ákveðnum markaðsgeira og á ákveðnu bili vanskilaáhættu skulu hafa nógu mörg þrep fyrir loforðsgjafa innan þess bils til að komast hjá of mikilli samþjöppun loforðsgjafa í einstöku þrepi. Umtalsverð samþjöppun innan þreps skal studd sannfærandi dæmum þess að þrep loforðsgjafa nái yfir hæfilega þröngt bil fyrir líkur á vanskilum og að hættan á vanskilum, sem stafar af öllum loforðsgjöfum innan þrepsins, falli innan þess bils.
9. Til þess að uppfylla skilyrði fyrir færslu lögbærra yfirvalda, vegna notkunar á útreikningi á eiginfjákröfum eigin mats á tapi að gefnum vanefndum, skal matskerfi taka tillit til sérstaks matskvarða gerninga sem endurspeglar eingöngu eiginleika viðskipta tengdum tapi að gefnum vanefndum.

10. „Gerningaþrep“: áhættuflokkur á matskvarða gerninga í matskerfinu sem áhættuskuldbindingum er skipað í á grundvelli tilgreindra og aðgreindra safna matsviðmiðana sem leiða af sér eigið mat á tapi að gefnum vanefndum. Skilgreining þreps skal fela í sér bæði lýsingu á því hvernig áhættuskuldbindingum er skipað í þrepið og á viðmiðunum sem notuð eru til að greina á milli áhættustiga þrepanna.
11. Umtalsverð samþjöppun innan gerningaþreps skal studd sannfærandi dæmum þess að gerningaþrep nái yfir hæfilega þ röngt bil taps að gefnum vanefndum, eftir því sem við á, og að hættan sem stafar af öllum áhættuskuldbindingum innan þrepsins falli innan þess bils.
12. Lánastofnanir, sem nota aðferðirnar sem settar eru fram í 6. lið 1. hluta til að veita sértækum lánaáhættuskuldbindingum áhættuvægi, eru undanþegnar kröfunni um að búa yfir matskvarða fyrir loforðsgjafa sem endurspeglar eingöngu magngreiningu á hættunni á að loforðsgjafi lendi í vanskilum, vegna þessara áhættuskuldbindinga. Þrátt fyrir 6. lið skulu þessar stofnanir, vegna þessara áhættuskuldbindinga, hafa a.m.k. fjögur þrep vegna loforðsgjafa sem ekki hafa lent í vanskilum og a.m.k. eitt þrep fyrir loforðsgjafa sem lent hafa í vanskilum.

1.1.2. Smásöluáhættuskuldbindingar

13. Matskerfi skulu endurspeglar bæði áhættu loforðsgjafans og viðskipta og skulu ná til allra viðeigandi eiginleika loforðsgjafa og viðskipta.
14. Aðgreiningarstig áhættu skal tryggja að fjöldi áhættuskuldbindinga í hverju þrepi eða safni nægi til að gera það kleift að magngreina og staðfesta tapseinkenni í þrepi eða safni, á merkingarþæran máta. Dreifing áhættuskuldbindinga og loforðsgjafa í þrep eða söfn skal miða að því að forðast of mikla samþjöppun.
15. Lánastofnanir skulu sýna fram á að ferlið við að skipta áhættuskuldbindingum í þrep eða söfn leiði til raunverulegrar áhættudreifingar, geri það kleift að flokka saman nægjanlega líkar áhættuskuldbindingar og veiti nákvæmt og stefnufast mat á einkennum taps í hverju þrepi eða safni. Að því er varðar keyptar viðskiptakröfur skal flokkunin endurspeglar aðferðir seljanda við söluþryggingar og það hve ólíkir viðskiptavinir hans eru.
16. Lánastofnanir skulu taka tillit til eftirfarandi áhrifaþátta áhættu við flokkun áhættuskuldbindinga í þrep eða söfn.
  - a) áhættueinkenna loforðsgjafa,
  - b) áhættueinkenna viðskipta, þ.m.t. tegundir afurða eða trygginga eða hvort tveggja. Lánastofnanir skulu taka sérstaklega á tilvikum þar sem sama trygging er að baki mörgum áhættuskuldbindingum og
  - c) vanskilum, nema lánastofnunin geti sýnt lögbærum yfirvöldum sínum fram á að vanskil hafi ekki veruleg áhrif á áhættu áhættuskuldbindingarinnar.

1.2. Flokkun í þrep eða söfn

17. Lánastofnun skal hafa sérstakar skilgreiningar, ferli og viðmiðanir við flokkun áhættuskuldbindinga í þrep eða söfn innan matskerfis.
  - a) Skilgreiningar og viðmiðanir fyrir þrep og söfn skulu vera nægilega ítarlegar til að þeir sem úthluta mati flokki á samræmdan hátt loforðsgjafa og gerninga með svipaða áhættu í sama þrep eða safni. Þetta samræmi skal einnig vera fyrir hendi hvað varðar mismunandi viðskiptasvið, deildir og landsvæði.
  - b) Skjalfesting á matsferlinu skal gera þriðja aðila kleift að skilja flokkun áhættuskuldbindinga í þrep eða söfn, til að endurtaka flokkun í þrep og safn og að meta hversu viðeigandi flokkunin í þrep og söfn er.
  - c) Viðmiðin skulu einnig vera í samræmi við innri lánastaðla lánastofnunarinnar og stefnur hennar fyrir meðhöndlun loforðsgjafa og stofnana í vanda.

18. Lánastofnun skal taka tillit til allra viðeigandi upplýsinga við flokkun loforðsgjafa og gerninga í þrep og söfn. Upplýsingar skulu vera nýjar og gera lánastofnuninni kleift að spá fyrir um arðsemi áhættuskuldbindingarinnar. Því minni upplýsingar sem lánastofnunin hefur því varfærnislegri skal flokkun hennar á áhættuskuldbindingum loforðsgjafa og gerninga í þrep og söfn vera. Noti lánastofnun ytra mat sem meginþátt við ákvörðun á innri matsflokkun, skal lánastofnunin tryggja að hún taki tillit til annarra viðeigandi upplýsinga.

1.3. Flokkun áhættuskuldbindinga

1.3.1. Áhættukröfur á fyrirtæki, stofnanir og ríkisstjórnir og seðlabanka

19. Það skal vera liður í lánasamþykkisferlinu að skipa hverjum loforðsgjafa í loforðsgjafaþrep.
20. Að því er varðar þær lánastofnanir sem heimilt er að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og/eða breytistuðla skal þ að einnig vera hluti af lánasamþykkjarferlinu að flokka hverja áhættuskuldbindingu í gerningaþrep.
21. Lánastofnanir, sem nota aðferðirnar sem settar eru fram í 6.lið 1. hluta við að veita sértekum lánaáhættuskuldbindingum áhættuvægi, skulu flokka hverja þessara áhættuskuldbindinga í þrep í samræmi við 12. lið.
22. Hver einstakur lögaðili, sem lánastofnunin á áhættukröfu á, skal metinn sérstaklega. Lánastofnun skal sýna lögbærum yfirvöldum sínum fram á að hún hafi viðunandi stefnur hvað varðar meðferð einstakra loforðsgjafa og hópa tengdra viðskiptavina.
23. Einstakar áhættukröfur á sama loforðsgjafa skulu flokkaðar í sama loforðsgjafaþrep, óháð öllum mun á gerð tiltekinna viðskipta. Í eftirfarandi undantekningartilvikum er þó heimilt að flokka einstakar áhættukröfur í mismunandi þrep vegna sama loforðsgjafa:
- a) ef um er að ræða áhættu sem tengist yfirfærslu, eftir því hvort áhættuskuldbindingarnar eru tilgreindar í innlendum eða erlendum gjaldmiðli,
  - b) ef meðhöndlun ábyrgða fyrir áhættuskuldbindingum gefur tilefni til breytingar á flokkun í loforðsgjafaþrep og
  - c) ef neytendavernd, bankaleynd eða önnur löggjöf hindrar skipti á gögnum um viðskiptavini.

1.3.2. Smásöluáhættuskuldbindingar

24. Það skal vera liður í lánasamþykkisferlinu að skipa hverri áhættuskuldbindingu í þrep eða safn.

1.3.3. Breytingar á áhættuflokkun

25. Að því er varðar flokkun í þrep og söfn skulu lánastofnanir skjalfesta við hvaða aðstæður mannleg dómgreind getur gengið framur ílagsgögnum eða niðurstöðum flokkunarferlisins og þ að starfsfólk sem ber ábyrgð á samþykki slíkra frávíka. Lánastofnanir skulu skjalfesta þessi frávik og það starfsfólk sem ber ábyrgð á þeim. Lánastofnanir skulu greina arðsemi áhættuskuldbindinga ef vikið hefur verið frá flokkun þeirra. Þessi greining skal fela í sér mat á arðsemi þeirra áhættuskuldbindinga þar sem ákveðinn einstaklingur hefur vikið frá flokkun og tilgreina hvaða starfsfólk er málinu viðkomandi.

1.4. Heilleiki flokkunarferlis

1.4.1. Áhættukröfur á fyrirtæki, stofnanir og ríkisstjórnir og seðlabanka

26. Flokkun og reglubundin endurskoðun á flokkun skal lokið og hún samþykkt af óháðum aðila sem hefur ekki beinan hag af ákvörðunum um lánveitinguna.

27. Lánastofnanir skulu uppfæra flokkunina a.m.k. árlega. Loforðsgjafar og áhættuskuldbindingar með mikla áhættu skulu sæta tíðari endurskoðun. Lánastofnanir skulu framkvæma nýja áhættuflokkun ef fram koma mikilvægar upplýsingar um loforðsgjafann eða áhættuskuldbindinguna.

28. Lánastofnun skal búa yfir skilvirku ferli til að nálgast og uppfæra viðeigandi upplýsingar um einkenni loforðsgjafa, sem hafa áhrif á líkur á vanefndum, og um einkenni viðskipta sem hafa áhrif á tap að gefnum vanefndum og/eða breytistuðla.

1.4.2. Smásöluáhættuskuldbindingar

29. Lánastofnun skal uppfæra flokkun loforðsgjafa og gerninga a.m.k. árlega eða endurskoða einkenni taps og vanskilastöðu hvers áhættusafns, eftir því sem við á. Lánastofnun skal einnig endurskoða a.m.k. árlega með dæmigerðu úrtaki stöðu stakra áhættuskuldbindinga innan hvers safns til að tryggja að áhættuskuldbindingar séu áfram flokkaðar í rétt söfn.

1.5. Notkun líkana

30. Noti lánastofnun tölfræðilíkon og aðrar tæknilegar aðferðir til að flokka áhættuskuldbindingar í þrep eða söfn loforðsgjafa eða gerninga skulu eftirfarandi skilyrði uppfyllt:

- a) Lánastofnunin skal sýna lögbærum yfirvöldum sínum fram á að líkanið hafi góða forspárgetu og að eiginfjárkröfur raskist ekki vegna notkunarinnar. Ílagsbreyturnar skulu mynda skynsamlegan og skilvirkan grundvöll fyrir viðkomandi spá. Líkanið skal ekki fela í sér verulega kerfisbundna skekkju.
- b) Lánastofnunin skal búa yfir ferli til að rannsaka ílagsgögn líkans, sem felur í sér mat á því hversu nákvæm, heildstæð og viðeigandi gögnin eru.
- c) Lánastofnunin skal sýna fram á að gögnin sem eru notuð til að smíða líkanið gefi góða mynd af raunverulegum hópi loforðsgjafa og áhættuskuldbindingum lánastofnunarinnar.
- d) Lánastofnun skal með reglulegu millibili staðfesta líkan, en það felur í sér að fylgjast með frammistöðu og stöðugleika líkans, að endurskoða forskrift líkans og bera niðurstöður líkans saman við raunverulega útkomu.
- e) Lánastofnunin skal auk tölfræðilega líkansins beita mannlegri dómgreind og yfirsýn til að endurskoða flokkun sem byggist á líkani og til að tryggja að líkon séu notuð með viðeigandi hætti. Endurskoðunarferlar skulu miða að því að finna og takmarka villur vegna veikleika líkana. Mannleg dómgreind skal taka til greina allar viðeigandi upplýsingar sem ekki eru í líkaninu. Lánastofnunin skal skrásetja með hvaða hætti skuli tengja saman mannlega dómgreind og niðurstöður líkana.

1.6. Skjalfesting matskerfa

31. Lánastofnunin skal skjalfesta hönnun og rekstraratriði matskerfis síns. Skjalfestingin skal sýna fram á samræmi við lágmarkskröfur í þessum hluta og fjalla meðal annars um dreifingu verðbrefasafnsins, matsviðmiðanir, ábyrgð aðila sem meta loforðsgjafa og áhættuskuldbindingar, tíðni endurskoðunar á flokkun og eftirlit stjórnenda með matsferlinu.

32. Lánastofnunin skal skrásetja rökstuðning fyrir vali sínu á matskvarða og greiningu sem styður valið. Lánastofnun skal skjalfesta allar meiriháttar breytingar í áhættumatsferlinu og slík skjalfesting skal styðja auðkenningar á breytingum sem gerðar eru á áhættumatsferlinu í kjölfar síðustu endurskoðunar lögbærra yfirvalda. Þar að auki skal skrásetja skipulag flokkunar, þ.m.t. flokkunarferli mats og innra stjórnunarkerfi.

33. Lánastofnanir skulu skrásetja sérstakar skilgreiningar á vanskilum og tapi sem notaðar eru innan stofnunarinnar og sýna fram á samræmi við skilgreiningarnar sem eru settar fram í þessari tilskipun.

34. Noti lánastofnunin tölfraðileg líkön í matsferlinu skal hún skrásetja aðferðafræði sína. Þetta efni skal:
- gefa ítarlega mynd af kenningum, forsendum og/eða stærðfræðilegum og reynslubundnum grundvelli mats vegna þrepa, einstakra loforðsgjafa, áhættuskuldbindinga eða safna og af þeim gagnalindum sem notaðar eru til að meta líkanið,
  - koma á fót ströngu tölfraðilegu ferli (þ.m.t. frammistöðumat sem tekur til tímabila og gagna utan við þau sem notuð voru við mælinguna) til þess að staðfesta líkan og
  - tilkynna þau tilvik þegar líkan virkar ekki með skilvirkum hætti.
35. Notkun líkans sem keypt er af þriðja aðila sem telur sig eiga einkaleyfi á viðkomandi tækni réttlætir ekki að skjalfesta ekki eða uppfylla ekki aðrar kröfur sem varða matskerfi. Lánastofnuninni ber skylda til að uppfylla kröfur lögbærra yfirvalda.

1.7. Viðhald gagna

36. Lánastofnanir skulu safna og geyma gögn um þætti innra mats þeirra eins og krafist er skv. 145.–149. gr.

1.7.1. Áhættukröfur á fyrirtæki, stofnanir og ríkisstjórnir og seðlabanka

37. Lánastofnanir skulu safna og geyma:
- nákvæmar upplýsingar um matssögu loforðsgjafa og viðurkennda ábyrgðaraðila,
  - upplýsingar um þær dagsetningar þegar matið var veitt,
  - lykilgögn og upplýsingar um aðferðafræði sem notuð er til að gera matið,
  - upplýsingar um það hvaða einstaklingur ber ábyrgð á flokkuninni,
  - upplýsingar um auðkenni loforðsgjafa og áhættuskuldbindinga sem fóru í vanskil,
  - upplýsingar um dagsetningu og málavexti slíkra vanskila og
  - gögn um líkur á vanskilum og raunveruleg vanskilahlutföll sem tengjast matsþrepum og flakki á milli matsflokka.

Lánastofnanir sem ekki nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og/eða breytistuðla skulu safna og geyma gögn um samanburð á raunverulegu tapi að gefnum vanefndum við þau gildi sem tilgreind eru í 8. lið, 2. hluta og á raunverulegum breytistuðlum við þau gildi sem eru tilgreind í 9. lið, 3. hluta.

38. Lánastofnanir sem nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og/eða breytistuðlum skulu safna og geyma:
- heildstæð gögn um fyrri áhættumat á gerningum ásamt mati á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum sem tengjast hverjum matskvarða,
  - upplýsingar um þær dagsetningar þegar áhættumatið var veitt og mat fór fram,
  - lykilgögn og upplýsingar um aðferðafræði sem er notuð til að ákvarða áhættumat á gerningum og mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum,
  - upplýsingar um þann einstakling sem mat gerninginn og þann einstakling sem útvegaði mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum,
  - gögn um mat á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum, sem tengjast hverri vanefndri áhættuskuldbindingu, og um slíkt tap og breytistuðla í raun,

- f) gögn um gildi taps að gefnum vanefndum fyrir áhættuskuldbindinguna, bæði fyrir og eftir mat á áhrifum ábyrgðar eða lánaafleiðu, að því er varðar þær lánstofnanir sem endurspegla mildandi áhrif ábyrgða eða lánaafleiða, á útlánaáhættu, í gegnum tap að gefnum vanefndum og
- g) gögn um þætti taps að því er varðar hverja vanefnda áhættuskuldbindingu.

1.7.2. Smásöluáhættuskuldbindingar

39. Lánstofnanir skulu safna og geyma:

- a) gögn sem notuð eru í ferlinu við að skipa áhættuskuldbindingum í þrep eða söfn,
- b) gögn um mat á líkum á vanefndum, tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum sem tengjast þrepum eða söfnum áhættuskuldbindinga,
- c) upplýsingar um auðkenni loforðsgjafa og áhættuskuldbindinga sem fóru í vanskil,
- d) að því er vanefndar áhættuskuldbindingar varðar, gögn um þrep eða söfn sem áhættuskuldbinding var flokkuð í á árinu áður en til vanskila kom og um raunverulega niðurstöðu taps að gefnum vanefndum og breytistuðul og
- e) gögn um taphlutföll vegna hæfra hlaupandi smásöluáhættuskuldbindinga.

1.8. Álagspróf notuð við mat á eiginfjárkröfum

- 40. Lánstofnun skal búa yfir traustu álagsprófaferli til notkunar við mat á eiginfjárkröfum sínum. Álagsprófanir skulu fela í sér greiningu á hugsanlegum atburðum eða framtíðarbreytingum á efnahagsaðstæðum sem gætu haft óæskileg áhrif á áhættukröfur lánstofnunar og mat á getu lánstofnunarinnar til að standast slíkar breytingar.
- 41. Lánstofnun skal reglulega framkvæma álagspróf vegna útlánaáhættu til að meta áhrif sérstakra skilyrða á heildareiginfjárkröfur vegna útlánaáhættu. Lánstofnunin skal velja prófið, með fyrirvara um endurskoðun eftirlitsyfirvalda. Fyrirhuguð prófun skal vera markviss og hóflega íhaldsöm og taka a.m.k. tillit til áhrifa við aðstæður vægra efnahagslægra. Lánstofnun skal meta flakk á milli matsflokka í matsflokkin sinni, við aðstæður álagsprófsins. Verðbréfasöfn sem eru álagsprófuð skulu innihalda meirihluta heildaráhættu lánstofnunar.
- 42. Lánstofnanir sem nota meðferðina sem er sett fram í 4. lið 1. hluta skulu telja áhrif hnignunar á lánshæfisgæðum aðilanna sem veita vörn sem hluta af ramma álagsprófana, einkum áhrif þess að aðilar sem veita vörn falli utan hæfisviðmiðana.

2. MÆLING ÁHÆTTU

- 43. Við ákvörðun á áhættubreytum sem tengjast matsþrepum eða -söfnum skulu lánstofnanir fylgja eftirfarandi kröfum.

2.1. Skilgreining á vanskilum

- 44. „Vanskil“ skulu talin hafa átt sér stað hjá ákveðnum tilteknum loforðsgjafa þegar annar eða báðir eftirfarandi atburða hafa átt sér stað:
  - a) Lánstofnunin telur ólíklegt að loforðsgjafinn standi við lánaskuldbindingar sínar gagnvart lánstofnuninni, móðurfyrirtækinu eða einhverju dótturfyrirtækja þess að fullu, án þess að lánstofnunin grípi til aðgerða, svo sem að innleysa tryggingar (ef þær eru til staðar).
  - b) Veigamikil lánaskuldbinding loforðsgjafans gagnvart lánstofnuninni, móðurfyrirtækinu eða einhverju dótturfyrirtækinu er komin meira en 90 daga fram yfir gjalddaga.

Að því er yfirdrátt varðar hefst talning daga fram yfir gjalddaga þegar loforðsgjafi hefur rofið tilkynnt mörk, honum hafa verið tilkynnt lægri mörk en nemur útistandandi skuldum, eða hann hefur dregið á lán án heimildar og undirliggjandi fjárhæð er veruleg.

„Tilkynnt mörk“: mörk sem kynnt hafa verið loforðsgjafanum.

Talning daga fram yfir gjalddaga vegna kreditkorta hefst á fyrsta gjalddaga.

Sé um smásöluáhættuskuldbindingar og áhættuskuldbindingar opinberra aðila að ræða skulu lögbæru yfirvöldin ákvarða fjölda daga fram yfir gjalddaga eins og tilgreint er í 48. lið.

Sé um áhættuskuldbindingar fyrirtækja að ræða geta lögbær yfirvöld ákvarðað fjölda daga fram yfir gjalddaga eins og tilgreint er í 7. mgr. 154. gr.

Sé um smásöluáhættuskuldbindingar að ræða er lánastofnunum heimilt að nota skilgreininguna á vanskilum á sviði gerninga.

Í öllum tilvikum skal áhættuskuldbinding sem komin er fram yfir gjalddaga vera yfir viðmiðunarmörkum sem eru skilgreind af lögbærum yfirvöldum og endurspegla viðunandi áhættustig.

45. Eftirfarandi þættir skulu teljast vísbendingar um yfirvofandi greiðslufall:

- a) Lánastofnunin setur lánaskuldbindingu í biðstöðu og hættir að reikna sér áfallna vexti.
- b) Lánastofnunin færir virðisbreytingu vegna umtalsverðrar lækkunar í lánshæfisgæðum eftir að lánastofnunin undirgekkst áhættuskuldbindinguna.
- c) Lánastofnunin selur lánaskuldbindinguna með verulegu lánstengdu efnahagslegu tapi.
- d) Lánastofnunin samþykkir endurskipulagningu lánaskuldbindingarinnar vegna fjárhagserfiðleika, sem líklegt er að leiði til minnkunar í fjárskuldbindingu vegna verulegrar eftirgjafar, eða frestunar, á höfuðstóli, vöxtum eða (þar sem við á) þóknunum. Sé um hlutabréfaáhættu að ræða sem metin er samkvæmt aðferð um líkur á vanefndum/tap að gefnum vanefndum, tekur þetta til endurskipulagningar hlutanna sjálfra, vegna fjárhagserfiðleika.
- e) Lánastofnunin hefur krafist gjaldþrotaskipta loforðsgjafans eða gefið svipuð fyrirmæli hvað varðar lánaskuldbindingu loforðsgjafans gagnvart lánastofnuninni, móðurfyrirtækinu eða dótturfyrirtækjum þess.
- f) Loforðsgjafinn hefur lýst sig gjaldþrota eða hann er lýstur gjaldþrota eða hann öðlast svipaða vörn sem forðar eða seinkar endurgreiðslu lánaskuldbindingar gagnvart lánastofnuninni, móðurfyrirtækinu eða dótturfyrirtækjunum.

46. Lánastofnanir sem nota utanaðkomandi gögn sem eru ekki í samræmi við skilgreininguna á vanskilum, skulu sýna lögbærum yfirvöldum sínum fram á að viðeigandi leiðréttingar hafi farið fram til að ná almennu samræmi við skilgreininguna á vanskilum.

47. Telji lánastofnunin að engin vanskilaorsök eigi lengur við áhættuskuldbindingu sem hefur áður farið í vanskil skal lánastofnunin meta loforðsgjafann eða gerninginn á sama hátt og áhættuskuldbindingu sem ekki hefur farið í vanskil. Komi til vanskila síðar, samkvæmt skilgreiningunni á vanskilum, skal litið svo á að önnur vanskil hafi átt sér stað.

48. Að því er varðar smásöluáhættuskuldbindingar og skuldbindingar opinberra aðila skulu lögbær yfirvöld í hverju aðildarríki ákvarða fjölda daga fram yfir gjalddaga sem allar lánastofnanir í lögsögu þeirra skulu fylgja samkvæmt skilgreiningunni á vanskilum sem sett er fram í 44. lið, að því er varðar áhættuskuldbindingar slíkra mótaðila sem staðsettir eru innan þessa aðildarríkis. Nákvæmur fjöldi skal falla innan 90-180 daga og getur verið mismunandi eftir vörlínum. Að því er varðar áhættuskuldbindingar slíkra mótaðila, sem staðsettir eru á yfirráðasvæðum viðkomandi aðildarríkja, skulu lögbær yfirvöld ekki ákvarða fleiri daga fram yfir gjalddaga en lögbær yfirvöld í viðkomandi aðildarríki ákvarða.

2.2. Almennar kröfur vegna mats

49. Eigið mat lánastofnunar á áhættubreytunum líkum á vanskilum, tapi að gefnum vanskilum, breytistuðlum og væntu tapi skal taka öll viðkomandi gögn, upplýsingar og aðferðir til greina. Matið skal fengið með því að nota bæði fyrri reynslu og raunveruleg gögn og á ekki að byggja einungis á huglægu mati. Matið skal vera trúverðugt og byggt á innsæi og grundvallast á mikilvægum áhrifaþáttum viðkomandi áhættubreyta. Því færri gögn sem lánastofnunin hefur því varfærnislegra skal mat hennar vera.
50. Lánastofnunin skal vera fær um að sundurliða sögulegt tap sitt að því er varðar vanskil, tap að gefnum vanefndum, breytistuðla eða tap, þar sem mat á líkum á tapi er notað, í þá þætti sem hún telur hafa áhrif á viðkomandi áhættubreytur. Lánastofnunin skal sýna fram á að mat hennar sé lýsandi fyrir langt tímabil.
51. Tekið skal tillit til allra breytinga á útlánaaðferðum eða ferlinu við að framfylgja innheimtu á athugunartímabilunum sem um getur í 66., 71., 82., 86., 93. og 95. lið. Mat lánastofnunar skal endurspegla áhrif tækniframfara og nýrra gagna og annarra upplýsinga um leið og þær liggja fyrir. Lánastofnanir skulu endurskoða mat sitt þegar nýjar upplýsingar koma í ljós en þó a.m.k. árlega.
52. Sá hópur áhættuskuldbindinga sem gögn matsins eiga við um, lánastaðlarnir sem notaðir voru þegar gögnin voru tekin saman og önnur viðeigandi einkenni skulu vera sambærileg við einkenni áhættuskuldbindinga og staðla lánastofnunarinnar. Lánastofnunin skal einnig sýna fram á að efnahags- eða markaðsaðstæður sem liggja að baki gögnunum séu viðeigandi fyrir núverandi og fyrirsjáanlegar aðstæður. Fjöldi áhættuskuldbindinga í úrtakinu og gagnatímabilið sem notað er vegna magngreiningar skal vera nægjanlegt til að lánastofnunin vænti þess að mat hennar sé nákvæmt og traust.
53. Að því er varðar keyptar viðskiptakröfur skal matið endurspegla allar viðeigandi upplýsingar sem tiltækar eru lánastofnuninni sem kaupir hvað varðar gæði undirliggjandi viðskiptakrafna, þ.m.t. gögn vegna svipaðra safna sem veitt eru af seljanda, lánastofnuninni sem kaupir, eða utanaðkomandi aðilum. Lánastofnunin sem kaupir skal meta öll gögn, sem treyst er á, sem koma frá seljanda.
54. Lánastofnun skal bæta við mat sitt varfærnisvikið sem tengjast væntu bili matssekkju. Séu aðferðir og gögn óviðunandi og vænt skekkjubil stórt, skulu varfærnisvikið vera rýmri.
55. Noti lánastofnanir mismunandi mat við útreikninga á áhættuvægi og til notkunar innan stofnunarinnar skal það skrásett og lögbærum yfirvöldum sýnt fram á réttmæti matsins.
56. Geti lánastofnanir sýnt lögbærum yfirvöldum sínum fram á að viðeigandi leiðréttingar hafi verið gerðar, að því er varðar gögn sem safnað hefur verið fyrir dagsetningu framkvæmdar þessarar tilskipunar, til að ná almennu samræmi við skilgreiningarnar á vanskilum eða tapi, er lögbærum yfirvöldum heimilt að veita lánastofnunum nokkurn sveigjanleika í notkun þeirra gagnastaðla sem krafist er.
57. Noti lánastofnun gögn sem safnað er saman frá mörgum lánastofnunum skal hún sýna fram á:
- a) að matskerfi og viðmiðanir hinna lánastofnananna í safninu séu svipaðar hennar eigin,
  - b) að safnið sé lýsandi fyrir verðbréfasafnið sem gagnasafnið er notað fyrir og
  - c) að lánastofnunin noti sameinuðu gögnin með samræmdum hætti við mat sitt, frá einum tíma til annars.
58. Noti lánastofnun gögn sem er safnað saman frá mörgum lánastofnunum skal hún áfram vera ábyrg fyrir heilleika matskerfis síns. Lánastofnunin skal sýna lögbærum yfirvöldum fram á að starfsfólk hennar hafi nægan skilning á matskerfi stofnunarinnar, þ.m.t. raunverulega hæfni til að fylgjast með og gera úttekt á matsferlinu.

2.2.1. Sérstakar kröfur vegna mats á líkum á vanefndum

Áhættukröfur á fyrirtæki, stofnanir og ríkisstjórnir og seðlabanka

59. Lánastofnanir skulu meta líkur á vanefndum í hverju loforðsgjafaþrepi út frá langtíameðaltali árlegra vanskilahlutfalla.
60. Að því er varðar keyptar viðskiptakröfur fyrirtækja skulu lánastofnanir meta vænt tap í hverju þrepi loforðsgjafa út frá raunverulegu langtíameðaltali árlegra vanskilahlutfalla.
61. Ákvarði lánastofnun langtíameðaltal mats á líkum á vanefndum og tapi að gefnum vanefndum vegna keyptrar viðskiptakrafna fyrirtækja út frá mati á væntu tapi og viðeigandi mati á líkum á vanefndum eða tapi að gefnum vanefndum, skal ferli mats á heildartapi uppfylla heildarstaðla fyrir mat á líkum á vanefndum og tapi að gefnum vanefndum, sem settir eru fram í þessum hluta, og skal niðurstaðan vera í samræmi við hugtakið um tap að gefnum vanefndum eins og segir í 73. lið.
62. Lánastofnanir skulu einungis nota matsaðferðir fyrir líkum á vanefndum ef greining styður þær. Lánastofnanir skulu viðurkenna mikilvægi eigin dómgreindar við að tvinna saman niðurstöður aðferða og við aðlögun vegna takmarkana tæknilegra aðferða og upplýsinga.
63. Að því marki sem lánastofnun notar gögn, sem byggja á eigin reynslu hennar af vanskilum, við mat á líkum á vanskilum skal hún sýna fram á í greiningu sinni að matið endurspeglir söluþryggingarstaðla og allan mismun milli matskerfisins sem framleiddi gögnin og gildandi matskerfis. Hafi söluþryggingarstaðlar eða matskerfi breyst skulu lánastofnunin rýmka varfærnisvikið í mati sínu á líkum á vanskilum.
64. Að því marki sem lánastofnunin tengir þrep sín við eða varpar þeim yfir á kvarðann sem utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun eða svipuð stofnun notar og tengir svo vanskilahlutfallið fyrir þrep utanaðkomandi stofnunar við þrep lánastofnunarinnar, skal vörpunin byggð á samanburði viðmiða innra mats við viðmiðanir sem hin utanaðkomandi stofnun notar og á samanburði innra og ytra mats allra sameiginlegra loforðsgjafa. Forðast skal bjögum eða ósamræmi í vörpuninni eða undirliggjandi gögnum. Viðmiðanir utanaðkomandi stofnunar, sem liggja til grundvallar magngreiningargögnum, skulu eingöngu miðaðar við vanskilaáhettu og ekki endurspeglja einkenni viðskipta. Greining lánastofnunarinnar skal fela í sér samanburð á þeim skilgreiningum á vanskilum sem notaðar eru, með fyrirvara um kröfurnar í 44.–48. lið. Lánastofnunin skal skrásetja grundvöll vörpunarinnar.
65. Að því marki sem lánastofnunin notar tölfræðilíkön fyrir spá um vanskil, er henni heimilt að meta líkur á vanskilum sem einfalt meðaltal mats á líkum á vanskilum vegna einstakra loforðsgjafa í ákveðnu þrepi. Notkun lánastofnunarinnar á líkönum fyrir líkur á vanskilum skulu í þessum tilgangi uppfylla staðlana sem tilgreindir eru í 30. lið.
66. Óháð því hvort lánastofnun er að nota ytri, innri eða sameinaðar gagnalindir, eða sambland af þessu þrennu skal, við mat hennar á líkum á vanskilum, a.m.k. fimm ára athugunartímabil liggja til grundvallar í a.m.k. einni gagnalind. Ná einhver gagnalindanna yfir lengra athugunartímabil og dagsetningin er viðeigandi, skal nota það tímabil. Þetta á einnig við um aðferðirnar um líkur á vanskilum/tap að gefnum vanefndum varðandi hlutabréf. Aðildarríkjunum er heimilt að leyfa lánastofnunum, sem ekki hafa heimild til að nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum eða breytistuðlum, að hafa viðeigandi gögn sem ná yfir tveggja ára tímabil þegar þær beita innramatsaðferðinni. Það tímabil skal lengjast um eitt ár á hverju ári þar til viðkomandi gögn ná yfir fimm ára tímabil.

Smásöluáhættuskuldbindingar

67. Lánastofnanir skulu meta líkur á vanefndum í loforðsgjafaþrepi eða -safni út frá langtíameðaltali árlegra vanskilahlutfalla.
68. Þrátt fyrir 67. lið er einnig leyfilegt að ákvarða líkur á vanskilum út frá innleystu tapi og viðeigandi mati á tapi að gefnum vanefndum.

69. Lánastofnanir skulu líta á innri gögn til að flokka áhættuskuldbindingar í þrep eða söfn sem meginupplýsingar við mat á einkennum taps. Lánastofnunum er heimilt að nota utanaðkomandi gögn (þ.m.t sameinuð gögn) eða tölfraðileg líkön vegna magngreiningar að því gefnu að hægt sé að sýna fram á sterk tengsl á milli:

- a) aðferðar lánastofnunarinnar við að skipa áhættuskuldbindingum í þrep eða söfn og aðferðar sem utanaðkomandi gagnalind notaði, og
- b) innri áhættulýsingar lánastofnunar og samsetningar utanaðkomandi gagna.

Lánastofnunum er heimilt að nota ytri og innri viðmiðunargögn vegna keyþra smásöluviðskiptakrafna. Lánastofnanir skulu nota allar viðeigandi gagnalindir til samanburðar.

70. Ákvarði lánastofnun langtímameðaltal mats á líkum á vanefndum og tapi að gefnum vanefndum vegna smásölu út frá mati á heildartapi og viðeigandi mati á líkum á vanefndum eða tapi að gefnum vanefndum, skal aðferð mats á heildartapi uppfylla heildarstaðla fyrir mat á líkum á vanefndum og tapi að gefnum vanefndum, sem settir eru fram í þessum hluta, og skal niðurstaðan vera í samræmi við hugtakið um tap að gefnum vanefndum eins og sett er fram í 73. lið.

71. Óháð því hvort lánastofnun er að nota ytri, innri eða sameinaðar gagnalindir, eða sambland af þessu þrennu skal, við mat hennar á tapseinkennum, a.m.k. fimm ára athugunartímabil liggja til grundvallar í a.m.k. einni gagnalind. Nái einhver gagnalindanna yfir lengra athugunartímabil og dagsetningin er viðeigandi, skal nota það tímabil. Lánastofnun þarf ekki að gefa sögulegum gögnum sama vægi geti stofnunin sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að nýlegri gögn gefi betri raun við spár um tapshlutföll. Aðildarríkjum er heimilt að leyfa lánastofnunum að hafa viðeigandi gögn sem ná yfir tveggja ára tímabil, þegar þær nota innramatsaðferðina. Það tímabil skal lengjast um eitt ár á hverju ári þar til viðkomandi gögn ná yfir fimm ára tímabil.

72. Lánastofnanir skulu ákvarða og greina væntar breytingar á áhættubreytum á bindtíma áhættukröfurnar (árstíðabundin áhrif).

2.2.2. Sértekar kröfur í tengslum við eigið mat á tapi að gefnum vanefndum

73. Lánastofnanir skulu meta tap að gefnum vanefndum eftir þrepum eða söfnum gerninga á grundvelli meðaltals raunverulegs taps að gefnum vanefndum eftir þrepum eða söfnum gerninga með notkun allra vanskila innan gagnalindanna (vegið meðaltal vanskila).

74. Lánastofnanir skulu nota mat á tapi að gefnum vanefndum sem á við efnahagssamdrátt sé það varfærnislegra en langtímameðaltal. Að því marki sem þess er vænst að matskerfi skili stöðugu raunverulegu tapi að gefnum vanefndum í þrepum eða söfnum frá einum tíma til annars skulu lánastofnanir aðlaga mat sitt á áhættubreytum eftir þrepum eða söfnum til að takmarka áhrif efnahagssamdráttar á eigið fé.

75. Lánastofnun skal hafa í huga umfang tengsla milli áhættu vegna loforðsgjafa og áhættu vegna trygginga eða veitenda trygginga. Meðhöndla skal af varfærni þau tilvik þar sem veruleg tengsl eru til staðar.

76. Gjaldeyrisskekkjur milli undirliggjandi skuldbindingar og tryggingar skal meðhöndla með varfærnislegum hætti við mat lánastofnunar á tapi að gefnum vanefndum.

77. Að því marki sem tilvist trygginga er tekin til greina við mat á tapi að gefnum vanefndum skal matið ekki einungis byggjast á mati á markaðsvirði trygginga. Við mat á tapi að gefnum vanefndum skal taka tillit til áhrifa þess að hugsanlegt sé að lánastofnun geti ekki með skjótum hætti yfirtekið tryggingu og komið henni í verð.

78. Að því marki sem tilvist trygginga er tekin til greina við mat á tapi að gefnum vanefndum skulu lánastofnanir koma á fót innri kröfum um stjórn trygginga, réttarvissu og áhættustýringu sem almennt eru í samræmi við þær kröfur sem settar eru fram í 2. hluta VIII. viðauka.

79. Að því marki sem lánastofnun viðurkennir tryggingar við mat á virði áhættuskuldbindingar vegna mótaðilaáhættu, samkvæmt 5. eða 6. hluta III. viðauka, skal ekki telja með í mati á tapi að gefnum vanefndum þær fjárhæðir sem reiknað er með að endurheimtist með tryggingunum.

80. Að því er varðar áhættuskuldbindingar sem þegar eru í vanskilum skal lánastofnun nota samtölu besta mats síns á væntu tapi fyrir hverja áhættuskuldbindingu miðað við ríkjandi efnahagsaðstæður og stöðu áhættuskuldbindingar og þann möguleika að frekara óvænt tap eigi sér stað á innheimtutímabilinu.
81. Að því marki sem ógreidd gjaldfallin gjöld hafa verið færð sem tekjur í rekstrarreikningi lánstofnunar skal bæta þeim við mat lánastofnunar á áhættu og tapi.

Áhættukröfur á fyrirtæki, stofnanir og ríkisstjórnir og seðlabanka

82. Mat á tapi að gefnum vanefndum skal byggt á gögnum sem ná yfir a.m.k. fimm ár og lengist tímabilið um eitt ár á hverju ári eftir framkvæmd þar til að lágmarki sjö árum er náð, fyrir a.m.k. eina gagnalind. Nái einhver gagnalindanna yfir lengra athugunartímabil og dagsetningin er viðeigandi, skal nota það tímabil.

Smásöluáhættuskuldbindingar

83. Þrátt fyrir 73. lið er leyfilegt að meta tap að gefnum vanefndum út frá innleystu tapi og viðeigandi mati á líkum á vanefndum.
84. Þrátt fyrir 89. lið er lánastofnunum heimilt að endurspegla framtíðarádrátt á lánagerninga annaðhvort í breytistuðlum sínum eða í mati sínu á tapi að gefnum vanefndum.
85. Lánastofnunum er heimilt að nota ytri og innri viðmiðunargögn til að meta tap að gefnum vanefndum vegna keyþra smásöluviðskiptakrafna.
86. Mat á tapi að gefnum vanefndum skal byggt á gögnum sem ná yfir a.m.k. fimm ár. Þrátt fyrir 73. lið þarf lánastofnun ekki að gefa sögulegum gögnum jafnmikið vægi ef stofnunin getur sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að nýleg gögn gefi betri raun við spá um tapshlutfall. Aðildarríkjum er heimilt að leyfa lánastofnunum að hafa viðeigandi gögn sem ná yfir tveggja ára tímabil, þegar þær nota innramatsaðferðina. Það tímabil skal lengjast um eitt ár á hverju ári þar til viðkomandi gögn ná yfir fimm ára tímabil.

2.2.3. Sértekar kröfur í tengslum við eigið mat á breytistuðlum

87. Lánastofnanir skulu meta breytistuðla eftir þrepum eða söfnum gerninga á grundvelli meðaltals raunverulegra breytistuðla eftir þrepum eða söfnum gerninga og nota til þess öll vanskil sem finnast innan gagnalindanna (vegið meðaltal vanskila).
88. Lánastofnanir skulu nota mat á breytistuðlum sem er viðeigandi fyrir efnahagssamdrátt ef það er varfærnislegra en langtíameðaltal. Að því marki sem þess er vænst að matskerfi skili stöðugum raunverulegum breytistuðlum í þrepum eða söfnum frá einum tíma til annars skulu lánastofnanir aðlaga mat sitt á áhættubreytum eftir þrepum eða söfnum til að takmarka áhrif efnahagssamdráttar á eigið fé.
89. Mat lánastofnunar á breytistuðlum skal endurspegla möguleika á viðbótarádrætti loforðsgjafa fram að eða eftir að vanskilaatburði er hrundið af stað.

Mat á breytistuðli skal fela í sér rýmri varfærnisvikmörk ef ástæða er til að ætla að jákvæð fylgni milli tíðni vanskila og vægis breytistuðla verði meiri.

90. Þegar lánastofnanir reikna vænt mat breytistuðla skulu þær taka tillit til sérstakra stefna sinna og áætlana sem þær hafa samþykkt að því er varðar eftirlit með reikningum og vinnslu greiðslna. Lánastofnanir skulu einnig taka tillit til getu sinnar og vilja til að koma í veg fyrir frekari ádrátt við kringumstæður þar sem ekki er um vanskil að ræða, svo sem við brot á lánaskilmálum eða aðra tæknilega vanskilaatburði.
91. Lánastofnanir skulu búa yfir viðunandi kerfum og ferlum til að hafa eftirlit með fjárhæðum fyrirgreiðslna, stöðu útistandandi fjárhæða veittra lánalína og breytingum á útistandandi fjárhæðum hjá hverjum loforðsgjafa og í hverju þrepi. Lánastofnunin skal geta haft daglegt eftirlit með útistandandi fjárhæðum.

92. Noti lánastofnanir mismunandi mat á breytistuðlum við útreikninga á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og til notkunar innan stofnunarinnar skal það skrásett og lögbærum yfirvöldum sýnt fram á réttmæti matsins.

Áhættukröfur á fyrirtæki, stofnanir og ríkisstjórnir og seðlabanka

93. Mat á breytistuðlum skal byggt á gögnum sem ná yfir a.m.k. fimm ár og lengist tímabilið um eitt ár á hverju ári eftir framkvæmd þar til að lágmarki sjö árum er náð, fyrir a.m.k. eina gagnalind. Nái einhver gagnalindanna yfir lengra athugunartímabil og dagsetningin er viðeigandi, skal nota það tímabil.

Smásöluáhættuskuldbindingar

94. Þrátt fyrir 89. lið er lánastofnunum heimilt að endurspeglar framtíðarádrátt á lánagerninga annaðhvort í breytistuðlum sínum eða í mati sínu á tapi að gefnum vanefndum.

95. Mat á breytistuðlum skal byggt á gögnum sem ná yfir a.m.k. fimm ár. Þrátt fyrir 87. lið ber lánastofnun ekki skylda til að gefa sögulegum gögnum sama vægi og nýlegum ef stofnunin getur sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að nýlegri gögn gefi betri raun við spá um ádrátt á lán. Aðildarríkjum er heimilt að leyfa lánastofnunum að hafa viðeigandi gögn sem ná yfir tveggja ára tímabil, þegar þær nota innramatsaðferðina. Það tímabil skal lengjast um eitt ár á hverju ári þar til viðkomandi gögn ná yfir fimm ára tímabil.

2.2.4. Lágmarkskröfur við mat á áhrifum ábyrgða og lánaafleiða

Áhættukröfur á fyrirtæki, stofnanir og ríkisstjórnir og seðlabanka, þar sem notað er eigið mat á tapi að gefnum vanefndum, og smásöluáhættuskuldbindingar

96. Kröfurnar í 97.–104. lið skulu ekki gilda vegna ábyrgða sem stofnanir og ríkisstjórnir og seðlabankar veita ef lánastofnunin hefur fengið samþykki fyrir að beita reglunum í 78.–83. gr. vegna áhættukrafna á slíka aðila. Í þessu tilviki skulu kröfurnar í 90.–93. gr. gilda.
97. Að því er varðar smásöluáhættuskuldbindingar skulu þessar kröfur einnig gilda um flokkun áhættuskuldbindinga í þrep og söfn og mat á líkum á vanefndum.

Hæfir ábyrgðaraðilar og ábyrgðir

98. Lánastofnanir skulu hafa skýrt tilgreindar viðmiðanir fyrir tegundir ábyrgðaraðila sem þær viðurkenna vegna útreikninga á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga.
99. Að því er varðar viðurkennda ábyrgðaraðila skulu sömu reglur gilda og lýst er í 17.–29. lið.

100. Ábyrgðin skal vera skrifleg, óuppsegjanleg af hálfu ábyrgðaraðila, í gildi þar til staðið hefur verið við skuldbindinguna að fullu (að því er varðar fjárhæð og binditíma ábyrgðarinnar) og framfylgjanleg samkvæmt lögum gagnvart ábyrgðaraðila í lögsögu þar sem ábyrgðaraðilinn á eignir til að gera fjárnám í og framfylgja dómi. Heimilt er, með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda, að viðurkenna ábyrgðir sem fela í sér skilyrði um að ábyrgðaraðili kunni að vera laus unda ábyrgð (skilyrtar ábyrgðir). Lánastofnunin skal sýna fram á að flokkunarviðmiðanir taki með viðunandi hætti á því að það kunni að draga úr áhrifum mildunar áhættu.

Leiðréttingarviðmiðanir

101. Lánastofnun skal hafa skýrt tilgreindar viðmiðanir fyrir leiðréttingar á þrepum, söfnum eða mati á tapi að gefnum vanefndum og, ef um er að ræða smásöluviðskiptakröfur og hæfar keyptar viðskiptakröfur, fyrir aðferðir til að flokka áhættuskuldbindingar í þrep og söfn, til að endurspeglar áhrif ábyrgða vegna útreiknings fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga. Þessar viðmiðanir skulu uppfylla lágmarksskilyrðin sem eru sett fram í 17.–29. lið.
102. Viðmiðanirnar skulu vera trúverðugar og byggðar á innsæi. Þær skulu ná yfir getu og vilja ábyrgðarmannsins til að rækja ábyrgðina, líklegar tímasetningar allra greiðslna frá ábyrgðaraðila, þess að hve miklu leyti geta ábyrgðaraðila til að rækja ábyrgðina tengist getu loforðsgjafa til að endurgreiða, og að hve miklu leyti eftirstæð áhætta gagnvart loforðsgjafa verður ennþá til staðar.

Lánaafleiður

103. Lágmarkskröfurnar fyrir ábyrgðir í þessum hluta skulu einnig gilda um lánaafleiður gagnvart einum aðila. Kröfurnar sem settar eru fram í 21. lið 2. hluta VIII. viðauka skulu gilda í tengslum við misræmi á milli undirliggjandi skuldbindingar og tilgreindrar skuldbindingar útlánaafleiðunnar eða skuldbindingarinnar sem er notuð til að ákvarða hvort lánaatburður hafi sér stað. Að því er varðar smásöluáhættuskuldbindingar og hæfar keyptar viðskiptakröfur gildir þessi liður um ferlið við skipan áhættuskuldbindinga í þrep og söfn.
104. Viðmiðin skulu taka til útgreiðslufyrirkomulags lánaafleiðunnar og meta með varfærum hætti áhrif þess á magn og tímasetningu endurheimtu. Lánastofnunin skal meta að hve miklu leyti annars konar eftirstæðir áhættuþættir eru eftir.

2.2.5. Lágmarkskröfur vegna keyptrar viðskiptakrafna

Réttarvissa

105. Fyrirkomulag gerningsins skal tryggja að lánastofnunin hafi undir öllum fyrirsjáanlegum kringumstæðum virkt eignarhald á og yfirráð yfir öllum peningagreiðslum vegna viðskiptakrafna. Þegar loforðsgjafi greiðir seljanda eða þjónustuaðila fé skal lánastofnunin sannreyna reglulega að greiðslurnar séu framsendar að öllu leyti og innan samningsbundinna skilmála. „Þjónustuaðili“: aðili sem stýrir safni keyptrar viðskiptakrafna eða undirliggjandi áhættukröfum daglega. Lánastofnanir skulu búa yfir verklagsreglum til að tryggja að eignarhald á viðskiptakröfum og innborguðu fé sé varið gegn áhrifum gjaldþrota eða dómsmála sem gætu valdið verulegum töfum á getu lánadrottna til að innleysa viðskiptakröfurnar eða ráðstafa þeim eða halda yfirráðum yfir innborguðu fé.

Skilvirkni eftirlitskerfa

106. Lánastofnunin skal fylgjast með bæði gæðum keyptrar viðskiptakrafna og fjárhagsstöðu seljandans og þjónustuaðilans. Einkum skal taka tillit til eftirfarandi atriða:
- Lánastofnunin skal meta fylgni á milli gæða keyptrar viðskiptakrafna og fjárhagsstöðu bæði seljanda og þjónustuaðila og hafa til staðar innri stefnur og ferla sem veita fullnægjandi verndarráðstafanir til varnar gegn öllum ófyrirséðum atburðum, þ.m.t. að úthluta innra áhættumati á hvern seljanda og þjónustuaðila.
  - Lánastofnunin skal hafa skýrar og skilvirkar stefnur og verklagsreglur við ákvörðun á hæfi seljanda og þjónustuaðila. Lánastofnunin eða fulltrúi hennar skulu framkvæma reglubundna endurskoðun á seljendum og þjónustuaðilum til að sannreyna nákvæmni skýrslna frá seljanda eða þjónustuaðila, koma upp um sviksemi eða veikleika í rekstri og sannreyna gæði lánastefnu seljandans auk verklagsreglna og innheimtustefnu þjónustuaðilans. Skjalfesta skal niðurstöður þessara endurskoðana.
  - Lánastofnunin skal meta öll einkenni safna keyptrar viðskiptakrafna, þ.m.t. yfirdrátt (e. over-advances), vanskilasögu seljandans, tapaðar viðskiptakröfur og afskriftir vegna tapaðra viðskiptakrafna, greiðsluskilmála og mögulegra mótreikninga.
  - Lánastofnunin skal hafa skilvirkar stefnur og verklagsreglur til að geta haft heildareftirlit með samþjöppun gagnvart einum loforðsgjafa, bæði innan og þvert á söfn keyptrar viðskiptakrafna, og
  - Lánastofnunin skal tryggja að hún fái nægilega ítarlegar og tímanlegar skýrslur yfir aldur og þynningu viðskiptakrafna frá þjónustuaðilanum til að tryggja að farið sé að hæfisviðmiðum lánastofnunarinnar og útgreiðslustefnu, sem gilda um keyptar viðskiptakröfur, og veita skilvirk úrræði til að fylgjast með og staðfesta söluskilmála seljandans og þynningu.

Skilvirkni kerfa sem greina vandamál

107. Lánastofnunin skal hafa til staðar kerfi og verklagsreglur til þess að greina hnignun í fjárhagsstöðu seljanda og gæðum keyptrar viðskiptakrafna á frumstigi og til að geta tekið með fyrirbyggjandi hætti á vandamálum í uppsiglingu. Lánastofnunin skal einkum hafa skýrar og skilvirkar stefnur, verklagsreglur og upplýsingakerfi, til þess að geta haft eftirlit með brotum á lánaskilmálum, og skýrar og skilvirkar stefnu og verklagsreglur til að geta hafið málsókn og tekið á keyptum viðskiptakröfum sem hafa hnignað að gæðum.

Skilvirkni kerfa fyrir eftirlit með tryggingum, lánsfjármöguleika og reiðufé

108. Lánastofnunin skal hafa skýrar og skilvirkar stefnur og verklagsreglur sem gilda um eftirlit með keyptum viðskiptakröfum, lánunum og reiðufé. Einkum skulu skriflegar innri stefnur tilgreina alla mikilvæga þætti áætlunar um kaup á viðskiptakröfum, þ.m.t. kjör veltufjármögnunar, hæfar tryggingar, nauðsynleg gögn, hámark samþjöppunar og hvernig farið skal með innborgað fé. Þessir þættir skulu taka viðeigandi tillit til allra viðkomandi og mikilvægra atriða, þ.m.t. fjárhagsstöðu seljanda og þjónustuaðila, áhættusamþjöppunar og þróunar í gæðum keypra viðskiptakrafna og hópi viðskiptamanna seljandans og skulu innri kerfi tryggja að fjármunir séu einungis lánaðir gegn tilgreindri stuðningstryggingu og gögnum.

Fylgni við innri stefnur og verklagsreglur lánastofnunarinnar

109. Lánastofnunin skal hafa skilvirkt innra ferli til að meta fylgni við innri stefnur og verklagsreglur. Þetta ferli skal fela í sér reglulega úttekt á öllum mikilvægum áföngum áætlunar lánastofnunarinnar um kaup á viðskiptakröfum, sannpröfun á aðskilnaði verkefna á milli annars vegar mats á seljanda og þjónustuaðila og mats á loforðsgjafa og hins vegar á milli mats á seljanda og þjónustuaðila og endurskoðunar á staðnum hjá seljanda og þjónustuaðila og mats á starfsemi bakvinnslu, með sérstakri áherslu á menntun og hæfi, reynslu, fjölda starfsfólks og sjálfvirkikerfi.

3. FULLGILDING Á INNRA MATI

110. Lánastofnanir skulu búa yfir traustum kerfum til að fullgilda nákvæmni og samkvæmni matskerfa, ferla og mats allra viðkomandi áhættubreyta. Lánastofnun skal sýna lögbærum yfirvöldum sínum fram á að innra fullgildingarferlið geri henni kleift að meta frammistöðu kerfa innra mats og áhættumats með samræmdum og markvissum hætti.

111. Lánastofnanir skulu með reglulegu millibili bera raunveruleg vanskilahlutföll saman við mat á líkum á vanskilum í öllum þrepum og þegar raunveruleg vanskilahlutföll eru utan við vænt bil, sem ákvarðað hefur verið fyrir viðkomandi þrep, skulu lánastofnanir greina sérstaklega ástæður fráviksins. Lánastofnanir sem nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og/eða breytistuðlum skulu einnig framkvæma hliðstæða greiningu fyrir þetta mat. Slíkur samanburður skal notast við söguleg gögn sem ná yfir eins langt tímabil og mögulegt er. Lánastofnunin skal skjalfesta aðferðirnar og gögnin sem notuð eru við slíkan samanburð. Þessi greining og skjalfesting skal uppfærð a.m.k. árlega.

112. Lánastofnanir skulu einnig nota aðrar megindlegar fullgildingaraðferðir og samanburð með viðeigandi ytri gagnalindum. Greiningin skal byggð á gögnum sem eru viðeigandi fyrir safnið, eru uppfærð reglulega og ná yfir viðeigandi athugunartímabil. Innra mat lánastofnunar á frammistöðu matskerfa sinna skal grundvallast á eins löngu tímabili og hægt er.

113. Samræmi skal vera í aðferðum og gögnum sem notuð eru við megindlega fullgildingu frá einum tíma til annars. Breytingar á mats- og fullgildingaraðferðum og gögnum (bæði gagnalindum og tímabilum) skulu skjalfestar.

114. Lánastofnanir skulu hafa trausta innri staðla vegna aðstæðna þar sem frávik raunverulegra vanskila, taps að gefnum vanefndum, breytistuðla og heildartaps, ef mat á væntu tapi er notað, frá væntingum verða nógu veigamikil til að draga megi réttmæti matsins í efa. Þessir staðlar skulu hafa hliðsjón af viðskiptasveiflum og svipuðum kerfisbundnum breytileika vanskila. Þegar raunveruleg gildi eru að staðaldri hærri en vænt gildi, skulu lánastofnanir endurskoða og hækka mat sitt í þeim tilgangi að endurspegla reynslu sína af vanskilum og tapi.

4. ÚTREIKNINGAR Á FJÁRHÆÐUM ÁHÆTTUVEGINNA ÁHÆTTUSKULDBINDINGA VEGNA HLUTABRÉFAÁHÆTTU SAMKVÆMT AÐFERÐINI MEÐ INNRI LÍKÖNUM**4.1. Eiginfjárfkrafa og magngreining áhættu**

115. Í þeim tilgangi að reikna út eiginfjárkröfur skulu lánastofnanir uppfylla eftirfarandi staðla:

- a) Mat á mögulegu tapi skal vera traust gagnvart óhagstæðum markaðshreyfingum sem hafa áhrif á langtímaáhættusnið tiltekinna eigna lánastofnunarinnar. Gögnin sem notuð eru til að sýna dreifingu afkomu skulu endurspegla lengsta úrtakstímabil sem viðeigandi gögn eru til fyrir og sem endurspegla áhættusnið tiltekinnar hlutabréfaáhættu lánastofnunarinnar. Gögnin sem notuð eru skulu vera nægjanleg til að veita

varfærnislegt, tölfræðilega áreiðanlegt og traust mat á tapi sem er ekki eingöngu byggt á huglægu mati eða dómgreind. Lánastofnanir skulu sýna lögberum yfirvöldum fram á að sá skellur sem notaður er við matið veiti varfærnislegt mat á mögulegu tapi á viðkomandi markaði eða viðskiptasveiflu til langs tíma. Lánastofnunin skal sameina greiningar á tiltækum raungögnum við aðlaganir sem byggja á mismunandi þáttum í þeim tilgangi að fá líkön til að sýna viðeigandi raunsæi og varfærni í niðurstöðum. Við gerð vágildislíkana (VaR) við mat á hugsanlegu ársfjórðungslegu tapi geta lánastofnanir notað ársfjórðungsleg gögn, eða umreiknað gögn frá styttra tímabili yfir í jafngildi ársfjórðungslegra talna, með notkun viðeigandi greiningaraðferðar, sem byggir á reynslugögnum, og með vandaðri og skrásettri hugmyndavinnu og greiningu. Slíkri nálgun skal beitt varfærnislega og með samræmdum hætti frá einum tíma til annars. Þegar takmarkað magn viðeigandi gagna er til staðar skal lánastofnunin bæta við hæfilegum varfærnisráðgjöf.

- b) Þau líkön sem notuð eru skulu geta tekið á fullnægjandi hátt tillit til allra helstu áhættuþátta sem felast í ávöxtun hlutabréfa, þ.m.t. almenn markaðsáhætta og sérstök áhætta vegna verðbréfasafns lánastofnunar. Innri líkönin skulu með viðeigandi hætti geta skýrt sögulegar verðbreytingar, greint bæði magn og breytingar á samsetningu hugsanlegrar samþjöppunar og vera traust gagnvart óhagstæðum markaðsaðstæðum. Samsetning þeirra gagna sem notuð eru við matið skal vera sem líkust hlutabréfaáhættu lánastofnunarinnar, eða a.m.k. sambærileg.
- c) Innra líkanið skal hæfa áhættusniði og margbreytileika hlutabréfaeignar lánastofnunar. Þegar lánastofnun á verulegar eignarhlutdeildir sem eru mjög ólínulegar í eðli sínu skal innra líkanið hannað þannig að það taki nægjanlegt tillit til þeirrar áhættu sem tengist slíkum gerningum.
- d) Vörpun einstakra staðna yfir í verðvísendingar, hlutabréfavistölur og áhættuþætti skal vera trúverðug, gædd innsæi og skilvirk.
- e) Lánastofnanir skulu með aðstoð greininga á reynslugögnum sýna fram á það hversu viðeigandi áhættuþættir eru, þ.m.t. getu þeirra til að ná yfir bæði almenna og sértæka áhættu.
- f) Mat á flökti á tekjum af stöðum í hlutabréfum skal taka til viðeigandi og fáanlegra gagna, upplýsinga og aðferða. Nota skal innri gögn sem hafa verið skoðuð af óháðum aðila eða gögn frá ytri gagnalindum (þ.m.t. sameinuð gögn).
- g) Ströng og yfirgripsmikil álagsprófunaráætlun skal vera til staðar.

4.2. Áhættustýringarferli og -eftirlit

116. Með tilliti til þróunar og notkunar innri líkana vegna eiginfjárfarfa skulu lánastofnanir taka upp stefnur, verklagsreglur og eftirlit til þess að tryggja heilindi líkansins og vinnsluferlis þess. Þessar stefnur, verklagsreglur og eftirlit skulu fela í sér eftirfarandi:

- a) fulla aðlögun innra líkans við heildarupplýsingakerfi fyrir stjórnendur lánastofnunarinnar og í stýringu verðbréfasafns utan veltubókar. Innri líkön skulu að fullu lögð að innviðum áhættustýringar lánastofnunar ef þau eru sérstaklega notuð við mælingu og mat á arðsemi hlutabréfasafnsins (þ.m.t. arðsemi að teknu tilliti til áhættu), úthlutun varnarfjármagns á hlutabréfaáhættur og við að meta heildareiginfjárfarfa og fjárfestingarstýringarferlið,
- b) viðurkennd stjórnunarkerfi, verklagsreglur og eftirlitsstarf til að tryggja reglulegt og óháð eftirlit með öllum þáttum vinnsluferlis innra líkansins, þ.m.t. samþykki á endurskoðun líkans, könnun á flagsgögnum og endurskoðun á niðurstöðum líkana, svo sem bein staðfesting áhættuútreikninga. Við slíka endurskoðun skal meta nákvæmni, heilleika og hversu viðeigandi flagsgögn og niðurstöður líkansins eru með áherslu bæði á að finna og lágmarka hugsanlegar villur sem tengjast þekktum veikleikum og að skilgreina óþekktar veikleika líkana. Slíka endurskoðun má framkvæma af óháðri einingu innan stofnunarinnar eða af utanaðkomandi óháðum þriðja aðila,
- c) fullnægjandi kerfi og verklagsreglur til að hafa eftirlit með fjárfestingartakmörkunum og áhættu staðna í hlutabréfum,
- d) þær einingar sem bera ábyrgð á hönnun og notkun líkananna skulu vera rekstrarlega óháðar þeim einingum sem bera ábyrgð á stjórnun einstakra fjárfestinga og

- e) þeir aðilar sem bera ábyrgð á einhverjum þætti vinnsluferlis líkana skulu hafa til þess viðeigandi menntun og hæfi. Stjórnin skal leggja nægilega fært og hæft starfsfólk til líkanastarfseminnar.

4.3. Fullgilding og skjalfesting

117. Lánastofnanir skulu hafa til staðar traust kerfi til að fullgilda nákvæmni og samkvæmni innri líkana sinna og vinnsluferli líkana. Allir mikilvægir þættir innra líkansins og vinnsluferli líkansins og fullgilding skal skjalfest.
118. Lánastofnanir skulu nota innra fullgildingarferlið til að meta frammistöðu innri líkana sinna og vinnsluferli á samræmdan og marktækan hátt.
119. Samræmi skal vera í aðferðum og gögnum sem notuð eru við meginlega fullgildingu frá einum tíma til annars. Breytingar á mats- og fullgildingaraðferðum og gögnum (bæði gagnalindum og tímabilum) skulu skjalfestar.
120. Lánastofnanir skulu reglulega bera raunverulega ávöxtun hlutabréfa (reiknaða með tilliti til innleysts og óinnleysts hagnaðar og taps) saman við mat samkvæmt líkönum. Slíkur samanburður skal notast við söguleg gögn sem ná yfir eins langt tímabil og mögulegt er. Lánastofnunin skal skjalfesta aðferðirnar og gögnin sem notuð eru við slíkan samanburð. Þessi greining og skjalfesting skal uppfærð a.m.k. árlega.
121. Lánastofnanir skulu einnig notast við önnur meginleg fullgildingartól og gera annan samanburð við ytri gagnalindir. Greiningin skal byggð á gögnum sem hæfa safninu, eru uppfærð reglulega og ná yfir viðeigandi athugunartímabil. Innra mat lánastofnunar á frammistöðu líkana sinna skal grundvallast á eins löngu tímabili og hægt er.
122. Lánastofnanir skulu hafa trausta innri staðla vegna aðstæðna þar sem samanburður á raunverulegri ávöxtun hlutabréfa við mat líkana gefur tilefni til efasemda um réttmæti matsins eða líkananna sjálfra. Þessir staðlar skulu hafa hliðsjón af viðskiptasveiflum og svipuðum kerfisbundnum breytileika í ávöxtun hlutabréfa. Allar leiðréttingar sem gerðar eru á innri líkönum í kjölfar endurskoðunar á líkönum skulu skjalfestar og vera í samræmi við endurskoðunarstaðla lánastofnunar vegna líkana.
123. Innra líkanið og vinnsluferli líkansins skal vera skjalfest, þ.m.t. ábyrgð þeirra aðila sem taka þátt í líkanagerðinni og samþykki líkansins og endurskoðun þess.

5. STJÓRNUNARHÆTTIR FYRIRTÆKJA OG EFTIRLIT

5.1. Stjórnunarhættir fyrirtækja

124. Allir mikilvægir þættir matsferla skulu samþykktir af framkvæmdastjórn lánastofnunarinnar sem lýst er í 11. gr. eða nefnd tilnefndri samkvæmt henni og yfirstjórn. Þessir aðilar skulu búa yfir almennri þekkingu á matskerfi lánastofnunarinnar og ítarlegum skilningi á tengdum stjórnunarskýrslum.
125. Yfirstjórn skal láta framkvæmdastjórn sem lýst er í 11. gr. eða nefnd tilnefndri samkvæmt henni í té tilkynningu um mikilvægar breytingar eða undanþágur frá viðurkenndum stefnum sem munu hafa veruleg áhrif á rekstur matskerfa lánastofnunarinnar.
126. Yfirstjórn skal hafa góðan skilning á hönnun og starfsemi matskerfisins. Yfirstjórn skal tryggja, á áframhaldandi grundvelli, að matskerfin starfi rétt. Eftirlitseining útlánahættu skal reglulega láta yfirstjórn í té upplýsingar um frammistöðu matsferlisins, atriði sem þarf að bæta og stöðu aðgerða til úrbóta áður tilgreindra annmarka.
127. Greining byggð á innra mati á áhættusniði lánastofnunarinnar skal vera mikilvægur hluti af stjórnunarskýrslum til þessara aðila. Skýrslugjöf skal fela í sér a.m.k. áhættusnið eftir þrepum, flakk á milli þrepa, mat á viðeigandi breytum fyrir hvert þrep og samanburð á raunverulegum vanskilahlutföllum og, að því marki sem eigið mat er notað, á tapi að gefnum vanefndum í raun og breytistuðlum í raun við væntingar og niðurstöður úr álagsprófunum. Tíðni skýrslugjafar skal velja á mikilvægi og tegund upplýsinga og stöðu móttakanda.

5.2. Stjórnun útlánaáættu

128. Eftirlitseiuing vegna útlánaáættu skal vera óháð starfssviðum starfsfólks og stjórnenda sem sjá um að stofna til og viðhalda áhættuskuldbindingum og skal heyra beint undir yfirstjórn. Einingin skal sjá um hönnun eða val, framkvæmd, umsjá og frammiðöðu matskerfanna. Einingin skal reglulega taka saman eða greina skýrslur um niðurstöður matskerfanna.

129. Ábyrgðasvið eftirlitseiningar vegna útlánaáættu skal ná yfir:

- a) prófun á og eftirlit með þrepum og söfnum,
- b) gerð og greiningu yfirlitsskýrslna frá matskerfum lánastofnunarinnar,
- c) reglur um framkvæmd til að sannreyna að skilgreiningar þrepa og safna séu notaðar með samræmdum hætti í mismunandi deildum og landsvæðum,
- d) endurskoðun og skjalfestingu allra breytinga í matsferlinu, þ.m.t. ástæður breytinga,
- e) endurskoðun á matsviðmiðunum til að meta hvort þau spái áfram fyrir um áhættu. Breytingar á matsferli, viðmiðunum eða einstakar matsbreytur skulu skjalfestar og þeim viðhaldið,
- f) virka þáttöku í hönnun eða vali, framkvæmd og sannprófun á líkönum sem notuð eru í matsferlinu,
- g) umsjá og eftirlit með líkönum sem notuð eru við matsferlið, og
- h) stöðuga endurskoðun og breytingar á líkönum sem notuð eru við matsferlið.

130. Þrátt fyrir 129. lið er lánastofnunum sem nota sameinuð gögn skv. 57. og 58. lið heimilt að útvista eftirfarandi verkefnum:

- a) útvegum upplýsinga sem eiga við prófanir og eftirlit með þrepum og söfnum,
- b) gerð yfirlitsskýrslna frá matskerfi lánastofnunarinnar,
- c) gerð upplýsinga sem varða endurskoðun á matsviðmiðum til að meta hvort þau spái áfram fyrir um áhættu,
- d) skjalfestingu breytinga á matsferlinu, viðmiðunum eða einstökum matsbreytum og
- e) gerð upplýsinga sem varða stöðuga endurskoðun og breytingar á líkönum sem notuð eru við matsferlið.

Lánastofnanir sem notfæra sér þennan lið skulu tryggja að lögbær yfirvöld hafi aðgang að öllum viðeigandi upplýsingum frá þriðja aðila sem nauðsynlegar eru til að rannsaka fylgni við lágmarkskröfurnar og að lögbærum yfirvöldum sé heimilt að framkvæma skoðanir á staðnum að sama marki og innan lánastofnunarinnar.

5.3. Innri endurskoðun

131. Innri endurskoðun eða önnur sambærileg sjálfstæð endurskoðunareining skal endurskoða a.m.k. árlega matskerfi lánastofnunar og rekstur hennar, þ.m.t. útlánastarfsemi og mat á líkum á vanskilum, tapi að gefnum vanskilum, væntu tapi og breytistuðla. Endurskoðunin skal m.a. ná yfir þ að hvort öllum viðeigandi lágmarkskröfum sé fylgt.

VIII. VIÐAUKI

MILDUN ÚTLÁNAÁHÆTTU

1. HLUTI

Hæfi

1. Þessi hluti lýsir því hvaða form mildunar útlánaáhættu teljast hæf, að því er varðar 92. gr.
2. Í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

„Tryggðar lánveitingar“: öll viðskipti sem leiða til áhættuskuldbindingar sem er tryggð með veði sem felur ekki í sér ákvæði sem veita lánastofnuninni rétt til að kalla eftir tíðum auknum tryggingum.

„Viðskipti tengd fjármagnsmarkaði“: öll viðskipti sem leiða til áhættuskuldbindingar sem er tryggð með veði sem felur í sér ákvæði sem veita lánastofnuninni rétt til að kalla oft eftir auknum tryggingum.

1. FJÁRMÖGNUM ÚTLÁNAVÖRN

1.1. Skuldajöfnun í efnahagsreikningi

3. Skuldajöfnun gagnkvæmra krafna í efnahagsreikningi milli lánastofnunarinnar og mótaðila hennar má teljast hæf.
4. Með fyrirvara um 5. lið er hæfi takmarkað við gagnkvæman greiðslujöfnuð milli lánastofnunarinnar og mótaðilans. Einungis lán og innlán lánastofnunarinnar mega vera háð breytingu á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og, þar sem við á, fjárhæðum vænts taps vegna skuldajöfnunarsamnings í efnahagsreikningi.

1.2. Rammasamkomulag um skuldajöfnun sem tekur til endurhverfra viðskipta og/eða verðbréfa- eða hrávörulánveitinga eða -lántöku og/eða annarra viðskipta tengdum fjármagnsmarkaði

5. Að því er varðar lánastofnanir sem samþykka heildaraðferðina sem byggist á fjárhagslegri tryggingu skv. 3. hluta er heimilt að færa áhrif tvíhliða skuldajöfnunarsamninga sem ná yfir endurhverf viðskipti, verðbréfa- eða hrávörulánveitingar eða -lántöku og/eða önnur viðskipti tengd fjármagnsmarkaði við mótaðila. Með fyrirvara um II. viðauka við tilskipun 2006/49/EB skal tryggingin sem tekin er og verðbréf eða hrávörur tekin að láni innan slíks samkomulags vera í samræmi við hæfiskröfur vegna trygginga sem settar eru fram í 7.–11. lið.

1.3. Tryggingar

6. Þar sem aðferðir við mildun á útlánaáhættu byggja á rétti lánastofnunar til að innleysa eignir eða halda þeim, veltur hæfi á því hvort fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og, eftir því sem við á, fjárhæðir vænts taps, séu reiknaðar út skv. 78.–83. gr. eða 84.–89. gr. Ennfremur veltur hæfi á því hvort notuð sé einfalda aðferðin um fjárhagslegar tryggingar eða heildaraðferðin sem byggist á fjárhagslegri tryggingu, skv. 3. hluta. Í tengslum við endurhverf viðskipti og verðbréfa- eða hrávörulánveitingu eða -lántöku veltur hæfi einnig á því hvort viðskiptin séu færð utan veltubókar eða í veltubókina.

1.3.1. Hæfi samkvæmt öllum aðferðum

7. Heimilt er að færa eftirfarandi fjárhagsliði sem hæfa tryggingu samkvæmt öllum aðferðum:

a) innlán hjá lánastofnuninni sem veitir lánið eða gerninga sem eru ígildi reiðufjár og vistaðir hjá henni,

- b) skuldabréf, gefin út af ríkisstjórnnum eða seðlabönkum, þar sem verðbréf hafa lánshæfismat frá viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun eða útflutningslánastofnun sem teljast hæfar að því er varðar 78.–83. gr., sem lögbært yfirvald hefur ákvarðað að sé tengt 4. lánshæfisþrepi eða ofar samkvæmt reglum fyrir áhættuvog áhættukrafna á ríkisstjórnir og seðlabanka skv. 78.–83. gr.,
- c) skuldabréf, gefin út af stofnunum þar sem verðbréf hafa lánshæfismat frá viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun sem lögbært yfirvald hefur ákvarðað að sé tengt 3. lánshæfisþrepi eða herra samkvæmt reglum fyrir áhættuvog áhættukrafna á lánastofnanir, skv. 78.–83. gr.,
- d) skuldabréf, gefin út af öðrum aðilum, þar sem verðbréf hafa lánshæfismat frá viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun sem lögbært yfirvald hefur ákvarðað að sé tengt 3. lánshæfisþrepi eða herra samkvæmt reglum fyrir áhættuvog áhættukrafna á fyrirtæki, skv. 78.–83. gr.,
- e) skuldabréf með skammtímalánshæfismati frá viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun sem lögbært yfirvald hefur ákvarðað að sé tengt 3. lánshæfisþrepi eða herra samkvæmt reglum fyrir áhættuvog skammtímaáhættuskuldbindinga skv. 78.–83. gr.,
- f) hlutabréf eða breytanleg skuldabréf sem eru talin með í aðalvísitölu og
- g) gull.

Að því er varðar b-lið, skulu „skuldabréf, gefin út af ríkisstjórnnum eða seðlabönkum“ ná til:

- i. skuldabréfa, gefnum út af héraðsstjórnnum eða staðaryfirvöldum, þar sem farið er með áhættukröfur á þau sem áhættukröfur á ríkisstjórn þeirrar lögsögu þar sem þau hafa staðfestu, skv. 78.–83. gr.,
- ii. skuldabréfa, gefnum út af opinberum aðilum sem farið er með sem áhættukröfur á ríkisstjórnir, í samræmi við 15. lið 1. hluta VI. viðauka,
- iii. skuldabréfa, gefnum út af fjölþjóðlegum þróunarbönkum sem hafa fengið 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr. og
- iv. skuldabréfa, gefnum út af alþjóðlegum stofnunum sem hafa fengið 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr.

Að því er varðar c-lið, skulu „skuldabréf, gefin út af stofnunum“ ná til:

- i. skuldabréfa, gefnum út af héraðsstjórnnum eða staðaryfirvöldum, en þó ekki ef farið er með áhættukröfur á þau sem áhættukröfur á ríkisstjórn þeirrar lögsögu þar sem þau hafa staðfestu, skv. 78.–83. gr.,
  - ii. skuldabréfa, gefnum út af opinberum aðilum, þar sem farið er með áhættukröfur á þá sem áhættukröfur á lánastofnanir skv. 78.–83. gr., og
  - iii. skuldabréfa, gefnum út af fjölþjóðlegum þróunarbönkum, öðrum en þeim sem hafa fengið 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr.
8. Heimilt er að færa skuldabréf, sem gefin eru út af stofnunum sem ekki hafa lánshæfismat frá viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun á verðbréfum sínum, sem hafa tryggingu uppfylli þau eftirfarandi viðmið:
- a) að þau séu skráð á viðurkenndum verðbréfamarkaði,
  - b) að þau séu hæf sem forgangskröfur,

- c) allar aðrar metnar útgáfur, með sama forgang, útgefnar af sömu stofnun hafa lánshæfismat frá viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun sem lögbær yfirvöld hafa tengt við 3. lánshæfisþrep eða hærra í samræmi við áhættuvog áhættukrafna á stofnanir eða skammtímaáhættuskuldbindingar skv. 78.–83. gr.
  - d) að lánastofnunin sem lánað hafi engar upplýsingar sem gefa til kynna að útgáfan myndi réttlæta lánshæfismat sem er lægra en það sem nefnt er í c-lið og
  - e) að lánastofnunin geti sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að seljanleiki gerningsins á markaði sé nægjanlegur hvað þetta varðar.
9. Heimilt er að færa hlutdeildarskírteini í fyrirtækjum um sameiginlega fjárfestingu sem hæfa tryggingu séu eftirfarandi skilyrði uppfyllt:
- a) Þau hafa opinbert verð sem skráð er daglega.
  - b) Fyrirtækið um sameiginlega fjárfestingu er bundið við að fjárfesta í gerningum sem eru viðurkenndir skv. 7. og 8. lið.

Notkun (eða hugsanleg notkun) fyrirtækis um sameiginlega fjárfestingu á afleiðugerningum til að verja heimilaðar fjárfestingar skal ekki koma í veg fyrir að hlutdeildarskírteini í því fyrirtæki séu hæf.

10. Hafi verðbréf tvenns konar lánshæfismat frá viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun, að því er varðar b- til e-lið 7. liðar, skal það mat sem óhagstæðara er gilda. Í þeim tilvikum þar sem verðbréf hefur fleiri en tvö lánshæfismöt frá viðurkenndum utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunum, skulu tvö óhagstæðustu mötin gilda. Séu tvö hagstæðustu lánshæfismötin mismunandi, skal það mat sem óhagstæðara er gilda.

1.3.2. Viðbótarhæfi samkvæmt heildaraðferðinni sem byggist á fjárhagslegri tryggingu

11. Til viðbótar við trygginguna sem lýst er í 7.–10. lið er heimilt að skrá eftirfarandi fjárhagsliði sem hæfa tryggingu ef lánastofnun notar heildaraðferðina sem byggist á fjárhagslegri tryggingu skv. 3. hluta:
- a) hlutabréf eða breytanleg skuldabréf sem ekki eru talin með í aðalvísitölu en verslað er með á viðurkenndum verðbréfamarkaði og
  - b) hlutdeildarskírteini í fyrirtækjum um sameiginlega fjárfestingu séu eftirfarandi skilyrði uppfyllt:
    - i. þau hafi opinbert verð sem skráð er daglega og
    - ii. fyrirtækið um sameiginlega fjárfestingu er bundið við að fjárfesta í gerningum sem eru hæfir til skráningar skv. 7. og 8. lið og liðum sem taldir eru upp í a-lið þessa liðar.

Notkun (eða hugsanleg notkun) fyrirtækis um sameiginlega fjárfestingu á afleiðugerningum til að verja heimilaðar fjárfestingar skal ekki koma í veg fyrir að hlutdeildarskírteini í því fyrirtæki séu hæf.

1.3.3. Viðbótarhæfi vegna útreikninga skv. 84.–89. gr.

12. Til viðbótar við trygginguna sem sett er fram hér að ofan gilda ákvæði 13.–22. liðar þegar lánastofnun reiknar fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps í samræmi við aðferðina sem lýst er í 84.–89. gr.:

a) Trygging í formi fasteigna

13. Heimilt er að skrá íbúðarhúsnæði sem eigandi, eða raunverulegur eigandi þegar um er að ræða fjárfestingarfélag í hans eigu, nýtir eða mun nýta, eða leigir út eða mun leigja út, og viðskiptahúsnæði, þ.e., skrifstofur og annað viðskiptahúsnæði, sem hæfa tryggingu séu eftirfarandi skilyrði uppfyllt:
- a) virði eignarinnar er ekki verulega háð lánshæfisgæðum loforðsgjafans. Þessi krafa útilokar ekki aðstæður þar sem hreinir þjóðhagslegir þættir hafa áhrif á bæði virði eignarinnar og greiðslugetu lántaka og
  - b) áhætta lántaka er ekki verulega háð arðsemi af undirliggjandi eign eða verkefni, heldur undirliggjandi getu lántaka til að endurgreiða skuldina með öðrum leiðum. Sem slík er endurgreiðsla á gerningnum ekki verulega háð fjárstreymi sem verður til vegna undirliggjandi eignar sem þjónar hlutverki tryggingar.
14. Lánastofnunum er einnig heimilt að færa hlutabréf í finnskum húsnæðisfélögum, sem starfa í samræmi við finnsku húsnæðismálalögin frá 1991 eða síðari, jafngild lög, að því er varðar íbúðarhúsnæði, sem eigandi nýtir eða mun nýta, eða leigir út eða mun leigja út, sem tryggingu í formi íbúðarhúsnæðis, að því gefnu að þessi skilyrði séu uppfyllt.
15. Lögbærum yfirvöldum er einnig heimilt að heimila lánastofnunum sínum að færa hlutabréf í finnskum húsnæðisfélögum, sem starfa í samræmi við finnsku húsnæðismálalögin frá 1991 eða nýrri jafngild lög, sem tryggingu í formi viðskiptahúsnæðis, að því gefnu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt.
16. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að falla frá kröfunum um að lánastofnanir þeirra fari að skilyrði b) í 13. lið vegna áhættuskuldbindinga sem tryggðar eru með íbúðarhúsnæði sem er staðsett innan yfirráðasvæðis þess aðildarríkis, hafi lögbæru yfirvöldin vísbendingar um að þróuð og löng hefð sé fyrir viðkomandi markaði, með nægilega lágu tapshlutfalli til að réttlæta slíka meðferð. Þetta skal ekki koma í veg fyrir að lögbær yfirvöld aðildarríkja, sem ekki nota þessa undanþágu, viðurkenni hæfi íbúðarhúsnæðis sem telst hæft í öðru aðildarríki vegna undanþágunnar. Aðildarríkin skulu greina opinberlega frá því hvernig þau nýta þessa undanþágu.
17. Lögbærum yfirvöldum aðildarríkjana er heimilt að falla frá kröfunni um að lánastofnanir þeirra fari að skilyrðinu í b-lið 13. liðar að því er varðar viðskiptahúsnæði sem er staðsett innan yfirráðasvæðis þess aðildarríkis, hafi lögbæru yfirvöldin vísbendingar um að þróuð og löng hefð sé fyrir viðkomandi markaði og að taphlutföll vegna útlánastarfsemi sem er tryggð með viðskiptahúsnæði uppfylli eftirfarandi skilyrði:
- a) tap vegna útlána sem eru tryggð með viðskiptahúsnæði allt að 50% af markaðsvirði (eða 60% af veðlánsvirði, þar sem við á og ef það er lægra) er ekki meira en 0,3% af útistandandi lánnum sem eru tryggð með viðskiptahúsnæði á tilteknu ári, og
  - b) heildartap vegna útlána sem eru tryggð með viðskiptahúsnæði má ekki vera meira en 0,5% af útistandandi lánnum sem eru tryggð með viðskiptahúsnæði á tilteknu ári.
18. Sé annað hvort þessara skilyrða ekki uppfyllt á tilteknu ári, skal hæfi til að nota þessa meðferð falla úr gildi þar til skilyrðin eru uppfyllt á árinu þar á eftir.
19. Lögbærum yfirvöldum í aðildarríki er heimilt að færa viðskiptahúsnæði, sem talið er hæf trygging í öðru aðildarríki með undanþágunni sem veitt er í 17. lið, sem hæfa tryggingu.

b) Viðskiptakröfur

20. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að færa kröfur tengdar einum eða fleiri viðskiptum, með upphaflegan binditíma sem er eitt ár eða styttri, sem hæfa tryggingu. Hæfar viðskiptakröfur ná ekki yfir þær sem eru tengdar verðbréfun, undirþátttöku eða lánaafleiðum eða skuldum tengdra aðila.

c) Aðrar efnislegar tryggingar

21. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að viðurkenna áþreifanlegar eignir af annarri gerð en þeim sem tilgreindar eru í 13.–19. lið sem hæfa tryggingu ef þau telja að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) virkir markaðir eru til staðar vegna ráðstöfunar tryggingarinnar á skjótan og hagkvæman máta og
- b) tryggingin hefur markaðsverð, sem er aðgengilegt öllum og löng hefð er fyrir. Lánastofnunin skal geta sýnt fram á að það verð sem hún fær fyrir tryggingu þegar hún er innleyst sé ekki verulega frábrugðið þessu markaðsvirði.

d) Leiga

22. Séu ákvæðin sem sett eru fram í 11. lið 2. hluta uppfyllt, með fyrirvara um ákvæði 72. liðar 3. hluta, skal farið með áhættuskuldbindingar, sem verða til við viðskipti þar sem lánastofnun leigir út eign til þriðja aðila, á sama hátt og lán sem eru tryggð með samskonar eign og þeirri sem leigð er.

1.4. Önnur fjármögnuð útlánavörn

1.4.1. Innlán hjá stofnun sem er þriðji aðili eða gerningar sem eru ígildi reiðufjár og vistaðir hjá henni.

23. Innlán hjá stofnun sem er þriðji aðili eða gerningar sem eru ígildi reiðufjár og vistaðir hjá henni, án þess að fyrirbyggjandi sé vörslusamningur og veðsett lánastofnuninni sem lánar, má viðurkenna sem hæfa útlánavörn.

1.4.2. Líftryggingar sem veðsettar eru lánastofnun sem lánar

24. Líftryggingar sem veðsettar eru lánastofnun sem lánar má viðurkenna sem hæfa útlánavörn.

1.4.3. Gerningar sem eru endurkeyptir samkvæmt beiðni

25. Heimilt er að færa gerninga, útgefna af stofnun sem er þriðji aðili og sem verða endurkeyptir af þeirri stofnun samkvæmt beiðni, sem hæfa útlánavörn.

2. ÓFJÁRMÖGNUM ÚTLÁNAVÖRN**2.1. Hæfi aðila sem veita vörn samkvæmt öllum aðferðum**

26. Heimilt er að viðurkenna eftirfarandi aðila sem hæfa veitendur ófjármagnaðrar útlánavarnar:

- a) ríkisstjórnir og seðlabanka,
- b) héraðsstjórnir eða staðaryfirvöld,
- c) fjölbjóðlega þróunarbanka,
- d) áhættuskuldbindingar alþjóðlegra stofnana sem hafa 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr.,
- e) opinberir aðilar, ef lögbær yfirvöld fara með kröfur á þá eins og kröfur á stofnanir eða ríkisstjórnir skv. 78.–83. gr.,
- f) stofnanir og

g) önnur viðskiptafyrirtæki, þ.m.t. viðskiptafyrirtæki sem eru móður- eða dótturfyrirtæki eða fyrirtæki tengd lánastofnuninni, sem:

- i. hafa lánshæfismat frá viðurkenndri lánshæfismatsstofnun sem lögbært yfirvald hefur ákvarðað að sé tengt 2. lánshæfisþrepi eða ofar samkvæmt reglum fyrir áhættuvog áhættukrafna á fyrirtæki, skv. 78.–83. gr.,
- ii. hafa ekki lánshæfismat frá viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun, ef um er að ræða lánastofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps skv. 84.–89. gr., og eru metin innanhúss með líkur á vanskilum jafngildar þeim sem tengjast lánshæfismati utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana og sem lögbær yfirvöld ákvarða að séu tengdar 2. lánshæfisþrepi eða ofar samkvæmt reglum fyrir áhættuvog áhættukrafna á fyrirtæki, skv. 78.–83. gr.

27. Séu fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps reiknaðar út skv. 84.–89. gr., verður ábyrgðaraðili að vera metinn af lánastofnuninni innanhúss í samræmi við ákvæði 4. hluta VII. viðauka til að teljast hæfur.

28. Þrátt fyrir 26. lið er aðildarríkjum einnig heimilt að viðurkenna aðrar fjármálastofnanir sem hafa leyfi og heyra undir eftirlit lögbærra yfirvalda sem bera ábyrgð á leyfum og eftirliti lánastofnana og falla undir varfærniskröfur jafngildar þeim sem gilda um lánastofnanir, sem hæfa veitendur ófjármagnaðrar útlánavarnar.

2.2 Hæfi aðila sem veita vörn samkvæmt innramatsaðferðinni sem eru gjaldgengir í meðferðina sem er sett fram í 4. lið 1. hluta VII. viðauka

29. Heimilt er að viðurkenna stofnanir, váttrygginga- og endurtryggingafélög og útflutningslánastofnanir sem uppfylla eftirfarandi skilyrði sem hæfa veitendur ófjármagnaðrar útlánavarnar sem eru gjaldgengir í meðferðina sem er sett fram í 4. lið, 1. hluta VII. viðauka:

- að veitandi varnar hafi næga sérþekkingu til að veita ófjármagnaða útlánavörn,
- að eftirlit sé haft með veitanda varnarinnar á sama hátt og reglur þessarar tilskipunar mæla fyrir um, eða hann hafi á þeim tíma sem útlánavörnin var veitt haft lánshæfismat frá viðurkenndri lánshæfismatsstofnun, sem lögbær yfirvöld höfðu ákvarðað að væri tengt 3. lánshæfisþrepi eða ofar samkvæmt reglum fyrir áhættuvog áhættukrafna á fyrirtæki, skv. 78.–83. gr.,
- að veitandi varnarinnar hafi, á þeim tíma sem útlánavörnin var veitt eða á einhverjum tíma eftir það, haft innra mat með líkum á vanefndum jafngildum eða lægra þeim sem tengjast 2. lánshæfisþrepi eða ofar samkvæmt reglum fyrir áhættuvog áhættukrafna á fyrirtæki, skv. 78.–83. gr., og
- að veitandi hafi innra mat með líkum á vanefndum jafngildum eða lægri þeim sem tengjast 3. lánshæfisþrepi eða ofar samkvæmt reglum fyrir áhættuvog áhættukrafna á fyrirtæki, skv. 78.–83. gr.

Að því er varðar þennan lið skal útlánavörn sem veitt er af útflutningslánastofnun ekki hafa hag af neinni ótvíræðri bakábyrgð ríkisstjórnar.

3. TEGUNDIR LÁNAAFLEIÐA

30. Heimilt er að viðurkenna hæfi eftirfarandi tegunda lánaafleiða og gerninga, sem kunna að samanstanda af slíkum lánaafleiðum eða hafa svipuð efnahagsleg áhrif:

- a) skuldatryggingar,
- b) heildarskiptasamninga og
- c) lánshæfistengd skuldabréf að því marki sem þau eru fjármögnuð með reiðufé.

31. Þegar lánastofnun kaupir útlánavörn gegnum heildarskiptasamning og skráir hreinar móttæknar greiðslur vegna skiptasamningsins sem hreinar tekjur, en skráir ekki lækkun á virði hinnar vörðu eignar sem vegur á móti (annaðhvort vegna lækkunar á gangvirði eða með viðbót í varasjóð), skal útlánavörmin ekki teljast hæf.

3.1. Innri áhættuvarnir

32. Þegar lánastofnun notar lánaafleiðu sem innri áhættuvörn — þ.e. ver útlánaáhættu áhættuskuldbindingar utan veltubókar með lánaafleiðu sem færð er í veltubók — skal útlánaáhættan sem færð er yfir í veltubók flytjast til þriðja eða þriðju aðila til þess að vörnin teljist hæf að því er varðar þennan viðauka. Með fyrirvara um að þess háttar færsla sé í samræmi við kröfur vegna viðurkenningar á mildun útlánaáhættu, sem settar eru fram í viðauka þessum, skal við slíkar aðstæður beita reglum sem settar eru í 3.–6. hluta um útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps þar sem ófjármagnaðri útlánavörn er beitt.

2. HLUTI

Lágmarkskröfur

1. Lánastofnunin verður að sýna lögbærum yfirvöldum fram á að hún hafi fullnægjandi áhættustýringarferli til að stjórna þeirri áhættu sem lánastofnunin kann að standa frammi fyrir vegna aðgerða sem ætlað er að milda útlánaáhættu.
2. Þrátt fyrir tilvist mildunar útlánaáhættu sem tekið er tillit til í þeim tilgangi að reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og, ef við á, vænts taps skulu lánastofnanir halda áfram að gera fullt áhættumat á undirliggjandi áhættuskuldbindingu og vera í aðstöðu til að sýna lögbærum yfirvöldum fram á að lánastofnun uppfylli þessa kröfu. Við endurhverf viðskipti og/eða verðbréfa- eða hrávörulánveitingu eða -lántöku skal undirliggjandi áhættuskuldbinding, að þó er varðar þó ennán lið eingöngu, teljast vera hrein fjárhæð áhættuskuldbindingarinnar.

1. FJÁRMÖGNUM ÚTLÁNAVÖRN

1.1. Skuldajöfnunarsamningar í efnahagsreikningi (aðrir en rammasamkomulag vegna endurhverfra viðskipta, verðbréfa- eða hrávörulánveitinga eða -lántöku og/eða annarra viðskipta tengdum fjármagnsmarkaði)

3. Að því er varðar skuldajöfnunarsamninga í efnahagsreikningi — aðra en rammasamkomulag vegna endurhverfra viðskipta, verðbréfa- eða hrávörulánveitinga eða -lántöku og/eða annarra viðskipta tengdum fjármagnsmarkaði — sem þarfnast viðurkenningar í samræmi við 90.–93. gr skulu eftirfarandi skilyrði uppfyllt:
  - a) Þeir verða framfylgjanlegir samkvæmt lögum í viðkomandi lögsagnarumdæmum, þ.m.t. ef mótaðili verður ógjaldfær eða gjaldþrota.
  - b) Lánastofnunin skal á hverjum tíma geta tilgreint þær eignir og skuldir sem heyra undir skuldajöfnunarsamninginn.
  - c) Lánastofnunin verður að hafa eftirlit með og stjórna þeim áhættum sem tengjast lúknungu útlánavarnar.
  - d) Lánastofnunin verður að hafa eftirlit með og stjórna viðeigandi áhættuskuldbindingum á hreinum grunni.

1.2. Rammasamkomulag sem tekur til endurkaupaviðskipta og/eða verðbréfa- eða hrávörulánveitinga eða -lántöku og/eða annarra viðskipta tengdum fjármagnsmarkaði

4. Rammasamkomulag um skuldajöfnun, sem tekur til endurkaupaviðskipta og/eða verðbréfa- eða hrávörulánveitinga eða -lántöku og/eða annarra viðskipta tengdum fjármagnsmarkaði sem þarfnast viðurkenningar í samræmi við 90.–93. gr., skal:
  - a) vera framfylgjanlegt samkvæmt lögum í viðkomandi lögsagnarumdæmum, þ.m.t. ef mótaðili verður ógjaldfær eða gjaldþrota,

- b) veita þeim aðila sem ekki verður gjaldþrota rétt til að rifta og loka tímanlega öllum viðskiptum samkvæmt samkomulaginu ef til greiðslufalls kemur, þ.m.t. ef mótaðili verður ógjaldfær eða gjaldþrota og
  - c) gera mögulegt að jafna hagnað og tap viðskipta sem gerð eru upp samkvæmt rammasamkomulagi þannig að annar aðilinn skuldi hinum eina hreina fjárhæð.
5. Að auki skal uppfylla lágmarkskröfur vegna viðurkenningar á fjárhagslegum tryggingum samkvæmt heildaraðferð sem byggist á fjárhagslegri tryggingu sem sett er fram í 6. lið.

1.3. Fjárhagslegar tryggingar

1.3.1. Lágmarkskröfur vegna viðurkenningar á fjárhagslegum tryggingum samkvæmt öllum aðferðum

6. Eftirfarandi skilyrði skulu uppfyllt vegna viðurkenningar á fjárhagslegum tryggingum og gulli:

a) Lítil fylgni

Lánshæfsgæði loforðsgjafa og virði trygginga mega ekki hafa verulega jákvæða fylgni.

Verðbréf útgefin af loforðsgjafa, eða tengdri einingu innan samstæðu, eru ekki hæf. Þrátt fyrir þetta mega eigin útgáfur loforðsgjafa á sértrygðum skuldabréfum, sem falla undir skilmála 68.–70. liðar 1. hluta VI. viðauka, teljast hæfar þegar þær eru lagðar fram sem trygging vegna endurhverfra viðskipta, að því gefnu að farið sé að fyrstu málsgrein þessa liðar.

b) Réttarvissa

Lánastofnanir skulu uppfylla allar samnings- og lögbundnar kröfur að því er varðar fullnustuhæfi tryggingarráðstafana, í samræmi við þau lög sem eiga við hagsmuni stofnunarinnar varðandi trygginguna, og gera viðeigandi ráðstafanir til þess að tryggja það.

Lánastofnanir skulu hafa framkvæmt fullnægjandi lögfræðilegt mat sem staðfestir fullnustuhæfi tryggingarráðstafana í öllum viðeigandi lögsagnarumdæmum. Lánastofnanir skulu endurtaka þess háttar mat eins oft og þurfa þykir til að tryggja áframhaldandi fullnustuhæfi.

c) Rekstrarkröfur

Tryggingarráðstafanir skulu skjalfestar með viðeigandi hætti, með skýra og styrka ferla hvað varðar tímanlega innlausn á tryggingunum.

Lánastofnanir skulu viðhafa traust verklag og ferli til að stjórna áhættu vegna notkunar trygginga — þ.m.t. áhættu vegna gallaðrar eða lækkaðrar útlánavarnar, verðmats, lúkningar útlánavarnar, samþjöppunaráhættu vegna notkunar tryggingar og samspils við heildaráhættusnið lánastofnunarinnar.

Lánastofnun skal hafa skjalfestar stefnur og verkferli hvað varðar tegundir og fjárhæðir samþykktra trygginga.

Lánastofnun skal reikna út markaðsvirði trygginga, og endurmeta þær til samræmis við það, að lágmarki einu sinni á sex mánaða fresti og þegar lánastofnun hefur ástæðu til að telja að veruleg lækkun hafi orðið á markaðsvirði trygginga.

Þegar trygging er í vörslu þriðja aðila skal lánastofnun gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að þriðji aðili aðgreini trygginguna frá eigin eignum.

1.3.2. Viðbótarlágmarkskröfur vegna viðurkenningar á fjárhagslegum tryggingum í samræmi við einföldu aðferðina um fjárhagslegar tryggingar

7. Til viðbótar við þær kröfur sem settar eru fram í 6. lið, vegna viðurkenningar á fjárhagslegum tryggingum í samræmi við einföldu aðferðina um fjárhagslegar tryggingar, skal eftirstöðvatími varnarinnar vera í það minnsta jafn langur og eftirstöðvatími áhættuskuldbindingarinnar.

1.4. Lágmarkskröfur vegna viðurkenningar á veði í fasteign

8. Eftirfarandi skilyrði skulu uppfyllt vegna viðurkenningar á veði í fasteign.

a) Réttarvissa

Veðlánið eða veðkrafan skal vera fullnustuhæf í öllum lögsagnarumdæmum sem við eiga í upphafi lánsamnings og veðlánið eða -krafan skal vera skráð rétt og tímanlega. Fyrirkomulagið skal endurspegla nothæft veð (þ.e. öll lagaskilyrði um veðsetningu skulu vera uppfyllt). Samkomulagið um tryggingu og grundvallarréttur til málshöfðunar skulu gera lánastofnuninni kleift að koma tryggingu í verð innan hæfilegs tíma.

b) Eftirlit með virði fasteigna

Reglubundið eftirlit skal haft með virði fasteigna og að lágmarki árlega að því er varðar viðskiptahúsnæði og á þriggja ára fresti að því er varðar íbúðarhúsnæði. Tíðara eftirlit skal haft með fasteignum á mörkuðum þar sem breytingar á aðstæðum eru verulegar. Nota má tölfræðilegar aðferðir til að hafa eftirlit með virði fasteigna og til að greina eignir sem þarfnast endurmats. Óháður matsaðili skal endurskoða mat á virði fasteigna þegar upplýsingar benda til að virði fasteignar gæti hafa lækkað verulega miðað við markaðinn í heild. Sé um að ræða lánsfjárhæð yfir þremur milljónum evra eða 5% af eigin fé lánastofnunarinnar skal óháður matsaðili endurmeta fasteignina á þriggja ára fresti hið minnsta.

„Óháður matsaðili“ er aðili sem hefur öll nauðsynleg réttindi, hæfi og reynslu til að vinna mat og er óháður lánsákvörðunarferlinu.

c) Skjalfesting

Skrá skal með skýrum hætti þær tegundir íbúðar- og viðskiptahúsnæðis sem lánastofnun samþykkir og eru í útlánastefnu hennar.

d) Vátryggingar

Lánastofnun skal hafa komið á aðferðum til að fylgjast með því að fasteignir, sem samþykktar eru sem trygging, séu vátryggðar með fullnægjandi hætti.

1.5. Lágmarkskröfur vegna viðurkenningar á tryggingum í formi viðskiptakrafna

9. Eftirfarandi skilyrði skulu uppfyllt vegna viðurkenningar á tryggingum í formi viðskiptakrafna:

a) Réttarvissa

i. Það lagalega ferli sem er til grundvallar tryggingatökunni skal vera traust og skilvirkt og tryggja að lánveitandi hafi skýran rétt á afrakstrinum.

ii. Lánastofnunin skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að uppfylla staðbundnar kröfur varðandi fullnustuhæfi veðsamninga. Rammí skal vera til staðar sem gerir lánveitanda kleift að eiga fyrsta veðrétt að teknu tilliti til innlendra ákvarðana um að heimila slíkar kröfur með fyrirvara um forgangskröfur í samræmi við laga- eða framkvæmdarákvæði.

iii. Lánastofnanir skulu hafa framkvæmt fullnægjandi lögfræðilegt mat sem staðfestir fullnustuhæfi tryggingaráðstafana í öllum viðeigandi lögsagnarumdæmum.

iv. Tryggingaráðstafanir skulu vera skjalfestar með viðeigandi hætti, með skýra og styrka ferla hvað varðar tímanlega innheimtu á tryggingunum. Verkferli lánastofnunar skulu tryggja að öll lagaleg skilyrði varðandi tilkynningu um vanefndir lántaka og tímanleg innheimta trygginga séu uppfyllt. Eigi lántaki í fjárhagslegum erfiðleikum eða er í vanskilum skal lánastofnun hafa vald samkvæmt lögum til þess að selja eða úthluta viðskiptakröfum til þriðja aðila án samþykkis lántaka.

- b) Áhættustýring
- i. Lánastofnunin skal hafa traust ferli til staðar til að greina útlánaáhættu í tengslum við viðskiptakröfurnar. Slíkt ferli skal m.a. fela í sér greiningu á starfsemi og atvinnugrein lántaka og tegundum viðskiptavina sem lántaki á í viðskiptum við. Þegar lánastofnun treystir á lántaka til að ganga úr skugga um útlánaáhættu vegna eigin viðskiptavina skal lánastofnun yfirfara verklag lántaka varðandi athugun á trausti og trúverðugleika þeirra.
  - ii. Mismunurinn á upphæð áhættu og virði viðskiptakrafna skal endurspeglar alla viðeigandi þætti, þ.m.t. kostnað við innheimtu, samþjöppun trygginga einstakra lántaka innan safns viðskiptakrafna og hugsanlega áhættu vegna samþjöppunar hvað varðar heildaráhættu lánastofnunar, utan þeirrar áhættu sem lánastofnun getur stjórnað samkvæmt almennri aðferðafræði sinni. Lánastofnunin skal viðhalda stöðugu eftirlitsferli í samræmi við viðskiptakröfurnar. Auk þess skal yfirfara samræmi við lánaskilmála, umhverfistakmarkanir og aðrar lagalegar kröfur, með reglulegu millibili.
  - iii. Viðskiptakröfur sem lántaki leggur að veði skulu vera fjölbreyttar og ekki ranglega tengdar lántaka. Ef um verulega jákvæða fylgni er að ræða skal taka tillit til meðfylgjandi áhættu við ákvörðun á veðhlutföllum fyrir heildarsafn trygginga.
  - iv. Viðskiptakröfur frá aðilum tengdum lántaka (þ.m.t. dótturfélögum og starfsmönnum) skal ekki viðurkenna sem áhættumildandi.
  - v. Lánastofnunin skal hafa skjalfest ferli til innheimtu á greiðslum á viðskiptakröfum þegar um greiðsluerfiðleika er að ræða. Nauðsynlegar leiðir til innheimtu skulu vera til staðar, jafnvel þegar lánastofnun myndi venjulega láta lántaka sjá um innheimtuna.

1.6. Lágmarkskröfur vegna viðurkenningar á öðrum efnislegum tryggingum

10. Eftirfarandi skilyrði skulu uppfyllt vegna viðurkenningar á öðrum efnislegum tryggingum:

- a) Tryggingarfyrirkomulagið skal vera framfylgjanlegt samkvæmt lögum í viðkomandi lögsagnarumdæmum og skal gera lánastofnun kleift að innleysa andvirði eignar innan eðlilegra tímamarka.
- b) Með þeirri einu undantekningu sem forgangskröfur í samræmi við ii-lið a-liðar 9. liðar eru, þá er aðeins fyrsti veðréttur eða veðsetning á kröfurnar, leyfður. Þannig hefur lánastofnunin forgang að öllum innleystum ágóða trygginganna á undan öðrum lánveitendum.
- c) Hafa skal eftirlit með virði eigna með reglulegu millibili og að lágmarki árlega. Tíðara eftirlit skal haft með eignum á mörkuðum þar sem aðstæður breytast verulega.
- d) Lánasamningurinn skal fela í sér ítarlega lýsingu á tryggingunum og nákvæma skilgreiningu á aðferð og tíðni endurmat.
- e) Þær tegundir efnislegra trygginga sem samþykktar eru af lánastofnuninni og stefnur og verklag að því er varðar viðeigandi fjárhæðir hversar tryggingartegundar í hlutfalli við fjárhæð áhættu skulu skjalfestar með skýrum hætti í innri útlánastefnu og ferlum sem aðgengilegir eru til skoðunar.
- f) Útlánastefnur lánastofnunarinnar, að því er varðar fyrirkomulag viðskipta, skulu taka til viðeigandi krafna um tryggingar í hlutfalli við fjárhæð áhættuskuldbindingar, getuna til að selja trygginguna með skjótum hætti, möguleikans á að finna verð eða markaðsvirði með hlutlægum hætti, hversu oft hægt er að nálgast virði með skjótum hætti (þ.m.t. mat sérfróðs matsaðila) og flökt eða ígildi flökts á virði tryggingar.
- g) Bæði fyrsta mat og endurmat skulu taka að fullu tillit til rýrnunar eða úreldingar tryggingarinnar. Áhrifum tíma á tryggingar sem eru viðkvæmar fyrir tískusveiflum eða dagsetningum skal veita sérstaka athygli við mat og endurmat þeirra.

- h) Lánastofnunin skal hafa rétt á að skoða eignina með áþreifanlegum hætti. Þá skulu vera til staðar stefnur og ferlar sem taka til nýtingar lánastofnunar á rétti sínum til að skoða tryggingar með áþreifanlegum hætti.
- i) Lánastofnun skal hafa til staðar ferli til að fylgjast með að þær eignir sem teknar eru sem trygging séu vátryggðar með fullnægjandi hætti.

1.7. Lágmarkskröfur til að meðhöndla áhættuskuldbindingar vegna leigu sem tryggingar

11. Til þess að meðhöndla megi áhættuskuldbindingar sem stafa af leigusamningum sem tryggingar í formi samskonar eignar og þeirrar sem er leigð, skulu eftirfarandi skilyrði vera uppfyllt:
- a) Uppfylla skal skilyrðin sem sett eru fram í 8. eða 10. lið, eftir því sem við á, fyrir viðurkenningu á tryggingu í formi samskonar eignar og þeirrar sem leigð er.
  - b) Traust áhættustýring skal vera til staðar af hálfu leigusala að því er varðar með hvaða hætti hin leigða eign er nýtt, aldur hennar og áætlaðan notkunartíma, þ.m.t. viðeigandi eftirlit með virði tryggingarinnar.
  - c) Traustur lagarammi skal vera til staðar sem veitir leigusala lagalegt eignarhald á eigninni og möguleikann á því að nýta rétt sinn til að framfylgja eignarréttinum á tímanlegan hátt.
  - d) Hafi það ekki verið staðfest með útreikningi á tapi að gefnum vanefndum skal mismunurinn á virði ógreiddrar fjárhæðar og markaðsvirði tryggingarinnar ekki vera svo mikill að hann ý ki mildun útlánaáhættunnar í tengslum við hina leigðu eign.

1.8. Lágmarkskröfur vegna viðurkenningar á öðrum fjármögnuðum útlánavörnum

1.8.1. Innlán hjá stofnun sem er þriðji aðili eða gerningar sem eru ígildi reiðufjár og vistaðir hjá henni

12. Til að teljast hæf fyrir þá aðferð sem sett er fram í 79. lið 3. hluta skal sú vörn sem nefnd er í 23. lið 1. hluta uppfylla eftirfarandi skilyrði:
- a) Krafa lántaka á stofnun sem er þriðji aðili er veðsett eða framseld lánastofnuninni sem lánar og slík veðsetning eða framsal er framfylgjanlegt samkvæmt lögum í viðkomandi lögsagnarumdæmum.
  - b) Stofnuninni sem er þriðji aðili er tilkynnt um veðsetninguna eða framsalið.
  - c) Í kjölfar tilkynningarinnar getur stofnun sem er þriðji aðili greitt eingöngu til lánastofnunar sem lánar, eða annarra aðila með samþykki stofnunarinnar sem lánar.
  - d) Veðsetningin eða framsalið er skilyrðislaust og óafturkallanlegt.

1.8.2. Líftryggingar sem veðsettar eru lánastofnun sem lánar.

13. Að því er varðar viðurkenningu líftrygginga sem veðsettar eru lánastofnun sem lánar, skulu eftirfarandi skilyrði uppfyllt:
- a) Fyrirtækið sem gefur út líftrygginguna skal vera viðurkennt sem hæfur útgefandi ófjármagnaðrar útlánavarnar skv. 26. lið 1. hluta.
  - b) Líftryggingin er veðsett eða framseld lánastofnuninni sem lánar.
  - c) Fyrirtækið sem gefur út líftrygginguna skal vera upplýst um veðsetninguna eða framsalið og má þar af leiðandi ekki greiða hana út samkvæmt skilmálum hennar nema með samþykki lánastofnunarinnar sem lánar.
  - d) Uppgefið endurkaupsvirði líftryggingar er ekki lækkanlegt.

- e) Lánastofnunin sem lánar skal hafa rétt til að loka tryggingunni tímanlega og taka við endurkaupsvirði ef kemur til vanskila lántaka.
- f) Lánastofnunin sem lánar er upplýst um allar hugsanlegar vanefndir tryggingartaka varðandi innborganir samkvæmt tryggingarskilmálunum,
- g) Útlánavörnin skal gilda allan binditíma lánsins. Í þeim tilvikum þar sem það gengur ekki upp vegna þess að tryggingartímabilinu lýkur áður en binditíma láns er lokið skal lánastofnunin tryggja að sú fjárhæð sem leiðir af váttryggingarsamningnum nýtist lánastofnuninni sem trygging þar til lánssamningurinn rennur út.
- h) Veðsetningin eða framsalið skal vera framfylgjanlegt samkvæmt lögum í viðkomandi lögsagnarumdæmum á þeim tímapunkti sem lánasamningurinn tekur gildi.

2. ÓFJÁRMÖGNUM ÚTLÁNAVÖRN OG LÁNSHÆFISTENGD SKULDABRÉF

2.1. Kröfur sem eru sameiginlegar tryggingum og lánaafleiðum

14. Með fyrirvara um 16. lið skulu eftirfarandi skilyrði vera uppfyllt svo færa megi útlánavörn vegna tryggingar eða lánaafleiðu:

- a) Útlánavörnin skal vera bein.
- b) Umfang útlánavarnarinnar skal vera skýrt skilgreint og óvæfengjanlegt.
- c) Samningur um útlánavörn skal ekki fela í sér neina skilmála, sem lántaki getur ekki haft bein áhrif á að verði uppfylltir og sem:
  - i. heimila útgefanda varnarinnar að segja vörninni upp einhliða,
  - ii. hækka kostnað við vörn vegna rýrnunar á lánshæfisgæðum hinnar vörðu áhættuskuldbindingar,
  - iii. gætu komið í veg fyrir að veitandi varnarinnar væri skuldbundinn til að greiða út á réttum tíma ef upphaflegur loforðsgjafi greiðir ekki gjaldfallnar afborganir eða
  - iv. gætu heimilað veitanda varnarinnar að stytta binditíma útlánavarnar og
- d) samningur um útlánavörn skal vera framfylgjanlegur samkvæmt lögum í viðkomandi lögsagnarumdæmum á þeim tímapunkti sem lánasamningurinn tekur gildi.

2.1.1. Rekstrarkröfur

15. Lánastofnunin skal uppfylla kröfur lögbærra yfirvalda um að hafa til staðar kerfi til að stýra hugsanlegri samþjöppun áhættu sem leiðir af notkun lánastofnunar á tryggingum og lánaafleiðum. Lánastofnunin skal geta sýnt fram á að áætlanir hennar hvað varðar notkun á lánaafleiðum og tryggingum verki gagnkvæmt við stjórnun hennar á heildaráhættusniði sínu.

2.2. Bakábyrgðir ríkja og annarra opinberra aðila

16. Þegar áhættuskuldbinding er varin með tryggingu sem er með bakábyrgð ríkisstjórnar eða seðlabanka, héraðsstjórnar eða staðaryfirvalda, opinbers aðila, séu kröfur á hann meðhöndlaðar sem kröfur á ríkisstjórn þess lögsagnarumdæmis þar sem hann hefur staðfestu samkvæmt 78.–83. gr., fjölþjóðlegs þróunarbanka með 0% áhættuvog samkvæmt 78.–83. gr., eða opinbers aðila, séu kröfur á hann meðhöndlaðar sem kröfur á lánastofnanir samkvæmt 78.–83. gr., má fara með áhættuskuldbindinguna eins og hún sé varin með ábyrgð veittri af viðkomandi aðila, að því gefnu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) Bakábyrgðin nær yfir alla þætti útlánaáhættu kröfunnar.

- b) Bæði upphaflega ábyrgðin og bakábyrgðin uppfylla kröfur um ábyrgðir sem settar eru fram í 14., 15. og 18. lið, að því undanskildu að ábyrgðin þarf ekki að vera bein.
  - c) Lögbær yfirvöld skulu vera sáttt við traustleika varnarinnar og að ekkert í sögulegum gögnum gefi vísbendingar um að vernd bakábyrgðarinnar sé ófullnægjandi í samanburði við beina ábyrgð veitta af viðkomandi aðila.
17. Aðferðin sem sett er fram í 16. lið á einnig við um áhættuskuldbindingu sem ekki er með bakábyrgð aðila sem talinn er upp í þeim lið ef gagnábyrgð þeirrar áhættuskuldbindingar er með beinni ábyrgð einhvers þeirra aðila sem talinn er upp þar og skilyrðin sem nefnd eru í liðnum eru uppfyllt.

2.3. Viðbótarkröfur vegna ábyrgða

18. Einnig þarf að uppfylla eftirfarandi skilyrði til að ábyrgð verði samþykkt:

- a) Brjótí mótaðili skilmála láns og/eda komi til greiðslufalls hefur lánastofnunin sem lánar rétt til að lögsækja ábyrgðaraðila, með tímanlegum hætti, vegna allra gjaldfallinna krafna í samræmi við veitta ábyrgð. Greiðsla frá ábyrgðaraðila skal ekki vera skilyrt því að lánastofnun sem lánar þurfti fyrst að lögsækja loforðsgjafa.

Sé um ófjármagnaða útlánavörn að ræða, sem verndar veðlán með veði í íbúðarhúsnæði, nægir að uppfylla kröfumnar sem settar eru fram í iii-lið c-liðar 14. liðar og í fyrstu undirgrein þessa liðar innan 24 mánaða.

- b) Ábyrgðin skal vera skilmerkilega skjalfest skuldbinding sem ábyrgðaraðili tekur á sig.
  - c) Í samræmi við eftirfarandi setningu skal ábyrgðin ná yfir allar tegundir greiðslna sem loforðsgjafa er gert að greiða í samræmi við kröfuna. Í þeim tilvikum sem einstakar tegundir greiðslna eru undanskildar ábyrgðinni skal viðurkennt virði ábyrgðarinnar aðlagað til samræmis við rýrari vernd.
19. Í tilvikum þar sem ábyrgðir eru veittar í tengslum við sameiginleg ábyrgðarkerfi, sem lögbær yfirvöld samþykkja í þessu tilliti, eða veittar eru af eða eru með bakábyrgð aðila sem nefndur er í 16. lið, skal litið svo á að kröfumnar í a-lið 18. liðar séu uppfylltar ef annað hvort eftirfarandi skilyrða er uppfyllt:
- a) Lánastofnunin sem lánar á rétt á að fá í hendur tímanlega bráðabirgðagreiðslu frá ábyrgðaraðila, sem endurspeglar sennilegt mat á fjárhæð efnahagslegs taps, þ.m.t. tap vegna greiðslufalls vaxta og annarra greiðslna sem lantaki er skuldbundinn til að greiða og sem líklegt er að lánastofnunin sem lánar myndi fá í samræmi við vernd ábyrgðarinnar.
  - b) Lánastofnunin sem lánar getur sýnt fram á að tapsvörnin sem ábyrgðin veitir, þ.m.t. tap vegna greiðslufalls vaxtagreiðslna og annarra tegunda greiðslna sem lantakinn hefur skuldbundið sig til að greiða, réttlæti slíka meðferð.

2.4. Viðbótarkröfur vegna lánaafleiða

20. Einnig þarf að uppfylla eftirfarandi skilyrði til að útlánaafleiða verði samþykkt:

- a) Með fyrirvara um b-lið skulu lánaatburðirnir sem tilgreindir eru í lánaafleiðu að lágmarki fela í sér:
  - i. vanefndir á greiðslum sem ber að greiða samkvæmt skilmálum undirliggjandi skuldbindingar og eru í gildi á þeim tímapunkti sem slíkt greiðslufall á sér stað, (með greiðslufresti sem er í samræmi við eða skemmri en greiðslufrestur undirliggjandi skuldbindingar),
  - ii. gjaldþrot, ógjaldfærni eða vangetu loforðsgjafa til að greiða skuldir sínar, eða vanefndir hans eða skriflega viðurkenningu á því að hann geti yfirhöfuð ekki greitt skuldir sínar er þær falla í gjalddaga og hliðstæða atburði og

- iii. endurskipulagningu undirliggjandi skuldbindingar, þar á meðal eftirgjöf eða frestun á greiðslum á höfuðstól, vöxtum eða þóknunum sem leiðir til útlánataps (þ.e. virðisbreytingar eða sambærilegrar debetfærslu á rekstrarreikningi).
- b) Feli lánaatburðir sem tilgreindir eru í lánaafleiðu ekki í sér endurskipulagningu undirliggjandi skuldbindingar eins og lýst er í iii-lið a-liðar má engu að síður viðurkenna útlánavörnina með fyrirvara um lækkan á viðurkenndu virði eins og tilgreint er í 83. lið 3. hluta.
- c) Séu innborganir í reiðufé heimilaðar samkvæmt skilmálum lánaafleiðu skal traust matsferli vera til staðar til að meta tap með áreiðanlegum hætti. Skýrt skilgreindur tímarammi skal vera til staðar varðandi mat á undirliggjandi skuldbindingu í kjölfar lánaatburðar.
- d) Sé þess krafist við uppgjör að aðili sem kaupir útlánavörn hafi rétt og getu til að yfirfæra undirliggjandi skuldbindingu til veitanda varnar skulu skilmálar undirliggjandi skuldbindingar kveða á um að ekki megi neita að veita það samþykki sem yfirfærslan krefst án gildrar ástæðu.
- e) Þeir aðilar sem eru ábyrgir fyrir ákvörðun á því hvort lánaatburður hafi átt sér stað skulu vera skýrt skilgreindir. Ákvörðunin skal ekki einungis vera á ábyrgð útgefanda varnarinnar. Kaupandi varnar skal hafa rétt/möguleika á að upplýsa veitanda varnar um það þegar lánaatburður á sér stað.
21. Misræmi milli undirliggjandi skuldbindingar og tilgreindrar skuldbindingar lánaafleiðu (þ.e. þeirrar skuldbindingar sem notuð er í þeim tilgangi að ákvarða uppgjörsvörðmæti í reiðufé eða þá skuldbindingu sem afhenda skal), eða milli undirliggjandi skuldbindingar og þeirrar skuldbindingar sem notuð er til að ákvarða hvort lánaatburður hafi átt sér stað, er aðeins leyfilegt séu eftirfarandi skilyrði uppfyllt:
- a) Tilgreind skuldbinding eða sú skuldbinding sem notuð er í þeim tilgangi að ákvarða hvort lánaatburður hafi átt sér stað, eftir atvikum, er metin jafn réttá eða réttlægri undirliggjandi skuldbindingu.
- b) Undirliggjandi skuldbinding og tilgreind skuldbinding eða sú skuldbinding sem notuð er í þeim tilgangi að ákvarða hvort lánaatburður hafi átt sér stað, eftir atvikum, deila sama loforðsgjafa (þ.e. sama lögaðila) og til staðar eru ákvæði, sem unnt er að framfylgja samkvæmt lögum, um afleiddar vanefndir eða afleidda gjaldfellingu (e. cross-default or cross-acceleration clauses).

2.5. **Skilyrði þess að geta fallið undir þá meðferð sem sett er fram í 4. lið 1. hluta VII. viðauka**

22. Til að vera hæf fyrir þá meðferð sem sett er fram í 4. lið 1. hluta, VII. viðauka skal útlánavörn sem stafar af ábyrgð eða lánaafleiðu uppfylla eftirfarandi skilyrði:
- a) Undirliggjandi skuldbinding skal vera gagnvart:
- áhættuskuldbindingu fyrirtækis, eins og hún er skilgreind í 86. gr., að undanskildum váttrygginga- og endurtryggingafélögum,
  - áhættukröfu á héraðsstjórn, staðaryfirvöld eða opinberan aðila sem ekki er farið með eins og áhættukröfu á ríkisstjórn eða seðlabanka skv. 86. gr. eða
  - áhættukröfu á lítinn eða meðalstóran aðila, flokkaða sem smásöluáhættuskuldbindingu skv. 4. mgr. 86. gr.
- b) Undirliggjandi loforðsgjafar skulu ekki vera meðlimir sömu samstæðu og útgefandi varnar.
- c) Áhættuskuldbindingin skal varin með einum af eftirfarandi gerningum:
- ófjármagnaðri lánaafleiðu, byggðri á skuldbindingu eins aðila, eða ábyrgð útgefni af einum aðila,
  - afurðum, í körfu, sem byggjast á fyrsta vanskilaaðila — meðferðinni skal beita á þá eign í körfunni sem hefur lægstu fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar eða

- afurðum, í körfu, sem byggjast á n-ta vanskilaaðila — fengin vörn fellur aðeins innan þessa ramma ef einnig hefur verið fengin hæf vörn vegna (n-1)-tu vanskila eða ef (n-1) eignanna í körfunni hefur/hafa ekki staðið í skilum. Ef svo er skal beita meðferðinni á þá eign í körfunni sem hefur lægstu fjárhæð áhættuveginnar áhættuskuldbindingar.
- d) Útlánavörnin uppfyllir skilyrðin sem sett eru fram í 14., 15., 18., 20., og 21. lið.
- e) Áhættuvægið, sem á við áhættuskuldbindinguna áður en meðferðinni sem nefnd er í 4. lið 1. hluta VII. viðauka er beitt, felur ekki í sér neinn þátt útlánavarnarinnar.
- f) Lánastofnun hefur rétt til og má vænta þess að fá greiðslur frá veitanda varnar án þess að þurfa að hefja málsókn á hendur mótaðila til að fá greitt. Að því marki sem hægt er skal lánastofnun gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fullvissa sig um að veitandi varnar sé viljugur til að greiða tafarlaust eigi lánaatburður sér stað.
- g) Hin keypta útlánavörn skal verja allt útlánatap sem hinn varði hluti áhættuskuldbindingar verður fyrir og verður af völdum lánaatburða sem tilgreindir eru í samningnum.
- h) Geri skipulag útgreiðslna ráð fyrir mögulegu raunuppgjöri þá skal vera lögfræðileg víska að því er varðar afhendingu á láni, skuldabréfi eða ábyrgðarskuldbindingu. Ætli lánastofnun sér að afhenda skuldbindingu, aðra en undirliggjandi áhættuskuldbindinguna, skal hún tryggja að skuldbindingin sem afhenda skal sé nægjanlega seljanleg svo að lánastofnunin geti keypt hana til afhendingar í samræmi við samninginn.
- i) Skilmálar og skilyrði fyrirkomulags um útlánavörn skulu vera lagalega staðfest, skriflega, bæði af veitanda varnarinnar og lánastofnuninni.
- j) Lánastofnanir skulu hafa til staðar ferli til að koma auga á óeðlilega fylgni milli lánstrausts veitanda varnar og loforðsgjafa undirliggjandi skuldbindingar sem stafar af þó ví ef frammistaða beggja er háð sameiginlegum þáttum umfram kerfisbundna áhættuþætti.
- k) Sé um vörn gegn þynningaráhættu að ræða skal seljandi keypra viðskiptakrafna ekki vera hluti af sömu samstæðu og veitandi varnarinnar.

3. HLUTI

Útreikningur á áhrifum mildunar útlánaáhættu

1. Með fyrirvara um 4. og 6. hluta, þar sem skilyrðin í 1. og 2. hluta eru uppfyllt, má breyta útreikningum á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 78.–83. gr. og útreikningum á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps skv. 84.–89. gr. í samræmi við skilyrðin í þessum hluta.
  2. Fara skal með reiðufé, verðbréf eða hrávörur sem keyptar eru, fengnar að láni eða móttæknar í endurhverfum viðskiptum eða verðbréfa- eða hrávörulánveitingum eða -lántökum eins og tryggingar.
1. FJÁRMÖGNUM ÚTLÁNAVÖRN
    - 1.1. Lánshæfistengd skuldabréf
      3. Fara má með fjárfestingar í lánshæfistengdum skuldabréfum, útgefnum af lánastofnuninni sem lánar, sem veð í reiðufé.
    - 1.2. Skuldajöfnun í efnahagsreikningi
      4. Fara skal með útlán og innlán hjá lánastofnuninni sem lánar og sem falla undir greiðslujöfnun á efnahagsreikningi sem tryggingu í reiðufé.

1.3. **Rammasamkomulag um skuldajöfnun sem tekur til endurhverfra viðskipta og/eða verðbréfa- eða hrávörulánveitinga eða -lántöku og/eða annarra viðskipta tengdum fjármagnsmarkaði**

1.3.1. Útreikningur á fullleiðréttu virði áhættuskuldbindingar

a) Beiting eftirlitsaðferðar eða aðferðar eigin mats til að jafna flökt

5. Með fyrirvara um 12.–21. lið skal við útreikning á fullleiðréttu virði áhættuskuldbindingar (E*) vegna áhættuskuldbindinga sem falla undir hæft rammasamkomulag um skuldajöfnun sem nær yfir endurhverf viðskipti og/eða verðbréfa- eða hrávörulánveitingar eða -lántöku eða önnur viðskipti tengd fjármagnsmarkaði, reikna út þá jöfnun flökts sem beitt er annaðhvort með notkun eftirlitsaðferðar eða aðferða eigin mats til að leiðrétta flökt eins og þeim er lýst í 30.–61. lið heildaraðferðarinnar sem byggist á fjárhagslegri tryggingu. Vegna notkunar á aðferð eigin mats skulu sömu skilyrði og kröfur gilda og vegna heildaraðferðarinnar sem byggist á fjárhagslegri tryggingu.
6. Hrein staða hversrar tegundar verðbréfa eða hrávöru skal reiknuð með því að draga heildarvirði þeirrar tegundar verðbréfa eða hrávöru sem er fengin að láni, keypt eða móttækin samkvæmt rammasamkomulagi um skuldajöfnun frá heildarvirði verðbréfa eða hrávöru sem er lánuð, seld eða afhent samkvæmt samkomulaginu.
7. Að því er varðar 6. lið þýðir 'tegund verðbréfs' verðbréf sem eru gefin út af sama aðila, hafa sama útgáfudag, sama binditíma og lúta sömu skilmálum og skilyrðum og sama innlausnartímabil eins og tekið er fram í 34.–59. lið.
8. Hrein staða hvers gjaldmiðils, annarra en uppgjörsgjaldmiðla rammasamkomulags, skal reiknuð út með því að draga heildarvirði verðbréfa skráðum í þeirri mynt sem fengin eru að láni, keypt eða móttækin í samræmi við rammasamkomulagið, að viðbættu reiðufé í þeirri mynt sem er fengið að láni eða móttækið samkvæmt samkomulaginu, frá heildarvirði verðbréfa skráðum í þeim gjaldmiðli sem eru lánuð, seld eða afhent í samræmi við rammasamkomulagið, að viðbættu reiðufé í þeirri mynt sem er lánað eða yfirfært samkvæmt samkomulaginu.
9. Beita skal þeirri jöfnun flökts, sem á við tiltekna tegund verðbréfs eða stöðu í handbæru fé, á það tölugildi jákvæðrar eða neikvæðrar hreinnar stöðu í viðkomandi tegund verðbréfa.
10. Jöfnun flökts vegna gjaldmiðlaáættu skal beita á hreina jákvæða eða neikvæða stöðu í hverjum gjaldmiðli, að undanskildum uppgjörsgjaldmiðli rammasamkomulags um skuldajöfnun.

11. Reikna skal E* með eftirfarandi formúlu:

$$E^* = \max \{0, [(\Sigma(E) - \Sigma(C)) + \Sigma(|\text{hrein staða í tilteknum verðbréfum}| \times H_{\text{sec}}) + (\Sigma|E_{fx}| \times H_{fx})]\}$$

Þegar fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga eru reiknaðar skv. 78.–83. gr. er E virði áhættuskuldbindingar hversrar einstakrar áhættuskuldbindingar í samræmi við það samkomulag sem gildir ef útlánavörnin er ekki fyrir hendi.

Þegar fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps eru reiknaðar skv. 84.–89. gr. er E virði áhættuskuldbindingar hversrar einstakrar áhættuskuldbindingar í samræmi við það samkomulag sem gildir ef útlánavörnin er ekki fyrir hendi.

C er virði verðbréfa eða hrávöru sem fengin er að láni, keypt eða móttækin eða reiðufjár sem fengið er að láni eða móttækið að því er varðar hverja slíka áhættuskuldbindingu.

$\Sigma(E)$ er summa allra E-a samkvæmt samkomulaginu.

$\Sigma(C)$ er summa allra C-a samkvæmt samkomulaginu.

E_{fx} er hrein staða (jákvæð eða neikvæð) í tilteknum gjaldmiðli, öðrum en uppgjörsgjaldmiðli samkomulagsins, reiknuð út skv. 8. lið.

H_{sec} er sú jöfnun flökts sem á við tiltekna tegund verðbréfs.

H_{fx} er jöfnun flökts vegna gjaldmiðlaáættu.

E^* er fullleiðrétt virði áhættuskuldbindingar.

b) Aðferð með innri líkönum

12. Annar möguleiki en notkun eftirlitsaðferðar eða aðferðar eigin mats til að jafna flökt við útreikning á fullleiðréttu virði áhættuskuldbindingar (E^*) sem leiðir af notkun á hæfu rammamasamkomulagi um skuldajöfnun sem nær yfir endurhverf viðskipti, verðbréfa- eða hrávörulánveitingar eða -lántöku og/eða önnur viðskipti tengd fjármagnsmarkaði, önnur en afleiðuviðskipti, er að heimila lánastofnunum að nota aðferð með innri líkönum sem tekur tillit til áhrifa fylgni milli verðbréfastaðna sem eru háðar rammamasamkomulagi um skuldajöfnun svo og seljanleika viðkomandi gerninga. Innri líkön sem notuð eru við þessa nálgun skulu veita mat á mögulegum breytingum á virði fjárhæða óvarinna áhættuskuldbindinga ($\Sigma E - \Sigma C$). Með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda geta lánastofnanir einnig notað innri líkön sín vegna viðbótarlánveitinga vegna kaupa/sölu verðbréfa, ef viðskiptin eru samkvæmt tvíhliða rammamasamkomulagi um skuldajöfnun sem uppfyllir kröfur sem settar eru fram í 7. hluta III. viðauka.
13. Lánastofnun getur kosið að nota aðferð með innri líkönum óháð því hvort stuðst er við 78.–83. gr. eða 84.–89. gr. við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga. Kjósi lánastofnun að nota aðferð innra líkans, þá verður þó að gera það í tilvikum allra mótaðila og verðbréfa, að undanskildum lítilvægum verðbréfasöfnum, en þá má nota eftirlitsaðferð eða aðferð eigin mats við jöfnun flökts eins og lýst er í 5.–11. lið.
14. Lánastofnunum er heimilt að nota aðferð innri líkana hafi þær fengið staðfestingu á innra áhættustýringarlíkani skv. V. viðauka tilskipunar 2006/49/ESB.
15. Lánastofnanir sem ekki hafa fengið staðfestingu yfirvalda á notkun þess háttar líkans skv. tilskipun 2006/49/ESB geta sótt um staðfestingu á innra áhættumælingarlíkani til lögbærra yfirvalda, að því er varðar 12.–21. lið.
16. Viðurkenning skal því aðeins veitt ef lögbær yfirvöld eru þess fullviss að áhættustýringarkerfi viðkomandi stofnunar, sem ætlað er til þess að stjórna áhættu sem leiðir af viðskiptum sem rammamasamkomulag um skuldajöfnun er um, sé skilvirkt og því sé beitt af heilindum og enn fremur að eftirtaldir gæðakröfur séu uppfylltar:
  - a) Innra áhættumatslíkanið, sem notað er til að reikna út hugsanlegt flökt á verði viðskiptanna, er rækilega samþætt daglegu áhættustýringarferli lánastofnunarinnar og nýtist sem grundvöllur þess að stjórnendum stofnunarinnar sé greint frá áhættugrunni.
  - b) Stofnunin heldur úti áhættueftirlitsdeild sem er óháð viðskiptadeildum og heyrir beint undir stjórnendum stofnunarinnar. Deildin skal annast hönnun og notkun áhættustýringarkerfis stofnunarinnar. Hún skal leggja fram og greina daglegar skýrslur um niðurstöður samkvæmt áhættumatslíkaninu og um viðeigandi ráðstafanir varðandi stöðumörk.
  - c) Stjórnendur, með nægjanlegt vald til að knýja fram lækun á teknum stöðum og heildaráhættugrunni, fara yfir daglegar skýrslur sem lagðar eru fram af áhættueftirlitsdeild.
  - d) Lánastofnun býr yfir nægum mannafla í áhættueftirlitsdeild sem hefur færni í notkun þróaðra líkana.
  - e) Lánastofnunin hefur viðurkenndar verklagsreglur til að hafa eftirlit með og tryggja að farið sé eftir skjalfestum innri stefnum og varúðarráðstöfunum varðandi heildarrekstur áhættumælingarkerfisins.
  - f) Líkön lánastofnunar hafi reynst hæfilega nákvæm við að meta áhættu, samkvæmt afturvirkri prófun á niðurstöðum þeirra með gögnum sem spanna minnst eitt ár.

- g) Stofnunin lætur oft gera strangar álagsprófanir og niðurstöður slíkra prófana eru lagðar fyrir hátt setta stjórnendur og endurspeglast í reglum og mörkum sem þeir setja.
- h) Stofnunin lætur fara fram óháða endurskoðun á áhættumatskerfi sínu sem lið í reglulegri innri endurskoðun sinni. Þessi endurskoðun skal fela í sér bæði starfsemi viðskiptadeilda og óháðu áhættueftirlitsdeildarinnar.
- i) Lánastofnunin skal að minnsta kosti árlega standa fyrir endurskoðun á áhættustýringarferli sínu.
- j) Innra líkanið skal uppfylla þær kröfur sem settar eru fram í 40.–42. lið 6. hluta III. viðauka.

17. Útreikningur á hugsanlegum breytingum virðis skal standast eftirtaldar lágmarkskröfur:

- a) að útreikningur á hugsanlegum breytingum virðis sé gerður að minnsta kosti einu sinni á dag,
- b) einhliða 99% öryggisbil,
- c) innlausnartímabil sem er jafngilt fimm dögum, að undanskildum þeim tilvikum þegar viðskiptin eru önnur en endurhverf verðbréfavíðskipti eða verðbréfalán eða -lántaka þar sem notast skal við jafngildi tíu daga innlausnartímabils,
- d) að fram fari skilvirk athugun aftur í tímann sem nái yfir að minnsta kosti eitt ár nema styttra úrtakstímabil sé réttlætjanlegt vegna verulegrar aukningar á verðflökti og
- e) að gögn séu uppfærð á þriggja mánaða fresti.

18. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að innra áhættumatslíkan nái yfir nægilegan fjölda áhættuþátta til að greina allar mikilvægar verðáhættur.

19. Lögbær yfirvöld geta heimilað lánastofnunum að nota mælifylgni innan áhættuflokka og þvert á áhættuflokka ef þau eru þess fullviss að kerfið, sem lánastofnunin notar við að mæla fylgni, sé traust og því sé beitt af heilindum.

20. Fullleiðrétt virði áhættuskuldbindingar (E^*) lánastofnana, sem nota aðferð innri líkana, skal reikna út með eftirfarandi formúlu:

$$E^* = \max \{0, [(\Sigma E - \Sigma C) + (\text{niðurstaða innra líkans})]\}$$

Þegar fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga eru reiknaðar skv. 78.–83. gr. er E virði áhættuskuldbindingar hverrar einstakrar áhættuskuldbindingar í samræmi við það samkomulag sem gildir ef útlánavörnin er ekki fyrir hendi.

Þegar fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps eru reiknaðar skv. 84.–89. gr. er E virði áhættuskuldbindingar hverrar einstakrar áhættuskuldbindingar í samræmi við það samkomulag sem gildir ef útlánavörnin er ekki fyrir hendi.

C er virði verðbréfa sem fengin eru að láni, keypt eða móttekin eða reiðufjár sem fengið er að láni eða móttækið að því er varðar hverja slíka áhættuskuldbindingu.

$\Sigma(E)$ er summa allra E -a samkvæmt samkomulaginu.

$\Sigma(C)$ er summa allra C -a samkvæmt samkomulaginu.

21. Við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga með notkun innri líkana skulu lánastofnanir nota útkomu líkans frá undangengnum viðskiptadegi.

1.3.2. Útreikningar á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps af endurhverfum viðskiptum og/eða verðbréfa- eða hrávörulánveitinga eða -lántöku og/eða annarra viðskipta tengdum fjármagnsmarkaði sem rammksamkomulag um skuldajöfnun nær yfir

Staðalaðferð

22. E^* , eins og það er reiknað skv. 5.–21. lið, skal vera virði áhættuskuldbindingar vegna áhættukröfu á mótaðila sem leiðir af viðskiptum sem falla undir rammksamkomulagið að því er varðar 80. gr.

Innramatsaðferð

23. E*, eins og það er reiknað skv. 5.–21. lið, skal vera virði áhættuskuldbindingar vegna áhættukröfu á mótaðila sem leiðir af viðskiptum sem falla undir rammisamkomulag um skuldajöfnun að því er varðar VII. viðauka.

1.4. Fjárhagslegar tryggingar

1.4.1. Einfalda aðferðin um fjárhagslegar tryggingar

24. Einfalda aðferðin um fjárhagslegar tryggingar skal aðeins vera aðgengileg þegar fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga eru reiknaðar út í samræmi við 78.–83. gr. Lánastofnun skal ekki nota bæði einföldu aðferðina um fjárhagslegar tryggingar og heildaraðferðina sem byggist á fjárhagslegri tryggingu.

Mat

25. Samkvæmt þessari aðferð er viðurkenndri fjárhagslegri tryggingu úthlutað virði sem er jafnt markaðsvirði tryggingarinnar eins og það er ákvarðað í samræmi við 6. lið 2. hluta.

Útreikningur fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga

26. Sú áhættuvog sem yrði ákveðin skv. 78.–83. gr., ef lánveitandi hefði beina áhættu af tryggingargerningnum, skal fengin þeim hluta krafna sem eru tryggðar með markaðsvirði samþykkrar tryggingar. Áhættuvog veðsetts hluta skal að lágmarki vera 20%, að undanþegnu þ ví sem er tilgreint í 27.–29. lið. Það sem eftir er af áhættukröfunni fær þá áhættuvog sem yrði fengin ótryggðri áhættukröfu á mótaðila skv. 78.–83. gr.

Endurhverf viðskipti, viðskipti í tengslum við lántökur eða lánveitingar í verðbréfum

27. Áhættuvog 0% skal fengin tryggða hluta áhættuskuldbindingar sem leiðir af viðskiptum sem uppfylla viðmiðanir sem taldar eru upp í 58. og 59. lið. Sé mótaðili í viðskiptunum ekki mikilvægur markaðsaðili skal ákveða áhættuvog 10%.

Afleiðuviðskipti utan skipulegra verðbréfamarkaða, sem eru daglega færð á markaðsvirði

28. Tryggðum hluta virðis áhættuskuldbindinga, sem ákvarðað er samkvæmt III. viðauka vegna þeirra afleiðugerninga sem taldir eru upp í IV. viðauka og færðir eru daglega á markaðsvirði, tryggðir með reiðufé eða reiðufjárgildisgerningum þar sem ekki er gjaldmiðlamisvægi, skal fengin áhættuvog 0%. Tryggðum hluta virðis áhættuskuldbindinga þess háttar viðskipta, sem tryggð eru með skuldabréfum útgefnum af ríkisstjórnunum eða seðlabönkum sem fá 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr., skal fengin áhættuvog 10%.

Að því er varðar þennan lið skulu skuldabréf gefin út af ríkisstjórnunum eða seðlabönkum ná til: –

- skuldabréfa útgefnum af héraðsstjórnunum eða staðaryfirvöldum, sé farið með áhættukröfur á þau sem áhættukröfur á ríkisstjórn þeirrar lögsögu þar sem þau hafa staðfestu skv. 78.–83. gr.,
- skuldabréfa gefnum út af fjölþjóðlegum þróunarbönkum, sem fá 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr. og
- skuldabréfa, gefnum út af alþjóðlegum stofnunum sem hafa fengið 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr.

Önnur viðskipti

29. Nota má 0% áhættuvog ef áhættuskuldbinding og trygging eru tilgreindar í sama gjaldmiðli og annað eftirfarandi skilyrða er uppfyllt:

- tryggingin er innlán eða reiðufjárgildisgerningur, eða

- b) tryggingin er skuldabréf útgefið af ríkisstjórn eða seðlabanka sem heimilt er að veita 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr. og markaðsvirði þess hefur verið lækkað um 20%.

Að því er varðar þennan lið skulu „skuldabréf gefin út af ríkisstjórnnum eða seðlabönkum” ná til þeirra skuldabréfa sem talin eru upp í 28. lið:

1.4.2. Heildaraðferðin sem byggist á fjárhagslegri tryggingu

30. Við mat á fjárhagslegum tryggingum að því er varðar heildaraðferðina sem byggist á fjárhagslegri tryggingu skal beita „jöfnun flökts” á markaðsvirði tryggingar, eins og lýst er í 34.–59. lið hér að neðan, í þeim tilgangi að taka verðflökt til greina.
31. Að teknu tilliti til meðferðar vegna gjaldeyrismisvægis ef um er að ræða afleiðuvíðskipti utan skipulegra verðbréfamarkaða sem lýst er í 32. lið, þar sem trygging er tilgreind í öðrum gjaldmiðli en undirliggjandi áhættuskuldbinding, skal gera leiðréttingu sem endurspeglar gjaldmiðlaflökt til viðbótar við þá jöfnun flökts sem á við trygginguna eins og lýst er í 34.–59. lið.
32. Sé um afleiðuvíðskipti utan skipulagðra verðbréfamarkaða að ræða sem eru samkvæmt samkomulagi um greiðslujöfnun, viðurkenndu af lögbærum yfirvöldum skv. III. viðauka, skal beita jöfnun flökts sem endurspeglar gjaldmiðlaflökt þegar til staðar er misræmi milli gjaldmiðils tryggingar og uppgjörsgjaldmiðils. Þrátt fyrir að um marga gjaldmiðla sé að ræða í víðskiptunum sem skuldajöfnunarsamkomulagið nær yfir skal aðeins gera eina jöfnun vegna flökts.

a) Útreikningur á leiðréttu virði

33. Virði tryggingar sem taka skal tillit til, leiðrétt m.t.t. flökts, er reiknað út á eftirfarandi hátt vegna allra víðskipta, nema þeirra sem lúta samþykktu rammasamkomulagi um skuldajöfnun, sem ákvæði 5.–23. liðar gilda um:

$$C_{VA} = C \times (1 - HC - HFX)$$

Virði áhættuskuldbindingar sem taka skal tillit til, leiðrétt m.t.t. flökts, er reiknað sem hér segir:

$$E_{VA} = E \times (1 + H_E), \text{ og ef um er að ræða afleiðuvíðskipti utan skipulagðra verðbréfamarkaða, } E_{VA} = E.$$

Fullleiðrétt virði áhættuskuldbindingar, að teknu tilliti til bæði flökts og áhættumildandi áhrifa trygginga er reiknað sem hér segir:

$$E^* = \max \{0, [E_{VA} - C_{VAM}]\}$$

Þar sem:

E er virði áhættuskuldbindingar eins og það yrði ákvarðað skv. 78.–83. gr. eða 84.–89. gr., eftir atvikum, ef áhættuskuldbindingin væri ekki tryggð. Í þessum tilgangi skal virði áhættuskuldbindingar liða utan efnahagsreiknings sem taldir eru upp í II. viðauka vera 100% af virði hennar, frekar en það hlutfall sem er tilgreint í 1. mgr. 78. gr., að þá er varðar lánastofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 78.–83. gr., og virði áhættuskuldbindinga liða sem taldir eru upp í 9.–11. lið 3. hluta VII. viðauka skal reiknað út með breytistuðli 100% frekar en þeim breytistuðlum eða hlutföllum sem tilgreind eru í þessum liðum, að því er varðar lánastofnanir sem reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 84.–89. gr.

E_{VA} er fjárhæð áhættuskuldbindingar leiðrétt m.t.t. flökts.

C_{VA} er virði tryggingar leiðrétt m.t.t. flökts.

C_{VAM} er C_{VA} leiðrétt enn frekar m.t.t. alls misræmis í binditíma í samræmi við ákvæði 4. hluta.

H_E er jöfnun flökts sem á við áhættuskuldbindinguna (E) eins og hún er reiknuð út skv. 34.–59. lið.

H_C er jöfnun flökts sem á við trygginguna, eins og hún er reiknuð út skv. 34.–59. lið.

H_{FX} er jöfnun flökts sem á við gjaldeyrismisvægi, eins og það er reiknað út skv. 34.–59. lið.

E^* er fullleiðrétt virði áhættuskuldbindingar, að teknu tilliti til flökts og áhættumildandi áhrifa tryggingar.

b) Viðeigandi útreikningur á jöfnun flökts

34. Jöfnun flökts má reikna á tvo vegu: eftirlitsaðferð og aðferð eigin mats við jöfnun flökts (aðferð eigin mats).

35. Lánastofnun getur kosið að nota eftirlitsaðferð eða aðferð eigin mats við jöfnun flökts óháð því hvort stuðst er við 78.–83. gr. eða 84.–89. gr. við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga. Kjósi lánastofnunin að nota aðferð eigin mats skal hún styðjast við hana að því er varðar allar tegundir gerninga, að undanskildum lítilvægum verðbréfasöfnum þar sem henni er heimilt að nota eftirlitsaðferðina við jöfnun flökts.

Pegar trygging samanstendur af nokkrum viðurkenndum liðum, skal jöfnun flökts vera ($H = \sum_i a_i H_i$), þar sem a_i er hlutfall liðar af tryggingunni í heild og H_i er jöfnun flökts sem á við þann lið.

i. Eftirlitsaðferðin við jöfnun flökts

36. Sú jöfnun flökts sem skal gerð samkvæmt eftirlitsaðferðinni (að því gefnu að daglegt endurmat eigi sér stað) er sú sem sett er fram í 1.-4. töflu.

JÖFNUN FLÖKTS

Tafla 1

Lánshæfisþrep sem á við lánshæfismat skuldabréfa	Eftirstöðva-tími	Jöfnun flökts skuldabréfa útgefin af aðilum sem lýst er í b-lið 7. liðar 1. hluta			Jöfnun flökts skuldabréfa útgefin af aðilum sem lýst er í c- og d-lið 7. liðar 1. hluta.		
		20 daga innlausnar-tímabil (%)	10 daga innlausnar-tímabil (%)	5 daga innlausnar-tímabil (%)	20 daga innlausnar-tímabil (%)	10 daga innlausnar-tímabil (%)	5 daga innlausnar-tímabil (%)
1	≤ 1 ár	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
	> 1 ≤ 5 ár	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 5 ár	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
2-3	≤ 1 ár	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	> 1 ≤ 5 ár	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243

Lánshæfisþrep sem á við lánshæfismat skuldabréfa	Eftirstöðva-tími	Jöfnun flökts skuldabréfa útgefin af aðilum sem lýst er í b-lið 7. liðar 1. hluta			Jöfnun flökts skuldabréfa útgefin af aðilum sem lýst er í c- og d-lið 7. liðar 1. hluta.		
		20 daga innlausnar-tímabil (%)	10 daga innlausnar-tímabil (%)	5 daga innlausnar-tímabil (%)	20 daga innlausnar-tímabil (%)	10 daga innlausnar-tímabil (%)	5 daga innlausnar-tímabil (%)
	> 5 ár	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
4	≤ 1 ár	21,213	15	10,607	á ekki við	á ekki við	á ekki við
	> 1 ≤ 5 ár	21,213	15	10,607	á ekki við	á ekki við	á ekki við
	> 5 ár	21,213	15	10,607	á ekki við	á ekki við	á ekki við

Tafla 2

Lánshæfisþrep sem á við lánshæfis-mat skammtíma-skuldabréfa	Jöfnun flökts skuldabréfa útgefin af aðilum, sem lýst er í b-lið 7. liðar fyrsta hluta, með skammtímalánshæfismat			Leiðréttingar flökts skuldabréfa útgefin af aðilum, sem lýst er í c og d-lið 7. liðar fyrsta hluta, með skammtímalánshæfismat		
	20 daga innlausnar-tímabil (%)	10 daga innlausnar-tímabil (%)	5 daga innlausnar-tímabil (%)	20 daga innlausnar-tímabil (%)	10 daga innlausnar-tímabil (%)	5 daga innlausnar-tímabil (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414

Tafla 3

Aðrar tegundir trygginga eða áhættuskuldbindinga

	20 daga innlausnartímabil (%)	10 daga innlausnartímabil (%)	5 daga innlausnartímabil (%)
Hlutabréf á aðallista, breytanleg skuldabréf á aðallista	21,213	15	10,607
Önnur hlutabréf eða breytanleg skuldabréf á viðurkenndum verðbréfamarkaði	35,355	25	17,678
Reiðufé	0	0	0
Gull	21,213	15	10,607

Tafla 4

Jöfnun flökts fyrir gjaldmiðlamisvægi		
20 daga innlausnartímabil (%)	10 daga innlausnartímabil (%)	5 daga innlausnartímabil (%)
11,314	8	5,657

37. Að því er varðar tryggðar lánveitingar skal innlausnartímabilið vera tuttugu virkir dagar. Að því er varðar endurhverf viðskipti, (nema að því marki sem þess háttar viðskipti fela í sér yfirfærslu hrávára eða tryggðra réttinda varðandi tilkall til hrávára) og verðbréfalánveitinga eða lántöku, skal innlausnartímabil vera fimm virkir dagar. Að því er varðar önnur viðskipti tengdum fjármagnsmarkaði skal innlausnartímabil vera tíu virkir dagar.

38. Í 1.–4. töflu og 39.–41. lið er lánshæfisþrepið sem lánshæfismat skuldabréfs á við það lánshæfisþrep sem lögbær yfirvöld ákveða að eigi við í samræmi við 78.–83. gr. Að því er varðar þennan lið á 10. liður 1. hluta einnig við.

39. Að því er varðar óhæf verðbréf eða hrávöru, sem er tekin að láni eða fengin að láni í tengslum við endurhverf viðskipti eða verðbréfa- eða hrávörulánveitingar eða -lántöku, er jöfnun flökts sú sama og í tilvik hlutabréfa á viðurkenndum verðbréfamarkaði, en þó ekki á aðallista.

40. Að því er varðar hæf hlutdeildarskírteini í fyrirtækjum um sameiginlega fjárfestingu er jöfnun flökts vegið meðaltal leiðréttingar flökts sem myndi eiga við þær eignir sem sjóðurinn hefur fjárfest í, í samræmi við innlausnartímabil viðskiptanna eins og tilgreint er í 37. lið. Þekki lánastofnunin ekki eignirnar sem sjóðurinn hefur fjárfest í skal flöktsjöfnunin vera sú mesta sem myndi eiga við einhverja þeirra eigna sem sjóðurinn hefur rétt til að fjárfesta í.

41. Að því er varðar skuldabréf, sem ekki hafa lánshæfismat, eru útgefin af stofnunum og uppfylla hæfisviðmiðanirnar í 8. lið 1. hluta, skal jöfnun flökts vera sú sama og vegna skuldabréfa útgefnunum af stofnunum eða fyrirtækjum með utanaðkomandi lánshæfismat sem á við 2. eða 3. lánshæfisþrep.

ii. Eigið mat á jöfnun flökts

42. Lögbær yfirvöld skulu heimila lánastofnunum sem uppfylla kröfur sem settar eru fram í 47.–56. lið að nota eigið mat á flökki við útreikning á jöfnun flökts sem beita skal á tryggingar og áhættuskuldbindingar.

43. Þegar skuldabréf hafa lánshæfismat frá viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun sem jafngildir fjárfestingarflokki eða er hærra geta lögbær yfirvöld heimilað lánastofnunum að reikna út mat á flökki fyrir hvern flokk verðbréfa.

44. Við ákvörðun á viðeigandi flokkum skulu lánastofnanir taka til greina tegund útgefanda verðbréfs, lánshæfismat utanaðkomandi aðila á viðkomandi verðbréfi, eftirstöðvatíma og breyttan gildistíma. Mat á flökki skal vera lýsandi að því er varðar þau skuldabréf sem lánastofnun setur í viðkomandi flokk.

45. Að því er varðar skuldabréf sem hafa lánshæfismat frá viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun sem jafngildir lægri flokki en fjárfestingarflokki, og að því er varðar aðrar hæfar tryggingar, skal jöfnun flökts reiknuð út fyrir hvern einstakan lið.

46. Lánastofnanir sem nota aðferð eigin mats skulu meta flökt trygginga eða gjalddeyrismisvægi án þess að taka tillit til fylgni milli ótryggðrar áhættuskuldbindingar, tryggingar og/eða gengis gjaldmiðla.

Megindlegar viðmiðanir

47. Við útreikning á jöfnun flökts skal nota einhliða 99% öryggisbil.

48. Innlausnartímabil skal vera 20 viðskiptadagar að því er varðar tryggðar lánveitingar, fimm viðskiptadagar að því er varðar endurhverf viðskipti, nema að því marki sem þess háttar viðskipti fela í sér yfirfærslu hrávara eða tryggðra réttinda varðandi tilkall til hrávara og verðbréfalánveitingar eða lántöku, og tíu viðskiptadagar varðandi önnur viðskipti sem tengjast fjármagnsmarkaði.
49. Lánastofnunum er heimilt að nota tölur til að jafna flökt sem reiknaðar eru út samkvæmt lengra eða styttra innlausnartímabili, kvarðaðar upp eða niður til samræmis við það innlausnartímabil sem sett er fram í 48. lið fyrir tegund viðkomandi viðskipta, með notkun formúlu fyrir kvaðratrót af tíma:

$$HM = HN \sqrt{T_M / T_N}$$

Þar sem T_M er viðeigandi innlausnartímabil;

H_M er jöfnun flökts samkvæmt T_M og

H_N er jöfnun flökts á grundvelli innlausnartímabils T_N .

50. Lánastofnanir skulu taka tillit til illseljanleika eigna af lakari gæðum. Innlausnartímabil skal kvarðað upp á við í tilvikum þar sem óvissa er um seljanleika tryggingar. Stofnanirnar skulu einnig tilgreina þau sögulegu gögn sem kunna að vanmeta mögulegt flökt, t.d. ef gengi gjaldmiðils er fest. Tekið skal á þess háttar tilvikum með álagssviðsmynd.
51. Sögulegt athugunartímabil (úrtakstímabil) vegna útreiknings á jöfnun flökts skal vera að lágmarki eitt ár. Að því er varðar lánastofnanir sem nota vogunarkerfi eða aðrar aðferðir vegna athugunartímabils skal gilt athugunartímabil vera að lágmarki eitt ár (þ.e. vegin meðaltímatöf einstakra athugana skal ekki vera minni en sex mánuðir). Lögbær yfirvöld geta einnig krafist þess að lánastofnun reikni út jöfnun flökts með styttra athugunartímabil ef það er réttlætlanlegt, að mati lögbærra yfirvalda, vegna marktækrar aukningar á verðflökti.
52. Lánastofnanir skulu uppfæra gagnasöfn sín að lágmarki á þriggja mánaða fresti og skulu einnig endurmeta þau þegar markaðsverð verður fyrir verulegum breytingum. Þetta þýðir að jöfnun flökts skal reiknuð út á þriggja mánaða fresti hið minnsta.

Eigindlegar viðmiðanir

53. Nota skal mat á flökti í daglegu ferli áhættustýringar lánastofnunar, þar með talið í tengslum við innri áhættumörk stofnunar.
54. Sé innlausnartímabil sem lánastofnun notar við daglega áhættustýringu lengra en það sem sett er fram í þessum hluta, vegna viðkomandi viðskipta, skal flöktjöfnun lánastofnunar kvörðuð upp á við í samræmi við formúluna fyrir kvaðratrót af tíma sem sett er fram í 49. lið.
55. Lánastofnun skal búa yfir viðurkenndum verklagsreglum til að hafa eftirlit með og tryggja að farið sé eftir skjalfestum stefnum og varúðarráðstöfunum vegna stýringar þess kerfis sem notað er við mat á jöfnun flökts og vegna samþættingar á þess háttar mati við áhættustýringarferli.
56. Það skal vera hluti af innri endurskoðun lánastofnunar að láta fara fram með reglulegu millibili óháða endurskoðun á því kerfi sem lánastofnun notar til að jafna flökt. Endurskoðun alls þess kerfis, sem notað er við að meta jöfnun flökts og til að samþætta þær leiðréttingar við áhættustýringarferli lánastofnunar, skal fara fram að lágmarki einu sinni á ári og skal í það minnsta fjalla sérstaklega um:
- samþættingu mats á jöfnun flökts við daglega áhættustýringu,
  - sannpröfun á öllum marktækum breytingum á ferlinu við mat á jöfnun flökts,
  - sannpröfun á því hversu samkvæmar, tímanlegar og traustar þær gagnalindir reynast sem eru notaðar við starfrækslu líkana vegna mats á jöfnun flökts og enn fremur hversu óháðir slíkir gagnagrunnar eru og
  - hversu nákvæmar og viðeigandi forsendur um flökt eru.

iii. Jöfnun flökts kvörðuð upp á við

57. Beita skal þeirri jöfnun flökts sem sett er fram í 36.–41. lið þegar um er að ræða daglegt endurmat. Þegar lánastofnun notar eigið mat á jöfnun flökts í samræmi við 42.–56. lið skal að sama skapi reikna þær út í fyrsta sinn á grundvelli daglegs endurmats. Fari endurmat fram sjaldnar en daglega skal beita meiri jöfnun flökts. Þær leiðréttingar skal reikna með því að kvarða daglegt endurmat á jöfnun flökts upp á við, með eftirfarandi formúlu kvaðratrótur af tíma:

$$H = H_M \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

þar sem:

H er sú jöfnun flökts sem skal beita

H_M er jöfnun flökts þar sem fram fer daglegt endurmat

N_R er raunverulegur fjöldi virkra daga á milli gerðar endurmats

T_M er innlausnartímabil sem á við viðkomandi viðskipti.

iv. Skilyrði vegna beitingar 0% jöfnunar flökts

58. Í tengslum við endurhverf viðskipti og verðbréfalánveitingu eða lántöku þar sem lánastofnun notar eftirlitsaðferð eða aðferð eigin mats við jöfnun flökts og þar sem skilyrði sem sett eru fram í a til h-lið eru uppfyllt, geta lánastofnanir beitt 0% jöfnun flökts í stað þeirra leiðréttinga sem reiknaðar eru út skv. 34.–57. lið. Þessi valkostur kemur ekki til greina að því er varðar lánastofnanir sem nota aðferð með innri líkönun sem sett er fram í 12.–21. lið:

- a) Bæði áhættuskuldbindingin og tryggingin eru reiðufé eða skuldabréf útgefin af ríkisstjórnunum eða seðlabönkum í skilningi b-liðar, 7. liðar 1. hluta og uppfylla skilyrði þess að fá 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr.
- b) Bæði áhættuskuldbindingin og tryggingin eru í sama gjaldmiðli.
- c) Annað hvort er líftími viðskipta ekki lengri en einn dagur eða bæði áhættan og tryggingin eru færð á markaðsvirði eða endurmetin daglega.
- d) Tímabilið frá síðustu færslu á markaðsvirði að þeim tímapunkti sem mótaðili getur ekki lagt fram viðbótartryggingu og trygging er innleyst skal ekki vera lengra en fjórir virkir dagar.
- e) Viðskiptin eru gerð upp í uppgjörskerfi sem er viðurkennt fyrir viðkomandi tegund viðskipta.
- f) Skjalfesting samnings er hefðbundin skjalfesting fyrir endurhverf viðskipti eða verðbréfalánveitingu eða lántöku í viðkomandi verðbréfum.
- g) Í skjölum sem gilda um viðskiptin kemur fram að ef mótaðili uppfyllir ekki skuldbindingu um að afhenda reiðufé eða verðbréf eða leggja fram viðbótartryggingu eða vanefnir samning með öðrum hætti séu viðskiptin tafarlaust uppseggjanleg.
- h) Mótaðilinn er að mati lögbærra yfirvalda talinn vera mikilvægur markaðsaðili. Eftirfarandi aðilar teljast til mikilvægra markaðsaðila:
  - aðilar sem nefndir eru í b-lið, 7. liðar 1. hluta, hafi áhættukröfur á þá 0% áhættuvog skv. 78.–83. gr.,
  - stofnanir,

- önnur fjármálafyrirtæki (þ.m.t. váttryggingarfélag) hafi áhættukröfur á þau 20% áhættuvog skv. 78.–83. gr. eða, í tilviki lánastofnana sem reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps skv. 83.–89. gr., þ au hafa ekki lánshæfismat frá viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun og eru metin innanhúss með líkur á vanskilum jafngildar þeim sem tengjast lánshæfismati utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar, sem lögbær yfirvöld hafa ákvarðað að sé tengt 2. lánshæfisþrepi eða ofar samkvæmt reglunum fyrir áhættuvog áhættukrafna á fyrirtæki, skv. 78.–83. gr.,
- eftirlitsskyld fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu sem lúta kröfum um eigið fé eða skuldsetningu,
- eftirlitsskyldir lífeyrissjóðir og
- viðurkennd uppgjörsfyrirtæki.

59. Þegar lögbært yfirvald heimilar beitingu þeirrar meðferðar sem sett er fram í 58. lið við endurhverf viðskipti eða verðbréfalánveitingu eða –lántöku í verðbréfum útgefnum af ríkisstjórn viðkomandi yfirvalds, þá geta önnur lögbær yfirvöld kosið að heimila lánastofnunum innan sinna lögsagnarumdæma að taka upp sömu aðferð vegna sömu viðskipta.

c) Útreikningur á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps

Staðalaðferð

60. E* eins og það er reiknað út skv. 33. lið skal notað sem virði áhættuskuldbindingar að því er varðar 80. gr. Þegar um er að ræða liði utan efnahagsreiknings, sem taldir eru upp í II. viðauka, skal nota E* sem það virði sem beita skal hlutföllunum í 1. mgr. 78. gr. á til þess að reikna út virði áhættuskuldbindingar.

Innramatsaðferð

61. Tap að gefnum vanefndum * (rauntap að gefnum vanefndum), reiknað út eins og sett er fram í þessum lið, skal nota sem tap að gefnum vanefndum að því er varðar VII. viðauka.

$$\text{LGD}^* = \text{LGD} \times (\text{E}^*/\text{E})$$

þar sem:

Tap að gefnum vanefndum er það tap að gefnum vanefndum sem myndi eiga við áhættuskuldbindinguna skv. 84.–89. gr. ef áhættuskuldbindingin væri ekki tryggð,

E er virði áhættuskuldbindingar eins og lýst í 33. lið,

E* er eins og það er reiknað skv. 33. lið.

1.5. **Aðrar hæfar tryggingar skv. 84.-89. gr.**

1.5.1. Mat

a) Fasteign sem trygging

62. Óháður matsaðili skal meta fasteignina á eða undir markaðsvirði. Í þeim aðildarríkjum sem hafa sett ströng skilyrði um mat á virði veðlana í lögum eða reglugerðum má þó óháður matsaðili meta fasteignina á eða undir markaðsvirði.

63. „Markaðsvirði“ er sú fjárhæð sem metið er að fasteign myndi seljast á, þann dag sem matið er gert, í viðskiptum ótengdra aðila, sem eru fúsir til viðskiptanna, í eðlilegum viðskiptum þar sem hver aðili fyrir sig aðhefst af þekkingu, varfærni og ótilneyddur. Markaðsvirðið skal skjalfest á gagnsæjan og skýran máta.

64. „Veðlánsvirði“: verðgildi fasteignar samkvæmt varfærnislegu mati á markaðshæfi fasteignarinnar í framtíðinni, að teknu tilliti til varanleika fasteignarinnar, eðlilegra og staðbundinna markaðsskilyrða, nýtingar fasteignarinnar og annarra hugsanlegra nýtingarmöguleika hennar. Ekki skal taka tillit til spákaupmennskuþátta þegar veðlánsvirði er metið. Veðlánsvirðið skal skjalfest á gagnsæjan og skýran máta.

65. Virði tryggingarinnar skal vera markaðsvirði eða veðlánsvirði, lækkað til að endurspeglar áhrif eftirlits, sem krafist er skv. 8. lið 2. hluta, og til að taka tillit til allra krafna í fasteignina, sem eru á undan í kröfuröðinni.

b) Viðskiptakröfur

66. Virði viðskiptakrafna skal vera fjárhæð útistandandi krafna.

c) Aðrar áþreifanlegar tryggingar

67. Eignin skal metin á markaðsvirði — það er sú fjárhæð sem metið er að eign myndi seljast á þann dag sem matið er gert, í viðskiptum óskyldra aðila.

1.5.2. Útreikningur á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps

a) Almenn meðferð

68. Tap að gefnum vanefndum*, reiknað út eins og sett er fram í 69.–72. lið, skal nota sem tap að gefnum vanefndum að því er varðar VII. viðauka.

69. Þegar hlutfallið virði tryggingar (C) á móti virði áhættuskuldbindingar (E) er lægra en viðmiðunargildið C* (lágmarkstryggingarhlutfall áhættuskuldbindingarinnar) eins og mælt er fyrir um í töflu 5, skal tap að gefnum vanefndum* vera gildi taps að gefnum vanefndum sem mælt er fyrir um í VII. viðauka vegna ótryggðra áhættukrafna á mótaðilann.

70. Þegar hlutfallið virði tryggingar á móti virði áhættuskuldbindingar fer yfir annað, hærra viðmiðunargildi C** (þ.e. það hlutfall tryggingar sem krafist er til að tap að gefnum vanefndum sé samþykkt að fullu) eins og mælt er fyrir um í töflu 5, skal tap að gefnum vanefndum* vera það sem mælt er fyrir um í töflu 5.

71. Þegar það hlutfall tryggingar, C**, sem krafist er næst ekki að því er varðar áhættuskuldbindinguna í heild, skal áhættuskuldbindingin talin vera tvær áhættuskuldbindingar — sá hluti sem uppfyllir skilyrðin um hlutfall tryggingar, C**, og sá hluti sem eftir stendur.

72. Í töflu 5 er sett fram viðeigandi tap að gefnum vanefndum* og það hlutfall tryggingar sem krafist er varðandi tryggðan hluta áhættuskuldbindinga.

Tafla 5

Lágmarkstap að gefnum vanefndum fyrir tryggða hluta áhættuskuldbindinga

	Tap að gefnum vanefndum* fyrir forgangskröfur og ábyrgðarkröfur	Tap að gefnum vanefndum* fyrir víkjandi kröfur og ábyrgðarkröfur	Lágmarkstryggingarhlutfall áhættuskuldbindingar (C*)	Lágmarkstryggingarhlutfall áhættuskuldbindingar (C**)
Viðskiptakröfur	35%	65%	0%	125%
Íbúðarhúsnæði/viðskiptahúsnæði	35%	65%	30%	140%
Aðrar tryggingar	40%	70%	30%	140%

Samkvæmt undanþágu geta lögbær yfirvöld fram til 31. desember 2012, með fyrirvara um hlutfall trygginga sem mælt er fyrir um í töflu 5:

a) heimilað lánastofnunum að nota 30% tap að gefnum vanefndum að því er varðar forgangskröfur í formi leigusamninga um viðskiptahúsnæði,

- b) heimilað lánastofnunum að nota 35% tap að gefnum vanefndum að því er varðar forgangskröfur í formi leigusamninga um búnað og
- c) heimilað lánastofnunum að nota 30% tap að gefnum vanefndum að því er varðar forgangskröfur tryggðar með veði í íbúðar- eða viðskiptahúsnæði.

Við lok þessa tímabils skulu undanþágurnar endurskoðaðar.

- b) Önnur möguleg meðferð trygginga í formi fasteigna

73. Með fyrirvara um skilyrði þessa og 74. liðar og sem annar valkostur en meðferðin skv. 68.–72. lið geta lögbær yfirvöld aðildarríkis heimilað lánastofnunum að veita 50% áhættuvog þeim hluta áhættuskuldbindingar, sem er að fullu tryggður með veði í íbúðar- eða viðskiptahúsnæði innan yfirráðasvæðis aðildarríkis, að því gefnu að þau telji sannað að viðkomandi markaðir séu vel þróaðir og hafi langa hefð og tapshlutföll útlána með veði í íbúðar- eða viðskiptahúsnæði sem ekki eru umfram eftirfarandi mörk:

- a) tap vegna útlánastarfsemi sem er tryggð með íbúðar- eða viðskiptahúsnæði allt að 50% af markaðsvirði (eða 60% af veðlánsvirði, þar sem við á og ef það er lægra) er ekki meira en 0,3% af útistandandi lánum sem eru tryggð með þess háttar húsnæði á tilteknu ári og
- b) heildartap vegna útlánastarfsemi sem er tryggð með íbúðar- eða viðskiptahúsnæði er ekki meira en 0,5% af útistandandi lánum sem eru tryggð með þess háttar húsnæði á tilteknu ári.

74. Ef annað hvort skilyrði 73. liðar er ekki uppfyllt á tilteknu ári, skal heimildin til að beita þessari meðferð falla niður þar til skilyrðin eru uppfyllt á síðara ári.

75. Lögbær yfirvöld, sem heimila ekki þá meðferð sem lýst er í 73. lið, geta heimilað lánastofnunum að nota þær áhættuvogir sem leyfðar eru samkvæmt þessari meðferð að því er varðar áhættuskuldbindingar tryggðar með veði í íbúðar- eða viðskiptahúsnæði sem staðsett er innan yfirráðasvæðis þeirra aðildarríkja þar sem lögbær yfirvöld heimila þessa meðferð með sömu skilyrðum og gilda í viðkomandi aðildarríki.

1.6. Útreikningur á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps ef um er að ræða blandaðar tryggingar

76. Þegar fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps eru reiknaðar skv. 84.–89. gr. og áhættuskuldbinding er tryggð bæði með fjárhagslegri tryggingu og annarri hæfri tryggingu, skal tap að gefnum vanefndum*, sem nota skal sem tap að gefnum vanefndum að því er varðar VII. viðauka, reiknað út sem hér segir.

77. Þess skal krafist að lánastofnun skipti virði áhættuskuldbindingar, leiðréttu m.t.t. flökts (þ.e. virði eftir jöfnun flökts, eins og sett er fram í 33. lið) niður í hluta og skal hver þeirra tryggður með aðeins einni tegund tryggingar. Lánastofnun þarf því að skipta áhættuskuldbindingunni upp í hluta sem tryggðir eru með hæfri fjárhagslegri tryggingu, þann hluta sem tryggður er með viðskiptakröfum, þá hluta sem tryggðir eru með viðskiptahúsnæði og/eða íbúðarhúsnæði, þann hluta sem tryggður er með annarri hæfri tryggingu og ótryggðan hluta, eins og við á.

78. Gildi taps að gefnum vanefndum* fyrir hvern hluta áhættuskuldbindingar skal reikna sérstaklega í samræmi við viðeigandi ákvæði þessa viðauka.

1.7. Önnur fjármögnuð útlánavörn

1.7.1. Innlán hjá lánastofnun sem er þriðji aðili

79. Þegar skilyrðin sem sett eru fram í 12. lið 2. hluta eru uppfyllt, má meðhöndla útlánavörn sem fellur innan ramma 23. liðar 1. hluta eins og ábyrgð veitta af stofnun sem er þriðji aðili.

1.7.2. Lífrýggingar sem veðsettar eru lánastofnun sem lánar

80. Þegar skilyrðin sem sett eru fram í 13. lið 2. hluta eru uppfyllt, má meðhöndla útlánavörn sem fellur innan ramma 24. liðar 1. hluta eins og ábyrgð veitta af fyrirtækinu sem veitir lífrýgginguna. Virði útlánavarnarinnar skal vera endurkaupsvirði lífrýggingarinnar.

1.7.3. Gerningar stofnana sem eru endurkeyptir samkvæmt beiðni

81. Heimilt er að fara með hæfa gerninga samkvæmt 25. lið 1. hluta sem ábyrgð veitta af útgáfustofnuninni.

82. Virði viðurkenndrar útlánavarnar skal vera eftirfarandi:

- a) Þegar gerningurinn verður endurkeyptur á nafnvirði, skal virði varnarinnar vera sú fjárhæð,
- b) Þegar gerningurinn verður endurkeyptur á markaðsvirði, skal virði varnarinnar vera virði gernings metið á sama hátt og skuldabréfin sem talin eru upp í 8. lið 1. hluta.

2. ÓFJÁRMÖGNUM ÚTLÁNAVÖRN

2.1. Mat

83. Virði ófjármagnaðrar útlánavarnar (G) skal vera sú fjárhæð sem veitandi varnarinnar hefur skuldbundið sig til að greiða ef vanskil eða greiðslufall lántaka eða annar tiltekinn lánaatburður á sér stað. Ef um er að ræða lánaafleiður, sem ekki fela í sér endurskipulagningu undirliggjandi skuldbindingar sem hefur í för með sér eftirgjöf eða frestun greiðslu á höfuðstól, vöxtum eða þóknunum, sem veldur útlánatapi (t.d. virðisbreytingu, framkvæmd virðisbreytingar eða annarrar svipaðrar gjaldfærslu í rekstrarreikningi), skal

- a) virði útlánavarnar sem reiknað er út samkvæmt fyrstu málsgrein þessa liðar lækkað um 40%, ef fjárhæðin sem veitandi varnarinnar hefur skuldbundið sig til að greiða er ekki hærri en virði áhættuskuldbindingarinnar, eða
- b) virði útlánavarnar ekki vera hærri en 60% af virði áhættuskuldbindingarinnar, ef fjárhæðin sem veitandi varnarinnar hefur skuldbundið sig til að greiða er hærri en virði áhættuskuldbindingarinnar.

84. Þegar ófjármögnum útlánavörn er skráð í öðrum gjaldmiðli en áhættuskuldbindingin (gjaldmiðlamisvægi) er virði útlánavarnar lækkað með HFX jöfnun flökts sem hér segir:

$$G^* = G \times (1 - H_{FX})$$

þar sem:

G er nafnvirði útlánavarnarinnar

G* er G leiðrétt fyrir allri gjaldeyrisáhættu og

H_{FX} er jöfnun flökts vegna alls gjaldeyrismissvægis milli útlánavarnarinnar og undirliggjandi skuldbindingar.

Ef enginn gjaldeyris mismunur er til staðar er

$$G^* = G$$

85. Jöfnun flökts vegna hvers konar gjaldeyrismissvægis er hægt að reikna á grundvelli eftirlitsaðferðar við jöfnun flökts eða aðferðar eigin mats eins og segir í 34.–57. lið.

2.2. Útreikningur á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps

2.2.1. Vörn að hluta — lagskipting í hluta

86. Þegar lánastofnun flytur hluta af áhættu vegna útláns yfir á einn eða fleiri hluta, skal beita reglunum í 94. gr. til 101. gr. Þau mikilvægismörk greiðslna, sem segja til um að ekki skuli inna af hendi greiðslu ef til taps kemur, eru talin jafngilda óafhentum stöðum fyrsta tapsþola og fela í sér lagskipta yfirfærslu áhættu.

2.2.2. Staðalaðferð

a) Full vernd

87. Að því er varðar 80. gr. skal áhættuskuldbinding sem er að fullu varin með ófjármagnaðri útlánavörn (G_A) fá áhættuvog g , þar sem:

g er áhættuvog áhættukrafna á veitanda varnar eins og tilgreint er í 78.–83. gr. og

G_A er virði G^* eins og það er reiknað skv. 84. lið og leiðrétt vegna misræmis í binditíma eins og lýst er í 4. hluta.

b) Vörn að hluta — sami forgangur

88. Þegar fjárhæðin sem er varin er lægri en virði áhættuskuldbindingar og varði og óvarði hlutinn hafa jafnan forgang — þ.e. lánastofnunin og veitandi varnar skipta hlutfallslega með sér tapi, skal heimila hlutfallslega lækkun á lögbundnu eigin fé. Að því er varðar 80. gr. skal reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga samkvæmt eftirfarandi formúlu:

$$E - G_A) \quad x r + G_A \times g$$

þar sem:

E er virði áhættuskuldbindingar

G_A er virði G^* eins og það er reiknað skv. 84. lið og leiðrétt vegna misræmis í binditíma eins og mælt er fyrir um í 4. hluta.

r er áhættuvog áhættukrafna á loforðsgjafa eins og tilgreint er í 78.–83. gr. og

g er áhættuvog áhættukrafna á veitanda varnar eins og sett er fram í 78.–83. gr.

c) Ríkisábyrgðir

89. Lögbær yfirvöld geta beitt meðferðinni sem kveðið er á um í 4. og 5. lið 1. hluta VI. viðauka á áhættuskuldbindingar eða hluta áhættuskuldbindinga með ábyrgð ríkisstjórnar eða seðlabanka, þegar ábyrgðin er skráð í gjaldmiðli lántaka og áhættuskuldbindingin er fjármögnuð í þeim gjaldmiðli.

2.2.3. Innramatsaðferð

Full vörn/Vörn að hluta — sami forgangur

90. Að því er varðar þann hluta áhættuskuldbindingarinnar sem er varinn (á grundvelli leiðréttis virðis útlánavagnar G_A), geta líkur á vanskilum (e. PD), að því er varðar 2. hluta VII. viðauka, verið líkur á vanskilum (PD) veitanda varnar, eða fjárhæð á milli líka á vanskilum lántaka og ábyrgðaraðila ef full greiðsla er ekki talin réttlætanager. Sé um að ræða víkjandi áhættukröfur og ófjármagnaða vörn, sem ekki er víkjandi, má nota tap að gefnum vanefndum sem tengist forgangskröfum, að því er varðar 2. hluta VII. viðauka.

91. Að því er varðar hvern óvarinn hluta áhættuskuldbindingarinnar skulu líkur á vanskilum vera líkur á vanskilum lántakans og tap að gefnum vanefndum skal vera tap að gefnum vanefndum undirliggjandi áhættuskuldbindingar.

92. G_A er virði G^* eins og það er reiknað skv. 84. lið og leiðrétt vegna misræmis í binditíma eins og lýst er í 4. hluta.

4. HLUTI

Misræmi í binditíma

1. Við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga verður misræmi í binditíma þegar eftirstöðvatími útlánavarnar er styttri en eftirstöðvatími þeirrar áhættuskuldbindingar sem varin er. Vörn sem hefur skemmri eftirstöðvatíma en þrjá mánuði skal ekki viðurkennd ef binditími hennar er styttri en binditími undirliggjandi áhættuskuldbindingar.
2. Þegar misræmi í binditíma er til staðar skal ekki viðurkenna útlánavörn ef:
  - a) upphaflegur binditími varnar er styttri en eitt ár eða
  - b) áhættuskuldbindingin er skammtímaáhættuskuldbinding sem lögbær yfirvöld hafa tilgreint að sé háð lágmarki fyrir binditíma (e. M), samkvæmt 14. lið, 2. hluta, VII. viðauka, sem er einn dagur frekar en eitt ár.

1. SKILGREINING Á BINDITÍMA

3. Virkur binditími undirliggjandi áhættuskuldbindingar skal vera hámarkstíminn sem eftir er áður en loforðsgjafa er ætlað að fullnægja skyldu sinni, þó að hámarki fimm ár. Með fyrirvara um 4. lið skal binditími útlánavarnarinnar vera tíminn til þess dags þegar vörnin getur fyrst runnið út eða henni fyrst sagt upp.
4. Þegar seljandi varnarinnar hefur val um að segja henni upp skal binditími varnarinnar teljast vera til þess tíma þegar fyrst er hægt að nýta þann möguleika. Þegar kaupandi varnarinnar hefur val um að segja henni upp og skilmálar sammingsins við upphaf varnarinnar fela í sér jákvæða hvatningu til að lánastofnunin segi upp samningnum áður en binditími hans er liðinn skal binditími varnarinnar teljast sem tíminn til þess dags þegar fyrst er hægt að nýta þann möguleika, annars má líta svo á að slíkur möguleiki hafi ekki áhrif á binditíma varnarinnar.
5. Þegar ekki er komið í veg fyrir að lánaafleiða falli úr gildi fyrir lok greiðslufrests, sem krafist er að renni út til að undirliggjandi skuldbinding fari í vanskil af völdum greiðslufalls, skal binditími varnarinnar stytur sem samsvarar greiðslufrestinum.

2. MAT Á VÖRN

2.1. Viðskipti sem fjármögnuð útlánavörn nær yfir — einfalda aðferðin um fjárhagslegar tryggingar

6. Sé misræmi milli gjalddaga áhættuskuldbindingarinnar og gjalddaga varnarinnar skal tryggingin ekki viðurkennd.

2.2. Viðskipti sem fjármögnuð útlánavörn nær yfir — heildaraðferðin sem byggist á fjárhagslegri tryggingu

7. Binditími útlánavarnar og binditími áhættuskuldbindingarinnar skal endurspeglast í leiðréttu virði tryggingarinnar í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$C_{VAM} = C_{VA} \times (t-t^*) / (T-t^*)$$

þar sem:

C_{VA} er virði tryggingar eftir jöfnun flöks eins og tilgreint er í 33. lið 3. hluta, eða fjárhæð áhættuskuldbindingarinnar, eftir því hvort er lægra,

t er fjöldi ára fram að gjalddaga útlánavarnar, reiknaður út í samræmi við 3.–5. lið, eða gildi T , eftir því hvort er lægra,

T er fjöldi ára fram að gjalddaga áhættuskuldbindingar, reiknaður út í samræmi við 3.–5. lið, eða 5 ár, eftir því hvort er lægra og

t^* er 0,25.

C_{VAM} skal vera C_{VA} leiðrétt vegna misræmis á binditíma, sem skal vera hluti af formúlunni til að reikna út fullleiðrétt virði áhættuskuldbindingarinnar (E^*) sem sett er fram í 33. lið 3. hluta.

2.3. Viðskipti sem ófjármögnuð útlánavörn nær yfir

8. Binditími útlánavarnar og binditími áhættuskuldbindingar skulu endurspeglast í leiðréttu virði útlánavarnar samkvæmt eftirfarandi formúlu:

$$GA = G^* \times (t-t^*) / (T-t^*)$$

þar sem:

G^* er fjárhæð varnarinnar, leiðrétt vegna hvers konar gjaldeyrismisvægis

G_A er G^* leiðrétt vegna hvers konar misræmis í binditíma

t er fjöldi ára fram að gjalddaga útlánavarnar, reiknaður út í samræmi við 3.–5. lið, eða gildi T, eftir því hvort er lægra,

T er fjöldi ára fram að gjalddaga áhættuskuldbindingar, reiknaður út í samræmi við 3.–5. lið, eða 5 ár, eftir því hvort er lægra og

t^* er 0,25.

G_A er svo notað sem virði varnarinnar að því er varðar 83.–92. lið 3. hluta.

5. HLUTI

Samsetning mildunar á útlánaáættu í staðlaðri aðferð

- Í þeim tilvikum sem lánastofnun, sem reiknar út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 78.–83. gr., lætur fleiri en eina tegund mildunar á útlánaáættu ná yfir eina áhættuskuldbindingu (t.d. ef áhættuskuldbinding er að hluta varin með tryggingu og að hluta með ábyrgð), skal þess krafist að lánastofnunin skipti áhættuskuldbindingunni í hluta eftir tegund áhættumildandi tóla (t.d. hluta sem er varinn með tryggingu og hluta sem er varinn með ábyrgð) og að fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar vegna hvers hluta sé reiknuð út í samræmi við ákvæði 78.–83. gr. og þessa viðauka.
- Þegar útlánavörn veitt af sama aðila er með mismunandi binditíma skal beita svipaðri aðferð og þeirri sem lýst er í 1. lið.

6. HLUTI

Mildun útlánaáættu fyrir körfu áhættuskuldbindinga

1. LÁNAAFLEIÐUR SEM BYGGJAST Á FYRSTA VANSKILAADILA

- Ef lánastofnun veitir útlánavörn vegna viss fjölda áhættukrafna samkvæmt skilmálum um að fyrsta greiðslufall á meðal áhættukrafna skuli orsaka greiðslu og að þessi lánaatburður skuli leiða til uppsagnar á samningum, getur lánastofnunin breytt útreikningunum á fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar og, ef við á, fjárhæð vænts taps sem myndi, ef engin útlánavörn væri til staðar, gefa lögstu fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar skv. 78.–83. gr. eða 84.–89. gr., eins og við á, í samræmi við þennan viðauka, en aðeins ef virði áhættuskuldbindingarinnar er minna en eða jafnt og virði útlánavarnarinnar.

---

2. ÚTLÁNAAFLEIÐUR SEM BYGGJAST Á N-TA VANSKILAAÐILA

2. Þegar n-tu vanskil meðal áhættuskuldbindinganna hrinda af stað greiðslu samkvæmt útlánavörnninni, getur sú lánastofnun sem kaupir vörn aðeins viðurkennt vörnina að því er varðar útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og, eins og við á, fjárhæðir vænts taps ef vörnin hefur einnig verið keypt vegna 1 til n-1 vanskila eða þegar n-1 vanskil hafa þegar átt sér stað. Í þess háttar tilvikum skal fylgja þeirri aðferðafræði sem sett er fram í 1. lið vegna afleiða sem byggjast á fyrsta vanskilaaðila, aðlagðri með viðeigandi hætti vegna afurða sem byggjast á n-ta vanskilaaðila.
-

IX. VIÐAUKI

VERÐBRÉFUN

1. HLUTI

Skilgreiningar að því er varðar IX. viðauka

1. Í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:
  - „umframávöxtun“: innheimt fjármagnsgjöld og aðrar þjónustutekjur sem fást greiddar að því er varðar verðbréfaðar áhættuskuldbindingar að fráðregnum kostnaði og gjöldum,
  - „uppkauparéttur“: samningsbundinn réttur útgefanda til að kaupa aftur eða uppræta verðbréfaðar stöður, áður en allar undirliggjandi áhættuskuldbindingar hafa verið endurgreiddar, ef fjárhæð útistandandi áhættuskuldbindinga er komin undir tiltekin mörk,
  - „lausafjárþyrirgreiðsla“: verðbréfuð staða sem leiðir af samningi um fjármögnun til þess að tryggja tímanleika sjóðstreymis til fjárfesta,
  - „Kirb“: 8% af fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga sem hefðu verið reiknaðar út skv. 84.–89. gr. að því er varðar verðbréfaðar áhættuskuldbindingar, ef þær hefðu ekki verið verðbréfaðar, auk fjárhæðar vænts taps vegna þessara áhættuskuldbindinga, reiknað út samkvæmt þeim greinum,
  - „matsaðferð“: aðferð við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga að því er varðar verðbréfaðar stöður í samræmi við 46.–51. lið 4. hluta,
  - „eftirlitsformúlaaðferð“: aðferð við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga að því er varðar verðbréfaðar stöður í samræmi við 52.–54. lið 4. hluta,
  - „staða án lánsþæfismats“: verðbréfuð staða sem hefur ekki fengið lánsþæfismat frá viðurkenndri utanaðkomandi lánsþæfismatsstofnun eins og skilgreint í 97. gr.,
  - „staða með lánsþæfismati“: verðbréfuð staða sem hefur fengið lánsþæfismat frá viðurkenndri utanaðkomandi lánsþæfismatsstofnun eins og skilgreind í 97. gr. og
  - „eignatryggð skammtímaskuldabréfaáætlun (e. ABCP programme)“: verðbréfunaráætlun þar sem útgefna verðbréfin eru aðallega viðskiptabréf með upphaflegan binditíma til eins árs eða skemur.

2. HLUTI

Lágmarkskröfur vegna viðurkenningar á yfirfærslu verulegrar útlánaáhættu og útreiknings á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga

1. LÁGMARKSKRÖFUR VEGNA VIÐURKENNINGAR Á YFIRFÆRSLU VERULEGRAR ÚTLÁNAÁHÆTTU VIÐ HEFÐBUNDNA VERÐBRÉFUN
  1. Útgáfulánastofnun hefðbundinnar verðbréfunar er heimilt að undanskilja verðbréfaðar áhættuskuldbindingar við útreikning fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps ef veruleg útlánaáhætta sem tengist verðbréfuðu áhættuskuldbindingunum hefur verið færð yfir til þriðja aðila og yfirfærslan uppfyllir eftirfarandi skilyrði:
    - a) skjöl um verðbréfun endurspeglar efnahagslegt inntak viðskiptanna,
    - b) verðbréfaðar áhættuskuldbindingar eru settar utan seilingar útgáfulánastofnunar og lánadrottna hennar, þ.m.t. við gjaldþrot og skiptameðferð. Þetta skal stutt álit til þess bærð lögfræðings,

- c) útgefin verðbréf fela ekki í sér greiðsluskuldbindingu upphafslánastofnunarinnar,
- d) framsalshafi er rekstrareining um sérverkefni á sviði verðbréfunar (e. SSPE),
- e) útgáfulánastofnun heldur hvorki beinum né óbeinum umráðum yfir hinni yfirfærðu áhættuskuldbindingu. Útgefandi telst hafa bein umráð yfir yfirfærðu áhættuskuldbindingunni ef hann á rétt á að kaupa yfirfærðar áhættuskuldbindingar aftur af framsalshafanum til þess að innleysa ávinning þeirra eða ef hann er skuldbundinn til að taka aftur á sig yfirfærða áhættu. Áframhaldandi umsýsluréttindi eða -skyldur útgáfulánastofnunar að því er varðar áhættuskuldbindingarnar skulu ekki einar og sér mynda óbein umráð yfir þeim,
- f) þegar um er að ræða uppkaparétt skulu eftirfarandi skilyrði uppfyllt:
  - i. uppkaparétturinn er nýtanlegur að vild útgáfulánastofnunarinnar,
  - ii. uppkaparétturinn er aðeins nýtanlegur þegar 10% eða minna af upphaflegu virði verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna hefur ekki verið greitt niður og
  - iii. uppkaparétturinn er ekki gerður til þess að komast hjá því að tap lendi á stöðum sem ætlað er að bæta láns hæfi, eða öðrum stöðum sem fjárfestar halda, og honum er ekki á annan hátt ætlað að bæta láns hæfi og
- g) gögnin varðandi verðbréfunina fela ekki í sér ákvæði:
  - i. önnur en ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga, sem krefjast þess að útgáfulánastofnunin bæti stöður í verðbréfuninni, þ.m.t. en ekki einskorðað við að breyta undirliggjandi áhættukröfum eða auka ávöxtun sem greiða skal fjárfestum, vegna rýrnunar á láns hæfisgæðum verðbréfuðu staðnanna, eða
  - ii. sem auka ávöxtun sem greiða skal handhöfum staðnanna í verðbréfuninni, vegna rýrnunar á láns hæfisgæðum undirliggjandi safns.

2. LÁGMARKSKRÖFUR VEGNA VIÐURKENNINGAR Á YFIRFÆRSLU VERULEGRAR ÚTLÁNAÁHÆTTU Í GERVIVERÐBRÉFUN

- 2. Útgáfulánastofnun gerviverðbréfunar er heimilt að reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og, þar sem við á, vænts taps vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga í samræmi við 3. og 4. lið hér á eftir, ef veruleg útlánaáhætta hefur verið færð yfir til þriðju aðila með annaðhvort fjármagnaðri eða ófjármagnaðri útlánavörn og yfirfærslan er í samræmi við eftirfarandi skilyrði:
  - a) skjöl um verðbréfunina endurspeglar efnahagslegt inntak viðskiptanna,
  - b) útlánavörnin, sem útlánaáhættan færir með, er í samræmi við kröfur um hæfi og aðrar kröfur í 90.–93. gr. vegna færslu á slíkri útlánavörn. Í þessum lið skulu rekstrareiningar um sérverkefni ekki vera viðurkenndar sem hæfir veitendur ófjármagnaðrar útlánavarnar,
  - c) gerningarnir sem notaðir eru til að yfirfæra útlánaáhættu fela ekki í sér skilmála eða skilyrði sem:
    - i. setja marktæk mikilvægismörk sem þýðir að undir þeim sé útlánavörn ekki hrundið af stað ef lánaatburður á sér stað,
    - ii. heimila að rifta vörninni vegna rýrnunar á láns hæfisgæðum undirliggjandi áhættuskuldbindinga,

iii. krefjast þess að útgáfulánastofnunin bæti stöður í verðbréfuninni, nema ef um er að ræða ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga,

iv. auka kostnað lánastofnunarinnar við útlánavörn eða ávöxtun sem greiða skal handhöfum staðnanna í verðbréfuninni, vegna rýrnunar á lánshæfisgæðum undirliggjandi safns og

d) fengin er álitserð hjá þar til bærum lögfræðingi til staðfestingar á framfylgjanleika útlánavarnarinnar í öllum viðkomandi lögsagnarumdæmum.

3. ÚTREIKNINGAR ÚTGÁFULÁNASTOFNANA Á FJÁRHÆÐUM ÁHÆTTUVEGINNA ÁHÆTTUSKULDBINDINGA VEGNA ÁHÆTTUSKULDBINDINGA SEM ERU VERÐBRÉFAÐAR Í GERVIVERÐBRÉFUN

3. Við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga, þar sem skilyrðin í 2. lið eru uppfyllt, skal útgáfulánastofnun gerviverðbréfunar, með fyrirvara um 5.–7. lið, nota viðeigandi aðferðarfræði vegna útreikninga sem sett er fram í 4. hluta og ekki þá sem sett er fram í 78.–89. gr. Að því er varðar lánastofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og vænts taps skv. 84.–89. gr. skal fjárhæð vænts taps að því er varðar slíkar áhættuskuldbindingar vera núll.

4. Til glöggvunar vísar 3. liður til alls safns áhættuskuldbindinganna sem verðbréfunin felur í sér. Með fyrirvara um 5.–7. lið er útgáfulánastofnuninni skylt að reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga að því er varðar öll lög verðbréfunar, í samræmi við ákvæði 4. hluta, þ.m.t. þau sem tengjast viðurkenningu á mildun á útlánaáættu. Þar sem lag er t.d. fært yfir til þriðja aðila með ófjármagnaðri útlánavörn skal áhættuvog þess þriðja aðila notuð á lagið í útreikningum á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga útgáfulánastofnunarinnar.

3.1. Meðferð misræmis í binditíma í gerviverðbréfun

5. Við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 3. lið skal tekið tillit til alls misræmis í binditíma milli útlánavarnarinnar, sem lagskiptingu er náð með, og verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna í samræmi við 6.–7. lið.

6. Binditími verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna telst vera lengsti binditíminn meðal þessara áhættuskuldbindinga, með fyrirvara um 5 ára hámark. Binditími útlánavarnarinnar skal ákvarðaður í samræmi við VIII. viðauka.

7. Útgáfulánastofnun skal hunsar allt misræmi í binditíma við útreikninga á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna laga í lagskiptingu, sem fá áhættuvog 1250% samkvæmt fjórða hluta. Að því er varðar öll önnur lög skal beita meðferð vegna misræmis í binditíma, sem sett er fram í VIII. viðauka, í samræmi við eftirfarandi formúlu:

$$RW^* \text{ er } [RW(SP) \times (t - t^*) / (T - t^*)] + [RW(Ass) \times (T - t) / (T - t^*)]$$

Þar sem:

RW^* er fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga að því er varðar a-lið 75. gr.,

$RW(Ass)$ er fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga, ef þær voru ekki verðbréfaðar, reiknaðar hlutfallslega,

$RW(SP)$ er fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga reiknaðar samkvæmt 3. lið, ef ekkert misræmi var í binditíma,

T er binditími undirliggjandi áhættuskuldbindinga í árum talið,

t er binditími útlánavarnar í árum talið og

t^* er 0,25.

3. HLUTI

Lánshæfismat óháðs aðila

1. KRÖFUR SEM LÁNSHÆFISMAT UTANAÐKOMANDI LÁNSHÆFISMATSSTOFNUNAR SKAL UPPFYLLA
  1. Svo nota megi lánshæfismat viðurkenndrar utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við fjórða hluta, skal það uppfylla eftirfarandi skilyrði:
    - a) enginn mismunur skal vera á tegundum greiðslna sem endurspeglast í lánshæfismatinu og tegundum greiðslna sem lánastofnunin á rétt á samkvæmt samningnum sem liggur að baki verðbréfuðu stöðunni sem um er að ræða og
    - b) lánshæfismat skal vera aðgengilegt öllum á markaðnum. Lánshæfismat telst aðeins vera aðgengilegt öllum ef það hefur verið birt á vettvangi sem er aðgengilegur öllum og er innifalið í færslufylki utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar. Lánshæfismat sem er aðeins gert aðgengilegt fyrir takmarkaðan fjölda aðila skal ekki teljast opinberlega aðgengilegt.
2. NOTKUN LÁNSHÆFISMATS
  2. Lánastofnun getur tilnefnt eina eða fleiri viðurkenndar utanaðkomandi lánshæfismatsstofnanir sem gera lánshæfismat sem nota skal við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 94.–101. gr. („tilnefnd utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun“).
  3. Að því er varðar 5.–7. lið hér að neðan, skal lánastofnun nota lánshæfismat frá tilnefndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun, að því er varðar verðbréfaðrar stöður sínar, með samræmdum hætti.
  4. Að því er varðar 5. og 6. lið, má lánastofnun ekki nota lánshæfismat utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar fyrir stöður sínar í sumum lögum og annarrar utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar fyrir stöður sínar í öðrum lögum innan sama fyrirkomulags, hvort sem fyrri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunin hefur metið þær eða ekki.
  5. Þegar staða hefur fengið tvö lánshæfismöt frá tilnefndum utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunum, skal lánastofnunin nota það lánshæfismat sem er óhagstæðara.
  6. Þegar staða hefur fengið fleiri en tvö lánshæfismöt frá tilnefndum utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunum, skal nota þau tvö lánshæfismöt sem eru hagstæðust. Ef tvö hagkvæmstu lánshæfismötin eru mismunandi, skal nota það af þessum tveimur sem er síður hagkvæmt.
  7. Þegar útlánavörn, sem metin er hæf skv. 90.–93. gr., er veitt beint til rekstrareiningar um sérverkefni á sviði verðbréfunar og sú vörn endurspeglast í lánshæfismati tilnefndrar utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar á stöðu, má nota áhættuvogina sem á við það lánshæfismat. Ef vörnin er ekki talin hæf skv. 90.–93. gr. skal lánshæfismatið ekki viðurkennt. Við þær aðstæður sem útlánavörn er ekki veitt til rekstrareiningar um sérverkefni á sviði verðbréfunar heldur beint til verðbréfaðrar stöðu skal ekki viðurkenna lánshæfismatið.
3. VÖRPUN
  8. Lögbær yfirvöld skulu ákvarða við hvaða lánshæfisþrep, í töflunum sem settar eru fram í fjórða hluta, skuli tengja hvert lánshæfismat frá viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun. Við ákvörðunina skulu lögbær yfirvöld greina á milli þeirra hlutfallslegu áhættustiga sem hvert mat lýsir. Þau skulu hafa í huga meginlega þætti svo sem vanefnda- og/eða tapshlutföll og eigindlega þætti svo sem mismunandi gerðir viðskipta sem metin eru af utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun og inntak lánshæfismatsins.
  9. Lögbær yfirvöld skulu leitast við að tryggja að verðbréfaðrar stöður, sem fá sömu áhættuvog á grundvelli lánshæfismata viðurkenndra utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana, hafi sama áhættustig. Þetta felur í sér að leiðrétta ákvörðun sína að því er varðar lánshæfisþrep sem tiltekið lánshæfismat skal tengjast, eins og við á.

4. HLUTI

Útreikningur

1. ÚTREIKNINGUR FJÁRHÆÐA ÁHÆTTUVEGINNA ÁHÆTTUSKULDBINDINGA

1. Að því er varðar 96. gr. skulu fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga verðbréfaðra staðna reiknaðar út með því að beita viðeigandi áhættuvog, sem sett er fram í þessum hluta, á virði áhættuskuldbindingar þeirrar stöðu.
2. Með fyrirvara um 3. lið:
  - a) Þegar lánastofnun reiknar út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 6.–36. lið skal virði áhættuskuldbindingar verðbréfaðrar stöðu í efnahagsreikningi vera virði hennar í efnahagsreikningi,
  - b) Þegar lánastofnun reiknar út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 37.–76. lið skal virði áhættuskuldbindingar verðbréfaðrar stöðu í efnahagsreikningi vera virði hennar fyrir virðisbreytingar og
  - c) Virði áhættuskuldbindingar verðbréfaðrar stöðu utan efnahagsreiknings skal vera nafnvirði margfaldað með breytistuðli eins og mælt er fyrir um í þessum viðauka. Þessi breytistuðull skal vera 100% nema annað sé tekið fram.
3. Virði áhættuskuldbindingar verðbréfaðrar stöðu sem leiðir af afleiðugerningi sem talinn er upp í IV. viðauka, skal ákvarðaður í samræmi við III. viðauka.
4. Þegar verðbréfuð staða fellur undir fjármagnaða útlánavörn, má leiðrétt virði áhættuskuldbindingar þeirrar stöðu í samræmi við og með fyrirvara um kröfurnar sem settar eru fram í VIII. viðauka og tilgreindar enn frekar í þessum viðauka.
5. Þegar lánastofnun hefur tvær eða fleiri stöður sem skarast í verðbréfun skal hún, að því marki sem þær skarast, aðeins taka til greina í útreikningi á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga þá stöðu eða hluta af stöðu sem gefur hærrí fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga. Að því er þetta varðar þýðir „skörun“ að stöður feli í sér, að hluta til eða í heild, áhættu gagnvart sama áhættuþætti þannig að aðeins sé um eina áhættuskuldbindingu að ræða, að því marki sem skörun á sér stað.

2. ÚTREIKNINGUR Á FJÁRHÆÐUM ÁHÆTTUVEGINNA ÁHÆTTUSKULDBINDINGA SAMKVÆMT STAÐALADFERÐ

6. Með fyrirvara um 8. lið, skal reikna fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar metinnar verðbréfaðrar stöðu með því að beita, á virði áhættuskuldbindingarinnar, þeirri áhættuvog sem lögbær yfirvöld hafa ákvarðað að lánshæfismatið tengist í samræmi við 98. gr., eins og mælt er fyrir um í töflum 1 og 2.

Tafla 1

Stöður, aðrar en þær sem hafa skammtímalánshæfismat

Lánshæfisþrep	1	2	3	4	5 og lægra
Áhættuvog	20%	50%	100%	350%	1250%

Tafla 2

Stöður sem hafa skammtímalánshæfismat

Lánshæfisþrep	1	2	3	Öll önnur lánshæfismót
Áhættuvog	20%	50%	100%	1250%

7. Með fyrirvara um 10.–15. lið, skal reikna fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar ómetinnar verðbréfaðrar stöðu með því að nota áhættuvog 1250%.

2.1. Útgáfu- og umsýslulánastofnanir

8. Að því er varðar útgáfulánastofnun eða umsýslulánastofnun, geta fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga, reiknaðar að því er varðar stöðu hennar í verðbréfun, verið takmarkaðar við fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga sem væru reiknaðar út fyrir verðbréfuðu stöðurnar ef þær hefðu ekki verið verðbréfaðar, með fyrirvara um að gert sé ráð fyrir að 150% áhættuvog sé beitt á alla gjaldfallna liði og liði sem tilheyra „skilgreindum háum áhættuflokkum“ meðal verðbréfaðra áhættuskuldbindinga.

2.2. Meðferð staðna án lánshæfismats

9. Lánastofnanir sem eiga ómetnar verðbréfaðar stöður geta beitt þeirri meðferð sem sett er fram í 10. lið til að reikna út fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar þeirrar stöðu, að því gefnu að samsetning safns þeirra áhættuskuldbindinga sem eru verðbréfaðar sé þekkt á hverjum tímapunkti.
10. Lánastofnun getur notað þá áhættuvog, sem er meðaltal áhættuvoga, sem lánastofnun myndi beita á verðbréfuðu stöðurnar, skv. 78.–83. gr., ef hún ætti þær, margfaldað með þjöppunarhlutfalli. Þetta þjöppunarhlutfall er jafnt summu nafnvirðis allra laganna deilt með summu nafnvirðis laga sem eru lægri eða jafngild því lagi sem staðan er í þ.m.t. lagsins sjálfs. Áhættuvogin sem af þessu leiðir skal ekki vera hærri en 1250% eða lægri en nokkur áhættuvog sem á við metið, hærri sett lag. Geti lánstofnun ekki ákvarðað áhættuvogir sem verðbréfaðar stöður fengu skv. 78.–83. gr. skal hún beita áhættuvog 1250% á stöðuna.

2.3. Meðferð verðbréfaðra staðna í öðru tapslagi eða ofar í eignatryggðri skammtímaskuldabréfaáætlun

11. Með fyrirvara um að ákvæði um lausafjárþyrirgreiðslu í 13.–15. lið bjóði upp á hagstæðari meðferð, getur lánastofnun beitt áhættuvog, sem er hærri en 100%, á verðbréfaðar stöður sem uppfylla skilyrðin sem sett eru fram í 12. lið, eða hæstu áhættuvog sem lánastofnun sem ætti einhverja af verðbréfuðu stöðunum myndi beita á þær skv. 78.–83. gr.
12. Til þess að meðferðin sem sett er fram í 11. lið sé tiltæk skulu verðbréfuðu stöðurnar vera:
  - a) í lagi sem er efnahagslega í annarri tapsstöðu eða betri í verðbréfuninni og fyrsta tapslagið veitir þýðingarmikla bætingu á lánshæfi annars lagsins,
  - b) af gæðum sem eru jafngild fjárfestingarflokki eða betri og
  - c) í eigu lánastofnunar sem ekki á stöðu í fyrsta tapslagi.

2.4. Meðferð lausafjárþyrirgreiðslu án lánshæfismats**2.4.1. Hæf lausafjárþyrirgreiðsla**

13. Beita má 20% breytistuðli á nafnvirði lausafjárþyrirgreiðslu með upphaflegan binditíma sem er eitt ár eða styttri, til að ákvarða virði áhættuskuldbindingar hennar, og 50% breytistuðli á nafnvirði lausafjárþyrirgreiðslu með upphaflegan binditíma sem er lengri en eitt ár, að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:
  - a) gögn vegna lausafjárþyrirgreiðslu skulu með skýrum hætti tilgreina og takmarka þær aðstæður sem má nýta þyrirgreiðsluna við,
  - b) ekki skal vera mögulegt að nota þyrirgreiðsluna til þess að auka lánshæfi með því að mæta tapi sem þegar hefur átt sér stað þegar dregið er á þyrirgreiðsluna, til dæmis með því að veita greiðslugetu vegna áhættuskuldbindinga sem eru í vanskilum þegar dregið er á þyrirgreiðslu eða með því að kaupa eignir á verði yfir markaðsvirði,
  - c) þyrirgreiðsluna skal ekki nota til að útvega varanlega eða reglulega fjármögnun verðbréfunar,

- d) endurgreiðslur ádreginnar fyrirgreiðslu skulu hvorki látnar víkja fyrir kröfum fjárfesta öðrum en kröfum sem eru tilkomnar vegna vaxta- eða gjaldeyrisafleiða, þóknana eða annarra þess háttar greiðslna, né vera með fyrirvara um undanþágur eða frestun,
- e) ekki skal vera hægt að nota fyrirgreiðslu eftir að allar mögulegar bætur á láns hæfi, sem myndu vera til bóta fyrir lausafjár fyrirgreiðsluna, hafa verið nýttar og
- f) fyrirgreiðslan skal fela í sér ákvæði sem leiðir til sjálfvirkar lækkunar þeirrar fjárhæðar sem hægt er að draga á um sem nemur fjárhæð áhættuskuldbindinga í vanskilum, þar sem merking „vanskila“ er í samræmi við 84.–89. gr. eða þar sem safn verðbréfaðra áhættuskuldbindinga samanstendur af metnum gerningum og fyrirgreiðslunni lýkur ef meðalgæði safns falla niður fyrir fjárfestingarflokk.

Nota skal þá hæstu áhættuvog sem lánastofnun, sem ætti áhættukröfurnar, myndi fá þeim skv. 78.–83. gr.

2.4.2. Lausafjár fyrirgreiðsla sem aðeins má nota ef alvarleg markaðsröskun á sér stað

- 14. Nota má 0% breytistuðul á nafnvirði lausafjár fyrirgreiðslu sem aðeins má nota ef alvarleg markaðsröskun á sér stað (þ.e. þegar fleiri en ein rekstrareining um sérverkefni, í mismunandi viðskiptum, geta ekki framlengt viðskiptabréf sem nálgast gjalddaga og þó að ekki afleiðing skerðingar á láns hæfi rekstrareiningar um sérverkefni eða á láns hæfi verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna), til að ákvarða virði áhættuskuldbindingar hennar, að því gefnu að skilyrðin sem sett eru fram í 13. lið séu uppfyllt.

2.4.3. Heimildir til fyrirframgreiðslu

- 15. Nota má 0% breytingastuðul á nafnvirði lausafjár fyrirgreiðslu sem er uppsegjanleg án skilyrða, til að ákvarða virði áhættuskuldbindingar hennar, að því gefnu að skilyrðin sem sett eru fram í 13. lið séu uppfyllt og endurgreiðsla ádreginna fjárhæða fyrirgreiðslunnar sé framar öðrum kröfum á það sjóðstreymi sem leiðir af verðbréfuðu áhættuskuldbindingunum.

2.5. Viðbótareiginfjárkröfur vegna verðbréfunar hlaupandi áhættuskuldbindinga með ákvæðum um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga

- 16. Til viðbótar við fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga sem útgáfulánastofnun reiknar út að því er varðar verðbréfaðar stöður skal hún reikna út fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar samkvæmt þeirri aðferð sem sett er fram í 17.–33. lið þegar hún selur hlaupandi áhættuskuldbindingar inn í verðbréfun sem felur í sér ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga.
- 17. Lánastofnun skal reikna út fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar að því er varðar samtölu hlutdeildar útgefanda og hlutdeildar fjárfestis.
- 18. Að því er varðar verðbréfanir þar sem verðbréfuðu áhættuskuldbindingarnar fela í sér hlaupandi áhættuskuldbindingar og áhættuskuldbindingar sem ekki eru hlaupandi, skal útgáfulánastofnunin beita þeirri meðferð sem sett er fram í 19.–31. lið á þann hluta undirliggjandi safns sem felur í sér hlaupandi áhættuskuldbindingar.
- 19. Að því er varðar 16.–31. lið merkir „hlutdeild útgefanda“ virði áhættuskuldbindingar þess grundvallarhluta (e. notional Part) safns ádreginna fjárhæða sem seldar eru inn í verðbréfunina sem ákvarðar, miðað við hlutfall hans af fjárhæð alls safnsins sem selt er inn í gerninginn, það hlutfall sjóðstreymis frá innheimtum höfuðstól og vöxtum og öðrum tengdum fjárhæðum, sem ekki er tiltækt í útgreiðslur til þeirra sem eiga verðbréfaðar stöður í verðbréfuninni.

Til að hlutdeild útgefanda teljist viðurkennd má hún ekki vera víkjandi fyrir hlutdeild fjárfestisins.

„Hlutdeild fjárfestis“ merkir virði áhættuskuldbindingar eftirstandandi grundvallarhluta safns ádreginna fjárhæða.

- 20. Áhættukrafa útgáfulánastofnunar tengd réttindum hennar að því er varðar hlutdeild útgefanda, skal ekki teljast verðbréfuðu staða heldur hlutfallsleg áhættukrafa á verðbréfuðu áhættuskuldbindingarnar, eins og þær hefðu ekki verið verðbréfaðar.

- 2.5.1. Undanþágur frá meðferð samkvæmt greiðslu afborgana fyrir gjalddaga
21. Útgefendur eftirfarandi tegunda verðbréfnar eru undanþegnir eiginfjárkröfunum í 16. lið:
- verðbréfan hlaupandi áhættuskuldbindinga, þar sem fjárfestar bera áfram fulla áhættu gagnvart öllum framtíðarádráttum lánþega þannig að áhætta undirliggjandi fyrirgreiðslu skilar sér ekki aftur til útgáfulánastofnunar, jafnvel eftir að atburður sem kallar á greiðslur afborgana fyrir gjalddaga hefur átt sér stað og
  - verðbréfan þar sem ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga er aðeins virkjað vegna atburða sem ekki tengjast frammistöðu verðbréfuðu eignanna eða útgáfulánastofnunarinnar, svo sem mikilvægra breytinga á skattalögum eða reglum.
- 2.5.2. Hámarkseiginfjárkröfur
22. Að því er varðar útgáfulánastofnun sem fellur undir eiginfjárkröfuna í 16. lið má samtala fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga, að því er varðar stöður hennar í hlutdeild fjárfesta og fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga reiknuðum í samræmi við 16. lið, ekki vera hærri en hið herra af:
- fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga, reiknuðum út að því er varðar stöður hennar í hlutdeild fjárfesta og
  - fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga, sem lánastofnun, sem ætti þær, myndi reikna út að því er varðar verðbréfaðar áhættuskuldbindingar eins og þær hefðu ekki verið verðbréfaðar í fjárhæð sem samsvarar hlutdeild fjárfesta.
23. Frádráttur hreins hagnaðar, ef einhver er, sem kemur til vegna eignfærslu framtíðartekna eins og krafist er í 57. lið skal telja utan við hámarksfjárhæðina sem nefnd er í 22. lið.
- 2.5.3. Útreikningur fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga
24. Ákvarða skal fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindinga sem skal reikna í samræmi við 16. lið með því að margfalda fjárhæð hlutdeildar fjárfestis með margfeldi viðeigandi breytistuduls, sem er tilgreindur í 26.–33. lið, og áhættuvog sem er það meðaltal áhættuvoga sem ætti við verðbréfuðu stöðurnar ef þær hefðu ekki verið verðbréfaðar.
25. Líta ber svo á að ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga sé „stýrt“ þegar eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:
- upphafslánastofnun hefur viðeigandi eiginfjár-/lausafjárátætlun til þess ætlaða að tryggja að stofnunin hafi nægjanlegt eigið fé og lausafé til taks ef til greiðslu afborgana fyrir gjalddaga kemur,
  - á meðan viðskiptin standa yfir skiptast greiðslur vaxta og höfuðstóls, útgjalda, taps og endurheimta, á grundvelli stöðu viðskiptakrafna á einum eða fleiri tímupunktum hvers mánaðar, hlutfallslega á milli hlutdeildar útgefanda og hlutdeildar fjárfestis,
  - endurgreiðslutímabilið telst nægilega langt ef hægt er að endurgreiða, eða færa sem vanskil, 90% heildarskulda (hlutdeild upphafslánastofnunar og fjárfestis) sem eru útistandandi við upphaf endurgreiðslutímabilsins og
  - hraði endurgreiðslna er ekki meiri en hann hefði verið með línulegri fyrningu á tímabili sem sett er fram í c-lið.
26. Í tilviki verðbréfanar sem falla undir ákvæði um greiðslu afborgana, fyrir gjalddaga, af smásöluáhættuskuldbindingum sem er óráðstafað og eru uppegjanlegar skilyrðislaust án fyrirvara, skulu lánastofnanir, þegar greiðslu afborgana fyrir gjalddaga er hrundið af stað við það að umframávöxtun lækkar að tilteknu marki, bera þriggja mánaða meðaltal umframávöxtunar saman við það stig umframávöxtunar þar sem þess er krafist er að umframávöxtunin sé geymd.
27. Krefjist verðbréfun þess ekki að umframávöxtun sé geymd skal greiðslu umframávöxtunar ljúka við mörk sem eru 4,5 prósentustigum fyrir ofan það stig umframávöxtunar sem hrindir greiðslu afborgana fyrir gjalddaga af stað.

28. Sá breytistuðull sem beitt er ákvarðast af stigi þriggja mánaða raunmeðaltals umframávöxtunar í samræmi við töflu 3.

Tafla 3

	Verðbréfanir sem falla undir stýrt ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga	Verðbréfanir sem falla undir ákvæði, um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga, sem ekki er stýrt
Þriggja mánaða meðaltal umframávöxtunar	Breytistuðull	Breytistuðull
Yfir A stigi	0%	0%
A stig	1%	5%
B stig	2%	15%
C stig	10%	50%
D stig	20%	100%
E stig	40%	100%

29. Í töflu 3 merkir „A stig“ það stig umframávöxtunar sem er lægra en 133,33% af því stigi sem kallar á geymslu umframávöxtunar en ekki minna en 100% af því stigi, „B stig“ merkir það stig umframávöxtunar sem er minna en 100% af því stigi sem kallar á geymslu umframávöxtunar en ekki minna en 75% af því stigi, „C stig“ merkir það stig umframávöxtunar sem er minna en 75% af því stigi sem kallar á geymslu umframávöxtunar en ekki minna en 50% af því stigi, „D stig“ merkir það stig umframávöxtunar sem er minna en 50% af því stigi sem kallar á geymslu umframávöxtunar en ekki minna en 25% af því stigi, „E stig“ merkir þ að stig umframávöxtunar sem er minna en 25% af því stigi sem kallar á geymslu.
30. Í tilvikum verðbréfa sem falla undir ákvæði um greiðslu afborgana, fyrir gjalddaga, af smásöluáættuskuldbindingum, sem er óráðstafað og eru uppsegjanlegar skilyrðislaust án fyrirvara og þar sem greiðslu afborgana fyrir gjalddaga er hrundið af stað af meginlegu gildi að því er varðar eitthvað annað en þriggja mánaða meðaltal umframávöxtunar, geta lögbær yfirvöld beitt meðferð sem svipar til þeirrar sem mælt er fyrir um í 26.–29. lið til ákvörðunar á viðkomandi breytistuðli.
31. Þegar lögbær yfirvöld ætla að beita meðferð í samræmi við 30. lið að því er varðar tiltekna verðbréfun, skulu þau fyrst upplýsa viðeigandi lögbær yfirvöld allra annarra aðildarríkja. Áður en beiting þess háttar meðferðar verður hluti af almennri stefnu lögbærs yfirvalds verðbréfa sem fela í sér ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga eins og um er rætt, skal lögbært yfirvald hafa samráð við viðeigandi lögbær yfirvöld allra annarra aðildarríkja og taka þeirra skoðanir til greina. Skoðanir sem koma fram við þess háttar samráð og sú meðferð sem beitt er skal birt opinberlega af viðkomandi lögbæru yfirvaldi.
32. Nota skal breytistuðulinn 90% á allar aðrar verðbréfanir sem falla undir stýrt ákvæði um greiðslu afborgana, fyrir gjalddaga, af hlaupandi áættuskuldbindingum.
33. Nota skal breytistuðulinn 100% á allar aðrar verðbréfanir sem falla undir ákvæði, sem ekki er stýrt, um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga, af hlaupandi áættuskuldbindingum.

2.6. Viðurkenning á aðferðum til að milda útlánaáættu verðbréfaðra staðna

34. Þegar útlánavörn er fengin vegna verðbréfaðrar stöðu má leiðrétta útreikning á fjárhæðum áættuveginna áættuskuldbindinga í samræmi við VIII. viðauka.

2.7. Lækkun fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga

35. Eins og kveðið er á um í 2. mgr. 66. gr. að því er varðar verðbréfaða stöðu sem hefur 1250% áhættuvog, geta lánastofnanir valið, frekar en að telja stöðuna með við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga, að draga virði áhættuskuldbindingar stöðunnar frá eigin fé. Í þeim tilgangi má útreikningur á virði áhættuskuldbindingar endurspeglar viðurkennda fjármagnaða útlánavörn með þeim hætti sem samræmist 34. lið.
36. Þegar lánastofnun nýtir valmöguleikann sem nefndur er í 35. lið, skal fjárhæðin sem dregin er frá í samræmi við þann lið margfölduð með 12,5, til að uppfylla 8. lið, og dregin frá þeirri fjárhæð sem tilgreind er í 8. lið sem hámarksfjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindinga sem reiknuð er út af þeim lánastofnunum sem þar eru nefndar.

3. ÚTREIKNINGUR Á FJÁRHÆÐUM ÁHÆTTUVEGINNA ÁHÆTTUSKULDBINDINGA SAMKVÆMT INNRAMATSADFERÐ**3.1. Stigskipting aðferða**

37. Að því er varðar 96. gr. skal reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga verðbréfaðra staðna í samræmi við 38.–76. gr.
38. Að því er varðar stöðu með lánshæfismat, eða stöðu sem hægt er að nota afleitt mat fyrir, skal nota matsaðferðina, sem sett er fram í 46.–51. lið, við útreikning á fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindinga.
39. Að því er varðar stöðu án lánshæfismats, skal beita eftirlitsformúluaðferðinni sem sett er fram í 52.–54. lið að undanskildum tilvikum þar sem innramatsaðferðin er leyfð eins og sett er fram í 43.–44. lið.
40. Lánastofnun, önnur en útgáfulánastofnun eða umsýslulánastofnun, má aðeins nota eftirlitsformúluaðferðina með samþykki lögbærra yfirvalda.
41. Í tilvikum þar sem útgáfu- eða umsýslulánastofnun getur ekki reiknað út Kirb og hefur ekki fengið leyfi til að nota innramatsaðferðina vegna staðna í eignatryggðri skammtímaskuldabréfaáætlun, og í tilvikum þar sem aðrar lánastofnanir hafa ekki fengið heimild til að nota eftirlitsformúluaðferðina eða, að því er varðar stöður í eignatryggðum skammtímaskuldabréfaáætlunum, innramatsaðferðina, skulu verðbréfaðar stöður, sem eru ómetnar og ekki má nota afleitt mat fyrir, fá áhættuvog 1250%.

3.1.1. Notkun afleiddra mata

42. Að eftirfarandi lágmarkskröfum uppfylltum, skal stofnun úthluta stöðum án lánshæfismats afleiddu lánshæfismati sem er jafngilt lánshæfismati metinna staðna („viðmiðunarstaðna“) sem eru hæst settar af þeim stöðum sem eru að öllu leyti lægra settar en umrædd ómetin verðbréfunarstaða:
- a) viðmiðunarstöðurnar skulu að öllu leyti vera lægra settar en ómetna verðbréfaða staðan,
  - b) binditími viðmiðunarstaðnanna skal vera jafn eða lengri en binditími umræddra staðna án lánshæfismats og
  - c) öll afleidd mót skulu stöðugt uppfærð til þess að endurspeglar allar breytingar á lánshæfismati viðmiðunarstaðnanna.

3.1.2. Innramatsaðferðin að því er varðar stöður í eignatryggðum skammtímaskuldabréfaáætlunum

43. Að eftirfarandi skilyrðum uppfylltum getur lánastofnun, með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda, úthlutað stöðu án lánshæfismats í eignatryggðri skammtímaskuldabréfaáætlun afleiddu mati eins og mælt er fyrir um í 44. lið:
- a) stöður í því viðskiptabréfi sem gefið er út samkvæmt eignatryggðu skammtímaskuldabréfaáætluninni skulu vera stöður með lánshæfismat,

- b) lánastofnun skal uppfylla kröfur lögbærra yfirvalda um að innra mat hennar á lánshæfissgæðum stöðunnar endurspegli opinberlega aðgengilega aðferðafræði einnar eða fleiri viðurkenndra utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana, vegna mats á verðbréfum sem tryggð eru með áhættuskuldbindingum eins og þeim sem eru verðbréfaðar,
- c) meðal utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana, með aðferðafræði sem er endurspegluð í samræmi við b-lið, skulu vera utanaðkomandi lánshæfismatsstofnanir sem hafa veitt utanaðkomandi mat á viðskiptabréfum útgefnum í samræmi við eignatryggðu skammtímaskuldabréfaáætlunina. Meginlegir þættir, svo sem álagsþættir, sem notaðir eru við mat á stöðu gagnvart tilteknum lánshæfissgæðum, skulu vera í það minnsta eins varfærnir og þeir sem notaðir eru í viðeigandi aðferðafræði utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar,
- d) við þá rónu aðferðafræði innra mats skal lánastofnun taka til greina viðeigandi birta aðferðafræði viðurkenndra utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana sem meta viðskiptabréf sem eru hluti eignatryggðrar skammtímaskuldabréfaáætlunar. Lánastofnunin skal skjalfesta þessi atriði og uppfæra reglulega, eins og lýst er í g-lið,
- e) aðferðafræði lánastofnunar við innra mat skal taka til matsþrepa. Það skal vera samband á milli þess háttar matsþrepa og lánshæfismata viðurkenndra utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana. Þetta samband skal vera skjalfest með skýrum hætti,
- f) nota skal aðferðafræði innramatsaðferðar við innra áhættustýringarferli lánastofnunar, þ.m.t. við ákvarðanatöku, upplýsingar fyrir stjórnendur og ráðstöfun eigin fjár,
- g) innri eða ytri endurskoðendur, utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun, eða útlánaeftirlits- eða áhættustýringarhlutverk lánastofnunar skulu reglulega endurskoða ferli innra mats og gæði innra mats á lánshæfi áhættukrafna lánastofnunar á eignatryggða skammtímaskuldabréfaáætlun. Ef innri endurskoðun lánastofnunar, útlánaeftirlit eða áhættustýring framkvæma endurskoðunina skal viðkomandi starfsemi vera óháð eignatryggðu skammtímaskuldabréfaáætluninni sem og viðskiptavinasamböndum,
- h) lánastofnun skal fylgjast með frammistöðu innra mats yfir tímabil til þess að meta frammistöðu aðferðafræði við innra mat og skal hún gera viðeigandi leiðréttingar á aðferðafræðinni ef frammistaða áhættuskuldbindinga er reglubundið frábrugðin því sem innra mat gefur til kynna,
- i) eignatryggða skammtímaskuldabréfaáætlunin skal taka til sölutryggingarstaðla í formi viðmiðunarreglna fyrir útlán og fjárfestingar. Við ákvörðun um kaup á eign skal stjórnandi eignatryggðrar skammtímaskuldabréfaáætlunar hafa í huga þá tegund eignar sem keypt er, gerð og peningalegt virði áhættuskuldbindinga sem leiða af aðgangi að lausafjárþyrirgreiðslu og bætingu lánshæfis, úthlutun taps og lagalega og fjárhagslega einangrun þeirrar eignar sem er yfirfærð frá aðilanum sem selur eignirnar. Framkvæma skal greiningu á áhættusniði seljanda eignar og skal hún fela í sér greiningu á sögulegri og væntri fjárhagslegri frammistöðu, núverandi markaðsstöðu, væntri samkeppnishæfni, skuldsetningu, sjóðstreymi, vaxtaþekju og lánshæfismati. Þessu til viðbótar skal framkvæma endurskoðun á sölutryggingarstöðlum, þjónustugetu og innheimtuferli,
- j) í sölutryggingarstöðlum eignatryggðrar skammtímaskuldabréfaáætlunar (e. ABCP) skal tilgreina lágmarkskröfur um eignir, sem sérstaklega:
- i. útiloka kaup á eignum sem eru komnar verulega fram yfir gjalddaga eða eru í vanskilum,
  - ii. takmarka of mikla samþjöppun eigna að því er varðar einstaka loforðsgjafa eða landfræðilega staðsetningu og
  - iii. takmarka binditíma eigna sem eru keyptar,
- k) eignatryggð skammtímaskuldabréfaáætlun skal hafa innheimtustefnur og ferli þar sem rekstrargeta og lánshæfissgæði þjónustuaðila eru tekin til greina. Eignatryggða skammtímaskuldabréfaáætlunin skal draga úr seljanda-/þjónustuaðilaáhættu með ýmsum aðferðum, svo sem kveikjum (e. triggers) byggðum á núverandi lánshæfi sem myndu fyrirbyggja samblöndun sjóða,

- l) heildarmat á tapi á eignasafni sem eignatryggð skammtímaskuldabréfaáætlun hefur hugsað sér að kaupa skal taka til greina alla mögulega áhættuþætti, svo sem útlána- og þynningaráhættu. Ef umfang bættingar lánshæfis af hálfu seljanda byggist aðeins á útlánatengdu tapi, þá skal koma á fót sérstökum varasjóði vegna þynningaráhættu, ef þynningaráhætta er veruleg að því er varðar tiltekið safn áhættuskuldbindinga. Við mælingu á nauðsynlegu stigi bættingar skal auk þess skoða nokkurra ára söguleg gögn, þ.m.t. tap, vanskil, þynningu, og veltuhraða viðskiptakrafna og
- m) eignatryggða skammtímaskuldabréfaáætlunin skal setja uppbyggingarþætti— til dæmis kveikju að innlausn — inn í kaup á áhættuskuldbindingum, til þess að milda hugsanlega rýrnun lánshæfis undirliggjandi verðbréfasafns.

Lögbær yfirvöld geta fallið frá kröfum varðandi opinbert aðgengi að aðferðafræði við mat utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar ef þau hafa fullvissað sig um að vegna tiltekinna þátta verðbréfunarinnar — t.d. einstakrar uppbyggingar hennar — sé enn ekki opinbert aðgengi að neinni aðferðafræði utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar við mat.

44. Lánastofnun skal setja stöður án lánshæfismats í eitt af matsþrepunum sem lýst er í 43. lið. Staðan fær afleitt mat, sem samsvarar lánshæfismati í samræmi við það matsþrep, eins og mælt er fyrir um í 43. lið. Sé afleidda matið í fjárfestingarflokki eða herra, við upphaf verðbréfunar, skal það teljast það sama og viðurkennt lánshæfismat viðurkenndrar utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar að því er varðar útreikning fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga.

3.2. Hámarksfjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga

45. Að því er varðar útgáfulánastofnun, umsýslulánastofnun, eða aðra lánastofnun sem geta reiknað KIRB, geta fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga, sem reiknaðar eru að því er varðar stöður stofnunar í verðbréfun, takmarkast við það sem myndi leiða af sér eiginfjárkröfu samkvæmt a-lið 75. gr. sem samsvarar samtölu 8% af fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga sem hefðu orðið til ef verðbréfuðu eignirnar hefðu ekki verið verðbréfaðar og væru á efnahagsreikningi lánastofnunar auk fjárhæða vænts taps af þeim áhættuskuldbindingum.

3.3. Matsaðferðin

46. Samkvæmt matsaðferðinni skal reikna fjárhæð áhættueginnar áhættuskuldbindingar metinnar verðbréfaðrar stöðu með því að beita, á virði áhættuskuldbindingarinnar, þeirri áhættuvog sem lögbær yfirvöld hafa ákvarðað að lánshæfismatið tengist í samræmi við 98. gr., eins og sett er fram í töflu 4 og 5, margfaldað með 1,06.

Tafla 4

Stöður, aðrar en þær sem hafa skammtímalánshæfismat

Lánshæfisþrep (e. CQS)	Áhættuvog		
	A	B	C
CQS 1	7%	12%	20%
CQS 2	8%	15%	25%
CQS 3	10%	18%	35%
CQS 4	12%	20%	35%
CQS 5	20%	35%	35%
CQS 6	35%	50%	50%
CQS 7	60%	75%	75%
CQS 8	100%	100%	100%

Lánshæfisþrep (e. CQS)	Áhættuvog		
	A	B	C
CQS 9	250%	250%	250%
CQS 10	425%	425%	425%
CQS 11	650%	650%	650%
Undir CQS 11	1250%	1250%	1250%

Tafla 5

Stöður sem hafa skammtímalánshæfismat

Lánshæfisþrep (e. CQS)	Áhættuvog		
	A	B	C
CQS 1	7%	12%	20%
CQS 2	12%	20%	35%
CQS 3	60%	75%	75%
Öll önnur lánshæfismöt	1250%	1250%	1250%

47. Með fyrirvara um 48. og 49. lið skal beita áhættuvog í A-dálki hverrar töflu þegar stöður eru í efsta lagi verðbréfunar. Við ákvörðun þess hvort lag sé efsta lag er þess ekki krafist að gjaldfallnar fjárhæðir vegna vaxta- eða gjaldmiðlaafleiða, gjaldfallinna þóknana, eða annarra álíka greiðslna, séu teknar til greina.
48. Heimilt er að nota áhættuvog 6% á stöðu í efsta lagi verðbréfunar ef það lag er að öllu leyti ofar sett öðru lagi verðbréfaðra staðna sem fengi áhættuvog 7% skv. 46. lið, að því gefnu að:
- lögðar yfirvöld séu þess fullviss að þetta sé réttlætlanlegt vegna getu neðri laga verðbréfunar til að taka við tapi í verðbréfuninni og
  - staðan hafi annaðhvort utanaðkomandi lánshæfismat, sem ákveðið er að tengist lánshæfisþrepi 1 í töflu 4 eða 5 eða, hafi hún ekki lánshæfismat, kröfur a- til c-liðar 42. liðar eru uppfylltar þar sem „viðmiðunarstöður“ merkir stöður í lægra settu lagi sem myndu fá áhættuvog 7% skv. 46. lið.
49. Nota ber áhættuvogir í C-dálki hverrar töflu ef staða er í verðbréfun þar sem virkur fjöldi áhættuskuldbindinga, sem verðbréfaðar eru, er undir sex. Við útreikning á virkum fjölda áhættuskuldbindinga sem verðbréfaðar eru skulu margar áhættukröfur á einn loforðsgjafa teljast sem ein áhættukrafa. Virkur fjöldi áhættuskuldbindinga er reiknaður út sem hér segir:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

þar sem EAD_i táknar summu virðis áhættuskuldbindingar allra áhættukrafna á i-ta loforðsgjafa. Ef um er að ræða endurverðbréfun (verðbréfun verðbréfaðrar stöðu) verður lánastofnun að líta á fjölda verðbréfaðra áhættuskuldbindinga í safninu en ekki fjölda undirliggjandi áhættuskuldbindinga í upphaflegu söfnunum sem undirliggjandi verðbréfaðar áhættuskuldbindingar koma úr. Ef sá hluti safns sem tengist stærstu áhættuskuldbindingunni, C₁, er tiltækur, getur lánastofnun reiknað N sem 1/C₁.

50. Nota ber áhættuvogir í B-dálki að því er varðar allar aðrar stöður.

51. Færa má mildun útlánaáhattu vegna verðbréfaðra staðna í samræmi við 60.–62. lið.

3.4. Eftirlitsformúluaðferðin

52. Með fyrirvara um 58. og 59. lið skal áhættuvog verðbréfaðrar stöðu samkvæmt eftirlitsformúluaðferð vera 7% eða sú áhættuvog sem notuð er skv. 53. lið, eftir því hvort er hærra.

53. Með fyrirvara um 58. og 59. lið skal fjárhæð áhættuskuldbindingarinnar fá áhættuvogina:

$$12,5 \times (S[L+T] - S[L])/T$$

þar sem:

$$S[x] = \begin{cases} x & \text{when } x \leq Kirbr \\ Kirbr + K[x] - K[Kirbr] + (d \cdot Kirbr/\omega)(1 - e^{\alpha(Kirbr - x)/Kirbr}) & \text{when } Kirbr < x \end{cases}$$

þar sem:

$$v = \frac{(ELGD - Kirbr)Kirbr + 0,25(1 - ELGD)Kirbr}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + Kirbr^2}{1 - h} - c^2 \right) + \frac{(1 - Kirbr)Kirbr - v}{(1 - h)\tau}$$

$$g = \frac{(1 - c)c}{f} - 1$$

$$a = g^c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - \text{Beta}[Kirbr; a, b])$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot \left((1 - \text{Beta}[x; a, b])x + \text{Beta}[x; a + 1, b]c \right)$$

$$\tau = 1\,000, \text{ and}$$

$$\omega = 20.$$

Í þessum formúlum vísar Beta [x; a, b] til uppsafnaðar betadreifingar þar sem færibreyturnar a og b eru metnar við x.

T (þykkt þess lags þar sem staðan er) er mælt sem hlutfall a) nafnfjárhæðar lagsins á móti b) summu virðis áhættuskuldbindinga sem hafa verið verðbréfaðar. Að því er varðar útreikning á T skal áhættuvirði afleiðugernings, sem talinn er upp í IV. viðauka þar sem núverandi endurnýjunarkostnaður er ekki jákvætt gildi, vera hugsanleg útlánaáhatta í framtíðinni reiknuð í samræmi við III. viðauka.

Kirbr er hlutfall a) Kirb á móti b) summu virðis áhættuskuldbindinga þeirra áhættuskuldbindinga sem hafa verið verðbréfaðar. Kirbr er sett fram sem tugabrot (þ.e. Kirb sem er 15% af safni væri sett fram sem Kirbr 0,15).

L (bætingarstig lánsþæfis) er mælt sem hlutfall nafnfjárhæðar allra laga, sem eru lægri en það lag sem staðan er í, á móti samtölu virðis áhættuskuldbindinga þeirra áhættuskuldbindinga sem hafa verið verðbréfaðar. Eignfærðar framtíðartekjur skulu ekki taldar með við mælingu á L. Heimilt er að meta gjaldfallnar fjárhæðir mótaðila í afleiðugerningum, sem taldir eru upp í IV. viðauka, sem mynda lægra sett lög en umrætt lag, á núverandi endurnýjunarvirði (án hugsanlegra framtíðaráhættukrafna) við útreikning á stigi bætingar.

N er virkur fjöldi áhættuskuldbindinga, reiknaður í samræmi við 49. lið.

ELGD, áhættuvegið meðaltap að gefnum vanefndum, er reiknað sem hér segir:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

þar sem LGDi táknar meðaltap að gefnum vanefndum vegna allra áhættukrafna á i-ta loforðsgjafa, þar sem tap að gefnum vanefndum er í samræmi við 84.–89. gr. Í tilviki endurverðbréfunar skal beita 100% tapi að gefnum vanefndum á verðbréfuðu stöðuna. Þegar vanskila- og þynningaráhætta vegna keyptra viðskiptakrafna eru meðhöndlaðar saman innan verðbréfunar (þ.e. einn varasjóður eða ein yfirtrygging er tiltæk til að mæta tapi vegna beggja) skal ílag LGDi vera vegið meðaltal taps að gefnum vanefndum að því er varðar útlánaáhættu og 75% tap að gefnum vanefndum vegna þynningaráhættu. Vægið skal vera sjálfstæðar eiginfjárkröfur vegna útlánaáhættu og þynningaráhættu.

Einfaldað flag

Ef virði áhættu stærstu verðbréfuðu áhættuskuldbindingarinnar, C1, er ekki meira en 3% af samtölu virðis áhættuskuldbindingar verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna þá skal lánastofnun, í samræmi við eftirlitsformúluáðferðina, setja tap að gefnum vanefndum sem 50% og N sama sem annaðhvort:

$$N = \left(C_1 C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \max\{1 - mC_1, 0\} \right)^{-1}$$

eða

$$N = 1/C_1.$$

C_m er hlutfall samtölu virða áhættuskuldbindinga stærstu „m“ áhættuskuldbindinganna á móti samtölu virða áhættuskuldbindinga þeirra skuldbindinga sem eru verðbréfaðar. Lánastofnun getur ákvarðað stig „m“.

Að því er varðar verðbréfanir sem fela í sér smásöluáhættuskuldbindingar geta lögbær yfirvöld heimilað notkun eftirlitsformúluáðferðar með einföldunum: $h = 0$ og $v = 0$.

54. Mildun útlánaáhættu vegna verðbréfaðra staðna má færa í samræmi við 60.–61. lið og 63.–67. lið.

3.5. Lausafjárfyrirgreiðsla

55. Ákvæðin í 56.–59. lið gilda að því er varðar útreikning á virði áhættuskuldbindingar ómetinnar verðbréfaðrar stöðu í formi tiltekinna tegunda lausafjárfyrirgreiðslu.

3.5.1. Lausafjárfyrirgreiðsla sem aðeins er aðgengileg ef meiriháttar markaðsröskun á sér stað

56. Nota má breytistuðul 20% á nafnfjárhæð lausafjárfyrirgreiðslu sem aðeins má nota ef meiriháttar markaðsröskun á sér stað og uppfyllir skilyrði um að vera „hæf lausafjárfyrirgreiðsla“ eins og sett er fram í 13. lið.

3.5.2. Heimildir til fyrirframgreiðslu

57. Nota má breytistuðulinn 0% á nafnfjárhæð lausafjárfyrirgreiðslu sem uppfyllir skilyrðin sem sett eru fram í 15. lið.

- 3.5.3. Sérstök meðferð þegar ekki er mögulegt að reikna K_{irb} .
58. Þegar ekki er hagkvæmt fyrir lánastofnun að reikna fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga, að því er varðar verðbréfaðar áhættuskuldbindingar, eins og þær hefðu ekki verið verðbréfaðar, er heimilt að leyfa lánastofnun, í undantekningartilvikum og að gefnu samþykki lögbærra yfirvalda, að beita tímabundið þeirri aðferð sem sett er fram í 59. lið við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga vegna ómetinnar verðbréfaðrar stöðu í formi lausafjárþyrirgreiðslu, sem uppfyllir skilyrði þess að vera „hálf lausafjárþyrirgreiðsla“ eins og sett er fram í 13. lið eða sem fellur innan skilmála 56. liðar.
59. Heimilt er að nota hæstu áhættuvog sem verðbréfaðar áhættuskuldbindingar fengju skv. 78.–83. gr., hefðu þær ekki verið verðbréfaðar, vegna verðbréfaðrar stöðu sem lausafjárþyrirgreiðslan stendur fyrir. Við ákvörðun á virði áhættuskuldbindingar stöðunnar má nota breytistuðul 50% á nafnfjárhæð lausafjárþyrirgreiðslu ef upphaflegur binditími hennar er eitt ár eða styttri. Ef lausafjárþyrirgreiðslan uppfyllir skilyrðin sem sett eru fram í 56. lið má nota breytistuðul 20%. Í öðrum tilvikum skal nota breytistuðul 100%.

3.6. Viðurkenning á aðferðum til að milda útlánaáhættu með tilliti til verðbréfaðra staðna

3.6.1. Fjármögnuð útlánavörn

60. Hálf fjármögnuð útlánavörn takmarkast við það sem er hæft að því er varðar útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 78.–83. gr. eins og sett er fram í 90.–93. gr. og viðurkenning er háð uppfyllingu viðeigandi lágmarkskrafna eins og þær eru settar fram í þessum greinum.

3.6.2. Ófjármögnuð útlánavörn

61. Hálf ófjármögnuð útlánavörn og veitendur ófjármagnaðrar útlánavarnar takmarkast við þá sem eru hæfir skv. 90.–93. gr. og viðurkenning er háð uppfyllingu viðeigandi lágmarkskrafna sem settar eru fram í þeim greinum.

3.6.3. Útreikningur á eiginfjárkröfum vegna verðbréfaðra staðna með áhættumildun

Matsaðferðin

62. Þegar fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga eru reiknaðar með matsaðferð, er heimilt að breyta virði áhættuskuldbindingar og/eða fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar verðbréfaðrar stöðu, sem útlánavörn hefur verið fengin fyrir, í samræmi við ákvæði VIII. viðauka eins og þau eiga við um útreikninga á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 78.–83. gr.

Eftirlitsformúluaðferð — full útlánavörn

63. Þegar fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga eru reiknaðar með notkun eftirlitsformúluaðferðar skal lánastofnun ákvarða „virka áhættuvog“ stöðu. Það skal gert með því að deila í fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar stöðunnar með virði áhættuskuldbindingar hennar og margfalda útkomuna með 100.
64. Þegar um fjármagnaða útlánavörn er að ræða, skal reikna fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar verðbréfaðrar stöðu með því að margfalda fjárhæð áhættuskuldbindingar í stöðu, leiðréttri vegna varnar, (E^* eins og það er reiknað skv. 90.–93. gr. að því er varðar útreikning fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga skv. 78.–83. gr. þar sem fjárhæð verðbréfaðrar stöðu telst vera E) með virkri áhættuvog.

65. Þegar um ófjármagnaða útlánavörn er að ræða skal reikna fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar verðbréfaðrar stöðu með því að margfalda GA (fjárhæð varnar, leiðréttri vegna hvers konar gjaldeyris- og binditímamissvægis í samræmi við ákvæði VIII. viðauka) með áhættuvog veitanda varnarinnar og bæta síðan þessu við fjárhæðina sem fæst með því að margfalda fjárhæð verðbréfuðu stöðunnar, að frádregnu GA, með virkri áhættuvog.

Eftirlitsformúluaðferðin — vörn að hluta

66. Ef mildun útlánaáhættu mætir „fyrsta tapi“ eða hlutfallslegu tapi á verðbréfaðri stöðu er lánastofnun heimilt að beita 63.–65. lið.

67. Í öðrum tilvikum skal lánastofnun fara með verðbréfaða stöðu sem tvær eða fleiri stöður þar sem sá hluti sem hefur minni lánshæfsgæði telst vera óvarði hlutinn. Við útreikning á fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar vegna þessarar stöðu, skulu ákvæði 52.–54. liðar gilda með fyrirvara um þá breytingu að „T“ sé leiðrétt fyrir e* að því er varðar fjármagnaða útlánavörn og fyrir T-g að því er varðar ófjármagnaða útlánavörn, þar sem e* merkir hlutfall E* af summu grundvallarfjárhæðar undirliggjandi safns, þar sem E* er leiðrétt fjárhæð áhættuskuldbindingar verðbréfaðrar stöðu, reiknuð út í samræmi við ákvæði VII. viðauka eins og þau eiga við um útreikning fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga samkvæmt 78.–83. gr. að því gefnu að fjárhæð verðbréfaðrar stöðu sé E, og g er hlutfall nafnfjárhæðar útlánavarnar (leiðrétt fyrir gjaldmiðla- og binditímamismisræmi í samræmi við ákvæði VIII. viðauka) af summu fjárhæða áhættuskuldbindinga verðbréfuðu staðnanna. Í tilviki ófjármagnaðrar útlánavarnar skal beita áhættuvog veitanda varnarinnar á þann hluta stöðunnar sem ekki fellur innan hins leiðrétt virðis „T“.

3.7. Viðbótareiginfjákröfur vegna verðbréfunar hlaupandi áhættuskuldbindinga með ákvæðum um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga

68. Til viðbótar við fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga sem reiknaðar eru út að því er varðar verðbréfaðar stöður, skal útgáfulánastofnun reikna fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar samkvæmt þeirri aðferðafræði sem lýst er í 16.–33. lið þegar stofnunin selur hlaupandi áhættuskuldbindingar inn í verðbréfun sem felur í sér ákvæði um greiðslu afborgana fyrir gjalddaga.

69. Með tilliti til 68. liðar skulu 70. og 71. liður koma í stað 19. og 20. liðar.

70. Að því er varðar þessi ákvæði skal „hlutdeild útgáfulánastofnunar“ vera samtala:

- a) virðis áhættuskuldbindingar þess grundvallarhluta safns ádreginna fjárhæða sem seldar eru inn í verðbréfun, þar sem hlutfallið milli hans og fjárhæðar alls þess safns sem selt var inn í gerninginn ákvarðar það hlutfall sjóðstreymis frá innheimtum höfuðstól og vöxtum og öðrum tengdum fjárhæðum, sem ekki er tiltækt í útgreiðslur til þeirra sem eiga verðbréfaðar stöður í verðbréfuninni, og
- b) virðis áhættuskuldbindingar þess hluta safns óádreginna fjárhæða lánalína, þar sem ádregnar fjárhæðir hafa verið seldar inn í verðbréfunina, þar sem hlutfall hans af heildarfjárhæð þess háttar óádreginna fjárhæða er það sama og hlutfall virðis áhættuskuldbindinga sem lýst er í a-lið af virði áhættuskuldbindinga safns ádreginna fjárhæða sem seldar eru inn í verðbréfun.

Til að hlutdeild útgefanda teljist viðurkennd má hún ekki vera víkjandi fyrir hlutdeild fjárfesta.

„Hlutdeild fjárfesta“ merkir virði áhættuskuldbindingar grundvallarhluta safns ádreginna fjárhæða sem ekki falla undir a-lið auk virðis áhættuskuldbindingar þess hluta safns óádreginna fjárhæða lánalína, þar sem ádregnar fjárhæðir hafa verið seldar inn í verðbréfun, sem falla ekki undir b-lið.

71. Áhættukrafa útgáfulánastofnunar í tengslum við réttindi hennar að því er varðar þann hluta hlutdeildar útgefanda sem lýst er í a-lið 70. liðar skal ekki teljast verðbréfuð staða heldur hlutfallsleg áhættukrafa á verðbréfaðar ádregnar fjárhæðir áhættuskuldbindinga eins og þær hefðu ekki verið verðbréfaðar, að fjárhæð sem jafngildir þeirri sem lýst er í a-lið 70. liðar. Útgáfulánastofnun skal einnig teljast hafa hlutfallslega áhættukröfu á óádregnar fjárhæðir þeirra lánalína þar sem ádregnar fjárhæðir þeirra hafa verið seldar inn í verðbréfun, að fjárhæð sem jafngildir þeirri sem lýst er í b-lið 70. liðar.

3.8. Lækun fjárhæða áhættuveginna áhættuskuldbindinga

72. Heimilt er að lækka fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar verðbréfaðrar stöðu, sem hefur fengið 125% áhættuvog, um 12,5 sinnum fjárhæð allra virðisbreytinga sem lánastofnun gerir að því er varðar verðbréfuðu stöðurnar. Að því marki sem virðisbreytingar eru teknar til greina í þessum tilgangi skal ekki taka þær til greina að því er varðar útreikningana sem nefndir eru í 36. lið, 1. hluta, VII. viðauka.

73. Heimilt er að lækka fjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar verðbréfaðrar stöðu um 12,5 sinnum fjárhæð allra virðisbreytinga sem lánastofnun gerir að því er varðar stöðuna.

74. Eins og kveðið er á um í 2. mgr. 66. gr. að því er varðar verðbréfaða stöðu sem hefur 1250% áhættuvog, geta lánastofnanir valið, frekar en að telja stöðuna með við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga, að draga virði áhættuskuldbindingar stöðunnar frá eigin fé.
75. Að því er varðar 74. lið:
- a) má finna virði áhættuskuldbindingar stöðu út frá fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga að teknu tilliti til allra lækkana sem gerðar eru í samræmi við 72. og 73. lið,
  - b) má útreikningur á virði áhættuskuldbindingar endurspeglar hæfa fjármagnaða útlánavörn á þann hátt sem er í samræmi við þá aðferðafræði sem lýst er í 60.–67. lið og
  - c) er heimilt að fara með stöðurnar eins og tvær stöður með L jafnt og K_{IRBR} að því er varðar þá stöðu sem er hærra sett, sé eftirlitsformúluaðferðin notuð til að reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga og $L \leq K_{IRBR}$ og $[L+T] > K_{IRBR}$.
76. Þegar lánastofnun nýtir valmöguleikann sem nefndur er í 74. lið, skal 12,5 föld fjárhæðin sem dregin er frá í samræmi við þann lið, til að uppfylla 45. lið, dregin frá þeirri fjárhæð sem tilgreind er í 45. lið sem hámarksfjárhæð áhættuveginna áhættuskuldbindingar sem þær lánastofnanir sem þar eru nefndar skulu reikna út.
-

X. VIÐAUKI

REKSTRARÁHETTA

1. HLUTI

Grundvallaraðferð

1. EIGINFJÁRRÖFUR

1. Samkvæmt grundvallaraðferðinni jafngildir eiginfjárfkrafa vegna rekstraráhattu 15% af viðeigandi mælikvarða sem skilgreindur er í 2.–9. lið.

2. VIÐEIGANDI MÆLIKVARÐI

2. Viðeigandi mælikvarði er þriggja ára meðaltal summu hreinna vaxtatekna og hreinna tekna sem ekki stafa af vöxtum.
3. Meðaltal þriggja ára er reiknað út á grundvelli síðustu þriggja 12 mánaða mælinga við lok fjárhagsársins. Ef endurskoðaðar tölur liggja ekki fyrir má nota mat fyrirtækisins.
4. Ef summa hreinna vaxtatekna og hreinna tekna sem ekki stafa af vöxtum er neikvæð eða jafnt og núll, skal talan ekki tekin til greina við útreikning á þriggja ára meðaltali. Viðeigandi mælikvarði skal reiknaður út sem summa jákvæðra talna, deilt með fjölda jákvæðra talna.

2.1. Lánastofnanir sem falla undir tilskipun 86/635/EBE

5. Á grundvelli reikningsskilaflokka vegna rekstrarreiknings lánastofnunar skv. 27. gr. tilskipunar 86/635/EBE, skal viðeigandi mælikvarði tilgreindur sem samtala þáttanna sem taldir eru upp í töflu 1. Hver þáttur skal talinn með í samtölunni með jákvæðu og neikvæðu formerki sínu.
6. Þess gæti gerst þörf að aðlaga þessa þætti til að uppfylla skilyrðin í 7. og 8. lið.

Tafla 1

1	Vaxtatekjur og hliðstæðar tekjur
2	Vaxtagjöld og hliðstæð gjöld
3	Tekjur af hlutabréfum og öðrum verðbréfum með breytilegum/föstum vöxtum
4	Þjónustutekjur
5	Þjónustugjöld
6	Hreinn hagnaður eða tap af fjármálastarfsemi
7	Aðrar rekstrartekjur

2.1.1. Nauðsynleg skilyrði

7. Mælikvarðinn skal reiknaður út áður en hugsanlegar varúðarniðurfærslur og rekstrarkostnaður er dreginn frá. Rekstrarkostnaður skal fela í sér þóknunir sem greiddar eru fyrir útvistunarþjónustu veitta af þriðja aðila sem er ekki móður- eða dótturfyrirtæki lánastofnunarinnar eða dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis sem einnig er móðurfyrirtæki lánastofnunarinnar. Kostnaður vegna útvistunar á þjónustu veittri af þriðja aðila getur lækkað viðeigandi mælikvarða ef fyrirtæki, sem er háð eftirliti samkvæmt, eða jafngildu, þessari tilskipun, innheimtir kostnaðinn.

8. Ekki skal nota eftirfarandi þætti við útreikning á viðeigandi mælikvarða:

- a) innleystan hagnað/tap vegna sölu á liðum utan veltubókar,
- b) tekjur af óvenjulegum eða óreglulegum liðum,
- c) tekjur af tryggingum.

Þegar endurmat á viðskiptaliðum er hluti af rekstrarreikningnum, má telja endurmatið með. Þegar 2. mgr. 36. gr. tilskipunar 86/635/EBE er beitt, skal endurmat sem bókað er í rekstrarreikning talið með.

2.2. Lánastofnanir sem heyra undir annan reikningsskilaramma

9. Þegar lánastofnanir heyra undir reikningsskilaramma sem er annar er sá sem komið var á með tilskipun 86/635/EBE skulu þær reikna viðeigandi mælikvarða út á grundvelli gagna sem best lýsa þeirri skilgreiningu sem lögð er fram í 2.–8. lið.

2. HLUTI

Staðalaðferð

1. EIGINFJÁRKRAFA

1. Samkvæmt staðalaðferð er eiginfjárfkrafa vegna rekstraráhættu þriggja ára meðaltal áhættuveginna viðeigandi mælikvarða, reiknað út á hverju ári fyrir viðskiptasviðin sem vísað er til í töflu 2. Á hverju ári er heimilt að reikna neikvæða eiginfjárfkröfu á einu viðskiptasviði, sem verður til vegna neikvæðs viðeigandi mælikvarða, með í heildina. Sé samantöld eiginfjárfkrafa yfir öll viðskiptasvið innan ákveðins árs hins vegar neikvæð skal ílagið fyrir meðaltal þess árs vera núll.
2. Meðaltal þriggja ára er reiknað út á grundvelli síðustu þriggja 12 mánaða mælinga við lok fjárhagsársins. Ef endurskodaðar tölur liggja ekki fyrir má nota mat fyrirtækisins.

Tafla 2

Viðskiptasvið	Skrá yfir starfsemi	Hlutfall
Fjármál fyrirtækja	Sölutrygging fjármálagerninga og/eða markaðssetning fjármálagerninga á skuldbindandi grundvelli Þjónusta tengd sölutryggingu Fjárfestingarráðgjöf Ráðgjöf til fyrirtækja um samsetningu höfuðstóls, áætlanagerð og skyld mál og ráðgjöf og þjónusta varðandi samruna fyrirtækja og kaup á þeim Fjárfestingarrannsóknir og fjárhagsgreining og önnur form almennra ráðlegginga sem tengjast viðskiptum með fjármálagerninga	18%
Markaðsviðskipti	Viðskipti fyrir eigin reikning Peningamiðlun Móttaka og miðlun fyrir mæla varðandi einn eða fleiri fjármálagerninga Framkvæmd fyrir mæla fyrir hönd viðskiptavina Markaðssetning fjármálagerninga sem er ekki á skuldbindandi grundvelli Starfræksla markaðstorga fjármálagerninga	18%

Viðskiptasvið	Skrá yfir starfsemi	Hlutfall
Smásölumiðlun (Viðskipti við staka einstaklinga eða lítil og meðalstór fyrirtæki sem uppfylla viðmiðanirnar sem settar eru fram í 79. gr. fyrir flokk smásöluáhættuskuldbindinga)	Móttaka og miðlun fyrir mæla varðandi einn eða fleiri fjármálagerninga Framkvæmd fyrir mæla fyrir hönd viðskiptavina Markaðssetning fjármálagerninga sem er ekki á skuldbindandi grundvelli	12%
Viðskiptabankastarfsemi (heildsala)	Móttaka innlána og annars fjár til endurgreiðslu Útlánastarfsemi Fjármögnunarleiga Ábyrgðir og skuldbindingar	15%
Viðskiptabankastarfsemi (smásala) (Viðskipti við einstaklinga eða lítil og meðalstór fyrirtæki sem uppfylla viðmiðanirnar sem settar eru fram í 79. gr. fyrir flokk smásöluáhættuskuldbindinga)	Móttaka innlána og annars fjár til endurgreiðslu Útlánastarfsemi Fjármögnunarleiga Ábyrgðir og skuldbindingar	12%
Greiðslu- og uppgjörsþjónusta	Þjónusta við millifærslu peninga, Útgáfa og umsýsla greiðslumiðla	18%
Umboðsþjónusta	Varsla og umsýsla fjármálagerninga fyrir reikning viðskiptavina, þ.m.t. varsla og tengd þjónusta, s.s. stýring reiðufjár/trygginga	15%
Eignastýring	Stýring verðbréfasafna Stýring verðbréfasjóða Aðrar tegundir eignastýringar	12%

3. Lögbær yfirvöld geta heimilað lánastofnun að reikna út eiginfjárkröfur sínar vegna rekstraráhættu með annari staðlaðri aðferð, eins og sett er fram í 5. til 11. lið.

2. MEGINREGLUR KORTLAGNINGAR VIÐSKIPTASVIÐA

4. Lánastofnanir verða að þróa og skjalfesta tilteknar stefnur og viðmiðanir við kortlagningu viðeigandi mælikvarða fyrir núverandi viðskiptasvið og viðskipti innan ramma staðalaðferðarinnar. Viðmiðanirnar þarf að endurskoða og aðlaga eins og við á fyrir breytta eða nýja starfsemi og áhættur. Meginreglur fyrir kortlagningu viðskiptasviða eru:

- kortleggja þarf alla starfsemi ítarlega undir viðskiptasvið og án þess að þau skarist,
- öll starfsemi sem ekki er hægt að fella undir viðskiptasviðarammann, en sem telst stoðþáttur við starfsemi sem fellur undir rammann, skal falla undir það viðskiptasvið sem hún styður. Ef stoðþáttur styður við fleiri en eitt viðskiptasvið ber að nota hlutlæga viðmiðun við kortlagningu;

- c) ef ekki er hægt að kortleggja starfsemi innan ákveðins viðskiptasviðs ber að nota það viðskiptasvið sem hefur hæsta hundraðshlutann. Sama viðskiptasvið gildir jafnframt um alla tengda stoðstarfsemi,
- d) lánastofnunum er heimilt að nota innri verðlagningaraðferðir til að úthluta viðeigandi mælikvörðum á viðskiptasvið. Kostnaði sem myndast á einu viðskiptasviði, en heimilt er að færa undir annað viðskiptasvið, má endurúthluta til þess viðskiptasviðs sem hann tilheyrir, t.d. með notkun meðferðar sem byggir á innri yfirfærslukostnaði á milli viðskiptasviðanna tveggja,
- e) kortlagning viðskipta á viðskiptasvið vegna eigin fjár fyrir rekstraráhættu verður að vera í samræmi við flokkana sem notaðir eru vegna útlána- og markaðsáhættu,
- f) yfirstjórn er ábyrg fyrir kortlagningarstefnunni undir eftirliti stjórnarteyma lánastofnunarinnar, og
- g) ferli kortlagningar á viðskiptasvið skal sæta óháðri endurskoðun.

3. AÐRIR MÆLIKVARÐAR FYRIR ÁKVEÐIN VIÐSKIPTASVIÐ

3.1. Tilhögun

- 5. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að heimila lánastofnuninni að nota aðra viðeigandi mælikvarða vegna viðskiptasviðanna: viðskiptabankastarfsemi smásölu og viðskiptabankastarfsemi heildsölu.
- 6. Að því er varðar þessi viðskiptasvið skal viðeigandi mælikvarði vera staðlaður tekjumælikvarði sem jafngildir þriggja ára meðaltali heildarnafnvirðis lána og fyrirframgreiðslna, margfölduðu með 0,035.
- 7. Að því er varðar viðskiptasvið viðskiptabankastarfsemi smásölu og/eða heildsölu skulu lán og fyrirframgreiðslur samanstanda af heildarfjárhæð notaðra fjárhæða í samsvarandi lánasöfnum. Að því er varðar viðskiptabankastarfsemi heildsölu skulu verðbréf utan veltubókar einnig talin með.

3.2. Skilyrði

- 8. Heimildin til að nota aðra viðeigandi mælikvarða skal vera með fyrirvara um skilyrðin í 9.–11. lið.

3.2.1. Almenn skilyrði

- 9. Lánastofnunin uppfyllir skilyrðin sem sett eru fram í 12. lið.

3.2.2. Sérstök skilyrði varðandi viðskiptabankastarfsemi smásölu og heildsölu

- 10. Lánastofnunin fæst aðallega við viðskiptabankabankastarfsemi smásölu og/eða heildsölu, sem skapar a.m.k. 90% af tekjum hennar.
- 11. Lánastofnunin getur sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að verulegur hluti viðskiptabankastarfsemi hennar í smásölu og/eða heildsölu taki til lána er tengjast miklum líkum á vanefndum og að önnur staðalaðferð veiti betri grundvöll fyrir mat á rekstraráhættu.

4. SKILYRÐI

12. Lánastofnanir verða að uppfylla skilyrðin sem eru skráð hér á eftir, til viðbótar við almenna staðla áhættustýringar sem settir eru fram í 22. gr. og V. viðauka. Ákvörðunin um hvort þessi skilyrði hafi verið uppfyllt skal tekin með tilliti til stærðar og umfangs viðskipta lánastofnunarinnar og meðalhófsreglunnar.
- a) Lánastofnanir skulu hafa vandlega skráð kerfi vegna mats og stjórnunar rekstraráhættu og skulu skyldur kerfisins vera skýrar. Þær skulu tilgreina stöður sínar gagnvart rekstraráhættu og fylgjast með viðeigandi gögnum um rekstraráhættu, þ.m.t. gögn um verulegt tap. Þetta kerfi skal sæta reglulegri og óháðri endurskoðun.
  - b) Matskerfið fyrir rekstraráhættu verður að vera kyrfilega samþætt áhættustýringarferli lánastofnunarinnar. Niðurstaða þess verður að vera óaðskiljanlegur hluti eftirlits- og stjórnunarferlis vegna rekstraráhættusniðs lánastofnunarinnar.
  - c) Lánastofnanir skulu sjá um framkvæmd stjórnunarskýrslugjafar sem skilar skýrslum um rekstraráhættu til viðkomandi starfssviða lánastofnunarinnar. Lánastofnanir skulu hafa verklagsreglur til að grípa til viðeigandi aðgerða samkvæmt upplýsingum í stjórnunarskýrslum.

3. HLUTI

Sérhannaðar matsaðferðir

1. SKILYRÐI

1. Til þess að teljast hæfar til að nota sérhannaða matsaðferð verða lánastofnanir að sýna lögbærum yfirvöldum fram á að þau uppfylli skilyrðin hér á eftir, til viðbótar við almennu áhættustýringarstaðlana í 22. gr. og V. viðauka.

1.1. **Gæðakröfur**

- 2. Innramatskerfi lánastofnunar fyrir rekstraráhættu skal vera kyrfilega samþætt daglegu áhættustýringarferli hennar.
- 3. Lánastofnunin verður að hafa sjálfstæða áhættustýringardeild vegna rekstraráhættu.
- 4. Krafist er reglulegrar skýrslugjafar um reynslu af rekstraráhættu og tapi. Lánastofnunin skal hafa verklagsreglur til að gera viðeigandi ráðstafanir þessu til leiðréttingar.
- 5. Áhættustýringarkerfi lánastofnunarinnar verður að vera vandlega skráð. Lánastofnunin skal búa yfir starfsvendum til að tryggja reglufylgni og stefnur um hvernig skuli tekið á því þegar reglum er ekki fylgt.
- 6. Stjórnunarferli rekstraráhættu og matskerfi skulu vera háð reglulegri endurskoðun sem framkvæmd er af innri- og/eða utanaðkomandi endurskoðendum.
- 7. Fullgilding matskerfis rekstraráhættu af hálfu lögbærra yfirvalda skal fela í sér eftirfarandi þætti:
  - a) að gengið sé úr skugga um að innra fullgildingarferlið sé starfrækt á fullnægjandi máta,
  - b) að gengið sé úr skugga um að gagnafleði og ferli sem tengjast áhættumatskerfum séu gagnsæ og aðgengileg.

1.2. Meginlegar kröfur

1.2.1. Vinnsluferli

8. Lánastofnanir skulu reikna eiginfjárkröfu sína út eins og hún samanstandi bæði af væntu tapi og óvæntu tapi, nema þær geti sýnt fram á að væntu tapi sé mætt á viðeigandi hátt í innri viðskiptaháttum þeirra. Mæling á rekstraráhættu verður að greina mögulegar alvarlegar afleiðingar og ná þannig styrkleikastaðli sem er sambærilegur við 99,9% öryggisbil á eins árs tímabili.
9. Matskerfi lánastofnunar fyrir rekstraráhættu skal innihalda ákveðna lykilþætti til að uppfylla styrkleikastaðalinn sem er settur fram í 8. lið. Þessir þættir verða að ná til notkunar innri gagna, ytri gagna, sviðsmyndagreiningar og þátta sem endurspeglar viðskiptaumhverfið og innri eftirlitskerfi eins og þau eru sett fram í 13.–24. lið. Lánastofnun verður að hafa vel skráða aðferð við að vega notkun þessara fjögurra þátta í heildarmatskerfi sínu fyrir rekstraráhættu.
10. Áhættumatskerfið skal ná til meginhvata þeirrar áhættu sem hafa áhrif á lögun dreifingar áætlaðs taps.
11. Fylgni í tapi vegna rekstraráhættu milli einstakra mata á rekstraráhættu má einungis viðurkenna ef lánastofnanir geta sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að kerfi þeirra til að mæla fylgni séu traust, þeim beitt af heilindum og að þau taki tillit til óvissunnar í tengslum við mat á fylgni, einkum á álagstímum. Lánastofnunin verður að staðfesta forsendur sínar fyrir fylgni með viðeigandi meginlegum og eigindlegum aðferðum.
12. Áhættustjórnunarkerfið skal vera samræmt innbyrðis og forðast að margtelja eigindlegt mat eða aðferðir til mildunar áhættu sem eru færðar á öðrum sviðum eiginfjárkröfurammans.

1.2.2. Innri gögn

13. Rekstraráhættuaðferðir sem eru myndaðar innan fyrirtækisins skulu byggðar á 5 ára lágmarksathugunartímabili. Þegar lánastofnun færir sig yfir í þróaða mæliaðferð, er þriggja ára lágmarksathugunartímabil viðunandi.
14. Lánastofnanir verða að vera færar um að kortleggja innri gögn sín um fyrri tap inn á viðskiptasviðin sem skilgreind eru í 2. hluta og inn á þær gerðir atburða sem skilgreindir eru í 5. hluta og veita lögbærum yfirvöldum þessi gögn, óski þau eftir þeim. Skráðar, hlutlægar viðmiðanir um dreifingu taps á tilgreind viðskiptasvið og atburði skulu vera til staðar. Tap vegna rekstraráhættu sem tengist útlánaáhættu og hefur gegnum tíðina verið innifalið í innri gagnagrunni yfir útlánaáhættu verður að vera skráð í gagnagrunn yfir rekstraráhættu og tilgreint sérstaklega. Slíkt tap er ekki háð eiginfjárkröfu vegna rekstraráhættu, svo fremi það sé áfram meðhöndlað sem útlánaáhætta að því er varðar útreikning á lágmarkskröfum um eigið fé. Tap vegna rekstraráhættu sem tengist markaðsáhættu skal falla undir eiginfjárkröfu vegna rekstraráhættu.
15. Innri gögn um tap lánastofnunarinnar skulu gefa ítarlega mynd af allri mikilvægri starfsemi og áhættum frá viðeigandi undirkerfum og landfræðilegum staðsetningum. Lánastofnanir verða að geta réttlætt að öll starfsemi eða áhættur sem ekki eru taldar með, bæði einar sér og til samans, myndu ekki hafa veruleg áhrif á heildaráhættumatíð. Viðeigandi viðmiðanir lágmarkstaps vegna öflunar innri gagna um tap verða að vera skilgreindar.
16. Fyrir utan upplýsingar um brúttófjárhæðir taps skulu lánastofnanir taka saman upplýsingar varðandi dagsetningu atburðarins, allar endurheimtur brúttófjárhæða taps, auk lýsandi upplýsinga um hvata eða orsakavalda tapsatburðar.
17. Tilteknar viðmiðanir skulu vera til staðar vegna dreifingar gagna um tap sem verður til vegna atburðar á miðlægu starfssviði eða starfsemi sem nær yfir fleiri en eitt viðskiptasvið, svo og vegna tengdra atburða þegar til lengri tíma er litið.

18. Lánastofnanir verða að hafa skráðar verklagsreglur til að meta viðvarandi mikilvægi sögulegra gagna um tap, þ.m.t. aðstæður þar sem heimilt er að setja mat til hliðar, nota skölnun eða gera aðrar lagfæringar, að hvaða marki þetta er heimilt og hver hefur vald til að taka ákvarðanir þar að lútandi.

1.2.3. Ytri gögn

19. Nota ber viðkomandi ytri gögn í matskerfi lánastofnunarinnar fyrir rekstraráhættu, einkum ef ástæða er til að ætla að lánastofnunin verði fyrir fátíðu en mögulega alvarlegu tapi. Lánastofnun skal búa yfir kerfisbundnu ferli til að ákvarða við hvaða aðstæður nota verði ytri gögn og ákvarða þá aðferðafræði sem nota skal til að fella gögnin inn í matskerfi sitt. Skilyrði fyrir og venjur við notkun ytri gagna ber að endurskoða reglulega, skrá og láta sæta reglubundinni og sjálfstæðri endurskoðun.

1.2.4. Sviðsmyndagreining

20. Lánastofnunin skal nota sviðsmyndagreiningu byggða á sérfræðiáliti ásamt ytri gögnum við mat á áhættu gagnvart alvarlegum atburðum. Slíkt mat þarf með tímanum að staðfesta og endurmeta með samanburði við raunverulegt tap til að tryggja réttmæti þess.

1.2.5. Viðskiptaumhverfi og þættir innra eftirlits

21. Áhættumatsaðferð lánastofnunarinnar sem nær til fyrirtækisins í heild verður að ná til grundvallarþátta viðskiptaumhverfis og innra eftirlits sem geta breytt rekstraráhættusniði hennar.
22. Færa þarf rök fyrir vali á hverjum þætti sem þýðingarmiklum orsakavaldi áhættu, á grundvelli reynslu og mats sérfræðinga á viðkomandi sviði.
23. Næmi áhættumats fyrir breytingum á þáttunum og hlutfallslegu vægi hinna ýmsu þátta verður að vera vel rökstutt. Auk þess að greina breytingar á áhættu vegna úrbóta í áhættueftirliti skal ramminn einnig greina hugsanlega áhættuaukningu vegna þess að starfsemi verður flóknari eða viðskipti aukast.
24. Ramminn skal vera skjalfestur og sæta óháðri endurskoðun innan lánastofnunarinnar og af hálfu lögbærra yfirvalda. Ferlið og niðurstöður þarf með tímanum að staðfesta og endurmeta með samanburði við raunverulegt innra tap og viðkomandi ytri gögn.

2. ÁHRIF TRYGGINGA OG ANNARRA AÐFERÐA VIÐ YFIRFÆRSLU ÁHÆTTU

25. Lánastofnun skal geta fært áhrif trygginga með fyrirvara um skilyrðin sem sett eru fram í 26.–29. lið og aðrar aðferðir við yfirfærslu áhættu þegar lánastofnunin getur sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að markverðum áhættumildunaráhrifum sé náð.
26. Veitandanum er heimilt að veita tryggingu eða endurtryggingu og veitandinn hefur lágmarksmat, frá viðurkenndri utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun, á getu sinni til að greiða kröfur, sem lögbær yfirvöld telja vera í samræmi við lánshæfisþrep 3 eða ofar, í samræmi við reglur um áhættuvog áhættukrafna á lánastofnanir skv. 78.–83. gr.
27. Tryggingin og tryggingarammi lánastofnunarinnar skal uppfylla eftirfarandi skilyrði:
  - a) að upphaflegur gildistími váttryggingarsamningsins sé ekki skemmri en eitt ár. Að því er varðar samninga þar sem innan við ár er eftir af gildistímanum skal lánastofnunin grípa til viðeigandi skerðinga (e. haircuts) sem endurspeglar hvernig eftirstöðvatími samningsins styttest smám saman, sem nemur allt að 100% skerðingu vegna samninga með eftirstöðvatíma sem er 90 dagar eða styttri,
  - b) að váttryggingarsamningurinn hafi að lágmarki 90 daga uppsagnarfrest,

- c) að váttryggingarsamningurinn feli ekki í sér undanþágur eða takmarkanir, sem orsakast af eftirlitsaðgerðum eða, ef lánastofnun verður ógjaldfær, sem koma í veg fyrir að skiptastjóri eða slitastjóri lánastofnunar fái upp í kostnað vegna skaða sem lánastofnun hefur orðið fyrir eða útgjalda sem hún hefur stofnað til, nema um sé að ræða atburði sem eiga sér stað eftir að skiptamedferð og slitamedferð er hafin að því er varðar lánastofnunina, að því gefnu að váttryggingarsamningurinn geti komið í veg fyrir hvers konar sekt, viðurlög eða refsibætur vegna aðgerða lögbærra yfirvalda,
  - d) að útreikningur á áhættumildun endurspegli tryggingaverndina á þann hátt sem er gagnsær í tengslum við og í samræmi við þær raunverulegu líkur á tapi og áhrifum af tapi sem notuð eru við heildarákvörðun eigin fjár fyrir rekstraráhættu.
  - e) að váttryggingin sé veitt af einingu sem er þriðji aðili. Í tilviki váttrygginga veittum af svokölluðum bundnum (e. captive) eða tengdum félögum skal áhættan færast til óháðs þriðja aðila, t.d. með endurtryggingu, sem uppfyllir skilyrðin um hæfi og
  - f) að ramminn um færslu á váttryggingu sé vel rökstuddur og skjalfestur.
28. Aðferðafræðin við færslu trygginga skal, með afföllum og skerðingum fjárhæða, ná yfir eftirfarandi atriði:
- a) eftirstöðvatíma váttryggingasamnings, ef hann er skemmri en eitt ár, eins og nefnt hér að ofan
  - b) uppsagnarskilmála tryggingar, ef uppsagnarfrestur er skemmri en eitt ár, og
  - c) óvissu um greiðslu auk hvers konar misræmis á gildissviði váttryggingarsamninga.
29. Eiginfjártlöskunin sem leiðir af færslu trygginga má ekki fara yfir 20% af eiginfjárkröfunni vegna rekstraráhættu áður en til færslu áhættumildunaraðferða kemur.

3. UMSÓKN UM NOTKUN ÞRÓAÐRAR MATSAÐFERÐAR Á SAMSTÆÐUGRUNDVELLI

30. Ef áætlað er að móðurlánastofnun í Evrópusambandinu og dótturfélög hennar eða dótturfélög móðureignarhaldfélags á fjármálasviði í Evrópusambandinu noti þróaða mæliaðferð skal umsóknin fela í sér lýsingu á aðferðafræðinni sem notuð er við úthlutun eigin fjár vegna rekstraráhættu á milli mismunandi eininga samstæðunnar.
31. Í umsókninni skal tekið fram hvort og hvernig áhrif fjölbreytileika eru tekin til greina í áhættumatskerfinu.

4. HLUTI

Sambætt notkun mismunandi aðferða

1. NOTKUN ÞRÓAÐRAR MATSAÐFERÐAR ÁSAMT ÖÐRUM AÐFERÐUM

1. Lánastofnun er heimilt að nota þróaða matsaðferð með annaðhvort grundvallaraðferðinni eða staðalaðferðinni, með fyrirvara um eftirfarandi skilyrði:
- a) að þær nái yfir alla rekstraráhættu lánastofnunar. Lögbær yfirvöld séu þess fullviss að sú aðferðafræði sem beitt er nái yfir mismunandi starfsemi, landfræðilegar staðsetningar, lagaleg rekstrarform eða aðra viðeigandi skiptingu sem ákvörðuð er innanhúss og
  - b) að skilyrðin sem sett eru fram í 2. og 3. hluta séu uppfyllt að þ ví er varðar þann hluta starfsemi sem staðalaðferðin og þróaða matsaðferðin nær yfir.

2. Lögbær yfirvöld geta í hverju tilviki fyrir sig sett fram eftirfarandi viðbótarkröfur:
- að umtalsverður hluti rekstraráhættu lánastofnunar greinist með þróaðri mæliaðferð þann dag sem henni er fyrst beitt og,
  - að lánastofnun skuldbindi sig til að beita þróuðu matsaðferðinni smám saman á meginhluta starfsemi sinnar innan tímaramma sem samþykktur er af lögbærum yfirvöldum hennar.
2. SAMÞÆTT NOTKUN GRUNDVALLARAÐFERÐARINNAR OG STAÐALAÐFERÐARINNAR
- Lánastofnun má aðeins nota samþættingu grundvallar- og staðalaðferðarinnar í undantekningartilvikum, svo sem við nýleg kaup á starfsemi sem gæti þarfnast aðlögunartímabils vegna innleiðingar staðalaðferðarinnar.
  - Samþætt notkun grundvallar- og staðalaðferðar skal vera með þeim skilyrðum að lánastofnun skuldbindi sig til að innleiða staðalaðferðina innan tímaramma sem lögbær yfirvöld lánastofnunar samþykkja.

5. HLUTI

Flokkun tapaburða

Tafla 3

Tegund atburðar	Skilgreining
Innri svik	Tap vegna aðgerða sem ætlaðar eru til að svíkja út fé, draga sér eignir eða sniðganga reglur, lög eða stefnur fyrirtækis, að undanskildum atburðum er varða fjölbreytileika/mismunur, sem varða a.m.k. einn innri aðila
Ytri svik	Tap vegna aðgerða þriðja aðila, sem ætlað er að fremja svik, draga sér eignir eða sniðganga lög
Starfsmannamál og öryggi á vinnustað	Tap vegna aðgerða sem brjóta í bága við vinnu-, heilsu- eða öryggislöggjöf eða fyrirkomulag, vegna greiðslu skaðabóta vegna líkamstjóns, eða vegna atburða tengdum fjölbreytileika/mismunur
Viðskiptavinir, afurðir og viðskiptahættir	Tap vegna þess að skyldur (þ.m.t. fjárvörslu- eða hæfniskröfur) gagnvart tilteknum viðskiptavinum eru ekki uppfylltar, óviljandi eða af vanrækslu, eða vegna eðlis eða gerðar afurðar
Eignatjón	Tap vegna taps eða skaða á efnislegum eignum vegna náttúruhamfara eða annarra viðburða
Röskun á viðskiptum og kerfisbilanir	Tap vegna röskunar á viðskiptum eða vegna kerfisbilana
Frankvæmd, afgreiðsla og verkferlar	Tap vegna misheppnaðrar úrvinnslu viðskipta eða vinnslustjórnunar vegna tengsla við mótaðila í viðskiptum og seljendur

XI. VIÐAUKI

TÆKNILEGAR VIÐMIÐANIR VEGNA KÖNNUNAR OG MATS LÖGBÆRRA YFIRVALDA

1. Til viðbótar við útlána-, markaðs- og rekstraráhættu skal endurskoðun og mat sem lögbær yfirvöld framkvæma skv. 124. gr. ná yfir eftirfarandi:
  - a) niðurstöður álagsprófsins sem framkvæmt er af lánastofnunum sem beita innramatsaðferð,
  - b) stöðu lánastofnana gagnvart samþjöppunaráhættu og stýringu þeirra á henni, þ.m.t. fylgni þeirra við kröfurnar sem mælt er fyrir um í 108.–118. gr.,
  - c) traustleika, hentugleika og beitingu og stefna og verklagsreglna sem lánastofnanir hrinda í framkvæmd vegna stýringar á eftirstæðum áhættuþáttum sem tengjast notkun á viðurkenndum aðferðum við mildun á útlánaáhættu,
  - d) að hvaða marki eigið fé lánastofnunar vegna eigna sem hún hefur verðbréfað sé fullnægjandi með hliðsjón af fjárhagslegu inntaki viðskiptanna, þ.m.t. umfangi þeirrar áhættuyfirlæsu sem á sér stað,
  - e) stöðu lánastofnana gagnvart lausafjáraáhættu og stýring þeirra á henni,
  - f) áhrif fjölbreytileika og hvernig slík áhrif reiknast inn í áhættumatskerfið, og
  - g) niðurstöður álagsprófa sem stofnanir framkvæma með notkun innra líkans til að reikna út eiginfjárkröfur vegna markaðsáhættu skv. V. viðauka við tilskipun 2006/49/EB.
2. Lögbær yfirvöld skulu fylgjast með hvort lánastofnun veitir óbeinan stuðning við verðbréfun. Komi í ljós að lánastofnun hafi veitt óbeinan stuðning oftar en einu sinni skal lögbært yfirvald grípa til viðeigandi ráðstafana, sem endurspeglar auknar væntingar um að hún muni veita óbeinan stuðning við verðbréfanir sínar í framtíðinni og vanrækja þar með að yfirfæra áhættu.
3. Að því er varðar ákvörðunina sem taka skal skv. 3. mgr. 124. gr., skulu lögbær yfirvöld taka til athugunar hvort virðisbreytingar og varúðarniðurfærslur sem gerðar eru vegna staðna/verðbréfasafna í viðskiptabókinni, eins og segir í B-hluta VII. viðauka við tilskipun 2006/49/EB, gera lánastofnuninni kleift að selja eða verja stöður sínar innan skamms tímabils án þess að stofna til verulegs taps við venjuleg markaðsskilyrði.

XII. VIÐAUKI

TÆKNILEGAR VIÐMIÐANIR VEGNA UPPLÝSINGAGJAFAR

1. HLUTI

Almennar viðmiðanir

1. Upplýsingar skulu teljast mikilvægar við upplýsingagjöf ef úrfelling þeirra eða rangfærsla gæti breytt eða haft áhrif á mat eða ákvörðun notanda sem reiðir sig á þessar upplýsingar í þeim tilgangi að taka fjárhagslegar ákvarðanir.
2. Upplýsingar skulu teljast eign lánastofnunar ef miðlun slíkra upplýsinga til almennings myndi grafa undan samkeppnisstöðu hennar. Þetta getur átt við upplýsingar um afurðir eða kerfi ef fjárfestingar lánastofnunar í þeim gætu rýrnað við að upplýsingunum yrði miðlað til samkeppnisaðila.
3. Upplýsingar skulu teljast trúnaðarupplýsingar ef til staðar eru skyldur gagnvart viðskiptavinum eða önnur tengsl við mótaðila, sem fela í sér þagnarskyldu lánastofnunar.
4. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að lánastofnanir meti þörfina á að birta sumar eða allar upplýsingar oftar en árlega í ljósi viðkomandi eiginleika starfsemi þeirra, svo sem stærðar viðskipta, umfangs starfseminnar, starfsemi í mismunandi löndum, þátttöku á ólíkum fjármálasviðum og þátttöku á alþjóðlegum fjármálamörkuðum og í greiðslu-, uppgjörs- og greiðslujöfnunarkerfum. Matið skal sérstaklega gefa gaum að mögulegri þörf á tíðari upplýsingagjöf vegna upplýsinga sem mælt er fyrir um í b- og e. lið 3. liðar og b- til e-lið 4. liðar í 2. hluta, og upplýsinga um áhættugrunn og önnur atriði sem hafa tilhneigingu til að breytast mjög hratt.
5. Krafa um upplýsingagjöf í 3. og 4. lið 2. hluta skal uppfyllt skv. 1. og 2. mgr. 72. gr.

2. HLUTI

Almennar kröfur

1. Greina skal frá markmiðum og stefnum áhættustýringar lánastofnunarinnar fyrir hvern sérstakan flokk áhættu, þ.m.t. áhættuna sem um getur í 1.–14. lið. Þessi upplýsingagjöf skal fela í sér:
  - a) áætlanirnar og vinnsluferli til að stýra þessum áhættum,
  - b) gerð og skipulag starfssviðs viðkomandi áhættustýringar eða annarra viðeigandi ráðstafana,
  - c) gildissvið og eiginleika áhættuskýrslugjafar- og matskerfa, og
  - d) stefnur vegna áhættuvarnar og áhættumildunar og áætlanir og vinnsluferli vegna eftirlits með áframhaldandi skilvirkni áhættuvarna og mildunar.
2. Eftirfarandi upplýsingar skulu birtar að því er varðar gildissvið krafna í þessari tilskipun:
  - a) heiti lánastofnunarinnar sem fellur undir kröfur þessarar tilskipunar,
  - b) yfirlit mismunar á samstæðugrundvelli að því er varðar reikningsskil og varfærni, með stuttri lýsingu á einingum sem eru:
    - i. að fullu samsteyptar,
    - ii. hlutfallslega samsteyptar,

- iii. dregnar frá eigin fé, eða
  - iv. hvorki samsteypnar né dregnar frá,
  - c) allar núverandi eða fyrirsjáanlegar lagalegar hömlur eða aðrar hindranir fyrir millifærslu eigin fjár eða endurgreiðslu skulda á milli móðurfyrirtækis og dótturfyrirtækja þess,
  - d) samanlögð fjárhæð þess sem skortir upp á að raunverulegt eigið fé uppfylli lágmarkskröfu í öllum dótturfyrirtækjum sem ekki falla undir samsteypuna ásamt nafni eða nöfnum slíkra dótturfyrirtækja og
  - e) þær aðstæður sem liggja til grundvallar notkunar ákvæðanna í 69. og 70. gr. ef við á.
3. Lánastofnanir skulu birta eftirfarandi upplýsingar að því er varðar eigið fé þeirra:
- a) samantekt upplýsinga um skilmála og skilyrði helstu einkenna allra eiginfjárliða og undirliggjandi liða þeirra,
  - b) fjárhæð upprunalegs eigin fjár, með aðgreindum upplýsingum um alla jákvæða liði og frádrætti,
  - c) heildarfjárhæð viðbótareiginfjár og eigin fjár eins og það er skilgreint í IV. kafla tilskipunar 2006/49/EB,
  - d) frádrætti frá upphaflegu og viðbótareiginfé skv. 2. mgr. 66. gr. með aðgreindum upplýsingum um liði sem um getur í q-lið 57. gr. og
  - e) heildarupphæð viðurkenndra eiginfjárliða, að teknu tilliti til frádráttar og takmarkana sem mælt er fyrir um í 66. gr.
4. Eftirfarandi upplýsingar skulu birtar að því er varðar fylgni lánastofnunarinnar við kröfurnar sem mælt er fyrir um í 75. gr. og 123. gr.:
- a) samantekt á aðferð lánastofnunarinnar til að meta hvort innra eigið fé veitir fullnægjandi stuðning við starfsemi hennar í nútíð og framtíð,
  - b) 8% af fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga hvers flokks áhættuskuldbindinga sem tilgreindir eru í 79. gr., að því er varðar lánastofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 78.–83. gr.,
  - c) 8% af fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga hvers flokks áhættuskuldbindinga sem tilgreindir eru í 86. gr., að því er varðar lánastofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 84.–89. gr. Þessi krafa á við um hvern flokk áhættuskuldbindinga sem mismunandi fylgni í 10.–13. lið 1. hluta VII. viðauka samsvarar, að því er varðar flokk smásöluáhættuskuldbindinga. Að því er varðar flokk hlutabréfaáhættu á þessi krafa við um:
    - i. allar aðferðirnar sem fram koma í 17.–26. lið, 1. hluta í VII. viðauka,
    - ii. áhættuskuldbindingar sem viðskipti eru með á skipulegum verðbréfamarkaði, áhættuskuldbindingar vegna óskráðra hlutabréfa í vel dreifðum eignasöfnum, og aðrar áhættuskuldbindingar,
    - iii. áhættuskuldbindingar sem eru háðar aðlögunareftirliti að því er varðar kröfur um eigið fé, og
    - iv. áhættuskuldbindingar sem eru háðar ákvæðum sem mæla fyrir um að eldri reglur gildi að því er varðar eiginfjárkröfur,
  - d) lágmarkskröfur um eigið fé, reiknaðar út í samræmi við b- og c-lið 75. gr., og
  - e) lágmarkskröfur um eigið fé, reiknaðar út í samræmi við 103.–105. gr., og birtar sér.

5. Eftirfarandi upplýsingar skulu birtar að því er varðar áhættu lánastofnunarinnar gagnvart mótaðilaáhættu eins og hún er skilgreind í 1. hluta III. viðauka:
- a) umfjöllun um aðferðafræðina sem notuð er við ákvörðun innra fjármagns og lánamarka vegna áhættuskuldbindinga mótaðila,
  - b) umfjöllun um stefnur til að afla trygginga og stofna varasjóð vegna útlána,
  - c) umfjöllun um stefnur að því er varðar fylgniáhættu,
  - d) umfjöllun um áhrif fjárhæða tryggingar sem lánastofnun myndi þurfa að leggja fram ef lánsþæfismat hennar lækkaði,
  - e) samanlagt gangvirði samninga, jákvæð áhrif skuldajöfnuðar, jöfnuð núverandi áhættuskuldbinding, þær tryggingar sem eru til staðar og hrein áhættuskuldbinding afleiða. Hrein áhættuskuldbinding afleiða er áhættuskuldbinding afleiðuviðskipta að teknu tilliti til bæði ávinnings af skuldajöfnunarsamningum, sem eru framfylgjanlegir samkvæmt lögum, og tryggingarráðstafana,
  - f) ráðstafanir vegna virðis áhættuskuldbindingar samkvæmt aðferðunum sem settar eru fram í 3.–6. hluta III. viðauka, eftir því hver aðferðanna á við,
  - g) hugsað verðmæti lánaafleiðuvarna og dreifing núverandi áhættuskuldbindingar eftir tegundum áhættuskuldbindinga,
  - h) afleiðuviðskipti (hugsað verðmæti), aðgreind eftir notkun fyrir eigið lánasafn lánastofnunarinnar, svo og í milligöngustarfsemi hennar, þ.m.t. dreifing lánaafleiðuafurða sem notaðar eru, sundurliðaðar nánar eftir vörnum sem eru keyptar og seldar innan hvers afurðahóps, og
  - i) mat á α ef lánastofnunin hefur hlotið samþykki lögbærra yfirvalda til að meta α .
6. Eftirfarandi upplýsingar skulu birtar að því er varðar útlánaáhættu og þynningarhættu lánastofnunarinnar:
- a) skilgreiningarnar fyrir „gjaldfallinn“ og „virðisrýrnun“, eins og þær koma fyrir í reikningsskilum,
  - b) lýsing á nálgunum og aðferðum sem notaðar eru við útreikning á virðisbreytingum og varúðarniðurfærslum,
  - c) heildarfjárhæð áhættuskuldbindinga eftir jöfnun reikningsskila og án þess að taka tillit til áhrifa mildunar útlánaáhættu, og meðalfjárhæð áhættuskuldbindinga yfir tímabilið sem er sundurliðað eftir mismunandi flokkum áhættuskuldbindinga,
  - d) landfræðileg dreifing áhættuskuldbindinga, sundurliðuð í mikilvæg svæði eftir mikilvægum flokkum áhættuskuldbindinga, og sundurliðuð frekar ef við á,
  - e) dreifing áhættuskuldbindinga eftir atvinnugrein eða tegund mótaðila, sundurliðuð eftir flokkum áhættuskuldbindinga og sundurliðuð frekar ef við á,
  - f) sundurliðun eftirstöðvatíma allra áhættuskuldbindinga eftir flokkum áhættuskuldbindinga, sundurliðuð frekar ef við á,
  - g) eftir mikilvægum atvinnugreinum eða tegundum mótaðila, fjárhæð:
    - i. áhættuskuldbindinga sem hafa rýrnað að virði og áhættuskuldbindinga sem eru gjaldfallnar
    - ii. virðisbreytinga og varúðarniðurfærslna og
    - iii. kostnaðar við virðisbreytingar og varúðarniðurfærslur á tímabilinu,
  - h) fjárhæð áhættuskuldbindinga sem hafa rýrnað að virði og gjaldfallinna áhættuskuldbindinga, aðgreint, sundurliðuð eftir mikilvægum landfræðilegum svæðum, þ.m.t. ef því verður við komið, fjárhæðir virðisbreytinga og varúðarniðurfærslna er tengjast hverju landfræðilegu svæði,

- i) afstemming breytinga í virðisbreytingum og varúðarniðurfærslum vegna áhættuskuldbindinga sem hafa rýrnað að virði, sýnt aðgreint. Upplýsingarnar skulu samanstanda af:
  - i. lýsingu á tegundum virðisbreytinga og varúðarniðurfærslna,
  - ii. upphafsstöðum,
  - iii. fjárhæðum sem voru bókaðar á móti varúðarniðurfærslunum á tímabilinu,
  - iv. fjárhæðunum sem lagðar eru til hliðar eða bakfærðar vegna áætlaðs taps á áhættuskuldbindingum á tímabilinu, öðrum aðlögunum, þ.m.t. þeim sem ráðast af gengismun, sameiningu fyrirtækja, kaupum og sölu dótturfyrirtækja og millifærslum milli varúðarniðurfærslna, og
  - v. lokastöðum.

Virðisbreytingar og innheimtar fjárhæðir sem eru færðar beint inn í rekstrarreikning skulu birtar sérstaklega.

7. Að því er varðar lánastofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 78.–83. gr., skulu eftirfarandi upplýsingar birtar fyrir hvern flokk áhættuskuldbindinga sem tilgreindir eru í 79. gr.,
  - a) nöfn tilnefndu lánshæfismatsstofnananna og útflutningslánastofnananna og ástæðurnar fyrir breytingum,
  - b) flokkar áhættuskuldbindinga sem hver utanaðkomandi lánshæfismatsstofnun og útflutningslánastofnun er notuð fyrir,
  - c) lýsing á ferlinu sem beitt er við yfirfærslu lánshæfismats útgefanda og útgáfu yfir á liði sem ekki eru í veltubókinni,
  - d) tengsl ytra mats hverrar tilnefndrar utanaðkomandi lánshæfismatsstofnunar eða útflutningslánastofnunar við lánshæfisþrep sem lýst er í VI. viðauka, að teknu tilliti til þess að ekki þarf að birta þessar upplýsingar ef lánastofnunin fylgir stöðluðum tengslum sem lögbær yfirvöld birta, og
  - e) virði áhættuskuldbindinga og virði áhættuskuldbindinga eftir mildun útlánaáhættu í tengslum við hvert lánshæfisþrep sem lýst er í VI. viðauka, ásamt því sem dregið er frá eigin fé.
8. Lánastofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 6. eða 19.–21. lið 1. hluta VII. viðauka, skulu birta áhættuskuldbindingarnar sem settar eru í hvern flokk í töflu 1, í 6. lið í VII. viðauka, 1. hluta, eða sem fá hverja áhættuvog sem nefnd er í 19.–21. lið í 1. hluta VII. viðauka.
9. Lánastofnanir sem reikna út kröfur um eigið fé í samræmi við b- og c-lið 75. gr. skulu birta þær kröfur sérstaklega fyrir hverja áhættu sem um getur í þeim ákvæðum.
10. Hver lánastofnun skal birta eftirfarandi upplýsingar ef hún reiknar út eiginfjárkröfur í samræmi við V. viðauka við tilskipun 2006/49/EB:
  - a) fyrir hvert undirsafn sem fellur undir tilskipunina:
    - i. einkenni líkananna sem notuð eru,
    - ii. lýsing á álagsprófunum sem beitt er á undirsafnið,
    - iii. lýsing á aðferðunum sem notaðar eru við afturvirkir eftirlit og staðfestingu á nákvæmni og samkvæmni innri líkananna og ferlanna við gerð líkananna,
  - b) gildissvið viðurkenningar lögbærra yfirvalda, og
  - c) lýsing á því að hvaða marki og með hvaða aðferðum skuli fara að kröfunum sem settar eru fram í B-hluta VII. viðauka við tilskipun 2006/49/EB.

11. Lánastofnanir skulu birta eftirfarandi upplýsingar um rekstraráhættu:

- a) aðferðirnar við mat á kröfum um eigið fé vegna rekstraráhættu sem lánastofnunin uppfyllir skilyrði fyrir, og
- b) lýsing á aðferðunum sem settar eru fram í 105. gr., ef lánastofnunin notar þær, þ.m.t. umfjöllun um viðkomandi innri og ytri þætti sem tekið er mið af í mæliaðferðum lánastofnunarinnar. Gildissvið og umfang mismunandi aðferða sem notaðar eru, þegar um ræðir notkun að hluta.

12. Eftirfarandi upplýsingar skulu birtar varðandi hlutabréfastöður sem ekki eru í veltubókinni:

- a) skipting áhættuskuldbindinga á grundvelli markmiða þeirra, þ.m.t. vegna verðhækkunarágóða og stefnu, og yfirlit yfir reikningsaðferðir og matsaðferðir sem notaðar eru, þ.m.t. lykilsendur og starfsvenjur sem hafa áhrif á mat og allar meiriháttar breytingar á þessum starfsvenjum,
- b) virði í efnahagsreikningi, gangvirði og, að því er varðar þær sem verslað er með á skipulegum markaði, samanburður við markaðsvirði þar sem það er verulega frábrugðið gangvirðinu,
- c) tegundir, eðli og fjárhæðir áhættuskuldbindinga sem verslað er með á skipulegum markaði, áhættuskuldbindinga í óskráðum hlutabréfum í vel dreifðu verðbréfasafni, og aðrar áhættuskuldbindingar,
- d) uppsafnaður innleystur hagnaður eða tap sem verður til vegna sölu og félagsslita á tímabilinu, og
- e) heildarfjárhæð óinnleysts hagnaðar eða taps, dulinn heildarhagnaður eða -tap samkvæmt endurmati, og hver þessara fjárhæða sem innifaldar eru í upprunalegu eigin fé eða viðbótareiginfé.

13. Lánastofnanir skulu birta eftirfarandi upplýsingar um vaxtaáhættu sína vegna þeirra staðna sem ekki eru í veltubókinni:

- a) eðli vaxtaáhættunnar og lykilsendur (þ.m.t. forsendur er varða fyrirframgreiðslu lána og hegðun innlána án gildistíma), og tíðni mælinga á vaxtaáhættu, og
- b) breytingar á tekjum, fjárhagslegu virði eða öðrum viðeigandi mælikvarða sem stjórnendur nota vegna vaxtaskella (upp og niður) í samræmi við aðferð sína við að mæla vaxtaáhættu, sundurliðað eftir gjaldmiðli.

14. Lánastofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 94.–101. gr. skulu birta eftirfarandi upplýsingar:

- a) lýsingu á markmiðum lánastofnunarinnar í tengslum við verðbréfunarstarfsemi,
- b) hlutverkin sem lánastofnanir hafa í verðbréfunarferlinu,
- c) upplýsingar um að hvaða marki lánastofnunin taki þátt í hverri þeirra,
- d) aðferðirnar við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga sem lánastofnunin fylgir vegna verðbréfunarstarfsemi,
- e) samantekt á reikningsskilastefnum lánastofnunarinnar vegna verðbréfunarstarfsemi, þ.m.t.:
  - i. hvort viðskiptin séu meðhöndluð sem sala eða fjármögnun,
  - ii. færslur vegna söluágóða,
  - iii. lykilsendur vegna mats á víkjandi eftirstæðum hagsmunum, og
  - iv. meðhöndlun á gerviverðbréfun ef hún fellur ekki undir aðrar reikningsskilaaðferðir,

- f) nöfn utanaðkomandi lánshæfismatsstofnana sem notaðar eru vegna verðbréfunar og tegundir áhættuskuldbindinga sem hver stofnun er notuð fyrir,
- g) heildarfjárhæð útistandandi áhættuskuldbindinga sem lánastofnunin verðbréfar og sem falla undir ramma verðbréfunar (sundurliðað í hefðbundna verðbréfun og gerviverðbréfun), eftir tegund áhættuskuldbindingar,
- h) sundurliðun eftir tegund áhættuskuldbindingar, að því er varðar áhættuskuldbindingar sem lánastofnunin verðbréfar og sem falla undir ramma verðbréfunar, á fjárhæð verðbréfaðra skertra og gjaldfallinna áhættuskuldbindinga og tapinu sem lánastofnunin gjaldfærir á tímabilinu,
- i) samantölgð fjárhæð óafhentra eða keyptra verðbréfaðra staðna, sundurliðuð eftir tegund áhættuskuldbindingar,
- j) heildarfjárhæð óafhentra eða keyptra verðbréfaðra staðna, skipt upp í sannfærandi fjölda bíla áhættuvoga. Stöður sem hafa verið áhættuvegnar við 1250% eða fráðregnar skulu birtar sérstaklega,
- k) heildarfjárhæð útistandandi verðbréfaðra hlaupandi áhættuskuldbindinga, skipt eftir hlutdeild úgefanda og hlutdeild fjárfestisins og
- l) samantekt á verðbréfunarstarfsemi á tímabilinu, þ.m.t. fjárhæð verðbréfaðra áhættuskuldbindinga (eftir tegund áhættuskuldbindingar) og færður hagnaður eða tap af sölu eftir tegund áhættuskuldbindingar.

3. HLUTI

Skilyrði fyrir notkun tiltekinnar gerninga eða aðferðafræði

1. Lánastofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 84.–89. gr. skulu birta eftirfarandi upplýsingar:
  - a) samþykki lögbærra yfirvalda á aðferð eða samþykktu bráðabirgðaákvæði,
  - b) skýringu og endurskoðun á:
    - i. uppbyggingu innri matskerfa og tengsl milli innra mats og ytra mats,
    - ii. notkun á innra mati til annars en útreikninga á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 84.–89. gr.,
    - iii. ferlinu við að stýra og færa mildun á útlánaáhættu og
    - iv. eftirlitskerfi vegna matskerfa, þ.m.t. lýsing á sjálfstæði, ábyrgð og endurskoðun matskerfa,
  - c) lýsingu á innra matsferlinu, gerð sérstaklega fyrir hvern eftirfarandi flokka áhættuskuldbindinga:
    - i. ríkisstjórnir og seðlabanka,
    - ii. stofnanir,
    - iii. fyrirtæki, þ.m.t. lítil og meðalstór fyrirtæki, sértæk útlán og keyptar viðskiptakröfur á fyrirtæki,
    - iv. smásölu, að því er varðar hvern flokk áhættuskuldbindinga sem mismunandi fylgni í 10.–13. lið 1. hluta VII. viðauka á við og
    - v. hlutabréf,
  - d) virði áhættuskuldbindingar fyrir hvern flokk áhættuskuldbindinga sem tilgreindir eru í 86. gr. Áhættukröfur á ríkisstjórnir og seðlabanka, stofnanir og fyrirtæki þar sem lánastofnanir nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum eða breytistuðlum til að reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga skulu birtar aðskilið frá áhættuskuldbindingum sem lánastofnunin notar ekki slíkt mat fyrir,

- e) til að mögulegt sé að sundurgreina útlánaáhættu skulu lánastofnanir, að því er varðar hvern flokk áhættuskuldbindinga ríkisstjórna og seðlabanka, stofnana, fyrirtækja og hlutabréfa, og yfir nægjanlega mörg þrep loforðsgjafa (þ.m.t. vanskil) fyrir markvissa aðgreiningu útlánaáhættu, birta:
- i. áhættuskuldbindingar samtals (samtölu útistandandi lána og virði áhættuskuldbindinga vegna ónotaðra skuldbindinga, að því er varðar flokkana ríkisstjórnir og seðlabankar, stofnanir og fyrirtæki, og útistandandi fjárhæð að því er varðar flokkinn hlutabréf),
  - ii. áhættuvegið meðaltal taps að gefnum vanefndum í prósentum, að því er varðar lánastofnanir sem nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga,
  - iii. áhættuvog sem er meðaltal veginna áhættuskuldbindinga, og
  - iv. fjárhæð ónotaðra skuldbindinga og virðis áhættuskuldbindinga, sem er meðaltal veginna áhættuskuldbindinga, fyrir hvern flokk áhættuskuldbindinga, að því er varðar lánastofnanir sem nota eigið mat á breytistuðlum við útreikning á fjárhæðum áhættuveginna áhættuskuldbindinga,
- f) að því er varðar flokk smásöluáhættuskuldbindinga og hvern flokk eins og þeir eru skilgreindir í iv. lið c-liðar, annaðhvort upplýsingarnar sem settar eru fram í e-lið hér að ofan (á grundvelli safna, ef við á), eða greiningu á áhættuskuldbindingum (útistandandi lán og virði áhættuskuldbindinga fyrir ónotaðar skuldbindingar) á móti nægilega mörgum þrepum vænts taps fyrir markvissa aðgreiningu á útlánaáhættu (á grundvelli safna, ef við á),
- g) raunverulegar virðisbreytingar á næstliðnu tímabili fyrir hvern flokk áhættuskuldbindinga (að því er varðar smásölu, fyrir hvern flokk eins og þeir eru skilgreindir í iv. lið c-liðar) og hvernig þær eru frábrugðnar fyrri reynslu,
- h) lýsingu á þáttunum sem höfðu áhrif á tapreynslu á næstliðnu tímabili (var vanskilahlutfall lánastofnunar t.d. hærra en að meðaltali, eða tap hennar að gefnum vanefndum og breytistuðlar hærri en að meðaltali), og
- i) mat lánastofnunarinnar á móti raunverulegri niðurstöðu yfir lengra tímabil. Það skal a.m.k. ná yfir upplýsingar um mat á tapi á móti raunverulegu tapi í hverjum flokki áhættuskuldbindinga (að því er varðar smásölu, fyrir hvern flokk eins og þeir eru skilgreindir í iv.-lið c-liðar) á tímabili sem er nægjanlega langt til að markvisst mat fari fram á árangri innra matsferlisins fyrir hvern flokk áhættuskuldbindinga (að því er varðar smásölu, fyrir hvern af flokkunum eins og það er skilgreint í iv.-lið c-liðar). Eftir því sem við á skulu lánastofnanir sundurliða þetta nánar til að veita greiningu á líkum á vanefndum og, að því er varðar lánastofnanir sem nota eigið mat á tapi að gefnum vanefndum og/eða breytistuðlum, niðurstöðu taps að gefnum vanefndum og breytistuðla á móti mati sem veitt er í upplýsingunum um meginlegt áhættumat hér að ofan.

Að því er varðar c-lið, skal lýsingin innihalda tegundir áhættuskuldbindinga sem falla undir áhættuskuldbindingaflokkinn, skilgreiningar, aðferðir og gögn vegna mats og fullgildingar á líkum á vanskilum og, ef við á, á tapi að gefnum vanefndum og breytistuðlum, þ.m.t. forsendur sem notaðar eru til að leiða út þessar breytur og lýsingarnar á mikilvægum frávikum frá skilgreiningunni á vanskilum, eins og hún er sett fram í 44.–48. lið 4. hluta VII. viðauka, þ.m.t. yfirgripsmeiri hlutar sem slík frávik hafa áhrif á.

2. Lánastofnunin sem beitir aðferðum til mildunar útlánaáhættu skal birta eftirfarandi upplýsingar:

- a) stefnur og ferli fyrir, ásamt upplýsingum um að hvaða marki aðilinn notar skuldajöfnun innan og utan efnahagsreiknings,
- b) stefnur og ferli vegna mats og stýringar á tryggingum,
- c) lýsingu á helstu gerðum trygginga sem lánastofnunin tekur við,
- d) helstu gerðir ábyrgðaraðila og mótaðila lánaafleiða og lánshæfi þeirra,
- e) upplýsingar um samþjöppun markaðs- eða útlánaáhættu innan þeirrar mildunar á útlánaáhættu sem gripið er til,

- f) aðskilið fyrir hvern flokk áhættuskuldbindinga, að því er varðar lánastofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 78.–83. gr. eða 84.–89. gr., en veita ekki eigið mat á tapi að gefnum vanefndum eða breytistuðlum að því er varðar áhættuskuldbindingaflokkinn, heildarvirði áhættuskuldbindinga (að aflokinni skuldajöfnun innan og utan efnahagsreiknings, ef við á) sem er varinn — eftir beitingu jöfnunar flökts — með hæfri fjárhagslegri tryggingu, og öðrum hæfum tryggingum og
- g) aðskilið fyrir hvern flokk áhættuskuldbindinga, að því er varðar lánastofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga í samræmi við 78.–83. gr. eða 84.–89. gr., heildaráhættuskuldbinding (að aflokinni skuldajöfnun innan og utan efnahagsreiknings, ef við á) sem er varin með ábyrgðum eða lánaafleiðum. Þessi krafa gildir um allar aðferðirnar sem fram koma í 17.–26. lið 1. hluta VII. viðauka, að þó er varðar flokk hlutabréfaáættu.
3. Lánastofnanir sem nota aðferðina sem er sett fram í 105. gr. við útreikninga á eiginfjárkröfum vegna rekstraráættu skulu birta lýsingu á notkun tryggingar í því skyni að milda áættuna.
-

XIII. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelldar tilskipanir ásamt breytingum á þeim (sem um getur í 158. gr.)

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB frá 20. mars 2000 um stofnun og rekstur lánastofnana

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/28/EB frá 18. september 2000 um breytingu á tilskipun 2000/12/EB um stofnun og rekstur lánastofnana

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótarefirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og fyrirtækjum í verðbréfaþjónustu sem eru hluti af samsteypu fjármálafyrirtækja og um breytingu á tilskipunum ráðsins 73/239/EBE, 79/267/EBE, 92/49/EBE, 92/96/EBE, 93/6/EBE og 93/22/EBE og á tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB og 2000/12/EB

Einungis 29. gr. (a- og b-liður 1. mgr, 2. mgr., a- og b-liður 4. mgr., 5. - 11. mgr.)

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipunum ráðsins 85/611/EBE og 93/6/EBE og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 93/22/EBE

Einungis 68. gr.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/69/EB frá 27. apríl 2004 um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB að því er varðar skilgreiningu á „fjölþjóðlegum þróunarböndum“

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/1/EB frá 9. mars 2005 um breytingu á tilskipunum ráðsins 73/239/EBE, 85/611/EBE, 91/675/EBE, 92/49/EBE og 93/6/EBE og tilskipunum 94/19/EB, 98/78/EB, 2000/12/EB, 2001/34/EB, 2002/83/EB og 2002/87/EB í því skyni að koma á nýju skipulagi í nefndum á sviði fjármálaþjónustu

Einungis 3. gr.

BREYTINGAR SEM EKKI ERU NIÐURFELLINGAR

Lög um aðild 2003

B-HLUTI

lögleiðingarfrestur (sem um getur í 158. gr.)

Tilskipun	Lögleiðingarfrestur
Tilskipun 2000/12/EB	-----
Tilskipun 2000/28/EB	27.4.2002
Tilskipun 2002/87/EB	11.8.2004
Tilskipun 2004/39/EB	30.4.2006/31.1.2007
Tilskipun 2004/69/EB	30.6.2004
Tilskipun 2005/1/EB	13.5.2005

XIV. viðauki

SAMSVÖRUNARTAFLA

Þessi tilskipun	Tilskipun 2000/12/EB	Tilskipun 2000/28/EB	Tilskipun 2002/87/EB	Tilskipun 2004/39/EB	Tilskipun 2005/1/EB
1. gr.	1. og 2. mgr. 2. gr.				
2. gr.	3. mgr. 2. gr. Lög um aðild				
2. gr.	4. mgr. 2. gr.				
3. gr.	5. og 6. mgr. 2. gr.				
Þriðja undirgrein 1. mgr. 3. gr.					2. mgr. 3. gr.
1. mgr. 4. gr.	1. mgr. 1. gr.				
2. til 5. mgr. 4. gr.		2. til 5. mgr. 1. gr.			
7. til 9. mgr. 4. gr.		6. til 8. mgr. 1. gr.			
10. mgr. 4. gr.			a-liður 1. mgr. 29. gr.		
11. til 14. mgr. 4. gr.	1. gr. (10., 12. og 13. mgr.)				
21. og 22. mgr. 4. gr.			b-liður 1. mgr. 29. gr.		
23. mgr. 4. gr.	23. mgr. 1. gr.				
45. til 47. mgr. 4. gr.	25. til 27. mgr. 1. gr.				
5. gr.					
6. gr.	4. gr.				
7. gr.	8. gr.				
8. gr.	9. gr.				
1. mgr. 9. gr.	1. mgr. 5. gr. og 11. mgr. 1. gr.				
2. mgr. 9. gr.	2. mgr. 5. gr.				

Þessi tilskipun	Tilskipun 2000/12/EB	Tilskipun 2000/28/EB	Tilskipun 2002/87/EB	Tilskipun 2004/39/EB	Tilskipun 2005/1/EB
10. gr.	3. til 7. mgr. 5. gr.				
11. gr.	6. gr.				
12. gr.	7. gr.				
13. gr.	10. gr.				
14. gr.	11. gr.				
1. mgr. 15. gr.	12. gr.				
2. og 3. mgr. 15. gr.			2. mgr. 29. gr.		
16. gr.	13. gr.				
17. gr.	14. gr.				
18. gr.	15. gr.				
1. mgr. 19. gr.	1. mgr. 16. gr.				
2. mgr. 19. gr.			3. mgr. 29. gr.		
20. gr.	3. mgr. 16. gr.				
21. gr.	4. til 6. mgr. 16. gr.				
22. gr.	17. gr.				
23. gr.	18. gr.				
1. mgr. 24. gr.	1. til 3. mgr. 19. gr.				
2. mgr. 24. gr.	6. mgr. 19. gr.				
3. mgr. 24. gr.	4. mgr. 19. gr.				
1. til 3. mgr. 25. gr.	Fyrsta og önnur undirgrein 1. til 3. mgr. 20. gr.				
3. mgr. 25. gr.	5. mgr. 19. gr.				
4. mgr. 25. gr.	Þriðja undirgrein 3. mgr. 20. gr.				
26. gr.	4. til 7. mgr. 20. gr.				

Þessi tilskipun	Tilskipun 2000/12/EB	Tilskipun 2000/28/EB	Tilskipun 2002/87/EB	Tilskipun 2004/39/EB	Tilskipun 2005/1/EB
27. gr.	Annar málslíður 3. mgr. 1. gr.				
28. gr.	21. gr.				
29. gr.	22. gr.				
30. gr.	2. til 4. mgr. 22. gr.				
31. gr.	5. mgr. 22. gr.				
32. gr.	6. mgr. 22. gr.				
33. gr.	7. mgr. 22. gr.				
34. gr.	8. mgr. 22. gr.				
35. gr.	9. mgr. 22. gr.				
36. gr.	10. mgr. 22. gr.				
37. gr.	11. mgr. 22. gr.				
38. gr.	24. gr.				
1. og 2. mgr. 39. gr.	25. gr.				
3. mgr. 39. gr.					8. mgr. 3. gr.
40. gr.	26. gr.				
41. gr.	27. gr.				
42. gr.	28. gr.				
43. gr.	29. gr.				
44. gr.	1. til 3. mgr. 30. gr.				
45. gr.	4. mgr. 30. gr.				
46. gr.	3. mgr. 30. gr.				
47. gr.	5. mgr. 30. gr.				
48. gr.	6. og 7. mgr. 30. gr.				
49. gr.	8. mgr. 30. gr.				

Þessi tilskipun	Tilskipun 2000/12/EB	Tilskipun 2000/28/EB	Tilskipun 2002/87/EB	Tilskipun 2004/39/EB	Tilskipun 2005/1/EB
50. gr.	Fyrsta og önnur undirgrein 9. mgr. 30. gr.				
51. gr.	Þriðja undirgrein 9. mgr. 30. gr.				
52. gr.	10. mgr. 30. gr.				
53. gr.	31. gr.				
54. gr.	32. gr.				
55. gr.	33. gr.				
56. gr.	1. mgr. 34. gr.				
57. gr.	Fyrsta undirgrein 2. mgr. 34. gr. og annar málslíður annars liðar 2. mgr. 34. gr.		a-liður 4. mgr. 29. gr.		
58. gr.			b-liður 4. mgr. 29. gr.		
59. gr.			b-liður 4. mgr. 29. gr.		
60. gr.			b-liður 4. mgr. 29. gr.		
61. gr.	3. og 4. mgr. 34. gr.				
63. gr.	35. gr.				
64. gr.	36. gr.				
65. gr.	37. gr.				
1. og 2. mgr. 66. gr.	1. og 2. mgr. 38. gr.				
67. gr.	39. gr.				
73. gr.	3. mgr. 52. gr.				
106. gr.	24. mgr. 1. gr.				
107. gr.	Þriðja undirgrein 1. mgr. 1. gr.				
108. gr.	1. mgr. 48. gr.				

Þessi tilskipun	Tilskipun 2000/12/EB	Tilskipun 2000/28/EB	Tilskipun 2002/87/EB	Tilskipun 2004/39/EB	Tilskipun 2005/1/EB
109. gr.	Fyrsta undirgrein 4. mgr. 48. gr.				
110. gr.	Önnur undirgrein 2.-4. mgr. 48. gr.				
111. gr.	1. til 5. mgr. 49. gr.				
113. gr.	4., 6. og 7. mgr. 49. gr.				
115. gr.	8. og 9. mgr. 49. gr.				
116. gr.	10. mgr. 49. gr.				
117. gr.	11. mgr. 49. gr.				
118. gr.	50. gr.				
120. gr.	1., 2. og 5. mgr. 51. gr.				
121. gr.	4. mgr. 51. gr.				
1. og 2. mgr. 122. gr.	6. mgr. 51. gr.		5. mgr. 29. gr.		
125. gr.	1. og 2. mgr. 53. gr.				
126. gr.	3. mgr. 53. gr.				
128. gr.	5. mgr. 53. gr.				
1. mgr. 133. gr.	1. mgr. 54. gr.		a-liður 7. mgr. 29. gr.		
2. og 3. mgr. 133. gr.	2. og 3. mgr. 54. gr.				
1. mgr. 134. gr.	Fyrsta undirgrein 4. mgr. 54. gr.				
2. mgr. 134. gr.	Önnur undirgrein 4. mgr. 54. gr.				
135. gr.			8. mgr. 29. gr.		
137. gr.	55. gr.				
138. gr.			9. mgr. 29. gr.		

Bessi tilskipun	Tilskipun 2000/12/EB	Tilskipun 2000/28/EB	Tilskipun 2002/87/EB	Tilskipun 2004/39/EB	Tilskipun 2005/1/EB
139. gr.	1. til 3. mgr. 56. gr.				
140. gr.	4. til 6. mgr. 56. gr.				
141. gr.	7. mgr. 56. gr.		10. mgr. 29. gr.		
142. gr.	8. mgr. 56. gr.				
143. gr.			11. mgr. 29. gr.		10. mgr. 3. gr.
150. gr.	1. mgr. 60. gr.				
151. gr.	2. mgr. 60. gr.				10. mgr. 3. gr.
158. gr.	67. gr.				
159. gr.	68. gr.				
160. gr.	69. gr.				
1. til 14. liður I. viðauka, að undanskildri síðustu málsgreininni	I. viðauki				
Síðasta málsgrein I. viðauka				68. gr.	
II. viðauki	II. viðauki				
III. viðauki	III. viðauki				
IV. viðauki	IV. viðauki				